



กตป.
คณะกรรมการติดตาม และ
ประเมินผลการปฏิบัติงาน



รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report)

ประจำปี
2565

การจ้างที่ปรึกษาติดตามและประเมินผลการดำเนินการ
และการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช.
และเลขาธิการ กสทช.

ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565

โดย สำนักงานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร



คำนำ

รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) การจ้างที่ปรึกษาเพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 เป็นการรายงานผลการดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 70 ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยรองศาสตราจารย์คลินิก พลเอก สายันต์ สวัสดิ์ศรี กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการกระจายเสียง (กตป. กส.) มีอำนาจหน้าที่ตาม มาตรา 72 ได้แก่ ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. แล้วแจ้งผลให้ กสทช. ทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้ กสทช. นำรายงานดังกล่าวเสนอต่อรัฐสภา พร้อมรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของ กสทช. ตามมาตรา 76 และเปิดเผยรายงานดังกล่าวให้ประชาชนทราบทางระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงาน กสทช. หรือวิธีการอื่นที่เห็นสมควร โดยการประเมินดังกล่าวต้องอยู่บนพื้นฐานข้อเท็จจริงและข้อมูลต่าง ๆ และต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียประกอบด้วย ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้หน่วยงานหรือองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญเป็นผู้รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และประเมินผลเพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงาน ซึ่งในครั้งนี้นี้ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับมอบหมายให้เป็น ที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 มหาวิทยาลัยศิลปากรในนามของที่ปรึกษาของดำเนินการจัดทำรายงาน หวังว่ารายงานฉบับนี้จะสะท้อนผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินงานด้านกิจการกระจายเสียงต่อไป

คณะที่ปรึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร

สารจาก กตป.

ด้านกิจการกระจายเสียง

หลังจากที่ได้เข้ารับตำแหน่งกรรมการติดตาม และประเมินผลการดำเนินการและบริหารงาน ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง (กตป.กส.) ตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม 2565 ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่ ทั้งจากเหตุสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด-19 ที่ได้เริ่มลดความรุนแรงลง และทำให้เศรษฐกิจเกิดการขยายตัวกลับมา จนเกิดความต้องการด้านสื่อสารสนเทศ การสื่อสาร และโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของประเทศ ตามการขยายตัวของภาคเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในภาครัฐและประชาชน รวมถึงการเปลี่ยนคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ชุดใหม่ เมื่อวันที่ 13 เมษายน 2565 ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านนโยบาย และแผนการปฏิบัติงานของสำนักงาน กสทช. ที่เกี่ยวกับกิจการกระจายเสียง แต่อย่างไรก็ดี การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจก่อให้เกิดปัญหาใหม่ ซึ่งมีผลกระทบกับภาคประชาชน อันจะทำให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา

ทาง กตป.กส. มีความเข้าใจและห่วงใยปัญหาที่จะเกิดขึ้น จึงเฝ้าติดตามและประเมินผลกระทบในด้านต่าง ๆ และประสานงานกับ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง เพื่อให้ได้ภาพที่ชัดเจนและเข้าถึงนโยบายที่จะทำงานร่วมกัน ดังวิสัยทัศน์ที่แถลงเมื่อเข้ารับการคัดเลือกเป็น กตป. ต่อคณะกรรมการวุฒิสภาว่า “เป็นกัลยาณมิตร ดีเพื่อก่อ เสนอแนะ เพื่อสร้างสรรค์” ที่ยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานตลอดมา

กตป.กส. ขอขอบคุณ คณะทำงานของ กตป.กส. มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตั้งแต่สมาชิกวุฒิสภาที่เป็นผู้ร่างและแก้ไข พรบ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยวุฒิสมาชิก 3 ท่าน นายสมชาย แสวงการ ดร.นิพนธ์ นาคนสมภพ และพล.อ.สมเจตน์ บุญถนอม ที่ให้ข้อมูลเชิงลึกโดยเฉพาะการประเมินการปฏิบัติงานของ กสทช. ชุดที่ผ่านมา และชุดปัจจุบัน ขอขอบคุณ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย วิทยุเครือข่ายทหาร วิทยุชุมชนทุกภาคส่วน โดยเฉพาะ พล.อ.ท. ดร.ธนพันธุ์ หรั่งเจรีญ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง นายไตรรัตน์ วิริยะศิริกุล รักษาการแทนเลขาธิการ กสทช. สำนักสนับสนุนการตรวจสอบภายใน ติดตามประเมินผล และต่อต้านการทุจริต และสำนักงาน กสทช. ที่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและบริหารงาน ด้านกิจการกระจายเสียงให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของ พรบ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติมด้วยดีตลอดมา

รศ.คลินิก พล.อ. นพ.สายัณห์ สวัสดิ์ศรี

กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน

ด้านกิจการกระจายเสียง

บทคัดย่อ

กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการกระจายเสียง (กตป. กส.) มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา 72 ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล การดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. **วัตถุประสงค์ :** เพื่อ รวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ประเมินผล ตามอำนาจหน้าที่ โดยสรุปผลข้อมูลและจัดทำรายงานประกอบการดำเนินงานของ กตป. กส.

วิธีดำเนินการวิจัย : 1) การสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้กำหนดนโยบาย ผู้กำกับดูแล และผู้ประกอบวิชาชีพ รวม 21 คน 2) การประชุมเฉพาะ กลุ่ม ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง องค์กรวิชาชีพ นักวิชาการ สมาคม มูลนิธิ องค์กรที่เกี่ยวข้อง รวม 37 คน 3) การใช้แบบสอบถาม สำหรับประชาชน 2,237 ตัวอย่าง ผู้ประกอบวิชาชีพด้านกิจการกระจายเสียง 263 ตัวอย่าง รวม 2,500 ตัวอย่าง และ 4) การรับฟัง ความคิดเห็นสาธารณะ ได้แก่ ประชาชน 510 คน และผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง องค์กรวิชาชีพ นักวิชาการ สมาคม มูลนิธิ องค์กร ที่เกี่ยวข้อง 349 คน รวม 859 คน

ผลการประเมิน (1) ด้านการกำกับดูแล หน่วยงานสาธารณะต้องประกอบกิจการให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ที่กำหนด หากไม่สามารถให้บริการเพื่อประโยชน์สาธารณะได้ควรขอคืนคลื่นความถี่ การทดลองออกอากาศ ต้องศึกษา ความต้องการของชุมชนในแต่ละพื้นที่ว่าต้องการสื่อกลางประเภทใด ควรแก้ปัญหาความกังวลหลังปี 2567 ในประเด็นการขอรับ ใบอนุญาต และการสนับสนุนประเภทบริการชุมชนอย่างทั่วถึง แนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลืออยู่ พิจารณาแนวทางการจัดสรร ให้หน่วยงานที่เหมาะสม และเตรียมหลักเกณฑ์ประเมินความพร้อมสำหรับหน่วยงานสาธารณะ การทดลองวิทยุดิจิทัล ควรศึกษาว่า เทคโนโลยีอื่น ๆ จะเข้ามาทดแทนเมื่อใด และวิทยุดิจิทัลคุ้มค่าในการลงทุนเพียงใด การประเมินในมุมมองของผู้รับบริการ มีการรับรู้ โฆษณาเกินจริงอยู่ รับรู้คุณภาพสัญญาณที่ชัดเจนขึ้นในภาพรวม และรับรู้ถึงสถานีที่ลดลงหรือหายไป ด้านคุณภาพของเนื้อหารายการ รับรู้คุณภาพของวิทยุสาธารณะเฉพาะกรมประชาสัมพันธ์ ส่วนใบอนุญาตประเภทอื่นไม่สามารถจำแนกคุณภาพเนื้อหาที่แตกต่างกันได้ และรับรู้ว่าวิทยุทดลองออกอากาศขายสินค้ามากเกินไป ความต้องการเนื้อหาเพิ่มเติม ลำดับแรกคือประเภทส่งเสริมการเรียนรู้เท่าทันสื่อ และการส่งเสริมสุขภาพ การเตือนภัยในชุมชน และเนื้อหาท้องถิ่น เช่น ข่าวสารชุมชน เกษตร อาชีพ การจราจร ตามลำดับ

(2) ด้านสภาพ ปัญหาในการประกอบกิจการ ตามกรอบแนวคิด 5 Forces Model พบว่า 1) อุปสรรคจากผู้ให้บริการรายใหม่ ผู้รับใบอนุญาต สาธารณะมองประเภทธุรกิจว่าเป็นคู่แข่งด้านการหารายได้ และกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศมองว่าประเภทกิจการทางธุรกิจว่าได้เปรียบ ด้านคุณภาพสัญญาณและพื้นที่ให้บริการ 2) บริการที่เข้ามาทดแทนการฟังวิทยุ ได้แก่ Facebook ลำดับถัดมาคือ YouTube และ โทรศัพท์ในระบบดิจิทัล 3) การแข่งขันกันเองของผู้ให้บริการวิทยุกระจายเสียง ใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะกังวลต่อกิจการ ทางธุรกิจจากการได้เป็นเจ้าของคลื่นความถี่ 4) อำนาจต่อรองของแหล่งเนื้อหา ผู้รับใบอนุญาตระดับชาติมีอำนาจต่อรองมากขึ้น จากการบูรณาการเนื้อหาข้ามแพลตฟอร์ม ส่วนกลุ่มทดลองออกอากาศเสียเปรียบด้านต้นทุนผลิตเนื้อหาและค่าลิขสิทธิ์เมื่อเทียบสัดส่วน รายได้กับใบอนุญาตระดับชาติหรือระดับภูมิภาค 5) อำนาจต่อรองของผู้ฟัง เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือ ทำให้อำนาจ ต่อรองของผู้ฟังสูงเมื่อเทียบกับการฟังวิทยุกระจายเสียง

ข้อเสนอแนะ : 1) การอนุญาตการประกอบกิจการ ควรกำหนดแนวทาง ประเมินความพร้อมให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักเกณฑ์แต่ละประเภท กำหนดแนวปฏิบัติหลังจากมีการคืนคลื่นความถี่ หรือ ยกเลิกใบอนุญาตในอนาคต สำหรับผู้ทดลองออกอากาศ ควรให้ความชัดเจนสำหรับการเข้าสู่ระบบใบอนุญาตโดยมีเวลาใน การเตรียมการที่เพียงพอ 2) การกำกับดูแลการประกอบกิจการ ควรเร่งกำกับดูแลการให้เข้าช่วงเวลาของกิจการบริการสาธารณะ และ แนวทางขอคืนคลื่นความถี่หากหน่วยงานนั้น ๆ ไม่ดำเนินงานเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างแท้จริง และกำกับดูแลกลุ่มผู้ทดลอง ออกอากาศให้มีมาตรฐานเพียงพอที่จะเข้าสู่ระบบใบอนุญาต 3) การสนับสนุนส่งเสริมการประกอบกิจการ ส่งเสริมทักษะการผลิตเนื้อหา รายการที่สามารถแข่งขันได้ ส่งเสริมให้มีเนื้อหารายการร่วม การพัฒนาทักษะดิจิทัล และส่งเสริมสิทธิของผู้ฟังในการกิจการกระจายเสียง มีการศึกษาเทคโนโลยีที่จะทำให้สามารถฟังวิทยุกระจายเสียงได้ง่าย เช่น การทำให้ฟังผ่านโทรศัพท์ได้ง่ายขึ้นและไม่มีค่าใช้จ่าย ด้าน การส่งเสริมผู้ทดลองออกอากาศ ควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะการออกอากาศที่เหมาะสมสำหรับเนื้อหาท้องถิ่นและเนื้อหาในชุมชน

คำสำคัญ : กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการกระจายเสียง กตป. กสทช. สำนักงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช. กิจการกระจายเสียง กิจการบริการสาธารณะ กิจการทางธุรกิจ ทดลองออกอากาศ วิทยุ วิทยุชุมชน บริการชุมชน 5 Forces Model



Abstract

The Monitoring and Evaluation Commission area of Radio Broadcasting has authority under article 72, i.e. monitoring, inspecting and evaluating the operation and management of the NBTC, the Office of the NBTC and the secretary-general of the NBTC.

Objective: to collect information and analyze, evaluate according to authority by summarizing the data and preparing a report under the authority. **Materials and Methods:** 1) In-depth interviews, i.e. policy makers, regulators and radio professionals, total 21 people. 2) Focus group discussion with radio professionals, professionals organizations, academics, associations, foundations and related organizations total 37 people 3) Questionnaires for the public 2,237 samples, radio professionals 263 samples, total 2,500 samples and 4) Public hearings, including 510 public and radio professionals 349 people from professional organizations, academics, associations, foundations and related organizations total 859 people. **Results:** (1) Area of Regulation. Public agencies must operate in accordance with the prescribed rules. If the service cannot be provided for the public benefit, the radio frequency should be refarmed. 1) Trial radio broadcasting should study which type of media that communities in each area need. Should solve concerns after 2024 in the issue of obtaining a license and support of community service radio thoroughly. 2) Guidelines for allocating the remaining spectrum. Consider the allocation guidelines for appropriate public agency and prepare criteria for assessing readiness for public agencies. 3) Digital radio experiment should study whether other technologies when will it be replaced? And how much is digital radio worth the investment? 4) Assessment from the point of view of receiver. There is an awareness of advertising exaggeration. Get a clearer overview of signal quality and aware of reduced or missing radio stations. The quality of the program content, recognize the quality of public service radio only on the Radio Thailand (NBT). Other types of licenses cannot differentiate content quality and realized that the trial radio broadcasting sold too many products, about the need for additional content the first is the media literacy promotion category and health promotion, community alarm and local content such as community news, agriculture, weather, traffic, respectively. (2) Problems in business operations, according to the conceptual framework of 5 Forces Model, were found that 1) Obstacles from new service providers: Public services licensees view the commercial services as a revenue-generating competitor. And the trial radio broadcasting viewed that the type of commercial services was advantageous in terms of signal quality and service area. 2) The service that replaced listening to radio was Facebook, followed by YouTube and digital television 3) Competition on each others in radio licensees: Public service licenses worry since commercial services entities from owning the spectrum. 4) Bargaining power of content sources: National licensees have more bargaining power from integrating content across platforms. As for the trial radio broadcasting group, it is disadvantaged in terms of content production costs and copyright cost when compared to the revenue proportion with national or regional licenses. 5) Bargaining power of listeners: Internet and mobile technology, this makes the bargaining power of listeners higher compared to listening to radio broadcasting. **Suggestions:** 1) Licensing. Guidelines for assessing readiness should be established in accordance with the intent of each type of license's criteria. Determine the practice guidelines after get spectrum return, or revoke future licenses. For the trial radio broadcasting should be clear for entering the license system with sufficient preparation time. 2) Regulate the broadcasting service. Oversight of the time-leasing of public services radio should be accelerated and guidelines for requesting the return of radio frequencies if that agency does not truly operate for the public interest and to supervise the group of the trial radio broadcasting to have a standard sufficient to enter the licensing system. 3) Promotion and support the broadcasting service. Encourage competitive program content, production skills, encourage joint program content, developing digital skills and promoting the rights of persons with disabilities in the broadcasting business. Technologies should be studied to make it easy to listen to radio broadcasts, for example by making it easier and free to listen over the mobile phone. Promotion of the trial radio broadcasting. The development of appropriate broadcasting skills should be promoted for local and community content.

Keywords: Monitoring and Evaluation Commission of Radio Broadcasting, NBTC, NBTC secretary, office of NBTC, Radio broadcasting, Public services, Commercial Services, Trial radio broadcasting, radio, Community radio, Community services , 5 Forces Model

บทสรุปผู้บริหาร

การดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 70 ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน โดยรองศาสตราจารย์คลินิก พลเอก สายันท์ สวัสดิ์ศรี กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการกระจายเสียง (กตป. กส.) มีอำนาจหน้าที่ตาม มาตรา 72 ได้แก่ ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. แล้วแจ้งผลให้ กสทช. ทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้ กสทช. นำรายงานดังกล่าวเสนอต่อรัฐสภา พร้อมรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของ กสทช. ตามมาตรา 76 และเปิดเผยรายงานดังกล่าวให้ประชาชนทราบทางระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงาน กสทช. หรือวิธีการอื่นที่เห็นสมควร โดยการประเมินดังกล่าวต้องอยู่บนพื้นฐานข้อเท็จจริงและข้อมูลต่าง ๆ และต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียประกอบด้วย ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้หน่วยงานหรือองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญเป็นผู้รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และประเมินผลเพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงาน ซึ่งในครั้งนี้ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับมอบหมายให้เป็น ที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 โดยได้แสดงผลการดำเนินการติดตามและประเมินผล รวมทั้งข้อสรุปและข้อเสนอแนะ ดังนี้

การรายงานผลดำเนินการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการดำเนินงาน ที่ปรึกษาได้นำเสนอตามกรอบในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 ตามประเด็นดังนี้

ก. ประเด็นร่วมทุกกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder)

ประเด็นที่ 1 ความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมกระจายเสียงหลังการเริ่มประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์การอนุญาตโดยสำนักงาน กสทช. ตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2565

ประเด็นที่ 2 ความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการรุกของสื่อ Over The Top (OTT)

ประเด็นที่ 3 การส่งเสริมและสนับสนุนจากสำนักงาน กสทช. และกองทุน กทปส.

ข. ประเด็นสำหรับ กสทช. ผู้กำกับดูแล

ประเด็นที่ 1 การกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด

ประเด็นที่ 2 การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567

ประเด็นที่ 3 แนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่

ประเด็นที่ 4 การทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2

ค. ประเด็นสำหรับผู้ให้บริการ (Sender)

ประเด็นที่ 1 การประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด

ประเด็นที่ 2 การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567

ประเด็นที่ 3 สภาพปัญหาในการประกอบกิจการ การแข่งขันในอุตสาหกรรม บริการทดแทน อำนาจต่อรองของสถานี พฤติกรรมผู้ฟัง

ง. ประเด็นสำหรับผู้รับบริการ (Receiver)

ประเด็นที่ 1 การรับรู้ลักษณะโฆษณาในวิทยุสำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท

ประเด็นที่ 2 การรับรู้คุณภาพสัญญาณ

ประเด็นที่ 3 การรับรู้คุณภาพของเนื้อหารายการวิทยุ

ประเด็นที่ 4 การประเมินความต้องการประเภทเนื้อหาในกิจการกระจายเสียง เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะ อาทิ ความต้องการหมวดเนื้อหาด้านสุขภาพ ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ หรือ ด้านการเงิน โดยเฉพาะ

การรายงานผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 ที่ได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ มาตรา 72 กำหนดให้การประเมินดังกล่าวต้องอยู่บนพื้นฐานข้อเท็จจริง และข้อมูลต่าง ๆ จะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียประกอบด้วย ซึ่งที่ปรึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย โดยจำแนกตามภูมิภาค จำนวน 5 ภาค และผลการเก็บข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสีย โดยวิธีการเก็บข้อมูลทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ 1) การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มผู้กำหนดนโยบาย ผู้กำกับดูแล และผู้ประกอบการวิชาชีพ รวม 21 คน 2) การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) จำนวนรวม 859 คน จำแนกเป็น ภาคตะวันออก 189 คน ภาคกลาง 158 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 183 คน ภาคเหนือ 152 คน และภาคใต้ 177 คน 3) การประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) ครอบคลุมผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียง องค์กรวิชาชีพ นักวิชาการ สมาคม มูลนิธิ องค์กรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสิ้น 37 คน และ 4) การดำเนินการสำรวจข้อมูลข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง ทุกภูมิภาคโดยใช้แบบสอบถาม ดำเนินการทั้งสิ้น 2,500 คน จำแนกเป็นผู้ประกอบวิชาชีพจำนวน 262 คน และภาคประชาชนจำนวน 2,238 คน

สรุปผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ได้นำเสนอตามประเด็นดังนี้

1. การกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทกิจการบริการสาธารณะ และกิจการทางธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้กำหนดนโยบาย ได้ให้ความเห็นว่า การกำกับดูแลตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบกิจการ จะสามารถช่วยให้หน่วยงานสาธารณะได้ประกอบกิจการเพื่อประโยชน์ของสาธารณะอย่างแท้จริง ซึ่งจะสามารถจัดปัญหาที่สะสมมาเป็นเวลาหลายสิบปี เช่น การปล่อยให้ผู้ร่วมผลิตรายการเช่าเวลาและให้บริการเชิงธุรกิจ ดังนั้นเมื่อหน่วยงานสาธารณะต้องประกอบกิจการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หากไม่สามารถให้บริการเพื่อประโยชน์สาธารณะได้จึงสมควรว่าควรคืนคลื่นความถี่เพื่อนำมาจัดสรรเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างแท้จริง

ด้านระยะเวลาที่ควรติดตามและประเมินผลการดำเนินงานสำหรับผู้รับใบอนุญาตประเภทกิจการบริการสาธารณะ มีความเห็นว่า ภายใน 1 ปี สำนักงาน กสทช. ควรดำเนินการกำกับดูแลให้ประกอบกิจการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ เนื่องจากยิ่งทิ้งเวลาเนิ่นนานเกินไปประชาชนจะเป็นผู้เสียผลประโยชน์จากการไม่ได้รับบริการที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะอย่างแท้จริงตามเจตจำนงของประเภทใบอนุญาต และด้านสัดส่วนของคลื่นความถี่ที่จะให้บริการไม่ว่าจะเป็นใบอนุญาตประเภทกิจการบริการสาธารณะ และกิจการทางธุรกิจ กสทช. ควรดำเนินการศึกษาทั้งภาคส่งและภาครับโดยเฉพาะภาครับว่ามีความต้องการรับเนื้อหากระจายเสียงในหมวดเนื้อหาใด ซึ่งจะก่อประโยชน์สูงสุดทั้งภาคประชาชนและผู้ให้บริการเมื่อมีความต้องการในการให้บริการและการรับบริการที่ตรงกัน

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ประชุมกลุ่ม และรับฟังความคิดเห็นสาธารณะกลุ่มผู้รับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ ได้ให้ความเห็นว่า ประสบปัญหาในการผลิตรายการเองเพื่อดึงดูดความสนใจของภาคผู้รับ เนื่องจากสัดส่วนรายการเพื่อสาธารณะนั้นผลิตให้มีความน่าสนใจและต้องแข่งขันกับ กิจการทางธุรกิจได้ยาก ด้านผู้รับใบอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจนั้น มีความกังวลต่อความไม่ชัดเจนของกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ และการผ่อนผันด้านการหารายได้ของผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะที่สามารถหารายได้ทางธุรกิจได้ เนื่องจากทั้งสองกลุ่มผู้ให้บริการมิได้แบกรับต้นทุนทางการประมูลคลื่นความถี่

2. การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้กำหนดนโยบาย ได้ให้ความเห็นว่า ใบอนุญาตประเภทบริการชุมชนนั้น พึงบริหารจัดการเพื่อประโยชน์ของชุมชนแต่ละพื้นที่ โดยสำนักงาน กสทช. ต้องมีการศึกษาถึงความต้องการของชุมชนในแต่ละพื้นที่ที่มีบริบทแตกต่างกันว่าต้องการสื่อกลางประเภทใด เนื่องจากในบางพื้นที่อาจไม่ต้องการสื่อกลางประเภทวิทยุชุมชน ดังนั้น จึงต้องเลือกกำหนดพื้นที่ที่มีความต้องการสูงสุดเพื่อจะสามารถจัดสรรคืนความถี่ได้ในลำดับแรก ประกอบกับข้อมูลด้านการให้ใบอนุญาตแก่วิทยุทดลองออกอากาศ จากการให้ความเห็นเชิงนโยบายของ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียงที่จะจัดสรรด้วยระบบดิจิทัลนั้น ควรเร่งสื่อสาร

ความชัดเจนโดยเร็วโดยเฉพาะแผนการอนุญาต ขั้นตอนการให้ใบอนุญาต เงื่อนไขการให้ใบอนุญาต และ ประการสำคัญราคาประมูลตั้งต้น ซึ่งเป็นข้อกังวลสูงสุดในกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศประเภทกิจการทางธุรกิจ ในขณะนี้

หมวดที่สำคัญในกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศคือ ประเภทบริการชุมชน สำนักงาน กสทช. ควร ดำเนินงานเพื่อจะสนับสนุนให้ถ้วนทั่วทุกสถานีย่างแท้จริง โดยควรพิจารณาปรับหลักเกณฑ์ในการสนับสนุน เพื่อให้ผู้ให้บริการประเภทบริการชุมชนมีโอกาสเข้าถึงการส่งเสริมได้ทุกสถานี และมองว่าจำนวนผู้รับ ใบอนุญาตจำนวน 167 สถานีนั้นไม่มากเกินไปกำลังของสำนักงาน กสทช. ที่จะสามารถสนับสนุนได้ทั้งหมด เพื่อให้เกิดคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ประชุมกลุ่ม และรับฟังความคิดเห็นสาธารณะกลุ่มผู้รับใบอนุญาตได้ให้ ความเห็นเชิงความกังวลต่อการจัดสรรหลังปี 2567 ในประเด็นหลักคือขั้นตอนและรายละเอียดในการขอรับ ใบอนุญาต ซึ่งแม้แต่ผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการชุมชนหรือบริการสาธารณะกลับไม่ทราบว่าตนเองนั้นไม่ต้อง เข้าสู่การประมูลซึ่งเป็นความสับสนเชิงข้อมูลที่สำคัญ สำนักงาน กสทช. สามารถบริหารจัดการเกี่ยวกับความชัดเจน ได้ในขณะนี้ เช่น การมีระบบการสื่อสารอย่างเป็นทางการ เชื่อถือได้ และเข้าถึงได้ง่าย

3. แนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืน คลื่นความถี่

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้กำหนดนโยบาย ได้ให้ความเห็นว่า เมื่อมีการคืนคลื่นความถี่แล้ว สำนักงาน กสทช. ควรพิจารณาว่าการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหมาะสมให้หน่วยงานประเภทใดเป็นลำดับต่อไป ซึ่งมีความเห็นว่า ยังมีหน่วยงานที่เกิดขึ้นใหม่หลายหน่วยงานที่มีความพร้อมที่จะเป็นผู้ให้บริการกิจการ กระจายเสียงเพื่อประโยชน์สาธารณะ เพียงแต่ไม่มีโอกาสเข้าถึงคลื่นความถี่ในช่วงเวลาก่อนหน้านี้ ประกอบกับ ข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสียด้านข้อเรียกร้องต่อการผ่อนปรนหลักเกณฑ์ในการหารายได้ของผู้รับใบอนุญาต ประเภทกิจการบริการสาธารณะ ผู้กำหนดนโยบายมีความเห็นว่าไม่สอดคล้องตามเจตจำนงของประเภท ใบอนุญาต โดยข้อเรียกร้องดังกล่าวแสดงว่าผู้ยื่นขอครอบครองคลื่นความถี่ไม่มีความพร้อมในการให้บริการ เพื่อประโยชน์สาธารณะด้วยตนเองจึงควรพิจารณาคืนคลื่นความถี่ และ ผู้รับใบอนุญาตประเภทกิจการบริการ สาธารณะ ควรเตรียมการเพื่อรับมือสำหรับการคืนคลื่นความถี่รองรับเอาไว้ล่วงหน้า เนื่องจากจะสามารถ จัดปัญหาความล่าช้าในการดำเนินงานเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน และควรเตรียมการด้านหลักเกณฑ์ ในการพิจารณาใบอนุญาตสำหรับหน่วยงานสาธารณะที่สามารถประเมินความพร้อมในการผลิตรายการ และ ความพร้อมด้านแหล่งงบประมาณที่จะสามารถประกอบกิจการได้อย่างยั่งยืน หรือมีแนวทางในการสนับสนุน ทรัพยากรที่สามารถใช้ร่วมกันได้เพื่อช่วยลดต้นทุนในการประกอบกิจการในส่วนที่ไม่จำเป็น

4. การทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและ กิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้กำหนดนโยบาย ได้ให้ความเห็นว่า ควรทำการศึกษาในประเด็นสำคัญ เสียก่อน ดังนี้

4.1 กิจกรรมวิทยุของประเทศไทยจะถูกเทคโนโลยีอื่นเข้ามาทดแทนเมื่อใด

4.2 การใช้วิทยุในระบบดิจิทัลจะสามารถมีโอกาสคุ้มค่าในการลงทุนในภาครัฐมากเพียงใด ในระยะเวลาเท่าใด เพื่อให้ภาคผู้กำหนดนโยบายมีข้อมูลเพียงพอในการตัดสินใจในการสนับสนุน การเปลี่ยนผ่านกิจการกระจายเสียงไปสู่ระบบดิจิทัล โดยสำนักงาน กสทช. ในครั้งนี้ ประการสำคัญ ผู้มีส่วนได้เสีย จะได้รับทราบข้อมูลเพียงพอว่าการลงทุนครั้งนี้จะคุ้มทุนจากงบประมาณซึ่งเป็นงบประมาณแผ่นดินหรือไม่

และข้อสังเกตด้านการเปลี่ยนผ่านระบบวิทยุไปสู่ระบบดิจิทัลนั้น สำนักงาน กสทช. พึงประเมินจากความเสียหาย เนื่องจากเกิดภาพลักษณ์จากการบริหารจัดการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัลที่ไม่ดีนัก ดังนั้นจึงควร ดำเนินการป้องกันความเสี่ยงเพื่อลดข้อผิดพลาดจากการดำเนินงานในส่วนของการกระจายเสียง

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ประชุมกลุ่ม และรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ กลุ่มผู้รับใบอนุญาตได้ให้ความเห็นว่า สำหรับกลุ่มผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะและประเภทธุรกิจโดยภาพรวมมีหน่วยงานที่เคยเป็นผู้ทดลองให้บริการในระบบดิจิทัลแล้วจึงไม่มีข้อกังวลในตัวระบบมากนัก มีเพียงความกังวลในกลุ่มภาคผู้รับว่าสำนักงาน กสทช. จะสามารถกระตุ้นให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลในหมู่ผู้ฟังได้มากน้อยเพียงใด ความกังวลเกี่ยวกับวิทยุในระบบดิจิทัลนั้นกลับเกิดในกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ เนื่องจากปริมาณการลงทุนนั้นเมื่อเทียบกับสัดส่วนต้นทุนของการดำเนินงานวิทยุท้องถิ่นถือเป็นการลงทุนในสัดส่วนที่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับรายรับหรือแหล่งรายได้ในการดำเนินงาน ผู้ทดลองออกอากาศมีความกังวลว่าอาจจะไม่คุ้มทุน หรือมีระยะเวลาในการคืนทุนที่นานเกินไป

5. การประเมินในมุมมองของผู้รับบริการ (Receiver)

5.1 การรับรู้ลักษณะโฆษณาในวิทยุสำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท ผู้รับบริการรับรู้ลักษณะใบอนุญาตแต่ละประเภท โดยจำแนกระหว่างใบอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจกับประเภททดลองออกอากาศออกจากกัน โดยจำแนกจากลักษณะของสินค้า อย่างไรก็ตามผู้รับบริการมีความเห็นว่า คุณภาพของโฆษณานั้นไม่ว่าจะเป็นใบอนุญาตประเภทใดก็มีลักษณะที่โฆษณาเกินจริงอยู่บ้างไม่แตกต่างกัน แตกต่างกันเพียงแค่ปริมาณโฆษณา และในหัวข้อดังกล่าว ผู้รับบริการอนุญาตไม่สามารถจำแนกวิทยุประเภทสาธารณะออกจากบริการประเภทอื่นได้เลย ซึ่งเป็นผลการศึกษาที่น่ากังวล

5.2 การรับรู้คุณภาพสัญญาณ ผู้รับบริการรับรู้คุณภาพสัญญาณที่ชัดเจนขึ้นในภาพรวม และมีการรับรู้ถึงปริมาณคลื่นที่ลดลงหรือคลื่นที่หายไป

5.3 การรับรู้คุณภาพของเนื้อหารายการวิทยุ ผู้รับบริการรับรู้คุณภาพของเนื้อหาวิทยุของสาธารณะ โดยเฉพาะวิทยุของกรมประชาสัมพันธ์ซึ่งผู้รับบริการให้ความเห็นถึงความน่าเชื่อถือ ส่วนเนื้อหาวิทยุของใบอนุญาตประเภทอื่นนั้น ผู้รับบริการไม่สามารถจำแนกเนื้อหาที่แตกต่างกันได้มากนัก และยังมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า เนื้อหาประเภททดลองออกอากาศส่งเสริมการขายสินค้ามากเกินไปโดยไม่แทรกเนื้อหาสาระเลย

5.4 ด้านความต้องการประเภทเนื้อหาเพิ่มเติมสำหรับกิจการกระจายเสียงนั้น ในภาพรวมเนื้อหาประเภทส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อ เป็นหมวดเนื้อหาที่ผู้รับบริการทั่วประเทศต้องการให้มากที่สุด ลำดับถัดมาคือเนื้อหาเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ เนื้อหาการเตือนภัยในชุมชน เนื้อหาเฉพาะของท้องถิ่น เช่น ข่าวสารในชุมชน การเกษตร ดินฟ้าอากาศ การจราจร ซึ่งเป็นเนื้อหาท้องถิ่นที่มีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสมสำหรับ

การให้บริการวิทยุกระจายเสียงเท่านั้น จึงเป็นหมวดเนื้อหาที่ สำนักงาน กสทช. ควรนำไปสำรวจว่าเนื้อหา ดังกล่าวนั้นมีการให้บริการที่มากน้อยเพียงใด และมีให้บริการทั่วถึงทุกพื้นที่ในประเทศไทยหรือไม่

6. ผลการศึกษาสภาพปัญหาในการประกอบกิจการ การแข่งขันในอุตสาหกรรม บริการทดแทน อำนาจต่อรองของสถานี พฤติกรรมผู้ฟังตามกรอบแนวคิดการวิเคราะห์แรงกดดันในการแข่งขันของ อุตสาหกรรม (5 Forces Model)

6.1 อุปสรรคจากผู้ให้บริการรายใหม่ ความคิดเห็นที่น่าสนใจของแต่ละกลุ่มผู้รับอนุญาตที่มีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะนั้นมองผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจว่าเป็นผู้ที่เข้ามาแย่งชิงเม็ดเงินโฆษณาเนื่องจากได้รับใบอนุญาตเป็นครั้งแรก และมีโอกาสในการวางแผนธุรกิจเพื่อดึงดูดงบโฆษณาที่น่าสนใจกว่าใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ ด้านใบอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจซึ่งเป็นผู้ให้บริการรายใหม่นั้นไม่ได้มองผู้รับอนุญาตด้วยกันเป็นคู่แข่งกัน เนื่องจากสภาพการประกอบกิจการก่อนหน้านี้ได้แข่งขันกันมาอยู่แล้วเพียงแต่ในรูปแบบของผู้เข้าช่วงเวลาของหน่วยงานสาธารณะ เมื่อถึงปี 2565 ได้รับโอกาสประมูลคลื่นความถี่และได้เป็นเจ้าของเองในระยะเวลา 7 ปี จึงเป็นโอกาสเชิงบวกสำหรับกิจการของตนเอง

ด้านกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศมีความกังวลต่อใบอนุญาตคลื่นหลักประเภทกิจการทางธุรกิจอย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากมองว่ามีข้อได้เปรียบเกี่ยวกับสัญญาณของคลื่นและความครอบคลุมของพื้นที่ให้บริการ จึงมีโอกาสนในการขายโฆษณาที่น่าสนใจมากกว่า และในกลุ่มใบอนุญาตประเภทสาธารณะที่ได้รับ การผ่อนผันหลักเกณฑ์ในการหารายได้ และยังมีข้อได้เปรียบด้านต้นทุนการดำเนินการที่ไม่ต้องลงทุนด้วยตัวเองจากการได้รับการสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินจากภาครัฐและยังสามารถขายโฆษณาได้อีก จึงเป็น มุมมองสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศที่มีความกังวลต่ออีก 2 ประเภทใบอนุญาต

6.2 บริการที่เข้ามาทดแทนการฟังวิทยุแบบเดิมนั้น สำหรับข้อมูลในประเทศไทยพบข้อมูลที่ สอดคล้องกันทุกภูมิภาคว่า แพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์อย่าง Facebook เป็นบริการทดแทนที่ภาค ประชาชนใช้ทดแทนการรับข่าวสารหรือความบันเทิงของวิทยุ ลำดับถัดมาคือ แพลตฟอร์มออนไลน์ YouTube ด้านโทรทัศน์ดิจิทัลก็เป็นบริการที่ทดแทนวิทยุเช่นกัน เนื่องจากภาคประชาชนมีความเห็นว่าปัจจุบันมีเนื้อหาที่ หลากหลายและสามารถทดแทนการรับฟังข่าวสารหรือรับสื่อบันเทิงจากวิทยุได้

6.3 การแข่งขันกันเองของผู้ให้บริการวิทยุกระจายเสียงนั้น มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันของ สามประเภทใบอนุญาต ประการแรกใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะที่มีข้อกังวล เนื่องจากผู้เข้าช่วงเวลา ของตนเองนั้นได้ผันตัวไปเป็นผู้รับใบอนุญาต และตนเองต้องลดการให้เข้าช่วงเวลาลงให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่กำหนด อีกทั้งในบางกลุ่มผู้ได้รับอนุญาตยังไม่มีประสบการณ์ที่เชี่ยวชาญในการเป็นผู้ผลิตเนื้อหาด้วย ตนเองที่น่าสนใจ จึงมีข้อกังวลกับผู้ได้รับอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจที่มีอิสระในการดำเนินงานมากขึ้น เนื่องจากได้รับโอกาสในการเป็นเจ้าของคลื่นความถี่ของตนเอง ผู้ได้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจนั้นไม่มี ข้อกังวลเรื่องของการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ แต่มองผู้ทดลองออกอากาศว่าการบริหารจัดการของสำนักงาน กสทช. ที่ไม่มีความชัดเจนเสียทีนั้น ทำให้ผู้รับอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจที่ต้องประมูลคลื่นความถี่ มาด้วยราคาที่สูงเสียโอกาสในการหารายได้จากการโฆษณาอย่างเต็มที่ เนื่องจากการปล่อยให้มีการทดลอง

ออกอากาศยืดยาวต่อไปโดยไม่มีการจัดการที่เด็ดขาด ทำให้อย่างน้อยที่สุด 2 ปี ต่อไปนี้ ตลาดโฆษณาของผู้รับอนุญาตประเภทธุรกิจนั้นยังคงต้องโดนแย่งชิงโดยผู้ทดลองออกอากาศอีกต่อไป ความเห็นของกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศมีความเห็นเกี่ยวกับการแข่งขันที่น่าสนใจคือ กลุ่มทดลองออกอากาศมองว่าตนเองต้องแข่งขันกับตนเองในการพัฒนาบริการให้ดีขึ้น ซึ่งในความเป็นจริงแนวคิดดังกล่าวไม่สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนไปของเทคโนโลยีกระจายเสียงเท่าใดนัก เนื่องจากกิจการกระจายเสียงแบบใช้คลื่นความถี่เป็นเทคโนโลยีที่ถูกคุกคามโดยเทคโนโลยีทางอินเทอร์เน็ต ที่ผู้ประกอบการไม่ว่าจะในระดับใดต่างได้รับผลกระทบทั้งสิ้น ดังนั้น การส่งเสริมผู้ให้บริการให้มีความรู้เท่าทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกิจการของตนเอง จึงเป็นสิ่งที่ สำนักงาน กสทช. พึงกระทำเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะส่งผลให้ผู้ประกอบกิจการไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ อันเนื่องมาจากการขาดข้อมูลสนับสนุนที่เพียงพอและทันต่อความเปลี่ยนแปลง

6.4 อำนาจต่อรองของแหล่งเนื้อหา ผู้รับใบอนุญาตที่มีขนาดกิจการขนาดใหญ่หรือมีเครือข่ายที่มากกว่า มีอำนาจต่อรองมากขึ้น เนื่องจากเมื่อมีเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเข้ามาแล้ว ทำให้การบริหารเนื้อหาระหว่างแพลตฟอร์มต่าง ๆ ของผู้รับใบอนุญาตที่มีการให้บริการสามารถบูรณาการกันได้มากขึ้น ประเด็นดังกล่าวเกิดปัญหาอุปสรรคในกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ ซึ่งเป็นผู้ออกอากาศในพื้นที่ขนาดเล็กหรือว่าพื้นที่ท้องถิ่น เมื่อพิจารณาประกอบกับลักษณะการเก็บลิขสิทธิ์ หรือค่าใช้จ่ายในการเข้าถึงเนื้อหาคุณภาพในปัจจุบัน ซึ่งไม่ได้กำหนดค่าใช้จ่ายที่ลดหลั่นตามขอบเขตพื้นที่การออกอากาศ ดังนั้น ไม่ว่าจะออกอากาศในพื้นที่เล็กหรือว่าขนาดใหญ่ต่างต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ในอัตราที่เท่าเทียมกัน จึงทำให้ผู้ทดลองออกอากาศนั้นเกิดความเสียเปรียบเมื่อต้องคำนวณเป็นต้นทุนเมื่อเทียบกับผู้รับใบอนุญาตระดับชาติหรือระดับภูมิภาค

6.5 อำนาจต่อรองของผู้ฟัง เนื่องด้วยปัจจุบันเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงอุปกรณ์และความบันเทิงส่วนบุคคล ซึ่งอุปกรณ์หลักคือโทรศัพท์มือถือนั้นมีอัตราการยอมรับเทคโนโลยีหรือการครอบครองเทคโนโลยีที่สูงมากในประเทศไทย และการเข้าถึงสื่อบันเทิงหรือว่าข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย ไม่ต้องใช้กระบวนการที่ซับซ้อน จึงทำให้อำนาจต่อรองของผู้ฟังค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับการให้บริการสำหรับกิจการกระจายเสียงแบบใช้คลื่นความถี่ ซึ่งยังมีปัญหาอุปสรรคด้านอุปกรณ์ในครัวเรือนต่างมีอัตราการใช้งานเครื่องรับวิทยุที่ลดลง ดังนั้นการก้าวข้ามปัญหาอุปสรรคในกลุ่มผู้ฟัง สำนักงาน กสทช. ควรพิจารณาแนวทางในการแก้ปัญหา เช่น พิจารณาการส่งเสริมให้รับฟังวิทยุกระจายเสียงผ่านโทรศัพท์มือถือได้โดยสะดวก เพราะถึงแม้โทรศัพท์มือถือในปัจจุบันจะสามารถรับฟังวิทยุกระจายเสียงได้ แต่กระบวนการเข้าถึงนั้นค่อนข้างยุ่งยากและต้องใช้อุปกรณ์ต่อพ่วง เช่น ต้องเสียบสายหูฟังเพื่อเป็นสายอากาศ ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้วประชาชนในปัจจุบันไม่ได้นิยมพกพาสายหูฟังตลอดเวลา และในบางกลุ่มก็ใช้หูฟังไร้สาย จึงควรมีการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวซึ่งจะทำให้สามารถเข้าถึงอุปกรณ์ในการรับฟังได้ง่าย และช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงอุปกรณ์ในการรับฟังวิทยุกระจายเสียงได้ง่ายขึ้น เนื่องจากวิทยุกระจายเสียงแบบใช้คลื่นความถี่นั้นเป็นบริการพื้นฐานที่ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเข้าถึง กสทช. จึงควรเร่งดำเนินการเพื่อให้เกิดความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของภาคประชาชน เป็นการคุ้มครองผู้บริโภคและส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการเข้าถึงวิทยุกระจายเสียง

จากการรวบรวมข้อมูลข้อสังเกตจาก การศึกษาผลการดำเนินงานของ กสทช. จากรายงานการประชุม คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565 การทำหนังสือสอบถามข้อมูล ข้อเท็จจริงที่สำนักงาน กสทช. ได้ดำเนินการในปี พ.ศ. 2565 ภายใต้ประเด็น การติดตามและประเมินผลจากกลุ่มผู้กำกับดูแล แหล่งข้อมูลจากการกำหนดตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และ แผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้แม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568) ที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียง ในปี พ.ศ. 2565 การรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ การประชุมกลุ่มเฉพาะ การสำรวจเชิงปริมาณ ได้จัดทำ เป็นข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ซึ่งจำแนก ข้อเสนอแนะเป็น 3 ด้านตามตามอำนาจหน้าที่ ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ดังนี้

ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565

	 ส่วนการอนุญาต	 ส่วนการกำกับดูแล	 ส่วนการส่งเสริม
 กิจการบริการสาธารณะ	• แนวทางที่ชัดเจนที่จะประเมินความพร้อมของผู้ขอเข้าใช้งานคลื่นความถี่ • การประเมินหมวดเนื้อหาสาระณะที่ประชาชนต้องการ	• การให้เข้าช่วงเวลา • เนื้อหารายการที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน • การเตรียมแนวทางสำหรับขอคืนคลื่นความถี่	• สนับสนุนในการพัฒนากิจกรรมผลิตเนื้อหารายการที่สามารถแข่งขันและดึงดูดผู้รับบริการได้ • สร้างเครือข่ายความร่วมมือของเนื้อหารายการร่วมกัน • ในการผลิตเนื้อหาให้มีการวางแผนดำเนินงานอย่างเป็นระบบ • การพัฒนากิจกรรมดิจิทัล • สิทธิของผู้พิการที่สามารถใช้ประโยชน์จากกิจการกระจายเสียง
 กิจการทางธุรกิจ	• แนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่หลีกเลี่ยงการปะทะ	• การประกอบกิจการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์	
 ผู้ทดลองออกอากาศ (บริการสาธารณะ, ชุมชน, ธุรกิจ)	• มีกระบวนการในการสร้างความชัดเจนสำหรับการเข้าสู่ระบบใบอนุญาตอย่างเป็นระบบและชัดเจน โดยมีระยะเวลาในการเตรียมการที่เพียงพอ	• การประกอบกิจการให้มีมาตรฐานเพียงพอที่จะเข้าสู่ระบบใบอนุญาต	• ส่งเสริมสนับสนุนโดยมีมาตรการช่วยเหลือรายได้ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนอย่างทั่วถึง • พัฒนากิจกรรมออกอากาศที่เหมาะสมสำหรับเนื้อหาท้องถิ่นและเนื้อหาในชุมชนอย่างเป็นระบบและชัดเจน

ภาพ ก ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565

7. ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และ เลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ในส่วนการอนุญาตการประกอบกิจการ การกำกับดูแลการประกอบกิจการ และการสนับสนุนส่งเสริมการประกอบกิจการ เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มี ประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

7.1 การอนุญาตการประกอบกิจการ

จากการติดตามและประเมินผลดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 นั้น พบประเด็นปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตการประกอบกิจการ โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตดังนี้

7.1.1 การอนุญาตการประกอบกิจการ บริการสาธารณะ

ควรกำหนดแนวทางประเมินความพร้อมของผู้ขอเข้าใช้งานคลื่นความถี่โดยครอบคลุมทั้งมิติ ความพร้อมด้านทรัพยากรเนื้อหา ทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรด้านงบประมาณ และทรัพยากรด้านการบริหารจัดการ เพื่อจัดปัญหาการให้เข้าช่วงเวลาซึ่งเป็นปัญหาสะสมของใบอนุญาตบริการสาธารณะ และไม่สอดคล้องกับ เจตนารมณ์ของหลักเกณฑ์ที่ต้องให้บริการเพื่อประโยชน์สาธารณะ และสำนักงาน กสทช. ควรมีข้อมูลที่ เพียงพอเพื่อประเมินหมวดเนื้อหาสาธารณะที่ประชาชนต้องการเป็นลำดับแรก ก่อนที่จะทำการคัดเลือกและ พิจารณาให้ใบอนุญาต

7.1.2 การอนุญาตการประกอบกิจการ บริการทางธุรกิจ

ควรดำเนินการพิจารณาแนวทางการจัดสรรว่าจะนำมาให้ประมูลหรือจะนำไปจัดสรรให้กับ ใบอนุญาตประเภทใด รวมทั้งเตรียมกำหนดขอบเขตสำหรับการกำหนดสัดส่วนของใบอนุญาต หลังจากมี การขอคืนคลื่นความถี่ หรือมีการยกเลิกใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตในอนาคต เนื่องจากจากการรับฟัง ผู้มีส่วนได้เสียพบว่า หน่วยงานสาธารณะหลายรายประสบปัญหาในการประกอบกิจการได้รับความนิยมน้อย เติมน ซึ่งหากมีการออกแนวทางเกี่ยวกับการขอคืนคลื่นความถี่ เพื่อนำมาจัดสรรใหม่เพื่อให้ได้ ประสิทธิภาพมากขึ้น ก็อาจเป็นไปได้ว่าจะต้องมีการกำหนดแนวทางแบ่งสัดส่วนของการจัดสรรคลื่นความถี่ สำหรับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และประเภทกิจการทางธุรกิจให้มีความเท่าเทียมกัน

7.1.3 การอนุญาตการประกอบกิจการสำหรับผู้ทดลองออกอากาศ (บริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ)

ควรมีการให้ความชัดเจนสำหรับการเข้าสู่ระบบใบอนุญาตโดยมีระยะเวลาในการเตรียมการ สำหรับผู้ทดลองออกอากาศที่เพียงพอ และควรออกแบบแนวปฏิบัติตั้งแต่แผนการดำเนินการ การประสานงาน และการกำกับดูแล โดยเฉพาะแนวทางการแก้ปัญหาและการสนับสนุน พร้อมกับแผนบริหารความเสี่ยง อย่างชัดเจนให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนอย่างสูงสุด สำหรับการเข้าหรือออกจากกิจการเพื่อความเป็นธรรม สำหรับผู้ทดลองออกอากาศ

7.2 การกำกับดูแลการประกอบกิจการ

จากการติดตามและประเมินผลดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 นั้น พบประเด็นปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตดังนี้

7.2.1 การประกอบกิจการบริการสาธารณะ

สำนักงาน กสทช. ควรเร่งพิจารณาแนวทางการกำกับดูแลการให้เข้าช่วงเวลาที่ไม่น่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์อย่างเข้มงวด รวมทั้งการออกอากาศเนื้อหารายการที่ไม่เป็นตามวัตถุประสงค์หลักของหน่วยงานที่ขอรับใบอนุญาต และควรเตรียมแนวทางสำหรับข้อค้นคลื่นความถี่ หากมีการประเมินแล้วพบว่าหน่วยงานนั้น ๆ ไม่สามารถบริหารเนื้อหาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน และพิจารณาแล้วไม่พบลักษณะการออกอากาศที่เป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างแท้จริง ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้กำหนดนโยบายล้วนมีความเห็นว่า ภายในระยะเวลา 1 ปี หลังจากที่ได้ประกอบกิจการตามระบบใบอนุญาต สำนักงาน กสทช. ควรทำการประเมินหน่วยงานเหล่านี้อย่างเข้มงวด เนื่องจากหากปล่อยให้มีความผิดซ้ำซากออกไปนั้น เท่ากับว่าเป็นการทำให้ประชาชนเสียโอกาสที่จะได้รับบริการเพื่อประโยชน์สาธารณะ

7.2.2 การประกอบกิจการบริการทางธุรกิจ

ด้านกำกับดูแลสำหรับผู้ประกอบกิจการทางธุรกิจนั้น ควรกำกับดูแลการประกอบกิจการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามความเหมาะสม เช่น หลักเกณฑ์การหารายได้หรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแบ่งสัดส่วนเนื้อหาสาธารณะที่เหมาะสม

7.2.3 การประกอบกิจการสำหรับผู้ทดลองออกอากาศ (บริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ)

สำนักงาน กสทช. ควรพิจารณากำกับดูแลการประกอบกิจการของกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศให้มีมาตรฐานเพียงพอที่จะเข้าสู่ระบบใบอนุญาต

7.2.4 ด้านกฎหมายการกำกับดูแลสื่อโฆษณา

ควรออกประกาศ เรื่อง มาตรการติดตาม ตรวจสอบและให้คำปรึกษาแนะนำการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงผู้รับใบอนุญาตประเภทต่าง ๆ ให้เป็นตามวัตถุประสงค์ที่ขอรับใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 มาตรา 27 (16) ติดตาม ตรวจสอบและให้คำปรึกษาแนะนำกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ประกอบกับ มาตรา 24 ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ กสทช.

7.3 การสนับสนุนส่งเสริมการประกอบกิจการ

จากการติดตามและประเมินผลดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 นั้น พบประเด็นปัญหาสำคัญที่ต้องได้รับการส่งเสริมการประกอบกิจการ โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตดังนี้

7.3.1 การส่งเสริมการประกอบกิจการทุกใบอนุญาต

สำนักงาน กสทช. ควรส่งเสริมทักษะการผลิตเนื้อหารายการที่สามารถแข่งขันและดึงดูดผู้รับบริการได้ ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของเนื้อหาความร่วมมือ ส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัล และส่งเสริมสิทธิของผู้ประกอบการที่สามารถใช้ประโยชน์จากกิจการกระจายเสียง

7.3.2 การส่งเสริมผู้ทดลองออกอากาศ ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ

สำนักงาน กสทช. ควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะการออกอากาศที่เหมาะสมสำหรับเนื้อหาท้องถิ่นและเนื้อหาในชุมชน

7.3.3 มาตรการแนวทางการช่วยเหลือรายได้ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนอย่างทั่วถึง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการประกอบกิจการดังกล่าว และลดการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 มาตรา 21 ที่มีบทบัญญัติห้ามให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนหารายได้จากการโฆษณาไม่ได้ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 มาตรา 51 (วรรคสอง) รายได้ของผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนต้องเป็นรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนของสถานี หรือรายได้ทางอื่นซึ่งมิใช่การโฆษณาหรือการประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ประกอบกับมาตรา 52 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นในสำนักงาน กสทช. เรียกว่า กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ (กทปส.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการให้ประชาชนได้รับการบริการด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง ตลอดจนส่งเสริมชุมชนและสนับสนุนผู้ประกอบการบริการชุมชนตามมาตรา 51

7.3.4 การพิจารณาศึกษาเทคโนโลยีที่จะทำให้สามารถฟังวิทยุกระจายเสียงได้ง่ายกว่าการต้องซื้อเครื่องรับวิทยุใหม่ เช่น การทำให้ฟังผ่านโทรศัพท์ได้ง่ายขึ้นและไม่มีค่าใช้จ่าย เนื่องจากเป็นประเด็นที่ทำให้ผู้ที่เลิกฟังวิทยุกระจายเสียงผ่านคลื่นความถี่ กลับมาฟังวิทยุกระจายเสียงได้ และจะทำให้เห็นคุณค่าของวิทยุกระจายเสียงมีความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจขึ้น

8. ข้อเสนอแนะการประกอบกิจการกระจายเสียง การอนุญาตการประกอบกิจการ กำกับดูแลการประกอบกิจการ และการสนับสนุนส่งเสริมการประกอบกิจการ ให้แก่ 3 ด้านของ กสทช. ที่ประกอบด้วย กรรมการ กสทช. จำนวน 7 ท่าน โดยเฉพาะ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ดังนี้

8.1 กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจน พร้อมสนับสนุนวิสัยทัศน์ด้านกิจการกระจายเสียง ยกย่องมาตรฐานกิจการกระจายเสียงไปสู่สากล เพื่อสร้างสรรค์สังคมและเศรษฐกิจให้ยั่งยืน โดยมีการปรับแก้ไขตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568)

8.2 สำนักงาน กสทช. ต้องสนับสนุนอย่างชัดเจนต่อนโยบายของ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ทั้งในส่วนการขับเคลื่อนแผนจากทุกสำนักในสายงานให้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการสนับสนุนต่อผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง

8.3 เลขาธิการ กสทช. ควรควบคุมกำกับดูแล รวมถึงประสานงานทั้งภายในและภายนอกของสำนักงาน กสทช. ให้ดำเนินการตามที่ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง กำหนดนโยบายไว้ โดยเฉพาะข้อกำหนดและแนวปฏิบัติตามตัวชี้วัดทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพของกิจการกระจายเสียงให้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ

ความเห็นเกี่ยวกับ (ร่าง) รายงานประจำปี 2565 ที่ กสทช. ได้จัดทำขึ้นตามมาตรา 76

1. ด้านการบริหารคลื่นความถี่

ในปี 2565 สำนักงาน กสทช. รายงานการบริหารคลื่นความถี่สำหรับบริการโทรคมนาคมไม่มีการรายงานการบริหารคลื่นความถี่สำหรับกิจการกระจายเสียง อย่างไรก็ตามมีการกล่าวถึงการแย่งชิงย่านการใช้งานคลื่นความถี่ของสถานีวิทยุกระจายเสียงระบบ AM ของหน่วยงานรัฐจำนวน 56 สถานี แต่ไม่ปรากฏการแสดงรายละเอียดที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด

2. การกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง

2.1 การเปลี่ยนผ่านระบบใบอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจ

รายงานการเปลี่ยนผ่านกิจการกระจายเสียง ได้รายงานผลการจัดสรรใบอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจ โดยรายงานเพียงจำนวนผู้ขอรับใบอนุญาตจำนวน 71 คลื่นความถี่ และจำนวนผู้ชนะการประมูลเท่านั้น โดยยังไม่ได้รายงานสภาพความเป็นจริงหลังจากการประมูลคลื่นความถี่ อาทิ จำนวนนิติบุคคลที่สามารถจัดตั้งสถานีได้ หรือนิติบุคคลที่ยังไม่สามารถจัดตั้งสถานีได้ และประการสำคัญ เหตุการณ์ที่มีนิติบุคคลที่ไม่ชำระค่าประมูลได้ ซึ่งเป็นกรณีที่เกิดขึ้นจนทำให้เกิดคลื่นความถี่ที่ยังไม่ได้นำไปใช้งานและควรมีการออกแบบแนวทางแก้ไขก่อนที่จะมีการประมูลคลื่นความถี่ในครั้งต่อไป

2.2 กิจการกระจายเสียงประเภททดลองออกอากาศ

การอนุญาตการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็ม ประเภท ธุรกิจ สาธารณะ และชุมชน ในปี 2565 มีสถานีวิทยุกระจายเสียงที่ได้รับอนุญาตทดลองประกอบกิจการกระจายเสียงที่ดำเนินการยื่นขอเป็น "ผู้ทดลองออกอากาศ" ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็ม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2565 มีจำนวนทั้งสิ้น 4,106 สถานี โดยแบ่งเป็นประเภทธุรกิจ 3,274 สถานี สาธารณะ 644 สถานี และชุมชน 184 สถานี ซึ่งเป็นจำนวนที่มีผู้ยื่นเพิ่มขึ้นจากข้อมูลที่ได้ตรวจสอบเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2565 โดยการดำเนินการของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานด้านกิจการกระจายเสียง

2.3 กิจการกระจายเสียงระบบ FM ประเภทกำลังส่งต่ำ

การดำเนินงานเกี่ยวกับวิทยุกระจายเสียงระบบ FM กำลังส่งต่ำ ไม่มีการกล่าวถึงรายละเอียดว่าจะดำเนินการไปในทิศทางใด ระดับกำลังส่งเท่าใด และรายละเอียดด้านกำหนดการที่จะจัดสรร ซึ่งยังคง

ขัดแย้งกับการทดลองออกอากาศในปัจจุบันที่ยังมีการให้ทดลองออกอากาศในระดับกำลังส่ง 500 วัตต์ นั้น แผนการดังกล่าวจึงยังขาดความชัดเจนเรื่องระดับกำลังส่งว่าระดับกำลังสูงต่ำตามนิยามของสำนักงาน กสทช. คือ 100 วัตต์หรือ 500 วัตต์ตามที่กำหนดให้ใช้ในการทดลองออกอากาศขณะนี้

2.4 กิจกรรมกระจายเสียงประเภทบริการชุมชน

การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสรรคลื่นความถี่ประเภทการบริการชุมชนยังคงกำหนดเป็นระบบ FM กำลังส่งต่ำ แต่ยังไม่ได้กำหนดว่าเป็นกำลังส่งที่ระดับ 100 วัตต์หรือ 500 วัตต์ หรือกำลังส่งขนาดเท่าใด ซึ่งประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็นที่ยังสร้างความสับสนในกลุ่มผู้ประกอบการโดยผู้ประกอบการบริการชุมชนนั้น ยังมีเครือข่ายซึ่งเป็นเครือข่ายเดียวกันกับกลุ่มผู้ประกอบการทดลองออกอากาศประเภทอื่นๆ ได้แก่ ประเภทบริการสาธารณะและประเภทกิจการทางธุรกิจ ซึ่งยังคงมีความสับสนในระดับกำลังส่งที่ตนเองจะต้องออกอากาศต่อไป

2.5 กิจกรรมกระจายเสียงประเภทดิจิทัล

การรายงานการดำเนินการกิจการวิทยุกระจายเสียงระบบดิจิทัล มีการรายงานเพียงภาพรวมของการทดลองออกอากาศว่าเป็นระยะที่ 2 สำหรับพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และการทดลองออกอากาศในพื้นที่ภูมิภาคว่าเป็นระยะที่ 1 ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสงขลา และจังหวัดชลบุรี (เฉพาะอำเภอศรีราชาและอำเภอเมืองพัทยา) ซึ่งยังขาดรายละเอียดที่เป็นนัยสำคัญของโครงการ เช่น ผลการดำเนินงานเบื้องต้นในปี 2565 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทดลองตลอดปี 2565 และการแก้ไขปัญหา รวมทั้งระยะเวลาที่จะสิ้นสุดการดำเนินการทั้งเขตพื้นที่ระยะที่ 1 และระยะที่ 2 และทั้งรายละเอียดของช่องรายการจำนวน 18 ช่องรายการ ที่ออกอากาศในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และ 13 ช่องรายการในเขตพื้นที่ภูมิภาค ซึ่งรายละเอียดดังกล่าวจะเป็นรายละเอียดที่สำคัญในการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานต่อไป

2.6 การบังคับใช้กฎหมาย

การบังคับใช้กฎหมายกับผู้ประกอบการกระจายเสียงในหมวดของการกำกับดูแลการกระทำที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การรายงานนั้นพบข้อสังเกตคือ ยังไม่รายงานโดยจำแนกการปฏิบัติตามข้อกำหนดของกิจการกระจายเสียงออกจากกิจการโทรทัศน์ ทำให้ไม่เห็นภาพรวมด้านสัดส่วนการกระทำผิดของผู้รับใบอนุญาตประเภทกิจการกระจายเสียง

2.7 การคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียง

การรายงานการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงมีการรายงานด้านการดำเนินงานร่วมกับเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น การบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานที่ดูแลการโฆษณาอาหารยาและผลิตภัณฑ์สุขภาพ อาทิ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นต้น และการรายงานการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเนื้อหาที่ผิดกฎหมายนั้น มีการจำแนกรายงานระหว่างกิจการกระจายเสียงแยกกับกิจการโทรทัศน์ ทำให้เห็นภาพรวมของผู้รับอนุญาตว่ามีสัดส่วนการกระทำผิดที่สูงสำหรับกลุ่มผู้

ประกอบกิจการกระจายเสียง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่จำนวนผู้รับใบอนุญาตประเภทกิจการกระจายเสียงนั้นมีจำนวนมาก โดยเฉพาะใบอนุญาตประเภททดลองออกอากาศที่ในปัจจุบันมีจำนวนถึง 4,000 กว่าราย อย่างไรก็ตามมีความเห็นว่าควรเพิ่มมิติของการรายงาน เช่น ผู้กระทำผิดซ้ำ อัตราผู้กระทำผิดในแต่ละใบอนุญาต เช่น ใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ใบอนุญาตประเภททดลองออกอากาศ หรือประเภทบริการสาธารณะ ที่ยังมีการให้เข้าช่วงเวลาตามสัดส่วนที่ประกาศกำหนดเอาไว้ซึ่งสามารถโฆษณาแบบธุรกิจได้ และควรมีอัตราก้าวหน้าของจำนวนผู้กระทำผิดเทียบกับปีก่อนหน้านี้

2.8 การส่งเสริมคนพิการในกิจการกระจายเสียง

ปัจจุบันการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการและคนด้อยโอกาสให้เข้าถึงหรือรับรู้และใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์นั้น ประกาศที่เกี่ยวข้องยังคุ้มครองเฉพาะกิจการโทรทัศน์เท่านั้น มิได้กล่าวถึงการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการกระจายเสียง ซึ่งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นผู้พิการสำหรับกิจการกระจายเสียง ได้แก่ ผู้พิการทางสายตาที่ยังมีโอกาสในการใช้ประโยชน์จากกิจการกระจายเสียงเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากกิจการกระจายเสียงนั้นมีช่องทางที่สามารถจำแนกเนื้อหาเฉพาะท้องถิ่นได้ และยังมีผังรายการที่หลากหลาย เนื่องจากมีกลุ่มผู้ให้บริการจำนวนมากในแต่ละพื้นที่ และยังมีคลื่นความถี่ระบบ AM ที่มีช่องว่างเพียงพอสำหรับการออกอากาศเนื้อหาสำหรับผู้พิการทางสายตาซึ่งแตกต่างจากกิจการโทรทัศน์ที่การให้บริการสำหรับผู้พิการนั้นมักจะจัดผังรายการเอาไว้ในช่วงเวลาที่ไม่สอดคล้องกับเวลาในชีวิตประจำวันและมีช่องรายการที่จำกัด

2.9 การส่งเสริมผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียง

การส่งเสริมผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงในปี 2565 ได้มีการจัดประชุมเพื่อการขับเคลื่อนกิจการกระจายเสียงของไทยในสื่อยุคใหม่ และมีการจัดประชุมทั่วประเทศโดย กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียงเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้แทนผู้รับใบอนุญาตกิจการกระจายเสียงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และได้มีการจัดชี้แจงแนวทางการดำเนินงานที่ส่วนกลาง ซึ่งเป็นการดำเนินการเพื่อรวบรวมปัญหาโดยสำนักงาน กสทช. ซึ่งจะส่งผลให้การออกแบบนโยบายเป็นแนวทางที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

2.10 การพัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียง

การพัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียง ได้การรายงานการพัฒนาทั้งส่วนกลางและภูมิภาค แต่อย่างไรก็ตามยังไม่ปรากฏการรายงานในมิติของจำนวนผู้รับใบอนุญาตแต่ละประเภทที่เข้ารับการพัฒนาในแต่ละครั้ง

3. การดำเนินการเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล

การรายงานผลการดำเนินการเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลนั้น กสทช. และสำนักงาน กสทช. ได้รายงานด้านมาตรการช่วยเหลือประชาชนและผู้รับใบอนุญาตจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในด้านการลดหย่อนรายได้ที่ต้องจัดสรรเข้ากองทุนวิจัย และประเด็นการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการตามแผนปฏิรูปประเทศด้าน

สาธารณสุขนั้น ไม่ปรากฏแนวทางที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงแต่อย่างใด ซึ่งจากข้อเท็จจริงกิจการกระจายเสียงเป็นกิจการที่สามารถเข้าถึงการส่งเสริมสุขภาพในระดับชุมชนซึ่งมีความต้องการที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ดังนั้น กสทช. และ สำนักงานกสทช. ควรพิจารณากิจการกระจายเสียงเพื่อเข้าขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข ร่วมด้วย

4. การบริหารงานกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ผลการบริหารงานกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะนั้น ยังขาดการรายงานในมิติของแต่ละอุตสาหกรรม เช่น การแยกรายงานการส่งเสริมกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมออกจากกัน เนื่องจากปี 2565 เป็นปีที่กิจการกระจายเสียงมีการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ระบบใบอนุญาต ดังนั้นจึงควรมีการส่งเสริมการดำเนินงานสำหรับกิจการกระจายเสียงอย่างมีนัยสำคัญ เนื่องจากมีหลากหลายประเด็นที่ยังรอคอยการส่งเสริมจากกองทุน กทปส. เพียงแต่ติดขัดในประเด็นการเข้าสู่ระบบใบอนุญาตในช่วงเวลาก่อนหน้านี้



สารบัญ

คำนำ	ก
สารจาก กตป. ด้านกิจการกระจายเสียง	ข
บทคัดย่อ	ค
Abstract	ง
บทสรุปผู้บริหาร	จ
บทที่ 1 ประวัติ ความเป็นมาและอำนาจหน้าที่คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (กตป.)	1
1.1 ประวัติกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการกระจายเสียง	2
1.2 ความเป็นมาและอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (กตป.)	4
บทที่ 2 กรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework) และแผนงานโครงการอย่างละเอียด (Project Plan)	8
2.1 การกำหนดระเบียบวิธีการศึกษาและขอบเขตการดำเนินงาน	12
2.2 หลักเกณฑ์และแนวทางการติดตามและประเมินผลโดยพิจารณากรอบการประเมินจากอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช. แผนแม่บทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กสทช. แผนยุทธศาสตร์ของสำนักงาน กสทช. แผนปฏิบัติการของสำนักงาน กสทช. แผนงาน โครงการความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและดิจิทัล และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นองค์กรกำกับดูแล ที่ดี เป็นต้น	13
2.3 รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงานและระยะเวลาของการดำเนินงาน	14
2.4 โครงสร้างของทีมที่ปรึกษาที่ดำเนินงาน	19
2.5 รูปแบบการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ	22
2.6 กรอบระยะเวลาการส่งมอบผลงาน (Deliverables)	23
บทที่ 3 การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับกรอบการประเมินจากอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช. แผนแม่บทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กสทช. แผนยุทธศาสตร์ของสำนักงาน กสทช. แผนปฏิบัติการของสำนักงาน กสทช. แผนงาน โครงการ ความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและดิจิทัลและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	25

3.1 การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช. แผนแม่บท ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กสทช. แผนยุทธศาสตร์ของสำนักงาน กสทช. แผนปฏิบัติการของสำนักงาน กสทช. แผนงาน โครงการ ความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ ดิจิทัล และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	25
3.2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการ บริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565	75
บทที่ 4 การศึกษา ค้นคว้า รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่สามารถนำมาใช้ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และ เลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง.....	90
4.1 การกำหนดแหล่งข้อมูลเพื่อศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่สามารถ นำมาใช้ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง	91
4.2 ผลการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่สามารถนำมาใช้ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และ เลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง.....	92
บทที่ 5 การเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง .	104
5.1 ขอบเขตการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้มีส่วนได้เสียที่ เกี่ยวข้อง.....	104
5.2 สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง.....	111
บทที่ 6 การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public hearing).....	146
6.1 การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ	146
6.2 การสรุปผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) ของผู้มีส่วนได้เสีย ทุกภูมิภาค โดยจำแนกตามกรอบคำถาม 3 ประเด็น จากการระดมความคิดเห็นสาธารณะ	149
บทที่ 7 การประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) ร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อรับทราบ ข้อมูล ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องมีผลกระทบต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง	167
7.1 การประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) ร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับทราบ ข้อมูล ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องมีผลกระทบต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง	167

7.2 สรุปการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) ร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับทราบข้อมูล ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องมีผลกระทบต่อ การดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง	174
บทที่ 8 การดำเนินการสำรวจข้อมูลข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทุกภูมิภาคโดยใช้แบบสอบถาม	183
8.1 การดำเนินการสำรวจข้อมูล ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทุกภูมิภาคโดยใช้แบบสอบถาม	183
8.2 ผลการดำเนินการสำรวจข้อมูล ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทุกภูมิภาคโดยใช้แบบสอบถาม	184
บทที่ 9 สรุปรายงานผลการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน	219
9.1 การสรุปผลตามหัวข้อสำคัญในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565	220
9.2 ผลการศึกษาสภาพปัญหาในการประกอบกิจการ การแข่งขันในอุตสาหกรรม บริการทดแทนอำนาจต่อรองของสถานี พฤติกรรมผู้ฟังตามกรอบแนวคิดการวิเคราะห์แรงกดดันในการแข่งขันของอุตสาหกรรม (5 Forces Model)	223
บทที่ 10 ข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล พร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับกิจการกระจายเสียงและ เรื่องอื่น ๆ ที่เห็นสมควรรายงานให้ กสทช. รัฐสภา หรือประชาชน ทราบ	226
10.1 ข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล	227
10.2 ความเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับกิจการกระจายเสียง	235
10.3 เรื่องอื่น ๆ ที่เห็นสมควรรายงานให้ กสทช. รัฐสภา หรือประชาชน ทราบ	241
บทที่ 11 ความเห็นเกี่ยวกับ(ร่าง) รายงานประจำปี 2565 ที่ กสทช. ได้จัดทำขึ้นตามมาตรา 76.....	245

บทที่ 1 ประวัติ ความเป็นมาและอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (กตป.)

ประกาศสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553

ด้วยในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ 19 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่ 1) วันจันทร์ที่ 1 สิงหาคม 2565 ที่ประชุมได้ลงมติคัดเลือกกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และผู้ได้รับการคัดเลือกได้มีหนังสือแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบว่าได้ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา 71 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และระเบียบวุฒิสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการคัดเลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 พ.ศ. 2555 ข้อ 18 เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยมีรายชื่อคณะกรรมการ ประกอบด้วย

- | | |
|--|--|
| 1. รองศาสตราจารย์คลินิก พลเอก สายัณห์ สุวดีศรี | ด้านกิจการกระจายเสียง |
| 2. นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร | ด้านกิจการโทรทัศน์ |
| 3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทิสรา รัตนวิชา | ด้านกิจการโทรคมนาคม |
| 4. นางสาวอารีวรรณ จตุทอง | ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค |
| 5. พลเรือเอก ประสาน สุขเกษตร | ด้านการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน |

ทั้งนี้ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานได้เริ่มปฏิบัติหน้าที่ นับตั้งแต่วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2565 นี้ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2565

นภาพรณ์ ใจสัจจะ

เลขาธิการวุฒิสภา

1.1 ประวัติกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการกระจายเสียง



รศ.คลินิก พล.อ. นพ.สายนธ์ สวัสดิ์ศรี

กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (กตป.) ด้านกิจการกระจายเสียง

สถานที่ปฏิบัติงาน

สำนักงานคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (กตป.)

ด้านกิจการกระจายเสียง

ชั้น 5 อาคารไอ ทาวเวอร์ โทร 0-2670-8888 ต่อ 2476

ประวัติการศึกษา

- 2525 แพทยศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า รุ่นที่ 2
- 2526 แพทย์ฝึกหัด โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า
หลักสูตรส่งทางอากาศ รุ่นที่ 147 โรงเรียนศูนย์สงครามพิเศษ จังหวัดลพบุรี
- 2528 หลักสูตรจุโหม รุ่นที่ 97 โรงเรียนศูนย์สงครามพิเศษ จังหวัดลพบุรี
- 2554 หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน (ปรอ.) วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรสถาบันวิชาป้องกันประเทศ (วปอ.2554)
- 2555 การบริหารงานสายแพทย์โรงเรียนเสนาธิการ กรมแพทย์ทหารบก
- 2558 หลักสูตรธรรมาภิบาลทางการแพทย์สำหรับผู้บริหารระดับสูง รุ่นที่ 4 สถาบันพระปกเกล้า
- 2560 หลักสูตรผู้บริหารระดับสูง รุ่นที่ 25 สถาบันวิทยาการตลาดทุน

ประวัติการทำงาน

- 2526-2528 นายแพทย์ ร้อยสสช.กองพันทหารราบที่ 3 กรมทหารราบที่ 31 รักษาพระองค์
- 2532 นายแพทย์ กรมทหารมหาดเล็กราชวัลลภรักษาพระองค์
- 2539 ผู้บังคับกองพันกองพันเสนารักษ์ที่ 1 กองพลที่ 1 รักษาพระองค์
- 2547 ฝ่ายเสนาธิการ ประจำสำนักงาน รมว.กท./ฝ่ายเสนาธิการ ประจำบก.ทบ.
- 2549 ผู้อำนวยการเฉพาะสาขา พบ./อจ.หน.ภาควิชา กศ.วพม. ผู้ทรงคุณวุฒิ ทบ./อนุกรรมการการเกษียณ ประธานรัฐสภา
- 2551 ที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการสาธารณสุข วุฒิสภา
- 2555 เสนาธิการ ศูนย์อำนวยการแพทย์พระมงกุฎเกล้า
- 2548 ผอ.สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์การแพทย์ทหาร
- 2559 รองเจ้ากรมแพทย์ทหารบก
- 2560 ผอ.ศูนย์อำนวยการแพทย์พระมงกุฎเกล้า
- 2561 ผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ ทบ.



ประวัติการศึกษา

2561 หลักสูตรวิทยาการการจัดการสำหรับนักบริหารระดับสูง (วบส.) รุ่นที่ 1 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)

2562 หลักสูตร ชุมทรัพย์อาเซียนนักบริหารรุ่นใหม่ยุคดิจิทัลระดับสูง รุ่นที่ 3

ผลงานทางวิชาการ

2544 - 2551 จัดการประชุมวิชาการ และบรรณาธิการตำราวิชาการ Aging Male ครั้งที่ 1-8

จัดการประชุมวิชาการเพิ่มสีสันของชีวิตในชายวัยทองสำหรับประชาชนทั่วไป ครั้งที่ 1-21

บรรณาธิการ คู่มือ “สุขภาพดี ไม่มีเชื้อขาย” ตอน 1-7

2544 เป็นต้นมา ผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ ช่อง 5, 11 และ 5/1 รายการ “สุขภาพดี ไม่มีเชื้อขาย”

รางวัลผลงานวิจัย เกียรติยศ เกียรติคุณ เกียรติบัตร เชิดชูเกียรติที่ได้รับ

- บุคคลดีเด่นในการฝึกคอบร้าโกลด์ประจำปี 2536
- โล่ประกาศเกียรติคุณ นำผลงานร่วมกิจกรรมงาน “วันคล้ายวันสถาปนา วช. ครบรอบ 50 ปี” ประจำปี 2552 จาก สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ
- รางวัลผลงานวิจัย ประจำปี 2556 รางวัลระดับดี เรื่อง “ประสิทธิผลการให้การปรึกษากลุ่มผสมผสานในการลดความเสี่ยงการพัฒนากาการที่มีผลเสียต่อสุขภาพจิตของตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในจังหวัดยะลาระหว่างเหตุการณ์ความไม่สงบ” จาก วช.
- รางวัล นักบริหารโรงพยาบาลดีเด่น ประจำปี 2556 ประเภท นักบริหารการแพทย์ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมดีเด่น จาก สมาคมนักบริหารโรงพยาบาลแห่งประเทศไทย
- รางวัลผลงานวิจัย ประจำปี 2557 รางวัลระดับดี เรื่อง “กลุ่มการศึกษาดูงานการเพื่อส่งเสริมสุขภาพจิตและความยืดหยุ่นทนทานของทหารพรานใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ประเทศไทย” จาก วช.

ประวัติการทำงาน

ปี **2562** ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการติดตามเสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และการจัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติด้านสิทธิมนุษยชน สิทธิเสรีภาพ และคป.

ปี **2562** คณะทำงานประเมินรางวัลวิจัยแห่งชาติ สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ (3 สมัย)

- รางวัลที่ 3 ประเภทหลักการ ประจำปี 2560 เรื่อง “การศึกษาประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์เสริมอาหารกระดูก ปลาปนเปรียบเทียบกับแคลเซียมชนิดรับประทานในการรักษาภาวะกระดูกพรุนสำหรับประชาชนและผู้สูงอายุในจังหวัดชายแดนภาคใต้” จาก สำนักงานวิจัยและพัฒนากาการทางทหารกองทัพบก (สวพ.ทบ.)
- รางวัล “เสาอโศกผู้นำศีลธรรม” ประจำปี 2562 จาก สมาคมผู้ทำคุณประโยชน์เพื่อพระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย
- ใบประกาศเกียรติคุณ “คนดีเด่นแห่งปี” รางวัล เพชรสุพรรณ สาขา บุคคลส่งเสริมและพัฒนากาการแพทย์และสาธารณสุขดีเด่น ประจำปีพุทธศักราช 2562 จาก มูลนิธิสร้างสรรค์สังคมไทย

1.2 ความเป็นมาและอำนาจหน้าที่ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (กตป.)

ตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูรตราไว้ ณ วันที่ 6 เมษายน พุทธศักราช 2560 กำหนดในมาตรา 60 ว่า “รัฐต้องรักษาไว้ซึ่งคลื่นความถี่และสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมอันเป็นสมบัติของชาติเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน

การจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง ไม่ว่าจะใช้เพื่อส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม หรือเพื่อประโยชน์อื่นใด ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ รวมตลอดทั้งการให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ด้วย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

รัฐต้องจัดให้มีองค์กรของรัฐที่มีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อรับผิดชอบและกำกับการดำเนินการเกี่ยวกับคลื่นความถี่ให้เป็นไปตามวรรคสอง ในกรณีนี้ องค์กรดังกล่าวต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันมิให้มีการแสวงหาประโยชน์จากผู้บริโภคโดยไม่เป็นธรรมหรือสร้างภาระแก่ผู้บริโภคเกินความจำเป็น ป้องกันมิให้คลื่นความถี่รบกวนกัน รวมตลอดทั้งป้องกันการกระทำที่มีผลเป็นการขัดขวางเสรีภาพในการรับรู้หรือปิดกั้น การรับรู้ข้อมูลหรือข่าวสารที่ถูกต้องตามความเป็นจริงของประชาชน และป้องกันมิให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของประชาชนทั่วไป รวมตลอดทั้งการกำหนดสัดส่วนขั้นต่ำที่ผู้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่จะต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

โดยตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในหมวด 6 การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงาน¹ กำหนดให้มีคณะกรรมการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรา 70 ซึ่งระบุว่า “ให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกจำนวนสี่คน ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้ที่มีผลงานหรือมีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านกิจการกระจายเสียงจำนวนหนึ่งคน และด้านกิจการโทรทัศน์ จำนวนหนึ่งคน

(2) เป็นผู้ที่มีผลงานหรือมีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านกิจการโทรคมนาคมจำนวนหนึ่งคน

(3) เป็นผู้ที่มีผลงานและประสบการณ์ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค จำนวนหนึ่งคน

(4) เป็นผู้ที่มีผลงานและประสบการณ์ด้านการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพของประชาชน จำนวนหนึ่งคน

ให้ประธานวุฒิสภাজัดให้มีการดำเนินการคัดเลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการจำนวนสองเท่าของจำนวนกรรมการตามวรรคหนึ่ง เพื่อนำเสนอให้วุฒิสภาศึกษาพิจารณาเลือกต่อไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ประธานวุฒิสภากำหนด

ให้ผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการประชุมร่วมกันเพื่อคัดเลือกผู้สมควรเป็นประธานกรรมการ”

¹ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม. (2553, 19 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม127 ตอนที่ 78 ก

นอกจากนั้น ตามมาตรา 71² ระบุว่าการดำรงตำแหน่งว่า “กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสองวาระติดต่อกันมิได้

กรรมการตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นกรรมการ กสทช. อนุกรรมการ เลขาธิการ กสทช. พนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงาน กสทช. และให้นำความในมาตรา 7 มาตรา 8 และมาตรา 20 (1) (3) (4) และ (5) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ก่อนครบกำหนดตามวาระเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการจัดให้มีการคัดเลือกกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานขึ้นใหม่ให้แล้วเสร็จโดยเร็วและให้กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการคัดเลือกกรรมการขึ้นใหม่

ในกรณีที่กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ เว้นแต่มีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงสามคน

เมื่อมีเหตุให้กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานต้องพ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุอื่นนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้สำนักงาน กสทช. มีหนังสือแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาทราบภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่มิเหตุดังกล่าว โดยให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาเริ่มดำเนินการจัดให้มีการเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งและให้ผู้ได้รับคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

วิธีการประชุมและการลงมติให้เป็นไปตามระเบียบที่ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานกำหนด

ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนด”

ซึ่งจากพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน หรือ กตป. มีอำนาจหน้าที่ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. กสท. กทค. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ตามมาตรา 72³ ความว่า “ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน มีอำนาจหน้าที่ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. กสท. กทค. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. แล้วแจ้งผลให้ กสทช. ทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้ กสทช. นำรายงานดังกล่าวเสนอต่อรัฐสภาพร้อม

² มาตรา 71 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

³ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม. (2553, 19 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม127 ตอนที่ 78 ก

รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของ กสทช. ตามมาตรา 76 และเปิดเผยรายงานดังกล่าวให้ประชาชนทราบทางระบบเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงาน กสทช. หรือวิธีการอื่นที่เห็นสมควร

การประเมินตามวรรคหนึ่งต้องอยู่บนพื้นฐานข้อเท็จจริงและข้อมูลต่าง ๆ และต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียประกอบด้วย

คณะกรรมการอาจมอบหมายให้หน่วยงานหรือองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญเป็นผู้รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และประเมินผลเพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงาน”

ทั้งนี้ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน หรือ กตป. จะต้องจัดทำรายงานและนำเสนอต่อรัฐสภา พร้อมรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของ กสทช. ตามมาตรา 76 ซึ่งอย่างน้อยเนื้อหาตามรายงานตามมาตรา 72 จะต้องครอบคลุมเนื้อหาตามมาตรา 73⁴ ดังต่อไปนี้

(1) ผลการปฏิบัติงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช.

(2) รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล พร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะ

(3) ความเห็นเกี่ยวกับรายงานประจำปีที กสทช. ได้จัดทำขึ้นตามมาตรา 76

(4) เรื่องอื่น ๆ ที่เห็นสมควรรายงานให้ กสทช. รัฐสภา หรือประชาชน ทราบ

ให้ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกให้แก่คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามที่ร้องขอ

นอกจากรายงานการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามมาตรา 72 และ 73 แล้ว กสทช. ต้องจัดทำรายงานตามมาตรา 76⁵ ตามที่กฎหมายกำหนดว่า “ให้ กสทช. จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีในด้านการบริหารคลื่นความถี่ กิจกรรมกระจายเสียง กิจกรรมโทรทัศน์ และกิจกรรมโทรคมนาคม แล้วแต่กรณี ซึ่งต้องแสดงรายละเอียดแผนงานและผลการปฏิบัติงาน รายละเอียดเกี่ยวกับการบริหารคลื่นความถี่ การจัดสรรคลื่นความถี่ การประกอบกิจการกระจายเสียง กิจกรรมโทรทัศน์ และกิจกรรมโทรคมนาคม แล้วแต่กรณี และแผนการดำเนินงานในระยะต่อไปเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และเปิดเผยให้ประชาชนทราบ

รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

(1) ผลงานของ กสทช. ในปีที่ผ่านมาแล้วเมื่อเปรียบเทียบกับแผนงานหรือโครงการที่กำหนดไว้

(2) แผนงาน โครงการ และแผนงบประมาณสำหรับปีถัดไป

(3) งบการเงินและรายงานของผู้สอบบัญชี รายงานการตรวจสอบภายใน

⁴ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม. (2553, 19 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม127 ตอนที่ 78 ก

⁵ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม. (2553, 19 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม127 ตอนที่ 78 ก

(4) ปัญหาและอุปสรรคในการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ประเภทต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อประชาชน

(5) คุณภาพและอัตราค่าบริการโทรคมนาคมประเภทต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อประชาชน

(6) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนของผู้บริโภค

(7) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกองทุนตามมาตรา 52

(8) รายงานเกี่ยวกับสภาพการแข่งขันของตลาดในการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมประเภทต่าง ๆ รวมทั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการกระทำอันมีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการทั้งทางตรงและทางอ้อมที่มีผลกระทบต่อประโยชน์ของรัฐและประชาชน

นายกรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา อาจขอให้ กสทช. หรือเลขาธิการ กสทช. แล้วแต่กรณี ชี้แจงการดำเนินงานในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นหนังสือหรือขอให้มาชี้แจงด้วยวาจาก็ได้



บทที่ 2 กรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework)

และแผนงานโครงการอย่างละเอียด (Project Plan)

การจัดทำกรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework) ดำเนินการโดยศึกษาประเด็นความสำคัญด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี พ.ศ. 2565 พบว่าเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญสืบเนื่องจากการเปลี่ยนผ่านระบบการใช้งานคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียงไปสู่ระบบการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้งานคลื่นความถี่และการประกอบกิจการกระจายเสียง จึงได้พิจารณาแนวคิดเหมาะสมสำหรับการประเมินการดำเนินงานในช่วงดังกล่าว ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์แรงกดดันในการแข่งขันของอุตสาหกรรม (5 Forces Model) โดยได้ดำเนินการควบคู่กับหัวข้อและประเด็นในการดำเนินการติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี พ.ศ. 2565 จำนวน 4 ประเด็น ดังนี้

หัวข้อสำคัญในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงาน
ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565

ประเด็นร่วม ทุกกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย	ประเด็นร่วม 1. ความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมกระจายเสียงหลังการเริ่มประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์การอนุญาตโดยสำนักงาน กสทช. ตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน 2565 2. ความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการรุกของสื่อ Over The Top (OTT) 3. การส่งเสริมและสนับสนุนจากสำนักงาน nab. และกองทุน กทปส. กทปส.
ประเด็นสำหรับ nab. ผู้กำกับดูแล	ประเด็นสำหรับ nab. 1. การกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด 2. การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทสาธารณะ ธุรกิจ และบริการชุมชน) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67 3. แนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่ 4. การทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2
Sender ผู้ให้บริการ	Sender 1. การประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด 2. การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทสาธารณะ ธุรกิจ และบริการชุมชน) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67 3. สภาพปัญหาในการประกอบกิจการ การแข่งขันในอุตสาหกรรม บริการทดแทน อำนาจต่อรองของสถานี พฤติกรรมผู้ฟัง
ประเด็นสำหรับ Receiver ผู้รับบริการ	ประเด็นสำหรับ Receiver 1. การรับรู้ลักษณะโฆษณาในวิทยุสำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท 2. การรับรู้คุณภาพสัญญาณ 3. การรับรู้คุณภาพของเนื้อหารายการวิทยุ 4. การประเมินความต้องการประเภทเนื้อหาในกิจการกระจายเสียง เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะ อาทิ ความต้องการหมวดเนื้อหา ด้านสุขภาพ ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ หรือ ด้านการเงิน โดยเฉพาะ

ภาพที่ 1 หัวข้อสำคัญในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงาน ของ กสทช.

สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565

1) ประเด็นร่วมทุกกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder)

ประเด็นย่อยด้านที่ 1 ความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมกระจายเสียงหลังการเริ่มประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์การอนุญาตโดยสำนักงาน กสทช. ตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2565

ประเด็นย่อยด้านที่ 2 ความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการรุกของสื่อ Over The Top (OTT)

ประเด็นย่อยด้านที่ 3 การส่งเสริมและสนับสนุนจากสำนักงาน กสทช. และกองทุน กทปส.

2) ประเด็นสำหรับ กสทช. ผู้กำกับดูแล

ประเด็นย่อยด้านที่ 1 การกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด

ประเด็นย่อยด้านที่ 2 การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567

ประเด็นย่อยด้านที่ 3 แนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่

ประเด็นย่อยด้านที่ 4 การทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2

3) ประเด็นสำหรับผู้ให้บริการ (Sender)

ประเด็นย่อยด้านที่ 1 การประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด

ประเด็นย่อยด้านที่ 2 การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567

ประเด็นย่อยด้านที่ 3 สภาพปัญหาในการประกอบกิจการ การแข่งขันในอุตสาหกรรม บริการทดแทน อำนาจต่อรองของสถานี พฤติกรรมผู้ฟัง

4) ประเด็นสำหรับผู้รับบริการ (Receiver)

ประเด็นย่อยด้านที่ 1 การรับรู้ลักษณะโฆษณาในวิทยุสำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท

ประเด็นย่อยด้านที่ 2 การรับรู้คุณภาพสัญญาณ

ประเด็นย่อยด้านที่ 3 การรับรู้คุณภาพของเนื้อหารายการวิทยุ

ประเด็นย่อยด้านที่ 4 การประเมินความต้องการประเภทเนื้อหาในกิจการกระจายเสียง เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะ อาทิ ความต้องการหมวดเนื้อหาด้านสุขภาพ ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ หรือ ด้านการเงินโดยเฉพาะ

ในการวิเคราะห์แรงกดดันในการแข่งขันของอุตสาหกรรมวิทยุกระจายเสียงนั้น ได้ประยุกต์แนวคิดของ Michael E. Porter (2008) ที่อธิบายถึงผลกระทบของการพัฒนาเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่มีต่อโครงสร้างอุตสาหกรรม และแรงกดดัน 5 ด้าน ที่มีผลต่อสภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรม ซึ่ง Porter ชี้ให้เห็นถึงผลกระทบของอินเทอร์เน็ตที่ได้เปลี่ยนแปลงโฉมหน้าและกระบวนการทางธุรกิจใหม่ เช่น การเกิดช่องทางการค้าดิจิทัล การให้บริการออนไลน์ และผลกระทบที่สำคัญที่สุด คือ การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการติดต่อสื่อสารให้องค์กร ลดความยุ่งยากซับซ้อนในการรวบรวมข้อมูลและการทำธุรกรรมต่าง ๆ ส่งผลให้

กระบวนการบางอย่างในการประกอบกิจการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการแข่งขันของอุตสาหกรรมวิทยุกระจายเสียงที่เผชิญแรงกดดันทั้ง 5 ด้าน ภายใต้การพัฒนาเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต เป็นไปตามกรอบแนวคิดดังภาพต่อไปนี้



ภาพที่ 2 การวิเคราะห์กรอบแนวคิดในการดำเนินการ เกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อวิเคราะห์
แรงกดดันในการแข่งขันของกิจการกระจายเสียงที่ได้รับผลกระทบจากอินเทอร์เน็ต

ที่มา : Porter (2008)⁶

เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์แรงกดดันในการแข่งขันของอุตสาหกรรม (5 Forces Model) ประกอบกับหัวข้อและประเด็นในการดำเนินการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี พ.ศ. 2565 จำนวน 4 ประเด็น จึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework) เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 ดังนี้

⁶ Porter, M.E. (2008) "The Five Competitive Forces That Shape Strategy", Harvard Business Review, January 2008, pp. 79–93.

รูปแบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโดยใช้กรอบแนวคิดแรงกดดันในการแข่งขันของกิจการกระจายเสียง FIVE FORCES ANALYSIS

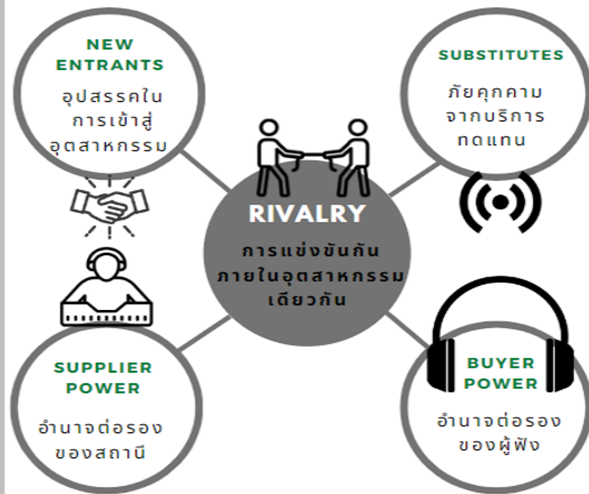


1. ประเภทกิจการบริการสาธารณะ

2. ประเภทกิจการทางธุรกิจ

3. ประเภททดลองออกอากาศ
(วิทยุชุมชนเดิม)

กิจการกระจายเสียง ทั้ง 3 ประเภท



5 Forces Model

ประเด็นร่วม
ทุกกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย

1. ความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมกระจายเสียงตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน 2565
2. ความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการรุกของสื่อ Over The Top (OTT)
3. การส่งเสริมและสนับสนุนจากสำนักงาน กสทช. และ กองทุน กทปส.

ประเด็นสำหรับ
nab.
ผู้กำกับดูแล

1. การกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด
2. การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทสาธารณะ ธุรกิจ และบริการชุมชน) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67
3. แนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่
4. การทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2

ประเด็นสำหรับ
Sender



ผู้ให้บริการ

1. การประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด
2. การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทสาธารณะ ธุรกิจ และบริการชุมชน) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67
3. สภาพปัญหาในการประกอบกิจการ การแข่งขันในอุตสาหกรรม บริการทดแทน อำนาจต่อรองของสถานี พฤติกรรมผู้ฟัง

ประเด็นสำหรับ
Receiver



ผู้รับบริการ

1. การรับรู้ลักษณะโฆษณาในวิทยุสำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท
2. การรับรู้คุณภาพสัญญาณ
3. การรับรู้คุณภาพของเนื้อหารายการวิทยุ
4. การประเมินความต้องการประเภทเนื้อหาในกิจการกระจายเสียง อาทิ ความต้องการหมวดเนื้อหา ด้านสุขภาพ ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ หรือ ด้านการเงิน โดยเฉพาะ

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework) ประจำปี 2565

2.1 การกำหนดระเบียบวิธีการศึกษาและขอบเขตการดำเนินงาน

2.1.1 ระเบียบวิธีการศึกษา

วิธีการดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 ที่ปรึกษาใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mix-Method Research) ในการศึกษาแบ่งเป็น

2.1.1.1 ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ดำเนินการ 3 รูปแบบ คือ

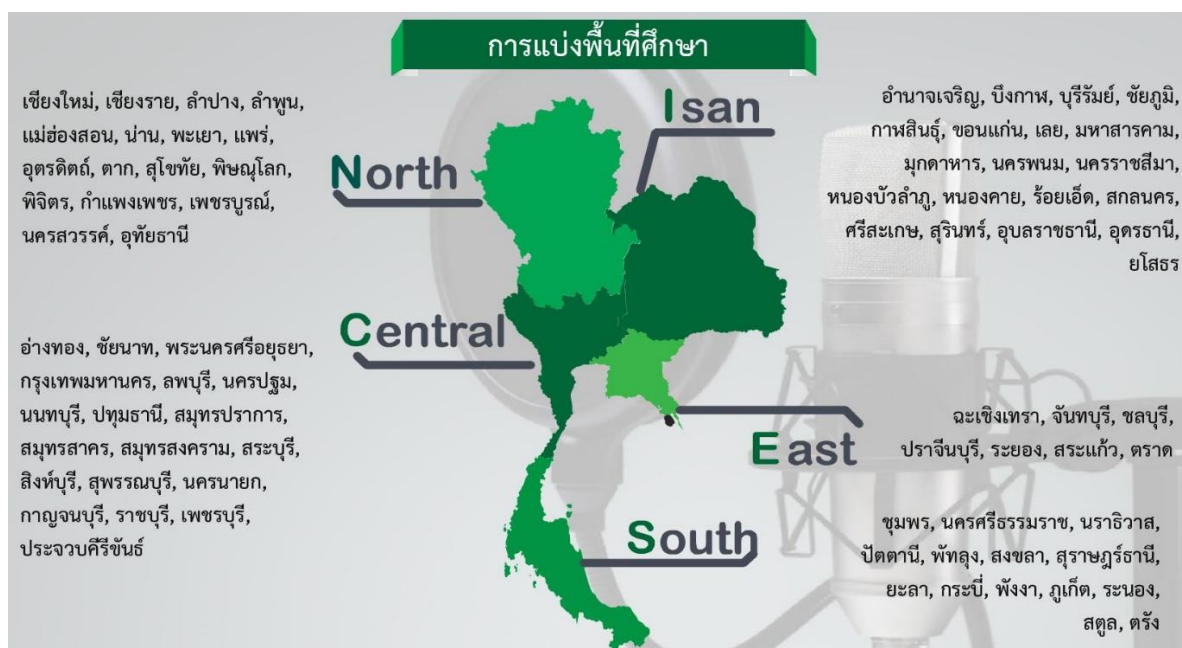
- 1) การวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research)
- 2) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)
- 3) การประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group)

2.1.1.2 ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ดำเนินการ 2 รูปแบบ คือ

- 1) การใช้แบบสอบถามในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานกับผู้มีส่วนได้เสีย
- 2) จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) ของผู้มีส่วนได้เสีย

2.1.2 การแบ่งพื้นที่ศึกษา

การแบ่งพื้นที่ศึกษาครอบคลุม 5 ภูมิภาคทั่วประเทศ โดยเป็นการจัดเรียงตามหลักเกณฑ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยการแบ่งภาคเป็นไปตามขอบเขตของจังหวัดดังนี้⁷



ภาพที่ 4 การแบ่งพื้นที่ศึกษา

ที่มา: การแบ่งภูมิภาคแบบ 5 ภาค โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2020

⁷ www.tourismthailand.org/Home

(ร่าง) รายงานฉบับสมบูรณ์ การจ้างที่ปรึกษาเพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช.

2.2 หลักเกณฑ์และแนวทางการติดตามและประเมินผลโดยพิจารณากรอบการประเมินจากอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช. แผนแม่บทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กสทช. แผนยุทธศาสตร์ของ สำนักงาน กสทช. แผนปฏิบัติการของสำนักงาน กสทช. แผนงาน โครงการความสอดคล้องเชื่อมโยงกับ แผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและดิจิทัล และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นองค์กรกำกับดูแล ที่ดี เป็นต้น

การดำเนินการกำหนดกรอบในการทบทวนเอกสาร ได้นำเสนอเพื่อแสดงถึงที่มาของการกำหนดประเด็น ในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และ เลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 ได้กำหนดหัวข้อตามลำดับดังนี้

2.2.1 การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช. แผนแม่บทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กสทช. แผนยุทธศาสตร์ของสำนักงาน กสทช. แผนปฏิบัติการของสำนักงาน กสทช. แผนงาน โครงการ ความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและดิจิทัล และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.2.1.1 บทบาทและอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช.

2.2.1.2 แผนปฏิบัติงานและยุทธศาสตร์ของสำนักงาน กสทช.

2.2.1.3 แผนงาน โครงการ ความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ

2.2.1.4 ความสอดคล้องของการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติกับแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2565 - 2570)

2.2.1.5 แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560 - 2579

2.2.1.6 การเป็นองค์กรกำกับดูแลที่ดี

2.2.1.7 แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 – 2568)

2.2.1.8 แผนงาน โครงการ และแผนงบประมาณสำหรับปี พ.ศ. 2565

2.2.1.9 ปัญหาอุปสรรคในการประกอบกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม ที่มีความสำคัญต่อประชาชน ความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และอุตสาหกรรมสื่อวิทยุ

2.2.2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการ บริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565

2.3 รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงานและระยะเวลาของการดำเนินงาน

2.3.1 กรอบแนวคิดขั้นตอนการดำเนินงาน



ภาพที่ 5 กรอบแนวคิดขั้นตอนการดำเนินงาน

2.3.2 ขั้นตอนการดำเนินงานและระยะเวลาของการดำเนินงาน

การจ้างที่ปรึกษาเพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 มีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงานและระยะเวลาของการดำเนินงาน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ขั้นตอนการดำเนินงานและระยะเวลาของการดำเนินงานการจ้างที่ปรึกษาเพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี พ.ศ. 2565

ข้อ	รายละเอียดกิจกรรม	จำนวน (วัน)	เดือน						
			พ.ศ. 2565					พ.ศ. 2566	
			ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ. 7มีค
งวดที่ 1 รายงานผลการศึกษารายงานขั้นต้น (Inception Report) การเตรียมงาน		45							
1.1	(TOR ข้อ 4.1) ดำเนินการจัดการประชุมระหว่างที่ปรึกษากับกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการกระจายเสียง และกรรมการตรวจรับพัสดุในงานจ้างที่ปรึกษา เพื่อทำความเข้าใจร่วมกันในรายละเอียดขั้นต้น ก่อนการจัดทำกรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework)	1							
1.2	(TOR ข้อ 4.2) จัดทำกรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework) และวางแผนงานโครงการอย่างละเอียด (Project Plan)	29							
1.3	จัดทำรายงานผลการศึกษารายงานขั้นต้น (Inception Report) ภายใน 23 กันยายน พ.ศ. 2565	15							
งวดที่ 2 รายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงาน (Progress Report)		150							
2.1	(TOR ข้อ 4.3) ศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่สามารถนำมาใช้ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง	45							

ข้อ	รายละเอียดกิจกรรม	จำนวน (วัน)	เดือน						
			พ.ศ. 2565					พ.ศ. 2566	
			ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.- 7มี.ค.
2.2	(TOR ข้อ 4.4) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียโดยวิธีการ 4 วิธีการดังนี้ 1. เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามตามระเบียบวิธีวิจัย โดยทำการออกแบบแบบสอบถาม และสำรวจข้อมูล ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทุกภูมิภาค ภูมิภาคละไม่น้อยกว่า 400 ชุด รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 2,500 ชุด 2. เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง ภูมิภาคละไม่น้อยกว่า 3 คน รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 15 คน 3. จัดการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) ร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับทราบข้อมูล ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องมีผลกระทบต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง เช่น ผู้ประกอบกิจการ องค์กรวิชาชีพ นักวิชาการ สมาคม มูลนิธิ องค์กรที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น โดยดำเนินการจัดจำนวน 2 ครั้ง รวมจำนวนไม่น้อยกว่า 30 คน 4. จัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) ของผู้มีส่วนได้เสีย 5 ภูมิภาค อย่างน้อยภูมิภาคละ 150 คน	90							
2.3	จัดทำและส่งรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงาน (Progress Report) <u>ภายใน 6 มกราคม 2566</u>	15							
งวดที่ 3 (ร่าง) รายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report)		210							
3.1	(TOR ข้อ 4.5) จัดทำรายงานผลและนำเสนอความก้าวหน้าในการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานดังนี้ 1. ผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. 2. ผลการสำรวจข้อมูลที่เป็นข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้อง (จากแบบสอบถาม) ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการประชุมเฉพาะกลุ่ม และผลการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ	15							

ข้อ	รายละเอียดกิจกรรม	จำนวน (วัน)	เดือน						
			พ.ศ. 2565					พ.ศ. 2566	
			ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.- 7มี.ค.
	3. ความเห็นเกี่ยวกับรายงานประจำปีที กสทช. ได้จัดทำขึ้นตามมาตรา 76 โดยมีประเด็นในการให้ความเห็นต่อรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี อย่างน้อย ดังนี้ (1) ผลงานของ กสทช. ในปีที่ผ่านมาแล้ว โดยเปรียบเทียบกับแผนงานหรือโครงการที่กำหนดไว้ (2) แผนงาน โครงการ และแผนงบประมาณของปีถัดไป (3) ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการและการบริหารงาน ด้านกิจการกระจายเสียง 4. นำเสนอข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล พร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ 5. เรื่องอื่น ๆ ที่เห็นสมควรรายงานให้ กสทช. รัฐสภา หรือประชาชน ทราบ โดยรายงานดังกล่าวต้องครอบคลุมในด้านกิจการกระจายเสียง ตามที่ได้ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ รวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงตามข้อ 2. ถึงข้อ 4. ข้างต้น								
3.2	(TOR ข้อ 4.6) นำส่ง (ร่าง) รายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงาน (Progress Report) ให้กับที่ปรึกษาที่ดำเนินการจ้างที่ปรึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และจัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ตามมาตรา 73 ของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ประจำปี พ.ศ. 2565 เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำรายงานดังกล่าว	1							
3.3	(TOR ข้อ 4.7) ดำเนินการประชุมร่วมกับ กสทช. ผู้บริหารสำนักงาน กสทช. และที่ปรึกษาที่ดำเนินการจ้างที่ปรึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และจัดทำรายงานการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ตามมาตรา 73 ของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่	1							

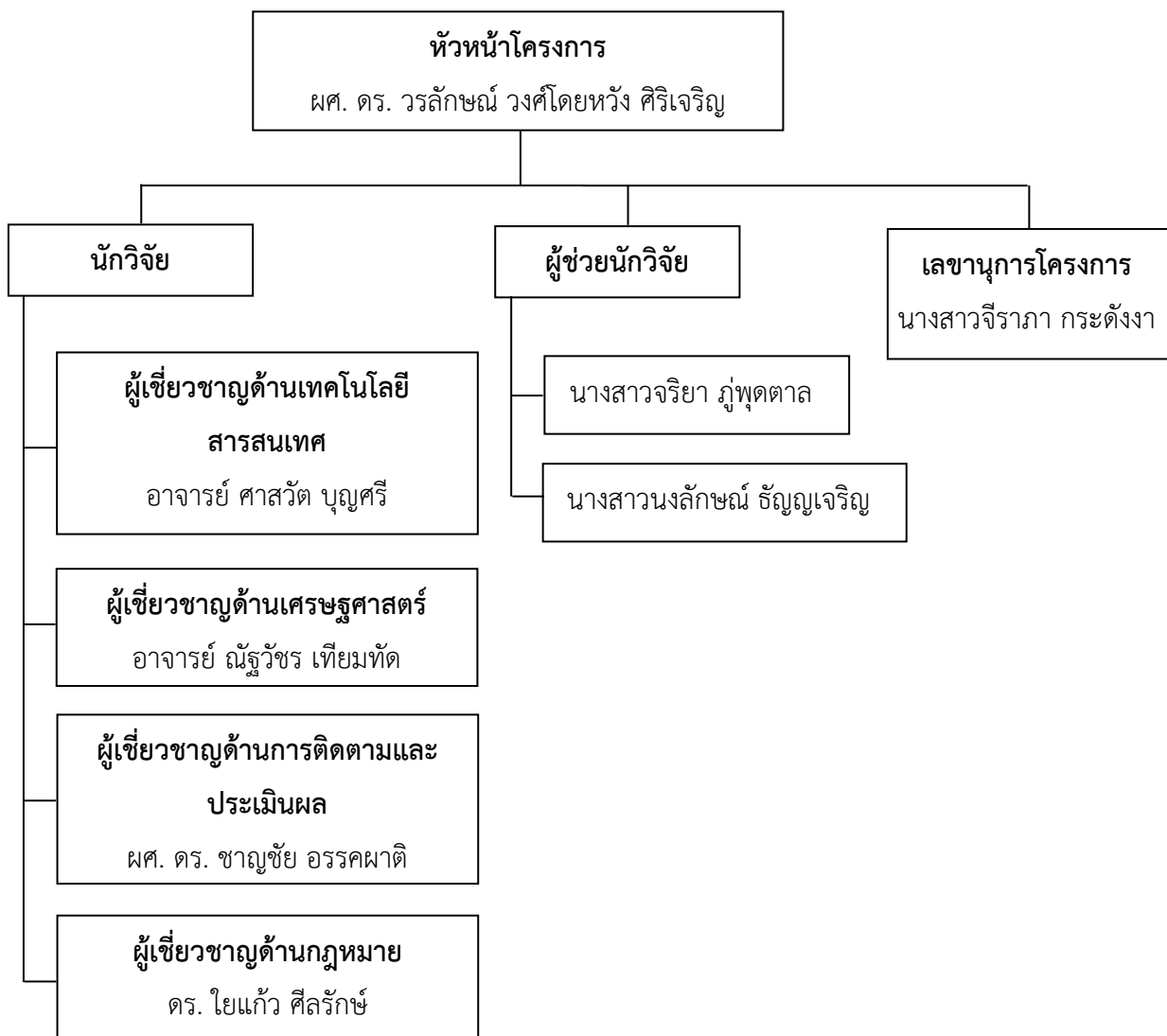
ข้อ	รายละเอียดกิจกรรม	จำนวน (วัน)	เดือน						
			พ.ศ. 2565					พ.ศ. 2566	
			ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.- 7มี.ค.
	และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ประจำปี พ.ศ. 2565 ก่อนการจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) เพื่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกันในการจัดทำรายงาน ติดตามและประเมินผลฯ ทุกด้าน								
3.4	(TOR ข้อ 4.8) จัดทำ 1. (ร่าง) รายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report) จำนวน 10 ชุด ประกอบด้วย บทสรุปผู้บริหาร และรายละเอียดตามขอบเขตการดำเนินการทั้งหมด โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ และสรุปเป็นข้อเท็จจริง ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะจากการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ในด้านกิจการกระจายเสียง พร้อมอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.doc, .pdf) บรรจุลงยูเอสบีแฟลชไดรฟ์ จำนวน 1 ชุด นำเสนอต่อคณะกรรมการตรวจรับพัสดุในงานจ้างที่ปรึกษาและดำเนินการปรับปรุงตามความเห็นของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุในงานจ้างที่ปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง ก่อนครบกำหนดการส่งมอบงานงวดสุดท้าย 30 วัน <u>ภายใน 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566</u>	15							
3.5	(TOR ข้อ 4.8) 2. จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) ประกอบด้วย บทสรุปผู้บริหารและรายละเอียดของการประเมินผลตามข้อ 4.2 ถึง 4.5 โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ และสรุปเป็นข้อเท็จจริง ข้อสังเกต และข้อเสนอแนะจากการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ในด้านกิจการกระจายเสียง <u>ภายใน 7 มีนาคม พ.ศ. 2566</u>	28							



2.4 โครงสร้างของทีมที่ปรึกษาที่ดำเนินงาน

ที่ปรึกษาได้จัดตั้งคณะทำงานเพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินงาน ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของกิจกรรมและการดำเนินงานด้านต่าง ๆ โดยมีโครงสร้างดังนี้

2.4.1 ผังโครงสร้างคณะทำงาน



2.4.2 หน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในโครงการ

ตารางที่ 2 หน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรในโครงการ

ตำแหน่ง	รายชื่อ	หน้าที่และความรับผิดชอบ
1. หัวหน้าโครงการ	ผศ.ดร.วรลักษณ์ วงศ์โดยหวัง ศิริเจริญ	ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีสารสนเทศ พาณิชยอิเล็กทรอนิกส์ (E-commerce) Management Information System (MIS), Computer for Business, Digital Business, ปฏิสัมพันธ์ระหว่างคอมพิวเตอร์และมนุษย์ (Human Computer Interaction), วิศวกรรมซอฟต์แวร์ การจัดการบริหารธุรกิจ ดำเนินการด้านการบริหารโครงการให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินการควบคุมและให้ข้อเสนอแนะ การติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี พ.ศ. 2565
2. ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ	อาจารย์ ศาสวัต บุญศรี	ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ดำเนินการด้านการควบคุมการเก็บประเด็นข้อมูลในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง และการวิเคราะห์ข้อมูลให้เป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัย
3. ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์	อาจารย์ ญัฐวัชร เทียมทัต	ผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ ดำเนินการด้านการควบคุมประเด็นในการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง และการวิเคราะห์ข้อมูลให้เป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัย
4. ผู้เชี่ยวชาญด้านการติดตามและประเมินผล	ผศ. ดร. ชานูชัย อรรถผาติ	ผู้เชี่ยวชาญด้านการติดตามและประเมินผล ดำเนินการด้านการออกแบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช.

ตำแหน่ง	รายชื่อ	หน้าที่และความรับผิดชอบ
		ด้านกิจการกระจายเสียง และดำเนินการเก็บข้อมูลและควบคุมการเก็บรวบรวมข้อมูลให้เป็นไปตามกรอบแนวคิดของการติดตามและประเมินผล
5. ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย	ดร. ไยแก้ว ศีลรักษ์	ผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย ดำเนินการ ด้านการควบคุมประเด็นทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการติดตามและประเมินผล การดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียงให้เป็นไปตามกรอบแนวคิดของการติดตามและประเมินผล
6. ผู้ช่วยนักวิจัย	นางสาวจรียา ภู่พุดตาน	ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามกรอบแนวคิดของการติดตามและประเมินผล
7. ผู้ช่วยนักวิจัย	นางสาวนงลักษณ์ ธัญญเจริญ	ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามกรอบแนวคิดของการติดตามและประเมินผล
8. เลขานุการโครงการ	นางสาวจิราภา กระดั่งงา	ดำเนินการประสานงานโครงการด้านเอกสารระหว่างมหาวิทยาลัยศิลปากรและสำนักงาน กสทช. ตามระเบียบในการจ้างที่ปรึกษา

2.4.3 หน่วยงานรับผิดชอบ

สำนักงานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

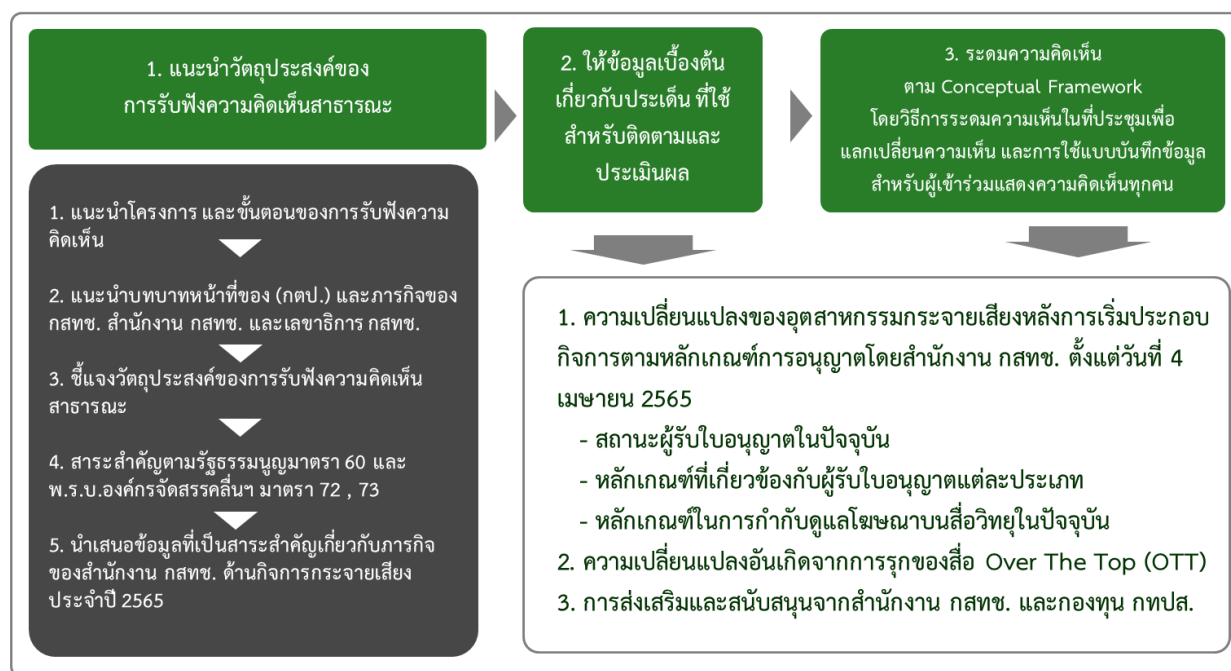
เลขที่ 6 ถนนราชมรรคาใน ต.พระปฐมเจดีย์ อ.เมืองนครปฐม จ.นครปฐม 73000

โทรศัพท์: 0 3430 0518

2.5 รูปแบบการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ

การดำเนินการรวบรวมความคิดเห็นโดยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะนั้น ที่ปรึกษาใช้รูปแบบการดำเนินงานตามขั้นตอนดังนี้

รูปแบบการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ



ภาพที่ 6 รูปแบบการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ

การดำเนินการรวบรวมความคิดเห็นโดยการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะทั้ง 5 ภูมิกาศนั้น ดำเนินการโดยใช้เวลาจำนวน 1 วัน คือน้อยกว่า 6 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นการดำเนินการด้านการให้ข้อมูลเบื้องต้นจำนวน 60 นาที และการระดมความคิดเห็นจำนวน 300 นาที โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ที่ปรึกษาแนะนำวัตถุประสงค์ของการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ

1. แนะนำโครงการ และขั้นตอนของการรับฟังความคิดเห็น
2. แนะนำบทบาทหน้าที่ของกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (กตป.) และภารกิจของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช.
3. ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ
4. สาระสำคัญตามรัฐธรรมนูญมาตรา 60 และ พ.ร.บ.องค์การจัดสรรคลื่นฯ มาตรา 72 , 73
5. นำเสนอข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการกิจของสำนักงาน กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565

ขั้นตอนที่ 2 วิทยากรให้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับประเด็น ที่ใช้สำหรับติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี พ.ศ. 2565 ได้แก่

1. ความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมกระจายเสียงหลังการเริ่มประกอบกิจการตามหลักเกณฑ์การอนุญาตโดยสำนักงาน กสทช. ตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน 2565

- สถานะผู้รับใบอนุญาตในปัจจุบัน
- หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้รับใบอนุญาตแต่ละประเภท
- หลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลโฆษณาบนสื่อวิทยุในปัจจุบัน

2. ความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการรุกของสื่อ Over The Top (OTT)

3. การส่งเสริมและสนับสนุนจากสำนักงาน กสทช. และกองทุน กทปส

ขั้นตอนที่ 3 ระดมความคิดเห็นต่อประเด็นทั้ง 4 ประเด็น โดยวิธีการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม เพื่อแลกเปลี่ยนความเห็น และการใช้แบบบันทึกข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นทุกคน

2.6 กรอบระยะเวลาการส่งมอบผลงาน (Deliverables)

2.6.1 การส่งมอบผลงาน ดำเนินการภายในระยะเวลา 210 วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา

2.6.2 ระยะเวลา ผลงาน และการส่งมอบงาน ที่ปรึกษาจะส่งมอบงานเป็นงวด ดังนี้

ตารางที่ 3 กรอบระยะเวลา ผลงาน และการส่งมอบงาน

งวดที่	วันที่ครบกำหนดส่งงาน	ผลงานที่ต้องส่งมอบ
1	ภายใน 45 วัน นับถัดจากวัน ลงนามในสัญญา	รายงานผลการศึกษาขั้นต้น (Inception Report) ครอบคลุมเนื้อหาตามข้อ 4.2 จำนวน 10 เล่ม พร้อมอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.doc, .pdf) บรรจุลงยูเอสบีแฟลชไดรฟ์ จำนวน 1 ชุด
2	ภายใน 150 วัน นับถัดจากวัน ลงนามในสัญญา	รายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงาน (Progress Report) ครอบคลุมเนื้อหา ตามข้อ 4.2 ถึง 4.4 จำนวน 10 เล่ม พร้อมอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.doc, .pdf) บรรจุลงยูเอสบีแฟลชไดรฟ์ จำนวน 1 ชุด
3	ภายใน 210 วัน นับถัดจากวัน ลงนามในสัญญา	(ร่าง) รายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report) ที่ประกอบด้วย บทสรุปผู้บริหารและรายละเอียดครอบคลุมเนื้อหาตามข้อ 4.2 ถึง 4.8 จำนวน 10 ชุด พร้อมอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.doc, .pdf) บรรจุลงยูเอสบีแฟลชไดรฟ์ จำนวน 1 ชุด นำเสนอต่อคณะกรรมการตรวจรับพัสดุในงานจ้างที่ปรึกษา และดำเนินการปรับปรุงตามความเห็นของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุในงานจ้างที่ปรึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง ก่อนครบกำหนดการส่งมอบงานงวดสุดท้าย 30 วัน ซึ่งเมื่อผ่านความเห็นชอบแล้วให้จัดพิมพ์รายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) จำนวน 100 เล่ม พร้อมอิเล็กทรอนิกส์ไฟล์ (.doc, .pdf) บรรจุลงยูเอสบีแฟลชไดรฟ์ จำนวน 1 ชุด

งวดที่	วันที่ครบกำหนดส่งงาน	ผลงานที่ต้องส่งมอบ
		โดยเล่มรายงานต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อย ดังนี้ (1) ปกใช้กระดาษอาร์ตพิมพ์ 4 สี เคลือบ PVC ขนาดไม่ต่ำกว่า 190 แกรม รวมปกไม่ต่ำกว่า 100 หน้า (2) เนื้อในของรายงานพิมพ์ 4 สี ใช้กระดาษถนอมสายตาขนาดไม่ต่ำกว่า 75 แกรม (3) การเข้าเล่มใช้วิธีไสกาวหรือที่ดีกว่า (4) เนื้อหา ภาพประกอบ และรูปแบบต้องสามารถปรับเปลี่ยนให้ตรงตามที่สำนักงาน กสทช. กำหนดก่อนการสั่งพิมพ์รูปเล่มฉบับสมบูรณ์ พร้อมทั้งจัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) ในรูปแบบ E-book ซึ่งสามารถดาวน์โหลดได้ผ่านรหัสคิวอาร์ (QR Code)





บทที่ 3 การทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ กรอบการประเมินจากอำนาจหน้าที่ ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช. แผนแม่บทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กสทช. แผนยุทธศาสตร์ของสำนักงาน กสทช. แผนปฏิบัติการของสำนักงาน กสทช. แผนงาน โครงการ ความสอดคล้องเชื่อมโยง กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและดิจิทัล และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.1 การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช. แผนแม่บทต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ กสทช. แผนยุทธศาสตร์ของสำนักงาน กสทช. แผนปฏิบัติการของสำนักงาน กสทช. แผนงาน โครงการ ความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและดิจิทัล และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.1.1 บทบาทและอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. เลขาธิการ กสทช.

สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กสทช. เป็นองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 อันเป็นกฎหมายที่ตราขึ้นให้เป็นไปตามมาตรา 47 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ที่บัญญัติว่า “คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคมเป็นทรัพยากรสือสารของชาติ เพื่อประโยชน์สาธารณะ ให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตาม วรรคหนึ่ง และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

กสทช. มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุ กระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน โดยมี สำนักงาน กสทช. เป็นหน่วยงานธุรการ ซึ่งได้รับโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ พนักงานและลูกจ้างและเงินงบประมาณมาจากสำนักงาน กทช. ตั้งแต่วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2553 เป็นต้นมา และในระหว่างที่การแต่งตั้ง กสทช. ยังไม่แล้วเสร็จ กฎหมายกำหนดให้คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กทช. ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ กสทช. ไปพลางก่อนตามบทเฉพาะกาล

เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2554 ประเทศไทยได้มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กสทช. จำนวน 11 คน อันประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญจากสาขาต่าง ๆ ที่ผ่านการสรรหาและคัดเลือกอย่างเข้มข้น ก่อนที่วุฒิสภามีมติเลือกภายในกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนด จนได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เข้ามาดำรงตำแหน่ง กสทช. เพื่อมีอำนาจในการกำกับดูแลกิจการสื่อสารของประเทศอย่างเต็มรูปแบบ และเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติการกิจ กฎหมาย กำหนดให้มีคณะกรรมการย่อย 2 คณะ ปฏิบัติการแทน กสทช. ในด้านที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ “คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ หรือ กสท.” ปฏิบัติการแทนในส่วนภารกิจเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และ “คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม หรือ กทค.” ปฏิบัติการแทนในส่วนภารกิจเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม และเนื่องจากทั้ง กสท. และ กทค. เป็น คณะกรรมการย่อยในบอร์ด กสทช. การกำหนดนโยบายและตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ ยังต้องเป็นการตัดสินใจ ร่วมกันของบอร์ดทั้ง 11 คน และใช้บุคลากรของสำนักงาน กสทช. ซึ่งมีเลขาธิการ กสทช. เป็นผู้ดูแล ในการสนับสนุนการขับเคลื่อนภารกิจ

อย่างไรก็ดี ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ รวม 11 คน ตั้งแต่วันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2554 ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2554 นั้น ประธานกรรมการ และกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ รวม 6 คน ได้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากมีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ ขอลาออก และเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามให้ดำรงตำแหน่ง ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 และต่อมาได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2564 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2564 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสรรหา และคัดเลือกบุคลากรเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติขึ้นใหม่ และให้กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่ต่อไป และในกรณีที่มิได้ตำแหน่งว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติชุดใหม่ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 12 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2564 ได้มีมติให้ความเห็นชอบบุคคล ให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ รวม 5 คน ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา

โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งแล้ว โดยได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งประธานกรรมการ และกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามที่เสนอทุก รายตั้งแต่วันที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2565 นอกจากนี้ ในวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2565 ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 22 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) ได้มีมติเห็นชอบบุคคล ให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ด้านอื่น ๆ ที่จะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. (ก) ด้านกฎหมาย) และได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งบุคคลดังกล่าวในวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2565 ส่วนด้านที่รอสรรหา ได้แก่ ด้านกิจการโทรคมนาคม จากการเชิญผู้สมัครเข้ารับการสรรหา เป็นกรรมการ กสทช. ด้านกิจการโทรคมนาคม นั้น มีจำนวน 16 คน เมื่อวันอังคารที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2565 จากการพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้เข้ารับการสรรหา ผลปรากฏว่ามีผู้ที่ได้รับ คัดเลือกให้เป็นผู้สมัครซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 7 และมาตรา 14/2 โดยจะต้อง เสนอวุฒิสภาพิจารณาแต่งตั้งและรอพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งบุคคลดังกล่าวต่อไป คาดว่าจะสามารถนั่งตำแหน่งกรรมการ กสทช. คนที่ 7 และเป็นคนสุดท้ายภายในต้นปี 2566 ทั้งนี้ ประธาน กรรมการ และกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ มีรายนาม ทั้งหมด 7 คน ดังนี้⁸

- | | |
|---------------------------------------|--|
| 1. ศาสตราจารย์คลินิก สรณ บุญไชยพยกุล | ประธานกรรมการ (ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค) |
| 2. พลอากาศโท ธนพันธุ์ ห่วยเจริญ | กรรมการ (ด้านกิจการกระจายเสียง) |
| 3. ศาสตราจารย์ พิรงรอง รามสูต | กรรมการ (ด้านกิจการโทรทัศน์) |
| 4. นายต่อพงศ์ เสลานนท์ | กรรมการ (ด้านการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชน) |
| 5. รองศาสตราจารย์สุภัช สุขลาสัย | กรรมการ (ด้านอื่น ๆ ที่จะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. (ข) ด้านเศรษฐศาสตร์) |
| 6. พลตำรวจเอก ธีรธร เพระสุนทร | กรรมการ (ด้านอื่น ๆ ที่จะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. (ก) ด้านกฎหมาย) |
| 7. รองศาสตราจารย์ สมภพ ภูริวิกรัยพงศ์ | กรรมการ (ด้านกิจการโทรคมนาคม) |

ดังนั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่า ในวันนี้คลื่นความถี่และการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทย ได้เข้าสู่ระบบการกำกับดูแลโดย กสทช. อันจะนำมาซึ่งประโยชน์ สูงสุดแก่ประชาชนและก่อให้เกิดการแข่งขันโดยเสรีและอย่างเป็นธรรม⁹

⁸ แต่งตั้งประธานและกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2565, 14 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 139 ตอนพิเศษ 85 ง.

⁹ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.(2558).ประวัติสำนักงาน กสทช.,สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2563.จาก www.nbt.go.th/About/history3.aspx

3.1.1.1 บทบาทและอำนาจหน้าที่ของ กสทช.¹⁰

ซึ่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2562 ตามมาตรา 27 กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- 1)¹¹ จัดทำแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ ตารางกำหนดคลื่นความถี่แห่งชาติ แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม แผนความถี่วิทยุ แผนการบริหารสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม และแผนเลขหมายโทรคมนาคม และดำเนินการให้เป็นไปตามแผนดังกล่าว แต่แผนดังกล่าวต้องสอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- 2) กำหนดการจัดสรรคลื่นความถี่ระหว่างคลื่นความถี่ที่ใช้ในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการวิทยุคมนาคม และกิจการโทรคมนาคม
- 3) กำหนดลักษณะและประเภทของกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
- 4)¹² พิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลการใช้คลื่นความถี่และเครื่องวิทยุคมนาคมในการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม หรือในกิจการวิทยุคมนาคม และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาต เงื่อนไข หรือค่าธรรมเนียมการอนุญาตดังกล่าว ในการนี้ กสทช. จะมอบหมายให้สำนักงาน กสทช. เป็นผู้อนุญาตแทน กสทช. เฉพาะการอนุญาตในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องวิทยุคมนาคมตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ กสทช. กำหนดก็ได้
- 5) กำหนดหลักเกณฑ์การใช้คลื่นความถี่ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและปราศจากการรบกวนซึ่งกันและกัน ทั้งในกิจการประเภทเดียวกันและระหว่างกิจการแต่ละประเภท
- 6) พิจารณาออกใบอนุญาตและควบคุมการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับบริการที่มีคุณภาพมีประสิทธิภาพรวดเร็วเหมาะสมและเป็นธรรม และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาต เงื่อนไข หรือค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตดังกล่าว
- 7) พิจารณาออกใบอนุญาตและควบคุมการใช้หมายเลขโทรคมนาคม และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาต เงื่อนไข หรือค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ดังกล่าว
- 8) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการใช้หรือเชื่อมต่อ และหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดอัตราค่าใช้หรือค่าเชื่อมต่อโครงข่ายในการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ

¹⁰ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 57. (2553, 17 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 127 ตอนที่ 78 ก.

¹¹ มาตรา 27 (1) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

¹² มาตรา 27 (4) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

กิจการโทรคมนาคม ทั้งในกิจการประเภทเดียวกันและระหว่างกิจการแต่ละประเภท ให้เป็นธรรมต่อผู้ให้บริการ ผู้ให้บริการและผู้ลงทุน หรือระหว่างผู้ให้บริการโทรคมนาคม โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ

9) กำหนดโครงสร้างอัตราค่าธรรมเนียมและโครงสร้างอัตราค่าบริการในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้เป็นธรรมต่อผู้ให้บริการและผู้ให้บริการโดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ

10) กำหนดมาตรฐานและลักษณะพึงประสงค์ทางด้านเทคนิคในการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม และในกิจการวิทยุคมนาคม

11) กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

12) กำหนดมาตรการให้มีการกระจายบริการด้านโทรคมนาคมให้ทั่วถึง และเท่าเทียมกัน ตามมาตรา 50

12/1)¹³ เรียกคืนคลื่นความถี่ที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือใช้ประโยชน์ไม่คุ้มค่าหรือนำมาใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่ายิ่งขึ้น ตามที่กำหนดไว้ในแผนซึ่งจัดทำขึ้นตาม (1) จากผู้ที่ได้รับอนุญาตเพื่อนำมาจัดสรรใหม่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กสทช. กำหนด โดยเงื่อนไขดังกล่าวต้องกำหนดวิธีการทดแทนชุดใช้ หรือจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผู้ที่ถูกเรียกคืนคลื่นความถี่โดยให้คำนึงถึงสิทธิของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการถูกเรียกคืนคลื่นความถี่ในแต่ละกรณีด้วย

13) คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนมิให้ถูกเอาเปรียบจากผู้ประกอบกิจการ และคุ้มครองสิทธิในความเป็นส่วนตัวและเสรีภาพของบุคคลในการสื่อสารถึงกันโดยทางโทรคมนาคม และส่งเสริมสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชนในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์คลื่นความถี่ที่ใช้ในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

14)¹⁴ ดำเนินการในฐานะหน่วยงานอำนาจการของรัฐที่มีอำนาจในการบริหารกิจการสื่อสารระหว่างประเทศกับสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ หรือกับองค์การระหว่างประเทศอื่น รัฐบาล และหน่วยงานต่างประเทศ ตามที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ กสทช. หรือตามที่รัฐบาลมอบหมาย รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการของรัฐเพื่อให้มีดาวเทียมหรือให้ได้มาซึ่งสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม และประสานงานเกี่ยวกับการบริหารคลื่นความถี่ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามแผนซึ่งจัดทำตาม (1) และนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

14/1)¹⁵ ดำเนินการให้ได้มาและรักษาไว้ซึ่งสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมอันเป็นสมบัติของชาติ และดำเนินการให้มีการใช้สิทธิดังกล่าวเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประเทศชาติและประชาชน

¹³ มาตรา 27(12/1) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

¹⁴ มาตรา 27(14) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

¹⁵ มาตรา 27 (14/1) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

ในกรณีที่การรักษาสีทึบดังกล่าวก่อให้เกิดภาวะแก่รัฐเกินประโยชน์ที่จะได้รับ กสทช. อาจสละสิทธิดังกล่าวได้ตามที่กำหนดในแผนการบริหารสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม และให้รายงานคณะรัฐมนตรี พร้อมทั้งประกาศเหตุผลโดยละเอียดให้ประชาชนทราบ ในการดำเนินการให้มีการใช้สิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมดังกล่าวให้ กสทช. มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการอนุญาตค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมการอนุญาต รวมถึงค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับผู้ขอรับอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตแล้วแต่กรณี จะต้องรับภาระโดยค่าธรรมเนียมการอนุญาตดังกล่าวเมื่อหักค่าใช้จ่ายในการอนุญาตแล้วเหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

14/2)¹⁶ พิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลการประกอบกิจการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยใช้ช่องสัญญาณดาวเทียมต่างชาติ และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการอนุญาต เงื่อนไข และค่าธรรมเนียมการอนุญาตดังกล่าว

15) วินิจฉัยและแก้ไขปัญหาการใช้คลื่นความถี่ที่มีการรบกวนซึ่งกันและกัน

16) ติดตามตรวจสอบและให้คำปรึกษาแนะนำการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

17) กำหนดลักษณะการควบรวม การครองสิทธิข้ามสื่อ หรือการครอบงำ กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่ใช้คลื่นความถี่ ระหว่างสื่อมวลชนด้วยกันเองหรือโดยบุคคลอื่นใด ซึ่งจะมีผลเป็นการขัดขวางเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารหรือปิดกั้นการได้รับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายของประชาชน

18) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของผู้รับใบอนุญาต ผู้ผลิตรายการ และผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชนที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์เป็นองค์กรในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่จัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพและการควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพกันเองภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรม

19) ออกระเบียบหรือประกาศตามมาตรา 58

20) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายของสำนักงาน กสทช. รวมทั้งเงินที่จะจัดสรรเข้ากองทุนตามมาตรา 52

21) พิจารณาและให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการจัดสรรเงินกองทุนตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนเสนอ ตามมาตรา 55

22) ให้ข้อมูลและร่วมดำเนินการในการเจรจาหรือทำความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารคลื่นความถี่ กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม หรือกิจการอื่นที่เกี่ยวข้อง

¹⁶ มาตรา 27 (14/2) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

22/1)¹⁷ ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของ กสทช. และผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตจาก กสทช. ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับดิจิทัลตามที่สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติร้องขอเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวิเคราะห์และจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

23) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีกฎหมายหรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรคลื่นความถี่และการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรคลื่นความถี่ กิจกรรมกระจายเสียง กิจกรรมโทรทัศน์ และกิจกรรมโทรคมนาคม

24) ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ กสทช.

25) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

การกำหนดลักษณะการควบคุม การครองสิทธิข้ามสื่อหรือการครอบงำตาม (17) ให้ กสทช. รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนและผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย

การใช้อำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการโทรคมนาคม และกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคม

บรรดาระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งใด ๆ ที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไปเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง กสทช. ต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ รวมตลอดทั้งการให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ ทั้งต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันมิให้มีการแสวงหาประโยชน์จากผู้บริโภคโดยไม่เป็นธรรมหรือสร้างภาระแก่ผู้บริโภคเกินความจำเป็น ป้องกันมิให้คลื่นความถี่รบกวนกัน รวมตลอดทั้งป้องกันการกระทำที่มีผลเป็นการขัดขวางเสรีภาพในการรับรู้หรือปิดกั้นการรับรู้ข้อมูลหรือข่าวสารที่ถูกต้องตามความเป็นจริงของประชาชนและป้องกันมิให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของประชาชนทั่วไป รวมถึงป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้คลื่นความถี่ตลอดทั้งการกำหนดสัดส่วนขั้นต่ำ ที่ผู้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่จะต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะ¹⁸

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคห้า มิให้ถือว่าเป็นการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ¹⁹

¹⁷ มาตรา 27 (22/1) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

¹⁸ มาตรา 27 วรรคห้า เพิ่มโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

¹⁹ มาตรา 27 วรรคหก เพิ่มโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

มาตรา 27/1²⁰ ในกรณีที่มีปัญหาว่าการดำเนินการของ กสทช. สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมหรือไม่ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเสนอคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อวินิจฉัยชี้ขาด

ในการวินิจฉัยชี้ขาด ให้คณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อพิจารณาเสนอแนะต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยให้คณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนจากคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ และผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ กสทช. จำนวนเท่า ๆ กัน เป็นกรรมการ

คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด

3.1.1.2 บทบาทและอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน กสทช.²¹ มีดังต่อไปนี้

1) รับผิดชอบในการรับและจ่ายเงินรายได้ของสำนักงาน กสทช.

2)²² จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน กสทช. เพื่อเสนอ กสทช. อนุมัติ โดยรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน กสทช. ให้หมายความรวมถึงรายจ่ายใด ๆ อันเกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน และสำนักงาน กสทช. งบประมาณรายจ่ายประจำปีดังกล่าวต้องจัดทำโดยคำนึงถึงความคุ้มค่า การประหยัด และประสิทธิภาพรายการหรือโครงการใดที่จัดงบประมาณไว้แล้วและมีได้จ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันภายในปีงบประมาณนั้นให้รายการหรือโครงการนั้นเป็นอันพับไปและให้สำนักงาน กสทช. นำส่งงบประมาณสำหรับรายการหรือโครงการดังกล่าวเป็นรายได้แผ่นดิน

ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีตาม 2) ก่อนที่สำนักงาน กสทช. จะเสนอ กสทช. อนุมัติ ให้สำนักงาน กสทช. เสนอร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อพิจารณาให้ความเห็นและให้สำนักงาน กสทช. พิจารณาดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีดังกล่าว เว้นแต่งบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ให้สำนักงาน กสทช. เสนอไปยังคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุง ในกรณีที่ สำนักงาน กสทช. หรือคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน แล้วแต่กรณีไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและ

²⁰ มาตรา 27/1 เพิ่มโดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

²¹ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 มาตรา 57. (2553, 17 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 127 ตอนที่ 78 ก. หน้า 41.

²² พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2560 มาตรา 34. (2560, 22 มิถุนายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 65 ก. หน้า 71.

สังคมแห่งชาติให้สำนักงาน กสทช. เสนอร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีดังกล่าวพร้อมความเห็นของคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อ กสทช. เพื่อพิจารณาต่อไป²³

เมื่อ กสทช. อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน กสทช. ตามวรรคสองแล้วให้สำนักงาน กสทช. เปิดเผยงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้นพร้อมทั้งรายการหรือโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณให้ประชาชนทราบทางระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือวิธีการอื่นที่เข้าถึงได้โดยสะดวก²⁴

ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานเสนองบประมาณรายจ่ายสำหรับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา 71 วรรคเจ็ด ต่อสำนักงาน กสทช. เพื่อจัดสรรเป็นงบประมาณของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ไว้ในร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน กสทช. ในการนี้ สำนักงาน กสทช. อาจทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณดังกล่าวไว้ในรายงานการเสนอร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีก็ได้²⁵

ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้สำนักงาน กสทช. เสนอร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก่อนวันเริ่มปีงบประมาณไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันและให้คณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นให้แล้วเสร็จก่อนวันเริ่มปีงบประมาณไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และเมื่อได้รับความเห็นหรือเมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้วให้สำนักงาน กสทช. เสนอร่างงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อ กสทช. เพื่อดำเนินการต่อไป²⁶

3) ตรวจสอบและติดตามการใช้คลื่นความถี่

4) รับและพิจารณาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการใช้คลื่นความถี่การประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อตรวจสอบและแก้ไขปัญหาหรือเสนอความเห็นต่อ กสทช. เพื่อพิจารณาตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนด

5) ศึกษารวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคลื่นความถี่ การใช้คลื่นความถี่ การประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

6) รับผิดชอบงานธุรการของ กสทช. กสท. กทค. และคณะกรรมการบริหารกองทุน

7) ปฏิบัติการอื่นตามที่ กสทช. กสท. และ กทค. มอบหมาย

²³ มาตรา 57 วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

²⁴ มาตรา 57 วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

²⁵ มาตรา 57 วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

²⁶ มาตรา 57 วรรคห้า เพิ่มโดยพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562

3.1.1.3 บทบาทและอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการ กสทช.²⁷ มีดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 กำหนดให้ เลขาธิการ กสทช. มีอำนาจในการบริหารสูงสุดในสำนักงาน กสทช. ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบภารกิจและการปฏิบัติงานของสำนักงาน กสทช. และต้องรายงานขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ กสทช. โดยตำแหน่งเลขาธิการ กสทช. มาจากการจัดสรรหา และมีวาระการดำรงตำแหน่ง ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งวาระละ 5 ปี ขอบเขตหน้าที่เกี่ยวกับการกลั่นกรองงาน สนับสนุนการปฏิบัติงาน และเป็นฝ่ายเลขานุการของ กสทช. เลขาธิการ กสทช. และผู้บริหารของสำนักงาน กสทช. ติดตาม เร่งรัดการดำเนินงานตามนโยบาย ซึ่ง กสทช. และเลขาธิการ กสทช. มอบหมาย รวมทั้งบริหารจัดการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองงานของ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และคณะกรรมการกลั่นกรองงานของ กสทช. ด้านกิจการโทรคมนาคม ตลอดจนปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย ภายใต้เลขาธิการ กสทช. กำหนดให้มีรองเลขาธิการ กสทช. ทำหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติงานตามสายงานที่ถูกกำหนดทั้งสิ้น 5 ตำแหน่ง ดังนี้

1. รองเลขาธิการ กสทช. สายงานยุทธศาสตร์และกิจการองค์กร
2. รองเลขาธิการ กสทช. สายงานกิจการภูมิภาค
3. รองเลขาธิการ กสทช.สายงานกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์
4. รองเลขาธิการ กสทช. สายงานกิจการโทรคมนาคม²⁸
5. รองเลขาธิการ กสทช. สายงานวิชาการ²⁹

²⁷ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.(2559).รายงานบริหารองค์กร,สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2564.จาก.<https://www.nbtc.go.th/About/โครงสร้างสำนักงาน-กสทช/อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของ-สำนักงาน-กสทช.aspx>

²⁸ สำนักยุทธศาสตร์และการงบประมาณ สำนักงาน กสทช. (2563). *แผนปฏิบัติการ สำนักงาน กสทช. ประจำปี 2563*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน กสทช.

²⁹ เลขาธิการและรองเลขาธิการ กสทช. สืบค้นเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2565 www.nbtc.go.th/About/SecretaryNBTC.aspx?lang=th-th

3.1.2 แผนปฏิบัติงานและยุทธศาสตร์ของสำนักงาน กสทช.

แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2565 - 2570) ประกอบด้วย 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ โดยมีเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์³⁰ ดังนี้



ภาพที่ 7 ประเด็นยุทธศาสตร์ สำนักงาน กสทช.

ที่มา: สำนักงาน กสทช. (2565).แผนยุทธศาสตร์ สำนักงาน กสทช ฉบับที่3 (พ.ศ. 2565-2570). กรุงเทพฯ: สำนักงาน กสทช.

ยุทธศาสตร์ที่ 1

ยกระดับการพัฒนาระบบและเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงในยุคดิจิทัล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

1.1 ยกระดับธรรมาภิบาลของสำนักงาน กสทช. อย่างยั่งยืน

1.2 สำนักงาน กสทช. เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูง และก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลอย่างเต็ม

รูปแบบสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง สามารถปรับตัวและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

³⁰ สำนักงาน กสทช. (2565).แผนยุทธศาสตร์ สำนักงาน กสทช ฉบับที่3 (พ.ศ. 2565-2570). กรุงเทพฯ: สำนักงาน กสทช.

ตัวชี้วัด

1.1 ร้อยละของคะแนนการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใส ในการดำเนินงานของ สำนักงาน กสทช. (ITA) ตลอดระยะเวลาของแผน เฉลี่ยแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 95

1.2 อันดับการประเมินความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลตามเกณฑ์ความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลของ หน่วยงานภาครัฐ (Digital Government Readiness) โดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (สพร.) ของ สำนักงาน กสทช. อยู่ในระดับสูง ตลอดระยะเวลาของแผน

1.3 ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลของ สำนักงาน กสทช.

1.4 ระดับความสำเร็จของการยกระดับการบริหารงานบุคคลให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ในยุคดิจิทัล

1.5 ประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียมีความพึงพอใจต่อภาพลักษณ์ของสำนักงาน กสทช. ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1.1 ส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลของสำนักงาน กสทช. สู่ความยั่งยืน และ ป้องกันการทุจริต

กลยุทธ์ที่ 1.2 ยกระดับองค์กรให้เป็นดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบและมีมาตรฐานสากล

กลยุทธ์ที่ 1.3 ปรับโครงสร้างองค์กรและยกระดับระบบการบริหารงานบุคคลให้สอดคล้องกับ การเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 1.4 สร้างเสริมความเชื่อมั่นสาธารณะที่มีต่อสำนักงาน กสทช.

ยุทธศาสตร์ที่ 2

พัฒนาบุคลากรให้มีความเป็นเลิศในด้านการกำกับดูแลให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

2.1 บุคลากรของสำนักงาน กสทช. ทุกระดับมีขีดสมรรถนะสูงเพื่อรองรับนโยบายของ กสทช. ภารกิจตามอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ และแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. ได้อย่างมีประสิทธิภาพและ พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

2.2 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคม รวมทั้งประชาชนให้มียุทธศาสตร์ความรู้ในด้านที่เกี่ยวข้องให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

ตัวชี้วัด

2.1 ระดับความสำเร็จในการพัฒนาบุคลากร ของสำนักงาน กสทช. ทั้งในและต่างประเทศ

2.2 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคม ให้พร้อมเข้าสู่ยุคสังคมดิจิทัล

2.3 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างสำนักงาน กสทช. ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 2.1 เพิ่มสมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคลากรสำนักงาน กสทช. ให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 2.2 เสริมสร้างสำนักงาน กสทช. ให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 2.3 พัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้พร้อมเข้าสู่ยุคสังคมดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 3

พัฒนาขีดความสามารถการบริหารคลื่นความถี่และกิจการดาวเทียม เพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศชาติและประชาชน และยกระดับศักยภาพของสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค เพื่อกำกับดูแลและการบริการประชาชน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

3.1 เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการบริหารคลื่นความถี่และกิจการดาวเทียมของประเทศ ให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการมีคลื่นความถี่ที่เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน การบริหารและใช้ประโยชน์จากสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม เปิดโอกาสให้ใช้ช่องสัญญาณดาวเทียมต่างชาติ โดยสอดคล้องกับข้อบังคับวิทยุของสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ และพันธกรณีระหว่างประเทศ รวมถึงความร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศอื่น รัฐบาล และหน่วยงานต่างประเทศ ตามที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ กสทช. หรือตามที่รัฐบาลมอบหมาย

3.2 สำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค มีศักยภาพในการดำเนินงานตามภารกิจของสำนักงาน กสทช. และพัฒนากระบวนการปฏิบัติงานของสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับพื้นที่

3.3 มีการจัดตั้งศูนย์ตรวจสอบคลื่นความถี่แห่งชาติ เพื่อบริหารและตรวจสอบคลื่นความถี่ทั้งในสถานการณ์ปกติและสถานการณ์ฉุกเฉิน

ตัวชี้วัด

3.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศักยภาพของสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค และเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบและกำกับดูแลคลื่นความถี่

3.2 ระดับความสำเร็จของการบริหารคลื่นความถี่ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนของชาติที่เกี่ยวข้องให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป

3.3 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการให้สามารถเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศกับสหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ หรือกับองค์การระหว่างประเทศอื่น รัฐบาล และหน่วยงานต่างประเทศ

3.4 ระดับความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนการบริหารสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม

3.5 ระดับความสำเร็จของการจัดตั้งศูนย์ตรวจสอบคลื่นความถี่แห่งชาติ



กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 3.1 ยกระดับการบริหารจัดการคลื่นความถี่ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศของอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ที่ 3.2 เสริมสร้างและเพิ่มขีดความสามารถในการใช้ประโยชน์จากกิจการดาวเทียม

กลยุทธ์ที่ 3.3 พัฒนาสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค และเพิ่มประสิทธิภาพการตรวจสอบและกำกับดูแลคลื่นความถี่

กลยุทธ์ที่ 3.4 พัฒนาประสิทธิภาพการตรวจสอบและกำกับดูแลคลื่นความถี่

ยุทธศาสตร์ที่ 4

การพัฒนาศักยภาพในการกำกับดูแลและส่งเสริมกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

เพิ่มพัฒนาศักยภาพในการกำกับดูแลและส่งเสริมกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมของประเทศ ในการพัฒนาและปรับปรุงกฎหมายให้สามารถกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เท่าทันระบบนิเวศที่เปลี่ยนแปลงไป สามารถรองรับการเปลี่ยนผ่านไปสู่ยุคเศรษฐกิจดิจิทัล เกิดการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ขยายโครงข่ายและโครงสร้างพื้นฐานด้านการสื่อสารโทรคมนาคมที่ครอบคลุมประชาชนมีสิทธิ เสรีภาพ และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึง เท่าเทียมและรู้เท่าทัน กำกับดูแลและส่งเสริมการพัฒนาเนื้อหาและคุณภาพของสื่อที่เผยแพร่ผ่านช่องทางการติดต่อสื่อสารหลากหลาย ส่งเสริมมาตรฐานจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ รวมถึงคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

ตัวชี้วัด

4.1 ระดับความสำเร็จในพัฒนาศักยภาพการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

4.2 ระดับความสำเร็จในการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

4.3 ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนจัดให้มีบริการโทรคมนาคมทั่วถึง และบริการเพื่อสังคม

4.4 ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนสนับสนุนการเข้าถึงบริการกระจายเสียงและบริการโทรทัศน์



กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 4.1 เสริมสร้างศักยภาพในการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
ของประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4.2 เสริมสร้างศักยภาพในการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4.3 พัฒนากลไกในการกำกับดูแลด้านเนื้อหา ส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชน
และคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์

กลยุทธ์ที่ 4.4 เสริมสร้างความเข้มแข็งและกลไกการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม



แผนที่ยุทธศาสตร์ สำนักงาน กสทช. ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๗๐)

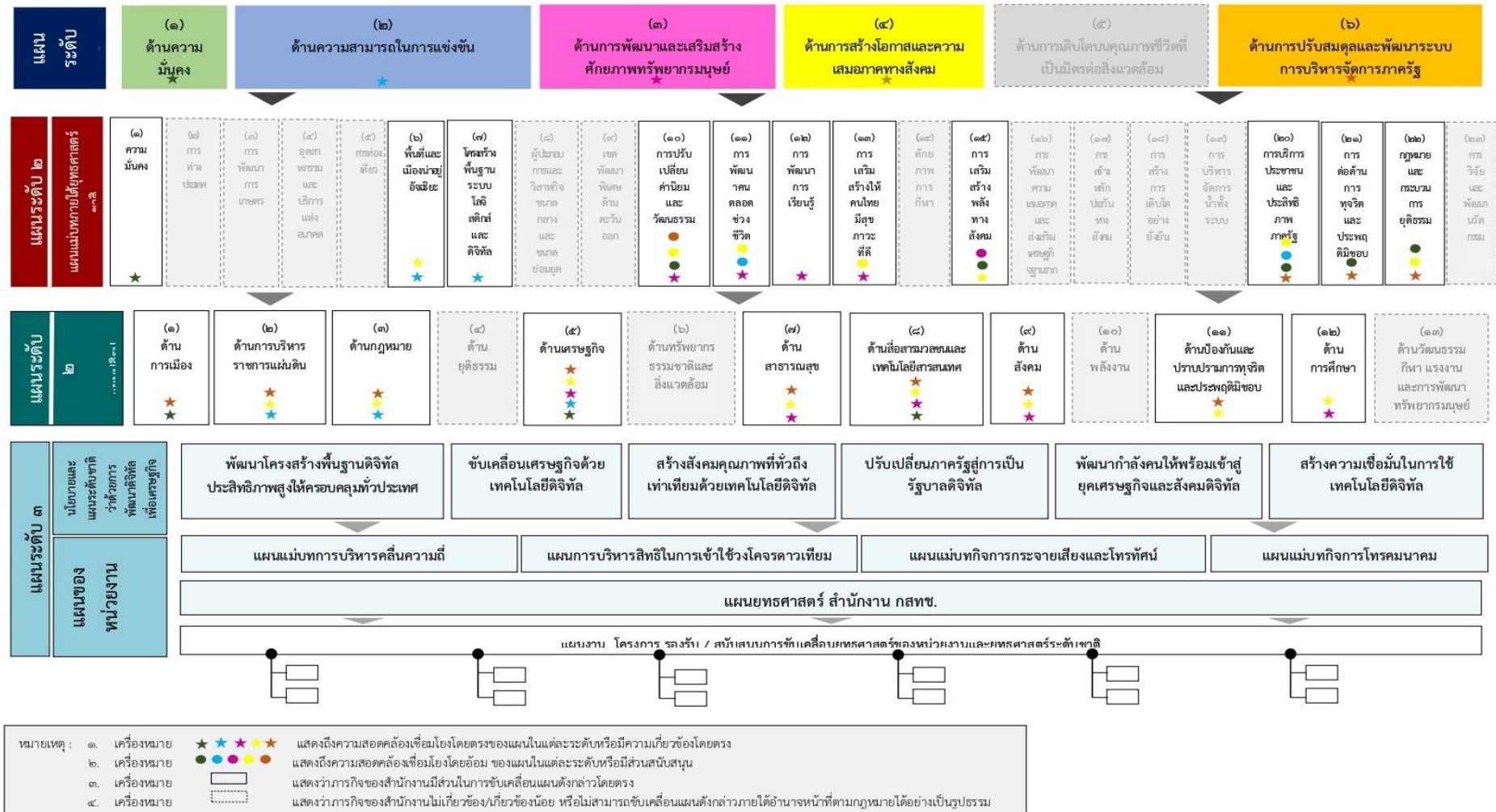


ภาพที่ 8 แผนที่ยุทธศาสตร์ สำนักงาน กสทช.

ที่มา: สำนักงาน กสทช. (2565).แผนยุทธศาสตร์ สำนักงาน กสทช ฉบับที่3 (พ.ศ. 2565-2570). กรุงเทพฯ: สำนักงาน กสทช.

3.1.3 ความสอดคล้องของการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติกับแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2565 - 2570)

ความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนแม่บท ๓ แผน และแผนยุทธศาสตร์ สำนักงานฯ



ภาพที่ 9 ความสอดคล้องของการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติกับแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2565 - 2570)

ที่มา: สำนักงาน กสทช. (2565).แผนยุทธศาสตร์ สำนักงาน กสทช ฉบับที่3 (พ.ศ. 2565-2570). กรุงเทพฯ: สำนักงาน กสทช.

แผนยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2565 - 2570) มีความสอดคล้องกับนโยบายที่นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อที่ประชุมรัฐสภา 12 นโยบายหลัก และ 12 นโยบายเร่งด่วน โดยสำนักงาน กสทช. มีการดำเนินการสอดคล้องและขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาลอย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะภารกิจ การสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล ประเด็นที่ 5 การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย ข้อ 5.7.1 รักษาถิ่นความถี่และสิทธิในการเข้าถึงใช้วงโคจรดาวเทียมอันเป็นสมบัติของชาติให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน และลงทุนในอินเทอร์เน็ตเกตเวย์ และเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายในระบบ 5G และประเด็นนโยบายเร่งด่วนที่ 6 การวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต ข้อ 6.2 การสนับสนุนการลงทุน "เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก" "เขตเศรษฐกิจพิเศษ" "เมืองอัจฉริยะ" และข้อ 6.3 การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย และวางรากฐานการพัฒนาเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายในระบบ 5G เพื่อพัฒนาทักษะของผู้ประกอบการ ส่งเสริมการให้บริการสาธารณะและการศึกษาทางไกล ฯลฯ และเชื่อมโยง ถ่ายทอดแผนระดับต่าง ๆ ดังนี้

ความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติ

1. แผนระดับที่ 1 : ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้อง และบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมาย “**ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน**” เพื่อขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ “ประเทศไทย มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้บรรลุผลสำเร็จ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความมั่นคง ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

2. แผนระดับที่ 2 :

2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 23 ประเด็น ซึ่งเป็นแผนแม่บทระดับชาติ เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยสำนักงาน กสทช. เป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนการขับเคลื่อนเป้าหมายของแผนดังกล่าวให้บรรลุผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะประเด็นโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล ทั้งในส่วนของโครงข่ายสื่อสารหลักภายในประเทศและระหว่างประเทศ ให้สามารถบริการได้อย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพสอดคล้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีด้านดิจิทัล สนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศนำไปสู่การยกระดับเศรษฐกิจของประเทศ และการเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลของภูมิภาคอาเซียนในอนาคต และประเด็นการบริการประชาชน และประสิทธิภาพภาครัฐในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความทันสมัย ภาครัฐมีขนาดเหมาะสมกับภารกิจ มีสมรรถนะสูง ตอบสนองปัญหาความต้องการของประชาชน และสนับสนุนให้เป็นประเทศไทย 4.0 ที่สามารถก้าวทันความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

2.2 แผนปฏิรูปประเทศ 13 ด้าน โดยมาตรา 257 และมาตรา 259 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กำหนดให้ทำการปฏิรูปประเทศเพื่อวางรากฐานการพัฒนาไปสู่ประเทศที่มีความสามัคคี ประองคอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและมีความสมดุล ประชาชนในสังคม มีโอกาสทัดเทียมกันและมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยรัฐธรรมนูญกำหนดให้เริ่มดำเนินการปฏิรูปในด้านต่าง ๆ จำนวน 13 ด้าน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนการปฏิรูปแต่ละด้าน ซึ่งสำนักงาน กสทช. มีส่วนในการสนับสนุนการขับเคลื่อนเป้าหมายให้บรรลุผลสำเร็จ โดยเฉพาะแผนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน และเทคโนโลยีสารสนเทศ ในประเด็นการปฏิรูปโครงสร้างอุตสาหกรรมสื่อสารมวลชน และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการยกระดับการรู้เท่าทันสื่อ รวมทั้งด้านการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อปรับเปลี่ยนรูปแบบ การบริหารงาน และการบริการภาครัฐไปสู่ระบบดิจิทัล การจัดโครงสร้างองค์กร และระบบงานภาครัฐ ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว และเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ การปรับเปลี่ยนการบริหารทรัพยากรบุคคล ภาครัฐสู่ระบบเปิด เพื่อให้ได้มาและรักษาไว้ซึ่งคนเก่ง ดีและมีความสามารถอย่างคล่องตัวตามหลักคุณธรรม การสร้างความเข้มแข็งในการบริหารราชการในระดับพื้นที่ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน และขจัดอุปสรรค ในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และการเบิกจ่ายเงินเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว คุ่มค่า โปร่งใส ปราศจากการทุจริต และด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อแก้ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบ การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลและการกำกับกิจการที่ดีอย่างแท้จริง รวมถึง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้

2.3 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีเป้าหมายในการพัฒนาประเทศอย่างต่อเนื่อง ลดความเหลื่อมล้ำของประชาชน เสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และพลิกโฉมประเทศไทยสู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืนโดยมุ่งพัฒนา 4 ด้าน ได้แก่ เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค วิถีชีวิตที่ยั่งยืน และ ปักจายสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ

3. แผนระดับที่ 3

3.1 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561-2580) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างต่อเนื่องในระยะยาวอย่างยั่งยืน สอดคล้องแผน ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี รองรับพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัล ขับเคลื่อนเป้าหมายการเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียมด้วยบริการผ่านสื่อดิจิทัล การพัฒนาทุนมนุษย์สู่ยุคดิจิทัล และการปฏิรูปกระบวนการทำงานและการให้บริการของภาครัฐด้วย เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในการพัฒนาประเทศ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) พัฒนา โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ (2) ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (3) สร้างสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (4) ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล (5) พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล และ (6) สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล

3.2 แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. 2562) เพื่อประโยชน์ในการบริหารคลื่นความถี่ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- 1) การจัดหาคลื่นความถี่ให้เพียงพอต่อความต้องการ ทันกาล และสอดคล้องกับสากล
- 2) การบริหารคลื่นความถี่อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์อย่างทั่วถึง
- 3) การเพิ่มศักยภาพในการบริหารคลื่นความถี่

3.3 แผนการบริหารสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม (พ.ศ. 2563) เพื่อให้เป็นแนวทางการบริหารสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่ง เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศชาติและประชาชน ประกอบด้วย

- 1) รายละเอียดเกี่ยวกับสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียมทั้งหมดที่ประเทศไทยสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้
- 2) แนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการให้เข้ามาและรักษาไว้ซึ่งสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม เพื่อใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน
- 3) แนวทางในการสละสิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม กรณีที่การรักษาสิทธิดังกล่าวก่อให้เกิดภาระแก่รัฐเกินประโยชน์ที่จะได้รับ
- 4) แนวทางในการอนุญาตให้มีการใช้สิทธิในการเข้าใช้วงโคจรดาวเทียม

3.4 แผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2562 - 2566) เพื่อพัฒนากิจการโทรคมนาคม ยกระดับความครอบคลุมของโครงสร้างพื้นฐานและการเข้าถึงบริการโทรคมนาคม สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้บริโภค สู้สังคมดิจิทัลเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- 1) การพัฒนากิจการโทรคมนาคมและส่งเสริมการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม
- 2) การอนุญาตและกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม และกิจการวิทยุคมนาคม
- 3) การบริหารทรัพยากรโทรคมนาคมอย่างมีประสิทธิภาพ
- 4) การบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคม
- 5) การคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม และการให้บริการเพื่อประโยชน์สังคมและสาธารณะ
- 6) สนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

3.5 แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568)

เพื่อพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียงเพื่อยกระดับมาตรฐานการประกอบกิจการและเพิ่มทางเลือกให้กับประชาชนในการรับบริการและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นพื้นฐานได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนากิจการโทรทัศน์ของประเทศให้เหมาะสมกับบริบทและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ตลอดจนการกำกับดูแลด้านเนื้อหา การคุ้มครองผู้บริโภคให้ถูกเอาเปรียบและได้รับบริการอย่างเป็นธรรม ส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายได้อย่างเท่าเทียม โดยพัฒนาการให้บริการและการกำกับดูแลให้มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัล ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการให้บริการและการกำกับดูแลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- 1) การพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียงในประเทศไทย
- 2) การพัฒนากิจการโทรทัศน์ของประเทศให้เหมาะสมกับบริบทใหม่
- 3) การกำกับดูแลด้านเนื้อหา การคุ้มครองผู้บริโภคและการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- 4) การให้บริการและการกำกับดูแลที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัล

3.1.4 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและดิจิทัล

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ตามพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560 ได้กำหนดว่า “เพื่อให้การพัฒนาดิจิทัลเกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นส่วนรวม ให้คณะรัฐมนตรีจัดทำนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมขึ้นตามข้อเสนอของคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การประกาศใช้และการแก้ไขปรับปรุงนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ให้ทำเป็นประกาศพระบรมราชโองการและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา ” นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ที่กำหนดทิศทางการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กล่าวคือ ประเทศไทยสามารถสร้างสรรค์และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม ข้อมูล ทุนมนุษย์ และทรัพยากรอื่นใดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จะมีเป้าหมายในภาพรวม 4 ประการ³¹ ดังต่อไปนี้

³¹ สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (สศช.). 2560. นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม(ออนไลน์), สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2563. จาก. <https://www.onde.go.th/view/1/นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม/TH-TH>

1. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือหลักในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการผลิต การบริการ
2. สร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียม ด้วยข้อมูลข่าวสารและบริการต่าง ๆ ผ่านสื่อดิจิทัล เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
3. พัฒนาทุนมนุษย์สู่ยุคดิจิทัลด้วยการเตรียมความพร้อมให้บุคลากรทุกกลุ่มมีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล
4. ปฏิรูปกระบวนการทำงานและการให้บริการของภาครัฐ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศไทย มุ่งเน้นการพัฒนาระยะยาวอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แต่เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้น แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จึงกำหนดภูมิทัศน์ดิจิทัล หรือทิศทางการพัฒนาและเป้าหมายออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 Digital Foundation (ระยะเวลา 1 ปี 6 เดือน) เป็นระยะที่ประเทศไทยมุ่งลงทุนและสร้างฐานรากในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

ระยะที่ 2 Digital Thailand I: Inclusion (ระยะเวลา 5 ปี) เป็นระยะที่ประเทศไทยก้าวอย่างเข้าสู่การเป็นดิจิทัลไทยแลนด์ที่ทำให้ทุกภาคส่วนของประเทศ สามารถเข้าถึง มีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม

ระยะที่ 3 Digital Thailand II: Full Transformation (ระยะเวลา 10 ปี) ประเทศไทยก้าวไปสู่การเป็นดิจิทัลไทยแลนด์ที่ขับเคลื่อนและใช้ประโยชน์จากนวัตกรรมดิจิทัลได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

ระยะที่ 4 Global Digital Leadership (ระยะเวลา 10-20 ปี) ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและคุณค่าทางสังคมอย่างยั่งยืน

เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลของประเทศไทยตามวิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้บรรลุผล ดังนั้น นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จึงได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนา 6 ด้านคือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ โดยการเข้าถึง พร้อมใช้ ง่ายได้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยการขับเคลื่อน New S-Curve เพิ่มศักยภาพ สร้างธุรกิจ เพิ่มมูลค่า

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยการสร้างการมีส่วนร่วม การใช้ประโยชน์อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล โดยโปร่งใส อำนวยความสะดวก รวดเร็ว เชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล โดยสร้างคน สร้างงาน สร้างความเข้มแข็งจากภายใน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยกำหนดกฎระเบียบทันสมัย เชื่อมั่นในการลงทุน มีความมั่นคงปลอดภัย

3.1.5 การเป็นองค์กรกำกับดูแลที่ดี

“การกำกับดูแลกิจการ” หมายถึง ความสัมพันธ์ในเชิงการกำกับดูแล รวมทั้งกลไกมาตรการที่ใช้กับการตัดสินใจของคนในองค์กรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งรวมถึงการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลัก (Objectives) การกำหนดกลยุทธ์นโยบายและพิจารณาอนุมัติแผนงานและงบประมาณ และการติดตามประเมินและดูแลการรายงานผลการดำเนินงาน

“การกำกับดูแลกิจการที่ดี” หมายถึง การกำกับดูแลกิจการที่เป็นไปเพื่อการสร้าง คุณค่าให้กิจการอย่างยั่งยืน นอกเหนือจากการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ลงทุน ซึ่งคณะกรรมการควรกำกับดูแลกิจการให้นำไปสู่ผล (Governance outcome) ดังต่อไปนี้³²

1. สามารถแข่งขันได้และมีผลประกอบการที่ดีโดยคำนึงถึงผลกระทบในระยะยาว
2. ประกอบธุรกิจอย่างมีจริยธรรม เคารพสิทธิ และมีความรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น และผู้มีส่วนได้เสีย
3. เป็นประโยชน์ต่อสังคม และพัฒนาหรือลดผลกระทบด้านลบต่อสิ่งแวดล้อม
4. สามารถปรับตัวได้ภายใต้ปัจจัยการเปลี่ยนแปลง

การยึดหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 ได้ให้ความหมายของหลักธรรมาภิบาลไว้ดังนี้ “การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี เป็นแนวทางสำคัญในการจัดระเบียบให้สังคมรัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งครอบคลุมถึงฝ่ายวิชาการ ฝ่ายปฏิบัติการ ฝ่ายราชการ และฝ่ายธุรกิจ สามารถอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข มีความรู้รักสามัคคีและร่วมกันเป็นพลัง ก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน และเป็นส่วนเสริมความเข้มแข็งหรือสร้างภูมิคุ้มกันแก่ประเทศ เพื่อบรรเทาป้องกันหรือแก้ไขเยียวยาภาวะวิกฤติภัยอันตรายที่อาจจะมีมาในอนาคต เพราะสังคมจะรู้สึกถึงความยุติธรรม ความโปร่งใสและความมีส่วนร่วม อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข สอดคล้องกับความเป็นไทย รัฐธรรมนูญ และกระแสโลกยุคปัจจุบัน” โดยองค์ประกอบหลักธรรมาภิบาลประกอบไปด้วย 10 องค์ประกอบ³³ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพ (Efficiency) โดยการบริหารงานตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดี กสทช. ควรมีกระบวนการปฏิบัติงานโดยมีเครื่องมือบริหารจัดการที่เหมาะสม เพื่อให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้าน

³² สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. (2560). หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน. กรุงเทพฯ: สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2563 จาก <https://www.sec.or.th/cgthailand/TH/Documents/Regulation/CGCode.pdf>

³³ สำนักงาน ก.พ.ร. คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์กรภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating) .กรุงเทพฯ

ต้นทุน แรงงาน และระยะเวลาอย่างประหยัด เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่คุ้มค่าต่อการลงทุนและบังเกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม ซึ่งต้องมีการลดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้มาใช้บริการ หรือผู้ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแล และลดภาระค่าใช้จ่าย รวมถึงยกเลิกภารกิจที่ซ้ำซ้อนและไม่มี ความจำเป็น โดยใช้ปัจจัยต่าง ๆ มาประเมินกระบวนการปฏิบัติงานขององค์กร

2. ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ซึ่งการปฏิบัติงานที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนด กสทช. ต้องปฏิบัติงานตามทิศทาง วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ และเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อตอบสนองความต้องการ ของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย รวมถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามพันธกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยมีการวางแผนเป้าหมายการปฏิบัติงานที่ชัดเจน และอยู่ในระดับที่ตอบสนองต่อความคาดหวังของประชาชน ทั้ง สร้างกระบวนการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐาน รวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนา ปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน

3. การตอบสนอง (Responsiveness) ในการปฏิบัติงานต้องสามารถให้บริการได้อย่างมีคุณภาพ สามารถดำเนินการแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด กสทช. ต้องสร้างความเชื่อมั่น รวมถึงตอบสนองตาม ความต้องการของประชาชนหรือผู้ใช้บริการ และผู้มีส่วนได้เสียที่มีความหลากหลายและความแตกต่างกันได้ อย่างเหมาะสม

4. ภาระรับผิดชอบหรือสามารถตรวจสอบได้ (Accountability) ในการปฏิบัติงาน กสทช. ต้อง สามารถตอบคำถามและชี้แจงรายละเอียดได้เมื่อมีข้อสงสัยจากผู้มีส่วนได้เสีย รวมถึงต้องมีการจัดวางระบบ การรายงานความก้าวหน้าและผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ต่อสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการติดตามและ ตรวจสอบข้อเท็จจริง ตลอดจนมีการจัดเตรียมระบบการแก้ไขหรือบรรเทาปัญหาและผลกระทบต่าง ๆ ที่ อาจเกิดขึ้นในอนาคต

5. เปิดเผยหรือโปร่งใส (Transparency) ในการปฏิบัติงาน กสทช. ต้องปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต รวมถึงต้องมีการประชาสัมพันธ์เปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นและเชื่อถือได้ให้ประชาชนได้รับทราบอย่าง สม่าเสมอ ตลอดจนวางระบบให้ประชาชนการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอย่างถูกต้องและเหมาะสม

6. หลักนิติธรรม (Rule of Law) ในการปฏิบัติงาน กสทช. ต้องใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของ ประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียภายใต้การกำกับดูแล

7. ความเสมอภาค (Equity) ในการปฏิบัติงาน กสทช. ต้องให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน ไม่มีการ แบ่งแยกด้านสภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม และอื่น ๆ อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงโอกาสความเท่าเทียมกันของการเข้าถึงบริการสาธารณะของ กลุ่มบุคคลผู้ด้อยโอกาสในสังคมด้วย

8. การมีส่วนร่วม (Participation) ในการปฏิบัติงาน กสทช. ต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน รวมถึงเปิดให้ประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนคติ ร่วมเสนอประเด็น ปัญหาหรือประเด็นสำคัญที่เกี่ยวข้องต่อผู้ได้รับประโยชน์หรือผู้ได้รับผลกระทบ โดยจัดให้มีการร่วมกันคิดแก้ไข

ปัญหา และมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและการดำเนินงานต่าง ๆ และร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติงานขององค์กร ทั้งนี้ ต้องมีความพยายามในการแสวงหาฉันทามติหรือข้อตกลงร่วมกันระหว่างกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจะต้องไม่มีข้อคัดค้านที่หาข้อยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญต่อการหารือร่วมกัน

9. การกระจายอำนาจ (Decentralization) ในการปฏิบัติงาน กสทช. ควรมีการมอบอำนาจและกระจายความรับผิดชอบในการตัดสินใจต่อภารกิจที่สำคัญ และมอบหมายภาระหน้าที่การดำเนินการให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และมีอิสระตามสมควร อันมุ่งเน้นการสร้างคามพึงพอใจในการให้บริการต่อประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย การปรับปรุงกระบวนการ และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน กระจายอำนาจลงสู่สำนักงานภาคหรือสำนักงานเขตได้อย่างเหมาะสมตามความต้องการของผู้ใช้บริการ เพื่อผลการดำเนินงานที่ดีขององค์กรในอนาคต

10. การมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) การดำเนินการของ กสทช. ในการหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการทำข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่มีส่วนได้เสีย โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรง ทั้งนี้ต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญโดยฉันทามติ หมายความว่า เป็นความเห็นพ้องโดยเอกฉันท์ของประเด็นที่กล่าวอ้าง

ด้วยเหตุนี้ หลักธรรมาภิบาลจึงเป็นหลักการสำคัญในการสร้างมาตรฐานและแนวทางในปฏิบัติงาน รวมถึงค่านิยมร่วมสำหรับองค์กร ที่ช่วยสร้างสรรค์และส่งเสริมองค์กรให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพ ในด้านการปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุมดูแลกิจการต่าง ๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม รวมถึงเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในองค์กรของ กสทช. อันเป็นผลให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง

3.1.6 แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2563 - 2568)³⁴

ทิศทางของแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2563 - 2568) มุ่งเน้นการพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียงเพื่อยกระดับมาตรฐานการประกอบกิจการ และเพิ่มทางเลือกให้กับประชาชนในการรับบริการและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นพื้นฐานได้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนากิจการโทรทัศน์ของประเทศให้เหมาะสมกับบริบทและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ตลอดจนการกำกับดูแลด้านเนื้อหา การคุ้มครองผู้บริโภคมิให้ถูกเอาเปรียบและได้รับบริการอย่างเป็นธรรม ส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายได้อย่างเท่าเทียม โดยพัฒนาการให้บริการและการกำกับดูแลให้มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัลผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการให้บริการและการกำกับดูแลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งได้มีการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการขับเคลื่อนที่เชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์และพันธกิจเพื่อนำไปสู่เป้าประสงค์ เพื่อให้การดำเนินงานของ กสทช. เป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน

³⁴ ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563- 2568). (2563, 16 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 137 ตอนพิเศษ 189 ง . หน้า 22.

ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ ตามที่กฎหมายบัญญัติ รวมถึงส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมกระจายเสียงและโทรทัศน์ให้สามารถพัฒนาได้อย่างยั่งยืน

วิสัยทัศน์

กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์พัฒนาก้าวหน้าไกล สร้างสรรค์สังคม เอื้อประโยชน์ทุกภาคส่วน

พันธกิจ

- 1) จัดสรรทรัพยากรการสื่อสารอย่างโปร่งใส เป็นธรรม ครอบคลุมในทุกมิติ
- 2) กำกับดูแลให้มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการแข่งขันเสรีเป็นธรรม เพื่อความมั่นคงและประโยชน์สาธารณะ
- 3) คัดกรองประชาชนให้ได้รับบริการที่มีคุณภาพ
- 4) ส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการสื่อสารและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายและมีคุณภาพได้อย่างเท่าเทียมกัน

ยุทธศาสตร์

แผนแม่บทฯ ฉบับที่ 2 ให้ความสำคัญกับการพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียงเพื่อยกระดับมาตรฐานกิจการกระจายเสียง และเพิ่มทางเลือกให้กับประชาชนในการรับบริการและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นพื้นฐานได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนากิจการโทรทัศน์ของประเทศให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สามารถกำกับดูแลได้สอดคล้องกับ ระบบนิเวศของอุตสาหกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรในกิจการโทรทัศน์ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด รวมทั้งให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลด้านเนื้อหาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี มุ่งเน้นไปสู่การพัฒนาและสร้างกลไกในการกำกับดูแลด้านเนื้อหาให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการส่งเสริมสนับสนุนเนื้อหาที่มีคุณภาพ สร้างสรรค์ หลากหลาย และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะให้มากยิ่งขึ้น การคุ้มครองผู้บริโภคให้ถูกเอาเปรียบและได้รับบริการอย่างเป็นธรรม ส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายได้อย่างเท่าเทียมกัน ตลอดจนการให้บริการและการกำกับดูแลที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัล โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการให้บริการและการกำกับดูแลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ แผนแม่บทฯ ฉบับที่ 2 จึงประกอบด้วยยุทธศาสตร์ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียงในประเทศไทย การพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียงเพื่อยกระดับมาตรฐานกิจการกระจายเสียงให้เป็นที่ยอมรับ ลดการรบกวนการใช้คลื่นความถี่เพิ่มทางเลือกให้กับประชาชนในการรับบริการ รวมถึงให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นพื้นฐานได้อย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อยกระดับมาตรฐานกิจการวิทยุกระจายเสียง
- 2) เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นพื้นฐานได้อย่างต่อเนื่อง
- 3) เพื่อเพิ่มทางเลือกให้แก่ประชาชนในการรับบริการกิจการวิทยุกระจายเสียง

แนวทางการดำเนินงาน

- 1) สร้างความเข้าใจกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องถึงความจำเป็นในการดำเนินมาตรการที่จะนำไปสู่การยกระดับมาตรฐานกิจการวิทยุกระจายเสียง
- 2) ติดตาม ตรวจสอบ บังคับใช้กระบวนการทางกฎหมายกับผู้กระทำความผิดอย่างเคร่งครัด
- 3) พัฒนามาตรการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการกิจการวิทยุกระจายเสียงที่ได้มาตรฐาน
- 4) ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานเครื่องวิทยุคมนาคมให้เป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อลดการรบกวนการใช้คลื่นความถี่
- 5) สร้างความชัดเจนร่วมกันในขอบเขตและกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
- 6) พิจารณาหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเงื่อนไขความจำเป็นในการอนุมัติใบอนุญาต
- 7) ผู้รับอนุญาตให้ใช้งานคลื่นความถี่ เพื่อประกอบกิจการตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีความจำเป็นและประสงค์จะให้บริการต่อ ต้องยื่นแผนประกอบกิจการกระจายเสียงภายในเวลาที่กำหนด
- 8) อนุญาตให้มีการทดลองทดสอบวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัลเพื่อนำผลที่ได้ไปสื่อสารทำความเข้าใจต่อภาคส่วนที่เกี่ยวข้องและสาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนากิจการโทรทัศน์ของประเทศให้เหมาะสมกับบริบทใหม่ การพัฒนากิจการโทรทัศน์ของประเทศให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สามารถกำกับดูแลได้สอดคล้องกับระบบนิเวศของอุตสาหกรรม โดยคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรในกิจการโทรทัศน์อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด และยกระดับมาตรฐานกิจการโทรทัศน์ให้เป็นที่ยอมรับ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การกำกับดูแลด้านเนื้อหา การคุ้มครองผู้บริโภค และการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชน การกำกับดูแลด้านเนื้อหาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี มุ่งเน้นไปสู่การพัฒนาและสร้างกลไกในการกำกับดูแลด้านเนื้อหาให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการส่งเสริมสนับสนุนเนื้อหาที่มีคุณภาพ สร้างสรรค์ หลากหลาย และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะให้มากยิ่งขึ้น มีการคุ้มครองผู้บริโภคมิให้ถูกเอาเปรียบและได้รับบริการอย่างเป็นธรรม มีการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายได้อย่างเท่าเทียมกัน รวมทั้งศักยภาพของกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อมวลชนในการทำหน้าที่ตามหลักจริยธรรมแห่งวิชาชีพของตนได้อย่างเต็มที่

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาแนวทางในการกำกับดูแลด้านเนื้อหา ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อสภาพการณ์
- 2) เพื่อส่งเสริมให้มีเนื้อหาที่มีคุณภาพ หลากหลาย และสร้างสรรค์
- 3) เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคมิให้ถูกเอาเปรียบจากผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

4) เพื่อส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนในการรับรู้ เข้าถึง และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร อย่างเท่าเทียม

แนวทางการดำเนินงาน

- 1) มีกลไก อุปกรณ์ หรือเครื่องมือการติดตามประเมินผลการกำกับดูแลเนื้อหาที่สอดคล้องกับ สภาวะการณ์
- 2) การให้ความรู้ สร้างความเข้าใจ และสนับสนุนให้มีการผลิตเนื้อหาที่มีคุณภาพ สร้างสรรค์ หลากหลาย และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ
- 3) มีการออกแบบมาตรการเพื่อให้การกำกับดูแลสัญญาการให้บริการเป็นไปตามมาตรฐาน
- 4) สื่อสารสร้างความเข้าใจถึงกระบวนการจัดการเรื่องร้องเรียนและลักษณะของเรื่องร้องเรียนที่ เอื้อต่อการแก้ปัญหาที่รวดเร็ว
- 5) มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนากลไกและกระบวนการจัดการปัญหาเรื่องร้องเรียนให้ กระชับยิ่งขึ้น
- 6) มีแผนหรือแนวทางที่ชัดเจนในการมีเครือข่ายเฝ้าระวังและคุ้มครองผู้บริโภคที่เข้มแข็ง
- 7) จัดทำแผนสนับสนุนการเข้าถึงบริการด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ที่กำหนด ประเภทบริการต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน
- 8) สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความรู้ และเสริมสร้างทักษะการรู้เท่าทัน สื่อให้กับประชาชนกลุ่มต่าง ๆ
- 9) สนับสนุนการให้ทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาการเข้าถึงและใช้ประโยชน์สื่อผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผ่านกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อ ประโยชน์สาธารณะ
- 10) กำหนดเงื่อนไขการอนุมัติใบอนุญาต ที่กำหนดมิให้ผู้รับใบอนุญาตจำกัดเสรีภาพในการแสดง ความคิดเห็นของผู้ประกอบวิชาชีพ
- 11) สนับสนุนการดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเผยแพร่รายการโทรทัศน์สำคัญที่ให้ เผยแพร่ได้เฉพาะในบริการโทรทัศน์ที่เป็นการทั่วไป

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การให้บริการและการกำกับดูแลที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัล การให้บริการและการ กำกับดูแลที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัล มีการใช้ระบบการอนุญาตบนพื้นฐานของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และนำ เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการกำกับดูแลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อให้มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์
- 2) เพื่อนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ให้มี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
- 3) เพื่อเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรให้รองรับการปฏิบัติงานที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัล

แนวทางการดำเนินงาน

- 1) สำรวจความต้องการของผู้เกี่ยวข้องและผู้ให้บริการเพื่อนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในกระบวนการอนุญาต
- 2) จัดหาผู้เชี่ยวชาญและทีมงานที่เหมาะสมในการขับเคลื่อนระบบการอนุมัติใบอนุญาตไปสู่ความเป็นดิจิทัล
- 3) มีผู้รับผิดชอบที่เหมาะสมในการจัดทำฐานข้อมูลกลาง
- 4) มีแผนการพัฒนาระบบการอนุมัติใบอนุญาตและฐานข้อมูลกลางที่เชื่อมโยงข้อมูลอย่างชัดเจน
- 5) มีระเบียบสำนักงาน กสทช. เพื่อรองรับการใช้งานระบบฐานข้อมูลกลาง และมาตรการรักษาความปลอดภัย
- 6) ศึกษา วิเคราะห์ กำหนดแนวทาง เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้เหมาะสม สอดคล้องกับแนวทางที่มุ่งสู่ความเป็นดิจิทัล
- 7) ส่งเสริมผู้เกี่ยวข้องให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบการอนุมัติใบอนุญาตและฐานข้อมูลในรูปแบบดิจิทัล

3.1.7 แผนงาน โครงการ ความสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ

การกำหนดนิยามตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้แม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568)³⁵ ที่เกี่ยวข้องกับการกระจายเสียงในปี พ.ศ. 2565 สามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียงในประเทศไทย

ตัวชี้วัดที่ 1 การลดลงของการกระทำความผิดด้านกระจายเสียง

เป้าหมายการขับเคลื่อนแต่ละระยะ

ปี พ.ศ. 2564 มีผลสรุปสถิติปัญหาการกระทำความผิดในกิจการกระจายเสียงด้านการออกอากาศเนื้อหา

ปี พ.ศ. 2565 เชื่อมโยงไปถึง พ.ศ. 2567 มีการสร้างความรู้ความเข้าใจ และการให้ข้อมูลแก่ผู้ประกอบการ รวมถึง มีสถิติสรุปผลการกระทำความผิดซ้ำทุกปี เทียบกับปีฐาน (พ.ศ. 2563)

ปี พ.ศ. 2566 มีการสรุปมาตรการและข้อเสนอแนะ เพื่อให้มาตรการมีประสิทธิภาพ

ปี พ.ศ. 2568 มีรายงานผลการดำเนินงานและสถิติการกระทำความผิดที่มีแนวโน้มลดลงตลอดอายุแผน

ตัวชี้วัดที่ 2 การเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงที่ได้มาตรฐาน

เป้าหมายขับเคลื่อนแต่ละระยะ

ปี พ.ศ. 2564 สร้างความรู้ ความเข้าใจให้ผู้ประกอบการกิจการมีความรู้ความเข้าใจในการใช้งานระบบ e-BCS มีสรุปผลการวิเคราะห์และสถิติผู้ประกอบการวิทยุทดลองที่มีอยู่ก่อน ปี พ.ศ. 2564 เพื่อเป็นแนวทางการยกระดับสถานีวิทยุทดลอง

³⁵ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2564). นิยามตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568). กรุงเทพฯ: สำนักงาน กสทช.

ประกอบกิจการฯ รวมถึงจัดอบรมให้ความรู้และฝึกทักษะส่งเสริมพัฒนาวิชาชีพให้กับบุคลากรในกิจการกระจายเสียงส่งเสริมชุมชนที่มีความพร้อม (นาร่อง) และจัดทำแผนการจัดอบรมฯ

ปี พ.ศ. 2564 เชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ. 2568 พัฒนาศักยภาพด้านการประกอบกิจการ กระจายเสียงให้มีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ตามภูมิภาคต่าง ๆ รวม 2 พื้นที่ จำนวน 4 ครั้ง กลุ่มเป้าหมายครั้งละ 30 - 35 คน

ปี พ.ศ. 2565 สร้างความรู้ ความเข้าใจให้ผู้ประกอบกิจการในการใช้งานระบบ e-BCS 4 ครั้ง รวมถึง มีสถิติการใช้งานระบบ e-BCS สำหรับการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต และยื่นผังรายการ รวมถึง มีขับเคลื่อนแผนการจัดอบรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของแผน

ปี พ.ศ. 2565 เชื่อมโยงไปถึง ปี พ.ศ. 2567 มีสถิติสรุปผลการยกระดับผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงสถานี วิทยุทดลองประกอบกิจการ ที่ได้มาตรฐานมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีฐาน

ปี พ.ศ. 2565 เชื่อมโยงไปถึง ปี พ.ศ. 2568 จัดอบรมให้ ผู้ประกอบกิจการมีความรู้ความเข้าใจ ทางด้านเทคนิคฯ ในพื้นที่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ปีละ 4 ครั้ง กลุ่มเป้าหมายครั้งละ 40 คน

ปี พ.ศ. 2566 มีรายงานการดำเนินการสร้างความรู้ความเข้าใจให้ผู้ประกอบกิจการ รวมถึง มีรายงานผลการพัฒนาวิชาชีพให้ผู้ประกอบกิจการในระยะ 2 ปี (พ.ศ. 2564 - 2565) และมีการขับเคลื่อนแผนการจัดอบรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของแผน

ปี พ.ศ. 2566 เชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ. 2567 มีสถิติการใช้งานระบบ e-BCS เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีฐาน

ปี พ.ศ. 2567 สร้างความรู้ความเข้าใจให้ผู้ประกอบกิจการในการใช้งานระบบ e-BCS และมีการขับเคลื่อนแผนการจัดอบรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของแผน

ปี พ.ศ. 2568 มีรายงานการดำเนินการสร้างความรู้ความเข้าใจให้ผู้ประกอบกิจการ สรุปสถิติการใช้งานระบบ e-BCS และมีรายงานผลการพัฒนาวิชาชีพให้ผู้ประกอบกิจการ ระยะ 5 ปี อีกทั้ง มีรายงานผลการยกระดับสถานีวิทยุทดลองให้เป็นผู้ประกอบการที่ได้มาตรฐาน มีสถิติสรุปผลการยกระดับผู้ประกอบการวิทยุทดลองที่ได้มาตรฐาน โดยมีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นในช่วง 5 ปีของแผน นอกจากนี้ มีการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานของแผนการจัดอบรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพให้กับบุคลากรในกิจการกระจายเสียงระยะ 5 ปี โดยขับเคลื่อนแผนการจัดอบรม ได้ครบร้อยละ 100

เป้าหมายปลายทางของตัวชี้วัดที่ 1 และ 2

1) เนื้อหาหรือโฆษณาที่เกินจริงหลอกลวงผู้บริโภคลดลง ส่งผลให้ประชาชน ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองที่ดีขึ้น

2) ผู้ประกอบกิจการฯ มีความรู้ความเข้าใจ และตระหนักในความสำคัญของการดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ส่งผลให้การกระทำความผิดของผู้ประกอบกิจการลดลง

ทั้งนี้ การกระทำความผิดตลอดระยะเวลาของแผนต้องมีแนวโน้มที่ลดลง ผู้ประกอบการวิทยุทดลองที่มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานที่กำหนดมีจำนวนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ 3 การลดลงของจำนวนการรบกวนการใช้คลื่นความถี่ที่เข้าข่ายมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าหมายการขับเคลื่อนแต่ละระยะ

ปี พ.ศ. 2564 มีการปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์การกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องๆ และมีรายงานสถิติการป้องกันแก้ไขปัญหาการรบกวนการใช้คลื่นความถี่ที่รบกวนกิจการวิทยุทางการบินที่มีอยู่ก่อนปี พ.ศ. 2564

ปี พ.ศ. 2564 เชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ. 2567 จัดอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันการรบกวนกิจการวิทยุทางการบินให้แก่ผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงฯ

ปี พ.ศ. 2565 เตรียมความพร้อมและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอุปกรณ์การวัดการแพร่แปลกปลอมสถานีที่มีประวัติรบกวนฯ และพัฒนาระบบบริหารจัดการ การวัดการแพร่แปลกปลอม

ปี พ.ศ. 2565 เชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ. 2568 มีรายงานสถิติ การป้องกันแก้ไขปัญหาการรบกวนการใช้คลื่นความถี่ที่เกิดจากสถานีวิทยุฯ และการตรวจจับ ระงับหากมีการแพร่คลื่นความถี่รบกวนได้ทันทีร้อยละ 100 ของเรื่องที่ได้รับแจ้งฯ

ปี พ.ศ. 2566 ประเมินและปรับปรุงระบบบริหารจัดการการวัดการแพร่แปลกปลอมสถานีที่มีประวัติรบกวนฯ

ปี พ.ศ. 2567 พัฒนาระบบบริหารจัดการการวัดการแพร่แปลกปลอมสถานีที่มีประวัติรบกวนฯ

ปี พ.ศ. 2568 จัดอบรมและมีการประเมินผลความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าร่วมการอบรม และมีรายงานสรุปผลการป้องกันแก้ไขการรบกวนการใช้คลื่นความถี่ที่เข้าข่ายมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าหมายปลายทาง

1) จำนวนการรบกวนการใช้คลื่นความถี่ที่เข้าข่ายมีผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง

ตัวชี้วัดที่ 4 ผู้ประกอบการตามมาตรา 83 แห่งพระราชบัญญัติองค์การสื่อสารมวลชนและการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่มีความจำเป็น ได้รับการพิจารณาให้ใบอนุญาต

เป้าหมายการขับเคลื่อนแต่ละระยะ

ปี พ.ศ. 2564 มีรายงานผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนประกอบกิจการกระจายเสียงของผู้ประกอบกิจการตามมาตรา 83 ที่จะเข้าสู่ระบบใบอนุญาต อีกทั้ง มีประกาศหรือหลักเกณฑ์การพิจารณาใบอนุญาตใช้คลื่นความถี่และประกอบกิจการ สำหรับผู้ที่

ยื่นคำขอรับใบอนุญาตใช้งานคลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการกระจายเสียงทุกประเภท
กิจการ รวมถึง มีการส่งเสริมให้ผู้ประสงค์จะยื่นคำขอรับใบอนุญาตใช้งานคลื่นความถี่
เพื่อประกอบกิจการกระจายเสียงมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าสู่ระบบ
ใบอนุญาต

ปี พ.ศ. 2565 เสนอผลการพิจารณาคำขอรับอนุญาตใช้คลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการกระจายเสียง
ต่อ กสทช. ร้อยละ 100 ของจำนวนผู้ยื่นคำขอรับอนุญาตที่เอกสารครบถ้วนถูกต้องตาม
มาตรา 83

ปี พ.ศ. 2566 มีรายงานผลการติดตามการกำกับดูแลผู้รับอนุญาตฯ (ปีฐาน)

ปี พ.ศ. 2566 เชื่อมโยงถึงปี พ.ศ. 2568 ส่งเสริมให้ผู้รับอนุญาตฯ มีความรู้ความเข้าใจ
ในกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมให้ผู้รับอนุญาตฯ มีความรู้เกี่ยวกับ
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตรายปี การจัดทำบัญชี การจำแนกรายได้ในกิจการกระจาย
เสียงฯ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง

ปี พ.ศ. 2567 มีการลดลงของการกระทำความผิดด้านกิจการกระจายเสียง (จากปีฐาน)

ปี พ.ศ. 2568 มีการลดลงของการกระทำความผิดด้านกิจการกระจายเสียง (จากปี 2567)

เป้าหมายปลายทาง

1) มีผู้ประกอบการตามมาตรา 83 ที่ได้รับการพิจารณาว่ามีเหตุแห่งความจำเป็นในการถือ
ครองคลื่นความถี่ได้รับการพิจารณาให้ใบอนุญาตสอดคล้องกับประเภทของใบอนุญาตอย่างครบถ้วน
ตัวชี้วัดที่ 5 มีผลการทดลองจากโครงการนำร่องวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัลที่ชัดเจน

เป้าหมายการขับเคลื่อนแต่ละระยะ

ปี พ.ศ. 2564 เริ่มดำเนินโครงการนำร่องวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัลในพื้นที่กรุงเทพและ
ปริมณฑลและส่วนภูมิภาค

ปี พ.ศ. 2565 เชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ. 2567 มีรายงานผลความก้าวหน้าโครงการนำร่อง
วิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล DAB+ ในพื้นที่กรุงเทพและปริมณฑล และส่วน
ภูมิภาค

ปี พ.ศ. 2566 ผลการแก้ไขปรับปรุงคุณลักษณะทางเทคนิคตามข้อเสนอแนะของสำนักงาน กสทช.

ปี พ.ศ. 2567 ดำเนินการศึกษาเพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้บริโภคในการรับฟัง
วิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล DAB+ และศึกษาสภาพตลาดวิทยุกระจายเสียงใน
ระบบดิจิทัล

ปี พ.ศ. 2568 มีรายงานสรุปผลโครงการนำร่องวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล DAB+
ในพื้นที่กรุงเทพและปริมณฑล และส่วนภูมิภาค รวมถึง มีผลการศึกษาประเมินความ
พึงพอใจของผู้บริโภคในการรับฟังวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล DAB+ และศึกษา
สภาพตลาดวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล

เป้าหมายปลายทาง

1) มีรายงานผลการทดลองจากโครงการนำร่องวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัลที่ชัดเจนในพื้นที่กรุงเทพและปริมณฑล และส่วนภูมิภาคที่พร้อมนำเสนอ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การกำกับดูแลด้านเนื้อหา การคุ้มครองผู้บริโภค และการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชน

ตัวชี้วัดที่ 1 มีระบบและกลไกในการกำกับดูแลด้านเนื้อหา

เป้าหมายการขับเคลื่อนแต่ละระยะ

ปี พ.ศ. 2564 มีความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ และพัฒนาเครือข่ายนำร่อง 4 ภูมิภาค พัฒนาศูนย์ตรวจสอบเฝ้าระวังเนื้อหาโดยเตรียมความพร้อมของพื้นที่หลักสี่ และมีผลสำรวจระดับความรู้ความเข้าใจของสื่อมวลชนเรื่องจริยธรรมรรยาบรรณวิชาชีพสื่อ 4 ภูมิภาค

ปี พ.ศ. 2565 มีแผนการพัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวัง พัฒนาระบบการตรวจสอบติดตั้งอุปกรณ์ให้ศูนย์พร้อมใช้งาน และมีผลการศึกษาและกำหนดกรอบประเด็นการจัดกิจกรรมสร้างเครือข่าย

ปี พ.ศ. 2566 ขับเคลื่อนภารกิจตามแผนฯ ให้แล้วเสร็จไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 เริ่มใช้งานระบบการตรวจสอบกำกับดูแลเนื้อหา มีทะเบียนสื่อมวลชน องค์กรสื่อ องค์กรวิชาชีพทั่วประเทศ

ปี พ.ศ. 2567 ขับเคลื่อนภารกิจตามแผนฯ ให้แล้วเสร็จไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 มีรายงานสรุปการใช้งานระบบการตรวจสอบกำกับดูแลเนื้อหา และมี (ร่าง) แนวปฏิบัติในการส่งเสริมเนื้อหารายการที่มีคุณภาพภายใต้จริยธรรมวิชาชีพ

ปี พ.ศ. 2568 ขับเคลื่อนภารกิจตามแผนฯ ให้แล้วเสร็จ ร้อยละ 100 มีการนำระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย (AI) มาตรวจสอบเนื้อหาแทนเจ้าหน้าที่ มีองค์ประกอบที่ผลักดันแนวปฏิบัติการส่งเสริมเนื้อหาที่มีคุณภาพภายใต้จริยธรรมวิชาชีพ

เป้าหมายปลายทาง

1) มีเครือข่ายเฝ้าระวังด้านเนื้อหาที่มีความเข้มแข็งและมีส่วนช่วย กสทช. อย่างเหมาะสมในการสะท้อนหรือให้ข้อมูลเนื้อหารายการที่กระทบต่อผู้บริโภค

2) มีศูนย์ตรวจสอบเฝ้าระวังเนื้อหา และมีการนำระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย (AI) เข้าตรวจสอบเนื้อหาแทนการใช้บุคลากร

3) มีแนวทางปฏิบัติในการส่งเสริมเนื้อหารายการที่มีคุณภาพภายใต้จริยธรรมสื่อมวลชนฉบับสมบูรณ์ รวมทั้งมีผลสำรวจความรู้ความเข้าใจและการปรับใช้จริยธรรมสื่อในการปฏิบัติงาน

ตัวชี้วัดที่ 2 มีความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมายซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการนำเนื้อหารายการไปเผยแพร่สู่สาธารณะ

เป้าหมายการขับเคลื่อนแต่ละระยะ

ปี พ.ศ. 2564 มีแผนความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมายภายใต้แผนพัฒนา
องค์กรวิชาชีพ และมีแผนสนับสนุนการเข้าถึงบริการด้านกิจการกระจายเสียงและ
กิจการโทรทัศน์อย่างทั่วถึง

ปี พ.ศ. 2565 ขับเคลื่อนภารกิจตามแผนให้แล้วเสร็จไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 และประสานกับภาคส่วน
ที่เกี่ยวข้องเพื่อเตรียมความพร้อมนำเนื้อหาที่มีคุณภาพไปเผยแพร่

ปี พ.ศ. 2566 ขับเคลื่อนภารกิจตามแผนให้แล้วเสร็จไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 และรวบรวมเนื้อหาที่มี
คุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปเผยแพร่

ปี พ.ศ. 2567 ขับเคลื่อนภารกิจตามแผนให้แล้วเสร็จไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 และคัดเลือกเนื้อหาที่ดี
และมีคุณภาพจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปเผยแพร่สู่สาธารณะ

ปี พ.ศ. 2568 ขับเคลื่อนภารกิจตามแผนให้แล้วเสร็จ ร้อยละ 100 และติดตาม ประเมินผลและ
จัดทำรายงานผลการดำเนินงาน

เป้าหมายปลายทาง

1) มีหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจตามกฎหมายให้ความร่วมมือมีจำนวนมากขึ้นหรือ
ให้ความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง

2) เนื้อหารายการมีคุณภาพสร้างสรรค์ หลากหลายและเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

ตัวชี้วัดที่ 3 การผลิตสัญญาการให้บริการของผู้ประกอบการมีจำนวนลดลง

เป้าหมายการขับเคลื่อนแต่ละระยะ

ปี พ.ศ. 2564 มีผลสรุปสถิติปัญหาการผลิตสัญญาการให้บริการของผู้ประกอบการ

ปี พ.ศ. 2565 เชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ. 2566 มีสถิติสรุปผลการกระทำ ความผิดซ้ำที่ลดลงไม่ต่ำกว่าร้อยละ
10 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2564

ปี พ.ศ. 2567 เชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ. 2568 มีสถิติสรุปผลการกระทำ ความผิดซ้ำ ที่ลดลงไม่ต่ำกว่า
ร้อยละ 25 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2564

ปี พ.ศ. 2568 มีรายงานสรุปผลการดำเนินงานในรอบ 5 ปี

เป้าหมายปลายทาง

1) การกระทำความผิดซ้ำ การผลิตสัญญาการให้บริการของผู้ประกอบการ มีจำนวนลดลง
ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25 เมื่อเทียบกับปีฐาน

ตัวชี้วัดที่ 4 ระยะเวลาแก้ปัญหาและจัดการเรื่องร้องเรียนรวดเร็วขึ้นเป็นไปตามกำหนดเวลา

เป้าหมายการขับเคลื่อนแต่ละระยะ

ปี พ.ศ. 2564 มีผลศึกษาเพื่อปรับปรุงกระบวนการจัดการเรื่องร้องเรียนและแก้ไขปัญหา

ปี พ.ศ. 2564 เชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ. 2566 ลดระยะเวลาแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนลงร้อยละ 5 จาก
กรอบเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศ

ปี พ.ศ. 2567 เชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ. 2568 ลดระยะเวลาแก้ไขปัญหาร้องเรียนลงร้อยละ 10 จากกรอบเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศ

เป้าหมายปลายทาง

- 1) มีผลการศึกษาเพื่อปรับปรุงกระบวนการจัดการเรื่องร้องเรียนและแก้ไขปัญหาให้มีประสิทธิภาพ
- 2) ระยะเวลาแล้วเสร็จในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 จากกรอบเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศ

ตัวชี้วัดที่ 5 มีช่องทางการร้องเรียนและติดตามความคืบหน้าของเรื่องร้องเรียนเพิ่มขึ้น

เป้าหมายการขับเคลื่อนแต่ละระยะ

ปี พ.ศ. 2564 มีผลศึกษาและมีข้อเสนอในการพัฒนาช่องทางการรับเรื่องร้องเรียน และแสดงความคืบหน้าของเรื่องร้องเรียน

ปี พ.ศ. 2565 เตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาระบบ BCS ที่รองรับการแสดงความคืบหน้าของเรื่องร้องเรียน และเตรียมความพร้อมด้านกฎหมายเกี่ยวกับการปรับปรุงประกาศหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

ปี พ.ศ. 2566 พัฒนาระบบและเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมการปกครองเพื่อยืนยันตัวตน และมีการปรับปรุงประกาศหลักเกณฑ์ที่ว่าด้วยการรับเรื่องร้องเรียน

ปี พ.ศ. 2567 ติดตามประเมินผลการใช้งานระบบ BCS เพื่อนำไปสู่การยกระดับการใช้งาน

ปี พ.ศ. 2568 นำผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้งานมาพัฒนาระบบ

เป้าหมายปลายทาง

1) มีช่องทางออนไลน์ในการรับเรื่องร้องเรียน และให้มีการติดตามความคืบหน้าของเรื่องร้องเรียนผ่านทางออนไลน์

ตัวชี้วัดที่ 6 มีผลการประเมินประสิทธิภาพและคุณภาพของบริการอย่างทั่วถึง ทั้งในมิติพื้นที่ และในมิติของเนื้อหาที่หลากหลายเข้าถึงง่าย สำหรับประชาชนทุกกลุ่มที่เป็นที่น่าพอใจ

เป้าหมายการขับเคลื่อนแต่ละระยะ

ปี พ.ศ. 2564 มีแผนสนับสนุนการเข้าถึงบริการด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์อย่างทั่วถึง

ปี พ.ศ. 2565 ดำเนินงานได้สำเร็จตามแผนฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30

ปี พ.ศ. 2566 ดำเนินงานได้สำเร็จตามแผนฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 และมีรายงานผลการประเมินประสิทธิภาพและคุณภาพของบริการอย่างทั่วถึง

ปี พ.ศ. 2567 ดำเนินงานได้สำเร็จตามแผนฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

ปี พ.ศ. 2568 มีการดำเนินงานได้สำเร็จตามแผนฯ และมีรายงานผลการประเมินประสิทธิภาพและคุณภาพของบริการอย่างทั่วถึงที่เป็นที่น่าพอใจสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม

เป้าหมายปลายทาง

1) มีรายงานผลการประเมินประสิทธิภาพและคุณภาพของบริการอย่างทั่วถึงภายใต้แผนการสนับสนุนการเข้าถึงบริการด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์อย่างทั่วถึงที่เป็นที่น่าพอใจสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม

ตัวชี้วัดที่ 7 มีบริการการเข้าถึงสำหรับผู้พิการตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. ประกาศกำหนด

เป้าหมายการขับเคลื่อนแต่ละระยะ

ปี พ.ศ. 2564 มีแผนส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการ ในกิจการโทรทัศน์ สำหรับระยะ 5 ปี รวมทั้งมีการกำกับดูแลและขับเคลื่อนตามแผน

ปี พ.ศ. 2565 เชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ. 2568 มีการขับเคลื่อนภารกิจตามแผนส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการ

เป้าหมายปลายทาง

1) มีบริการโทรทัศน์ที่จัดให้มีล่ามภาษามือคำบรรยายแทนเสียง และเสียงบรรยายภาพตามมาตรการพื้นฐานที่กำหนดให้ครบถ้วน

2) มีการดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการในการเข้าถึงหรือรับรู้ และใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารผ่านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ให้ครบถ้วนตามแผน

ตัวชี้วัดที่ 8 มีเงื่อนไขการอนุญาตที่มีให้ผู้รับใบอนุญาตจำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบวิชาชีพ

เป้าหมายการขับเคลื่อนแต่ละระยะ

ปี พ.ศ. 2564 มีรายงานสรุปผลการศึกษา ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของสื่อมวลชน

ปี พ.ศ. 2565 มี (ร่าง) เงื่อนไขการอนุญาตที่มีให้ผู้รับใบอนุญาตจำกัดสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบวิชาชีพที่ผ่านการรับฟังความเห็นแล้ว และมี (ร่าง) แนวปฏิบัติเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตที่มีให้ผู้รับใบอนุญาตจำกัดสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบวิชาชีพที่ผ่านการรับฟังความเห็นแล้ว

ปี พ.ศ. 2566 เพิ่มเติมเงื่อนไขการอนุญาตและมีแนวปฏิบัติเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาต

ปี พ.ศ. 2567 จัดประชุมสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการ

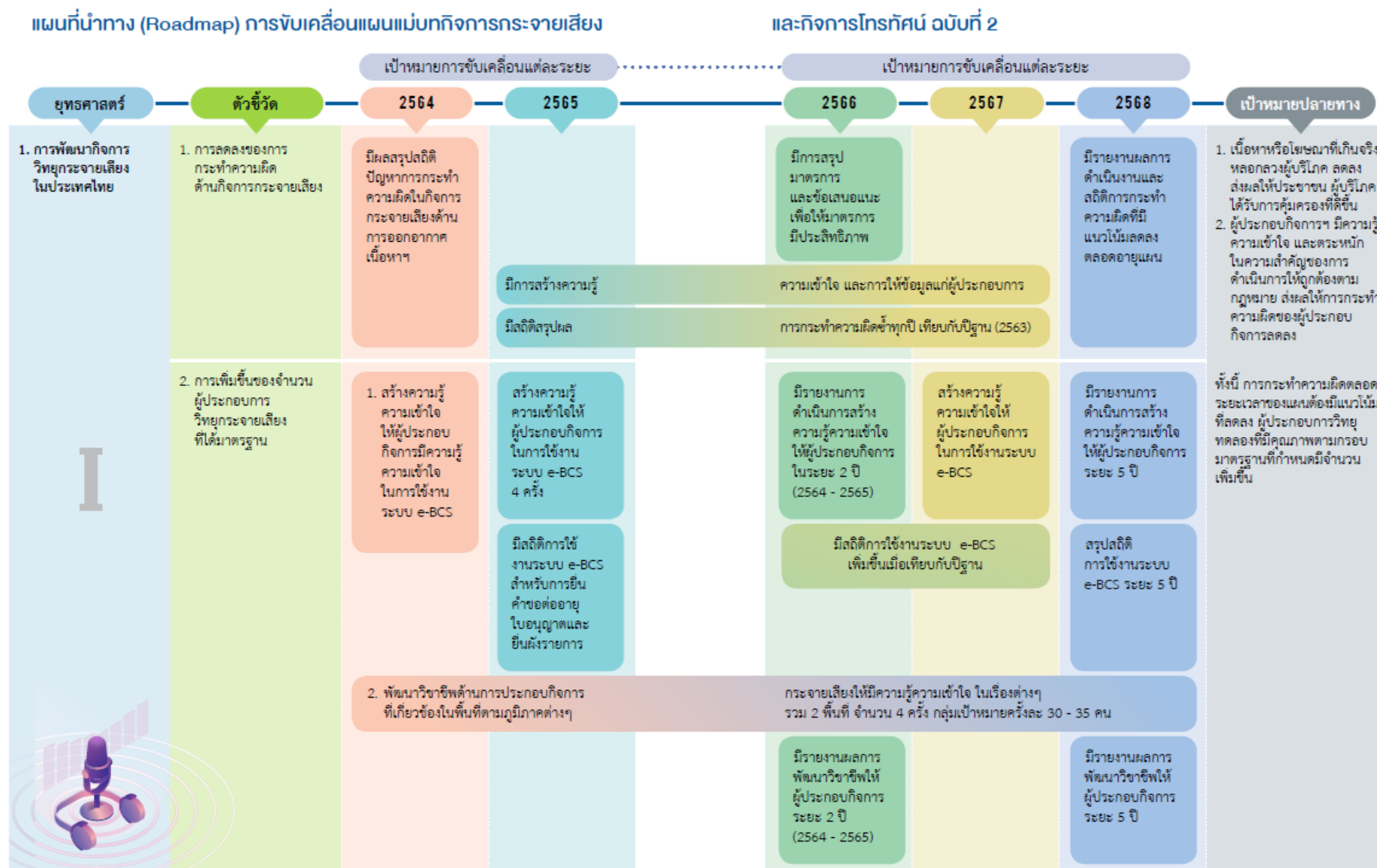
ปี พ.ศ. 2568 มีรายงานการประเมินสิทธิเสรีภาพสื่อมวลชนหลังจากเพิ่มเติมเงื่อนไขการอนุญาต

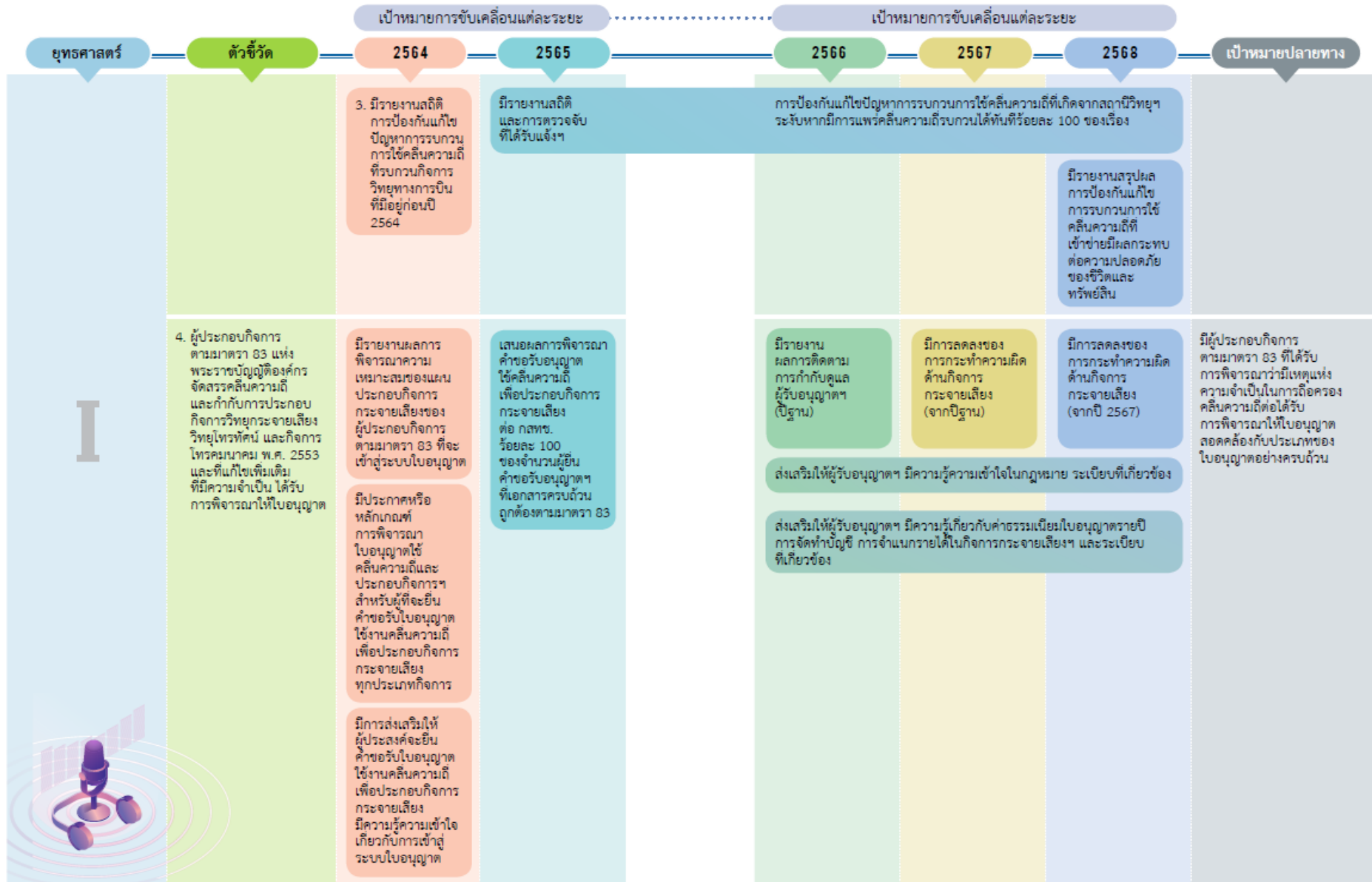
เป้าหมายปลายทาง

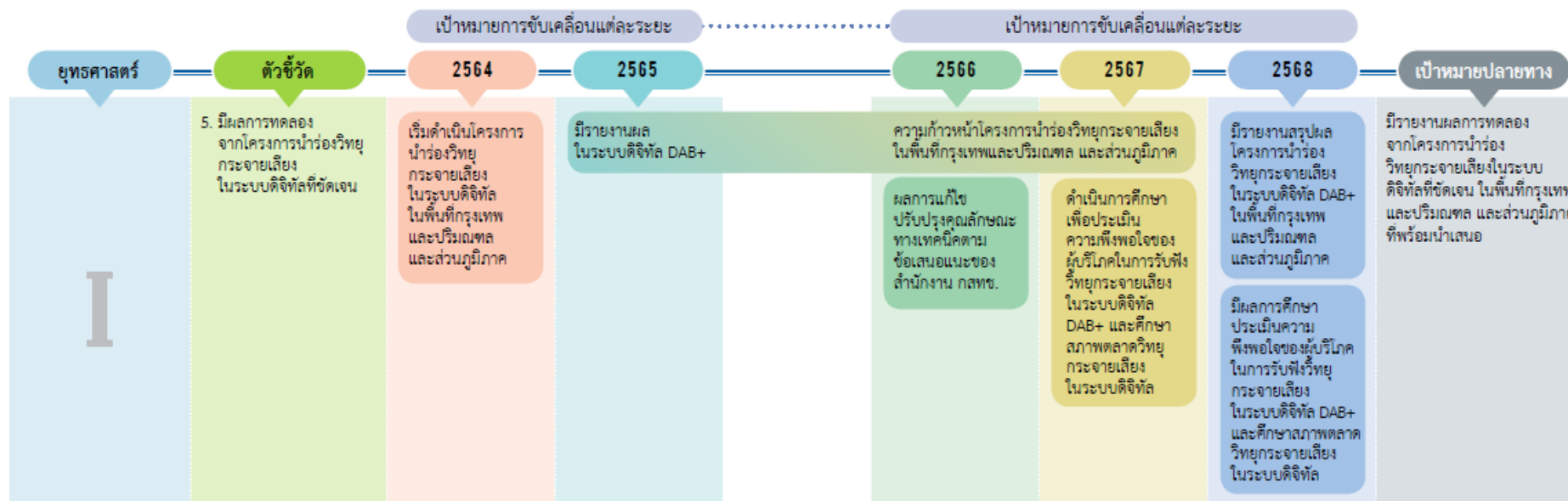
1) มีเงื่อนไขการอนุญาตที่มีให้ผู้รับใบอนุญาตจำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบวิชาชีพปรากฏในเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์

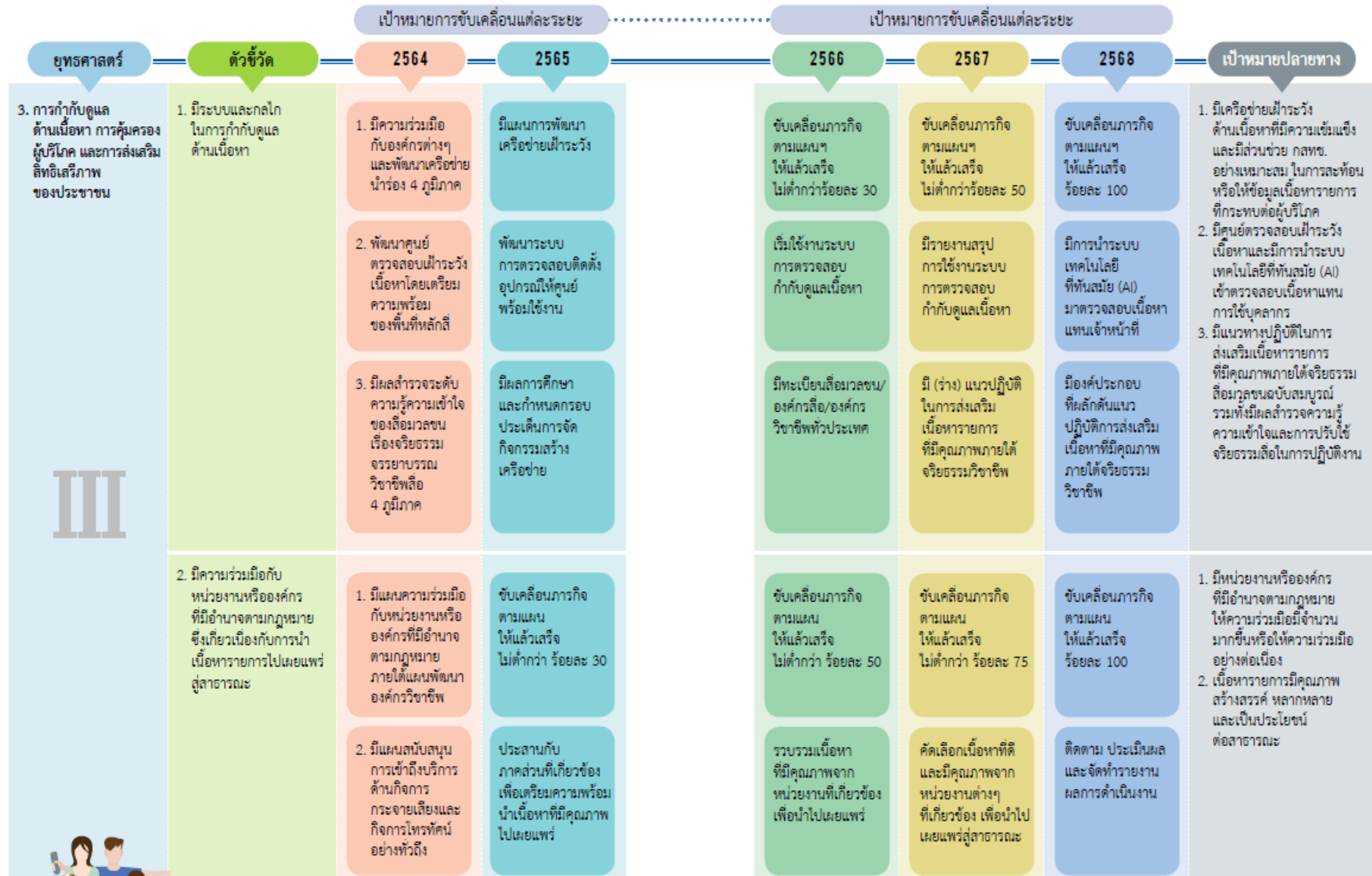
2) มีรายงานการประเมินสิทธิเสรีภาพสื่อมวลชน ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น

แผนที่นำทาง (Roadmap) การขับเคลื่อนแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์

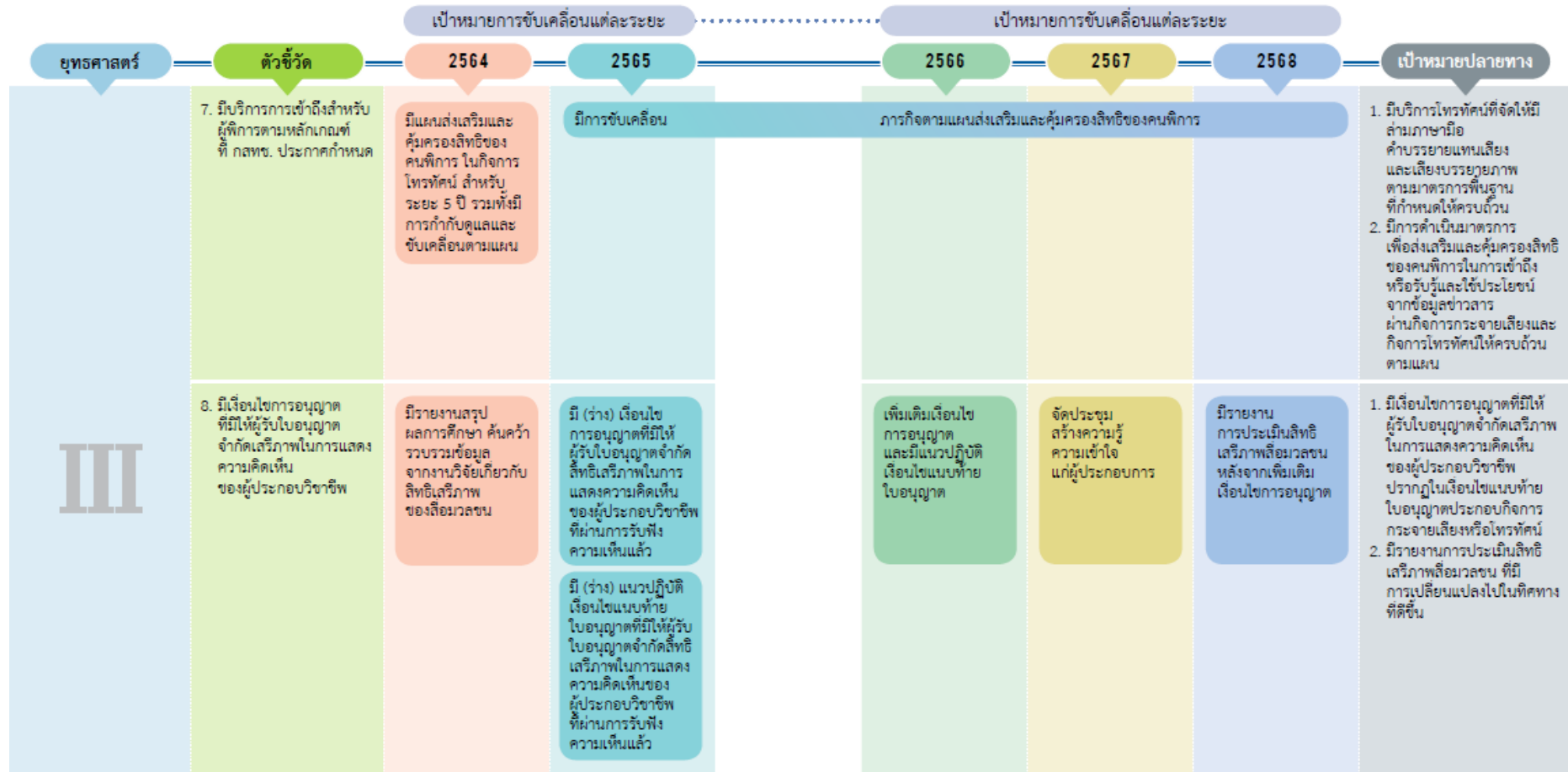


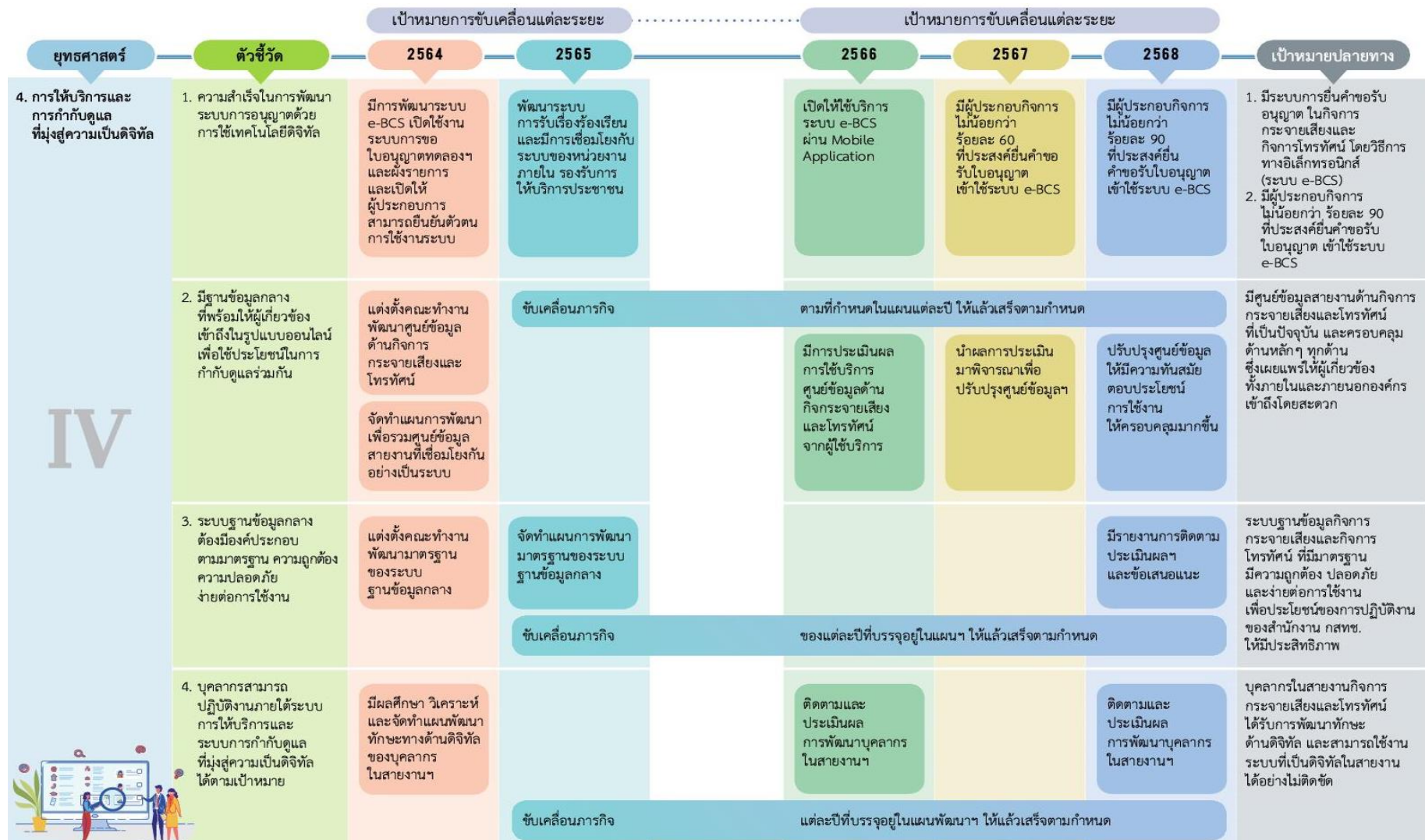






ยุทธศาสตร์		เป้าหมายการขับเคลื่อนแต่ละระยะ		เป้าหมายการขับเคลื่อนแต่ละระยะ		เป้าหมายปลายทาง	
ตัวชี้วัด		2564	2565	2566	2567	2568	เป้าหมายปลายทาง
III	3. การผลิตสัญญาการให้บริการของผู้ประกอบการมีจำนวนลดลง	มีผลสรุปสถิติปัญหาการให้บริการของผู้ประกอบการ	มีสถิติสรุปผลการกระทำไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10	ความผิดซ้ำ ที่ลดลงเมื่อเทียบกับปี 2564	มีสถิติสรุปผลการกระทำความผิดซ้ำ ที่ลดลง ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 25 เมื่อเทียบกับปี 2564	มีรายงานสรุปผลการดำเนินงานในรอบ 5 ปี	การกระทำความผิดซ้ำ การผลิตสัญญาการให้บริการของผู้ประกอบการมีจำนวนลดลง ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 25 เมื่อเทียบกับปีฐาน
	4. ระยะเวลาแก้ไขปัญหาและจัดการเรื่องร้องเรียนรวดเร็วขึ้นเป็นไปตามกำหนดเวลา	มีผลศึกษาเพื่อปรับปรุงกระบวนการจัดการเรื่องร้องเรียนและแก้ไขปัญหา					1. มีผลการศึกษาเพื่อปรับปรุงกระบวนการจัดการเรื่องร้องเรียนและแก้ไขปัญหาให้มีประสิทธิภาพ 2. ระยะเวลาแล้วเสร็จในการพิจารณาเรื่องร้องเรียน ด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 จากกรอบเวลาที่กำหนดไว้ในประกาศ
	5. มีช่องทางการร้องเรียนและติดตามความคืบหน้าของเรื่องร้องเรียนเพิ่มขึ้น	มีผลศึกษาและมีข้อเสนอในการพัฒนาช่องทางการรับเรื่องร้องเรียนและแสดงความคืบหน้าของเรื่องร้องเรียน	เตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาระบบ BCS ที่รองรับการแสดงความคืบหน้าของเรื่องร้องเรียน	พัฒนาระบบและเชื่อมต่อข้อมูลกับกรมการปกครองเพื่อยืนยันตัวตน	ติดตามประเมินผลการใช้งานระบบ BCS เพื่อนำไปสู่การยกระดับการใช้งาน	นำผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้งานมาพัฒนาระบบ	มีช่องทางออนไลน์ในการรับเรื่องร้องเรียนและให้มีการติดตามความคืบหน้าของเรื่องร้องเรียนผ่านทางออนไลน์
	6. มีผลการประเมินประสิทธิภาพและคุณภาพของบริการอย่างทั่วถึงทั้งในมิติพื้นที่ และในมิติของเนื้อหาที่หลากหลายเข้าถึงง่าย สำหรับประชาชนทุกกลุ่มที่เป็นที่นำพอใจ	มีแผนสนับสนุนการเข้าถึงบริการด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์อย่างทั่วถึง	ดำเนินงานได้สำเร็จตามแผนฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30	ดำเนินงานได้สำเร็จตามแผนฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50	ดำเนินงานได้สำเร็จตามแผนฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70	มีการดำเนินงานได้สำเร็จตามแผนฯ	มีรายงานผลการประเมินประสิทธิภาพและคุณภาพของบริการอย่างทั่วถึง ภายใต้แผนการสนับสนุนการเข้าถึงบริการด้านกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์อย่างทั่วถึง ที่เป็นที่น่าพอใจสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม





ภาพที่ 10 ภาพแผนที่นำทาง (Roadmap) การขับเคลื่อนจากแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563-2568)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2564) . นิยามตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap)

ภายใต้แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568). กรุงเทพฯ: สำนักงาน กสทช.

3.1.8 แผนงาน โครงการ และแผนงบประมาณสำหรับปี พ.ศ. 2565

3.1.8.1 นโยบายและแผนการดำเนินงานที่สำคัญ ประจำปี พ.ศ. 2565

ในปี พ.ศ. 2565 กสทช. และสำนักงาน กสทช. ได้กำหนดนโยบายเพื่อดำเนินการขับเคลื่อนภารกิจสำคัญเพื่อการพัฒนาด้านกิจการกระจายเสียง โทรทัศน์ โทรคมนาคม และกิจการดาวเทียมสื่อสาร ให้ก้าวทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างมีพลวัต และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคม ให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างมั่นคง โดยมีแผนการดำเนินงานที่สำคัญ 8 ภารกิจ ดังนี้

- 1) การกำกับดูแลกิจการดาวเทียมให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชน ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องมาจากนโยบายปี พ.ศ. 2564 ที่ได้ริเริ่มให้มีการอนุญาตให้ใช้สิทธิในการเข้าใช้วงโคจร ดาวเทียม และ กสทช. ต้องกำกับดูแลกิจการดาวเทียมเต็มรูปแบบหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทานในปี พ.ศ. 2565
- 2) การจัดทำกฎระเบียบ ด้านการอนุญาต และกำกับดูแลการใช้คลื่นความถี่ เพื่อรองรับ การตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562
- 3) การทดสอบการส่งสัญญาณโทรทัศน์ด้วยเทคโนโลยี 4K
- 4) การปรับปรุงหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม เพื่อให้เหมาะสมกับระบบนิเวศของอุตสาหกรรม
- 5) การเตรียมความพร้อมในการประมูลคลื่นความถี่ที่สนับสนุนนโยบายการพัฒนา เทคโนโลยี 5G อย่างต่อเนื่อง
- 6) การพัฒนาสำนักงาน กสทช. ให้เป็นสำนักงานดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบพร้อมทั้งรักษา มาตรฐานการ ประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของสำนักงาน กสทช. ระดับ AA และ พัฒนาให้ยั่งยืนต่อไป
- 7) การจัดตั้งศูนย์ตรวจสอบคลื่นความถี่แห่งชาติ
- 8) การส่งเสริมการเข้าถึงและการใช้งานอินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ และขยายบริการ โทรคมนาคมแก่กลุ่มเป้าหมายสำหรับการให้บริการอย่างทั่วถึงและเพื่อสังคม





ภาพที่ 11 ภาพนโยบายและแผนการดำเนินงานที่สำคัญ ประจำปี พ.ศ. 2565

3.1.8.2 แผนงบประมาณรายจ่าย สำนักงาน กสทช. ประจำปี พ.ศ. 2565

สำนักงาน กสทช. มีมติในคราวการประชุม ครั้งที่ 23/2564 เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2564 อนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2565 ของสำนักงาน กสทช. จำนวน 6,765.781 ล้านบาท โดยพิจารณาถึงความจำเป็นเหมาะสม ในการดำเนินการตามภารกิจหลักของหน่วยงาน และสอดคล้องแผนยุทธศาสตร์ชาตินโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และแผนระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แผนแม่บทของหน่วยงาน ทั้ง 3 แผน และแผนยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. รวมทั้งการดำเนินการกิจสำคัญเร่งด่วน ในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล และนโยบาย กสทช. ซึ่งคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์ และประโยชน์ที่จะได้รับเป็นสำคัญ ดังมีรายละเอียดปรากฏตามตารางดังนี้

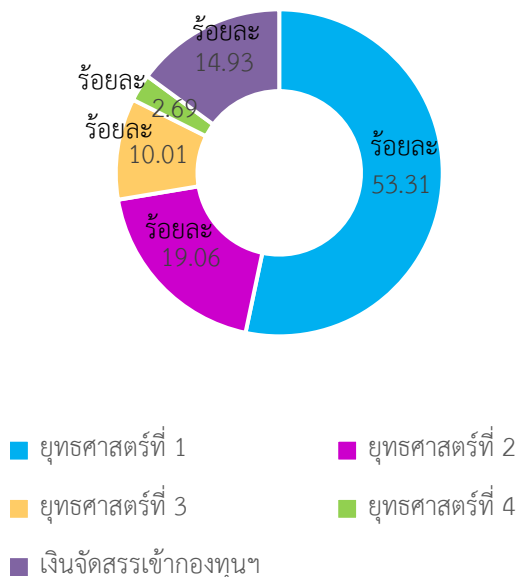
ตารางที่ 4 แผนงบประมาณรายจ่าย สำนักงาน กสทช. ประจำปี พ.ศ. 2565

ที่	รายการ	จำนวน (ล้านบาท)
1	งบประมาณรายจ่าย ของสำนักงาน กสทช.	5,755.781
1.1	รายจ่ายสำหรับการดำเนินงานของ กสทช. และสำนักงาน กสทช.	3,867.511
	รายจ่ายเกี่ยวกับบุคลากร	1,888.486
	รายจ่ายเกี่ยวกับการจัดการและบริหารองค์กร	1,389.188
	รายจ่ายเกี่ยวกับครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง	202.192
	รายจ่ายอื่น	387.645
1.2	รายจ่ายโครงการ	1,447.207
1.3	งบกลาง	338.000
1.4	รายจ่ายสำหรับการดำเนินงานของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน	103.063
2	เงินจัดสรรเข้ากองทุน	1,010.000
2.1	กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ	1,000.00
2.2	กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	10.000
	รวมทั้งสิ้น (ข้อ 1-2)	6,765.781

ที่มา : สำนักยุทธศาสตร์และการงบประมาณ สำนักงาน กสทช.

แผนงบประมาณรายจ่ายของสำนักงาน กสทช. ประจำปี พ.ศ. 2565³⁶ จำนวน 5,755.781 ล้านบาท เมื่อจำแนกตามยุทธศาสตร์สำนักงาน กสทช. ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2561 - 2564) ประกอบด้วยแผนงาน (งานประจำ) และโครงการ ทั้งนี้ไม่รวมเงินจัดสรรเข้ากองทุน ดังมีรายละเอียดปรากฏตามภาพต่อไปนี้

³⁶ แผนปฏิบัติการ สำนักงาน กสทช. ประจำปี พ.ศ. 2565 สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.). พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ.



- ยุทธศาสตร์ที่ 1
พัฒนาองค์กรให้เป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาลและสมรรถนะสูงอย่างยั่งยืน จำนวน 3,606.632 ล้านบาท
- ยุทธศาสตร์ที่ 2
ผลักดันการขับเคลื่อนแผนแม่บทที่เกี่ยวข้องให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทิศทางที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ จำนวน 1,289.605 ล้านบาท
- ยุทธศาสตร์ที่ 3
เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านดิจิทัลเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน จำนวน 677.625 ล้านบาท
- ยุทธศาสตร์ที่ 4
ยกระดับการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ จำนวน 181.918 ล้านบาท
- เงินจัดสรรเข้ากองทุนฯ จำนวน 1,010.000 ล้านบาท

ภาพที่ 12 แผนงบประมาณรายจ่าย ประจำปี พ.ศ. 2565 จำแนกตามยุทธศาสตร์ฯ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนางค์กรให้เป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาลและสมรรถนะสูงอย่างยั่งยืน ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวนทั้งสิ้น 3,606.632 ล้านบาท เพื่อขับเคลื่อนให้สำนักงาน กสทช. เป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาล และสมรรถนะสูงอย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์กระบวนการบริหารจัดการให้เป็นมาตรฐานสากล พัฒนาระบบการทำงานให้เป็นสำนักงานดิจิทัล ตลอดจนมีการบริหารจัดการบุคลากรเพื่อความเป็นเลิศ และขับเคลื่อนแผนงานการบริหารองค์กร แผนงานการบริหารยุทธศาสตร์และกิจการองค์กร จำนวน 2,722.832 ล้านบาท และงบประมาณดำเนินโครงการ 25 โครงการ จำนวน 883.800 ล้านบาท

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ผลักดันการขับเคลื่อนแผนแม่บทที่เกี่ยวข้องให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทิศทางที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวนทั้งสิ้น 1,289.605 ล้านบาท เพื่อขับเคลื่อนภารกิจในการบริหารคลื่นความถี่และดาวเทียม การขับเคลื่อนภารกิจการบริหารจัดการทรัพยากรสื่อสารของชาติอย่างมีประสิทธิภาพ การกำกับดูแลกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม อย่างเสรีเป็นธรรม จำนวน 957.232 ล้านบาท และงบประมาณดำเนินโครงการ 33 โครงการจำนวน 332.372 ล้านบาท

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านดิจิทัลเพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวนทั้งสิ้น 279.225 ล้านบาท เพื่อขับเคลื่อนภารกิจในการสนับสนุนการพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ให้เกิดความยั่งยืนด้วยการยกระดับขีดความสามารถด้านการวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อลด

ช่องว่างในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากดิจิทัล การสร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ให้กับประชาชน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จำนวน 452.304 ล้านบาท และงบประมาณดำเนินโครงการ 17 โครงการ จำนวน 225.321 ล้านบาท

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : ยกระดับการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อขับเคลื่อนภารกิจงานสนับสนุนภารกิจคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของ กสทช. งานการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านนโยบายและการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ งานการสนับสนุนภารกิจของคณะกรรมการตรวจสอบภายใน และงานสนับสนุนภารกิจพัฒนากระบวนการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ของสำนักงาน กสทช. จำนวนทั้งสิ้น 176.204 ล้านบาท เพื่อขับเคลื่อนภารกิจในการสร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้ร่วมกันถึงปัจจัยความสำเร็จในการบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อให้มีการบูรณาการในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไปสู่เป้าหมายการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และงบประมาณดำเนินโครงการ จำนวน 2 โครงการ จำนวน 5.714 ล้านบาท อันจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศ การพัฒนาระบบการติดตาม ประเมินผล การสร้างวัฒนธรรมการทำงานเชิงยุทธศาสตร์ ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรด้านนโยบาย และยุทธศาสตร์ให้เกิดความเชี่ยวชาญ

จากการพิจารณาแผนปฏิบัติการ สำนักงาน กสทช. ประจำปี พ.ศ. 2565³⁷ พบว่า มีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียง ได้แก่

1. โครงการระบบตรวจสอบสิ่งผิดกฎหมายจากการออกอากาศทางวิทยุและโทรทัศน์ระดับภูมิภาค งบประมาณ 9,495,000 บาท
2. โครงการจัดหาตรวจสอบและหาทิศทางวิทยุ จำนวน 26 คัน งบประมาณ 78,834,000 บาท
3. โครงการจัดหาเครื่องตรวจวิเคราะห์คลื่นความถี่วิทยุ ชนิด Real Time Bandwidth 100 MHz แบบสะพายถือ ย่านความถี่ 10 MHz – 42 GHz พร้อมอุปกรณ์ จำนวน 4 ชุด งบประมาณ 12,114,000 บาท
4. โครงการจัดหาเครื่องสแกนความถี่และค้นหาตำแหน่งสถานีส่งสัญญาณ พร้อมอุปกรณ์ จำนวน 4 ชุด งบประมาณ 21,000,000 บาท
5. โครงการจัดซื้อชุดสายอากาศสำหรับเครื่องตรวจวิเคราะห์คลื่นความถี่วิทยุ แบบสะพายถือ ย่านความถี่ 5 kHz – 26.5 GHz จำนวน 25 ชุด งบประมาณ 36,008,000 บาท
6. โครงการจัดเก็บและบูรณาการระบบตรวจสอบและควบคุมสถานีตรวจสอบความถี่ระยะไกล งบประมาณ 7,585,000 บาท
7. โครงการศึกษาผลกระทบการแพร่กระจายคลื่นต่อระบบอัตโนมัติสัญญาณของการขนส่งระบบราง เพื่อการกำกับดูแลของสำนักงาน กสทช. งบประมาณ 3,669,000 บาท
8. โครงการจัดหาและพัฒนารถออกใบอนุญาตเคลื่อนที่ของสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค จำนวน 1 คัน งบประมาณ 12,750,000 บาท

³⁷ สำนักยุทธศาสตร์และการงบประมาณ. (2563). แผนปฏิบัติการ สำนักงาน กสทช. ประจำปี พ.ศ.2565. กรุงเทพฯ. : สำนักงาน กสทช.

9. โครงการพัฒนาระบบต้นแบบสำหรับการบริหารจัดการความถี่วิทยุและการตรวจสอบคลื่นความถี่ของศูนย์ตรวจสอบคลื่นความถี่แห่งชาติ งบประมาณ 4,257,000 บาท
10. โครงการพัฒนาระบบการวิเคราะห์และลดเสียงการรบกวนทางวิทยุกระจายเสียง งบประมาณ 4,275,000 บาท
11. โครงการเครื่องมือตรวจสอบการใช้ความถี่วิทยุในการตรวจสอบข่ายสื่อสารการจัดงานพระราชพิธี ของสำนักงาน กสทช. ภาค 1 จำนวน 5 สถานี งบประมาณ 7,671,000 บาท
12. โครงการจัดทำต้นแบบศูนย์ตรวจสอบคลื่นความถี่ของสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค งบประมาณ 6,325,000 บาท
13. โครงการสถานีเฝ้าระวังการแพร่กระจายคลื่นเพื่อการกำกับดูแลของสำนักงาน กสทช. ภาค 4 งบประมาณ 4,500,000 บาท
14. โครงการพัฒนาระบบตรวจสอบและกำกับดูแลการรบกวนทางวิทยุกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ งบประมาณ 6,247,000 บาท
15. โครงการปรับปรุงศูนย์ถ่ายทอดสด และรายงานข่าวการแข่งขันกีฬาและกิจกรรมที่สำคัญของประเทศไทย งบประมาณ 38,049,000 บาท
16. โครงการต้นแบบพัฒนาศักยภาพบุคลากรในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ งบประมาณ 1,266,000 บาท
17. โครงการพัฒนาระบบการอนุญาตวิทยุคมนาคมในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (RBS) งบประมาณ 3,697,000 บาท
18. โครงการพัฒนาระบบรองรับการเปลี่ยนผ่านการอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ งบประมาณ 6,999,000
19. โครงการจัดตั้งห้องปฏิบัติการทดสอบมาตรฐานทางเทคนิคเครื่องส่งวิทยุกระจายเสียงระบบ เอฟ เอ็ม ในสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค และเพิ่มศักยภาพห้องปฏิบัติการในส่วนกลาง งบประมาณ 1,139,000 บาท
20. โครงการความร่วมมือการผลิตข่าวในพระราชสำนัก และการถ่ายทอดสดงานพระราชพิธี และรัฐพิธีสำหรับการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ งบประมาณ 15,000,000 บาท
21. โครงการระบบตรวจสอบสิ่งผิดกฎหมายจากการรบกวนทางวิทยุและโทรทัศน์ระดับภูมิภาค ระยะที่ 2 งบประมาณ 65,000,000 บาท
22. โครงการติดตามประเมินผลงานในมิติเชิงสังคมโดยใช้ชิปโมเดล (CIPP Model) สำหรับสายงานกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ งบประมาณ 3,750,000

3.2 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565

ในการดำเนินการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 ได้ใช้แนวคิดด้านการวิเคราะห์แรงกดดันในการแข่งขันของอุตสาหกรรมวิทยุกระจายเสียงนั้น ที่ปรึกษาได้ประยุกต์แนวคิดของ Michael E. Porter (2001) ที่อธิบายถึงผลกระทบของการพัฒนาเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่มีต่อโครงสร้างอุตสาหกรรม และแรงกดดัน 5 ด้าน ที่มีผลต่อสภาพการแข่งขันของอุตสาหกรรม ซึ่ง Porter ชี้ให้เห็นถึงผลกระทบของอินเทอร์เน็ตที่ได้เปลี่ยนแปลงโฉมหน้าและกระบวนการทางธุรกิจใหม่ เช่น การเกิดช่องทางการค้าดิจิทัล การให้บริการออนไลน์ และผลกระทบที่สำคัญที่สุด คือ การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการติดต่อสื่อสารให้องค์กร ลดความยุ่งยากซับซ้อนในการรวบรวมข้อมูลและการทำธุรกรรมต่าง ๆ ส่งผลให้กระบวนการบางอย่างในการประกอบกิจการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการแข่งขันของอุตสาหกรรมวิทยุกระจายเสียงที่เผชิญแรงกดดันทั้ง 5 ด้าน ภายใต้การพัฒนาเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต เป็นไปตามกรอบแนวคิดดังภาพต่อไปนี้



ภาพที่ 13 การวิเคราะห์กรอบแนวคิดในการดำเนินการ เกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อวิเคราะห์แรงกดดันในการแข่งขันของกิจการกระจายเสียงที่ได้รับผลกระทบจากอินเทอร์เน็ต

ที่มา: Porter (2008)³⁸

³⁸ Porter, M.E. (2008) "The Five Competitive Forces That Shape Strategy", Harvard Business Review, January 2008, pp. 79–93.

1) การแข่งขันกันระหว่างคู่แข่งภายในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Rivalry Among Existing Competitors) ความเข้มข้นของการแข่งขันได้รับอิทธิพลจากลักษณะของอุตสาหกรรม โดยปัจจัยที่นำมาพิจารณาแรงกดดันของการแข่งขัน ได้แก่ จำนวนคู่แข่งภายในอุตสาหกรรมเดียวกัน อัตราการเติบโตของอุตสาหกรรม ความแตกต่างของสินค้า ความผูกพันในตราสินค้า กำลังการผลิตส่วนเกิน ต้นทุนคงที่ของธุรกิจ ตลอดจนต้นทุนในการเก็บรักษา และอุปสรรคกีดขวางการออกจากอุตสาหกรรม เช่น ข้อตกลงกับสหภาพแรงงานในการจ่ายชดเชยที่สูงมาก เป็นต้น เห็นได้ว่า การพัฒนาของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต จะส่งผลกระทบต่อการแข่งขันระหว่างคู่แข่งภายในอุตสาหกรรมเดียวกัน นั้นหมายถึงการแข่งขันภายในอุตสาหกรรมจะทวีแรงกดดันยิ่งขึ้น ซึ่งประเด็นดังกล่าวสามารถอธิบายได้จากการที่เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตสามารถช่วยให้คู่แข่งภายในอุตสาหกรรมเดียวกัน เข้าถึงแหล่งข้อมูลและเทคโนโลยีได้อย่างเท่าเทียมกัน

ยิ่งไปกว่านั้น นอกจากประเด็นดังกล่าวจะช่วยลดช่องว่างความแตกต่างในการเป็นเจ้าของเทคโนโลยีด้วยแล้ว ประเด็นด้านพัฒนาการทางเทคโนโลยียังส่งผลให้คู่แข่งสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สามารถแข่งขันกันได้อย่างเท่าเทียมกัน จนเกิดการผลักดันให้สมรรถนะการแข่งขันไปขึ้นอยู่กับกระบวนการแข่งขันด้านราคา หรือกล่าวคือ การที่ตลาดเปิดกว้างขึ้น ส่งผลให้มีจำนวนคู่แข่งภายในอุตสาหกรรมมากขึ้น ดังนั้น การพัฒนาทางเทคโนโลยีจึงกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้า และบริการลดต่ำลง ทั้งต้นทุนคงที่ และต้นทุนผันแปร และนั่นย่อมส่งผลต่อการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ และบริการเช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ต้นทุนในการเผยแพร่ผลงานเพลงให้แก่ผู้ฟังปลายทางได้ดาวน์โหลด หรือฟังเพลงออนไลน์นั้น ย่อมมีต้นทุนต่ำกว่าต้นทุนในการผลิตผลิตภัณฑ์อย่างเทปคาสเซ็ท หรือแผ่นซีดีในรูปแบบดั้งเดิม เป็นต้น ทั้งนี้ ต้นทุนที่ลดลงดังกล่าวย่อมส่งผลต่อการกำหนดราคาอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

การศึกษาตัวอย่างการวิเคราะห์จากกรณีศึกษาในต่างประเทศแสดงดังต่อไปนี้

กรณีศึกษาที่ 1 : Radio One Inc.³⁹

ในมิติด้านการแข่งขันกันระหว่างคู่แข่งภายในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Rivalry Among Existing Competitors) นั้น สามารถกล่าวได้ว่า บริษัท “Radio One Inc.” ต้องเผชิญกับแรงกดดันที่แข็งแกร่งจากบริษัทคู่แข่งภายในอุตสาหกรรมเดียวกัน ซึ่งมีอิทธิพลในการจำกัดศักยภาพด้านการเติบโตของกันและกันอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวคือ การกำหนดกลยุทธ์เพื่อการประกอบกิจการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย และค่าธรรมเนียมการบริการ โดยขอบเขตของอุตสาหกรรมที่บริษัท “Radio One Inc.” และกลุ่มคู่แข่งเป็นส่วนหนึ่งนั้น มีคุณลักษณะด้านการเป็นกลยุทธ์เชิงรุกต่อกันและกัน เนื่องด้วยอัตราการแข่งขันที่สูงจากปัจจัยสำคัญ อาทิ การมีผู้เล่นจำนวนมากในตลาด อัตราการเติบโตที่เป็นไปโดยจำกัด และเชิงซ้ำ ความปราศจากผู้นำตลาดอย่างชัดเจน ความเหมือนหรือคล้ายคลึงกันของผลิตภัณฑ์ กลุ่มเป้าหมายที่มีพื้นฐานเดียวกัน ปัจจัยหรืออุปสรรคเชิงเศรษฐกิจของกลุ่มผู้บริโภค รวมไปถึงภาระการแบกรับความสูญเสียอันมหาศาลของกลุ่มผู้ประกอบการหากตัดสินใจยุติประกอบกิจการ หรือออกจากอุตสาหกรรม

³⁹ Zander Henry. (2018). Radio One Inc Porter Five Forces Analysis. Case48. Doi: <https://www.case48.com/porter-case/1234-Radio-One-Inc>

ยิ่งไปกว่านั้น อาจกล่าวได้ว่า บริษัท “Radio One Inc.” ต้องเผชิญกับแรงกดดันที่เพิ่มสูงขึ้นจากกลุ่มคู่แข่งในตลาดหากบริษัทตัดสินใจเลือกมอบความหลากหลายทางกลยุทธ์ และกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติด้านค่าธรรมเนียมการบริการ ให้กับผลิตภัณฑ์ของบริษัท เนื่องด้วยปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมดั้งเดิมของอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบขึ้นอย่างจำกัด และยากต่อการยืดหยุ่น เปลี่ยนแปลง หรือปรับใช้รูปแบบกลยุทธ์ใหม่ ๆ ได้อย่างรวดเร็วและหลากหลาย ในท้ายที่สุด อาจกล่าวได้ว่า บริษัท “Radio One Inc.” สามารถบริหารจัดการ หรือเพิ่มศักยภาพด้านการรองรับความกดดันจากการแข่งขันภายในตลาดได้ โดย 1) การมุ่งเน้นพัฒนาการด้านการบริการไปที่ความคาดหวัง และความต้องการพื้นฐานของกลุ่มผู้บริโภค เพื่อจุดประสงค์ในการสร้างความแข็งแกร่งให้กับพื้นฐานของการบริการ ซึ่งสามารถต่อยอดไปสู่ความหลากหลาย หรือความแตกต่างด้านการบริการได้ในอนาคต เนื่องจาก 2) ความสัมพันธ์ระหว่างบริษัท และกลุ่มผู้บริโภคมั่นคง และแน่นแฟ้นมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อกลุ่มผู้บริโภคสามารถรับรู้ได้ถึง ความพยายาม หรือการลงทุนที่มากขึ้นเพื่อการบริการที่มีประสิทธิภาพในระยะยาว ในอีกนัยหนึ่ง บริษัทควร 3) มุ่งพัฒนาระบบการด้านการวิจัยและพัฒนามากยิ่งขึ้น เพื่อจุดประสงค์ในการระบุกลุ่มเป้าหมายใหม่ และการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ ตลอดจน 4) พิจารณาการร่วมมือ หรือสร้างพันธมิตรเชิงธุรกิจร่วมกันกับคู่แข่งรายอื่น ๆ เพื่อจุดประสงค์ในการสร้างสรรค์ผลประโยชน์ร่วมกันได้อย่างมั่นคงในระยะยาว

กรณีที่ 2 : BBC⁴⁰

ในมิติด้านการแข่งขันกันระหว่างคู่แข่งภายในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Rivalry Among Existing Competitors) นั้น สามารถกล่าวได้ว่า บริษัท “BBC” ต้องเผชิญกับแรงกดดันในระดับสูงจากการแข่งขันของกลุ่มบริษัทคู่แข่งภายในอุตสาหกรรมเดียวกัน กล่าวคือ อุตสาหกรรมข่าวผ่านระบบวิทยุมีผู้เล่นในปริมาณที่น้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับมิติด้านการเป็นกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ ผู้ซึ่งครองส่วนแบ่งทางการตลาดอย่างมีนัยสำคัญในตลาด อาทิ “ABC” “Fox News” และ “Sky News” ผู้ซึ่งเป็นคู่แข่งรายใหญ่จากประเทศสหรัฐอเมริกาของ “BBC” ในขณะที่ “ITV” “CNN” และ “BSKYB” ถือเป็นคู่แข่งสำคัญภายในประเทศสหราชอาณาจักร อย่างไรก็ตาม ในแวดวงอุตสาหกรรมข่าว ในภาพรวม “BBC” ยังคงถือเป็นผู้นำในอุตสาหกรรม ผู้ซึ่งมีส่วนแบ่งในตลาดอังกฤษสูงถึงร้อยละ 40

ยิ่งไปกว่านั้น “BBC” ยังมีรูปแบบการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบวิทยุ โดยไม่คิดอัตราค่าธรรมเนียมใด ๆ จากผู้บริโภคอีกด้วยเช่นเดียวกัน ในท้ายที่สุด อาจกล่าวได้ว่า รูปแบบของกลยุทธ์เพื่อการแข่งขันในอุตสาหกรรมอังกฤษโดยกลุ่มผู้ประกอบการนั้น เป็นไปในลักษณะที่ต่อเนื่องและแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติด้านการกระจายความเสี่ยง และการขยายขอบเขตศักยภาพเพื่อการบริการ และการจัดจำหน่าย เนื่องด้วยสาเหตุด้านความแข็งแกร่ง และอิทธิพลของผู้เล่นแต่ละรายในตลาดอังกฤษ อันมีคุณลักษณะสำคัญอย่างอัตราการเติบโตที่ค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งส่งผลให้สภาพแวดล้อมการแข่งขันระหว่างผู้เล่นนั้นมีอัตราความเข้มข้นสูง

⁴⁰ Adamkasi. (2017). Porter’s Five Forces Analysis of BBC. Porter Analysis. Doi: <https://www.porteranalysis.com/porters-five-forces-analysis-of-bbc/>

กรณีศึกษาที่ 3 : Commercial Radio Industry in Kenya⁴¹

ในมิติด้านการแข่งขันกันระหว่างคู่แข่งภายในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Rivalry Among Existing Competitors) นั้น สามารถกล่าวได้ว่า อุตสาหกรรมวิทยุเชิงพาณิชย์ภายในประเทศเคนยามีอัตราความเข้มข้นด้านสภาพแวดล้อมเพื่อการแข่งขันในระดับสูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติด้านผลกระทบเชิงลบ ที่สร้างให้เกิดเป็นสภาพแวดล้อมของตลาดที่เต็มไปด้วยความได้เปรียบ และความเสียเปรียบอย่างไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้เล่นด้วยกัน กล่าวคือ จำนวนผู้เล่นที่อาจกล่าวได้ว่ามากเกินไปจนความเหมาะสมกับความต้องการในตลาด ส่งผลให้เกิดการกระจายตัวของรายได้จากผู้บริโภค อันเป็นผลให้ผู้ประกอบการต้องปรับใช้กลยุทธ์อย่างหลากหลายเพื่อการดึงดูดผู้ชม ลูกค้า และฐานรายได้ ซึ่งในหลายกรณี รูปแบบกลยุทธ์ดังกล่าวสามารถเรียกได้ว่าเป็นกระบวนการมุ่งเอาชนะคู่แข่งโดยไม่คำนึงถึงผลลัพธ์ปลายทาง

ที่อาจกล่าวได้ว่า สามารถส่งผลกระทบเชิงลบอย่างร้ายแรงต่ออุตสาหกรรมโดยรวม อาทิ การสมรู้ร่วมคิดระหว่างผู้เล่นเพื่อการตัดราคาคู่แข่ง การจัดสรรรายหน้าเพื่อการขาย หรือนำเสนอผลิตภัณฑ์ การนำเสนอส่วนลดในระดับสูง หรือกว่าร้อยละ 30-70 แก่ลูกค้าโดยปราศจากเกณฑ์ หรือข้อบังคับที่ชัดเจน การมอบโบนัสพิเศษ การติดสินบนหน่วยงานภาครัฐ การสรรหาฟรีเซ็นเตอร์ชื่อดังเพื่อการส่งเสริมการขาย ซึ่งล้วนแต่เป็นรูปแบบกลยุทธ์ที่ปราศจากความมั่นคงเชิงประสิทธิภาพในระยะยาวทั้งสิ้น ในท้ายที่สุด ผลลัพธ์จากการแข่งขันกันภายในตลาดกลับกลายเป็นการทำลายรากฐานการประกอบกิจการของผู้ประกอบการหลายราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับกลุ่มผู้ประกอบการผู้ซึ่งเข้าสู่ตลาดโดยปราศจากต้นทุน และทรัพยากรที่มีคุณภาพ ซึ่งไม่อาจอยู่รอดในตลาดได้ในระยะยาว

กรณีศึกษาที่ 4 : Television Channels in China⁴²

ในบริบทด้านอุตสาหกรรมการแพร่ภาพและกระจายเสียงของประเทศจีน อันกล่าวได้ว่ามีอัตราการเติบโตของตลาดอย่างรวดเร็วและเข้มข้น เนื่องจากผลกระทบจากจำนวนของผู้เล่นในตลาด ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ท่ามกลางความสามารถและศักยภาพด้านการคิดค้น และพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติด้านประเภทและคุณภาพของเนื้อหารายการที่ยังคงเป็นไปในลักษณะที่จำกัด และปราศจากความต่อเนื่องและความหลากหลาย ส่งผลให้มิติด้านการแข่งขันกันระหว่างคู่แข่งภายในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Rivalry Among Existing Competitors) นั้น สามารถกล่าวได้ว่า เป็นปัจจัยที่ทรงพลังและมีอิทธิพลมากที่สุดต่อโครงสร้างพื้นฐานของสภาพแวดล้อมธุรกิจโทรทัศน์ภายในประเทศจีน

⁴¹ Patrick N. O. Ogangah. (2009). Analysis of the Attractiveness of the Commercial Radio Industry in Kenya. Department of Business Administration, School of Business, University of Nairobi. Doi: http://erepository.uonbi.ac.ke/bitstream/handle/11295/23188/Ogangah%20Patrick%20N_Analysis%20of%20the%20Attractiveness%20of%20the%20Commercial%20Radio%20Industry%20in%20Kenya.pdf?sequence=3

⁴² Yang Ting and Wan Xiao. A Discussion about Industrial Structure Model of Television Channels in China. School of Economics and Management, Beijing Jiaotong University. Doi: https://www.pucsp.br/icom/ingles/downloads/papers_2010/part_8/4_A%20Discussion%20about%20Industrial%20Structure%20Model.pdf

กล่าวคือ การมีแรงกดดันมหาศาลจากสภาพแวดล้อมของตลาดต่อกลุ่มผู้ประกอบการ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต เนื่องจากการเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบโดยตรงต่อระดับความเข้มข้นของการแข่งขันอันเป็นผลลัพธ์จากจำนวนผู้เล่นภายในตลาด อัตราการเติบโตของอุตสาหกรรม ปริมาณ คุณภาพ และคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ หรือกล่าวคือ เนื้อหารายการผ่านช่องทางโทรทัศน์ รวมไปถึงข้อจำกัด หรืออุปสรรคที่ผู้เล่นผู้ซึ่งต้องการเดินออกจากตลาดต้องเผชิญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติด้านรูปแบบการประกอบกิจการที่ได้รับการกำกับดูแลอย่างเข้มงวดโดยหน่วยงานภาครัฐ

2) อำนาจต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต (Bargaining Power of Suppliers) อินเทอร์เน็ตส่งผลกระทบต่ออำนาจต่อรองระหว่างธุรกิจ และผู้ผลิตปัจจัยการผลิต กล่าวคือ ผู้ประกอบธุรกิจสามารถใช้ประโยชน์จากระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อจุดประสงค์ในการเข้าถึงผู้ผลิตปัจจัยการผลิตได้อย่างหลากหลาย และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้อำนาจต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิตมีอิทธิพลลดลง อย่างไรก็ตาม ในทางกลับกัน ผู้ผลิตปัจจัยการผลิตกลับสามารถใช้ประโยชน์จากระบบอินเทอร์เน็ตในการเป็นช่องทางเพื่อการเข้าถึงผู้ใช้งานปลายทาง (End Users) ได้โดยไม่ต้องผ่านหน่วยธุรกิจ อันเป็นตัวกลางในการส่งมอบผลิตภัณฑ์ และการบริการไปยังผู้ใช้งานปลายทาง และประเด็นดังกล่าวส่งผลให้อำนาจต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิตมีอิทธิพลเพิ่มขึ้นในทางหนึ่ง ซึ่งเป็นแรงกดดันแก่ผู้ประกอบการธุรกิจเช่นเดียวกัน

ในกรณีของการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง โดยโครงสร้างของการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงในรูปแบบดั้งเดิมในระบบแอนะล็อก ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของอุตสาหกรรมเริ่มต้นที่การผลิตเนื้อหา (Content Production) และมีตัวกลางในการรวบรวมเนื้อหา (Content Aggregation) และทำการแพร่สัญญาณ (Distribution) ไปยังผู้รับฟังปลายทาง ในขณะที่ห่วงโซ่คุณค่าในการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงในยุคดิจิทัลที่อินเทอร์เน็ตเข้ามาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของห่วงโซ่การประกอบกิจการ ส่งผลให้ผู้ประกอบการรายหนึ่งสามารถดำเนินกิจกรรมได้ตั้งแต่ต้นน้ำ กล่าวคือ การผลิตเนื้อหา รวบรวมเนื้อหา เผยแพร่เนื้อหาผ่านโครงข่ายอินเทอร์เน็ตไปยังผู้รับฟังปลายทางได้ทั่วโลก

การศึกษาตัวอย่างการวิเคราะห์จากกรณีศึกษาในต่างประเทศแสดงดังต่อไปนี้

กรณีที่ 1 : Radio One Inc.⁴³

ในมิติด้านอำนาจต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต (Bargaining Power of Suppliers) สามารถกล่าวได้ว่า บริษัท “Radio One Inc.” มีภาพสะท้อนในลักษณะของการถูกกดดันโดยผู้ผลิตปัจจัยการผลิตหรือซัพพลายเออร์ที่กระทำต่อบริษัทผ่านกลวิธีต่าง ๆ อาทิ การลดความพร้อมของผลิตภัณฑ์ การลดคุณภาพหรือเพิ่มราคาผลิตภัณฑ์ ส่งผลกระทบต่อบริษัท “Radio One Inc.” มีศักยภาพด้านการเติบโต และการทำกำไรที่ต่ำ เนื่องจากอำนาจต่อรองที่สูงกว่าของซัพพลายเออร์ ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่า บริษัท “Radio One Inc.” สามารถเสริมสร้างศักยภาพของบริษัท เพื่อจุดประสงค์ในการมีอำนาจต่อรองที่สูงกว่าซัพพลายเออร์ ได้โดย 1. การลดการพึ่งพาซัพพลายเออร์เพียงหนึ่ง หรือสองถึงสามราย เพื่อจุดประสงค์ในการเพิ่มความอ่อนไหว

⁴³ Zander Henry. (2018). Radio One Inc Porter Five Forces Analysis. Case48. Doi: <https://www.case48.com/porter-case/1234-Radio-One-Inc>

ต่อราคาของผลิตภัณฑ์ในตลาด 2. การพัฒนาความสัมพันธ์ตามสัญญาระยะยาวกับซัพพลายเออร์จากภูมิภาคต่าง ๆ

ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยลดอำนาจต่อรองของซัพพลายเออร์เท่านั้น แต่ยังช่วยให้บริษัท “Radio One Inc.” มีศักยภาพด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพของห่วงโซ่อุปทานเพิ่มมากขึ้นอีกด้วยเช่นเดียวกัน สุดท้าย 3. บริษัท “Radio One Inc.” สามารถหาวิธีอื่นในการผลิตสินค้าได้ หากความต้องการมากมีเพียงพอในตลาด ซึ่งบริษัทเองก็ต้องการความสามารถ และความเชี่ยวชาญในสายงานที่เฉพาะเจาะจงด้วยเช่นเดียวกัน ยิ่งไปกว่านั้น การครอบครองปัจจัยด้านศักยภาพในการวิเคราะห์ต้นทุน และผลประโยชน์โดยละเอียด เพื่อจุดประสงค์ในการกำหนดความเป็นไปได้ การออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ และการกระจายความหลากหลายของสายผลิตภัณฑ์ยังถือเป็นปัจจัยสำคัญ อันสามารถช่วยให้บริษัทสามารถลดอำนาจต่อรองของซัพพลายเออร์ในตลาดลงได้เช่นเดียวกัน

กรณีที่ 2 : BBC⁴⁴

ในมิติด้านอำนาจต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต (Bargaining Power of Suppliers) นั้น สามารถกล่าวได้ว่า อำนาจต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต หรือซัพพลายเออร์ ที่มีต่อบริษัท “BBC” นั้น ขึ้นอยู่กับจำนวน และปริมาณการซื้อผลิตภัณฑ์ของบริษัท “BBC” กล่าวคือ ซัพพลายเออร์ในอุตสาหกรรมข่าวนั้นมีหลากหลาย ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ โดยแต่ละรายมีอำนาจต่อรองในระดับหนึ่ง ยิ่งไปกว่านั้น เนื่องจากแต่ละประเทศมีข้อบังคับเกี่ยวกับการตีพิมพ์ข่าวที่แตกต่างกัน ซัพพลายเออร์จากต่างประเทศจึงอาจกล่าวได้ว่าอยู่ในสถานะที่ดีกว่าในการต่อรอง เมื่อเปรียบเทียบกับซัพพลายเออร์ท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาจากบริบท และสถานะของบริษัทขนาดใหญ่อย่าง “BBC”

นอกจากนี้ อีกหนึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับของอำนาจต่อรองของบริษัทอย่าง “BBC” คือ ความนิยม ประสบการณ์ และความต้องการของผู้บริโภค กล่าวคือ หากฐานผู้บริโภคของบริษัท “BBC” ประกอบไปด้วยผู้มีอิทธิพลสำคัญอย่าง “Brad Pitt” หรือ “Jay-Z” บริษัทก็จะอยู่ในสถานะที่มีอำนาจต่อรองสูง อย่างไรก็ตาม ในทางกลับกัน หากฐานผู้บริโภคของบริษัทประกอบไปด้วยประชาชนท้องถิ่น หรือนักเรียน บริษัทก็จะอยู่ในสถานะที่มีอำนาจต่อรองต่ำ ดังนั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่า ในทางหนึ่ง ว่า อำนาจต่อรองโดยรวมระหว่างบริษัท “BBC” และซัพพลายเออร์นั้นมีความเข้มข้นอยู่ในระดับปานกลาง โดยสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์ในแต่ละช่วงเวลา

⁴⁴ Adamkasi. (2017). Porter’s Five Forces Analysis of BBC. Porter Analysis. Doi: <https://www.porteranalysis.com/porters-five-forces-analysis-of-bbc/>

กรณีศึกษาที่ 3 : Commercial Radio Industry in Kenya⁴⁵

ในมิติอำนาจต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต (Bargaining Power of Suppliers) ที่มีต่ออุตสาหกรรมวิทยุเชิงพาณิชย์ภายในประเทศเคนยานั้น สามารถกล่าวได้ว่ามีระดับของอิทธิพลในอัตราเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เนื่องด้วยอำนาจต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต หรือซัพพลายเออร์ ภายในประเทศที่ตลาดแรงงานประกอบขึ้นจากความไม่สมบูรณ์แบบ กล่าวคือ มีอุปทานแรงงานที่มากเกินไปความต้องการ นั้นสามารถกล่าวได้ว่าเป็นรอง หรือขึ้นตรงต่อการตัดสินใจของ “ลูกค้า” ที่ในกรณีนี้ หมายถึง กลุ่มผู้ประกอบการวิทยุเชิงพาณิชย์ อย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ในทางหนึ่ง ซัพพลายเออร์คือ พนักงานมีอำนาจต่อรองน้อยมาก

เนื่องจากบริการ หรือผลิตภัณฑ์ที่พวกเขามีนำเสนอ อาทิ แรงงาน อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนระบบปฏิบัติการนั้น มีทั้งความคล้ายคลึงกันในลักษณะที่สามารถทดแทนกันได้ และมีปริมาณที่มากเกินไปความต้องการของลูกค้า จนส่งผลให้ลูกค้าสามารถต่อรอง และเลือกใช้บริการได้ตามความต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติด้านการต่อรองราคา การกำหนดระยะเวลาสัญญา และเงื่อนไขการชำระเงิน ที่ล้วนแต่เป็นปัจจัยที่สะท้อนให้เห็นว่า สถานะของซัพพลายเออร์คือ ปัจจัยอันเป็นผลดีต่อกำไรของกลุ่มผู้ประกอบการวิทยุเชิงพาณิชย์ภายในประเทศเคนยา

กรณีศึกษาที่ 4 : Television Channels in China⁴⁶

ในมิติอำนาจต่อรองของผู้ผลิตปัจจัยการผลิต (Bargaining Power of Suppliers) หรือซัพพลายเออร์ ที่มีต่ออุตสาหกรรมการแพร่ภาพและกระจายเสียงภายในประเทศจีน ที่ในกรณีนี้ครอบคลุมทั้งบริบทของขั้นตอน หรือกระบวนการใด ๆ ในการผลิตเนื้อหารายการ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก ข้อมูลที่ปรึกษา ทรัพยากร และการลงทุนต่าง ๆ นั้น สามารถกล่าวได้ว่ามีระดับของอิทธิพลในอัตราที่สูง เนื่องด้วยผลกระทบที่เชื่อมโยง และสะท้อนถึงผลลัพธ์ด้านกำไรจากการประกอบการของผู้ประกอบกิจการโทรทัศน์ ผู้ซึ่งอยู่ในฐานะลูกค้า โดยตรง

ในอีกนัยหนึ่ง สามารถกล่าวได้ว่า การแข่งขันระหว่างซัพพลายเออร์ และกลุ่มผู้ประกอบการสื่อโทรทัศน์ ส่วนใหญ่ ปรากฏอยู่ในลักษณะของการปรับใช้อำนาจเพื่อการต่อรองระหว่างกันและกัน โดยมีเพียงผู้ประกอบการสื่อโทรทัศน์ผู้ซึ่งมีผลิตภัณฑ์ และรูปแบบการบริการที่ดี มีคุณภาพ มีความแตกต่างอันน่าดึงดูด และได้รับความนิยมในวงกว้างจากประชาชนสังคมเท่านั้น ที่จะมีอิทธิพล หรืออำนาจต่อรองที่เหนือกว่าซัพพลายเออร์ได้

⁴⁵ Patrick N. O. Ogangah. (2009). Analysis of the Attractiveness of the Commercial Radio Industry in Kenya. Department of Business Administration, School of Business, University of Nairobi. Doi: http://erepository.uonbi.ac.ke/bitstream/handle/11295/23188/Ogangah%20Patrick%20N_Analysis%20of%20the%20Attractiveness%20of%20the%20Commercial%20Radio%20Industry%20in%20Kenya.pdf?sequence=3

⁴⁶ Yang Ting and Wan Xiao. A Discussion about Industrial Structure Model of Television Channels in China. School of Economics and Management, Beijing Jiaotong University. Doi: https://www.pucsp.br/icom/ingles/downloads/papers_2010/part_8/4_A%20Discussion%20about%20Industrial%20Structure%20Model.pdf

3) อำนาจต่อรองของผู้บริโภค (Bargaining Power of Buyers) การเข้ามามีบทบาทของอินเทอร์เน็ต สามารถกล่าวได้ว่า ทำลายอำนาจต่อรองของช่องทางการค้าในรูปแบบดั้งเดิม ในช่วงขณะที่อำนาจต่อรองของผู้บริโภคเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากการมีช่องทางในการเข้าถึงผลิตภัณฑ์และบริการได้อย่างหลากหลาย อีกทั้ง การมีต้นทุนในการปรับเปลี่ยนการใช้ผลิตภัณฑ์ (Switching Cost) ที่ลดต่ำลง ยิ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้อำนาจต่อรองของผู้บริโภคเพิ่มสูงขึ้น และสร้างแรงกดดันในการประกอบกิจการให้แก่กลุ่มธุรกิจวิทยุกระจายเสียง ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

เหตุเพราะผู้รับฟังสามารถเข้าถึงสื่อรูปแบบต่าง ๆ จากทั่วทุกมุมโลกได้อย่างง่ายดาย โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยช่องทางเดิมอย่างคลื่นสถานีวิทยุกระจายเสียง ที่มีข้อจำกัดด้านสถานที่ และเวลาตามผังรายการ อีกต่อไป กล่าวคือ ผู้รับฟังปลายทางสามารถรับฟังเนื้อหารายการได้ผ่านอุปกรณ์ที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้ ไม่ว่าจะเป็นคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต หรือสมาร์ตทีวีได้ โดยไม่มีข้อจำกัดด้านผังเวลาของรายการวิทยุแบบดั้งเดิม

การศึกษาตัวอย่างการวิเคราะห์จากกรณีศึกษาในต่างประเทศแสดงดังต่อไปนี้

กรณีที่ 1 : Radio One Inc.⁴⁷

ในมิติด้านอำนาจต่อรองของผู้บริโภค (Bargaining Power of Buyers) ที่มีต่อบริษัท “Radio One Inc.” นั้น สามารถกล่าวได้ว่า มีอัตราที่สูง เนื่องจากสาเหตุสำคัญอย่างการแข่งขันที่รุนแรงใน สภาพแวดล้อมของตลาดที่มีความจำกัด ระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการ ร่วมด้วยปัจจัยด้านต้นทุนการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการประกอบธุรกิจที่มีอย่างมหาศาล ในท้ายที่สุด บริษัท “Radio One Inc.” จึงมีอำนาจต่อรองในระดับที่น้อยกว่าผู้บริโภค แม้ว่าภายในขอบเขตของตลาดจะมีความเข้มข้นของฐานผู้บริโภคที่ไม่สูงมากก็ตาม ยิ่งไปกว่านั้น ฐานผู้บริโภคของบริษัท “Radio One Inc.” ยังสามารถกล่าวได้อีกด้วยว่า มีความอ่อนไหวต่ออัตราค่าธรรมเนียมในระดับที่ต่ำ เช่นเดียวกันกับความรู้เกี่ยวกับตลาด และศักยภาพในการหาผลิตภัณฑ์ทดแทนด้วยตนเอง

ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่า หากต้องการ บริษัท “Radio One Inc.” สามารถบริหารจัดการอำนาจการต่อรองของผู้บริโภคได้ โดยการเพิ่มและกระจายฐานผู้บริโภค หรือการกำหนดกลุ่มเป้าหมายใหม่ การปรับใช้กลยุทธ์การกระจายผลิตภัณฑ์ หรือแนะนำผลิตภัณฑ์ใหม่ การสร้างสรรค์กลยุทธ์ทางการตลาด และการส่งเสริมการขาย การสร้างความแข็งแกร่ง และความภักดีต่อแบรนด์ของกลุ่มผู้บริโภคด้วยการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ที่สามารถมอบประสบการณ์การใช้งานที่ยอดเยียมให้กับผู้บริโภคได้ โดยปัจจัยเหล่านี้สามารถเพิ่มต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงรูปแบบการรับบริการของผู้บริโภค อันมีผลกระทบต่ออิทธิพล และความแข็งแกร่งของแบรนด์

⁴⁷ Zander Henry. (2018). Radio One Inc Porter Five Forces Analysis. Case48. Doi: <https://www.case48.com/porter-case/1234-Radio-One-Inc>

กรณีที่ 2 : BBC⁴⁸

ในมิติอำนาจต่อรองของผู้บริโภค (Bargaining Power of Buyers) ที่มีต่อบริษัท “BBC” นั้น สามารถกล่าวได้ว่า มีอัตราที่สูง เนื่องจากสาเหตุสำคัญอย่างการแข่งขันที่รุนแรงระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการ อันเป็นผลให้เกิดความหลากหลายของช่องทาง และประเภท หรือรูปแบบของผลิตภัณฑ์ ซึ่งครอบคลุมไปจนถึง ช่องทางการชำระเงิน ที่มีทั้งความสะดวก รวดเร็ว และสอดคล้องกันกับความต้องการอันเฉพาะเจาะจงของผู้บริโภค อาทิ แพคเกจการบริการ หรืออัตราค่าธรรมเนียมที่ถูกกว่า และเมื่อพิจารณาร่วมกันกับปัจจัยด้าน ความพร้อม หรือศักยภาพด้านการซื้อของผู้บริโภคด้วยแล้ว

สามารถกล่าวได้อย่างแน่ชัดว่า ผู้บริโภคอยู่ในสถานะที่มีอำนาจต่อรองสูงกว่า กล่าวคือ มีต้นทุน สำหรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ หรือลักษณะการรับบริการในอัตราที่ต่ำกว่าผู้ประกอบการอย่าง “BBC” ผู้ซึ่ง แม้ว่าจะมีการบริการโดยปราศจากค่าธรรมเนียมก็ตาม ในอีกนัยหนึ่ง ไม่เพียงแต่ บริษัท “BBC” เท่านั้นที่มี ข้อเสนอการบริการโดยไม่มีค่าธรรมเนียม แต่อย่างไรก็ตาม บริการอื่น ๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ต่างก็ มีการนำเสนอบริการฟรีเช่นเดียวกัน ส่งผลให้ บริษัท “BBC” ไม่สามารถบังคับ หรือมีอิทธิพลต่อกระบวนการ ตัดสินใจรับบริการของผู้บริโภค

กรณีที่ 3 : Commercial Radio Industry in Kenya⁴⁹

ในมิติอำนาจต่อรองของผู้บริโภค (Bargaining Power of Buyers) ที่มีต่ออุตสาหกรรมวิทยุเชิง พาณิश्यภายในประเทศเคนยา ที่ในกรณีนี้สื่อสารถึง “ลูกค้า” ผู้ซึ่งเป็นแหล่งรายได้สำคัญของสถานีวิทยุผ่าน การซื้อ หรือเช่าช่วงเวลาออกอากาศเพื่อการออกอากาศเนื้อหารายการ หรือประชาสัมพันธ์โฆษณา นั้น สามารถกล่าวได้ว่ามีอิทธิพลต่อกลุ่มผู้ประกอบการวิทยุในอัตราที่สูง เนื่องด้วยบริบทดั้งเดิมของรูปแบบการ ประกอบกิจการวิทยุในประเทศเคนยา ที่จำนวนของผู้ประกอบการมีมากกว่าจำนวนของลูกค้าจนส่งผลกระทบต่อ ให้ “ลูกค้า” มีทั้งอำนาจในการต่อรอง และตัวเลือกที่หลากหลายในการตัดสินใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อลูกค้า คือ บริษัทนายทุนรายใหญ่ในประเทศ และบริษัทชื่อดังจากต่างชาติ อาทิ กลุ่มผู้ให้บริการเครือข่าย โทรศัพท์มือถือในประเทศ บริษัท “Coke” “Unilever” และ “Nokia” เป็นต้น

ในอีกนัยหนึ่ง ลูกค้ารายใหญ่เหล่านั้นมักปรับใช้อำนาจในฐานะ “ผู้ซื้อคนสำคัญ” ในการต่อรองราคา ซื้อขาย การได้มาซึ่งส่วนลด หรือการโฆษณาพิเศษ ซึ่งมีลักษณะแอบแฝงเพื่อการต่อยอดไปถึงผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ของลูกค้า อันเป็นผลกลุ่มผู้ประกอบการต้องโอนอ่อนตาม เพื่อจุดประสงค์ในการสร้างสายสัมพันธ์เชิงธุรกิจ ในระยะยาว ยิ่งไปกว่านั้น ตลาดภายในประเทศเคนยายังต้องเผชิญกับอิทธิพลของ “เอเจนซีโฆษณา” ผู้ซึ่งมี บทบาทสำคัญในการแย่งชิงส่วนแบ่งทางการตลาดจากการประกอบกิจการของผู้ประกอบการวิทยุเชิงพาณิश्य

⁴⁸ Adamkasi. (2017). Porter's Five Forces Analysis of BBC. Porter Analysis. Doi: <https://www.porteranalysis.com/porters-five-forces-analysis-of-bbc/>

⁴⁹ Patrick N. O. Ogangah. (2009). Analysis of the Attractiveness of the Commercial Radio Industry in Kenya. Department of Business Administration, School of Business, University of Nairobi. Doi: http://erepository.uonbi.ac.ke/bitstream/handle/11295/23188/Ogangah%20Patrick%20N_Analysis%20of%20the%20Attractiveness%20of%20the%20Commercial%20Radio%20Industry%20in%20Kenya.pdf?sequence=3

ด้วยเช่นเดียวกัน กล่าวคือ จำนวนที่น้อยกว่าของเอเจนซีโฆษณา ร่วมกับทรัพยากรด้านการเข้าถึงข้อมูลเชิงพาณิชย์ของสภาพตลาดในประเทศ ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เอเจนซีโฆษณาสามารถมีส่วนร่วมในการควบคุมส่วนแบ่งทางการตลาดได้อย่างมีนัยสำคัญอีกด้วยเช่นเดียวกัน

กรณีที่ 4 : Television Channels in China⁵⁰

ในมิติด้านอำนาจต่อรองของผู้บริโภค (Bargaining Power of Buyers) ที่ในกรณีนี้ หมายถึง ผู้บริโภคสื่อปลายทางผ่านช่องทางโทรทัศน์ อันครอบคลุมถึงสินค้า ผลิตภัณฑ์ และการบริการในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีต่ออุตสาหกรรมการแพร่ภาพและกระจายเสียงภายในประเทศจีนนั้น สามารถกล่าวได้ว่า มีอิทธิพลซึ่งกันและกันในอัตราที่พอดี กล่าวคือ ทั้งกลุ่มผู้ประกอบการ และกลุ่มผู้บริโภคปลายทางมีอำนาจในการต่อรองซึ่งกันและกัน เนื่องด้วยปัจจัยด้านความต่อเนื่อง หรือความเป็นเนื้อเดียวกันของผลิตภัณฑ์ที่ติดโยงผู้บริโภคไว้กับผู้ประกอบการรายเดิม และต้นทุนเพื่อการเปลี่ยนแปลงของผู้บริโภคที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นอุปสรรคสำหรับผู้บริโภคในหลายกรณี

ในทางเดียวกัน กลุ่มผู้ประกอบการกลับมีข้อจำกัดด้านขอบเขตการประกอบกิจการ อันส่งผลต่อความยืดหยุ่น และความหลากหลายของรูปแบบการบริการ ที่ส่งผลให้กลุ่มผู้ประกอบการต้องมุ่งมั่นตอบสนองโจทย์ความต้องการของผู้บริโภคปลายทางอย่างเต็มที่โดยต่อเนื่อง เพื่อจุดประสงค์ในการเสริมสร้างศักยภาพด้านอำนาจการต่อรอง ที่สามารถปรับใช้เพื่อผลประโยชน์ในบริบทอื่น ๆ ได้อย่างสอดคล้องกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อความมั่นคงของกิจการในระยะยาว

4) ภัยคุกคามจากสินค้าทดแทน (Threat of Substitute Products or Services) ในภาพรวมการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ตสามารถช่วยขยายขนาดของตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ การพัฒนาจากการเป็นตลาดท้องถิ่นภายในประเทศ ไปสู่การเป็นตลาดระดับภูมิภาค หรือระดับโลก แต่ในขณะเดียวกัน เทคโนโลยียังได้ก่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ และบริการทดแทนได้อย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน ซึ่งแรงกดดันในลักษณะนี้สามารถรับรู้ได้จากการที่แต่เดิมการผลิตเนื้อหารายการวิทยุ เพื่อออกอากาศผ่านเครื่องรับวิทยุกระจายเสียง ที่มีจะมุ่งเน้นไปที่การผลิตเนื้อหาตามความชื่นชอบของผู้รับฟังในวงกว้าง หรือเป็นไปตามความต้องการของผู้จ้างผลิตเนื้อหา (สถานีต้นสังกัด หรือผู้สนับสนุนสถานีวิทยุ) ส่งผลให้เนื้อหารายการมีค่อนข้างจำกัด ไม่สามารถตอบสนองต่อผู้ชมเฉพาะกลุ่ม (Niche Market) ได้

ซึ่งเป็นความแตกต่างสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการพัฒนาเนื้อหารายการเพื่อเผยแพร่ผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต เนื่องจากมีต้นทุนในการผลิตเนื้อหารายการที่ต่ำกว่าการออกอากาศผ่านโครงข่ายคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียง สาเหตุเพราะการไม่มีค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ซึ่งเชื่อมโยงถึงประเด็นด้านการออกอากาศ อีกทั้งยังมีอิสระในการสร้างสรรค์เนื้อหาที่มีความแตกต่าง โดดเด่น และสามารถตอบสนองความต้องการเฉพาะของกลุ่มเป้าหมายได้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่าเนื้อหารายการที่เผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตจะมีความหลากหลาย และมี

⁵⁰ Yang Ting and Wan Xiao. A Discussion about Industrial Structure Model of Television Channels in China. School of Economics and Management, Beijing Jiaotong University. Doi: https://www.pucsp.br/icim/ingles/downloads/papers_2010/part_8/4_A%20Discussion%20about%20Industrial%20Structure%20Model.pdf

ปริมาณผลผลิตในอัตราที่มากกว่า ซึ่งในทางหนึ่ง นับเป็นภัยคุกคามในแง่ผลิตภัณฑ์ และบริการทดแทนต่อการประกอบกิจการกระจายเสียงอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยง

การศึกษาตัวอย่างการวิเคราะห์จากกรณีศึกษาในต่างประเทศแสดงดังต่อไปนี้

กรณีที่ 1 : Radio One Inc.⁵¹

ภัยคุกคามจากสินค้าทดแทน (Threat of Substitute Products or Services) ถือเป็นปัจจัยที่ทำลายอย่างมากสำหรับบริษัท “Radio One Inc.” และผู้เล่นรายอื่น ๆ ในตลาด เนื่องจากกลุ่มผู้บริโภคมีทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้นในการตอบสนองความต้องการส่วนบุคคล ซึ่งในหลายกรณี บริการทางเลือกอาจกล่าวได้ว่ามีประสิทธิภาพที่เทียบเท่า หรือดีกว่าผลิตภัณฑ์ของบริษัท “Radio One Inc.” และผู้เล่นรายอื่น ๆ ในอัตราค่าธรรมเนียมการบริการที่ถูกกว่า ดังนั้น ในทางหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่า บริษัท “Radio One Inc.” สามารถรับมือกับภัยคุกคามจากสินค้าทดแทนได้โดยการนำเสนอต่อผู้บริโภคอย่างชัดเจน และตรงไปตรงมาว่า บริการ หรือผลิตภัณฑ์ของบริษัทดีกว่าอย่างไร

เพื่อจุดประสงค์ในการสร้างความน่าเชื่อถือ และความมั่นใจให้กับกลุ่มผู้บริโภคว่า พวกเขาจะได้รับประสบการณ์ที่ดีกว่า คุ่มค่ากว่า และสอดคล้องกันกับอัตราค่าธรรมเนียมที่เสียไปอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร หากตัดสินใจเลือกรับบริการจากบริษัท กล่าวคือ การมุ่งดำเนินการบริหารจัดการกับปัจจัยด้านความภักดีที่มีต่อแบรนด์ของผู้บริโภค สุดท้าย ปัจจัยที่สำคัญที่สุด ในกรณีนี้ คือ การมุ่งพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพเพิ่มมูลค่าของแบรนด์ และสร้างความแตกต่างที่แข็งแกร่งให้กับแบรนด์ เพื่อจุดประสงค์ในการแทรกแซงการตัดสินใจเลือกรับบริการทดแทนของกลุ่มผู้บริโภค

กรณีที่ 2 : BBC⁵²

ภัยคุกคามจากสินค้าทดแทน (Threat of Substitute Products or Services) ถือเป็นปัจจัยที่ทำลายอย่างมากสำหรับบริษัท “BBC” และผู้เล่นรายอื่น ๆ ในตลาด เนื่องจากบริการทดแทนภายในอุตสาหกรรมข่าวผ่านระบบวิทยุกระจายเสียงนั้นมีปริมาณมาก และหลากหลาย อาทิ โทรทัศน์ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย และอื่น ๆ อีกทั้งโดยมาก เนื้อหาข่าวสาร หรือข้อมูลที่ได้รับการนำเสนอ นั้น ยังเป็นชุดข้อมูลเดียวกัน หรือมีความคล้ายคลึงกันในลักษณะที่สามารถทดแทนกันได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยความสะดวกสบายที่มากกว่า และต้นทุนที่ต่ำกว่า

นอกจากนี้ ต้นทุนในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการรับบริการของผู้บริภคณั้ยังมีอัตราที่ต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจุดหมายปลายทางของบริการทดแทนโดยผู้บริโภคคือ บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ที่ผู้บริโภคสามารถรับบริการในลักษณะที่หลากหลายมากกว่าด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่า อีกทั้งยังไม่จำกัดขอบเขต หรือระยะเวลาที่ต้องการรับบริการอีกด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น สามารถกล่าวได้อย่างชัดเจนว่าบริษัท “BBC” ต้องเผชิญกับภัยคุกคามจากสินค้าทดแทนในอัตราที่สูง

⁵¹ Zander Henry. (2018). Radio One Inc Porter Five Forces Analysis. Case48. Doi: <https://www.case48.com/porter-case/1234-Radio-One-Inc>

⁵² Adamkasi. (2017). Porter's Five Forces Analysis of BBC. Porter Analysis. Doi: <https://www.porteranalysis.com/porters-five-forces-analysis-of-bbc/>

กรณีศึกษาที่ 3 : Commercial Radio Industry in Kenya⁵³

ภัยคุกคามจากสินค้าทดแทน (Threat of Substitute Products or Services) สามารถกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเพียงเล็กน้อย จนถึงปานกลางต่ออุตสาหกรรมวิทยุเชิงพาณิชย์ภายในประเทศเคนยาเท่านั้น สาเหตุเพราะ ในประเทศเคนยา สื่อวิทยุอาจเรียกได้ว่าเป็นช่องทางสื่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ทั้งจากผู้บริโภคท้องถิ่นที่ยังคงมองว่าสื่อวิทยุสามารถตอบโจทย์ความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติด้านราคาที่ต้องจ่ายเพื่อการเข้าถึง และจากกลุ่มลูกค้าผู้ซึ่งมีความต้องการด้านการประชาสัมพันธ์หรือช่องทางเพื่อการโฆษณา ซึ่งสื่อวิทยุยังสามารถตอบโจทย์ความต้องการดังกล่าวได้ในเรตราคาที่สูงดคล้องกันกับความต้องการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ได้รับ

ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่า สื่อที่นอกเหนือไปจากบริการวิทยุ อาทิ โทรทัศน์ และโซเชียลมีเดีย นั้น แม้จะเป็นอีกช่องทางสื่อที่ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น และสามารถสร้างรายได้เชิงพาณิชย์ได้ แต่อย่างไรก็ตาม สื่อประเภทดังกล่าวนี้ยังไม่สามารถสร้างผลกระทบต่ออุตสาหกรรมวิทยุเชิงพาณิชย์ได้อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติด้านรายได้ ในระดับที่ส่งผล หรือมีอิทธิพลต่อปัจจัยเพื่อการอยู่รอดในตลาดของกลุ่มผู้ประกอบการวิทยุได้ ในทางหนึ่ง สามารถกล่าวได้ว่า อุตสาหกรรมวิทยุยังคงเป็นตลาดโฆษณาที่ใหญ่ที่สุดในประเทศเคนยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติด้านสัดส่วนรายได้ของผู้ประกอบการ อันเป็นปัจจัยให้ภัยคุกคามจากสินค้าทดแทนไม่สามารถแข่งขันส่วนทางการตลาดจากบริการวิทยุได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรณีศึกษาที่ 4 : Television Channels in China⁵⁴

ภัยคุกคามจากสินค้าทดแทน (Threat of Substitute Products or Services) สามารถกล่าวได้ว่าเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่ออุตสาหกรรมการแพร่ภาพและกระจายเสียงภายในประเทศจีน กล่าวคือ ในช่วงยุคสมัยที่เทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ผู้บริโภคปลายทางของประเทศจีนได้พัฒนาศักยภาพของตน กลายเป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีประสิทธิภาพได้อย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน และด้วยเหตุนี้ บริการสื่อในรูปแบบดั้งเดิมอย่างโทรทัศน์จึงค่อย ๆ ถูกแทนที่ด้วยเครือข่ายการสื่อสารผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในท้ายที่สุด ในทางเดียวกัน ช่องทางหลักในการหารายได้ของอุตสาหกรรมสื่อแบบดั้งเดิมอย่างการขายโฆษณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการโฆษณาทางทีวี ก็ได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญด้วยเช่นเดียวกัน

5) อุปสรรคในการเข้าสู่อุตสาหกรรม (Barriers to Entry) กล่าวได้ว่า เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตได้ทำลายกำแพงกีดกันการถือกำเนิดขึ้นของผู้แข่งขันรายใหม่ ส่งผลให้แรงกดดันของการแข่งขันภายในอุตสาหกรรมยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากผู้แข่งขันรายใหม่สามารถเข้าสู่อุตสาหกรรมได้อย่างง่ายดาย

⁵³ Patrick N. O. Ogangah. (2009). Analysis of the Attractiveness of the Commercial Radio Industry in Kenya. Department of Business Administration, School of Business, University of Nairobi. Doi: http://erepository.uonbi.ac.ke/bitstream/handle/11295/23188/Ogangah%20Patrick%20N_Analysis%20of%20the%20Attractiveness%20of%20the%20Commercial%20Radio%20Industry%20in%20Kenya.pdf?sequence=3

⁵⁴ Yang Ting and Wan Xiao. A Discussion about Industrial Structure Model of Television Channels in China. School of Economics and Management, Beijing Jiaotong University. Doi: https://www.pucsp.br/icom/ingles/downloads/papers_2010/part_8/4_A%20Discussion%20about%20Industrial%20Structure%20Model.pdf

มากยิ่งขึ้นในอุตสาหกรรมกระจายเสียง ในท้ายที่สุด จะเห็นได้ว่า ตลาดได้มีอัตราการเกิดขึ้นผู้เล่นรายใหม่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับผู้ให้บริการเนื้อหาออนไลน์

ผู้ซึ่งได้เข้าร่วมการแข่งขันภายในอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก ผ่านช่องทางที่หลากหลายอย่างแพลตฟอร์มออนไลน์ แอปพลิเคชัน หรือพอดแคสต์ ซึ่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดังกล่าวนี้ จะเป็นการทำลายข้อจำกัดของผู้ประกอบการที่เห็นว่าไม่จำเป็นต้องลงทุนเพื่อการประมูลคลื่นความถี่ หรือเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการอีกต่อไป และยิ่งไปกว่านั้น สิ่งสำคัญคือ ผู้ประกอบการไม่จำเป็นต้องพึ่งพาโครงข่าย (Network) หรือสิ่งอำนวยความสะดวก (Facility) ในรูปแบบเดิม ซึ่งนับได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงห่วงโซ่คุณค่าการประกอบกิจการกระจายเสียงไปอย่างสิ้นเชิง

การศึกษาตัวอย่างการวิเคราะห์จากกรณีศึกษาในต่างประเทศแสดงดังต่อไปนี้

กรณีศึกษาที่ 1 : Radio One Inc.⁵⁵

ในมิติด้านอุปสรรคในการเข้าสู่อุตสาหกรรม (Barriers to Entry) สามารถกล่าวได้ว่า บริษัท “Radio One Inc.” มีแนวโน้มการต้องเผชิญหน้ากับอุปสรรคในลักษณะดังกล่าวในอัตราที่ต่ำ เนื่องจากปัจจัยสำคัญอย่างต้นทุน และทรัพยากรที่จำเป็นในการเข้าสู่อุตสาหกรรมสำหรับผู้เล่นรายใหม่นั้น มีความเข้มข้นในอัตราที่สูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมิติด้านการสร้างสรรค์รูปแบบการบริการ หรือผลิตภัณฑ์ใหม่ที่แตกต่างจากที่มีอยู่เดิมภายใต้ขอบเขตการดำเนินการแบบเดิม ซึ่งเป็นโจทย์ที่ท้าทาย และอาจกินระยะเวลาที่ค่อนข้างนานเกินไปสำหรับผู้เล่นรายใหม่ ในท้ายที่สุด ต้นทุนที่เฉพาะเจาะจงดังกล่าวส่งผลกระทบให้ผู้เล่นรายใหม่ไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม หากมีการปรับเปลี่ยนกฎเกณฑ์ที่มีอยู่เดิม รวมไปถึงจนถึงการปราศจากความภักดีต่อแบรนด์ของผู้บริโภค ร่วมกันกับการเกิดขึ้นของผลลัพธ์ที่มีประสิทธิภาพอย่างการสร้างเครือข่ายพันธมิตรที่แข็งแกร่งโดยผู้เล่นรายใหม่ บริษัท “Radio One Inc.” และกลุ่มผู้เล่นรายเดิมในตลาดอาจต้องเผชิญกับอุปสรรคในการประกอบกิจการอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ อย่างไรก็ตาม บริษัท “Radio One Inc.” และอาจควบรวมไปถึงกลุ่มผู้เล่นรายเดิม สามารถเตรียมพร้อมเพื่อรองรับความเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นได้โดย 1) การสร้างสรรค์ให้เกิดความภักดีต่อแบรนด์ของผู้บริโภค 2) การสร้างสรรค์กระบวนการเชิงจิตวิทยาที่มุ่งเน้นการสร้าง และพัฒนาความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้บริโภค 3) การพัฒนา และเสริมสร้างความสัมพันธ์เชิงสัญญาระยะยาว ร่วมกันกับซัพพลายเออร์เพื่อการขยายการเข้าถึงตลาดของกลุ่มเป้าหมาย และ 4) การลงทุนในกระบวนการวิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการตรวจสอบ รวบรวม และวิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ เพื่อจุดประสงค์ในการปรับใช้ข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ที่สามารถสร้างความแตกต่างอันแข็งแกร่งให้กับแบรนด์ได้

⁵⁵ Zander Henry. (2018). Radio One Inc Porter Five Forces Analysis. Case48. Doi: <https://www.case48.com/porter-case/1234-Radio-One-Inc>

กรณีศึกษาที่ 2 : BBC⁵⁶

ในบริบทของอุตสาหกรรมข่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาถึงปัจจัยด้านสถานะการเป็นบริษัทขนาดใหญ่ที่มีระยะการประกอบกิจการยาวนานของ “BBC” ร่วมด้วยแล้ว การเกิดขึ้นของผู้เล่นรายใหม่ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ภายในตลาดเดียวกันกับ “BBC” ผู้ซึ่งสามารถยืนหยัดในการรักษาสถานะ และส่วนแบ่งทางการตลาดได้อย่างมั่นคงในระยะยาวนั้นถือเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นได้ยาก หากปราศจากปัจจัยด้านการควบรวมกิจการกับผู้เล่นรายใหญ่ เนื่องจากข้อจำกัดอย่างค่าใช้จ่ายในต้นทุนการจัดตั้ง และติดตั้งระบบโครงข่าย กระจายเสียง และข้อบังคับที่เข้มงวดโดยรัฐบาลอย่างค่าธรรมเนียมการขอใบอนุญาตที่มีอัตราที่สูงมาก ตลอดจนการสร้างภาพลักษณ์ของแบรนด์ อันมีผลต่อระดับความภักดีของผู้บริโภค ซึ่งล้วนแต่เป็นต้นทุนที่มีมูลค่าสูง และมีระยะเวลาการคืนทุนที่ยาวนานทั้งสิ้น ดังนั้น จึงสามารถกล่าวได้อย่างชัดเจนว่า ภัยคุกคามของผู้เล่นรายใหม่นั้น มีผลกระทบต่อบริษัทอย่าง “BBC” ในอัตราที่น้อยมาก

อย่างไรก็ตาม BBC ก็ได้รับภัยคุกคามจากเทคโนโลยี โดยมีการเตรียมการที่จะออกอากาศบนแพลตฟอร์มออนไลน์เท่านั้นภายในปี 2570 โดยในขณะนี้เริ่มการเปลี่ยนผ่านโดยเริ่มต้นจากช่องรายการที่มีกลุ่มผู้ชมเป็นกลุ่มวัยรุ่น อาทิ ช่อง CBBC หรือช่อง BBC4 อย่างไรก็ตามแผนการปรับเปลี่ยนมีการคำนึงถึงกลุ่มผู้ชมที่ได้น้อย กลุ่มชนบท ผู้ซึ่งไม่สามารถเข้าถึงสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีคุณภาพเพียงพอที่จะรับชมผ่านแพลตฟอร์มดังกล่าวได้ ซึ่งยังคงเป็นความท้าทายในมุมมองของผู้บริหาร BBC ⁵⁷ ดังนั้นความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีจึงเป็นประเด็นที่ผู้กำกับดูแลสื่อในประเทศไทยควรจับตามองและวางแผนเชิงป้องกันการเสียหายของอุตสาหกรรมอันเกิดจากการเปลี่ยนผ่านเทคโนโลยี

กรณีศึกษาที่ 3 : Commercial Radio Industry in Kenya⁵⁸

ในมิติด้านอุปสรรคในการเข้าสู่อุตสาหกรรม (Barriers to Entry) สามารถกล่าวได้ว่า อุตสาหกรรมวิทยุเชิงพาณิชย์ภายในประเทศเคนยานั้น ได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามจากการเกิดขึ้นของผู้เล่นรายใหม่ ตั้งแต่ระดับปานกลาง-สูง กล่าวคือ ในเริ่มแรก ผู้เล่นรายใหม่จะถูกดึงดูดให้เข้าสู่ตลาดเนื่องด้วยปัจจัยด้านส่วนแบ่งทางการตลาดของกิจการวิทยุ กล่าวคือ รายได้ที่อาจได้รับการประกอบกิจการ ดังนั้น ความสนใจที่ดึงดูดให้ผู้เล่นรายใหม่เลือกเดินเข้าสู่ตลาดอย่างเร่งรีบนั้น ส่งผลให้กระบวนการหารายได้ของกลุ่มผู้ประกอบการเดิมในตลาดได้รับผลกระทบ โดยที่สัดส่วนรายได้จะได้รับการกระจายตัวมากขึ้นตามอัตราส่วนของการเกิดขึ้นของผู้เล่นรายใหม่

⁵⁶ Adamkasi. (2017). Porter's Five Forces Analysis of BBC. Porter Analysis. Doi: <https://www.porteranalysis.com/porters-five-forces-analysis-of-bbc/>

⁵⁷ Jim Waterson” (2022). BBC preparing to go online-only over next decade, says director general. www.theguardian.com/media/2022/dec/07/bbc-will-go-online-only-by-2030s-says-director-general

⁵⁸ Patrick N. O. Ogangah. (2009). Analysis of the Attractiveness of the Commercial Radio Industry in Kenya. Department of Business Administration, School of Business, University of Nairobi. Doi: http://erepository.uonbi.ac.ke/bitstream/handle/11295/23188/Ogangah%20Patrick%20N_Analysis%20of%20the%20Attractiveness%20of%20the%20Commercial%20Radio%20Industry%20in%20Kenya.pdf?sequence=3

อย่างไรก็ตาม โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการรักษาความมั่นคงในระยะยาวของผู้เล่นรายใหม่นั้น สามารถกล่าวได้ว่า มีอัตราที่ต่ำอย่างสวนทางกันกับอัตราการเข้าสู่ตลาดของผู้เล่นรายใหม่อย่างสิ้นเชิง เนื่องจากข้อจำกัด และอุปสรรคด้านการประกอบการที่อาจเรียกได้ว่าเป็นข้อเรียกร้องด้านต้นทุน และทรัพยากรที่มากเกินไปที่ศักยภาพของผู้เล่นส่วนมากในตลาดจะสามารถรองรับได้ อาทิ เงินต้นสำหรับการลงทุนด้านสถานที่ และการติดตั้งระบบ ค่าใช้จ่ายเพื่อโครงข่าย อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ค่าจ้างพนักงาน และค่าใช้จ่ายประเภทอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงกันกับกระบวนการดำเนินการภายในตลาดที่มีสภาพแวดล้อม หรือบริบทดั้งเดิมของประเทศเคนยาเกี่ยวข้องอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ กล่าวคือ กลยุทธ์เพื่อการประกอบธุรกิจ

ในท้ายที่สุด ภายหลังจากช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรือกล่าวคือ 5 ปี โดยประมาณ จำนวนผู้เล่นที่เหลืออยู่ในตลาดจะสะท้อนเพียงบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์กรที่มีต้นทุน และทรัพยากรมากเพียงพอต่อการรับมือกับอุปสรรค และข้อจำกัดภายในตลาดของประเทศเคนยาเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับข้อจำกัดด้านความสัมพันธ์เชิงพันธมิตร หรือธุรกิจที่สายสัมพันธ์อันดีร่วมกันกับ “ลูกค้ำ” ในตลาด และด้านความสัมพันธ์เชิงความภักดีที่มีต่อแบรนด์โดยประชาชนท้องถิ่น ในอีกนัยหนึ่ง สามารถกล่าวได้ว่า ภายในจำนวนของผู้เล่นที่เหลือรอดในตลาดนั้น อาจมีเพียงผู้เล่นรายใหม่ไม่กี่ราย หรืออาจไม่มีผู้เล่นรายใหม่ถูกนับรวมอยู่ภายในจำนวนดังกล่าวด้วยเลยก็เป็นได้

กรณีศึกษา 4 : Television Channels in China⁵⁹

ในมิติด้านอุปสรรคในการเข้าสู่อุตสาหกรรม (Barriers to Entry) สามารถกล่าวได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการดั้งเดิมภายในอุตสาหกรรมการแพร่ภาพและกระจายเสียงภายในประเทศจีนนั้น ต้องเผชิญกับผลกระทบของอิทธิพล หรือภัยคุกคามอันร้ายแรงจากผู้เข้าแข่งขันที่มีทั้งศักยภาพ ความพร้อม และความต้องการในการเข้าสู่ตลาดอยู่ตลอดเวลา อย่างไรก็ตาม กระแสของอิทธิพลเชิงลบดังกล่าวไม่สามารถส่งผลกระทบต่อผู้เล่นเดิมในตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพเต็มที่ เนื่องจากข้อจำกัดด้านการเริ่มต้นการประกอบธุรกิจของรัฐบาลจีน กล่าวคือ นโยบายที่จำกัด และปิดกั้นการขยายตัวของอุตสาหกรรมสื่อ เพื่อจุดประสงค์ด้านศักยภาพ และประสิทธิภาพด้านกำกับดูแลของหน่วยงานภาครัฐต่อสถานประกอบการภายในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอุตสาหกรรมสื่อสารมวลชน

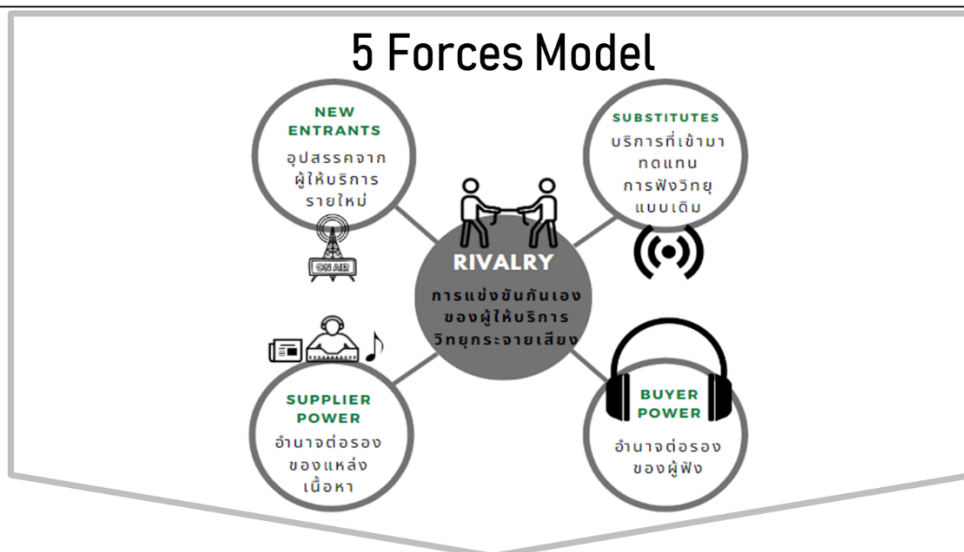
⁵⁹ Yang Ting and Wan Xiao. A Discussion about Industrial Structure Model of Television Channels in China. School of Economics and Management, Beijing Jiaotong University. Doi: https://www.pucsp.br/icom/ingles/downloads/papers_2010/part_8/4_A%20Discussion%20about%20Industrial%20Structure%20Model.pdf



บทที่ 4 การศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่

สามารถนำมาใช้ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล
การดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช.
และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง

1. ประเภทกิจการบริการสาธารณะ 2. ประเภทกิจการทางธุรกิจ 3. ประเภททดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม)



ประเด็นร่วมทุกกลุ่ม ผู้มีส่วนได้เสีย	1. ความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมกระจายเสียงตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน 2565 2. ความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการรุกของสื่อ Over The Top (OTT) 3. การส่งเสริมและสนับสนุนจากสำนักงาน กสทช. และ กองทุน กทปส.
ประเด็นสำหรับ nab. ผู้กำกับดูแล	1. การกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด 2. การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทสาธารณะ ธุรกิจ และบริการชุมชน) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67 3. แนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่ 4. การทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่ 2
ประเด็นสำหรับ Sender ผู้ให้บริการ	1. การประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด 2. การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทสาธารณะ ธุรกิจ และบริการชุมชน) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67 3. สภาพปัญหาในการประกอบกิจการ การแข่งขันในอุตสาหกรรม บริการทดแทน อำนาจต่อรองของสถานีพหุติดกรมผู้ฟัง
ประเด็นสำหรับ Receiver ผู้รับบริการ	1. การรับรู้ลักษณะโฆษณาในวิทยุสำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท 2. การรับรู้คุณภาพสัญญาณ 3. การรับรู้คุณภาพของเนื้อหารายการวิทยุ 4. การประเมินความต้องการประเภทเนื้อหาในการกระจายเสียง อาทิ ความต้องการหมวดเนื้อหา ด้านสุขภาพ ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ หรือ ด้านการเงิน โดยเฉพาะ

ภาพที่ 14 กรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework) เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565

4.1 การกำหนดแหล่งข้อมูลเพื่อศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่สามารถนำมาใช้ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง

จากการกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 จึงนำไปสู่การศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่สามารถนำมาใช้ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ซึ่งจำแนกเป็น 3 แหล่งข้อมูล ได้แก่

- 1) การศึกษาผลการดำเนินงานของ กสทช. จากรายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565 จำนวนรวม 33 ครั้ง⁶⁰
- 2) การทำหนังสือสอบถามข้อมูล ข้อเท็จจริงที่สำนักงาน กสทช. ได้ดำเนินการในปี พ.ศ. 2565 ภายใต้ประเด็นการติดตามและประเมินผลจากกลุ่มผู้กำกับดูแล จำนวน 4 ประเด็น
- 3) แหล่งข้อมูลจากการกำหนดตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้แม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568)⁶¹ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียง ในปี พ.ศ. 2565

การรายงานผลการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่สามารถนำมาใช้ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ได้รายงานตามประเด็นสำหรับติดตามจาก กสทช. และผู้กำกับดูแล จำนวน 4 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นย่อยด้านที่ 1 การกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด

ประเด็นย่อยด้านที่ 2 การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567

ประเด็นย่อยด้านที่ 3 แนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่

ประเด็นย่อยด้านที่ 4 การทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2

⁶⁰ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.(2566).รายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2566.จาก www.nbtc.go.th/Information/cabinet/รายงานการประชุม-กสทช.aspx?lang=th-th

⁶¹ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2564).นิยามตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568). กรุงเทพฯ: สำนักงาน กสทช.

4.2 ผลการศึกษา ค้นคว้า รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่สามารถนำมาใช้ในการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง

4.2.1 ผลการศึกษาด้านการกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด

4.2.1.1 จากรายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565 แสดงข้อมูลดังนี้

จากรายงานการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด สามารถพิจารณาได้จากการประชุมครั้งที่ 8 เป็นต้นไป เนื่องจากเป็นระยะเวลาหลังจากวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นเวลาเริ่มประกอบกิจการภายใต้ระบบใบอนุญาตโดยสำนักงาน กสทช. ดังแสดงการพิจารณาที่เกี่ยวข้องดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด

ประชุม	กิจกรรม	ประเด็น	จำนวน
ครั้งที่ 9 : 27 เมษายน 2565	พิจารณา	ประเด็นการอนุญาต	2 สถานี
ครั้งที่ 16 : 29 มิถุนายน 2565	พิจารณา	ประเด็นการอนุญาต ใบอนุญาตกิจการทางธุรกิจ	4 รายการ
ครั้งที่ 17 : 6 กรกฎาคม 2565	รับทราบ	แนวทางการชี้แจงข้อมูลต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรณีการจัดสรรคลื่นความถี่ระบบ เอฟเอ็ม จำนวน 313 คลื่นความถี่	1 เรื่อง
	พิจารณา	ประเด็นทางเทคนิค	1 สถานี
ครั้งที่ 18 : 18 กรกฎาคม 2565	รับทราบ	ประเด็นทางเทคนิค	1 สถานี
	พิจารณา	ประเด็นทางเทคนิค	22 สถานี
ครั้งที่ 19 : 27 กรกฎาคม 2565	พิจารณา	ประเด็นหลักเกณฑ์ ระยะเวลาการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ความเหมาะสมของการใช้คลื่นความถี่	3 ประเภท ใบอนุญาต
ครั้งที่ 20 : 3 สิงหาคม 2565	พิจารณา	หลักการและขั้นตอนการออกคำสั่งและกำหนดโทษทางปกครอง กรณีผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ มีการโฆษณาอาหาร ยา และผลิตภัณฑ์สุขภาพ ที่เป็น	1 เรื่อง

ประชุม	กิจกรรม	ประเด็น	จำนวน
		การเอาเปรียบผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ : บส :	
ครั้งที่ 21 : 10 สิงหาคม 2565	รับทราบ	ผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการ ประจำปี 2564 ภายใต้แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568) ข้อมูลสิ้นสุด ณ 31 ธันวาคม 2564	1 เรื่อง
	พิจารณา	เห็นชอบให้เลขาธิการ กสทช. เป็นผู้มีอำนาจใน การออกคำสั่งให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง หรือกิจการโทรทัศน์ระงับการกระทำที่เป็นการ ฝ่าฝืน	1 เรื่อง
	พิจารณา	แผนปฏิบัติการประจำปี 2565 ภายใต้แผน แม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568)	1 แผน
ครั้งที่ 22 : 24 สิงหาคม 2565	พิจารณา	การกำหนดค่าที่ต่อประเด็นการบริหารคลื่น ความถี่บริเวณชายแดน	2 พื้นที่
ครั้งที่ 23 : 31 สิงหาคม 2565	พิจารณา	ประเด็นทางเทคนิค	2 สถานี
	พิจารณา	ขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ระบบเอเอ็ม	1
ครั้งที่ 24 : 7 กันยายน 2565	พิจารณา	การกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ระบบเอฟเอ็ม สำหรับการให้บริการกระจายเสียง ประเภทกิจการบริการสาธารณะเพิ่มเติม	1 เรื่อง
ครั้งที่ 29 : 26 ตุลาคม 2565	พิจารณา	อนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจ	1 สถานี
ครั้งที่ 30 : 9 พฤศจิกายน 2565	รับทราบ	กิจการทางธุรกิจเปลี่ยนข้อมูลผู้อำนวยการสถานี	5 สถานี
	พิจารณา	(เลื่อน) อนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการทางธุรกิจ	1 สถานี
	เรื่องอื่นๆ	สรุปผลการประชุมหารือเพื่อรับฟังข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการยกระดับกิจการ วิทยุกระจายเสียงไทยเพื่อก้าวสู่มาตรฐานสากล เพื่อสร้างสรรค์สังคมและเศรษฐกิจที่ยั่งยืน	1 เรื่อง
ครั้งที่ 31 : 15 พฤศจิกายน 2565	รับทราบ	ประเด็นทางเทคนิค	4 สถานี
	พิจารณา	อนุญาตประกอบกิจการทางธุรกิจ	2 สถานี
	พิจารณา	คำร้องขอขยายระยะเวลาการแจ้งข้อมูลสิ่ง อำนวยความสะดวกของกิจการทางธุรกิจ	5 นิติ บุคคล

ประชุม	กิจกรรม	ประเด็น	จำนวน
	พิจารณา	การเปลี่ยนแปลงทางทะเบียน	1 สถานี
	เห็นชอบ	หลักการมอบอำนาจการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และการมอบหมายให้ปฏิบัติการแทนคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง ในกรณีการเปลี่ยนแปลงผู้กระทำการแทน ของผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงประเภทกิจการบริการสาธารณะ	1 เรื่อง
ครั้งที่ 32 :23 พฤศจิกายน 2565	พิจารณา	(เลื่อน) การขอยกเลิกใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ สำหรับการให้บริการกระจายเสียงประเภทกิจการบริการสาธารณะ ประเภทที่สอง ของกรมเจ้าท่า สถานีวิทยุกระจายเสียงกรมเจ้าท่า คลื่นความถี่ 107.51 เมกะเฮิร์ตซ์ จังหวัดสมุทรสงคราม และกรมประชาสัมพันธ์ ในระบบเอเอ็ม คลื่นความถี่ 639 กิโลเฮิร์ตซ์ และคลื่นความถี่ 1476 กิโลเฮิร์ตซ์ จังหวัดลำพูน	2 สถานี
ครั้งที่ 33 : 7 ธันวาคม 2565	พิจารณา	เรื่องที่ค้างจากครั้งที่ 32	-

4.2.1.2 สำนักงาน กสทช. ได้ทำหนังสือให้ข้อมูลดังนี้

การกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงที่ใช้คลื่นความถี่ภายใต้ระบบใบอนุญาตมีแนวทางดำเนินการที่สอดคล้องตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 และประกาศหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับการให้บริการกระจายเสียง ประกาศ กสทช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ และประกาศ กสทช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำผังรายการสำหรับการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ ฯลฯ

โดยในขั้นตอนการแจ้งสิทธิ ได้มีการกำหนดเงื่อนไขใบอนุญาต ประกอบด้วยข้อกำหนดที่ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการสถานี การป้องกันการผูกขาด การกำกับเนื้อหารายการและผังรายการ การส่งเสริมและควบคุมจริยธรรมแห่งวิชาชีพ และการคุ้มครองผู้เสียหายจากการประกอบกิจการ ฯลฯ ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวมีเนื้อหาและรายละเอียดที่สามารถเป็นหลักประกันการประกอบกิจการกระจายเสียง เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับบริการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้องและเป็นธรรม

ภายหลังดำเนินการกระบวนการออกใบอนุญาต สำนักงาน กสทช. โดย สำนักงานการอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงและโทรทัศน์ (ปส.) ได้ประกาศรายชื่อผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงที่ใช้คลื่นความถี่ ประเภทกิจการบริการสาธารณะ และกิจการทางธุรกิจบนเครือข่ายสารสนเทศของสำนักงาน กสทช. เพื่อเปิดเผยเป็นข้อมูลต่อสาธารณชน (ดูรายละเอียดได้ที่ https://broadcast.nbtc.go.th/radio-radio_test-dio_newist) ในขณะเดียวกันได้มีการจัดทำบันทึกข้อความ และประสานข้อมูลรายละเอียดการอนุญาตและเงื่อนไขการใช้คลื่นความถี่และประกอบกิจการกระจายเสียงให้สำนักที่เกี่ยวข้องรับทราบ โดยมีระบบฐานข้อมูลกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์รองรับการใช้งานและตรวจสอบข้อมูลร่วมกัน เพื่อการกำกับดูแลการให้บริการกระจายเสียงเป็นไปด้วยความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ในส่วนของการใช้คลื่นความถี่ เพื่อประกอบกิจการกระจายเสียงบริการสาธารณะ กสทช. ได้มีความเห็นในการประชุม กสทช. ครั้งที่ 17/2565 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2565 เกี่ยวกับแนวทางการกำกับดูแลที่ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์เรื่องการปฏิรูปสื่อ และต้องติดตามตรวจสอบการใช้งานคลื่นความถี่ของผู้รับใบอนุญาตอย่างเข้มงวด เพื่อให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการออกใบอนุญาต และเกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ

ดังนั้น เพื่อตอบรับแนวนโยบายในเรื่องดังกล่าว สำนักงาน กสทช. โดย ปส. จึงได้มีบันทึกข้อความแจ้งเวียนภายในให้สำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาครับทราบแนวนโยบายในการกำกับดูแลของ กสทช. พร้อมกำกับให้มีการกำกับตรวจสอบและติดตามการใช้งานคลื่นความถี่ของผู้รับใบอนุญาตอย่างเคร่งครัด ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีข้อร้องเรียน หรือพบการกระทำผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำที่ขัดต่อเงื่อนไขการอนุญาต เช่น การใช้งานคลื่นความถี่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการออกใบอนุญาต การหารายได้ที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด การออกอากาศเนื้อหารายการที่ต้องห้ามตามกฎหมาย หรืออาจไม่เป็นไปตามผังรายการที่ได้รับอนุมัติให้ออกอากาศ และการหยุดให้บริการโดยไม่มีเหตุสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจาก กสทช. ฯลฯ สำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาค ต้องนำส่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาหรือพิสูจน์การกระทำผิดมายังสำนักงาน กสทช. ส่วนกลาง เช่น ภาพถ่าย เทปบันทึกรายการ และบันทึกคำชี้แจงของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ เพื่อให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายทั้งในส่วนของการดำเนินคดีเพื่อรับโทษทางอาญา และการบังคับใช้มาตรการทางปกครองภายใต้ระบบการใบอนุญาต เช่น การพักใช้ และเพิกถอนใบอนุญาต ฯลฯ ซึ่งไม่ว่าจะเป็นกรณีใด ๆ ปส. จะดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อให้ กสทช. พิจารณาว่าสมควรเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตที่มีประวัติกระทำผิดให้มีระยะเวลาน้อยกว่า 5 ปี หรือไม่ ซึ่งประเด็นดังกล่าวเป็นอำนาจของ กสทช. ที่จะพิจารณาได้ตามคำสั่งและเงื่อนไขใบอนุญาตที่ได้เคยแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบไว้เป็นการล่วงหน้าแล้ว

4.2.1.3 ข้อมูลการกำหนดตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้แม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568) แสดงการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

สำนักงาน กสทช. ได้กำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนดเอาไว้ใน ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียงในประเทศไทย โดยตัวชี้วัดที่ระบุว่าต้องดำเนินการภายในปี 2565 นั้น มีจำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่

ตัวชี้วัดที่ 1 การลดลงของการกระทำความผิดด้านกระจายเสียง

ปี พ.ศ. 2565 เชื่อมโยงไปถึง ปี พ.ศ. 2567 มีการสร้างความรู้ความเข้าใจ และการให้ข้อมูลแก่ผู้ประกอบการ รวมถึงมีสถิติสรุปผลการกระทำผิดซ้ำทุกปี เทียบกับปีฐาน (พ.ศ. 2563)

ตัวชี้วัดที่ 2 การเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงที่ได้มาตรฐาน

ปี พ.ศ. 2564 เชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ. 2568 พัฒนาศักยภาพด้านการประกอบกิจการกระจายเสียงให้มีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ตามภูมิภาคต่าง ๆ รวม 2 พื้นที่ จำนวน 4 ครั้ง กลุ่มเป้าหมายครั้งละ 30 - 35 คน

ปี พ.ศ. 2565 สร้างความรู้ ความเข้าใจให้ผู้ประกอบกิจการในการใช้งานระบบ e-BCS 4 ครั้ง รวมถึง มีสถิติการใช้งานระบบ e-BCS สำหรับการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต และยื่นผังรายการ รวมถึงมีขับเคลื่อนแผนการจัดอบรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของแผน

ปี พ.ศ. 2565 เชื่อมโยงไปถึง ปี พ.ศ. 2567 มีสถิติสรุปผลการยกระดับผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงสถานี วิทยุทดลองประกอบกิจการ ที่ได้มาตรฐานมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปีฐาน

ปี พ.ศ. 2565 เชื่อมโยงไปถึง ปี พ.ศ. 2568 จัดอบรมให้ ผู้ประกอบกิจการมีความรู้ความเข้าใจทางด้านเทคนิคฯ ในพื้นที่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ปีละ 4 ครั้ง กลุ่มเป้าหมายครั้งละ 40 คน

ตัวชี้วัดที่ 3 การลดลงของจำนวนการรบกวนการใช้คลื่นความถี่ที่เข้าข่ายมีผลกระทบต่อความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน

ปี พ.ศ. 2565 เตรียมความพร้อมและสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอุปกรณ์การวัดการแพร่แปลกปลอมสถานีที่มีประวัติรบกวนฯ และพัฒนาระบบบริหารจัดการ การวัดการแพร่แปลกปลอม

ปี พ.ศ. 2565 เชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ. 2568 มีรายงานสถิติ การป้องกันแก้ไข ปัญหาการรบกวนการใช้คลื่นความถี่ที่เกิดจากสถานีวิทยุและการตรวจจับ ระงับหากมีการแพร่คลื่นความถี่รบกวนได้ทันทีร้อยละ 100 ของเรื่องที่ได้รับแจ้งฯ

4.2.2 ผลการศึกษาด้านการเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567

4.2.2.1 จากรายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565 แสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567 ดังนี้

ตารางที่ 6 ผลการประชุมที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567

ประชุม	กิจกรรม	ประเด็น	จำนวน
ครั้งที่ 8 : 7 เมษายน 2565	รับทราบ	ประเด็นเกี่ยวกับผู้ทดลองประกอบกิจการ อาทิจากการเปลี่ยนข้อมูลทางทะเบียน	9 รายการ
	รับทราบ	ผลพิพาทภาคดีเปลี่ยนผ่านการทดลองประกอบกิจการ	19 คดี
	พิจารณา	การขอยกเลิกการทดลองประกอบกิจการ	5 ราย 6 สถานี
	พิจารณา	ข้อร้องเรียนเนื้อหา โฆษณา ไม่เหมาะสม	2 สถานี
ครั้งที่ 12 : 18 พฤษภาคม	พิจารณา	ขอทดลองประกอบกิจการ	1 สถานี
ครั้งที่ 14 : 8 มิถุนายน 2565	พิจารณา	คำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ระบบเอฟเอ็ม กำลังส่งต่ำ	3 สถานี
ครั้งที่ 16 29 มิถุนายน 2565	พิจารณา	ขอทดลองประกอบกิจการ	1 สถานี
ครั้งที่ 17 : 6 กรกฎาคม	พิจารณา	เห็นชอบให้นำการกระทำความผิดในกลุ่มผู้ทดลองวิทยุเป็นเงื่อนไขลดทอนจำนวนผู้ที่ไม่มีความพร้อมทดลองออกอากาศวิทยุให้เหลือจำนวนน้อยลงก่อนจะสิ้นสุดการอนุญาตในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2567 เนื่องจากการกระทำความผิดของกลุ่มวิทยุกระจายเสียงในกรณีนี้มีจำนวนสูงมากถึง 2,536 กรณีจากจำนวนผู้รับใบอนุญาต 2,263 รายนับตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2563 เป็นต้นมา	1 เรื่อง
ครั้งที่ 18 : 18 กรกฎาคม 2565	พิจารณา	ประเด็นเกี่ยวกับผู้ทดลองประกอบกิจการ อาทิจากการเปลี่ยนข้อมูลทางทะเบียน	12 สถานี
	พิจารณา	ประเด็นฝ่าฝืน หรือ พักใบอนุญาต	11 สถานี
ครั้งที่ 19 : 27 กรกฎาคม 2565	พิจารณา	ประเด็นฝ่าฝืน หรือ พักใบอนุญาต	13 สถานี
ครั้งที่ 20 : 3 สิงหาคม 2565	พิจารณา	ประเด็นฝ่าฝืน หรือ พักใบอนุญาต	8 สถานี
ครั้งที่ 21 : 10 สิงหาคม 2565	พิจารณา	ประเด็นฝ่าฝืน หรือ พักใบอนุญาต	11 สถานี
ครั้งที่ 22 : 24 สิงหาคม 2565	พิจารณา	การสิ้นสุดสิทธิการทดลองประกอบกิจการ	52 สถานี
ครั้งที่ 23 : 31 สิงหาคม 2565	พิจารณา	ประเด็นทางเทคนิค	1 สถานี

ประชุม	กิจกรรม	ประเด็น	จำนวน
	พิจารณา	การขอยกเลิกทดลองประกอบกิจการ	10 สถานี
	พิจารณา	ขอความร่วมมือให้ผู้ทดลองออกอากาศ วิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็ม รับสัญญาณ รายการจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย	1 รายการ
	พิจารณา	ประเด็นฝ่าฝืน หรือ พักใบอนุญาต	4 สถานี
	พิจารณา	ประเด็นผู้ประกอบการฟ้องคดี	2 สถานี
ครั้งที่ 24 : 7 กันยายน 2565	พิจารณา	แนวคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ระบบ เอฟเอ็ม กำลังส่งต่ำสำหรับการให้บริการ กระจายเสียง ประเภทกิจการบริการชุมชน	1 เรื่อง
	พิจารณา	คำขอบรรเทาการชำระค่าปรับทางปกครอง	2 สถานี
ครั้งที่ 25 : 14 กันยายน 2565	พิจารณา	คำขอบรรเทาการชำระค่าปรับทางปกครอง	2 สถานี
ครั้งที่ 26 : 21 กันยายน 2565	รับทราบ	ประเด็นทางเทคนิค	2 สถานี
ครั้งที่ 27 : 12 ตุลาคม	พิจารณา	(เลื่อน) คำร้องขอเข้าแสดงตนเพื่อแจ้งความ ประสงค์ขอทดลองออกอากาศ	1 สถานี
	พิจารณา	(เลื่อน) ประเด็นฝ่าฝืน หรือ พักใบอนุญาต	1 สถานี
ครั้งที่ 28 : 19 ตุลาคม 2565	พิจารณา	ร้องขอเข้าแสดงตนเพื่อแจ้งความประสงค์ขอ ทดลองออกอากาศ	1 สถานี
	พิจารณา	ประเด็นฝ่าฝืน หรือ พักใบอนุญาต	1 สถานี
	พิจารณา	ยกเลิกการทดลองออกอากาศ	2 สถานี
ครั้งที่ 29 : 26 ตุลาคม 2565	รับทราบ	ประเด็นทางเทคนิค	2 สถานี
	พิจารณา	ยกเลิกการทดลองออกอากาศ	2 สถานี
	พิจารณา	คำขอบรรเทาการชำระค่าปรับทางปกครอง	1 สถานี
ครั้งที่ 30 : 9 พฤศจิกายน 2565	พิจารณา	(เลื่อน) คำขอบรรเทาการชำระค่าปรับทาง ปกครอง	1 สถานี
ครั้งที่ 32 : 23 พฤศจิกายน 2565	รับทราบ	ประเด็นทางเทคนิค	1 สถานี
	พิจารณา	(เลื่อน) การขอยกเลิกการทดลองประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง และการทดลอง ออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็ม	18 สถานี
	พิจารณา	(เลื่อน) การเปลี่ยนแปลงข้อมูลทางเทคนิค	2 สถานี
	เห็นชอบ	ขยายระยะเวลาการเสนอรายงานการวิเคราะห์ ความเหมาะสมของการใช้คลื่นความถี่ตาม	1 เรื่อง

ประชุม	กิจกรรม	ประเด็น	จำนวน
		ประกาศเชิญชวนขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ระบบเอฟเอ็ม กำลังส่งต่ำ เพื่อให้บริการกระจายเสียง ประเภทกิจการบริการชุมชน และบริการสาธารณะ ออกไปอีก 90 วัน เนื่องจากกระบวนการที่ต้องดำเนินการหลายขั้นตอน จึงต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการเพิ่มเติม	
	พิจารณา	(เลื่อน) ขอร้องเรียนกรณีฝ่าฝืน	1 สถานี

4.2.2.2 สำนักงาน กสทช. ได้ทำหนังสือให้ข้อมูลดังนี้

ตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็ม ข้อ 11 กำหนดให้ผู้ทดลองออกอากาศที่เข้าแสดงตนเพื่อแจ้งความประสงค์ขอทดลองออกอากาศตามข้อ 7 ของประกาศแล้วมีสิทธิทดลองออกอากาศตามประกาศนี้ โดยมีผลนับแต่วันที่เข้าแสดงตนจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2567 โดยผู้ทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็มแต่ละประเภทสามารถเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบการอนุญาตตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับการให้บริการกระจายเสียงได้ ดังนี้

1) กิจการบริการชุมชน สามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ตามแผนความถี่วิทยุกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม กำลังส่งต่ำ

2) สำหรับกิจการบริการชุมชนกิจการบริการสาธารณะ สามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามแผนความถี่วิทยุกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม กำลังส่งต่ำ สำหรับกิจการบริการสาธารณะ หรือยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามแผนความถี่วิทยุกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม

3) สำหรับประเภทกิจการบริการสาธารณะกิจการทางธุรกิจ สามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามแผนความถี่วิทยุกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม สำหรับกิจการบริการทางธุรกิจ ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการประมูลคลื่นความถี่ในระบบเอฟเอ็ม สำหรับการให้บริการกระจายเสียง ประเภทกิจการทางธุรกิจ หรือยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามแผนความถี่วิทยุกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มกำลังส่งต่ำ สำหรับประเภทกิจการทางธุรกิจ

ทั้งนี้ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาแล้ว และ กสทช. เห็นควรให้มีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ทางสำนักงาน กสทช. จะมีการประกาศเชิญชวนตามกระบวนการที่กำหนดไว้ในประกาศ กสทช. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับการให้บริการกระจายเสียงต่อไป

4.2.2.3 ข้อมูลการกำหนดตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายได้แม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568)

จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 สำนักงาน กสทช. ไม่ได้กำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการ

ชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567 แต่ระบุแนวทางการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียงในประเทศไทย เอาไว้ในข้อที่ 6) พิจารณาหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเงื่อนไขความจำเป็นในการอนุมัติใบอนุญาต ซึ่งปรากฏหลักฐานที่เกี่ยวข้องเป็นประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็ม⁶² ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเตรียมการคือ ผู้ขึ้นทะเบียนทดลองประกอบกิจการเดิมที่ต้องต่อใบอนุญาตทุกปีให้ปรับเป็นการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทดลองออกอากาศ ซึ่งเริ่มใช้หลักเกณฑ์วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2565 และสิ้นสุดการทดลองเพื่อเข้ากระบวนการจัดสรรใบอนุญาต วันที่ 31 ธันวาคม 2567 ซึ่งผู้ประกอบการรายใดที่ไม่สามารถเข้าสู่ระบบใบอนุญาตได้ต้องยุติการประกอบกิจการ

4.2.3 ผลการศึกษาด้านแนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่

4.2.3.1 จากรายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565 แสดงข้อมูลทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่ ดังนี้

ตารางที่ 7 ผลการประชุมที่เกี่ยวข้องกับทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่

ประชุม	กิจกรรม	ประเด็น	จำนวน
ครั้งที่ 8 : 7 เมษายน 2565	พิจารณา	ประเด็นการคืนคลื่นความถี่	2 สถานี
ครั้งที่ 21 : 10 สิงหาคม 2565	พิจารณา	แนวทางการแจ้งตอบกรณีสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรขอหาหรือวิธีการดำเนินงานและแนวทางในการขออนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับการให้บริการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม	7 สถานี

4.2.3.2 สำนักงาน กสทช. ได้ทำหนังสือให้ข้อมูลดังนี้

1) ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประมูลคลื่นความถี่ในระบบเอฟเอ็มสำหรับการให้บริการกระจายเสียง ประเภทกิจการทางธุรกิจ ได้กำหนดแนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูลไว้ ดังนี้

กรณีของคลื่นความถี่ที่ไม่มีผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ตามข้อ 5 วรรคสองของประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประมูลคลื่นความถี่ในระบบเอฟเอ็ม สำหรับการให้บริการกระจายเสียง ประเภทกิจการทางธุรกิจ ได้กำหนดวิธีการดำเนินการในกรณีที่สิ้นสุดระยะเวลายื่นคำ

⁶² ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็ม วันที่ค้นข้อมูล 19 เมษายน 2565, จาก

www.broadcast.nbtc.go.th/radio-radio_test-radio_allow และ www.broadcast.nbtc.go.th/data/document/law/doc/th/65020000002.pdf

ขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่งแล้ว หากคลื่นความถี่ใดไม่มีผู้ไต่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ให้สำนักงาน กสทช. จัดทำรายงานเสนอต่อ กสทช. เพื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่และบริหารจัดการคลื่นความถี่ให้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนต่อไป

กรณีของคลื่นความถี่ที่ไม่มีผู้วางหลักประกันการประมูล ตามข้อ 10 ของประกาศ กสทช. เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประมูลคลื่นความถี่ในระบบเอฟเอ็ม สำหรับการให้บริการกระจายเสียงประเภทกิจการทางธุรกิจ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการวางหลักประกันการประมูลเป็นจำนวนร้อยละสิบของราคาขั้นต่ำของคลื่นความถี่ทั้งหมดที่ประสงค์จะเข้าร่วมการประมูลให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ประกาศกำหนด จะถูกตัดสิทธิเข้าร่วมการประมูลทันที และให้สำนักงาน กสทช. ริบหลักประกันการประมูล

กรณีของคลื่นความถี่ที่ผู้ชนะการประมูลไม่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามข้อ 10 ของประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประมูลคลื่นความถี่ในระบบเอฟเอ็ม สำหรับการให้บริการกระจายเสียง ประเภทกิจการทางธุรกิจ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการวางหลักประกันการประมูลเป็นจำนวนร้อยละสิบของราคาขั้นต่ำของคลื่นความถี่ทั้งหมดที่ประสงค์จะเข้าร่วมการประมูลให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่ประกาศกำหนด จะถูกตัดสิทธิเข้าร่วมการประมูลทันทีและให้สำนักงาน กสทช. ริบหลักประกันการประมูล ประกอบกับข้อ 17 ของประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประมูลคลื่นความถี่ในระบบเอฟเอ็ม สำหรับการให้บริการกระจายเสียงประเภทกิจการทางธุรกิจ ได้กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ชนะการประมูลไม่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด จะถือว่าผู้ชนะการประมูลกระทำผิดเงื่อนไขตามประกาศนี้และให้ กสทช. เพิกถอนผลการประมูล

ทั้งนี้ ผู้ชนะการประมูลที่ไม่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชดเชยค่าเสียหายในกรณีที่ต้องจัดการประมูลใหม่ และมีให้ผู้ขอรับใบอนุญาตรายดังกล่าวเข้าร่วมการประมูล

สำนักงาน กสทช. ได้ดำเนินการตามมติที่ประชุม กสทช. ครั้งที่ 21/2564 เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2564 ประกาศเชิญชวนให้มายื่นขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ในระบบเอฟเอ็ม สำหรับการให้บริการกระจายเสียง ประเภทกิจการทางธุรกิจ จำนวน 74 คลื่นความถี่ โดยมีการประมูลเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2565 ณ ศูนย์ประชุมวายุภักษ์ โรงแรมเซ็นทรา บาย เซ็นทารา ศูนย์ราชการ และคอนเวนชันเซ็นเตอร์ ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลปรากฏว่ามีผู้ชนะการประมูลและได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ จำนวน 68 คลื่นความถี่ โดยมีคลื่นความถี่ที่ยังไม่มีผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ จำนวน 6 คลื่นความถี่ แต่อย่างไรก็ดี เพื่อให้การใช้งานคลื่นความถี่เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด จึงอยู่ระหว่างการศึกษาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดสัดส่วนการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ในระบบเอฟเอ็มที่เหลืออยู่ จำนวน 6 คลื่นความถี่ เพื่อประกอบการพิจารณาการใช้ประโยชน์ต่อไป

2) ในประเด็นที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่ เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีผู้รับใบอนุญาตรายใดขอคืนคลื่นความถี่ แต่อย่างไรก็ดี หากมีการขอคืนคลื่นความถี่ สำนักงาน กสทช. จะเสนอต่อที่ประชุม กสทช. เพื่อพิจารณากำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ดังกล่าวต่อไป

4.2.3.3 ข้อมูลการกำหนดตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้แม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568) แสดงการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 สำนักงาน กสทช. ไม่ได้กำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือนจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่ ถึงแม้จะกำหนดวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียงในประเทศไทย เอาไว้ในข้อที่ 2) เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นพื้นฐานได้อย่างต่อเนื่อง

4.2.4 ผลการศึกษาด้านการทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2

4.2.4.1 สำนักงาน กสทช. ได้ทำหนังสือให้ข้อมูลดังนี้

1) สำนักงาน กสทช. ได้ดำเนินการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล DAB+ ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือโครงการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล ระหว่างสำนักงาน กสทช. และกองทัพบก โดยสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ซึ่งจะสิ้นสุดความร่วมมือในวันที่ 25 มกราคม 2567

2) ในพื้นที่ส่วนภูมิภาค (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสงขลา และจังหวัดชลบุรี)กองทัพบก โดยสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนเงินจากกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ(กทปส.) ตามประกาศคณะกรรมการบริหาร กทปส. เรื่อง โครงการประเภทที่ 2 ประจำปี 2563 (ครั้งที่ 5) เพื่อดำเนินโครงการฯ ในส่วนภูมิภาค ระยะที่ 1 โดยได้ลงนามในสัญญาเงินทุนเรียบร้อยแล้ว และจะสิ้นสุดระยะเวลาการดำเนินการในวันที่ 12 กรกฎาคม 2567

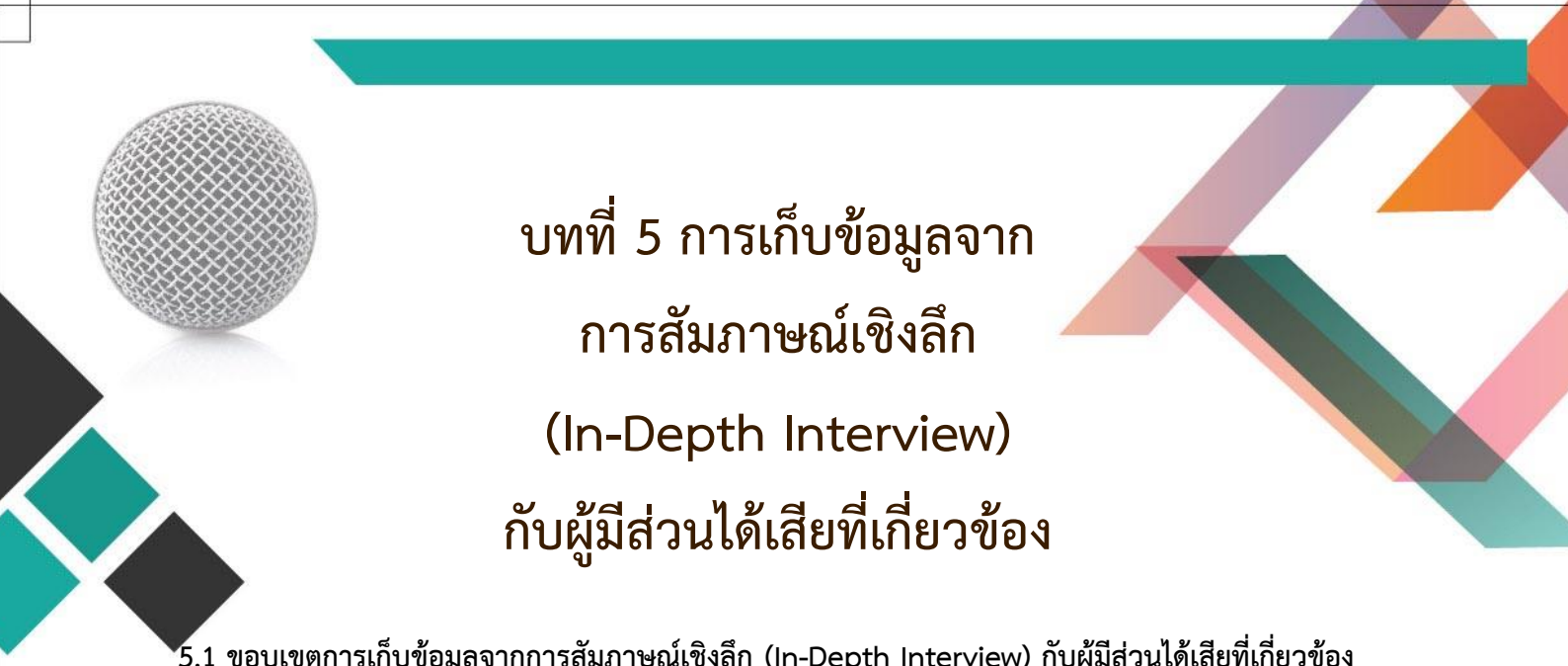
3) ปัจจุบัน สำนักงาน กสทช. ได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงานดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมการขับเคลื่อนกิจการวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล โดยมีหน้าที่ในการจัดเตรียมข้อมูลและความพร้อมในแต่ละด้าน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของ กสทช. ในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบายหรือแนวทางการขับเคลื่อนกิจการวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล ของประเทศไทย เพื่อให้มีการอนุญาตในกิจการดังกล่าว ซึ่งการแต่งตั้งคณะทำงานฯ ชุดนี้ เพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านจากการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล เป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ ต่อไป

4.2.4.2 ข้อมูลการกำหนดตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้แม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568) แสดงการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 สำนักงาน กสทช. ได้กำหนดการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับผลการศึกษาด้านการทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บท

กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 เอาไว้ใน **ตัวชี้วัดที่ 5** มีผลการทดลองจากโครงการนำร่องวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัลที่ชัดเจน โดยกำหนดเป็นตัวชี้วัดระยะยาวที่ระบุว่า **“ปี พ.ศ. 2565 เชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ. 2567”** มีรายงานผล ความก้าวหน้าโครงการนำร่องวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล DAB+ ในพื้นที่กรุงเทพและปริมณฑล และส่วนภูมิภาค





บทที่ 5 การเก็บข้อมูลจาก การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง

5.1 ขอบเขตการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview)กับผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง

การติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และ เลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 โดยวิธีเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview)กับผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง ได้ดำเนินการใน 4 ประเด็น ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) (แสดงแบบสัมภาษณ์เชิงลึกในภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล)

ขอบเขตของการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview)กับผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง ภูมิภาคละไม่น้อยกว่า 3 คน รวมจำนวนทั้งสิ้นไม่น้อยกว่า 15 คน ประกอบด้วย ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ ภาคตะวันออก และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ กลุ่มของผู้มีผลประโยชน์ร่วม (Stakeholders) เช่น กลุ่มผู้วางนโยบายของรัฐหรือองค์กร (Policy Maker) และ อดีตกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินการด้านกิจการกระจายเสียง โดยมีขอบเขตและกำหนดการที่กำลังดำเนินการและรายนามผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึกดังนี้

ตารางที่ 8 รายนามและกำหนดการสัมภาษณ์เชิงลึก

ลำดับ	รายนาม	ตำแหน่ง	สถานที่	กำหนดการ
1	พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม	สมาชิกวุฒิสภา , คณะกรรมการธิการ วิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์กรจัดสรร คลื่นความถี่ฯ	รัฐสภา	(อ) 10 ม.ค. 2566
2	นายสมชาย แสวงการ	สมาชิกวุฒิสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และคณะกรรมการ วิสามัญพิจารณาร่าง	รัฐสภา	(อ) 10 ม.ค. 2566

ลำดับ	รายนาม	ตำแหน่ง	สถานที่	กำหนดการ
		พรบ. องค์การจัดสรร คลื่นความถี่		
3	นายนิพนธ์ นาคสมภพ	สมาชิกวุฒิสภา, คณะ อนุกรรมการ พิจารณา พรบ. ประกอบกิจการฯ	รัฐสภา	(อ) 10 ม.ค. 2566
4	นายณภัทร วินิจฉัยกุล	อดีต กตป. ด้าน กิจการกระจายเสียง	อาคารไอทาวเวอร์	(ศ) 20 ม.ค. 2566
5	นายนิเวศ ยอดมิ่ง	ผู้อำนวยการ สำนักงาน กสทช. เขต 12 จันทบุรี	ภาคตะวันออก จ.จันทบุรี	(พ) 12 ต.ค. 2565
6	นายวรภพ เรืองศิริ	สถานีวิทยุ อสมท. ตราด FM 107.25 MHz	ภาคตะวันออก จ.จันทบุรี	(พ) 12 ต.ค. 2565
7	นาวาตรี บัญชา ช่วยสี	สถานีวิทยุเสียงจาก ทหารเรือ ส.ทร.10 ตราด	ภาคตะวันออก จ.จันทบุรี	(พ) 12 ต.ค. 2565
8	นายวสันต์ เรืองสมุทร	ผู้อำนวยการ สำนักงาน กสทช. เขต 45 ชุมพร	ภาคกลาง จ.ประจวบคีรีขันธ์	(พ.) 2 พ.ย. 2565
9	นายสุชาติรัก ศรีเรือง	สถานีวิทยุแก่ง กระจานเรดิโอ 103.75 MHz	ภาคกลาง จ.ประจวบคีรีขันธ์	(พ.) 2 พ.ย. 2565
10	นางสาวอรอนงค์ บัวแก้ว	สถานี วิทยุกระจายเสียงแห่ง ประเทศไทย ประจวบคีรีขันธ์	ภาคกลาง จ.ประจวบคีรีขันธ์	(พ.) 2 พ.ย. 2565
11	นายพัฒนภุช พ่วงทอง	นายกสมาคม สถานี วิทยุและโทรทัศน์ จังหวัดราชบุรี และ ประธานบริษัท	ภาคกลาง จ.ประจวบคีรีขันธ์	(พ.) 2 พ.ย. 2565

ลำดับ	รายนาม	ตำแหน่ง	สถานที่	กำหนดการ
		เวสเทิร์นบรอดแคสต์ แอนด์ เอ็นเตอร์เทน मेंต์ จำกัด		
12	นายสัญญา กระจ่างศรี	ผู้อำนวยการ สำนักงาน กสทช. ภาค 2 ขอนแก่น	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จ.ขอนแก่น	(พ.) 9 พ.ย. 2565
13	นางสาวมะลิตา ภัคเครือ พันธุ์	กรรมการผู้จัดการ บริษัท ดิน ดิน จำกัด	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จ.ขอนแก่น	(พ.) 9 พ.ย. 2565
14	ร้อยตรี เทอดศักดิ์ มีสวัสดิ์	สถานีวิทยุ F.M. 94 MHz คลื่นคน สร้างสรรค์เกษตรกร ไทย จ.ขอนแก่น	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จ.ขอนแก่น	(พ.) 9 พ.ย. 2565
15	นายวุฒิเลิศ ชนะหาญ	ผู้อำนวยการ สำนักงาน กสทช. เขต 34 เชียงราย	ภาคเหนือ จ.เชียงราย	(อ.) 22 พ.ย. 2565
16	นายนพพร ยานะดี	ผู้อำนวยการ สถานี วิทยุหนองแรด เอ็นจี เรดิโอ F.M.105.75	ภาคเหนือ จ.เชียงราย	(อ.) 22 พ.ย. 2565
17	นายวิทยา เชื้อเมืองพาน	สถานีวิทยุ อสมท. เชียงราย	ภาคเหนือ จ.เชียงราย	(อ.) 22 พ.ย. 2565
18	นางสาวจิรนนท์ จันทพงษ์	นักจัดรายการ สถานี วิทยุคนรากหญ้า F.M.104 MHz	ภาคเหนือ จ.เชียงราย	(อ.) 22 พ.ย. 2565
19	นายอานนท์ วิเศษ	ผู้อำนวยการ สำนักงาน กสทช. เขต 42 ภูเก็ต	ภาคใต้ จ.ภูเก็ต	(พ.) 7 ธ.ค. 2565
20	นางมณีนรัตน์ สิงมณี	ผู้จัดการ สถานีวิทยุ ฟ้าใส เรดิโอ กระบี่	ภาคใต้ จ.ภูเก็ต	(พ.) 7 ธ.ค. 2565
21	นางภคมน พชรมนพร	สถานีวิทยุศึกคัก เรดิโอ พังงา	ภาคใต้ จ.ภูเก็ต	(พ.) 7 ธ.ค. 2565

การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มผู้กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียง



พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม

สมาชิกวุฒิสภา, คณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ให้สัมภาษณ์เชิงลึกต่อ รศ.(คลินิก) พลเอก สายัณห์ สวัสดิ์ศรี และที่ปรึกษาจาก มหาวิทยาลัยศิลปากร



นายสมชาย แสงวงการ

สมาชิกวุฒิสภา, กรรมการร่าง พ.ร.บ. ประกอบกิจการฯ และ คณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ให้สัมภาษณ์เชิงลึกต่อ รศ.(คลินิก) พลเอก สายัณห์ สวัสดิ์ศรี และที่ปรึกษาจาก มหาวิทยาลัยศิลปากร



นายนิพนธ์ นาคสมภพ

สมาชิกวุฒิสภา, คณะอนุกรรมการพิจารณา พ.ร.บ. ประกอบกิจการฯ ให้สัมภาษณ์เชิงลึกต่อ รศ.(คลินิก) พลเอก สายัณห์ สวัสดิ์ศรี และที่ปรึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร



นายณภัทร วินิจฉัยกุล

อดีต กตป. ด้านกิจการกระจายเสียง ให้สัมภาษณ์เชิงลึกต่อ ที่ปรึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาพที่ 15 การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มผู้กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียง

การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้กำกับดูแลส่วนภูมิภาค



นายนิเวศ ยอดมิ่ง

ผู้อำนวยการสำนักงาน กสทช. เขต 12 จันทบุรี



นายวสันต์ เรืองสมุทร

ผู้อำนวยการสำนักงาน กสทช. เขต 45 ชุมพร



นายสัญญา กระจ่างศรี

ผู้อำนวยการ สำนักงาน กสทช. ภาค 2 ขอนแก่น



นายวุฒิเลิศ ชนะหาญ

ผู้อำนวยการ สำนักงาน กสทช. เขต 34 เชียงราย



นายอานนท์ วิเศษ

ผู้อำนวยการ สำนักงาน กสทช. เขต 42 ภูเก็ต

ภาพที่ 16 การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้กำกับดูแลส่วนภูมิภาค

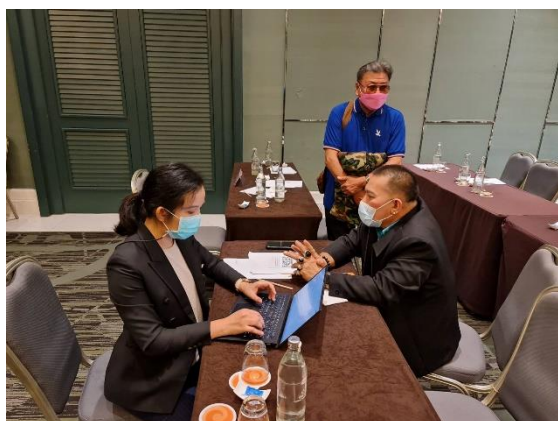
การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้กลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพภายใต้ระบบใบอนุญาต



นายารภพ เรืองศิริ
สถานีวิทยุ อสมท. ทราด FM 107.25 MHz



นาวาตรี บัญชา ช่วยสี
สถานีวิทยุเสียงจากทหารเรือ ส.ทร.10 ทราด



นายสุดที่รัก ศรีเรือง
สถานีวิทยุแก่งกระจานเรดิโอ 103.75 MHz



นางสาวอรอนงค์ บัวแก้ว
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
ประจวบคีรีขันธ์



นายพัฒนภุช พ่วงทอง
สมาคมสถานีวิทยุและโทรทัศน์ จังหวัดราชบุรี
และ ประธานบริษัท เวสเทิร์นบรอดแคสต์ แอนด์ เอ็นเตอร์
เทนเมนต์ จำกัด



นางสาวมะลิตา ภัคเครือพันธุ์
บริษัท ดิน ดิน จำกัด



ร้อยตรี เทอดศักดิ์ มีสวัสดิ์
สถานีวิทยุ F.M. 94 MHz คลื่นคนสร้างสรรค์เกษตรกรไทย
ขอนแก่น



นายณพพร ยานะดีบ
สถานีวิทยุหนองแรด เอ็นจี เรดิโอ FM 105.75MHz



นายวิทยา เชื้อเมืองพาน
นางสาวอรรณ สุวรรณจิตต์
สถานีวิทยุ อสมท เชียงราย



นางสาวจิรนนท์ จันทวงษ์
สถานีวิทยุคนรากหญ้า เชียงราย “คลื่นประชาชน คนหัวใจ
เกษตรกร” FM 104.00 MHz



นางมณีรัตน์ สิงมณี
สถานีวิทยุฟ้าใส เรดิโอ กระบี่



นางภคมน พชรมนพร
สถานีวิทยุศึกษัคเรดิโอ พังงา

ภาพที่ 17 การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้กลุ่มผู้ประกอบวิชาชีพภายใต้ระบบใบอนุญาต

5.2 สรุปผลการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กับผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง

5.2.1 ประเด็นจากผู้กำกับดูแลนโยบาย

5.2.1.1 ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน กสทช. ภายใต้ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุง พรบ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่

“กสทช. ควรใช้เงินของรัฐ เพื่อผลประโยชน์สูงสุดของประชาชน และควรต้องออกกติกา การกำกับดูแลที่ต้องคุ้มครองผู้บริโภค”

ความเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ

1) ความคิดเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า สิ่งที่ดีที่สุดคือ การให้ผู้ที่มีส่วนได้เสียได้แสดงความคิดเห็น และต้องการแก้ พรบ. สือ ให้เป็นฉบับเดียวกันทั้งหมด

2) ความคิดเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า กสทช. ควรใช้เงินของรัฐ เพื่อผลประโยชน์สูงสุดของประชาชน และควรต้องออกกติกา การกำกับดูแลที่ต้องคุ้มครองผู้บริโภค เช่น การควบคุมราคาอินเทอร์เน็ต หรือในเรื่องของดาวเทียมที่ทาง กสทช. ไม่ได้เข้ามาดูแล และประเด็นสำคัญของ กสทช. ในด้านธุรการคือ ระเบียบการประชุม ที่เป็นประเด็นปัญหาในสายตาสังคม เช่น การเดินทางไปต่างประเทศ การนับเวลาการปฏิบัติงาน ตลอดจนการคำนวณค่าตอบแทนการประชุม

5.2.1.2 ความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน กสทช. ภายใต้ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 และข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุง

“การตั้งราคาประมูลคลื่นควรวิเคราะห์แหล่งที่มาของรายได้และความนิยมของผู้ฟังเป็นหลัก เนื่องจากมีภาวะถดถอยของอุตสาหกรรม ซึ่งแตกต่างจากการประมูลคลื่นโทรคมนาคม”

ความเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ

“เจตนารมณ์ ณ วันที่ร่าง พรบ. ประกอบกิจการ นั้น มองวิทยุบริการชุมชน เพื่อเป็นสื่อที่ทดแทนช่องว่างของคลื่นหลักในชุมชน”

ความเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ

1) ความคิดเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์กร
จัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า ได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

- กิจการบริการสาธารณะ : มีสัดส่วนเนื้อหาเพื่อประโยชน์สาธารณะ 70 เปอร์เซ็นต์ และความบันเทิงเพียง 30 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นเรื่องยากที่บริการสาธารณะจะอยู่ได้ ดังนั้น ควรมีระบบแบบธุรกิจที่สามารถให้กิจการบริการสาธารณะอยู่ได้เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดูแลตนเองได้ แต่ต้องไม่สามารถหารายได้เท่ากับกิจการประเภทธุรกิจ เพราะถ้าเท่ากับธุรกิจ กิจการบริการสาธารณะต้องปรับเปลี่ยนมาเป็นธุรกิจ เช่น ปรับสัดส่วนเป็น 55 : 45 โดยมีหลักการคือ อย่งไรเสียสัดส่วนของความเป็นสาธารณะต้องมีมากกว่าความเป็นธุรกิจ อย่งไรก็ตาม มองว่า แนวทางการให้มีผู้เข้าร่วมจัดรายการในลักษณะเหมาบริการ แท้จริงแล้วทำให้หลักการด้านความมั่นคงสูญเสียไป จึงมักถูกตั้งคำถามว่า เพื่อความมั่นคงหรือความมั่งคั่ง อีกทั้งเมื่อเกิดเหตุการณ์สำคัญด้านความมั่นคงแล้วไม่สามารถขอความร่วมมือในการให้บริการได้
- กิจการทางธุรกิจ : การดำเนินนโยบายของภาครัฐมีส่วนที่ส่งผลให้ประชาชนฟังวิทยุน้อยลง แต่วิทยุยังคงมีความสำคัญในเรื่องของการเชื่อมโยงการเตือนภัยต่าง ๆ ถือเป็นจุดแข็งสำหรับด้านความมั่นคง แต่ด้านอื่น ๆ มีความสำคัญน้อยลง ดังนั้น การตั้งราคาประมูลคลื่นควรวิเคราะห์แหล่งที่มาของรายได้และความนิยมของผู้ฟังเป็นหลัก และมีความเห็นว่าควรประเมินจากพื้นฐานและแนวโน้มของรายได้ในอนาคต ที่ลดลงเรื่อย ๆ
- วิทยุทดลองออกอากาศ : วิทยุชุมชนที่เป็นสาธารณะควรมีเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายจาก กสทช. คิดเป็นรายเดือนโดยประเมินจากบุคลากรของแต่ละสถานี และมีความเห็นว่า วิทยุชุมชนยังมีประโยชน์ด้านความมั่นคง และเข้าถึงในระดับหมู่บ้าน ซึ่งเป็นจุดแข็งของประเภทนี้ ด้านการประมูลวิทยุชุมชนประเภททางธุรกิจก็ควรมีการประเมินขนาดรายได้เช่นกันว่า มีแหล่งรายได้และขนาดรายได้ อย่งไร โดยที่แนวโน้มของราคาประมูลสำหรับวิทยุนี้ควรบริหารให้เหมาะสม เนื่องจากมีภาวะถดถอยของอุตสาหกรรม ซึ่งแตกต่างจากการประมูลคลื่นโทรคมนาคม

2) ความคิดเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และ
คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า ได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

- กิจการบริการสาธารณะ : อยากให้คงไว้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ไม่ควรให้เอกชนเข้ามาเกินความจำเป็น ถ้าไม่มีศักยภาพควรที่จะลดช่วงเวลาการออกอากาศ และควรยกเลิกการผ่อนผันการหารายได้การโฆษณาของกิจการบริการสาธารณะ

- วิद्यุทธดลองออกอากาศ : เจตนารมณ ฌ วันทึร่าง พรบ. ประกอบกัการกระจายเสัียงและกัการโทรทศน พ.ศ. 2551 นั้ มองวัญบรการชุมชนเพือเป็นสือทึทดแทนช่องว่างของคลันหลักในชุมชน ซึ่งวัญชุมชนอยากให้เกดประโยชนสุงสุดต่อชุมชน แต่ไม่ไ้มีการควบคุมครื่องส่ง ซึ่เป็นปัญหาทึขาดความกล้าหาญทึ่จะจัดการ ส่งผลให้เกดคลันรบกวน ดั้งนั้ ฌวจัดการวัญชุมชนให้มีความเป็นระเบียบ ซึ่ ฌสทช. ฌวจัดการวัญชุมชนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551

3) ความคิเตเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, คณะอนุกรรมาธิการ พิจารณา พรบ. ประกอบกัการฯ พบว่า ไ้แสดงความคิดเห็น ดั้งนั้

- วิद्यุทธดลองออกอากาศ : การนำ Model วัญชุมชนของประเทศสหรัฐอเมริกา มาเปรียบเทียบกับประเทศไทยไม่ไ้ เพราะลักษณะภูมิประเทศต่างกั และแต่ละพื้นที่มีภาษาของแต่ละท้องถิ่นและบริบทในแต่ละพื้นที่แตกต่างกั ดั้งนั้ ฌวทึ่จะสอบถามความต้องการของประชาชนเป็นหลัก นอกจากนั้ โทษการปรับโทษณาวิัญกับโทรทศนทึ่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกัน ผู้ประกอบกัการวัญมองว่า ไม่เท่าเทียม มีความคิดเห็นว่า ฌวอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์เดียวกัน แต่ราคาทึ่ปรับดู่ทึ่จำนวนผู้เสียหายุเป็นหลัก

5.2.1.3 มุมมองต่ออุตสาหกรรมวิัญกระจายเสัียงในปัจจุบัน ด้านการบรการจัดการของสำนักงาน ฌสทช.

“คลันสาธารณะไหนทึ่ไม่จำเป็นหรือไม่มีศัยภาพในการผลิตวัญทึ่จะคินคลัน มาให้กับ ฌสทช. เพือทึ่ ฌสทช. จะไ้จัดสรรคลันใหม่ ปัจจุบัน มีหน่วยงานสาธารณะทึ่ยังไม่มีโอกาสไ้เข้าใช้งานคลันความถึ เนื่องจาก คลันความถึไม่เพียงพอ เช่น ThaiPBS”

ความคิเตเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, กรรมกรร่าง พรบ. ประกอบกัการฯ และคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์กรจัดสรรคลันความถึฯ

“สาระสำคัญคือรัฐธรรมนูญ มาตรา 60 ทึ่เน้นด้านคลันความถึเป็นสมบัติของชาติ จึงไ้มี ฌสทช. ก่ากัดูแลเพือประโยชน์ของประชาชนในแต่ละแ่งมุม เมื่อเห็นผลการจัดสรรคลันความถึแล้ว กลับออกมาเหมือนเดิม เช่น กลุ่มผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ มีความจำเป็นเหนือกว่าใบอนุญาตประเภทอื่นอย่างไร”

ความคิเตเห็นจากอติต กตป. ด้านกัการกระจายเสัียง

1) ความคิดเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า ความบกพร่องในเรื่องวิทยุทดลองออกอากาศที่สามารถทดลองได้ โดยที่ไม่มีเวลา กำหนดชัดเจน เพราะ การทดลองที่ไม่มีกำหนดได้ส่งผลให้จำนวนวิทยุทดลองมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ส่งผลให้ถ้า พ.ศ. 2567 จะต้องยุบและประมวลคลื่นจะกลายเป็นปัญหาที่หาทางแก้ไขไม่ให้เกิดความขัดแย้งเป็นเรื่องยาก และการอ้างถึงว่าเป็นปัญหาที่มีมาก่อนที่จะเกิด กสทช. นั้นไม่สมเหตุผล

2) ความคิดเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า ดูความจำเป็นระหว่างคลื่นของรัฐ ธุรกิจ และชุมชน ให้เหมาะสม คลื่นสาธารณะไหนที่ไม่จำเป็นหรือไม่มีศักยภาพในการผลิตควรที่จะคืนคลื่น มาให้กับ กสทช. เพื่อที่ กสทช. จะได้จัดสรรคลื่นใหม่ให้กับหน่วยงานที่พร้อมผลิตเนื้อหาเพื่อสร้างความรู้และ ประโยชน์ให้กับประชาชน โดยไม่ต้องมีการเยียวยาเพื่อให้ดำเนินกิจการต่อไป เนื่องจากหากไม่สามารถดำเนิน กิจการได้ด้วยทรัพยากรของตนเองนั้นมันหมายความว่าไม่มีความพร้อม และปัจจุบัน มีหน่วยงานสาธารณะที่ยังไม่มี โอกาสได้เข้าใช้งานคลื่นความถี่ เนื่องจาก คลื่นความถี่ไม่เพียงพอ เช่น ThaiPBS หรือ กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา ในส่วนด้านวิทยุบริการชุมชนที่ปัจจุบันคงอยู่ 160 ราย ควรส่งเสริมให้สามารถประกอบกิจการได้ ต่อไป อีกทั้ง เรื่องโทษปรับต่อเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม ควรพิจารณาตามระดับของขอบเขตพื้นที่ให้บริการ ซึ่งจะ ส่งผลให้เกิดความเท่าเทียมกันระหว่างผู้ประกอบการ นอกจากนี้ กสทช. ไม่ควรสนองตอบต่อทุกคำขอ ที่ไม่ เกี่ยวข้องกับการกิจ เช่น ประเด็นปัญหาเรื่องการสนับสนุนฟุตบอลโลก

3) ความคิดเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, คณะอนุกรรมการ พิจารณา พรบ. ประกอบกิจการฯ พบว่า ถ้าจะทำวิทยุเป็น Digital จำเป็นจะต้องมีเครื่องรับ แต่ปัจจุบันประชาชนสามารถรับฟังวิทยุทาง โทรศัพท์ผ่าน broadcast หรือผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ นอกจากนี้ ประชาชนในพื้นที่ต่างจังหวัดยังคงฟังผ่าน ทรานซิสเตอร์อยู่ ทั้งนี้ การกิจหลักควรทำให้ตระหนักได้ว่า วิทยุจะสนับสนุนภาวะวิกฤตได้อย่างไร อย่างไรก็ดี ในขณะที่ร่วมร่าง พรบ. ประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 ได้เคยให้ข้อสังเกตเอาไว้ ว่า แนวคิดของประเภทบริการชุมชนนั้นยังไม่เหมาะสมกับบริบทประเทศไทย เนื่องจาก ลักษณะทางภูมิศาสตร์ ที่แตกต่างกัน ทำให้การบริหารจัดการขอบเขตการกระจายคลื่นค่อนข้างกำกวมดูแลได้ยาก และมองว่าชุมชนนั้น ยังต้องพึ่งพาการสนับสนุนทางการเงินขององค์กรที่เล็งเห็นผลประโยชน์จากการสนับสนุนทั้งสิ้น ดังนั้นจึงควรมี การปรับปรุงแนวทางการหารายได้ที่เหมาะสม ทั้งนี้ ปัจจุบัน ได้ส่งเรื่องสอบถามถึง กสทช. ถึงการศึกษาความ ต้องการสื่อในระดับชุมชนที่แท้จริงว่า ได้มีการดำเนินการหรือไม่ ก่อนที่จะออกแบบนโยบายใด ๆ เช่น ใน ประเทศไทย บางชุมชนต้องสื่อสารด้วยหอกระจายข่าว บางชุมชนใช้สื่อดิจิทัล และการรับรู้ข่าวสารแต่ละ ประเภท และระดับความเร่งด่วนก็ต้องการใช้สื่อที่แตกต่างกันไป

4) ความคิดเห็นจาก อดีต กตป. ด้านกิจการกระจายเสียง พบว่า สำคัญคือรัฐธรรมนูญ มาตรา 60 ที่เน้นด้านคลื่นความถี่เป็นสมบัติของชาติ จึงได้มี กสทช. กำกับดูแลเพื่อประโยชน์ของประชาชนใน แต่ละแ่งมุม จึงแยกการให้บริการเป็นสามประเภทใบอนุญาต ซึ่งมองว่าการจัดการคลื่นความถี่ไม่สอดคล้องกับ เจตนารมณ์ทางกฎหมาย และการจัดการไม่มีประสิทธิภาพเลย โดยที่คลื่นความถี่มีจำกัด มีความคาดหวังให้ จัดการให้เกิดประโยชน์สูงสุด เมื่อเห็นผลการจัดสรรคลื่นความถี่แล้ว กลับออกมาเหมือนเดิม เช่น กลุ่มผู้รับ

ใบอนุญาตประเภทสาธารณะ มีความจำเป็นเหนือกว่าใบอนุญาตประเภทอื่นอย่างไร จึงมีความเห็นว่าจะไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ เพราะวิเทศชนถูกละเลย และไม่ได้รับการเอาใจใส่เลย ต้องดิ้นรนขวนขวาย เพื่อให้สามารถประกอบกิจการได้ด้วยตนเอง

5.2.1.4 ความต้องการเห็นความเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรมวิทยุกระจายเสียง

“ผู้ประกอบการควรทำความเข้าใจว่า คลื่นความถี่เป็นสมบัติของชาติ เป็นผลประโยชน์ของประชาชนทุกคน ไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง”

ความเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ

“วิทยุยังถือว่ามีความจำเป็นในเรื่องของการเตือนภัยต่าง ๆ ซึ่ง กสทช. ควรระดับประคองไว้ หรือหาเทคโนโลยีมาทดแทนได้ค่อยปรับเปลี่ยน”

ความเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ

“ด้านการบริหารจำนวนคลื่นความถี่ ควรพิจารณาลำดับแรกด้านคลื่นสาธารณะที่มีหน่วยงานใหม่ ๆ ต้องการให้บริการ เมื่อสามารถจัดสรรได้เพียงพอแล้ว จึงนำไปประมูลต่อไป”

ความเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ

“หากจะพัฒนาวิทยุเป็นระบบ Digital ควรศึกษาความต้องการของประชาชน และการถูก Disruption”

ความเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, คณะอนุกรรมการพิจารณา พรบ. ประกอบกิจการฯ

1) ความคิดเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า ผู้ประกอบการควรทำความเข้าใจว่า คลื่นความถี่เป็นสมบัติของชาติ เป็นผลประโยชน์ของประชาชนทุกคน ไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง และการใช้เทคโนโลยีเข้ามาแทนที่วิทยุเป็นเรื่องที่ดี แต่ว่าวิทยุยังถือว่ามีความจำเป็นในเรื่องของการเตือนภัย ต่าง ๆ ซึ่ง กสทช. ควรระดับประคองไว้ หรือหาเทคโนโลยีมาทดแทนได้ค่อยปรับเปลี่ยน

2) ความคิดเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า ควรกำกับดูแลเนื้อหาการโฆษณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เพื่อที่สถานีไหนไม่สามารถปฏิบัติได้จำเป็นจะต้องคืนคลื่นมาให้กับหน่วยงานที่พร้อมผลิตเนื้อหาที่สร้างความรู้และประโยชน์ให้กับประชาชน ดังนั้น ในด้านการบริหารจำนวนคลื่นความถี่ ควรพิจารณาลำดับแรกด้านคลื่นสาธารณะที่มีหน่วยงานใหม่ ๆ ต้องการให้บริการ เมื่อสามารถ

จัดสรรได้เพียงพอแล้ว จึงนำไปประมวลต่อไป นอกจากนี้ ควรปรับปรุงนิยาม และทำความเข้าใจว่าไม่จำเป็นต้องออกอากาศ 24 ชั่วโมง ควรฟังเป้าเวลาที่ผู้ฟัง และทำผังรายการให้มีประสิทธิภาพ

3) ความคิดเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, คณะอนุกรรมการ พิจารณา พรบ. ประกอบกิจการฯ พบว่า วิทยุมีความสำคัญในเรื่องของการเตือนภัยที่สามารถส่งถึงครอบคลุมทุกพื้นที่ ดังนั้น หากจะพัฒนาวิทยุเป็นระบบ Digital ควรศึกษาความต้องการของประชาชนและการถูก Disruption และควรศึกษาพื้นที่ที่สื่อชุมชนประสบความสำเร็จว่ามีกลุ่มปัจจัยใดบ้าง เช่น รากฐานความต้องการของชุมชน ลักษณะทางภูมิศาสตร์ ยกตัวอย่างของพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนที่ประสบความสำเร็จมาก เพราะมีปัจจัยด้านภาษาท้องถิ่นที่ต้องการสื่อในชุมชน

4) ความคิดเห็นจาก อดีต กตป. ด้านกิจการกระจายเสียง พบว่า ความเปลี่ยนแปลงเชิงประโยชน์ต่อชุมชนและต่อสาธารณะ วิทยุสำหรับชุมชนต้องบริหารจัดการให้สามารถลืมนตาอำปากได้ อย่างมีสัดส่วนของใบอนุญาตต่อภาพรวมที่เหมาะสม ซึ่งไม่ต้องมากเท่าอีกสองประเภทใบอนุญาต แต่ควรมีคลื่นระดับประเทศ (Nationwide) ให้กับชุมชน และการส่งเสริมวิทยุสำหรับชุมชนควรดำเนินการอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งสามารถใช้กองทุน กทปส. ช่วยได้ และชัดเจนว่ากองทุน กทปส. มีหน้าที่ในการสนับสนุนวิทยุสำหรับชุมชน แต่ผลลัพธ์ที่ผ่านมามีลักษณะเป็นเศษเงิน มากไปกว่านั้น การอบรมผู้ประกอบการวิชาชีพ ยังดำเนินการในลักษณะของรูปแบบที่ต้องให้มาร้องขอ มีความเห็นว่าโดยแท้จริงกองทุน กทปส. ต้องมีบทบาทในการเป็นผู้ริเริ่มสนับสนุน

5.2.1.5 ความคิดเห็นต่อสถานะของวิทยุกระจายเสียงพิจารณาจากผลการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียงโดยสำนักงาน กสทช.

“ปัญหาของวิทยุชุมชนมองว่าเป็นความพกพร่องของ กสทช. ที่ปล่อยให้มีการออกอากาศต่อเนื่องมาถึง 20 ปี จนทำให้เกิดความรู้สึกว่าสมบัติของชาติเป็นของตนเองไปแล้วไม่ใช่ของชุมชน”

ความเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, คณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ

“ด้านหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ของประเภทสาธารณะ ตามเจตนารมณ์ ตั้งใจให้บังคับอย่างเข้มงวด เนื่องจากจะขจัดปัญหาการให้เข้าช่วงเวลาที่มิได้มีลักษณะความเป็นธุรกิจ และหากหน่วยงานใดไม่สามารถคงสถานะเดิมได้ เท่ากับไม่มีความพร้อมที่จะบริหารคลื่นความถี่นี้เพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างแท้จริง จึงควรคืนคลื่นความถี่ และถ้าต้องการคืนคลื่น ควรได้รับเงินเยียวยาอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับขนาดหน่วยงาน ซึ่งเข้าใจว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบบริการวิทยุของแต่ละหน่วยงานสาธารณะ จะมีขนาดที่ไม่ใหญ่มากเท่าการต้องเยียวยากิจการโทรทัศน์”

ความเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ
และคณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ

1) ความคิดเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การ จัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า ได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

- กิจการทางธุรกิจ : คลื่นหลักน่าจะมีปัญหาน้อยที่สุด เนื่องจากหากไม่มีความพร้อมจริง ๆ ก็จะไม่เข้ามาประมูล
- วิद्यุทธดลองออกอากาศ : ปัญหาของวิद्यุทธชุมชนมองว่า เป็นความพหุพร้อมของ กสทช. ที่ปล่อยให้มีการออกอากาศต่อเนื่องมาถึง 20 ปี จนทำให้เกิดความรู้สึกว่า สมบัติของชาติเป็นของตนเองไปแล้วไม่ใช่ของชุมชน ซึ่งเมื่อ พ.ศ. 2567 จะต้อง ยุบและประมูลคลื่นจะกลายเป็นปัญหาที่หาทางแก้ไขไม่ให้เกิดความขัดแย้งเป็น เรื่องยาก ดังนั้น ต้องแก้ไขให้วิद्यุทธดลองเป็นวิद्यุทธที่ชอบด้วยกฎหมาย มีการ กำหนดข้อบังคับ กฎระเบียบวิद्यุทธชุมชนเข้าไปจับเพื่อให้วิद्यุทธชุมชนมีมาตรฐาน

2) ความคิดเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การ จัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า ได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

- กิจการบริการสาธารณะ : ด้านหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ของประเภทสาธารณะ ตาม เจตนารมณ์ ตั้งใจให้บังคับอย่างเข้มงวด เนื่องจากจะจัดปัญหาการให้เช่า ช่วงเวลา ที่มีลักษณะความเป็นธุรกิจ และหากหน่วยงานใดไม่สามารถคงสถานะ เดิมได้ เท่ากับไม่มีความพร้อมที่จะบริหารคลื่นความถี่นี้เพื่อประโยชน์สาธารณะ อย่างแท้จริง จึงควรคืนคลื่นความถี่ ทั้งนี้ ถ้าสถานีวิทยุไปต่อไม่ได้และต้องการคืน คลื่น ควรได้รับเงินเยียวยาอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับขนาดหน่วยงาน ซึ่งเข้าใจ ว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบบริการวิद्यุทธของแต่ละหน่วยงานสาธารณะ จะมีขนาดที่ ไม่ใหญ่มากเท่าการต้องเยียวยากิจการโทรทัศน์
- วิद्यุทธดลองออกอากาศ : ให้ด้านวิद्यุทธชุมชนขาดการบริหารจัดการที่ดี โดยการ ปล่อยให้ขึ้นทะเบียนและกลายเป็นคลื่นรบกวน ทั้งนี้ วิद्यุทธชุมชนควรเกิดขึ้นเพื่อ ประโยชน์ของชุมชนเป็นหลัก ไม่ควรเกิดวิद्यุทธชุมชนประเภททางธุรกิจที่มาขาย สินค้า ซึ่งเอาคำว่าชุมชนเข้ามาเพื่อหาประโยชน์ส่วนตน

3) ความคิดเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, คณะอนุกรรมการ พิจารณา พรบ. ประกอบกิจการฯ พบว่า ได้แสดงความคิดเห็น ดังนี้

- กิจการทางธุรกิจ : วิทยุไม่ควรประมูลคลื่น เพราะ เกิดปัญหาที่รายใหญ่สามารถ ประกอบกิจการได้ แต่รายเล็กไม่สามารถประกอบกิจการได้ ดังนั้น ควรเน้นในเรื่องของการกำกับดูแล ควบคุมเนื้อหาที่จะไม่หลอกลวงประชาชน ด้านวิทยุดิจิทัล หากต้องการสนับสนุนด้านเครื่องรับสำหรับครัวเรือน ควรนำบทเรียนของโทรทัศน์ดิจิทัลมาเป็นกรณีศึกษา เนื่องจากภาพจำของกล่องรับสัญญาณที่ถูกส่งคืนนั้นเป็นกรณีที่เคยเกิดขึ้นแล้ว และ กสทช. ไม่ควรให้เกิดปัญหาซ้ำเดิม และจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาแนวโน้มของกิจการวิทยุที่ถดถอยและจะถูก disrupt ว่าจะเกิดขึ้นในปีใด เนื่องจากส่งผลกระทบต่อความคุ้มค่าของการดำเนินกิจการวิทยุดิจิทัล ซึ่ง มีผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก
- วิทยุทดลองออกอากาศ : ควรมีตัวชี้วัดเรื่องการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสถานีกับผู้ฟัง ในท้องถิ่น เช่น การแจ้งเหตุ การโทรขอความช่วยเหลือ การติดต่อแจ้งเนื้อหาที่ต้องการให้ออกอากาศ

4) ความคิดเห็นจาก อดีต กตป. ด้านกิจการกระจายเสียง พบว่า มองว่าผู้ประมูลคลื่นความถี่ต้องประสบกับภาวะของการแบกต้นทุนมหาศาล โดยผู้ประมูลบางรายที่ยังไม่สามารถตั้งสถานีได้ ซึ่งเป็นหน้าที่ของสำนักงาน กสทช. ว่าทำไมจึงปล่อยให้เหตุการณ์เช่นนี้ได้ การเตรียมความพร้อมต้องเกิดจาก กสทช. ไม่ใช่เกิดจากความพร้อมของผู้ประมูล และประกอบกับวิทยุออนไลน์ที่ประกอบกิจการได้ง่าย และ **ต้นทุนต่ำกว่าผู้รับใบอนุญาต เนื่องจากไม่มีต้นทุนของใบอนุญาต ทำให้เกิดความแตกต่างและเหลื่อมล้ำต่อผู้รับใบอนุญาต จึงมองว่าในระยะยาวผู้ประมูลคลื่นความถี่จะไปไม่รอด** ด้านวิทยุชุมชน ปัญหานั้นเกิดจากความไม่ชัดเจนของนโยบายจากสำนักงาน กสทช. ทำให้ผู้ประกอบการต้องลงทุน และพยายามดิ้นรนด้วยตัวเอง ดังนั้นแนวทางคือต้องปฎิรูปกฎกติกา ซึ่งถ้าควบคุมด้านการจัดสรรใบอนุญาตไม่ได้ ควรมีแนวทางที่คิดนอกกรอบ เช่น ให้ทำในรูปแบบวิทยุออนไลน์ไปเลย โดยมีสำนักงาน กสทช. เป็นผู้เห็นชอบในการประกอบกิจการดังกล่าว เช่น ให้ทำวิทยุออนไลน์เพื่อชุมชน ควรเขียนกติกาขึ้นมาเลย (เช่น เป็นการแก้ไขปัญหาระยะสั้น) แผนระยะกลางคือ วิทยุระบบดิจิทัล ต้องมีตัวช่วยในการส่งเสริมภาครับ เพราะมีประเด็นที่ต้องส่งเสริมด้านต้นทุนทั้งภาคส่งและภาครับ โดยกองทุน กสปส. ต้องทำงานในส่วนนี้ **และประเภทใบอนุญาตสาธารณะ ซึ่งได้สิทธิประโยชน์สูงสุดเนื่องจากไม่มีต้นทุนในการรับใบอนุญาต ควรทำหน้าที่ได้อย่างเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะจริงๆ สักที** เพราะมีการขอขบประมาณในการปฏิบัติงานได้ จึงต้องสามารถอยู่ได้ด้วยตัวเอง และหากประกอบกิจการเพื่อประโยชน์สาธารณะไม่ได้ต้องคืนคลื่นความถี่ และด้านระยะเวลาของใบอนุญาตจำนวน 5 ปี สำหรับประเภทบริการสาธารณะ ไม่เข้าใจที่มาที่ไปของการให้ใบอนุญาตระยะเวลา 5 ปี ไม่เหมือนประเภทกิจการทางธุรกิจ และมองว่าหลักประกอบกิจการระยะเวลา 1 ปี ก็ควรประเมินแล้วว่าประกอบกิจการได้หรือไม่ การต้องรอ

5 ปี แล้วค่อยทบทวนมีความเห็นว่ามีมากเกินไป ด้านวิทยุชุมชนนั้นยังไม่มี ความชัดเจนให้เสียที่ว่า มีแผนงานให้ใบอนุญาตที่ชัดเจนอย่างไร

5.2.1.6 บทบาทการตรวจสอบการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ที่ต้องการให้เกิดขึ้น

“ควรปรับหลักเกณฑ์ด้านเนื้อหารายการ โดยกิจการบริการสาธารณะควรที่จะไม่มีโฆษณา ถ้าอยากมีโฆษณาต้องปรับเปลี่ยนเป็นธุรกิจ”

ความเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ

“มองว่ากฎหมายของ กสทช. ยังมีความเป็น Analog ยังไม่เหมาะสมกับบริบทดิจิทัล ในปัจจุบัน”

ความเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, คณะอนุกรรมการพิจารณา พรบ. ประกอบกิจการฯ

1) ความคิดเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, คณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า มองว่าปัญหาเรื่องกลุ่มดาวเทียม ควรหาตัว ควรให้ด้านใดเป็นผู้รับผิดชอบ หากมีมติว่า ไม่ตรงกับด้านใด ผู้รับผิดชอบควรเป็นประธาน นอกจากนี้ในส่วน กตป. ด้านวาระ 3 ปี ที่ไม่เท่ากับ กสทช. มีความเห็นว่า เหมาะสมแล้ว เนื่องจากไม่ต้องการให้ปฏิบัติงานในลักษณะที่สอดคล้องกันไปกับ กสทช. เพราะ กตป. ต้องทำหน้าที่ตรวจสอบ กสทช.

2) ความคิดเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และ คณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า ควรปรับหลักเกณฑ์ด้านเนื้อหา รายการ โดยกิจการบริการสาธารณะควรที่จะไม่มีโฆษณา ถ้าอยากมีโฆษณาต้องปรับเปลี่ยนเป็นธุรกิจ นอกจากนี้ มองว่า ควรตรวจสอบการทำหน้าที่ของ กสทช. หลังจากยกเลิกคณะกรรมการบริหาร วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ โดยต้องการให้ กตป. มีบทบาทเป็นผู้ตรวจสอบภายในแทนวุฒิสภา และ รายงานสู่สภา และควรมีการรายงานการใช้งบประมาณของ กสทช. ในส่วนด้านขอบเขต อำนาจหน้าที่ และ ด้านธุรการของ กตป. ควรปรึกษาสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อขอความเห็นและให้เป็นที่สิ้นสุด

3) ความคิดเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, คณะอนุกรรมการพิจารณา พรบ. ประกอบกิจการฯ พบว่า เกิดความเสียหายจากการวางนโยบาย ดังนั้น ต้องศึกษาความต้องการของประชาชน โดยแต่ละ โครงการ ควรมีผลการศึกษาอ้างอิงเชิงประจักษ์ที่สามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้ กตป. ต้องดูแล ตรวจสอบไม่ให้ ประชาชนโดนหลอก นอกจากนี้ มองว่ากฎหมายของ กสทช. ยังมีความเป็น Analog ยังไม่เหมาะสมกับบริบท ดิจิทัล ในปัจจุบัน

4) ความคิดเห็นจาก อดีต กตป. ด้านกิจการกระจายเสียง พบว่า หลักการสำคัญ คือ ให้ กตป. ทำความเข้าใจกรอบอำนาจและหน้าที่ว่าทำอะไรได้แค่ไหน และด้านสำนักงาน กสทช. และ กสทช. ต้อง

เข้าใจภารกิจของตัว กสทช. ว่าควรมีหน้าที่สนับสนุนงบประมาณที่เหมาะสมเพียงพอให้ กตป. ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจาก กตป. ไม่มีสำนักงานสนับสนุนมากเท่า กสทช. ซึ่ง กตป. ไม่มีจำนวนทีมงาน และไม่มีอนุกรรมการในการดำเนินงานเท่า กสทช. ดังนั้นควรมีการสนับสนุน เช่น ด้านงบประมาณ ควรใช้หลักการกลั่นกรองงบประมาณ คนละรูปแบบกับระบบการกลั่นกรองงบประมาณโครงการของสำนักงาน กสทช. และผู้กลั่นกรองควรเป็นกรรมการ DE ประการสำคัญ มีความเห็นว่าการร่วมมือ และการสนับสนุนจากสำนักงาน กสทช. ยังไม่เต็มที่ เพราะหลายครั้งที่มีการดำเนินงานที่ควรมีการเข้าสังเกตการณ์ ซึ่งกลับเป็น กตป. ที่ร้องขอ มีความเห็นว่าการเป็นหน้าที่สำคัญที่สำนักงาน กสทช. จะสื่อสาร แนะนำ และให้ข้อมูล ประการสำคัญ ผู้สนับสนุนงานสำหรับ กตป. ทั้งคณะ ควรมีให้ครอบคลุมทุกด้านความเชี่ยวชาญ เช่น ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสังคม

5.2.1.7 ความคิดเห็นต่อปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมวิทยุกระจายเสียงในปัจจุบัน

“วิทยุควรที่จะต้องพัฒนาใหม่ และจะถูก Disruption ใหม่”

ความเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, คณะอนุกรรมการ พิจารณา พรบ. ประกอบกิจการฯ

1) ความคิดเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, คณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า วิทยุชุมชนมีปัญหारेื่องของกำลังส่งคลื่นที่ใช้กำลังส่งเกินตามที่กำหนด ส่งผลให้เกิดคลื่นรบกวน ควรเข้มงวดเรื่องดังกล่าว และเรื่องการแทรกแซงของทุนทางการเมือง จึงควรออกแบบการจัดสรรคลื่นความถี่ ที่มีกลไกการป้องกันและตรวจสอบเอาไว้ล่วงหน้า ในส่วนด้านโทษปรับสำหรับผู้รับใบอนุญาตที่ใช้อัตราเดียวกันสำหรับทุกระดับใบอนุญาต มองว่าควรปรับปรุงให้เหมาะสมกับบริบทที่แท้จริง โดยเฉพาะขนาดกลุ่มเป้าหมายของแต่ละใบอนุญาต เช่น สถานีระดับชุมชน ควรมีโทษปรับที่เหมาะสมกับรายได้และขนาดความเสียหายที่มีโอกาสเกิดขึ้น ซึ่งไม่ควรจะเท่ากับคลื่นหลัก หรือโทรทัศน์ดิจิทัลที่มีขอบเขตการออกอากาศมากกว่าอยู่แล้ว นอกจากนี้ ในภาพรวมทุกประเภทใบอนุญาต ควรปรับหลักเกณฑ์ผังรายการให้ผู้ประกอบการวิทยุสามารถอยู่ได้ และไม่จำเป็นต้องออกอากาศทั้ง 24 ชั่วโมง ควรให้ความรู้ความเข้าใจการบริการผังรายการสำหรับวิทยุ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ

2) ความคิดเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และคณะอนุกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า วิทยุประเภทกิจการบริการสาธารณะไม่เสียค่าประมูลคลื่น ดังนั้นควรที่จะไม่มีการโฆษณา แต่ถ้าวิทยุประเภทกิจการบริการสาธารณะไม่สามารถประกอบกิจการได้ ควรที่จะคืนคลื่น หรือมีศักยภาพในการผลิตเท่าไรควรทำเท่านั้น ซึ่งเรื่องนี้เป็นความไม่กล้าบังคับใช้กฎหมายกับใบอนุญาตสาธารณะ

3) ความคิดเห็นจากสมาชิกวุฒิสภา, คณะอนุกรรมการ พิจารณา พรบ. ประกอบกิจการฯ พบว่า วิทยุควรที่จะต้องพัฒนาใหม่และจะถูก Disruption ใหม่ ซึ่งถ้าเปลี่ยนจาก Analog มาเป็น Digital จะถูก Disruption จาก Social Media ใหม่ ควรต้องศึกษาประเด็นนี้อย่างเร่งด่วน

4) ความคิดเห็นจาก อดีต กตป. ด้านกิจการกระจายเสียง พบว่า การดำเนินงาน กสทช. โดยเฉพาะด้านกระจายเสียง ที่ไม่เท่าทันวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีที่ก้าวกระโดด และไม่เข้าใจว่า กสทช. ในเวลาที่ผ่านมา ทำไมจึงไม่ทำหน้าที่ตามกฎหมายเขียนเอาไว้ เช่น การละเลยการจัดการคลื่นความถี่ตามบัญญัติรัฐธรรมนูญ

5.2.1.8 การก้าวข้ามผ่านประเด็นปัญหาอุปสรรคดังกล่าว ควรใช้กลไกใด นโยบายใด และองค์ประกอบใด

“การกำกับดูแลวิทยุที่มีขอบเขตกว้าง และมีจำนวนผู้รับใบอนุญาตที่ซับซ้อน ควรออกแบบระบบ Big data เพื่อใช้เป็นระบบรายงาน ใช้ Technology เข้ามาช่วยดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ และใช้เครือข่ายทางสังคม เช่น Social Media ให้เป็นประโยชน์ อาทิ แจ้งผังรายการเป็นสาธารณะ ซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการตรวจสอบในแต่ละพื้นที่”

ความเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ

1) ความคิดเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า ผู้ใดใช้กำลังส่งเกินที่กำหนด ครั้งแรกจะเป็นการเตือน และครั้งที่สองเป็นการยกเลิกใบอนุญาต เพราะ เป็นการรบกวนต่อวิทยุการบิน ซึ่งอันตรายต่อประชาชนในสังคมเป็นวงกว้าง

2) ความคิดเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และ คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ พบว่า ควรให้วิทยุหน่วยงานใหม่ ๆ ที่มีศักยภาพเข้ามาทำ เช่น ThaiPBS และคลื่นวิทยุของหน่วยงานราชการควรมี 1 คลื่น เช่น คลื่นของกองทัพเรือ 1 คลื่น คลื่นของกองทัพบก 1 คลื่น เป็นต้น นอกจากนี้ การกำกับดูแลวิทยุที่มีขอบเขตกว้าง และมีจำนวนผู้รับใบอนุญาตที่ซับซ้อน ควรออกแบบระบบ Big data เพื่อใช้เป็นระบบรายงาน ใช้ Technology เข้ามาช่วยดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ และใช้เครือข่ายทางสังคม เช่น Social Media ให้เป็นประโยชน์ อาทิ แจ้งผังรายการเป็นสาธารณะ ซึ่งจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการตรวจสอบในแต่ละพื้นที่ และภาคประชาสังคมเข้ามาช่วยตรวจสอบได้

3) ความคิดเห็นจากสมาชิกรัฐสภา, คณะกรรมาธิการ พิจารณา พรบ. ประกอบกิจการฯ พบว่า การพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านวิทยุควรจะต้องศึกษาการถูก Disruption และเทคโนโลยีที่เข้ามาทดแทน ความล่มสลายของกิจการกระจายเสียง รวมทั้งต้องศึกษากฎหมายที่จะสามารถรองรับภายหลังการศึกษา นอกจากนี้ ในกรณีที่ต้องปล่อยให้วิทยุชุมชนออกอากาศ ควรกำกับเนื้อหาแทน ซึ่งถ้าวิทยุชุมชนที่ออกอากาศได้ดี ควรสนับสนุนให้ออกอากาศได้ฟรี ส่วนในด้านวิทยุชุมชนบริการทางธุรกิจ ควรจัดระดับของขนาดธุรกิจ โดยขนาดเล็กก็ควรมีแนวทางการกำกับดูแลที่แตกต่างกับคลื่นหลัก

4) ความคิดเห็นจาก อดีต กตป. ด้านกิจการกระจายเสียง พบว่า มี 3 กลไก ด้านที่ 1 ได้แก่ การแต่งตั้ง กรรมการ กสทช. ต้องหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถเป็นที่ประจักษ์ ด้านที่ 2 กตป. ต้องแข็งแกร่ง มีทีมงานในการสนับสนุนที่เหมาะสม ด้านที่ 3 วุฒิสภา ต้องให้ความสำคัญกับรายงานที่ส่งไปอย่างจริงจัง โดยจากประสบการณ์พิจารณาได้จากผู้ที่เข้ามารับฟังการรายงานโดย กตป. ที่ผ่านมามีจำนวนน้อย และเมื่อเสนอหลักการทางกฎหมาย สว. ก็ไม่แสดงความสนใจ และผลกระทบไปที่กระทรวง DES ซึ่งข้อเท็จจริงนั้น กระทรวง ก็ดำเนินงานตามที่ กสทช. ได้เสนอ ดังนั้นการที่กระทรวง DES จะทำหน้าที่ของตัวเอง คือ ต้องให้โอกาสกับ กตป. ในการเข้าไปชี้แจงเรื่องงบประมาณ และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นหน้าที่ของ กสทช. และรัฐบาล ที่ต้องติดตามกฎหมายให้มีประสิทธิภาพตามที่ พรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ มาตรา 27 อนุ 23 ระบุไว้ ประการสำคัญ รัฐบาลมีหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาอันเนื่องมาจากกิจการที่ไม่ใช้คลื่น สำหรับวิทยุ โดย กสทช. ต้องใช้ กรรมการที่มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ แผนหลักของวิทยุ ควรมีเป็นของตัวเอง และมองว่าแผนแม่บทไม่ทันกับบริบท และไม่ให้ความสำคัญกับวิทยุชุมชน

5.2.2 ประเด็นจากผู้กำกับดูแลส่วนภูมิภาค

5.2.2.1 ความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมกระจายเสียงตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน 2565

“เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ทางเลือกในการโฆษณาสินค้าของผู้ประกอบกิจการร้านค้ามีทางเลือกในช่องทางอื่น ส่งผลให้ส่วนแบ่งเม็ดเงินการโฆษณาถูกแบ่งออกไปในสื่อประเภทอื่น”

ความเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออก

“ภูมิทัศน์สื่อที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้กลุ่มผู้ฟังได้มีการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการรับสื่อ โดยสื่อวิทยุมีกลุ่มผู้ฟังลดน้อยลง”

ความเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคเหนือ

1) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออก พบว่า ความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมกระจายเสียงหลังจากวันที่ 4 เมษายน 2565 ผู้ประกอบการต้องมีการปรับตัว เนื่องจากต้องเข้าสู่ระบบใบอนุญาต ผู้ประกอบการจะมีสิทธิ และหน้าที่ที่กำหนดไว้ในเงื่อนไขใบอนุญาตแต่ละประเภท ทำให้การดำเนินกิจการแตกต่างไปจากเดิม เช่น การโฆษณาหารายได้ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดของประเภทใบอนุญาต การเสียค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจจะทำให้มีภาระค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเพิ่มขึ้นจากเดิม ประกอบกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ทางเลือกในการโฆษณาสินค้าของผู้ประกอบกิจการร้านค้ามีทางเลือกในช่องทางอื่น ส่งผลให้ส่วนแบ่งเม็ดเงินการโฆษณาถูกแบ่งออกไปในสื่อประเภทอื่น ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงต้องมีการปรับตัวอย่างมากในการประกอบกิจการ

2) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคกลาง พบว่า อุตสาหกรรมกระจายเสียงมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากประชาชนเริ่มไม่ได้ให้ความสนใจ เพราะปัจจัยทางด้านเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น เทคโนโลยีโทรคมนาคมมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยมีการหลอมรวมสื่อไว้ในเครื่องเดียวกันอย่างโทรศัพท์มือถือ และการพัฒนาแพลตฟอร์มให้ผู้บริโภคเลือกรับฟังได้ง่ายขึ้นผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ ใช้อย่างครบถ้วน

3) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เรื่องการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ที่เมื่อมีโทรศัพท์มือถือเข้ามา ส่งผลให้ผู้ฟังเปลี่ยนช่องทางการรับฟังวิทยุ กล่าวคือ กลุ่มผู้ฟังที่ฟังวิทยุจากเครื่องรับส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มผู้สูงอายุ ส่วนกลุ่มวัยรุ่นจะเปลี่ยนมาฟังทางโทรศัพท์มือถือแทน ดังนั้น แสดงให้เห็นว่า จากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีได้ส่งผลให้กลุ่มผู้ฟังมีการเปลี่ยนอุปกรณ์ในการรับฟังวิทยุ

4) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคเหนือ พบว่า เมื่อภูมิทัศน์สื่อที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้กลุ่มผู้ฟังได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการรับสื่อ โดยสื่อวิทยุมีกลุ่มผู้ฟังลดน้อยลง แต่สื่อวิทยุยังคงดำเนินกิจการได้ เนื่องจากยังมีกลุ่มผู้สูงอายุที่ยังคงรับฟังวิทยุอยู่ ทั้งนี้ จากกลุ่มผู้ฟังที่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเปราะบาง ส่งผลให้ กสทช. มีการกำกับดูแลให้ผู้ประกอบการดำเนินการไปตามกรอบหลักเกณฑ์ที่กำหนด และมีการทำสัญญา Memorandum of Understanding (MOU) ร่วมกับหน่วยงานอื่น เพื่อช่วยกันกำกับดูแลไม่ให้ผู้ประกอบการกระทำความผิด เช่น การโฆษณาสินค้าเกินจริง เป็นต้น

5) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคใต้ พบว่า ปัจจุบันสถานีวิทยุที่ยืนขึ้นทะเบียนทดลองออกอากาศลดลง เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด19 และเรื่องหลักเกณฑ์การบริการสาธารณะที่ไม่สามารถมีโฆษณาได้ ทั้งนี้ เบื้องต้นสำนักงาน กสทช. เขต จะไม่รู้รายละเอียดเรื่องนี้ เนื่องจากผังรายการอยู่ที่สำนักงาน กสทช. ส่วนกลางเป็นผู้กำกับดูแล หากมีการร้องเรียนเนื้อหาจะมีส่วนอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม) หรือผู้ประกอบการวิทยุอาจเป็นผู้ร้องกันเอง ซึ่งในปีนี้นักงาน กสทช. เขตนั้นในบางครั้งจะได้รับคำสั่งให้บันทึกการออกอากาศในพื้นที่ 24 ชม. และมีส่วนกลางที่มีการมาตั้งสถานีรีโมทสามารถเข้าฟังการออกอากาศได้จากส่วนกลางเลย

5.2.2.2 ผลกระทบต่อกิจการวิทยุ จากสื่อที่สามารถรับผ่านทางออนไลน์ได้ง่าย

“สินค้าและบริการให้การสนับสนุนทางสื่อออนไลน์มากกว่าทางวิทยุ เพราะไม่มีการตรวจสอบ จึงส่งผลให้รายได้ของสื่อวิทยุลดลงอย่างต่อเนื่อง”

ความเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคกลาง

“กลุ่มผู้ฟังที่ยังคงรับฟังวิทยุจากเครื่องรับอยู่ เนื่องจาก ข้อจำกัดทางด้านพื้นที่ที่เป็นลักษณะเทือกเขา”

ความเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคเหนือ

1) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออก พบว่า ในปัจจุบันช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารของผู้บริโภคมีหลายช่องทาง ซึ่งช่องทางหนึ่งที่เข้าถึงผู้บริโภคได้สะดวก รวดเร็วและผู้บริโภคสามารถ

เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา คือ ช่องทางออนไลน์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อธุรกิจสื่อทางด้านวิทยุที่ยังมีข้อจำกัดบางประการ ในการรับฟัง ทำให้ความนิยมลดน้อยลง และทำให้รายได้ที่เคยได้จากผู้สนับสนุนรายการหรือการโฆษณา ลดน้อยลง เนื่องจากส่วนแบ่งการตลาดถูกแบ่งไปให้โฆษณาทางออนไลน์ ทั้งนี้ จากรายได้ที่ลดลงอย่างต่อเนื่องได้มี ผลให้คุณภาพรูปแบบรายการและเนื้อหารายการทางด้านกิจการวิทยุลดลงอีกด้วย

2) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคกลาง พบว่า ภูมิทัศน์สื่อที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ กลุ่มผู้ฟังวิทยุลดน้อยลง เพราะเปลี่ยนมารับฟังผ่านทางออนไลน์มากขึ้น ในด้านต้นทุนการผลิตพบว่า กิจการ วิทยุใช้ต้นทุนมากกว่าสื่อออนไลน์ รวมทั้งสินค้าและบริการให้การสนับสนุนทางสื่อออนไลน์มากกว่าทางวิทยุ เพราะไม่มีการตรวจสอบหรือควบคุมการโฆษณาจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา และกสทช. ด้วยเหตุนี้ จึงส่งผลให้รายได้ของสื่อวิทยุลดลงอย่างต่อเนื่อง

3) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า วิทยุสาธารณะ เป้าหมาย คือ ประชาสัมพันธ์ ไม่ได้รับผลกระทบมากนักหากเทียบกับวิทยุประเภทบริการทางธุรกิจที่เป้าหมายคือ การ โฆษณา เมื่อกลุ่มคนรุ่นใหม่รับฟังวิทยุน้อยลง ส่งผลให้ความนิยมของวิทยุจึงลดลง และมีผลให้รายได้ของสื่อวิทยุ ประเภทประเภทบริการทางธุรกิจลดลงอย่างต่อเนื่อง

4) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคเหนือ พบว่า เทคโนโลยีได้เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ กลุ่มผู้ฟังวิทยุมีการเปลี่ยนแปลงการรับฟังวิทยุจากเครื่องรับมาเป็นสื่อออนไลน์ ซึ่งมีผลให้สื่อวิทยุต้องมีการ ปรับตัว แต่อย่างไรก็ดี ยังมีกลุ่มผู้ฟังที่ยังคงรับฟังวิทยุจากเครื่องรับอยู่ เนื่องจาก ข้อจำกัดทางด้านพื้นที่ที่เป็น ลักษณะเทือกเขา ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ กสทช. มองว่า เทคโนโลยีดิจิทัลอาจมีความเสถียรมากกว่า นอกจากนี้ใน ด้านการกำกับดูแล กสทช. กำกับดูแลอย่างเข้มข้น และได้มีการทำสัญญา Memorandum of Understanding (MOU) ร่วมกับหน่วยงานอื่น เพื่อช่วยกันกำกับดูแลไม่ให้ผู้ประกอบการกระทำผิด

5) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคใต้ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นวิทยุภายใต้ใบอนุญาตที่ขยาย มาเพิ่มช่องทางออนไลน์ เพื่อให้ขายโฆษณาเป็นแพคเกจได้มากขึ้น

5.2.2.3 มุมมองต่อการกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการบริการทาง ธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนดเมื่อมีการให้ใบอนุญาตประกอบกิจการแล้ว

1) หลักเกณฑ์ด้านสัดส่วนเนื้อหารายการ

“ในช่วงแรกของการเปลี่ยนผ่านการกำกับด้านสัดส่วนเนื้อหารายการต้องมีการกำกับดูแลอย่างเข้มงวด เพื่อให้เป็นไปตามสัดส่วนใบอนุญาตแต่ละประเภท”

ความเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“ส่วนกลางรับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง ซึ่งทางเขต ไม่มีอำนาจหน้าที่”

ความเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคเหนือ

1.1) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออก พบว่า ในช่วงแรกของการเปลี่ยนผ่าน การกำกับด้านสัดส่วนเนื้อหารายการต้องมีการกำกับดูแลอย่างเข้มงวด เพื่อให้เป็นไปตามสัดส่วนใบอนุญาตแต่ละประเภท เนื่องจากผู้รับใบอนุญาตอาจจะยังไม่มี ความเข้าใจหลักเกณฑ์เงื่อนไข กล่าวคือ ต้องมีรายการที่เป็น ข่าวสารหรือเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบสำหรับกิจการบริการสาธารณะ และบริการชุมชน และร้อยละสิบห้าสำหรับบริการทางธุรกิจ รวมถึงรายการสำหรับเด็กและเยาวชน ซึ่งต้องมีการกำหนดระดับเพื่อคุ้มครองเด็กอีกด้วย

1.2) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคกลาง พบว่า มีการกำกับดูแล และติดตาม ตรวจสอบเนื้อหารายการว่า ออกอากาศตามหลักเกณฑ์ของแต่ละประเภทใบอนุญาตหรือไม่ และแผนผัง รายการตรงกับที่ทางสถานีวิทยุได้เคยเสนอไว้หรือไม่

1.3) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้ประกอบการวิทยุ ู้หลักพื้นฐานถึงแนวทางปฏิบัติอยู่แล้ว สำหรับหลักเกณฑ์ทางด้านเนื้อหาและผังรายการ

1.4) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคเหนือ พบว่า ส่วนกลางรับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรง ซึ่งทางเขต ไม่มีอำนาจหน้าที่ให้ผู้ประกอบการเข้ามายื่นหรือมาปรึกษาเรื่องผังรายการ ผู้ประกอบการต้องไป ติดต่อทางส่วนกลางเอง โดยทางเขตมีอำนาจเพียงช่วยตรวจสอบติดตามในเรื่องมาตรฐานทางเทคนิค การ ออกอากาศที่ไม่ได้รับการอนุญาต หรือคลื่นที่หมดสัญญาไปแล้วแต่ยังฝ่าฝืนออกอากาศ และกำกับด้านเนื้อหา รายการที่ไม่ถูกต้องตาม พรบ.อาหารและยา

1.5) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคใต้ พบว่า สำนักงาน กสทช. ส่วนกลางเป็นผู้ กำกับดูแลสัดส่วนตามผังรายการที่ทางผู้ประกอบการได้ยื่นต่อส่วนกลาง สำนักงาน กสทช. เขตมีหน้าที่ดูแล เนื้อหาเบื้องต้น ซึ่งมีการทำสัญญา Memorandum of Understanding (MOU) ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมดูแลอยู่ แต่ปัญหาในปัจจุบันคือ เมื่อมีเรื่องร้องเรียน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะไม่มั่นใจในการพิจารณาความ เกี่ยวข้องตามฐานความผิดว่า เกี่ยวข้องกับหน่วยงานใด ซึ่งลำดับขั้นตอนในปัจจุบันจะไม่ชัดเจน เช่น เมื่อเกิด ความผิดเรื่อง การโฆษณาฯ อำนาจของสำนักงาน กสทช. จะต้องจัดการกับผู้ประกอบการ ซึ่งเทคนิคการ พิจารณา คือ ศาลให้อำนาจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องลงโทษรุนแรงที่สุด

2) หลักเกณฑ์ด้านการหารายได้

“กำกับดูแลตรวจสอบกิจการวิทยุแต่ละใบอนุญาตว่า ดำเนินการตาม หลักเกณฑ์หรือไม่”

ความเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคกลาง

2.1) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออก พบว่า ผู้ประกอบการที่เข้าสู่ระบบ ใบอนุญาต จะมีข้อจำกัดในเรื่องการหารายได้ตามประเภทใบอนุญาตที่ได้รับ ซึ่งสิทธิจะเป็นไปตามเงื่อนไขของ ใบอนุญาตแต่ละประเภท เช่น ประเภทกิจการบริการสาธารณะ ที่กำหนดให้การหารายได้ของบริการสาธารณะ ต้องมีสัดส่วนที่น้อยกว่าธุรกิจ หน่วยงานกำกับดูแลจึงต้องเข้ามากำกับดูแลให้เป็นไปตามเงื่อนไขอย่างเคร่งครัด

หากพบว่า กระทำผิดเงื่อนไขต้องแจ้งให้ดำเนินการแก้ไขหรือกำหนดโทษตามอำนาจหน้าที่ รวมถึงการที่จะต้องมาให้ความรู้ความเข้าใจในข้อกฎหมายแก่ผู้ประกอบการในเรื่องการหารายได้ด้วย เนื่องจากเป็นช่วงแรกของการเปลี่ยนเข้าสู่ระบบใบอนุญาต ผู้ประกอบการรายเดิมที่ปรับเปลี่ยนเข้ามาอาจยังไม่มี ความเข้าใจ และอาจจะทำผิดเงื่อนไขหรือกฎหมายโดยไม่รู้ตัว ดังนั้น หน่วยงานกำกับจึงต้องเน้นทั้งด้านกำกับให้เป็นไปตามกฎหมาย และการป้องกันโดยให้ความรู้ความเข้าใจควบคู่กันไป

2.2) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคกลาง พบว่า มีการกำกับดูแลตรวจสอบกิจการ วิสาหกิจแต่ละใบอนุญาตว่า ดำเนินการตามหลักเกณฑ์หรือไม่ เช่น ตรวจสอบประเภทบริการสาธารณะที่ไม่สามารถ โฆษณาสินค้าได้เหมือนประเภทบริการทางธุรกิจ แต่อาจได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ได้ ทั้งสามารถปล่อยให้ผู้อื่นมาเช่าช่วงเวลาของสถานีได้เช่นกัน

2.3) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของแต่ละใบอนุญาต และยังมีข้อมูลแจ้งว่า สถานีวิทยุใดบ้างที่ได้รับผลกระทบเรื่องการหารายได้

2.4) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคเหนือ พบว่า ส่วนกลางมีหน้าที่กำหนดเรื่องหลักเกณฑ์ ทางสำนักงาน กสทช. เขต ไม่มีอำนาจหน้าที่ได้แต่ดำเนินการตามนโยบายของส่วนกลาง

2.5) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคใต้ พบว่า ส่วนกลางมีหน้าที่กำหนดเรื่องหลักเกณฑ์ ทาง กสทช. เขต ไม่มีอำนาจหน้าที่ได้แต่ดำเนินการตามนโยบายของส่วนกลาง

3) หลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลโฆษณา

“ต้องกำกับเวลาในการโฆษณาของผู้ประกอบการให้เป็นไปตามกฎหมาย และกำกับเนื้อหาในการโฆษณาไม่ให้เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค”

ความเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ในการกำกับดูแลการโฆษณา นอกจากต้องกำกับดูแลเรื่องการหารายได้จากการโฆษณาของบริการแต่ละประเภทแล้ว ต้องกำกับเวลาในการโฆษณาของผู้ประกอบการที่มีสิทธิในการโฆษณาให้เป็นไปตามกฎหมายในเรื่องจำนวนเวลาโฆษณาต่อชั่วโมง หรือต่อวัน และกำกับเนื้อหาในการโฆษณาไม่ให้เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค ซึ่งในส่วนนี้นอกจากกำกับดูแลโดยการติดตามตรวจสอบจากเนื้อหารายการที่ออกอากาศแล้ว ผู้กำกับดูแลควรที่จะมีโครงการอบรม เพื่อหาวิธีการให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการโดยอาจร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขในการให้ความรู้กับผู้ประกอบกิจการ วิสาหกิจกระจายเสียง และผู้กำกับดูแลควรปรับปรุงกระบวนการการบังคับใช้กฎหมายในด้านตรวจสอบเนื้อหา รายการหากพบการกระทำผิดให้มีการดำเนินการได้อย่างรวดเร็วโดยหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปรับปรุงกระบวนการให้มีความรวดเร็ว เพื่อให้สามารถระงับการโฆษณาสินค้าที่ไม่ถูกต้องที่ออกอากาศอยู่ในขณะนั้นได้อย่างรวดเร็วเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อผู้บริโภคเพิ่มขึ้นอีก

3.2) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคกลาง พบว่า มีการกำกับดูแลการโฆษณาที่เกินจริง หรืออาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค โดยได้รับความร่วมมือจากองค์กรภายนอก เช่น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เป็นหน่วยงานที่ช่วยตรวจสอบให้

3.3) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้ประกอบการได้ดำเนินการร้องเรียนถึงการโฆษณาอย่างไรให้ถูกต้อง ซึ่งผู้ประกอบการเคยไปร้องเรียนกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาในเรื่องการโฆษณาสินค้าที่ต้องเสียการใช้คำใดบ้าง และคำใดถูกใช้แล้วจะไม่ผิดกฎหมาย ซึ่งปัญหานี้ผู้ประกอบการมักจะพยายามหาวิธีเลี่ยงการใช้คำเสมอ แต่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแจ้งกับผู้ประกอบการวิญญูว่า การเลี่ยงคำไม่สามารถทำได้ถ้าผลิตภัณฑ์และบริการนั้นไม่ผ่านมาตรฐาน ซึ่งผู้ประกอบการบางรายก็ยังแจ้งความประสงค์ให้ช่วยเหลือเพื่อหารายได้เข้าสถานี่ จึงส่งผลให้ปัจจุบันมีการโฆษณาเกินจริงลดลง เหตุเพราะเจ้าหน้าที่ทุกภาคส่วนช่วยกันตรวจสอบไม่ให้มีการโฆษณาเกินจริง

3.4) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคเหนือ พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่กระทำผิดในเรื่อง พรบ. อาหารและยา ซึ่งทางสำนักงาน กสทช. ได้ใช้เครื่องดักฟังผู้ประกอบการวิญญูที่ออกอากาศว่าสถานี่ใดทำผิดหรือโฆษณาเกินจริงจะถูกดำเนินการปิดเสียงการออกอากาศ

3.5) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคใต้ พบว่า สำนักงาน กสทช. ดูแล โดยใช้การทำสัญญา Memorandum of Understanding (MOU) ที่ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่มีเพียงผลิตภัณฑ์บางหน่วยงาน เช่น ปุ๋ย อาหารและยา จะมีหน่วยงานที่ดูแลชัดเจน อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันกำลังจะขยายจาก 5 หน่วยงานเป็น 11 หน่วยงานให้ครอบคลุมมากขึ้น

4) หลักเกณฑ์การแบ่งเวลาให้ผู้อื่นดำเนินรายการ

“มีการกำกับดูแลและติดตามการตรวจสอบการแบ่งเวลาให้ผู้อื่นดำเนินรายการต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์”

ความเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคกลาง

4.1) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออก พบว่า ผู้กำกับดูแลต้องมีการกำกับดูแลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ควบคู่กับการทำโครงการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ประกอบการเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ได้อย่างถูกต้อง เช่น ในประเภทกิจการบริการสาธารณะ ต้องแบ่งเวลาให้ผู้อื่นดำเนินรายการอย่างน้อยร้อยละ 10 แต่ไม่เกินร้อยละ 40 เป็นต้น

4.2) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคกลาง พบว่า มีการกำกับดูแลและติดตามการตรวจสอบการแบ่งเวลาให้ผู้อื่นดำเนินรายการต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์

4.3) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ในส่วนการกำกับดูแลเรื่องหลักเกณฑ์การแบ่งเวลาให้ผู้อื่นดำเนินรายการเป็นหน้าที่ของส่วนกลาง ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของส่วนภูมิภาคในการตรวจสอบ

4.4) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคเหนือและภาคใต้ พบว่า ในส่วนการกำกับดูแลเรื่องหลักเกณฑ์การแบ่งเวลาให้ผู้ยื่นคำเนินรายการเป็นหน้าที่ของส่วนกลาง ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของส่วนภูมิภาคในการตรวจสอบ

5.2.2.4 ท่านมีความเห็นต่อการเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67 อย่างไร

“ภายหลังการทดลองออกอากาศสิ้นสุดลง ซึ่งในปี 2567 วิทยุดิจิทัลจะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่รองรับการยุติการออกอากาศ”

ความเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออก

“ผู้ประกอบการเริ่มยื่นคัดค้านการประมูลคลื่นความถี่ และไม่ยอมให้มีการประมูลคลื่นภาคธุรกิจ”

ความเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคเหนือ

1) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออก พบว่า ควรมีการเตรียมความพร้อมให้กับกลุ่มผู้ประกอบการในแต่ละกลุ่มดังกล่าว โดยเสริมทักษะความรู้ในการประกอบกิจการกระจายเสียงในแต่ละประเภทให้มีความรู้ในด้านการบริหารกิจการ การหารายได้ หรือมีรูปแบบการส่งเสริมด้านรายได้ เพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบันของอุตสาหกรรมกระจายเสียง เพื่อให้กิจการมีความเข้มแข็ง มีความพร้อมและมีรายได้ที่จะสามารถดำเนินกิจการโดยเข้าสู่ระบบการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และประกอบกิจการกระจายเสียงภายหลังการทดลองออกอากาศสิ้นสุดลง ซึ่งในปี 2567 วิทยุดิจิทัลจะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่รองรับการยุติการออกอากาศ ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. จึงควรจะต้องเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ และให้ความรู้แก่กลุ่มผู้ทดลองเพื่อจะได้ประกอบการตัดสินใจที่จะปรับเปลี่ยนไปเป็นวิทยุดิจิทัล

2) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคกลาง พบว่า มีการเริ่มประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มผู้ทดลองออกอากาศเตรียมความพร้อม และให้ความรู้กับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้สำหรับการขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

3) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า วิทยุทดลองออกอากาศประเภทบริการชุมชนมองว่า ไม่ได้รับผลกระทบมากนัก ซึ่งแตกต่างจากวิทยุทดลองออกอากาศประเภทบริการธุรกิจที่ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ มีความกังวลในเรื่องของแนวทางการประมูลคลื่น ถ้าเข้าประมูลแล้วผู้ประกอบการจะได้คลื่นความถี่หรือไม่ ซึ่งแนวทางและแนวปฏิบัติยังไม่ชัดเจน รวมถึงผู้ประกอบการเองยังคงมีความกังวลเรื่องการประมูลคลื่นหลังปี 2567ว่าจะไม่ได้คลื่นความถี่เดิม อีกทั้ง หากเปลี่ยนจากสัญญาอนุญาตเป็นสัญญาแบบดิจิทัล ผู้ประกอบการวิทยุอาจจะลดลง เพราะกลุ่มผู้ประกอบการไม่มีความรู้ด้าน

เทคโนโลยี ถ้าปรับตัวโดยเป็นผู้ผลิตอาหารรายการเพื่อส่งให้ผู้ประมูลคลื่นความถี่ได้ อาจทำให้กิจการอยู่รอดต่อไป

4) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคเหนือ พบว่า ผู้ประกอบการเริ่มยื่นคัดค้านการประมูลคลื่นความถี่ และไม่ยอมให้มีการประมูลคลื่นภาคธุรกิจ เพราะกลัวนายทุนมายึดกิจการ เนื่องจากเจ้าของเดิมอาจไม่มีทุนมาประมูลคลื่นตัวเอง

5) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคใต้ พบว่า เรื่องที่มีผู้ขอขึ้นทะเบียน 3,000 กว่ารายนั้น ปัจจุบันยังไม่สามารถตอบได้ เนื่องจากยังไม่ทราบถึงแนวปฏิบัติ ซึ่งหาก กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียงให้แนวทางว่า จะใช้ระบบดิจิทัลในการให้ใช้คลื่นความถี่ ควรต้องมีความชัดเจนต่อภาคประชาชนว่าจะช่วยสนับสนุนด้านเครื่องรับหรือไม่ อย่างไร รวมทั้งเครื่องรับในรถยนต์ที่ตอนนี้ยังไม่ชัดเจนเช่นเดียวกัน และมองว่าในปี 2566 เพิ่งจะเข้าสู่การทดลองระบบดิจิทัลในเฟส 2 และอุปกรณ์ยังไม่มีความพร้อม ทั้งนี้ในส่วนด้านกำลังส่งผู้ประกอบการนั้นต้องการกำลังส่ง 500 วัตต์ ซึ่งตามสภาพการออกอากาศต้องดูแต่ละพื้นที่ในภูมิภาคไป ซึ่งในส่วนภาคใต้ไม่มีปัญหาเรื่องความถี่ที่รบกวนกันด้วยกำลังส่ง 500 วัตต์

5.2.2.5 ในพื้นที่ของท่าน เมื่อมีการจัดสรรใบอนุญาตแล้ว ผู้รับใบอนุญาต 2 ประเภท ต่อไปนี้ มีความเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร

1) ผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ

“ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากยังคงทำหน้าที่ไปตามพันธกิจของใบอนุญาตสาธารณะ”

ความเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“พบมีการเข้าช่วงเวลาเกินอัตราส่วนที่หลักเกณฑ์กำหนด”

ความเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคใต้

1.1) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออก พบว่า ภายหลังจากการจัดสรรใบอนุญาตแล้ว มีผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะในพื้นที่ของสำนักงาน กสทช. เขต 12 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด มีจำนวนทั้งหมด 13 สถานี

1.2) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคกลาง พบว่า มีความเปลี่ยนแปลง โดยผู้ยื่นความประสงค์ในการออกอากาศมีจำนวนลดลง เนื่องจากผลกระทบด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านจำนวนผู้ฟัง และด้านเงื่อนไขที่มีมากขึ้น

1.3) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากกรมประชาสัมพันธ์ ยังคงทำหน้าที่กระจายเสียงเกี่ยวกับการดำเนินงานของภาครัฐให้กับประชาชน เข้าใจข้อมูลที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นไปตามพันธกิจของใบอนุญาตสาธารณะ และเป็นไปตามกรอบการประกอบกิจการที่ไม่หวังรายได้

1.4) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคเหนือ พบว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากหน่วยงานภาครัฐยังคงดำเนินงานตามพันธกิจของใบอนุญาตสาธารณะ

1.5) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคใต้ พบว่า ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ยังมีการหาโฆษณาได้อยู่ และในเวลานี้ในพื้นที่ที่มีการเช่าช่วงเวลาเกินอัตราส่วนที่หลักเกณฑ์กำหนด ซึ่งการเก็บหลักฐานนั้นยังต้องให้ส่วนกลางทำบันทึกมา และต้องการการสนับสนุนทั้งกำลังคนและงบประมาณในการดำเนินงาน โดยที่ผ่านมา มีการปรับปรุงคือ มีการสนับสนุนค่าน้ำมันเพิ่มเติมสำหรับปฏิบัติการกิจตามภาระงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ยังไม่ได้อัตรากำลังเพิ่มเติม

2) ผู้รับใบอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจ

“มีความเปลี่ยนแปลง โดยจะมีผู้ยื่นความประสงค์ออกอากาศจำนวนลดลง เนื่องจากผลกระทบด้านสภาพเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป”

ความเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคกลาง

2.1) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออก พบว่า ภายหลังจากการจัดสรรใบอนุญาตแล้ว ผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการธุรกิจในพื้นที่ของสำนักงาน กสทช. เขต 12 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี และตราด มีจำนวน 4 สถานี ซึ่งจากการตรวจสอบตามภารกิจที่ทางเขต 12 ได้รับมอบหมายให้ตรวจสอบการออกอากาศในเรื่องเนื้อหารายการด้านการโฆษณา ยังไม่พบว่ามีโฆษณาที่เป็น การเอาเปรียบผู้บริโภค และไม่พบการออกอากาศเนื้อหารายการขัดต่อมาตรา 37 แห่ง พ.ร.บ.การประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551

2.2) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคกลาง พบว่า มีความเปลี่ยนแปลง โดยจะมีผู้ยื่นความประสงค์ออกอากาศจำนวนลดลง เนื่องจากผลกระทบด้านสภาพเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้จำนวนผู้ฟังจึงลดลง อีกทั้ง หากปรับเปลี่ยนเข้าสู่ระบบดิจิทัลจะเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ที่ทำให้ประชาชนและผู้ประกอบกิจการวิทยุต้องปรับเปลี่ยนและลงทุนในราคาที่สูง

2.3) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การประมูลคลื่นความถี่ ถ้าหากบริษัทอสมทคลื่นความถี่ และจัดสรรใหม่ให้ผู้ประกอบการอื่นในพื้นที่ได้มาประมูลคลื่นความถี่แทนจะทำให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ได้ใช้ประโยชน์มากกว่าและเป็นการตัดต้นทุนที่ไม่จำเป็นออกไป

2.4) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคเหนือ พบว่า ด้านการประมูลที่เกิดขึ้น ทำให้ยังคงมีคลื่นเดิมแต่เปลี่ยนเจ้าของสถานี เช่น อสมท เชียงราย ประมูลสู้ไม่ได้ จึงมีบริษัทอื่นได้มาประมูลคลื่นนี้ไปดำเนินการออกอากาศแทน

2.5) ความคิดเห็นจากผู้กำกับดูแลภาคใต้ พบว่า มีสถานีใหม่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นของบริษัท นานา เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด และผู้ประกอบการรายนี้เป็นบุคคลจากพื้นที่อื่น ขณะนี้ออกอากาศโดยการเปิดเพลงและยังขายโฆษณาไม่ได้มากนัก เนื่องจากไม่ใช่คนในพื้นที่เดิม ส่วนสถานีวิทยุ อสมท ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพราะเป็นคลื่นวิทยุที่ครอบครองฐานของผู้ฟังอย่างต่อเนื่อง

5.2.3 ประเด็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ

5.2.3.1 ความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมกระจายเสียงตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน 2565

“อุตสาหกรรมกระจายเสียงมีการเปลี่ยนแปลงในด้านของกลุ่มผู้ฟังช่วงอายุน้อยกว่า 30 ปี ลดลง ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ปัจจุบันวิทยุมีบทบาทน้อยลง จึงไม่มีการลงทุนเพิ่ม”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจภาคตะวันออก

“วิทยุชุมชนยังสามารถทดลองออกอากาศได้ ทำให้กลุ่มผู้ประมวลถูกแย่งส่วนแบ่งทางการตลาดไป อยากให้ กสทช พิจารณาเรื่องนี้”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออก พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ แสดงความเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงมาก่อนแล้ว โดยมีนายทุนเข้ามาลงทุนมากขึ้น แต่ผู้ฟังน้อยลง ส่งผลให้จึงได้มีการปรับตัวโดยใช้วิธีการผสมผสานกับสื่อใหม่ โดยการออกอากาศทางออนไลน์ และสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานราชการกันเอง เช่น สวทในการลิงก์รายการกัน ส่วนด้านผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจมองว่า อุตสาหกรรมกระจายเสียงมีการเปลี่ยนแปลงในด้านของกลุ่มผู้ฟังช่วงอายุน้อยกว่า 30 ปี ลดลง กลุ่มผู้ฟังส่วนใหญ่คือ กลุ่มผู้สูงอายุ ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ปัจจุบันวิทยุมีบทบาทน้อยลง จึงไม่มีการลงทุนเพิ่มเติมค่าใช้จ่ายซึ่งการรักษาเครื่องมือ รวมทั้ง รายได้ลดน้อยลงไม่ตอบโจทย์กับการผลิตเนื้อหารายการ

2) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคกลาง พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ แสดงความเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นแล้ว กล่าวคือ ประชาชนสนใจฟังวิทยุน้อยลง ส่วนผู้ทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ มีความกังวลเกี่ยวกับด้านระเบียบการประมวล ภายหลังปี 2567 ที่จะมีมาถึง และด้านนายกสมาคมสถานีวิทยุและโทรทัศน์จังหวัดราชบุรี มองว่า การออกกฎระเบียบของ กสทช. วิทยุดิจิทัล ไม่สามารถไปต่อได้ถ้าเกิดวิกฤตภัยพิบัติ หากกลับไปแอนะล็อกสามารถทำให้ผู้ประกอบการอยู่ต่อได้

3) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า กสทช ประกาศให้ประมวลคลื่น ทำให้มีความหวังในการดำเนินธุรกิจ และหวังว่า คู่แข่งขันทางธุรกิจจะน้อยลงหลังจากการประมวลคลื่นจบ แต่พบว่าวิทยุชุมชนยังสามารถทดลองออกอากาศได้ ทำให้กลุ่มผู้ประมวลถูกแย่งส่วนแบ่งทางการตลาดไป อยากให้ กสทช พิจารณาเรื่องนี้ และให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ประมวลมากกว่า เพราะกลุ่มผู้ประมวลเสียเงินไม่ได้ขอใช้คลื่นฟรีเหมือนวิทยุชุมชน กสทช. ต้องกำหนดกติกาให้ชัดเจนว่า เพราะกลุ่มผู้ประมวลเสียส่วนแบ่งทางการตลาด นอกจากนี้ วิทยุชุมชนไม่ได้ออกอากาศกำลังส่งคลื่นตามที่หลักเกณฑ์กำหนด ส่งผลให้เกิดคลื่นรบกวนเป็นอย่างมาก ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทสาธารณะ ได้แสดงความคิดเห็นว่า ผู้ประกอบการหันมาผลิตรายการผ่านออนไลน์มากขึ้น ปัจจุบันต้องมีการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของสถานี เพราะวิทยุชุมชน ณ ตอนนี้อยู่ยากขึ้นกว่าเมื่อก่อนมาก เมื่อก่อนยังได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐ แต่ปัจจุบันทุกสถานีต้องดิ้นรนกันเอง

4) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ ได้ให้ความเห็นว่า หลังจากได้รับใบอนุญาต กิจกรรมก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม นโยบายการบริหารงานต่าง ๆ ก็ต้องรอคำสั่งจากส่วนกลาง แต่สิ่งที่ต่างไปคือ คลื่นสัญญาณการออกอากาศชัดเจนขึ้น ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประกอบธุรกิจ แสดงความเห็นว่ายังกดดำเนินการได้ตามปกติ แต่เนื่องจากเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงส่งผลให้กลุ่มผู้ฟังลดลง และมีผลต่อการหารายได้ของสถานีที่ลดลง ทั้งนี้ สินค้าต่าง ๆ ส่วนใหญ่ได้เปลี่ยนช่องทางการโฆษณาไปเป็นช่องทางสื่อออนไลน์ ทำให้สถานีมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินรายการเพื่อตอบสนองต่อกลุ่มผู้ฟังมากขึ้น

5) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคใต้ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ แสดงความเห็นว่าการเข้าสู่ระบบใบอนุญาตที่ให้เริ่มได้ตั้งแต่ 4 เมษายน แต่สถานีดำเนินการออกอากาศได้จริงคือวันที่ 1 ตุลาคม 2565 เพราะต้องเริ่มต้นหาสถานที่ตั้งสถานี เนื่องจากผู้ประมูลไม่ได้ประกอบกิจการเดิมที่พื้นที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งได้ว่าจ้างผู้ดำเนินงานควบคุมสถานีได้ตอนเดือนกรกฎาคม และเดือนสิงหาคมนี้ต้องเริ่มตั้งตั้งขึ้นตอนขออินเทอร์เน็ต เมื่อเทคนิคการรับส่งสัญญาณเรียบร้อยแล้ว จึงได้เริ่มดำเนินการออกอากาศในเดือนตุลาคม ด้านผังรายการ จะมีส่วนกลางที่กรุงเทพมหานครดูแล เนื่องจากครอบคลุม 50 สถานี โดยเจ้าของกิจการหลักเป็นผู้เช่าช่วงเวลาของสาธารณะมาก่อนจึงมีสถานีที่ออกอากาศในลักษณะร่วมจัดรายการกับประเภทสาธารณะประมาณ 50 สถานี ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประกอบธุรกิจ แสดงความเห็นว่าการกำกับดูแลของ กสทช. ทำให้ผู้ประกอบการอยู่ยากมากขึ้น อีกทั้งเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ผู้ประกอบการวิทยุมีจำนวนลดลงจากเดิม และต้องมีการปรับตัวตามกลุ่มผู้ฟังที่หันไปฟังผ่านแพลตฟอร์มอื่น นอกจากนี้ ภายหลังจากมีการประมูลคลื่นธุรกิจ ทำให้วิทยุชุมชนมีความกังวลว่าจะต้องเข้าสู่ระบบประมูลในที่สุด ซึ่งหลายรายไม่มีเงินทุนมากพอที่จะประมูลคลื่น

5.2.3.2 ผลกระทบต่อกิจการวิทยุ จากสื่อที่สามารถรับผ่านทางออนไลน์ได้ง่าย

“สถานีได้รับผลกระทบจากสื่อออนไลน์เป็นอย่างมาก เพราะสถานีไม่ได้ออกอากาศผ่านช่องทางออนไลน์ ทุกอย่างยังคงเป็นระบบแอนะล็อก”

ความเห็นจากวิทยุทดลองออกอากาศประกอบธุรกิจภาคเหนือ

“สื่อออนไลน์ช่วยเพิ่มฐานผู้ฟังกว้างขึ้น”

ความเห็นจากวิทยุทดลองออกอากาศประกอบธุรกิจภาคใต้

1) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออก พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจสาธารณะ แสดงความเห็นว่าย่อออนไลน์มีผลกระทบต่อการถดถอยต่อการเข้าถึงประชาชน โดยระบบ AI จำกัดการเข้าถึงประชาชน และมีผลให้ไม่มีการโต้ตอบกันเหมือนแต่ก่อน ส่วนผู้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ แสดงความเห็นว่าย่อประชาชนฟังวิทยุลดลง ส่งผลให้รายได้ของสถานีลดลง ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้สถานีวิทยุต้องผลิตรายการที่มีเนื้อหาตอบใจภัย กลุ่มผู้ฟังมากขึ้น แต่การปรับเปลี่ยนนี้ไม่ได้มีผลให้กลุ่มผู้ฟังเพิ่มขึ้น เนื่องจาก

วิทยุไม่ได้รับความนิยมแล้ว อุปกรณ์รับคลื่นวิทยุในรถยนต์ก็ไม่ผลิตเครื่องรับวิทยุแล้ว แต่อย่างไรก็ดี สื่อวิทยุยังสามารถเข้าถึงกลุ่มผู้ฟังในพื้นที่ที่มีข้อจำกัด เช่น แถบเทือกเขา หรือกลางทะเล เป็นต้น

2) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคกลาง** พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะแสดงความเห็นว่า ได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก เนื่องจากกลุ่มผู้ฟังหันไปฟังออนไลน์มากขึ้น ซึ่งปัจจุบันกลุ่มผู้ฟังวิทยุผ่านทรานซิสเตอร์มีน้อยลง ส่วนด้านนายกสมาคมสถานีวิทยุและโทรทัศน์จังหวัดราชบุรี มองว่า ไม่ได้รับผลกระทบ เพราะเป็นการออกอากาศคู่กันทั้งผ่านระบบคลื่นความถี่และทางออนไลน์

3) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า สถานีมีการออกอากาศผ่านคลื่นความถี่ควบคู่กับระบบออนไลน์ และมีการทำวิทยุดิจิทัลด้วย ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทสาธารณะ มีความคิดเห็นว่า สื่อออนไลน์ไม่ได้มีผลกระทบ เนื่องจากการจัดรายการวิทยุ นักจัดรายการต้องหาข่าวที่ชัดเจน เนื้อหาต้องถูกต้อง เพราะมีการตรวจสอบจากหน่วยงานอื่น แต่การออกอากาศผ่านช่องทางออนไลน์ไม่มีการตรวจสอบคำพูดของนักจัดรายการ ดังนั้น กลุ่มผู้ฟังจึงนิยมฟังสื่อวิทยุมากกว่า

4) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคเหนือ** พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความเห็นว่า สถานีต้องปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มผู้ฟัง โดยสถานีมีการเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ มีความคิดเห็นว่า สถานีได้รับผลกระทบจากสื่อออนไลน์เป็นอย่างมาก เพราะสถานีไม่ได้ออกอากาศผ่านช่องทางออนไลน์ ทุกอย่างยังคงเป็นระบบแอนะล็อก แต่วิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจบางสถานีได้มีการปรับตัวตามกลุ่มผู้ฟัง เพื่อให้กิจการอยู่ต่อไปได้ โดยทางสถานีมีการออกอากาศผ่านคลื่นความถี่และทางออนไลน์ อีกทั้งมีกิจกรรมของสถานีให้ประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมอีกด้วย

5) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคใต้** พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ได้แสดงความเห็นว่า วิทยุออนไลน์เป็นองค์ประกอบเสริมที่จะทำให้ผู้ฟังติดตามสถานีได้มากขึ้น เช่น มีการจัดกิจกรรมเชิญศิลปินมาออกรายการ หรือโปรโมทกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ มีความคิดเห็นว่า สื่อออนไลน์มีผลกระทบต่อสถานีที่คลื่นออกอากาศเฉพาะอยู่ในเมือง แต่บางพื้นที่ในจังหวัดไม่มีอินเทอร์เน็ต ไม่สามารถฟังแบบออนไลน์ได้ เพราะข้อจำกัดทางด้านพื้นที่ ส่งผลให้วิทยุออกอากาศแบบคลื่นความถี่จึงยังจำเป็นกับกลุ่มผู้ฟังกลุ่มนี้ แต่วิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจบางสถานีมองว่า สื่อออนไลน์ช่วยเพิ่มฐานผู้ฟังกว้างขึ้นจากการฟังเฉพาะกลุ่มจังหวัด ถ้าผู้ประกอบการมีการปรับตัวให้เข้าถึงเทคโนโลยีตามผู้ฟังอาจทำให้กิจการยังคงอยู่รอดต่อไปได้

5.2.3.3 มุมมองต่อการประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนดเมื่อมีการให้ใบอนุญาตประกอบกิจการแล้ว

1) หลักเกณฑ์ด้านสัดส่วนเนื้อหารายการ

“สัดส่วนเนื้อหารายการต้องเปลี่ยนไปตามความต้องการของกลุ่มผู้ฟังในแต่ละพื้นที่”

ความเห็นจากนายกสมาคมสถานีวิทยุและโทรทัศน์ภาคกลาง

“สถานีที่ออกอากาศรายการ 24 ชั่วโมง ไม่สามารถทำได้ สถานีทำได้เพียงเปิดเพลงตลอดชั่วโมง ซึ่งทำให้ขาดเนื้อหาสาระที่มีประโยชน์”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจภาคเหนือ

1.1) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออก พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ ได้แสดงความเห็นว่า ถ้าเป็นหน่วยงานของรัฐจะดำเนินการตามหลักเกณฑ์ตามที่ กสทช. กำหนด ส่วนผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ได้แสดงความเห็นว่า ดำเนินได้ตามหลักเกณฑ์

1.2) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคกลาง ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ แสดงความเห็นว่า พยายามทำให้ครบหลักเกณฑ์ แต่มีปัญหาเรื่องผังรายการและเนื้อหารายการในด้านของคนที่พิจารณาไม่มีข้อมูลเพียงพอในการผลิตรายการ ด้านนายกสมาคมสถานีวิทยุและโทรทัศน์จังหวัดราชบุรี มีความคิดเห็นว่า สัดส่วนเนื้อหารายการต้องเปลี่ยนไปตามความต้องการของกลุ่มผู้ฟังในแต่ละพื้นที่

1.3) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ และวิทยุทดลองออกอากาศประเภทสาธารณะ ได้แสดงความคิดเห็นในแนวทางเดียวกันว่า สถานีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

1.4) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความเห็นว่า เนื้อหารายการบางประเภทเช่นรายการเด็ก เป็นประเภทรายการที่ผลิตเนื้อหาได้ยาก ซึ่งการกำหนดสัดส่วนผังรายการทำให้มีความยากต่อการดำเนินรายการ ทั้งนี้ สถานีที่ออกออกอากาศรายการ 24 ชั่วโมง ไม่สามารถทำได้ สถานีทำได้เพียงเปิดเพลงตลอดชั่วโมง ซึ่งทำให้ขาดเนื้อหาสาระที่มีประโยชน์ ทั้งนี้ ควรปล่อยให้ผู้ประกอบการนำเสนอผังรายการเข้าไปโดยที่ กสทช. ไม่กำหนดสัดส่วนของผังรายการ ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ มีความคิดเห็นว่า การกำหนดสัดส่วนเนื้อหารายการมาให้สถานีดำเนินการนั้น อาจลืมนึกไปว่า บางสถานีมีบุคลากรไม่เพียงพอ ถ้าออกอากาศตามที่กำหนดจริง ๆ ไม่สามารถทำได้ แต่ถ้าสถานีมีช่างเทคนิคเก่ง ๆ จะช่วยแก้ปัญหาด้านนี้ได้

1.5) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคใต้ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ แสดงความเห็นว่า ส่วนกลางที่กรุงเทพมหานครเป็นผู้บริหารจัดการผังรายการ ด้านเนื้อหาท้องถิ่นของภูเก็ตจะให้บริการในพื้นที่ดำเนินการ ซึ่งทางสถานีได้เปรียบสถานีอื่น ๆ เนื่องจากเป็นคลื่นหลัก สัญญาณสามารถไปถึง

กระบี่ พังงา ส่งผลให้สามารถเพิ่มกลุ่มผู้ฟังได้มากขึ้น ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ได้ดำเนินรายการเป็นไปตามหลักเกณฑ์

2) หลักเกณฑ์ด้านการหารายได้

“ไม่มีประเด็นเรื่องการหารายได้ ถ้าต้องหารายได้เพื่อความอยู่รอดจริง ๆ คือไม่รับเป็นเงิน แต่รับเป็นอย่างอื่นทดแทน เช่น เครื่องมืออุปกรณ์ออกอากาศ”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะภาคตะวันออก

“รายได้ลดน้อยลง เนื่องจากสินค้าต่าง ๆ ไม่เลือกโฆษณากับสื่อวิทยุเพราะหลักเกณฑ์โฆษณาที่เข้มงวด”

ความเห็นจากวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจภาคเหนือ

2.1) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออก พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ แสดงความเห็นว่ามีประเด็นเรื่องการหารายได้ มองว่าถ้าต้องหารายได้เพื่อความอยู่รอดจริง ๆ คือไม่รับเป็นเงิน แต่รับเป็นอย่างอื่นทดแทน เช่น เครื่องมืออุปกรณ์ออกอากาศ แลกเปลี่ยนประชาสัมพันธ์ให้ โดยขอสนับสนุนทุนมาสร้างถนน โครงการพัฒนาพื้นที่ เป็นต้น ส่วนผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ แสดงความเห็นว่าได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ แต่ปัจจุบันผู้สนับสนุนลดน้อยลง เนื่องจากปัจจัยหลายอย่าง เช่น กลุ่มผู้ฟังลดลงหรือสินค้าต่าง ๆ หันไปโฆษณาทางสื่อออนไลน์ที่ไม่เข้มงวดเรื่องหลักเกณฑ์โฆษณา เป็นต้น

2.2) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคกลาง พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ แสดงความเห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการหารายได้ เนื่องจากเป็นบริการประเภทสาธารณะอยู่แล้ว และด้านนายกสมาคมสถานีวิทยุและโทรทัศน์จังหวัดราชบุรี ได้มีความคิดเห็นว่า ผู้ประกอบการไม่สามารถหารายได้จากโฆษณาได้ เนื่องจากถูกกำกับดูแลอย่างเข้มข้น ซึ่งทางสำนักงาน กสทช. ภาคเขต ไม่มีอำนาจหน้าที่มาคอยช่วยเหลือ

2.3) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า ไม่ได้กังวลเรื่องหลักเกณฑ์ แต่มีความกังวลเรื่องการกำกับดูแลมากกว่า เพราะมีคู่แข่งและส่วนแบ่งทางการตลาดเยอะ ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทสาธารณะ แสดงความคิดเห็นว่าสถานีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.4) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคเหนือ พบว่า วิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ได้แสดงความคิดเห็นว่า รายได้ลดน้อยลง เนื่องจากสินค้าต่าง ๆ ไม่เลือกโฆษณากับสื่อวิทยุเพราะหลักเกณฑ์โฆษณาที่เข้มงวด

2.5) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคใต้ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ แสดงความเห็นว่ามีบริษัทส่วนกลางที่กรุงเทพมหานครขายโฆษณาเป็นหลัก ส่วนสถานีที่ภูเก็ตกำลังเตรียมการขายโฆษณาในพื้นที่ประกอบด้วย ในส่วนเรื่องการแข่งขันกับวิทยุชุมชน อยากให้วิทยุชุมชนกลับไปจุดที่

ให้บริการเพื่อท้องถิ่น ไม่ใช่ด้านธุรกิจ ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ได้แสดงความคิดเห็นว่า ไม่ควรกำหนดหลักเกณฑ์นี้กับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ เพราะเรื่องรายได้เป็นส่วนของสรรพากรที่ต้องส่งทุกปี

3) หลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลโฆษณา

“มีความกังวลเรื่องการกำกับดูแลในเรื่องผู้รับใบอนุญาตสาธารณะโฆษณา และเข้าเวลาได้ ส่งผลให้ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจเสียเปรียบ”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“การกำกับด้านหลักเกณฑ์การโฆษณาควรให้อำนาจกับ กสทช. เขต”

ความเห็นจากวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจภาคใต้

3.1) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ แสดงความคิดเห็นว่า เห็นด้วยที่มีการควบคุมการโฆษณาอย่างเข้มข้น เพราะวิทยุอาจเอาเปรียบผู้บริโภคได้ในเรื่องของการโฆษณาเกินจริง ดังนั้น การตรวจของ กสทช. ร่วมกับสาธารณสุขจังหวัดมองว่า ประสานความร่วมมือตรวจสอบได้ดี ส่วนผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ได้ดำเนินเป็นไปตามหลักเกณฑ์

3.2) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคกลาง พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ แสดงความคิดเห็นว่า ส่วนใหญ่ไม่มีโฆษณา มีแต่การประชาสัมพันธ์ข่าวสารจากหน่วยงานต่าง ๆ เท่านั้น ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ แสดงความคิดเห็นว่า ควรส่งเสริมให้วิทยุประเภทบริการชุมชนสามารถโฆษณาสินค้า OTOP ได้ ซึ่งจะช่วยให้สามารถทำให้สถานีหันไปให้บริการเพื่อชุมชนได้มากขึ้น และด้านนายกสมาคมสถานีวิทยุและโทรทัศน์จังหวัดราชบุรี มีความเห็นว่า ข้อกำหนดที่นำมาใช้งานไม่ชัดเจน เนื่องจากนำกฎหมายเกี่ยวกับอาหารและยามากำหนดใช้กับผู้ประกอบการ อีกทั้งให้ความเห็นว่า สำนักงาน กสทช. รับผิดชอบการดำเนินงานไม่ตรงกับสายงานที่ต้องเข้ามากำกับดูแลผู้ประกอบการ ตัวอย่างเช่น ควรรับบุคลากรที่เป็นนักกฎหมายเข้ามากำกับดูแลข้อกำหนดต่าง ๆ ของการโฆษณา เป็นต้น

3.3) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า ไม่ได้กังวลเรื่องหลักเกณฑ์ แต่มีความกังวลเรื่องการกำกับดูแลมากกว่า ในเรื่องผู้รับใบอนุญาตสาธารณะโฆษณาและเข้าเวลาได้ ส่งผลให้ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจเสียเปรียบ ดังนั้น จึงอยากให้แก้ไขสัดส่วนการเข้าช่วงเวลา และการโฆษณาให้มีความเท่าเทียม โดยผู้รับใบอนุญาตสาธารณะควรที่จะต้องไม่มีโฆษณา ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทสาธารณะ แสดงความคิดเห็นว่า ข้อกำหนดเป็นไปตามกฎหมายที่สมควรแก่การควบคุมสินค้าบางประเภท ซึ่งทางสถานีไม่มีการโฆษณาขายสินค้าที่ถูกควบคุมตามกฎหมาย เพียงแต่โฆษณาค้นรายการให้ทดลองใช้เท่านั้น

3.4) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ได้แสดงความคิดเห็นว่า สามารถดำเนินการได้ตามข้อกำหนด ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ได้แสดงความคิดเห็นว่า มีการกำกับเนื้อหาการโฆษณาที่เข้มข้นกว่าเดิม

3.5) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคใต้ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ แสดงความเห็นเห็นว่า ส่วนกลางที่กรุงเทพมหานครมีประสบการณ์บริหารโฆษณามาก่อนหน้านี้ จึงไม่มีปัญหาด้าน การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และตอนนี้แพคเกจการขายมีหลายแบบ จะซื้อ 50 สถานีพร้อมกัน หรือเลือกจังหวัด ในการออกอากาศได้ด้วย ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ มีความคิดเห็นว่า กสทช. เขต ไม่มีอำนาจ หน้าที่ เมื่อมีการจับผิดการจัดรายการของผู้ประกอบการ พอมีประเด็นปัญหาต้องให้ผู้ประกอบการติดต่อไปยัง ส่วนกลาง ซึ่งมองว่าการกำกับด้านหลักเกณฑ์การโฆษณาควรให้อำนาจกับ กสทช. เขต ส่วนการหารายได้จาก การโฆษณาเป็นทุนที่สามารถทำให้สถานียังอยู่ได้ ด้านการกำกับดูแลมองว่าเป็นเรื่องดีต่อผู้บริโภค และ ผู้ประกอบการที่เป็นสื่อควรใส่ใจกับการสื่อสารให้มากและตรวจสอบสินค้าก่อนนำมาโฆษณา อีกทั้ง กสทช. ควร จัดอบรมการใช้คำโฆษณา คำใดใช้ได้และไม่ได้ เป็นต้น

4) หลักเกณฑ์การแบ่งเวลาให้ผู้อื่นดำเนินรายการ

“สถานีมีการแบ่งช่วงเวลาให้จัดรายการร่วมกับ บริษัท แอดเวอร์ไทซิ่ง แต่ ปัจจุบันค่าเช่าช่วงเวลามีราคาแพง ส่งผลให้ผู้เข้ามาเช่าช่วงเวลาน้อยลง”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะภาคตะวันออก

“ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจเสียเปรียบในเรื่องผู้รับใบอนุญาตสาธารณะสามารถ โฆษณาและให้ผู้อื่นมาเช่าช่วงเวลาออกอากาศได้”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.1) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออก พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภท สาธารณะ ให้ความเห็นเห็นว่า สถานีมีการแบ่งช่วงเวลาให้จัดรายการร่วมกับ บริษัท แอดเวอร์ไทซิ่ง แต่ปัจจุบันค่าเช่าช่วงเวลามีราคาแพง ส่งผลให้ผู้เข้ามาเช่าช่วงเวลาน้อยลง ส่วนผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจให้ความคิดเห็นว่า ทางสถานีไม่ได้แบ่งช่วงเวลาให้ผู้อื่นมาเช่าจัดรายการ จึงไม่ทราบเรื่องหลักเกณฑ์ อีกทั้งทางสถานีดำเนินการ จัดรายการเองทั้งหมด

4.2) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคกลาง พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภท สาธารณะ แสดงความเห็นเห็นว่า สถานีได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งมีหน่วยงานราชการในจังหวัดมาเช่าช่วงเวลาออกอากาศเช่นกัน โดยเป็นเพียงนำข้อมูลมาประชาสัมพันธ์ในรายการเท่านั้น อาทิ มหาวิทยาลัย ราชภัฏเพชรบุรี ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ มีประเด็น ปัญหาด้านการเชื่อมต่อสัญญาณ ควรดำเนินการแก้ปัญหาด้านการเชื่อมต่อสัญญาณ และควรมีระบบที่ตรวจสอบ สัญญาณคล้ายระบบ GPS เพื่อติดตามการดำเนินการของสถานีอื่น และทางด้านนายกสมาคมสถานีวิทยุและ โทรทัศน์จังหวัดราชบุรี ให้ความคิดเห็นว่า ไม่มีการแบ่งเวลาให้ผู้อื่นมาดำเนินรายการ เนื่องจากจ่ายสถานี มีมูลค่าสูง โดยส่วนใหญ่แล้วจะมีผู้ดำเนินรายการส่งเป็นเสียงอัดมาแทน บางครั้งนำมาออกอากาศไม่ได้ เพราะ โดนกำหนดคำพูดที่ไม่เหมาะสมด้านการโฆษณา

4.3) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจเสียเปรียบในเรื่องผู้รับใบอนุญาตสาธารณะ สามารถโฆษณาและให้ผู้อื่นมาเช่าช่วงเวลาออกอากาศได้ ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทสาธารณะ แสดงความคิดเห็นว่า ไม่ทราบข้อมูลด้านหลักเกณฑ์การให้ผู้อื่นมาเช่าช่วงเวลาและทางสถานีดำเนินรายการเองมาตลอดโดยไม่ได้แบ่งช่วงเวลาให้ผู้อื่นเช่า

4.4) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า มีการแบ่งให้กลุ่มหน่วยงานราชการมาใช้บริการด้านการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของจังหวัด แต่ปัจจุบันนี้ไม่ได้แบ่งให้ผู้อื่นมาเช่าช่วงรายการแล้ว แต่ยังสามารถส่งเนื้อหาให้สถานีช่วยประชาสัมพันธ์ได้ ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า ไม่ทราบข้อมูลด้านหลักเกณฑ์การให้ผู้อื่นมาเช่าช่วงเวลา

4.5) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคใต้ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ แสดงความคิดเห็นว่า ทางสถานีมีการแบ่งช่วงเวลาให้ผู้อื่นมาจัดรายการร้อยละ 10 โดยที่ทางสถานีไม่ต้องหา ผู้ดำเนินรายการมาจัด ช่วงเวลานั้นจะมีบุคลากรจากหน่วยงานภาครัฐของจังหวัดเข้ามาร่วมจัดรายการ ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลความเคลื่อนไหวของหน่วยงานในพื้นที่ ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า ไม่ทราบข้อมูลด้านหลักเกณฑ์การให้ผู้อื่นมาเช่าช่วงเวลา

5.2.3.4 ท่านมีความเห็นต่อการเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทสาธารณะ ธุรกิจ และบริการชุมชน) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 2567 อย่างไร

“ผู้ประกอบการกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศควรเข้าสู่ระบบประมวลเหมือนกับผู้ได้รับใบอนุญาตประเภทบริการธุรกิจ เพื่อความเท่าเทียมกันในการแข่งทางการตลาด”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“ไม่ทราบว่าภายหลังการทดลองออกอากาศปี 2567 จะต้องเตรียมตัวอย่างไร ซึ่งกำลังรอประกาศจาก กสทช.”

ความเห็นจากวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจภาคเหนือ

1) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออก พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ ได้ให้ความคิดเห็นว่า หากมีการประมวลเกิดขึ้น กลุ่มผู้ทดลองออกอากาศควรจับมือกันควรวممกิจการ เพื่อให้กิจการอยู่รอด ซึ่งเป็นแผนเตรียมการที่ไม่ผิดกฎหมายและมองว่า ดีต่อกิจการของผู้ทดลองออกอากาศด้วย ส่วนผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ แสดงความคิดเห็นว่า ผู้ทดลองออกอากาศอาจต้องเตรียมแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อขยายฐานของกลุ่มผู้ฟัง ซึ่งจะช่วยส่งผลดีต่อธุรกิจของสถานี

2) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคกลาง พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ แสดงความคิดเห็นว่า ผู้ทดลองออกอากาศบางรายมีรายได้ไม่คุ้มค่าใช้จ่ายต่อเดือน บางสถานียังไม่มีบุคลากรเพียงพอต่อการดำเนินงานในสถานี ทำให้มีการทำงานที่ไม่เป็นระบบ ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ

แสดงความคิดเห็นว่า มีความกังวลเรื่องผู้ประกอบการที่ไม่ได้รับใบอนุญาตภายหลังการสิ้นสุดการทดลองออกอากาศปี 2567 ทั้งนี้สำนักงาน กสทช. ควรจะต้องแจ้งหลักเกณฑ์ให้ทางวิทยุชุมชนทราบ เพื่อที่จะได้มีเวลาในการปรับปรุงสถานีก่อนเข้าประมูลและต้องป้องกันปัญหาพวกกลุ่มนายทุนที่จะเข้ามาประมูลคลื่นอีกด้วย และด้านนายกสมาคมสถานีวิทยุและโทรทัศน์จังหวัดราชบุรี ให้ความคิดเห็นว่า กลุ่มผู้ทดลองออกอากาศกำลังเตรียมการทำประชาสัมพันธ์เพื่อขอแก้ไขกฎหมายด้านนี้ คาดว่าปี 2566 น่าจะมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น

3) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า ผู้ประกอบการกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศควรเข้าสู่ระบบประมูลเหมือนกับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประเภทบริการธุรกิจ เพื่อความเท่าเทียมกันในการแข่งขันทางการตลาด ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทสาธารณะ แสดงความคิดเห็นว่า สำนักงาน กสทช. ควรเปลี่ยนใบอนุญาตให้กลุ่มผู้ทดลองออกอากาศเป็นการถาวร ไม่ควรให้ต่อปีละครั้ง ถ้าสถานีใดดำเนินการ 3 ปีขึ้นไป ควรให้ใบอนุญาตระยะยาว

4) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า กลุ่มผู้ทดลองออกอากาศต้องเตรียมการอีกมาก บางสถานีที่มีรายได้น้อยอาจปิดตัวลงหลังปี 2567 ผู้ประกอบการที่เหลืออาจมีรายได้มากขึ้น เนื่องจากคู่แข่งในอุตสาหกรรมวิทยุลดลง ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจให้ความคิดเห็นว่า ไม่ทราบว่าภายหลังการทดลองออกอากาศ ปี 2567 จะต้องเตรียมตัวอย่างไร ซึ่งกำลังรอประกาศจาก กสทช. ทั้งนี้ ถ้าต้องเลิกกิจการ กสทช. ควรต้องมีค่าทดแทนช่วยเหลือด้วย

5) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคใต้ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ แสดงความคิดเห็นว่า ควรมีแต่วิทยุชุมชนแบบบริการชุมชน และควรแก้เรื่องเนื้อหาการออกอากาศทางการเมือง ด้านสำนักงาน กสทช. ควรดูตัวอย่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เน้นความเข้มงวดและดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น ดำเนินการเรื่องให้ผู้ประกอบการเคยร้องเรียนเกี่ยวกับคลื่นสองคลื่นเปิดเนื้อหารายการเหมือนกัน เป็นลักษณะของการพ่วงสัญญา สถานีใดสถานีหนึ่งไม่ได้ดำเนินการผลิตรายการเอง ซึ่งเรื่องดังกล่าวยังไม่มีจัดการและการเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด จึงอยากให้มีการชี้แจงหรือประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการทราบว่าเรื่องที่แจ้งไปนั้น ดำเนินการอะไรเป็นรูปธรรมบ้าง ตัวอย่างเช่น มีการประชาสัมพันธ์ว่ามีการเรียกไปตักเตือน เป็นต้น ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ได้มีความคิดเห็นว่าการให้มีใบอนุญาตทดลองออกอากาศต่อไป หรือควรพิจารณาให้เป็นบางพื้นที่ เพราะบางพื้นที่รับฟังคลื่นวิทยุของสถานีหลักไม่ได้ ต้องฟังจากวิทยุในท้องถิ่นจริง ๆ อีกทั้ง ทาง กสทช. ควรมีแผนรับมือกับกลุ่มคนที่อาจจะว่างงานจากการที่สถานีวิทยุบางแห่งปิดตัวลงหากสถานีนี้นั้นไม่ดำเนินการต่อหลังปี 2567

5.2.3.5 คู่แข่งรายใหม่ในการให้บริการสำหรับท่านคือใครบ้าง

“สื่อใหม่ คือคู่แข่งสำคัญ เพราะมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออก พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ ได้แสดงความคิดเห็นว่า สถานีวิทยุในจังหวัดตราดไม่มีสถานีใดมองว่า สถานีอื่นคือคู่แข่ง แต่วิทยุ

ประเภทรุกลึงเข้าถึงประชาชนได้มากกว่าเพราะมีเรื่องการหารายได้ ส่วนวิทุประเภสธารณะหารายได้ไม่ได้ จึงมองว่า ไม่มีคู่แข่ง แต่เทคโนโลยีหรือสื่อใหม่ต่างหากคือคู่แข่งสำคัญ เพราะมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่า และไม่ต้องมีห้องส่งสัญญาณ ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. ต้องเริ่มดำเนินการหาวิธีควบคุมสื่อใหม่ที่กำลังเป็นที่นิยม ส่วนผู้รับใบอนุญาตประเภทรุกลึง ได้แสดงความคิดเห็นว่า สถานีไม่มีคู่แข่งทางรุกลึงเพราะทุกสถานีได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจกันหมด

2) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคกลาง พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภสธารณะ ได้แสดงความคิดเห็นว่า สถานีวิทยุที่ออกอากาศในเขตพื้นที่เดียวกันคือ คู่แข่ง ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทรุกลึง มีความเห็นว่า ณ วินาทีวิทยุทดลองออกอากาศยังมีปัญหาของตัวเองที่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย จึงยังไม่ต้องมองไกลถึงคู่แข่งภายนอก และด้านนายกสมาคมสถานีวิทยุและโทรทัศน์จังหวัดราชบุรี มีความเห็นว่า ทุนคือคู่แข่งที่มาเข้าสถานีวิทยุ

3) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทรุกลึง ให้ความคิดเห็นว่า แข่งขันกับตัวเองว่าทำอะไรให้ผลรายการที่ตรงกับผู้ฟังมากที่สุด ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภสธารณะ แสดงความคิดเห็นว่า ไม่ได้มองว่าใครคือคู่แข่ง สถานีทำหน้าที่รายงานข้อมูลที่เป็นจริงเท่านั้นจึงทำให้กลุ่มผู้ฟังในพื้นที่นิยมรับฟังเป็นอย่างมาก

4) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทรุกลึง และวิทยุทดลองออกอากาศประเภทรุกลึง ให้ความเห็นตรงกันว่า ไม่ได้มองใครเป็นคู่แข่งในการให้บริการ เพียงแต่ทุกวันนี้แข่งกับตัวเองว่า ทำอย่างไรที่สามารถเพิ่มกลุ่มผู้ฟังรายการมากขึ้น

5) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคใต้ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทรุกลึง แสดงความคิดเห็นว่า กลุ่มผู้ทดลองออกอากาศคือคู่แข่ง เนื่องจากดำเนินการได้เป็นอิสระมากกว่า ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทรุกลึง มีความเห็นว่า กิจกรรมวิทยุในพื้นที่คือ คู่แข่ง แต่สิ่งที่สถานีกังวลมากกว่าคู่แข่งคือ กลุ่มผู้ฟังที่ทางสถานีต้องพยายามผลิตเนื้อหาที่น่าสนใจเพื่อรักษากลุ่มผู้ฟังรายการของสถานีอยู่

5.2.3.6 นอกจากต้นทุนในการผลิตเนื้อหารายการในปัจจุบันแล้ว ท่านมีความไม่คล่องตัวของทรัพยากรในการผลิตเนื้อหารายการในด้านใดบ้าง

“การผลิตเนื้อหารายการขาดแคลนด้านบุคลากรลงพื้นที่ในการหาข้อมูลเพื่อนำมาออกอากาศ เนื่องจากทางสถานีมีบุคลากรที่ไม่คล่องตัวด้านการทำงานด้านสื่อ”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภสธารณะภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“ขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านนิเทศศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจาก ปัจจุบันนักศึกษาเลือกเรียนด้านวิทยุน้อยลง”

ความเห็นจากวิทยุทดลองออกอากาศประเภทรุกลึงภาคเหนือ

1) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคตะวันออก** พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ ได้แสดงความคิดเห็นว่า การผลิตเนื้อหารายการขาดแคลนด้านบุคลากรลงพื้นที่ในการหาข้อมูลเพื่อนำมาออกอากาศ เนื่องจากทางสถานีมีบุคลากรที่ไม่คล่องตัวด้านการทำงานด้านสื่อ ส่วนผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ได้แสดงความคิดเห็นว่า การผลิตเนื้อหารายการขาดแคลนด้านบุคลากรเช่นกัน แต่แตกต่างจากใบอนุญาตประเภทสาธารณะตรงที่บุคลากรมีศักยภาพแต่จำนวนน้อย เนื่องจากพนักงานหนึ่งคนต้องดำเนินการหลายตำแหน่ง

2) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคกลาง** พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ ให้ความเห็นว่า ยังขาดด้านเนื้อหารายการสำหรับผู้พิการ เพราะ สถานีไม่มีข้อมูล ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ มีความกังวลในเรื่องหลักเกณฑ์การประมูลคลื่น อาทิ คุณสมบัติ ราคาเริ่มต้นการประมูล ซึ่งราคาตั้งต้นไม่ควรถึงหลักหมื่น และควรมีทางออกให้กับกลุ่มที่ไม่ได้รับใบอนุญาต เช่น ผู้ที่ประมูลได้จะได้วัดสูง ส่วนผู้ที่ประมูลไม่ได้สามารถออกอากาศได้ด้วยวิธีดัดต่ำ และด้านนายกสมาคมสถานีวิทยุและโทรทัศน์จังหวัดราชบุรี ให้ความเห็นว่า สถานียังขาดบุคลากรด้านนิเทศศาสตร์ เนื่องจาก ปัจจุบันนักศึกษาเลือกเรียนด้านวิทยุน้อยลง

3) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า เนื้อหามีความคล่องตัวดำเนินการได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทสาธารณะ แสดงความคิดเห็นว่า สถานีประสบปัญหาค่าใช้จ่ายให้ทีมงาน ค่าจ้างนักจัดรายการ ค่าน้ำมันรถ ค่าเครื่องมือในการบำรุงรักษาสถานี เป็นต้น

4) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคเหนือ** พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความเห็นว่า ขาดแคลนบุคลากรในการทำงาน ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า ขาดแคลนด้านเทคโนโลยี เช่น อุปกรณ์การจัดรายการที่ทันสมัย ขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีผลิตรายการ และขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านนิเทศศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ เนื่องจาก ปัจจุบันนักศึกษาเลือกเรียนด้านวิทยุน้อยลง

5) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคใต้** พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความเห็นว่า หลังได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการธุรกิจทางสถานีขาดแคลนบุคลากรในการทำงาน และในช่วงแรกของการจัดตั้งสถานีอยู่ในช่วงทดลองระบบในการออกอากาศ เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2565 มีคำสั่งว่าใบอนุญาตยังไม่ได้รับการอนุมัติและแจ้งให้สถานีหยุดการออกอากาศเพื่อรอให้ได้ใบอนุญาตก่อน ซึ่งมองว่าถือเป็นการขาดโอกาสและรายได้ของสถานี

5.2.3.7 ทานต้องแข่งขันกันเองกับสถานีวิทย์ด้วยกันอย่างไรบ้าง

“แข่งขันในเรื่องการเพิ่มจำนวนกลุ่มผู้ฟังในพื้นที่ โดยการ แข่งขันเชิงเทคนิค เช่น การจัดรายการผ่านสื่อออนไลน์”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจภาคตะวันออก

“แข่งขันในเรื่องการผลิตเนื้อหารายการให้มีคุณภาพ เพื่อที่จะได้ถูกใจผู้ฟัง เพราะผู้ตัดสินที่ดีที่สุด คือ ผู้ฟัง”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออก พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ ได้แสดงความคิดเห็นว่า มีการแข่งขันกับสถานีอื่นด้วยการหารายการเนื้อหาเสริมเข้ามา เช่น การเกษตร การประมง ปัญหาเรื่องปากท้อง และเพิ่มช่องทางออนไลน์เพื่อขยายกลุ่มผู้ฟัง ส่วนผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ มีการแข่งขันกับสถานีอื่นเช่นกัน ซึ่งแข่งขันในเรื่องการเพิ่มจำนวนกลุ่มผู้ฟังในพื้นที่ โดยการ แข่งขันเชิงเทคนิค เช่น การจัดรายการผ่านสื่อออนไลน์ การลงพื้นที่ทำให้มีผู้สนับสนุนรายการในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น อีกทั้ง มีการทำข่าวในพื้นที่ ร่วมปลูกต้นไม้กับโรงเรียน ทำงานกับผู้สูงอายุ และร่วมเทศกาลกับชุมชน เป็นต้น แต่สิ่งที่ไม่สามารถแข่งขันได้คือ เรื่องเครื่องมือการผลิต

2) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคกลาง พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ แสดงความคิดเห็นว่า มีการแข่งขันกับสถานีอื่นด้วยการเน้นข่าวมูลข่าวสารที่ถูกต้อง รวดเร็ว ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ มีการแข่งขันในเรื่องรักษากลุ่มผู้ฟังที่มีอยู่เดิม และทำการขยายกลุ่มผู้ฟังใหม่ เช่น สำนักงานกสทช. ควรเอื้อให้วิทยุชุมชนมีความเชื่อมโยงกับ OTOP เพื่อเพิ่มช่องทางการหารายได้ และด้านนายกสมาคมสถานีวิทยุและโทรทัศน์จังหวัดราชบุรี มีความคิดเห็นว่าเป็นการแข่งกันเอง บางสถานีดำเนินการแล้วประสบปัญหาได้มีการช่วยเหลือกัน เช่น เริ่มลิงก์สัญญาณคลื่นความถี่กันเอง แบ่งช่วงเวลาการออกรายการ เป็นต้น

3) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า แข่งขันในเรื่องการผลิตเนื้อหารายการให้มีคุณภาพ เพื่อที่จะได้ถูกใจผู้ฟัง เพราะผู้ตัดสินที่ดีที่สุด คือ ผู้ฟัง ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทสาธารณะ แสดงความคิดเห็นว่า เริ่มดำเนินรายการผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์มากขึ้น เพื่อขยายกลุ่มผู้ฟัง

4) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า มีการแข่งขันกับสถานีอื่นในเรื่องการผลิตรายการที่น่าสนใจ เพื่อขยายกลุ่มผู้ฟัง ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ได้มีความคิดเห็นว่าเป็นการแข่งกันเองในการจัดรายการแบบยึดถือหลักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ แต่บางสถานีให้ความคิดเห็นว่า สถานีมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินรายการจากแนวประชาธิปไตย มาเป็นรูปแบบรายการที่เน้นให้ความรู้ด้านการเกษตรให้แก่เกษตรกร และวัตถุประสงค์หลักของ

สถานีนีคือ เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรในเรื่องต่าง ๆ เช่น ปลุกบ้านให้เกษตรกร ให้อุปกรณ์เกษตรกรไปใช้ก่อน และถ้าได้ผลผลิตก็นำเงินมาชำระค่าปุ๋ยโดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ยแม้แต่บาทเดียว

5) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคใต้ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ แสดงความเห็นว่ามี การเพิ่มเนื้อหาเพื่อตอบสนองกลุ่มผู้ฟังเพิ่มขึ้น เช่น การจัดให้ศิลปินเข้ามาโปรโมทที่สถานี และ มีการออกอากาศสดในช่วงที่มีกิจกรรมพิเศษ ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจแสดงความคิดเห็นว่า เน้นเนื้อหารายการที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มผู้ฟังแต่ละช่วงเวลา เช่น ช่วงเช้าเป็นการรายงานข่าวในพื้นที่สั้น ๆ เพื่ออัปเดตสถานการณ์ ช่วงบ่ายเป็นการเปิดเพลง และช่วงเย็นเปิดโอกาสให้กลุ่มผู้ฟังโทรเข้ามาพูดคุยกับทางสถานี เป็นต้น นอกจากนี้ บางสถานีมีการนำเนื้อหาสาระแปลกใหม่เพื่อขยายกลุ่มผู้ฟังอีกด้วย

5.2.3.8 กลุ่มผู้ฟัง หันไปหาบริการใด แทนการฟังสถานีของท่านบ้าง

“กลุ่มผู้ฟังหันไปรับฟังผ่านช่องทางออนไลน์มากขึ้น เช่น Youtube Facebook ซึ่งสถานีมีการปรับตัวตามเทคโนโลยี โดยขยายไปช่องทางออนไลน์”

ความเห็นจากวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจภาคกลาง

“ยังมีกลุ่มผู้ฟังในพื้นที่จำนวนมากที่ยังคงฟังวิทยุอยู่ เช่น เกษตรกร ชาวประมง กลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น”

ความเห็นจากวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจภาคใต้

1) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออก พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ และผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ได้แสดงความคิดเห็นตรงกันว่า กลุ่มผู้ฟังหันไปรับฟังผ่านสื่อใหม่มากกว่า เช่น บรอดแคสต์ (Broadcast) เว็บไซต์ โลกเสมือนในเกมส์ และในแพลตฟอร์มอื่น ๆ

2) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคกลาง พบว่า วิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ และนายกสมาคมสถานีวิทยุและโทรทัศน์จังหวัดราชบุรี มีความคิดเห็นในทิศทางเดียวกันว่า กลุ่มผู้ฟังหันไปรับฟังผ่านช่องทางออนไลน์มากขึ้น เช่น Youtube Facebook ส่วนถ้าต้องการอ่านข้อมูลข่าวสารจะเข้าไปหาผ่านช่องทางเว็บไซต์ ซึ่งสถานีมีการปรับตัวตามเทคโนโลยี โดยขยายไปช่องทางออนไลน์

3) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า สื่อสังคมออนไลน์เข้ามาส่งผลให้สื่อวิทยุต้องมีการปรับตัว คือ ออกอากาศผ่านคลื่นความถี่และออกอากาศผ่านออนไลน์หรือแอปพลิเคชัน Youtube Broadcast Radio ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทสาธารณะ แสดงความคิดเห็นว่า ไม่ทราบว่ามีผู้ฟังหันไปใช้บริการผ่านช่องทางใดบ้าง เนื่องจากกลุ่มผู้ฟังมีหลากหลายกลุ่มจึงไม่สามารถตอบได้

4) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพภาคเหนือ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ และวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นตรงกันว่า กลุ่มผู้ฟังหันไปรับฟังทางออนไลน์มากขึ้น ส่งผลให้สถานีต้องมีการปรับตัว โดยการขยายช่องทางการให้บริการผ่านทางออนไลน์ แต่วิทยุทดลองออกอากาศ

ประเภทธุรกิจบางสถานีมองว่า ไม่คิดจะปรับตัวที่จะขยายไปช่องทางออนไลน์ เนื่องจากมองว่าเสน่ห์ของการฟังวิทยุต้องรับฟังผ่านเครื่องรับวิทยุเท่านั้น

5) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคใต้** พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ แสดงความเห็น ว่า กลุ่มผู้ฟังหันไปใช้บริการสื่อออนไลน์ แต่อย่างไรก็ตามยังมีกลุ่มคนที่ใช้วิทยุยังคงฟังวิทยุ ซึ่งถือเป็นเป้าหมายหลักของวิทยุ ส่งผลให้ทางสถานีมีการปรับเนื้อหารายการเพื่อให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย เช่น เน้นปัญหารถติด และมีเนื้อหาวิพากษ์รัฐบ้างเล็กน้อย และอัปเดตประเด็นดังในสังคม เป็นต้น ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ มีความคิดเห็น ว่า ยังมีกลุ่มผู้ฟังในพื้นที่จำนวนมากที่ยังคงฟังวิทยุอยู่ เช่น เกษตรกร ชาวประมง กลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น แต่ถ้าเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่จะหันไปใช้บริการสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Youtube Facebook Joox TikTok เป็นต้น

5.2.3.9 จะมีเทคโนโลยีอะไร มาแทนวิทยุเดิม

“วิทยุในระบบดิจิทัลสามารถแทนที่วิทยุแอนะล็อกได้”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจภาคเหนือ

“เทคโนโลยีที่เข้ามาแทนวิทยุคือ แอปพลิเคชันในโทรศัพท์มือถือ”

ความเห็นจากวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจภาคใต้

1) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคตะวันออก** พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ ได้แสดงความคิดเห็นว่า ระบบการทำงานของ AI ในสื่อใหม่มีข้อจำกัด แนวทางแก้ไขคือทำ Virtual Influencer หรือ AI Influencer (มนุษย์เสมือนจริง) ของสื่อใหม่ให้ผสมผสานกับระบบของวิทยุ ซึ่งระบบนี้มองว่าใช้ได้กับภาคพื้นดินเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ แต่ภาคพื้นทางทะเลมองว่ายังไม่มีความเหมาะสม เนื่องจากข้อจำกัดของพื้นที่ทางทะเล ที่ยังคงต้องใช้เทคโนโลยีแบบเดิมในการสื่อสารและรับข่าวสาร ส่วนผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ได้แสดงความคิดเห็นว่า แอปพลิเคชันเข้ามาแทนวิทยุได้

2) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคกลาง** พบว่า วิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ได้แสดงความคิดเห็นว่า สถานีเริ่มดำเนินการผลิตรายการผ่านแพลตฟอร์มทางออนไลน์มากกว่าเดิม เนื่องจากสถานีได้รับเงินสนับสนุนจากพระสงฆ์ให้จัดรายการสวดแผ่ผ่าน Facebook Live และด้านนายกสมาคมสถานีวิทยุและโทรทัศน์จังหวัดราชบุรี ได้แสดงความคิดเห็นว่า เทคโนโลยีทุกระบบสามารถเข้ามาแทนวิทยุได้หมด เช่น แพลตฟอร์มออนไลน์ที่อยู่ในโทรศัพท์มือถือ หรือแม้กระทั่งการทำ RDS (คือตัวหนังสือวิ่งหน้าจอ) ก็สามารถทำได้

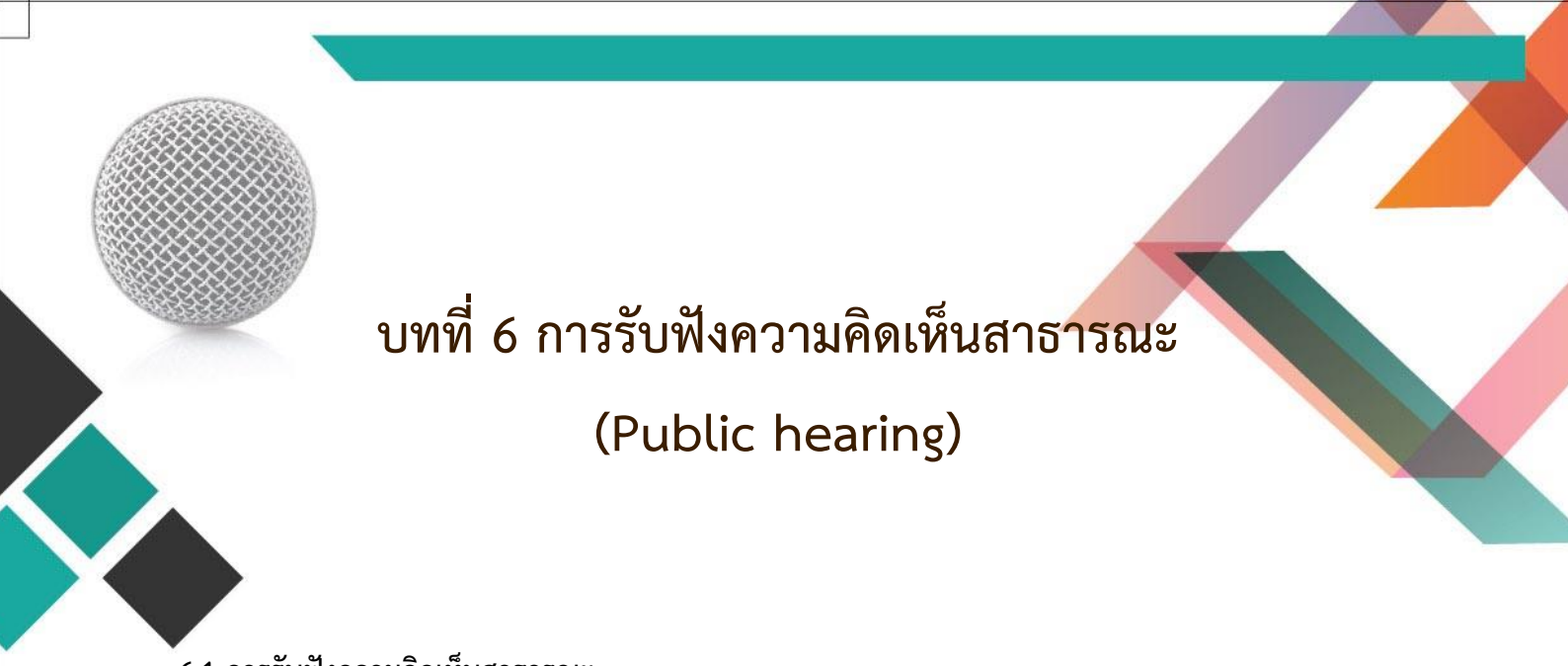
3) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ความคิดเห็นว่า ควรมีวิทยุในระบบดิจิทัล แต่สถานีควรจัดตั้งกันเอง โดยขึ้นอยู่กับความพร้อม

ของแต่ละสถานี่ ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทสาธารณะ แสดงความคิดเห็นว่า ในเมื่อผู้ฟังหันไปใช้ บริการทางออนไลน์มากขึ้น ทางสถานีจึงเริ่มดำเนินการจัดรายการผ่าน Facebook มากขึ้น

4) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคเหนือ** พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ให้ ความคิดเห็นว่า เทคโนโลยีที่เข้ามาแทนวิทยุคือ แอปพลิเคชันต่าง ๆ และมองว่าวิทยุในระบบดิจิทัลสามารถแทนที่ วิทยุแอนะล็อกได้ ส่วนวิทยุทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ได้แสดงความคิดเห็นว่า แพลตฟอร์มออนไลน์ สามารถเข้ามาแทนที่การฟังวิทยุแบบเดิมได้ แต่บางพื้นที่ในประเทศยังไม่มีเทคโนโลยีใดมาแทนวิทยุเดิมได้ เช่น กลุ่มประมงที่อยู่ภาคพื้นทะเล กลุ่มเกษตรกร แต่ปัจจุบันอินเทอร์เน็ตมีอิทธิพลมากกับคนรุ่นใหม่ แอปพลิเคชัน คือเทคโนโลยีหนึ่งที่สามารถเข้ามาแทนที่ได้

5) ความคิดเห็นจากผู้ประกอบวิชาชีพ**ภาคใต้** พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ แสดง ความคิดเห็นว่า น่าจะมี AI ในประมาณ 7 ปีข้างหน้า เข้ามาช่วยผลิตเนื้อหาวิทยุ เพื่อให้ตอบโจทย์กลุ่มเป้าหมายให้ ได้มากที่สุด แต่ในอีกแง่มุมควรจะกลับมาสู่วัฒนธรรมการฟังเพลงแบบเดิม ที่มีกิจกรรมที่เป็นเสน่ห์บนวิทยุ เท่านั้น เช่น เนื้อหา 70 80 90 ส่วนด้านวิทยุดิจิทัลมองว่า ประชาชนต้องซื้อเครื่องรับใหม่ ส่วนวิทยุทดลอง ออกอากาศประเภทธุรกิจ ได้แสดงความคิดเห็นว่า เทคโนโลยีที่เข้ามาแทนวิทยุคือแอปพลิเคชันใน โทรศัพท์มือถือ





บทที่ 6 การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public hearing)

6.1 การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ

การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 ตามกรอบแนวคิดในการศึกษาซึ่งในการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะได้แบ่งหมวดคำถามเป็น 3 หมวด ดังนี้

6.1.1 ประเด็นติดตามสำหรับการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ

6.1.1.1 ประเด็นสำหรับผู้ให้บริการ (Sender)

1) การประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด

2) การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67

6.1.1.2 ประเด็นสำหรับผู้รับบริการ (Receiver)

1) การรับรู้ลักษณะโฆษณาในวิทยุสำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท

2) การรับรู้คุณภาพสัญญาณ

3) การรับรู้คุณภาพของเนื้อหารายการวิทยุ

4) การประเมินความต้องการประเภทเนื้อหาในกิจการกระจายเสียง อาทิ ความต้องการหมวดเนื้อหา ด้านสุขภาพ ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ หรือ ด้านการเงิน โดยเฉพาะ

6.1.2.3 สรุปประเด็นตามกรอบคำถามจากแนวคิดแรงกดดันในการแข่งขันของอุตสาหกรรม (5 Forces Model)

1) อุปสรรคจากผู้ให้บริการรายใหม่ (New entrants)

2) อำนาจต่อรองของแหล่งเนื้อหา (Supplier power)

3) การแข่งขันกันเองของผู้ให้บริการวิทยุกระจายเสียง (Rivalry)

4) บริการที่เข้ามาทดแทนการฟังวิทยุแบบเดิม (Substitutes)

5) อำนาจต่อรองของผู้ฟัง (Buyer power)

6.1.2 ผลการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ

การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) ของผู้มีส่วนได้เสียทุกภูมิภาคมีวัตถุประสงค์เพื่อการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแนวทางที่กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการกระจายเสียงได้กำหนดประเด็นสำคัญเอาไว้ กลุ่มเป้าหมายในการจัดการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) คือ ผู้มีส่วนได้เสียทุกภูมิภาค อย่างน้อยภูมิภาคละ 150 คน ประกอบด้วย (1) ภาคกลาง (2) ภาคเหนือ (3) ภาคใต้ (4) ภาคตะวันออก และ (5) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยที่ปรึกษาเป็นผู้เชิญหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการประชุม รวมถึงจัดทำเอกสารประกอบการประชุม โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 859 คน แบ่งดังนี้

- | | |
|--------------------------|--------------|
| 1) ภาคตะวันออก | จำนวน 189 คน |
| 2) ภาคกลาง | จำนวน 158 คน |
| 3) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ | จำนวน 183 คน |
| 4) ภาคเหนือ | จำนวน 152 คน |
| 5) ภาคใต้ | จำนวน 177 คน |

ตารางที่ 9 กำหนดการจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) ครั้งที่ 1-5 ตามภูมิภาค

ภูมิภาค	วันที่จัดการประชุม	จังหวัด	สถานที่
ภาคตะวันออก	(พ) 12 ต.ค. 2565	จันทบุรี	ห้องประชุมแกรนด์ บอลรูม 1 โรงแรม มณีจันทร์ รีสอร์ท
ภาคกลาง	(พ.) 2 พ.ย. 2565	ประจวบคีรีขันธ์	ห้องประชุมบอลรูม โรงแรม อมารี หัวหิน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	(พ.) 9 พ.ย. 2565	ขอนแก่น	ห้องประชุมคอนเวนชัน 2-3 โรงแรม อวานี ขอนแก่น โฮเทล แอนด์ คอนเวนชัน เซ็นเตอร์
ภาคเหนือ	(อ.) 22 พ.ย. 2565	เชียงราย	ห้องประชุมเฮอริเทจ บอลรูม โรงแรม เฮอริเทจ เชียงราย โฮเทล แอนด์ คอนเวนชัน
ภาคใต้	(พ.) 7 ธ.ค. 2565	ภูเก็ต	ห้องประชุมแกรนด์บอลรูม โรงแรม บุเกิตตา บูทีค โฮเทล



กำหนดการ “การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ

เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงาน

ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565”

09.00 – 09.30 น.	ลงทะเบียน
09.30 – 09.40 น.	พิธีกรกล่าวต้อนรับ แนะนำโครงการ ขั้นตอนรับฟังความคิดเห็น และมาตรการโควิด 19
09.40 – 09.45 น.	ชมวิดีโอทัศน์ แนะนำบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (กตป.) และภารกิจของสำนักงาน กสทช.
09.45 – 09.50 น.	กล่าวเรียนเชิญ กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการกระจายเสียง กล่าวเปิดการประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ
09.50 – 10.00 น.	เรียนเชิญ กตป. คณะที่ปรึกษา ผู้แทนของสำนักงาน กสทช. ถ่ายภาพหมู่ร่วมกัน
10.00 – 10.15 น.	คณะที่ปรึกษา กล่าวชี้แจงวัตถุประสงค์ของการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ กล่าวสรุปสาระสำคัญตามมาตรา 60, 72, 73 ซึ่งกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการกระจายเสียง มีบทบาทในการเป็นผู้ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลดำเนินการ และการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565
10.15 – 10.45 น.	คณะที่ปรึกษานำเสนอข้อมูลเบื้องต้นของโครงการภายใต้การดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 และรายงานสถานการณ์โดยสรุปการดำเนินงานปัจจุบัน
10.45 – 11.00 น.	พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม
11.00 – 12.00 น.	ระดมความคิดเห็นสาธารณะ ช่วงที่ 1 - การเปลี่ยนผ่านระบบการใช้งานคลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียงไปสู่ระบบการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้งานคลื่นความถี่และประกอบกิจการกระจายเสียง - ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศของอุตสาหกรรมสื่อต่อกิจการกระจายเสียง
12.00 – 13.00 น.	ร่วมรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 14.30 น.	ระดมความคิดเห็นสาธารณะ ช่วงที่ 2
14.30 – 15.00 น.	พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม
15.00 – 15.30 น.	คณะที่ปรึกษาสรุปภาพรวมของผลการแสดงความคิดเห็น
15.30 – 16.00 น.	กรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการกระจายเสียง กล่าวปิดการประชุม

6.2 การสรุปผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ (Public Hearing) ของผู้มีส่วนได้เสียทุกภูมิภาค โดยจำแนกตามกรอบคำถาม 3 ประเด็น จากการระดมความคิดเห็นสาธารณะ

การสรุปผลการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ของผู้มีส่วนได้เสียทุกภูมิภาคจำนวน 5 ภาคนั้น ได้มีดำเนินการรายงานตามประเด็นในการระดมความคิดเห็นสาธารณะ ดังต่อไปนี้

6.2.2 การสรุปผลการประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ของผู้มีส่วนได้เสียทุกภูมิภาค โดยจำแนกตามกรอบคำถาม 3 หมวด จากการระดมความคิดเห็นสาธารณะ

6.2.2.1 ประเด็นสำหรับผู้ให้บริการ (Sender)

1) การประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการทางธุรกิจ ให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด

“วิทยุสาธารณะในส่วนภูมิภาคไม่สามารถให้ความเห็นได้ เนื่องจากรับข้อมูลจากส่วนกลาง”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ ภาคกลาง

“ทำอย่างไรให้ประชาชนกลับมาฟังวิทยุ กสทช. กำกับดูแลอย่างเดียวยแต่ไม่ส่งเสริม”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการทางธุรกิจ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“คลื่นสาธารณะสามารถให้บริการโฆษณาได้ ส่งผลให้สัดส่วนการโฆษณาผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจลดลง”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการทางธุรกิจ ภาคเหนือ

1.1) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคตะวันออก

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ พบว่า สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยได้มีการดำเนินการเป็นไปตามกรอบการทำงานของ กสทช. แต่สิ่งที่อยากให้ กสทช. เข้ามาช่วยในเรื่องของการถ่ายทอดเสียงกรณีพิเศษ ซึ่งทางวิทยุประเภทสาธารณะไม่สามารถขอถ่ายทอดเสียงก่อนได้ ต้องทำหนังสือขออนุญาต กสทช. ก่อน ซึ่งอยากปรับเปลี่ยนให้อยู่ภายใต้การดำเนินงานของผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะเอง แทนที่จะเป็นการรอ กสทช. อนุมัติ ส่วนวิทยุเพื่อความมั่นคง ได้ดำเนินการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของ กสทช. โดยส่วนภูมิภาคจะรับเนื้อหาจากส่วนกลางในการดำเนินรายการ

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการทางธุรกิจ พบว่า การดำเนินการเป็นไปตามกรอบการดำเนินงานของกสทช. ที่มีรายการข่าว รายการบันเทิงตามสัดส่วนที่กสทช. ได้กำหนดไว้

1.2) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคกลาง

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ พบว่า สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ของ กสทช. ทั้งเรื่องผังรายการ และข้อกำหนดการแบ่งเวลา ซึ่งได้

มีการแบ่งเวลาให้ผู้อื่นร่วมจัดรายการ เช่น อาสาสมัครประชาสัมพันธ์หมู่บ้าน ส่วนโฆษณาไม่มีแต่เป็นการประชาสัมพันธ์ข่าวสารจากองค์กรส่วนกลาง นอกจากนี้ ในแง่ของรายได้มาจากการเช่าช่วงเวลาจากธนาคารเพื่อการเกษตร ส่วนวิทยุเพื่อความมั่นคงส่วนภูมิภาคจะรับเนื้อหาจากส่วนกลางในการดำเนินรายการ

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการทางธุรกิจ พบว่า การดำเนินกิจการเป็นไปตามกรอบการดำเนินงานและสัดส่วนตามที่กสทช. กำหนด

1.3) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ พบว่า สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยประกอบกิจการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามที่กสทช.กำหนด โดยมีรายการข่าว ประชาสัมพันธ์ ข่าวสารจากภาครัฐ ประชาสัมพันธ์โครงการเพื่อประโยชน์สาธารณะ เช่น เตือนภัยบนโลกออนไลน์ หรือเกี่ยวกับผู้สูงอายุ ส่วนในการให้เช่าช่วงเวลาเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกสทช.เช่นกัน คือ ให้บริษัทเอส กรมขนส่งทางบกเช่าช่วงเวลา

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการทางธุรกิจ พบว่า หลักเกณฑ์ผลิตรายการเป็นไปตามกสทช. กำหนด โดยมีรายการข่าว รายการสำหรับเด็ก รายการข่าวเตือนภัย และมีการหารายได้โฆษณาช่วงต้นชั่วโมง 12 นาที แต่เฉลี่ยแล้วไม่เกิน 10 นาที แต่สิ่งที่เป็นปัญหาคือ เรื่องของเครื่องมือการส่งสัญญาณคลื่นที่ถูกรบกวนจากเครื่องส่งที่ไม่ได้มาตรฐาน ดังนั้นจึงอยากให้กสทช.กำหนดมาตรฐานให้เป็นแบบเดียวกัน

1.4) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคเหนือ

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ พบว่า การดำเนินกิจการเป็นไปตามกรอบการดำเนินงานและสัดส่วนตามที่กสทช. กำหนด

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการทางธุรกิจ พบว่า ประกอบกิจการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกสทช. แต่มีความกังวลเรื่องคลื่นสาธารณะสามารถให้บริการโฆษณาได้ ส่งผลให้สัดส่วนการโฆษณาผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการทางธุรกิจลดลง และมีผลต่อการหารายได้ลดลงเช่นกัน

1.5) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคใต้

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ พบว่า ด้านเนื้อหาสาระและความบันเทิงดำเนินตามหลักเกณฑ์ ของกสทช. ด้านการหารายได้ประสบปัญหา เนื่องจากสื่อออนไลน์เข้ามาส่งผลให้โฆษณาลดลง

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการทางธุรกิจ พบว่า การดำเนินกิจการเป็นไปตามกรอบการดำเนินงานและสัดส่วนตามที่กสทช. กำหนด

2) การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567

**“ทำไมต้องมีการประมูลคลื่น กสทช.ควรถามความต้องการของผู้ประกอบการ
ซึ่งกลุ่มผู้ประกอบการไม่ต้องการให้มีการประมูลคลื่น”**

ความเห็นจากผู้ทดลองออกอากาศประเภทบริการทางธุรกิจ ภาคกลาง

**“การจัดโครงการอบรม หรือพัฒนาผู้ประกอบการไม่ใช่ว่าการแก้ไขปัญห แต่
ต้องแก้ไขด้วยกฎหมาย”**

ความเห็นจากผู้ทดลองออกอากาศประเภทบริการทางธุรกิจ ภาคกลาง

**“กังวลเรื่องการประมูลคลื่น อยากให้ กสทช. ออกหลักเกณฑ์มาเร็ว ๆ
เพื่อที่จะมีเวลาเตรียมตัวมากพอสำหรับปี พ.ศ. 2567”**

ความเห็นจากผู้ทดลองออกอากาศประเภทบริการทางธุรกิจ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“ไม่มีเงินที่จะทำการประมูลคลื่น ถ้าจะประมูลควรที่จะเยียวยาสถานีวิทย”

ความเห็นจากผู้ทดลองออกอากาศประเภทบริการทางธุรกิจ ภาคเหนือ

2.1) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคตะวันออก

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ พบว่า ผู้ทดลองออกอากาศประเภท
สาธารณะมีปัญหาในเรื่องของกำลังคลื่น อุปกรณ์ในการส่งสัญญาณคลื่นที่ทางผู้ทดลองออกอากาศประเภท
สาธารณะประสบปัญหา และอยากเตรียมตัวให้พร้อมก่อนปี พ.ศ. 2567 ส่วนผู้ทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ
มีความกังวลในเรื่องของค่าประมูลคลื่นที่ไม่มีเงินเพียงพอที่จะไปประมูลคลื่น จึงอยากได้ความแน่นอนใน
จำนวนเงินประมูลคลื่น เพื่อที่จะได้เตรียมพร้อมสำหรับการประมูลคลื่น

2.2) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคกลาง

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ พบว่า ผู้ทดลองออกอากาศประเภท
สาธารณะมีปัญหาในเรื่องของการลดกำลังส่งสัญญาณเสียง ส่งผลให้สัญญาณเสียงกำลังส่งไม่เพียงพอ และ
มีความกังวลในเรื่องของการขอใบอนุญาตประกอบกิจการใน พ.ศ. 2567 ซึ่งอยากให้ทาง กสทช. ช่วยเหลือ และ
แนะนำสถานีวิทยุ ส่วนผู้ทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจมีความกังวลในเรื่องของการประมูลคลื่น เนื่องจากยัง
ไม่มีความพร้อมสำหรับการประมูลคลื่น เพราะปัญหาเรื่องของราคาประมูลคลื่น ซึ่งราคาประมูลคลื่นที่ทาง
ผู้ทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจสามารถประมูลได้ควรเริ่มต้นที่ 5,000 บาท แต่อย่างไรก็ดี อยากให้ทาง
กสทช. พิจารณาถึงความพร้อมของสถานี ในเรื่องใบอนุญาตประกอบกิจการในแง่ของคุณภาพของสถานี
มากกว่าเรื่องของการประมูลคลื่น นอกจากนี้ การจัดโครงการอบรม หรือพัฒนาผู้ประกอบการไม่ใช่ว่า
การแก้ไขปัญห แต่ต้องแก้ไขด้วยกฎหมาย

2.3) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ พบว่า ผู้ทดลองออกอากาศประเภทสาธารณะมีปัญหาในเรื่องของการไม่เข้าใจหลักเกณฑ์ของกสทช. ที่เปลี่ยนจาก Analog เป็น Digital รวมทั้งในเรื่องของการขอรับใบอนุญาตประเภทสาธารณะภายหลังสิ้นสุด ปี พ.ศ. 2567 ส่วนผู้ทดลองออกอากาศประเภทบริการชุมชนมองว่าอยากให้กสทช. ช่วยเหลือในเรื่องของเงินสนับสนุนและช่วยเหลือในเรื่องของอุปกรณ์เครื่องส่งสัญญาณที่มีปัญหา นอกจากนี้ ผู้ทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ พบปัญหาเรื่องการโฆษณาที่ถูกกำกับดูแลอย่างเข้มข้นจากกสทช. ส่งผลให้วิทยุหารายได้น้อยลงและต้องปิดตัวลงไปจำนวนมาก เรื่องของหลักเกณฑ์การปรับโฆษณาไม่เท่าเทียม เพราะ รายได้ของแต่ละสถานีวิทยุต่างกัน ดังนั้น จึงอยากให้มีความมาตรฐานการปรับโฆษณาในแต่ละสถานีไม่เท่ากัน อีกทั้ง มีความกังวลในเรื่องของการประมวลผลทางกสทช. ควรออกหลักเกณฑ์มาเร็ว ๆ เพื่อให้ผู้ทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจสามารถเตรียมตัวสำหรับการประมวลผลได้ทัน นอกจากนี้ ในเรื่องของการใช้เทคโนโลยีในการแสดงตัวตน ผู้ประกอบการบางกลุ่มใช้เทคโนโลยีไม่คล่องจึงอยากให้มีความทางเลือกที่สามารถยืนยันตัวตนที่สำนักงานเขตได้ และอยากให้ทางกสทช. พิจารณาเรื่องเอกสารให้รวดเร็วกว่านี้

2.4) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคเหนือ

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ พบว่า ผู้ทดลองออกอากาศประเภทสาธารณะและบริการชุมชน มีความกังวลเรื่องหลักเกณฑ์ในการประกอบกิจการภายหลังการได้รับใบอนุญาตในปี 67 ในเรื่องกำลังวัตต์ที่จะถูกลดลงจาก 500 วัตต์ เป็น 100 วัตต์ นอกจากนี้ ในเรื่องการขอรับทุนกทปส. มองว่า มีเงินสนับสนุนอยู่แล้วไม่จำเป็นต้องขอรับทุนจากกทปส. ส่วนผู้ทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจมีความกังวลเช่นเดียวกับผู้ทดลองออกอากาศประเภทสาธารณะและบริการชุมชน กล่าวคือ ไม่อยากให้ลดกำลังส่งคลื่นอยากให้จำนวนวัตต์คงเดิมที่ 500 วัตต์ ทั้งนี้ กสทช. ควรลงพื้นที่ดูแลและช่วยส่งเสริมสถานีวิทยุ ในส่วนการโฆษณา กสทช. มีการกำกับดูแลอย่างเข้มข้น อยากให้ผ่อนปรนและรับฟังความคิดเห็นจากสถานีวิทยุเพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน นอกจากนี้ ยังมีความกังวลในเรื่องราคาการประมวลผล เพราะไม่มีเงินที่จะทำการประมวลผล ถ้าจะประมวลผลก็จะเียวยาสถานีวิทยุด้วย อีกทั้ง ในบางสถานีมองว่าไม่อยากจะให้มีการประมวลผล

2.5) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคใต้

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ พบว่า ไม่มีความกังวลเรื่องการประมวลผล ภายหลังการสิ้นสุดการทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567 เพราะถ้าทางสถานีไม่สามารถทำการประมวลผลได้เนื่องจากทางสถานีมีงบประมาณที่จะสามารถประมวลผลได้จำกัด ทางสถานีจะหันไปผลิตรายการผ่านทางสื่อออนไลน์ ส่วนถ้าจะมีวิทยุแบบดิจิทัลก็มีความกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายในเรื่องอุปกรณ์ที่จะต้องปรับเปลี่ยนมาเป็นดิจิทัลทั้งหมด

6.2.2.2 ประเด็นสำหรับผู้รับบริการ (Receiver)

1) การรับรู้ลักษณะโฆษณาในวิทยุสำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท

“สื่อวิทยุมีโฆษณาเยอะกว่าเนื้อหาสาระ ควรเพิ่มเนื้อหาสาระมากขึ้น”

ความคิดเห็นจากประชาชน ภาคตะวันออก

“สื่อวิทยุมีปัญหาเรื่องของการยังคงโฆษณาสรรพคุณเกินจริง โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ยาและอาหารเสริม”

ความคิดเห็นจากประชาชน ภาคกลาง

“สถานีวิทยุควรให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับภาคประชาชนถึงแหล่งที่มาที่สามารถตรวจสอบสรรพคุณของสินค้าได้”

ความคิดเห็นจากประชาชน ภาคเหนือ

1.1) ความคิดเห็นจากภาคประชาชนภาคตะวันออก พบว่า มีความคิดเห็นที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ โฆษณาเยอะกว่าเนื้อหาสาระ ดังนั้น จึงอยากให้เพิ่มเนื้อหาสาระสำคัญ เช่น ประเภทรายการข่าว สถานการณ์บ้านเมือง สภาพอากาศ หรือกิจกรรมในชุมชน

1.2) ความคิดเห็นจากภาคประชาชนภาคกลาง พบว่า สื่อวิทยุยังมีบทบาทในเรื่องการโฆษณา ยา และอาหารเสริม ซึ่งเป็นปัญหาในเรื่องของการโฆษณาสรรพคุณเกินจริง ทำให้ส่งผลเสียต่อสุขภาพประชาชน ดังนั้น สถานีวิทยุจึงควรปฏิบัติตามกรอบของกฎหมายไม่โฆษณาสรรพคุณเกินจริง

1.3) ความคิดเห็นจากภาคประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า จากการรับฟังวิทยุ พบว่า โฆษณาเกินจริงลดลง มีการอิงตามหลักเกณฑ์ความเป็นจริงมากขึ้น

1.4) ความคิดเห็นจากภาคประชาชนภาคเหนือ พบว่า การโฆษณามองว่ามีคุณภาพ แต่ประชาชนบางกลุ่มมองว่า โฆษณาเยอะกว่าเนื้อหาสาระ โฆษณานั่นผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับผู้สูงอายุเป็นส่วนใหญ่ และในบางครั้งการโฆษณาเรื่องสรรพคุณของยา อาหารเสริม ป้ายการเกษตร ภาคประชาชนไม่มีทางรู้ได้ว่าสรรพคุณตรงตามที่โฆษณาไหม ดังนั้น จึงอยากให้สถานีวิทยุควรให้ข้อมูลเพิ่มเติมกับภาคประชาชนถึงแหล่งที่มาที่สามารถตรวจสอบสรรพคุณของสินค้าได้

1.5) ความคิดเห็นจากภาคประชาชนภาคใต้ พบว่า โฆษณามากเกินไป อยากได้รับเนื้อหาสาระมากกว่านี้ รวมทั้ง ยังพบว่า มีการโฆษณาชวนเชื่อในเรื่องของผลิตภัณฑ์ยา

2) การรับรู้คุณภาพสัญญาณ

“อัตรากำลังคลื่น 500 วัตต์ มองว่าไม่ครอบคลุมทั้งจังหวัด อยากให้กสทช. ช่วยเพิ่มกำลังส่งคลื่น”

ความคิดเห็นจากประชาชน ภาคตะวันออก

“การรับฟังวิทยุไม่ชัด อาจมาจากปัญหาที่เครื่องรับสัญญาณ”

ความคิดเห็นจากประชาชน ภาคกลาง

“คุณภาพสัญญาณไม่ชัด พบว่ามีคลื่นแทรก”

ความคิดเห็นจากประชาชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1) ความคิดเห็นจากภาคประชาชนภาคตะวันออก พบว่า มีความคิดเห็นที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ สัญญาณ 500 วัตต์ ไม่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัดจันทบุรี ดังนั้น จึงอยากได้สัญญาณที่ครอบคลุมมากกว่านี้ รวมทั้งอยากให้พัฒนาสัญญาณในพื้นที่ เนื่องจากสัญญาณไม่ชัด ส่งผลให้สัญญาณคลื่นต่างประเทศเข้ามาแทรก

2.2) ความคิดเห็นจากภาคประชาชนภาคกลาง พบว่า คุณภาพสัญญาณชัดเจนดี ไม่มีคลื่นแทรก แต่อย่างไรก็ดี ในบางครั้งการรับฟังวิทยุไม่ชัดอาจมาจากปัญหาที่เครื่องรับสัญญาณ

2.3) ความคิดเห็นจากภาคประชาชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า คุณภาพสัญญาณในการรับฟังวิทยุไม่ชัด พบว่ามีคลื่นแทรก

2.4) ความคิดเห็นจากภาคประชาชนภาคเหนือ พบว่า สัญญาณชัดเจนดี แต่ประชาชนบางกลุ่มมองว่ายังมีคลื่นแทรก และคลื่นไม่ชัด

2.5) ความคิดเห็นจากภาคประชาชนภาคใต้ พบว่า คุณภาพสัญญาณชัดเจนดี แต่ประชาชนบางกลุ่มมองว่ายังมีคลื่นแทรก

3) การรับรู้คุณภาพของเนื้อหารายการวิทยุ

“คุณภาพของเนื้อหา ยังคงมีความพึงพอใจในการรับฟัง”

ความคิดเห็นจากประชาชน ภาคกลาง

“อยากให้มีเนื้อหาการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการรู้เท่าทันมิจฉาชีพ”

ความคิดเห็นจากประชาชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“เนื้อหาจะเน้นการส่งเสริมสุขภาพที่ตอบโจทย์กับกลุ่มผู้ฟังที่เป็นกลุ่มผู้สูงอายุ”

ความคิดเห็นจากประชาชน ภาคเหนือ

3.1) ความคิดเห็นจากภาคประชาชน**ภาคตะวันออก** พบว่า มีความคิดเห็นที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ อยากให้วิทยุชุมชนเน้นเนื้อหาเฉพาะชุมชน และมีคุณภาพมากกว่าเน้นการโฆษณาอย่างเดียว เนื่องจากปัจจุบันโฆษณาเยอะกว่าเนื้อหาสาระ

3.2) ความคิดเห็นจากภาคประชาชน**ภาคกลาง** พบว่า คุณภาพของเนื้อหา ยังคงมีความพึงพอใจในการรับฟัง แต่ยังคงมีภาคประชาชนบางส่วนมองว่าอยากให้เนื้อหารายการวิทยุมีสาระในเรื่องของการส่งเสริมความรู้ให้กับประชาชนเพิ่มมากขึ้น

3.3) ความคิดเห็นจากภาคประชาชน**ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** พบว่า คุณภาพของเนื้อหาอยากให้สถานีวิทยุประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการรู้เท่าทันมิจฉาชีพ ส่วนประชาชนบางกลุ่มไม่ได้ฟังวิทยุแล้วหันมาฟังสื่อออนไลน์แทน

3.4) ความคิดเห็นจากภาคประชาชน**ภาคเหนือ** พบว่า รายการของสถานีวิทยุมีสาระประโยชน์ต่อประชาชน กล่าวคือ ได้รับเนื้อหาข่าวสารที่ทันต่อเหตุการณ์ ข่าวสารจากภาครัฐ ความรู้เกี่ยวกับการเกษตร นอกจากนี้ เนื้อหาจะเน้นการส่งเสริมสุขภาพที่ตอบโจทย์กับกลุ่มผู้ฟังวิทยุ คือ กลุ่มผู้สูงอายุ และสื่อวิทยุควรเน้นเนื้อหาธรรมะมากขึ้น

3.5) ความคิดเห็นจากภาคประชาชน**ภาคใต้** พบว่า เนื้อหารายการเพลงควรสอดแทรกความรู้ และการโฆษณามีเยอะกว่าเนื้อหาสาระควรเพิ่มเนื้อหาสาระมากขึ้น แต่ประชาชนบางกลุ่มมองว่า เนื้อหาสาระของสื่อวิทยุดี และมีประโยชน์ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น

6.2.2.3 สรุปประเด็นตามกรอบคำถามจากแนวคิดแรงกดดันในการแข่งขันของอุตสาหกรรม (5 Forces Model)

1) อุปสรรคจากผู้ให้บริการรายใหม่ (New entrants)

“วิทยุประเภทธุรกิจและบริการชุมชนให้บริการที่ครอบคลุมมากกว่าประเภทสาธารณะ”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ ภาคตะวันออก

“ปัจจุบันคู่แข่งของวิทยุ คือ สื่อสังคมออนไลน์ ที่ทำให้คนฟังวิทยุน้อย ส่งผลต่อรายได้จากโฆษณา”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ภาคตะวันออก

“อุปสรรค คือ กสทช. ที่กำหนดกฎเกณฑ์ที่เข้มข้นจนส่งผลให้สถานีวิทยุลดลง”

ความเห็นจากผู้ทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.1) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคตะวันออก

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ คู่แข่ง คือ วิทยุประเภทธุรกิจ และบริการชุมชน ซึ่งให้บริการประชาชนได้ครอบคลุมมากกว่าวิทยุประเภทสาธารณะ ส่วนผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ อุปสรรค คือ คู่แข่งที่เป็นวิทยุออนไลน์ เนื่องจากในปัจจุบันประชาชนรับชมรายการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต นอกจากวิทยุออนไลน์แล้วยังพบว่ามีการแข่งขันระหว่างผู้ให้บริการในพื้นที่ด้วยเช่นกัน ในเรื่องของการแข่งขันทางด้านเรทราคาโฆษณา

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า อุปสรรค คือ ปัจจุบันประชาชนฟังวิทยุน้อยลง ส่งผลให้สถานีวิทยุต้องปิดสถานีไปมาก โดยเฉพาะสถานีวิทยุที่เป็นรายการสารประโยชน์สำหรับประชาชน นอกจากนี้ ในส่วนวิทยุชุมชนอยากให้มีเนื้อหาภายในชุมชน ไม่ใช่มีแต่โฆษณาอาหารเสริม

1.2) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคกลาง

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า อุปสรรค คือ สื่อสังคมออนไลน์และสื่อโทรทัศน์ที่เป็นสาเหตุให้ประชาชนฟังวิทยุน้อยลง เหลือเพียงกลุ่มผู้สูงอายุและเกษตรกร นอกจากนี้ทางกสทช. มีหลักเกณฑ์การกำกับดูแลที่เข้มข้นและไม่สามารถกำกับดูแลสื่อสังคมออนไลน์ได้ ด้วยสาเหตุนี้จึงส่งผลให้สถานีวิทยุส่วนใหญ่ต้องปิดตัวลง

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า ปัจจุบันประชาชนรับฟังข่าวสารและความบันเทิงผ่านสื่อสังคมออนไลน์มากกว่าการรับฟังผ่านวิทยุ

1.3) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า อุปสรรคในเรื่องของคู่แข่งไม่ได้มีปัญหา เพราะ ประชาชนในแถบภาคอีสานผูกพัน และติดตามอย่างเหนียวแน่น สถานีวิทยุบางส่วนมองว่า คู่แข่งคือตนเองที่จะผลิตรายการให้ถูกใจผู้ฟัง นอกจากนี้ มองว่า คู่แข่ง คือ สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook YouTube รวมทั้ง มองว่า อุปสรรคอีกอย่างหนึ่งคือ กสทช. ที่กำหนด กฎเกณฑ์ที่เข้มข้น ส่งผลให้วิทยุลดลง

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า สถานีวิทยุลดลง ปัจจุบันประชาชนไม่ค่อยได้ฟังวิทยุ บางบ้านไม่มีเครื่องวิทยุฟัง

1.4) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคเหนือ

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า คู่แข่งรายใหม่คือ สื่อออนไลน์ เช่น Facebook ส่งผลต่อการโฆษณาผ่านคลื่นความถี่ลดลง ดังนั้น จึงอยากให้ลดหย่อนค่าประมูลคลื่นเพื่อที่วิทยุจะได้อยู่ได้ รวมทั้ง วิทยุใบอนุญาตประเภทสาธารณะที่เข้ามาแย่งโฆษณาอีกด้วย

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า สื่อออนไลน์เข้ามาส่งผลให้วิทยุหันมาทำออนไลน์มากขึ้น ทั้งนี้ วิทยุควรพัฒนาเพื่อให้กลุ่มคนรุ่นใหม่หันมาฟังวิทยุมากขึ้น และสื่อวิทยุปัจจุบันเน้นเนื้อหาและโฆษณากับกลุ่มผู้สูงอายุ

1.5) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคใต้

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า คู่แข่งรายใหม่คือ สื่อออนไลน์ ถึงแม้ผู้ฟังจะหันไปใช้บริการสื่อออนไลน์ แต่ยังคงมีกลุ่มคนที่ยังคงรับฟังวิทยุอยู่

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า วิทยุมีการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ มีข่าวสารและเนื้อหาสาระเยอะขึ้น นอกจากนี้ ประชาชนบางกลุ่มไม่ได้รับฟังวิทยุแต่หันไปรับฟังทางออนไลน์แทน เนื่องจากตอบโต้และรวดเร็วมากกว่า เช่น ข่าวสารรอบตัว ภัยพิบัติ เป็นต้น

2) อำนาจต่อรองของแหล่งเนื้อหา (Supplier power)

“ปัญหาเรื่องการส่งข่าวสารของหน่วยงานรัฐ เนื่องจากบางหน่วยงานของรัฐไม่ได้เข้าร่วมกับกรมประชาสัมพันธ์”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ ภาคตะวันออก

“แหล่งเนื้อหาจากการลงพื้นที่ในชุมชน รวมทั้ง มาจากอินเทอร์เน็ต แต่ไม่มีความคล่องตัวในเรื่องของเนื้อหาลิขสิทธิ์”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ภาคตะวันออก

“ทรัพยากรในการผลิตเนื้อหาจากการโฆษณา”

ความเห็นจากผู้ทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ภาคเหนือ

2.1) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคตะวันออก

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะมีปัญหาเรื่องการส่งข่าวสารของหน่วยงานรัฐ เนื่องจากบางหน่วยงานไม่ได้เข้าร่วมกับกรมประชาสัมพันธ์ ส่งผลให้ประชาชนจึงไม่ได้รับสารจากราชการได้ครอบคลุม ส่วนผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจแหล่งเนื้อหาจากการลงพื้นที่ในชุมชน รวมทั้ง มาจากอินเทอร์เน็ต แต่ไม่มีความคล่องตัวในเรื่องของเนื้อหาลิขสิทธิ์ นอกจากนี้ มีปัญหาเรื่องของการรับส่งข่าวสารจากราชการ ที่ทางราชการไม่ส่งเนื้อหามาให้สถานีวิทยุ เนื่องจากวิทยุชุมชนมีเจ้าหน้าที่จำกัดจึงไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข่าวสารของภาครัฐได้ ส่งผลให้ไม่สามารถเผยแพร่ข่าวสารจากภาครัฐสู่ชุมชนได้

2.2) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคกลาง

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า ทรัพยากรทางด้านเนื้อหาทางสถานีวิทยุได้จัดทำเนื้อหาข่าวสารเฉพาะภายในจังหวัดเท่านั้น เช่น ข้อมูลข่าวสารภายในชุมชน ปัญหาความเดือดร้อนภายในชุมชน หรือประชาสัมพันธ์สินค้าภายในจังหวัด

2.3) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า แหล่งทรัพยากรทางด้านเนื้อหาของสถานีวิทยุ ได้แก่ เนื้อหาจากหนังสือธรรมะ เนื้อหาจากอินเทอร์เน็ต เนื้อหาจากสื่อสิ่งพิมพ์ เนื้อหาจากหน่วยงานราชการ เนื้อหาจากรายการโทรทัศน์ และเนื้อหาจากภายในชุมชน

2.4) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคเหนือ

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า ทรัพยากรในการผลิตเนื้อหามาจากการโฆษณา เนื้อหามาจากชุมชน เช่น ผลิตภัณฑ์ในชุมชน เนื้อหาการส่งเสริมสุขภาพมาจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เนื้อหาเกี่ยวกับกฎหมายมาจากสถานีตำรวจ เนื้อหามาจากหน่วยงานของภาครัฐ และเนื้อหาธรรมะมาจากเครือข่ายของวิทยาศาสตร์

2.5) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคใต้

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า ทรัพยากรในการผลิตเนื้อหามาจากกรมประชาสัมพันธ์ ข่าวสารในชุมชน และหน่วยงานในท้องถิ่น นอกจากนี้ใช้เนื้อหาในอินเทอร์เน็ต เช่น เนื้อหาเตือนภัยมีงาช้าง และเชิญผู้ที่มีประสบการณ์โดยตรงจากการถูกมีงาช้างหลอกมารวบรวมรายการ

3) การแข่งขันกันเองของผู้ให้บริการวิทยุกระจายเสียง (Rivalry)

“มีการแข่งขันในเรื่องคุณภาพสัญญาณ เนื้อหาสาระที่เข้าถึงผู้ฟัง และนักจัดรายการที่ต้องฝึกฝนทักษะในการจัดรายการให้น่าสนใจ ”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ภาคตะวันออก

“อยากให้ทางกสทช.ช่วยสนับสนุนในเรื่องของบริการสำรวจเรตติ้งสำหรับวิทยุส่วนภูมิภาคเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถผลิตรายการตามความต้องการของผู้ฟังได้”

ความเห็นจากผู้ทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“การแข่งขันในเรื่องราคาแพ็คเกจโฆษณา และคุณภาพของสัญญาณที่คลื่นหลักยังถูกรบกวนจากคลื่นวิทยุชุมชน”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ภาคเหนือ

“ปัจจุบันประชาชนฟังวิทยุน้อยลง เพราะ สัญญาณไม่ชัดเจน มีคลื่นแทรก”

ความเห็นจากประชาชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“แข่งขันในเรื่องการโฆษณาสินค้ามากกว่าเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน”

ความเห็นจากประชาชน ภาคเหนือ

3.1) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคตะวันออก

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า การแข่งขันกันเองของผู้ให้บริการวิทยุกระจายเสียง (Rivalry) ในเรื่องของคุณภาพของเสียงสัญญาณที่ต้องครอบคลุมในพื้นที่ แข่งขันในเรื่องของผังรายการ คุณภาพรายการ เนื้อหาสาระที่เข้าถึงผู้ฟัง และการแข่งขันทางด้านบุคลากรที่ต้องฝึกฝน

ทักษะในการจัดรายการให้น่าสนใจเพื่อเพิ่มผู้ฟังให้กับสถานี นอกจากนี้ จะต้องแข่งขันในเรื่องของเรตติ้งที่มีผลต่อการที่ลูกค้าเข้ามาซื้อโฆษณา

ความคิดเห็นจาก**ภาคประชาชน** พบว่า การแข่งขันกันเองของผู้ให้บริการวิทยุกระจายเสียง (Rivalry) ในเรื่องของคุณภาพเสียงสัญญาณ กล่าวคือ คลื่นสถานีไปไม่ถึงผู้ฟัง คลื่นของสถานีวิทยุขนาดใหญ่จะชัดเจนมากกว่าคลื่นสถานีวิทยุขนาดเล็ก นอกจากนี้ สถานีวิทยุแต่ละสถานีมีคุณภาพของโฆษณาที่แตกต่างกัน

3.2) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคกลาง

ความคิดเห็นจาก**กลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ** พบว่า วิทยุประเภทสาธารณะไม่มีการแข่งขันกัน แต่ในส่วนวิทยุประเภทธุรกิจมีการแข่งขันกันในเรื่องของคุณภาพสัญญาณ ผังรายการ หรือราคาแพ็คเกจโฆษณา

ความคิดเห็นจาก**ภาคประชาชน** พบว่า ความแตกต่างของเนื้อหาในแต่ละสถานีวิทยุเป็นสิ่งที่ดี เพราะสามารถเพิ่มความหลากหลายให้กับผู้ฟังได้ นอกจากนี้ บางสถานีวิทยุมีการโฆษณาสมุนไพรที่เป็นอันตราย ดังนั้น จึงอยากให้สถานีวิทยุผลิตรายการที่มีประโยชน์ ซึ่งอยากให้ทาง กสทช. จัดอบรมการจัดรายการวิทยุ

3.3) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคตะวันออกเฉยเหนือ

ความคิดเห็นจาก**กลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ** พบว่า มีการแข่งขันกับตนเองในเรื่องของคุณภาพของรายการ เนื้อหารายการที่ต้องมีคุณภาพ และนักจัดรายการวิทยุที่ต้องถูกใจคนฟัง ทั้งนี้ ยอยากให้ทาง กสทช. ช่วยสนับสนุนในเรื่องของบริการสำรวจเรตติ้งสำหรับวิทยุส่วนภูมิภาค เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถผลิตรายการตามความต้องการของผู้ฟังได้

ความคิดเห็นจาก**ภาคประชาชน** พบว่า ปัจจุบันประชาชนฟังวิทยุน้อยลง เพราะสัญญาณไม่ชัดเจน มีคลื่นแทรก บางบ้านไม่มีเครื่องวิทยุฟัง

3.4) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคเหนือ

ความคิดเห็นจาก**กลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ** พบว่า ในส่วนเนื้อหาไม่มีการแข่งขันกันเองมีแต่แข่งขันกับตนเองในเรื่องการผลิตรายการ เนื้อหาสาระให้มีคุณภาพเพื่อให้ประชาชนพึงพอใจ ในส่วนการโฆษณามีการแข่งขันในเรื่องราคาแพ็คเกจโฆษณา และคุณภาพของสัญญาณที่คลื่นหลักยังถูกรบกวนจากคลื่นวิทยุชุมชน นอกจากนี้ มาตรฐานนักจัดรายการที่ไม่เท่าเทียมในเรื่องการมีหรือไม่มีใบผู้ประกาศก็ได้

ความคิดเห็นจาก**ภาคประชาชน** พบว่า แข่งขันในเรื่องการโฆษณาสินค้ามากกว่า เนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ควรมุ่งเน้นเนื้อหาท้องถิ่นและสาระแก่ชุมชนเพิ่มขึ้น

3.5) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคใต้

ความคิดเห็นจาก**กลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ** พบว่า คู่แข่ง คือ ตนเองที่ต้องผลิตรายการที่ถูกใจผู้ฟัง แต่บางสถานีวิทยุมองว่า คู่แข่ง คือ คลื่นหลักที่มีการทับซ้อนคลื่นกันระหว่างวิทยุคลื่นหลักกับวิทยุชุมชน นอกจากนี้ ในด้านคุณภาพทรัพยากรมีการแข่งขันกัน กล่าวคือ นักจัดรายการต้องมีคุณภาพอยากให้ทุกสถานีมีใบผู้ประกาศข่าว ทั้งนี้ กลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพที่มีใบผู้ประกาศ เสนอว่า กสทช. ควรมีการจัด

อบรมปีละ 1-2 ครั้ง เนื่องจากปัจจุบันการจัดอบรมไม่ต่อเนื่อง อยากให้จัดอย่างต่อเนื่อง และลดค่าใช้จ่ายลง โดยการจัดการอบรมหรือการจัดสอบแบบออนไลน์

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า วิทยุมีความแตกต่างถ้าเป็นประเภทธุรกิจจะมีโฆษณาเยอะกว่าประเภทสาธารณะ ส่วนด้านเนื้อหาพบว่า ประเภทสาธารณะจะมีเนื้อหาสาระที่มีประโยชน์มากกว่าประเภทธุรกิจ

4) บริการที่เข้ามาทดแทนการฟังวิทยุแบบเดิม (Substitutes)

“คนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่รับข่าวสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น แอปพลิเคชัน Facebook Tik Tok ดังนั้น สถานีวิทยุจึงได้มีการปรับตัว”

ความเห็นจากผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ภาคตะวันออก

“สถานีวิทยุส่วนใหญ่ไม่มีความกังวลเรื่องบริการที่เข้ามาทดแทนการฟังวิทยุ เนื่องจากมองว่า ประชาชนในแถบภาคอีสานยังคงฟังวิทยุอยู่”

ความเห็นจากผู้ทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“ประชาชนยังคงฟังวิทยุอยู่ เพราะสื่อวิทยุมีกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนในกลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มเกษตรกร”

ความเห็นจากผู้ทดลองออกอากาศประเภทธุรกิจ ภาคเหนือ

“รับชมข่าวสารและความบันเทิงผ่านสื่อโทรทัศน์ หรือสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook กลุ่มปิด หรือรับฟังวิทยุออนไลน์ผ่านทางสมาร์ทโฟน”

ความเห็นจากประชาชน ภาคกลาง

“ถ้าอยากให้ประชาชนกลับมาฟังวิทยุมากขึ้น ควรผลิตเนื้อหารายการที่ตอบโจทย์ผู้ฟังด้วย”

ความเห็นจากประชาชน ภาคเหนือ

4.1) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคตะวันออก

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า คนรุ่นใหม่ส่วนใหญ่รับข่าวสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น แอปพลิเคชัน Facebook Tik Tok ดังนั้น สถานีวิทยุจึงได้มีการปรับตัวด้วยการออกอากาศผ่านคลื่นความถี่ และการถ่ายทอดสดผ่านทางออนไลน์ เช่น ผ่านแอปพลิเคชัน Facebook นอกจากนี้ ได้จัดทำแอปพลิเคชันคลื่นวิทยุออนไลน์เพื่อให้ผู้ฟังสามารถรับฟังวิทยุได้สะดวกขึ้น และเพื่อเข้าถึงคนฟังมากขึ้น

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า บริการที่เข้ามาทดแทนการฟังวิทยุ คือ ฟังเสียงตามสาย หรือหออกระจายข่าว ฟังวิทยุผ่านแอปพลิเคชันในสมาร์ทโฟนแทนผ่านเครื่องเล่นวิทยุ ผ่าน

แอปพลิเคชันเพลง เช่น Spotify อย่างไรก็ตามก็อยากให้สถานีวิทยุแจ้ห่มมีการลงหน้าเพื่อให้ประชาชนที่สนใจรับฟังรายการไหน จะได้กลับมาฟังวิทยุมากขึ้น

4.2) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคกลาง

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า ปัจจุบันคนรุ่นใหม่เลือกรับชมข่าวสารและความบันเทิงผ่านสื่อสังคมออนไลน์หรือสื่อโทรทัศน์มากกว่าการรับฟังข่าวสารและความบันเทิงผ่านการฟังวิทยุ ทั้งนี้ ประชาชนที่ยังคงฟังวิทยุอยู่ คือ กลุ่มผู้สูงอายุ แต่อย่างไรก็ดี ถ้าหากสถานีวิทยุสามารถผลิตรายการที่มีคุณภาพย่อมมีผลให้ประชาชนหันกลับมาฟังวิทยุเพิ่มขึ้น

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า ประชาชนบางส่วนยังคงรับฟังข่าวสารและความบันเทิงผ่านการฟังวิทยุที่เป็นคลื่นความถี่อยู่ แต่ประชาชนส่วนใหญ่รับชมข่าวสารและความบันเทิงผ่านสื่อโทรทัศน์ หรือสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook Youtube หรือรับฟังวิทยุออนไลน์ผ่านทางสมาร์ทโฟน ทั้งนี้ ถ้าสถานีวิทยุในพื้นที่ปรับเปลี่ยนมาทำออนไลน์ก็อาจจะรับฟังสถานีวิทยุในพื้นที่มากขึ้น

4.3) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า สถานีวิทยุส่วนใหญ่ไม่มีความกังวล เนื่องจากมองว่า ประชาชนในแถบภาคอีสานยังคงฟังวิทยุอยู่ ซึ่งกลุ่มที่ฟังวิทยุ ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มคนขับรถ กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม นอกจากนี้ บางสถานีวิทยุมองว่า บริการที่มาทดแทนวิทยุ คือ สื่อสังคมออนไลน์

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า บริการที่เข้ามาแทนวิทยุ คือ สื่อโทรทัศน์และสื่อสังคมออนไลน์ เช่น YouTube

4.4) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคเหนือ

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า ประชาชนยังคงฟังวิทยุอยู่ เพราะสื่อวิทยุมีกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจนในกลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มเกษตรกร ทั้งนี้ ในบางสถานีวิทยุมีการทำออนไลน์ผ่านทางเว็บไซต์ควบคู่กับการออกอากาศผ่านคลื่นความถี่ และมีการทำแอปพลิเคชันสำหรับกลุ่มผู้ฟังที่ใช้สื่อออนไลน์อีกด้วย

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า ประชาชนหันมาใช้สื่อออนไลน์ในการติดตามข่าวสาร เช่น Facebook Line ส่วนสื่อวิทยุยังคงรับข่าวสารและความบันเทิงอยู่แต่น้อยลง ทั้งนี้ ถ้าอยากให้ประชาชนกลับมาฟังวิทยุมากขึ้น ควรผลิตเนื้อหารายการที่ตอบโจทย์ผู้ฟังด้วย

4.5) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคใต้

ความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพ พบว่า ผู้ฟังหันไปใช้บริการวิทยุออนไลน์ หรือสื่อออนไลน์มากขึ้น เช่น TikTok เป็นต้น

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า ปัจจุบันไม่ได้รับฟังข่าวสารจากสื่อวิทยุ แต่หันไปหาสื่อโทรทัศน์แทน เช่น ช่องไทยรัฐ หรือช่องอมรินทร์ทีวี นอกจากนี้ ใช้สื่อออนไลน์ในการรับฟังข่าวสาร เช่น YouTube Facebook เป็นต้น

5) อำนาจต่อรองของผู้ฟัง (Buyer power)

“ต้องการรายการเกี่ยวกับการรู้เท่าทันสื่อ เท่าทันภัยสังคม เช่น call center”

ความเห็นจากประชาชน ภาคตะวันออก

“ต้องการรายการสำหรับคนพิการ เช่น การส่งเสริมสิทธิของคนพิการ”

ความเห็นจากประชาชน ภาคกลาง

“ต้องการรายการเตือนภัยผู้ฟังจากมิจฉาชีพ”

ความเห็นจากประชาชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5.1) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคตะวันออก

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า ประชาชนต้องการเนื้อหาด้านสุขภาพ เช่น รายการหมอเฉพาะทางตอบคำถามประชาชน และความรู้เกี่ยวกับโรคต่าง ๆ ที่คนไทยส่วนมากเป็นสิทธิต่าง ๆ ที่ประชาชนควรรู้ กฎหมายพื้นฐาน หมวดเนื้อหากระตุนเศรษฐกิจ การรู้เท่าทันสื่อ เท่าทันภัยสังคม เช่น call center รายการส่งเสริมทางการศึกษา และข่าวภายในชุมชน เช่น อุบัติเหตุในชุมชน การจราจรในชุมชน เป็นต้น

5.2) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคกลาง

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า ประชาชนต้องการเนื้อหาข่าวหรือรายการเพลงที่ต่อเนื่องไม่ใช่การตัดสลับระหว่างรายการข่าวและรายการเพลง เนื้อหารายการสำหรับคนพิการ เนื้อหารายการทางวัฒนธรรม เนื้อหารายการเพื่อความบันเทิง เช่น รายการตลก หมอลำ ลิเก เป็นต้น เนื้อหารายการประวัติศาสตร์ เนื้อหารายการสูตรอาหาร เนื้อหารายการข้อมูลข่าวสารที่นิยมในสื่อสังคมออนไลน์ เนื้อหารายการสมุนไพร เนื้อหารายการสุขภาพ และเนื้อหารายการที่เป็นละครวิทยุ

5.3) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า ประชาชนต้องการเนื้อหาข่าวท้องถิ่น เช่น งานเทศกาลสำคัญทางวัฒนธรรม รายการส่งเสริมสิทธิคนพิการ รายการเตือนภัยผู้ฟังจากมิจฉาชีพ รายการความรู้ทางการเกษตร ความรู้เกี่ยวกับสมุนไพร รายการเกี่ยวกับนโยบายเรื่องสิทธิของประชาชน เช่น ประกันสุขภาพ สิทธิกฎหมาย รายการเนื้อหาเกี่ยวกับสาธารณสุข และรายการบริการกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน

5.4) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคเหนือ

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า ประชาชนต้องการเนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐ การช่วยเหลือจากภาครัฐ เนื้อหาข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของผู้พิการ เนื้อหาการเตือนภัยจากมิจฉาชีพ เช่น call center เนื้อหาข่าวสารเหตุการณ์ในปัจจุบัน เนื้อหาข่าวสารภายในจังหวัดหรือภายในชุมชน และเนื้อหาการส่งเสริมสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ

5.5) ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียภาคใต้

ความคิดเห็นจากภาคประชาชน พบว่า ประชาชนต้องการเนื้อหาด้านการแจ้งเตือนเหตุด่วนเหตุร้าย เนื้อหาด้านการเตือนภัย เนื้อหาด้านการรายงานสภาพการจราจร เนื้อหาด้านสาระความรู้ในชีวิตประจำวันสำหรับเด็กและเยาวชน เช่น ความรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากไข้เลือดออก ให้เขารู้ว่าเขาควรดูแลป้องกันตัวเองให้ปลอดภัยอย่างไร โดยไม่ต้องรอครูสอนในห้องเรียนอย่างเดียว เนื้อหาด้านหมวดสาระความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ เช่น การซ่อมรถในกรณีรถเสีย การดูแลสุขภาพตัวเองเบื้องต้น โดยผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจริง ๆ และเนื้อหาด้านความบันเทิง เช่น ละครวิทยุ

สรุปการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ

การวิเคราะห์แรงกดดันในการแข่งขันของกิจการกระจายเสียง

PORTER'S FIVE FORCES ANALYSIS

ภาคตะวันออกและภาคกลาง
(จังหวัดจันทบุรีและประจวบคีรีขันธ์)



สื่อวิทยุ

ภาคตะวันออก
(จังหวัดจันทบุรี)

คู่แข่ง คือ วิทยุออนไลน์
และกาแข่งขันกันเอง

ภาคกลาง
(จังหวัดประจวบคีรีขันธ์)

คู่แข่ง คือ สื่อสังคม
ออนไลน์

ประชาชน

ภาคตะวันออก
(จังหวัดจันทบุรี)

ประชาชนฟังวิทยุน้อยลง

ภาคกลาง
(จังหวัดประจวบคีรีขันธ์)

รับข่าวสาร และความบันเทิง
ผ่าน สื่อสังคมออนไลน์
มากกว่าการฟังวิทยุ



สื่อวิทยุ

ภาคตะวันออก
(จังหวัดจันทบุรี)

แหล่งเนื้อหาของสื่อวิทยุ
มาจากอินเทอร์เน็ต และ
การลงพื้นที่ภายในชุมชน

ภาคกลาง
(จังหวัดประจวบคีรีขันธ์)

แหล่งเนื้อหาของสื่อวิทยุ
มาจากข่าวสารภายใน
จังหวัดและชุมชน



สื่อวิทยุ

ภาคตะวันออก
(จังหวัดจันทบุรี)

แข่งขันด้านคุณภาพสัญญาณ
เนื้อหา นักจัดรายการ เรตติ้ง

ภาคกลาง
(จังหวัดประจวบคีรีขันธ์)

แข่งขันด้านคุณภาพสัญญาณ
ผังรายการ และราคาค่าโฆษณา

ประชาชน

ภาคตะวันออก
(จังหวัดจันทบุรี)

มีการแข่งขันด้านคุณภาพ
สัญญาณ และโฆษณา

ภาคกลาง
(จังหวัดประจวบคีรีขันธ์)

มีการแข่งขันด้านเนื้อหา
รายการ



สื่อวิทยุ

ภาคตะวันออก
(จังหวัดจันทบุรี)

สื่อสังคมออนไลน์ และ
วิทยุออนไลน์

ภาคกลาง
(จังหวัดประจวบคีรีขันธ์)

สื่อสังคมออนไลน์ และ
สื่อโทรทัศน์

ประชาชน

ภาคตะวันออก
(จังหวัดจันทบุรี)

หกระบายข่าว หรือสื่อสังคม
ออนไลน์ เช่น SPOTIFY

ภาคกลาง
(จังหวัดประจวบคีรีขันธ์)

สื่อสังคมออนไลน์ เช่น
FACEBOOK และสื่อ
โทรทัศน์



ประชาชน ต้องการเนื้อหา

ภาคตะวันออก
(จังหวัดจันทบุรี)

- การส่งเสริมสุขภาพ
- การรู้เท่าทันสื่อ และภักดิ์สังคม
- สิทธิของประชาชน
- กฎหมายพื้นฐาน
- ส่งเสริมการศึกษา
- ข่าวสารภายในชุมชน

ภาคกลาง
(จังหวัดประจวบคีรีขันธ์)

- การส่งเสริมสุขภาพ
- การส่งเสริมสิทธิของพิการ
- ส่งเสริมความรู้ด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม
- ความบันเทิง เช่นละครวิทยุ ลีเก

ภาพที่ 18 สรุปการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ภาคตะวันออกและภาคกลาง (จังหวัดจันทบุรีและประจวบคีรีขันธ์)

สรุปการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ

การวิเคราะห์แรงกดดันในการแข่งขันของกิจการกระจายเสียง

PORTER'S FIVE FORCES ANALYSIS

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ
(จังหวัดขอนแก่นและเชียงราย)



สื่อวิทยุ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(จังหวัดขอนแก่น)

คู่แข่งไม่มี เพราะประชาชนยังฟังวิทยุอยู่ แต่มีสื่อออนไลน์

ภาคเหนือ
(จังหวัดเชียงราย)

คู่แข่งคือ สื่อออนไลน์
และสื่อวิทยุด้วยกันเอง

ประชาชน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(จังหวัดขอนแก่น)

ประชาชนบางครัวเรือน
ไม่มีเครื่องเล่นวิทยุ

ภาคเหนือ
(จังหวัดเชียงราย)

สื่อออนไลน์เข้ามาส่งผลให้
สื่อวิทยุหันมาทำออนไลน์
มากขึ้น



สื่อวิทยุ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(จังหวัดขอนแก่น)

แหล่งเนื้อหาของสื่อวิทยุ
มาจากอินเทอร์เน็ต หนังสือ
ธรรมะ สื่อสิ่งพิมพ์ หน่วย
งานราชการ สื่อโทรทัศน์
และข่าวสารภายในชุมชน

ภาคเหนือ
(จังหวัดเชียงราย)

แหล่งเนื้อหาของสื่อวิทยุ
มาจากโฆษณา เนื้อหาจาก
ชุมชน หน่วยงานของภาค
รัฐ และจากเครือข่ายวิทยุ
ศาสนา



สื่อวิทยุ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(จังหวัดขอนแก่น)

แข่งขันด้านคุณภาพเนื้อหา
รายการ นักจัดรายการ เรดดีง

ภาคเหนือ
(จังหวัดเชียงราย)

แข่งขันด้านราคาแพ็คเกจ
โฆษณา คุณภาพสัญญาณ

ประชาชน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(จังหวัดขอนแก่น)

คุณภาพสัญญาณไม่ชัด
คลื่นแทรก

ภาคเหนือ
(จังหวัดเชียงราย)

แข่งขันในเรื่องการโฆษณา
สินค้ามากกว่าเนื้อหาสาระที่
เป็นประโยชน์ต่อประชาชน



สื่อวิทยุ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(จังหวัดขอนแก่น)

ไม่มี เพราะประชาชนยังฟัง
วิทยุอยู่ บางสถานีมองว่าเป็น
สื่อออนไลน์

ภาคเหนือ
(จังหวัดเชียงราย)

ประชาชนยังคงฟังวิทยุอยู่ แต่
สื่อวิทยุมีการทำออนไลน์เพื่อ
ตอบโจทยกลุ่มผู้ฟังมากขึ้น

ประชาชน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(จังหวัดขอนแก่น)

สื่อออนไลน์ และสื่อโทรทัศน์

ภาคเหนือ
(จังหวัดเชียงราย)

ประชาชนหันมาใช้สื่อออนไลน์
ในการติดตามข่าวสาร ส่วน
สื่อวิทยุยังคงรับข่าวสารและ
ความบันเทิงอยู่แต่น้อยลง



ประชาชน ต้องการเนื้อหา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดขอนแก่น)

- เนื้อหาข่าวในชุมชน
- ส่งเสริมสิทธิผู้พิการ
- เตือนภัยมีอาชญา
- การเกษตร
- สิทธิของประชาชน
- เกี่ยวกับสาธารณสุข

ภาคเหนือ
(จังหวัดเชียงราย)

- เนื้อหาจากภาครัฐ
- สิทธิประโยชน์สำหรับผู้พิการ
- เตือนภัยมีอาชญา
- ข่าวสารภายในชุมชน
- สิทธิของประชาชน
- การส่งเสริมสุขภาพ
- ข่าวสารเหตุการณ์ในปัจจุบัน

ภาพที่ 19 สรุปการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ (จังหวัดขอนแก่นและเชียงราย)



สื่อวิทยุ

ภาคใต้
(จังหวัดภูเก็ต)

คู่แข่ง คือ สื่อออนไลน์
ถึงแม้ผู้ฟังจะหันไปใช้บริการ
สื่อออนไลน์ แต่ยังคงมีกลุ่ม
คนที่ยังคงรับฟังวิทยุอยู่

ประชาชน

ภาคใต้
(จังหวัดภูเก็ต)

วิทยุมีการเปลี่ยนแปลง
กล่าวคือ มีข่าวสารและ
เนื้อหาสาระเยอะขึ้น
นอกจากนี้ ประชาชนบาง
กลุ่มไม่ได้รับฟังวิทยุแต่หัน



สื่อวิทยุ

ภาคใต้
(จังหวัดภูเก็ต)

แหล่งเนื้อหาจากกรม
ประชาสัมพันธ์ ข่าวสารใน
ชุมชน และหน่วยงานในท้อง
ถิ่น นอกจากนี้ใช้เนื้อหาใน
อินเทอร์เน็ต



สื่อวิทยุ

ภาคใต้
(จังหวัดภูเก็ต)

คู่แข่ง คือ ตนเองที่ต้องผลิต
รายการที่ جذابผู้ฟัง แต่บาง
สถานีวิทยุมองว่า คู่แข่ง คือ
คลื่นหลักที่มีการทับซ้อนคลื่น
กันระหว่างวิทยุคลื่นหลักกับ
วิทยุชุมชน และนักจัดรายการ
ต้องมีคุณภาพ

ประชาชน

ภาคใต้
(จังหวัดภูเก็ต)

วิทยุมีความแตกต่างถ้าเป็น
ประเภทธุรกิจจะมีโฆษณาเยอะ
ส่วนด้านเนื้อหาพบว่า ประเภท
สาธารณะจะมีเนื้อหาสาระที่มี
ประโยชน์มากกว่าประเภท



สื่อวิทยุ

ภาคใต้
(จังหวัดภูเก็ต)

ผู้ฟังหันไปใช้บริการวิทยุ
ออนไลน์ หรือสื่อออนไลน์มา
ขึ้น เช่น TIKTOK

ประชาชน

ภาคใต้
(จังหวัดภูเก็ต)

ปัจจุบันไม่ได้รับฟังข่าวสาร
จากสื่อวิทยุแต่หันไปหาสื่อ
โทรทัศน์และสื่อออนไลน์แทน

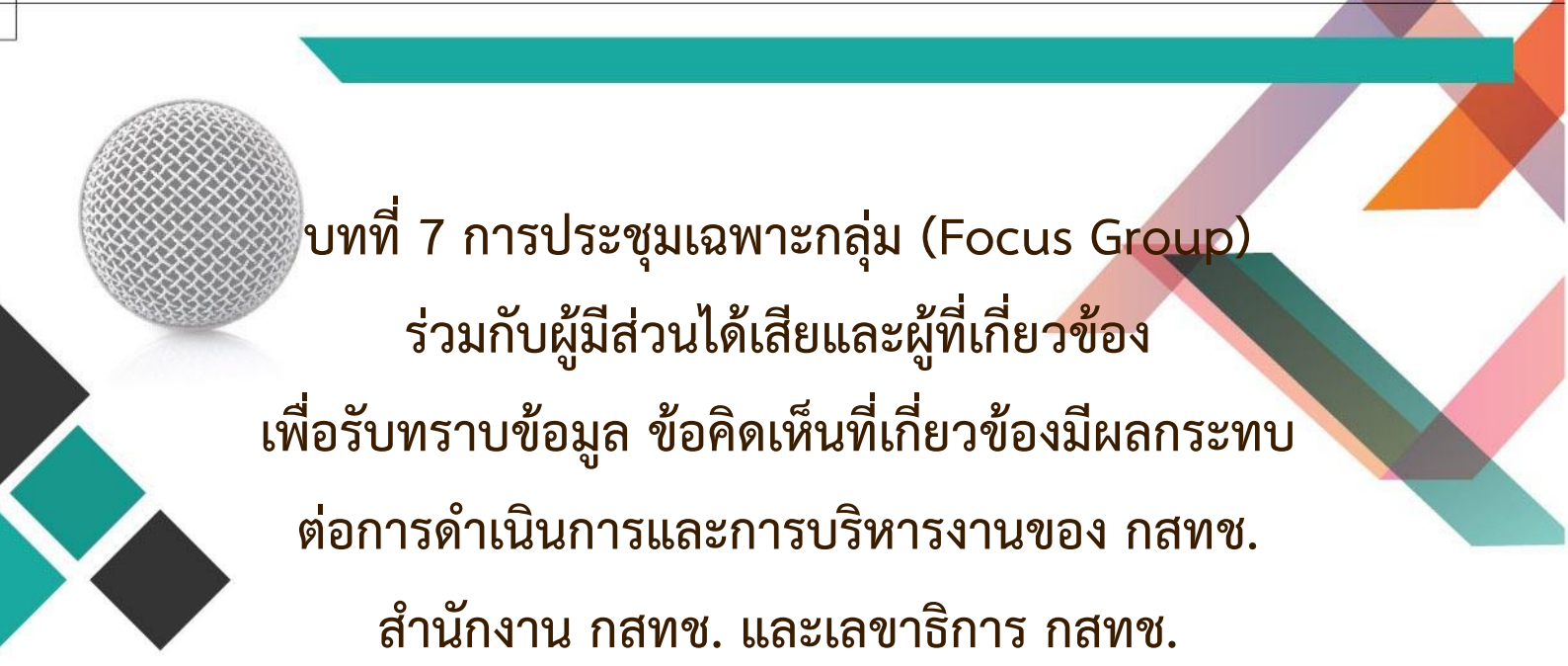


ประชาชน ต้องการเนื้อหา

ภาคใต้
(จังหวัดภูเก็ต)

- เนื้อหาการแจ้ง
เตือนเหตุด่วนเหตุ
ร้าย
- เนื้อหาด้านเตือนภัย
- เนื้อหารายงาน
สภาพการจราจร
- ความรู้สำหรับเด็ก
และเยาวชน
- เนื้อหาด้านหมวด
สาระความรู้จาก
ผู้เชี่ยวชาญในเรื่อง
ต่าง ๆ
- ละครวิทยุ

ภาพที่ 20 สรุปการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ภาคใต้ (จังหวัดภูเก็ต)



บทที่ 7 การประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) ร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับทราบข้อมูล ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องมีผลกระทบ ต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช.

ด้านกิจการกระจายเสียง

7.1 การประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) ร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับทราบข้อมูล ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องมีผลกระทบต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และ เลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง

ขอบเขตของการจัดการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) กับผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับทราบข้อมูล ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องมีผลกระทบต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง โดยผู้มีส่วนได้เสียประกอบด้วย ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง องค์กรวิชาชีพ นักวิชาการ สมาคม มูลนิธิ องค์กรที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการจัดจำนวน 2 ครั้ง รวมจำนวนไม่น้อยกว่า 30 คน ตามที่ได้นำเสนอในข้อเสนอทางเทคนิค โดยที่ปรึกษาเป็นผู้เชิญหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการประชุม รวมถึงจัดทำเอกสารประกอบการประชุม ซึ่งแบ่งเป็น 2 รอบ ได้แก่ รอบที่ 1 ช่วงเช้า ครอบคลุมประกอบกิจการกระจายเสียง องค์กรวิชาชีพ นักวิชาการ สมาคม มูลนิธิ องค์กรที่เกี่ยวข้อง จำนวน 16 คน และ รอบที่ 2 ช่วงบ่าย ครอบคลุมประกอบกิจการกระจายเสียง องค์กรวิชาชีพ นักวิชาการ สมาคม มูลนิธิ องค์กรที่เกี่ยวข้อง จำนวน 21 คน รวมทั้งสิ้น 37 คน ดังแสดงรายละเอียดดังนี้

(1) กลุ่มที่ 1 ดำเนินการจัดการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) วันอังคาร ที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565 เวลา 08.30 – 12.00 น. ณ ห้องลีลาวดี ชั้น 1 โรงแรมรามการ์เด้นส์ มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 16 คน ดังนี้

ตารางที่ 10 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) กลุ่มกิจการกระจายเสียงประเภทกิจการทางธุรกิจ องค์กรวิชาชีพ สมาคม มูลนิธิ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน
1	นาย สุทนต์ กล้าการชาย	สมาคมสื่อข้อสะอาด
2	นางสาว ญานินท์ เรืองศิริ	สมาคมสื่อข้อสะอาด
3	นาย อภิสิทธิ์ ปุณณะนินิ	ผู้อำนวยการสถานีกรีนเวฟ 106.5 Mhz

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน
4	นาย สมมาตร สถิตย์เสถียร	ประธานกรรมการผู้จัดการบริษัท เจ.เอส.ไนน์ตีวัน จำกัด
5	นางสาว สิริชล สถิตย์เสถียร	บริษัท เจ.เอส.ไนน์ตีวัน จำกัด
6	นางสาว ชัญญา ศรีนวล	สถานีวิทยุเรดิโอแซ่บ
7	นางสาว นงลักษณ์ ต้นประทุมวงษ์	คลื่นคนรักเสียงเพลง
8	นางสาว มะลิดา ภัคศรีอพันธ์ุ	กรรมการผู้จัดการ บริษัท ดินดิน จำกัด
9	นาย พิพัฒน์ สังข์แก้ว	ผู้จัดการศูนย์บริหารวิทยุกระจายเสียงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
10	นางสาว สายชล เกียรติกังวาลไกล	ผู้จัดการส่วนผลิตรายการ FM 99 Mhz
11	นางสาว กาญจนา ชูนิค	โปรดิวเซอร์ FM 95 Mhz
12	นาย อรชุน ต้นฤกษ์สถาพร	สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย
13	นางสาว กาญจนา รัตนมณี	เจ้าหน้าที่ชำนาญการ สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย
14	นางสาว อมรรัตน์ ตั้งขันติธรรม	บริษัท ลูกทุ่งเน็ตเวิร์ก 24 ชั่วโมง จำกัด
15	นางสาว ศุทธหทัย คิ้วเจริญ	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
16	นางสาว พิมพิมล นิสภา	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(2) กลุ่มที่ 2 ดำเนินการจัดการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) วันอังคาร ที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565 เวลา 13.00 – 16.30 น. ณ ห้องลีลาวดี โรงแรมรามารการ์เด็นส์ มีผู้เข้าร่วมประชุม จำนวน 21 คน ดังนี้

ตารางที่ 11 รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) กลุ่มกิจการกระจายเสียงประเภทบริการสาธารณะ

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน
1	นาย ปริญญ์ หมื่นสุกแสง	กรรมการผู้จัดการ บริษัทคูลิซิม
2	นาง สุพรรณิ ชีวะไทย	สถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา
3	นางสาว ชลัยกร ศิวะเสน	สถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภา
4	พันเอก ศักดิ์ฤทธิ์ ไชยธา	สถานีวิทยุกระจายเสียงขสทบ
5	พ.ต.อ.หญิง ดวงสมร ไสภณธาดา	กองตำรวจสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
6	พ.ต.อ.หญิง อัมพิกา ทัพสุวรรณ	กองตำรวจสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
7	นาย นพดล เหมือนสวาท	นักวิชาการ สถานีวิทยุ ม.ก.
8	นาย รัฐวัฒน์ สังข์ทอง	บริษัท แปซิฟิค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (จส.100)
9	นาย กษิดิส เอี่ยมพิน	บริษัท แปซิฟิค คอร์ปอเรชั่น จำกัด (จส.100)
10	นางสาว ชนิสา ชมศิลป์	ผู้อำนวยการสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
11	นาง วโรภาส มังกรพิศม์	ผู้อำนวยการส่วนสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	หน่วยงาน
12	นาย ทรงพล ชูเวช	นักสื่อสารมวลชนชำนาญการ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
13	นางสาว นภาพร พรหมนิล	สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
14	นางสาว พนาวรรณ จิตรสมุทร	สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
15	นาวาเอก สุวรัฐ รัฐชยากร	รองผู้อำนวยการกองวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ กรมการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศทหารเรือ
16	เรือโท วุฒิชัย ทิมา	ประจำแผนกวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ กรมการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศทหารเรือ
17	นาย เดชา รินทพล	บ.เชิร์ช(ไลฟ์).จำกัด และ วิทยุครอบครัวข่าว
18	นาย ศุภสิทธิ์ เขมะรังษี	บริษัท อินดิเพนเดนธ์ คอมมิวนิเคชั่น เน็ตเวิร์ค จำกัด (FM ONE 103.5)
19	นาย อิศาสตร์ สุขปิยงค์	บริษัท อินดิเพนเดนธ์ คอมมิวนิเคชั่น เน็ตเวิร์ค จำกัด (FM ONE 103.5)
20	นาย สันติ ศิริชัย	บริษัท มีเดียสตูดิโอ จำกัด
21	นาย ชญานต์ถภัทร์ ตรีชอบ	บริษัท มีเดีย สตูดิโอ จำกัด

ภาพบรรยากาศการเข้าร่วมประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) ร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อรับทราบข้อมูล ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องมีผลกระทบต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง





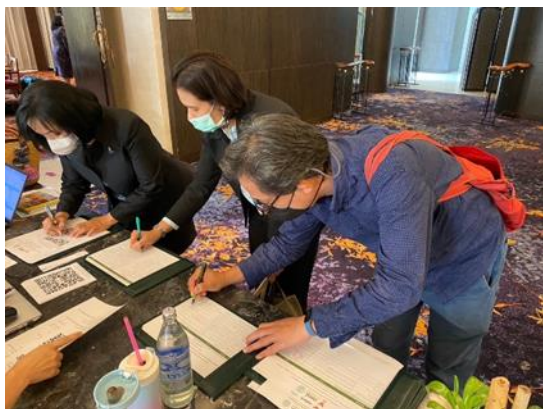
ภาพที่ 21 ภาพผู้เข้าร่วมประชุมเฉพาะกลุ่มช่วงเช้า



ภาพที่ 22 ภาพผู้เข้าร่วมประชุมเฉพาะกลุ่มช่วงบ่าย



ภาพที่ 23 ภาพผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและผู้ที่เกี่ยวข้องกำลังลงทะเบียนประชุมกลุ่มช่วงเช้า

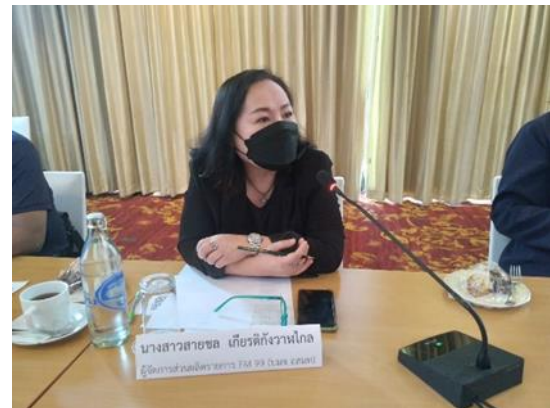


ภาพที่ 24 ภาพผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงและผู้ที่เกี่ยวข้องกำลังลงทะเบียนประชุมกลุ่มช่วงบ่าย



ภาพที่ 25 ภาพบรรยากาศการประชุมกลุ่มที่นำโดย รศ.(คลินิก) พลเอก สายันท์ สวัสดิ์ศรี เป็นประธาน และคณะที่ปรึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปากร





ภาพที่ 26 ภาพกลุ่มกิจกรรมกระจายเสียงประเภทกิจการทางธุรกิจ องค์กรวิชาชีพ สมาคม มูลนิธิ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง
ให้ความความคิดเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ในการประชุมกลุ่มช่วงเช้า





ภาพที่ 27 ภาพผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงประเภทสาธารณะกำลังให้ความคิดเห็นต่อประเด็นต่าง ๆ ในการประชุมกลุ่มช่วงบ่าย

7.2 สรุปการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) ร่วมกับผู้มีส่วนได้เสียและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อรับทราบข้อมูล ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องมีผลกระทบต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง

7.2.1 ความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมกระจายเสียงตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน 2565

วิทยุทดลองออกอากาศ

ความคิดเห็นที่ 1 วิทยุภาครัฐกับวิทยุทดลองที่เป็นภาคประชาชนมีความแตกต่าง และมีความเหลื่อมล้ำในเรื่องของกำลังส่ง เพราะ วิทยุกระจายเสียงหลัก ๆ คือ เครื่องส่ง วิทยุบางสถานี 20,000 วัตต์ แต่วิทยุทดลองที่เป็นภาคประชาชน 500 วัตต์ ส่งผลให้วิทยุทดลองออกอากาศกลายเป็นคลื่นรบกวน ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า ปัญหาหลัก ๆ จึงอยู่ที่มาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่ไม่เท่าเทียมในเรื่องกำลังส่งคลื่นความถี่ที่อยากให้แก้ไขให้มีความเท่าเทียม

ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ

ความคิดเห็นที่ 1 การที่วิทยุประเภทสาธารณะโฆษณาได้ มองว่า ไม่เป็นธรรมกับประเภทธุรกิจ รวมทั้งวิทยุเพื่อความมั่นคงให้เอกชนสามารถเช่าช่วงเวลาได้ ดังนั้น จึงมองว่า วิทยุประเภทธุรกิจเสียเปรียบ

ความคิดเห็นที่ 2 วิชยุทธดลองออกอากาศมีโฆษณาได้ และต้นทุนการโฆษณาถูกกว่า เพราะไม่มีต้นทุนในเรื่องของค่าประมวลผลเหมือนกับการใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ส่งผลให้รายได้โฆษณาของใบอนุญาตประเภทธุรกิจลดลง

ความคิดเห็นที่ 3 วิชยุทธดลองออกอากาศไม่ได้ออกอากาศกำลังส่งคลื่นตามที่หลักเกณฑ์กำหนด ส่งผลให้เกิดคลื่นรบกวนเป็นอย่างมาก

ความคิดเห็นที่ 4 ตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2565 มองว่า ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลง เพราะยังคงมีบางสถานียังคงเช่าช่วงเวลาอยู่ ไม่ต้องเสียค่าต้นทุนที่เพิ่มขึ้นจากการประมวลผล

ความคิดเห็นที่ 5 มองว่าจะต้องจ่ายค่าลิขสิทธิ์เพิ่มขึ้น รวมทั้ง ระยะเวลาที่ประกอบกิจการภายหลังการประมวลผลกับการเตรียมความพร้อมของสถานียังไม่สอดคล้องกัน ดังนั้น จึงอยากให้ขยายเวลาใบอนุญาต ควรเริ่มนับจากความพร้อมของสถานี เพราะสถานีต้องใช้เวลาในการจัดตั้งสถานีและจัดตั้งเครื่องกำลังส่งใหม่ ซึ่งใช้เวลานานกว่าจะสามารถดำเนินการได้

ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ

ความคิดเห็นที่ 1 มีการลดสัดส่วนของผู้เช่าเวลาลง ทางสถานีต้องผลิตเนื้อหาเองเพิ่มขึ้น เจ้าหน้าที่ทำงานเพิ่มขึ้น แต่ส่วนทางกับงบประมาณที่ลดลง ส่งผลให้คุณภาพการผลิตเนื้อหาลดลงไปด้วย

ความคิดเห็นที่ 2 จากเดิมที่มีผู้ร่วมผลิตรายการเยอะ แต่ปัจจุบันต้องผลิตรายการเอง ดังนั้น ในแง่ของการผลิตรายการเพื่อความบันเทิงที่จะถูกใจผู้ฟังเป็นเรื่องยาก

ความคิดเห็นที่ 3 มีการปรับเนื้อหาให้เป็นบริการสาธารณะมากขึ้น ตามหลักเกณฑ์ที่กสทช. กำหนด

ความคิดเห็นที่ 4 ภายหลังจาก 4 เมษายน พ.ศ. 2565 ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพราะยังคงให้บริการเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการประชุมสภา

ความคิดเห็นที่ 5 หลักเกณฑ์ในการแบ่งให้เช่าช่วงเวลา 10 เปอร์เซ็นต์ ประสบปัญหา คือ ไม่มีผู้ที่จะมาขอร่วมผลิตรายการ เพราะ ข้อจำกัดเรื่องการโฆษณา

ผู้ประกอบการโดยการขอเช่าช่วงเวลา

ความคิดเห็นที่ 1 ภายหลังจาก 4 เมษายน พ.ศ. 2565 ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพราะยังคงผลิตรายการร่วมกับกองทัพ และรายการเป็นเนื้อหาสาระเป็นส่วนใหญ่

ความคิดเห็นที่ 2 มีการปรับรูปแบบรายการที่ต้องเพิ่มเนื้อหาสาระ เพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กสทช.กำหนด นอกจากนี้ สื่อวิทยุถูก disruption จากสื่อออนไลน์ ส่งผลให้รายได้จากการโฆษณาลดลง

7.2.2 ผลกระทบต่อกิจการวิทยุ จากสื่อที่สามารถรับผ่านทางออนไลน์ได้ง่าย

วิทยุทดลองออกอากาศ

ความคิดเห็นที่ 1 สื่อออนไลน์ไม่มีผลกระทบต่อสื่อวิทยุ แต่มองว่า เป็นตัวช่วยส่งเสริมต่อการทำงานให้ง่ายขึ้น รวมทั้ง เพิ่มกลุ่มผู้ฟังออนไลน์อีกด้วย ดังนั้น ทางสถานีจึงออกอากาศควบคู่ทั้ง 2 ช่องทาง กล่าวคือ ผ่านคลื่นความถี่และทางออนไลน์

ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ

ความคิดเห็นที่ 1 กสทช. ไม่สามารถเข้าควบคุมสื่อออนไลน์ได้ ส่งผลให้นักจัดรายการผันตัวไปจัดออนไลน์ เพราะมีความคล่องตัวกว่าวิทยุภายใต้การกำกับดูแล รวมทั้งการโฆษณาสินค้าทางออนไลน์เปิดมากกว่า ส่งผลให้ลูกค้าที่จะซื้อโฆษณาไปกับสื่อกระแสหลักลดลง ส่งผลให้วิทยุต้องปรับตัวโดยการออกอากาศผ่านคลื่นความถี่และทางออนไลน์ เพื่อที่จะสามารถขายแพ็คเกจโฆษณาได้ 2 ช่องทาง

ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ

ความคิดเห็นที่ 1 สถานีวิทยุมีการปรับตัว โดยมีการทำเว็บไซต์ และแอปพลิเคชัน เพื่อตอบโจทย์กลุ่มผู้ฟังมากขึ้น

ความคิดเห็นที่ 2 มองว่า สื่อออนไลน์เป็นตัวช่วยเสริมให้สื่อวิทยุมีช่องทางการออกอากาศเพิ่มขึ้น ตอบโจทย์กลุ่มผู้ฟังได้หลากหลาย แต่มีปัญหาในเรื่องการผลิตเนื้อหา ถ้าไม่ถูกใจผู้ฟังก็จะมีคนเข้ามารับฟัง

ผู้ประกอบการโดยการขอเช่าช่วงเวลา

ความคิดเห็นที่ 1 สื่อออนไลน์ไม่ได้มีผลกระทบ แต่เป็นช่องทางช่วยเสริมเพิ่มกลุ่มผู้ฟัง

7.2.3 การประกอบกิจการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อมีการให้ใบอนุญาตประกอบกิจการสำหรับคลื่นหลักแล้ว เช่น หลักเกณฑ์ด้านสัดส่วนเนื้อหารายการ หลักเกณฑ์ด้านการหารายได้ หลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลโฆษณา และหลักเกณฑ์การแบ่งเวลาให้ผู้อื่นดำเนินรายการ **หลักเกณฑ์ผ่อนผัน**ด้านการหารายได้ที่จะสิ้นสุดปี 2565 และการอนุญาตกลุ่มใบอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจ

ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ

ความคิดเห็นที่ 1 หลักเกณฑ์การแบ่งเวลา ทำไมต้องแบ่งให้ผู้อื่น 10 เปอร์เซ็นต์ เพราะผู้ที่ประมูลคลื่นได้ควรสามารถจัดเองได้เต็มเวลา

ความคิดเห็นที่ 2 ไม่ได้กังวลเรื่องหลักเกณฑ์ แต่มีความกังวลเรื่องการกำกับดูแลมากกว่า ในเรื่องผู้รับใบอนุญาตสาธารณะโฆษณาและเช่าเวลาได้ ส่งผลให้ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจเสียเปรียบ ดังนั้นจึงอยากให้แก้ไขสัดส่วนการเช่าช่วงเวลา และการโฆษณาให้มีความเท่าเทียม โดยผู้รับใบอนุญาตสาธารณะควรที่จะต้องไม่มีโฆษณา

ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ

ความคิดเห็นที่ 1 ปัญหาเรื่องการหารายได้ อยากให้กสทช. ช่วยสนับสนุนงบประมาณในการผลิตเนื้อหา

ความคิดเห็นที่ 2 สถานีต้องลดราคาการเช่าช่วงเวลาลง 80 – 90 เปอร์เซ็นต์

ผู้ประกอบการโดยการขอเช่าช่วงเวลา

ความคิดเห็นที่ 1 สื่อออนไลน์เข้ามาส่งผลกระทบต่อรายได้การโฆษณาตลอด เพราะ สื่อออนไลน์โฆษณาสินค้าอย่างไรก็ได้ ซึ่งแตกต่างจากสื่อวิทยุที่ถูกกำกับดูแลจาก กสทช.

ความคิดเห็นที่ 2 โฆษณาอยู่ที่ประมาณ 11-12 นาที แต่ถ้าลดลงไปอีกอาจมีผลกระทบต่อรายได้

ความคิดเห็นที่ 3 เทรนด์โฆษณาตกไม่เหมือนเมื่อก่อน อยากให้กสทช. ช่วยส่งเสริมและผ่อนผัน

7.2.4 สำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และ บริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67 นั้น ท่านมีความเห็นอย่างไร

วิทยุทดลองออกอากาศ

ความคิดเห็นที่ 1 **หลักเกณฑ์ของกสทช. ยังคงมีความเหลื่อมล้ำในเรื่องของกำลังส่งคลื่น ดังนั้น ถ้า เรื่องการจัดสรรคลื่นความถี่ยังไม่ได้ข้อยุติควรขยายเวลาให้วิทยุทดลองออกอากาศสามารถทดลอง ไปได้ถึง พ.ศ. 2570 และมีการจัดสรรหลักเกณฑ์ใหม่ให้มีความเท่าเทียม**

ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ

ความคิดเห็นที่ 1 เจอคลื่นแทรกจากวิทยุชุมชน แต่วิทยุชุมชนยังมีประโยชน์ในเรื่องการส่งข้อมูล

ข่าวสารจากภาครัฐสู่ชุมชน

ความคิดเห็นที่ 2 วิทยุชุมชนอยู่ร่วมกันได้ ถ้ามีการขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตอย่างถูกต้อง เพราะใน บางครั้งคลื่นหลักจำเป็นต้องการข่าวสารจากท้องถิ่น

ความคิดเห็นที่ 3 คลื่นเพื่อความมั่นคงจะมีอย่างน้อยเพียงใด ควรใช้หลักเกณฑ์พื้นที่เป็นหลัก เพื่อจะ ประเมินว่าแต่ละพื้นที่ต้องการคลื่นเพื่อความมั่นคงก็คลื่น ทุกวันนี้เกินความจำเป็นไหม เป็นสิ่งที่ต้อง หาแนวทางร่วมกัน

7.2.5 คู่แข่งรายใหม่ในการให้บริการสำหรับท่านคือใครบ้าง

ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ

ความคิดเห็นที่ 1 **ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะโฆษณาและเช่าเวลาได้ ส่งผลให้ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจ เสียเปรียบ**

ความคิดเห็นที่ 2 กสทช. ไม่สามารถเข้าควบคุมสื่อออนไลน์ได้ ส่งผลให้นักจัดรายการผันตัวไปจัด ออนไลน์ เพราะมีความคล่องตัวกว่าวิทยุภายใต้การกำกับดูแล

ความคิดเห็นที่ 3 วิทยุทดลองออกอากาศไม่ได้ออกอากาศกำลังส่งคลื่นตามที่หลักเกณฑ์กำหนด ส่งผล ให้เกิดคลื่นรบกวนเป็นอย่างมาก

ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ

ความคิดเห็นที่ 1 **ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจไม่ควรมองผู้รับใบอนุญาตสาธารณะเป็นคู่แข่ง เนื่องจาก ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะในด้านการผลิตรายการได้รับเงินสนับสนุนจากภาครัฐน้อย ดังนั้น จึง ต้องการสปอนเซอร์**

ความคิดเห็นที่ 2 ถ้าจะแข่งขันจะเป็นด้านคุณภาพของเนื้อหาที่ทำอะไรให้ผลิตรายการที่น่าสนใจ รวมทั้งคู่แข่งที่สำคัญ คือ สื่อออนไลน์

7.2.6 นอกจากต้นทุนในการผลิตเนื้อหารายการในปัจจุบันแล้ว ท่านมีความไม่คล่องตัวของทรัพยากรในการผลิตเนื้อหารายการในด้านใดบ้าง

ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ

ความคิดเห็นที่ 1 ไม่มีปัญหาด้านเนื้อหา แต่มีปัญหาด้านต้นทุนที่เพิ่มขึ้น เช่น ค่าธรรมเนียม ค่าเช่าสิ่ง อำนาจความสะดวก

ความคิดเห็นที่ 2 เนื้อหาไม่คล่องตัวเป็นไปตามหลักเกณฑ์

ความคิดเห็นที่ 3 ในเรื่องของการโฆษณาอยากให้ กสทช. อย. และผู้ผลิตสินค้า ควรร่วมกันหา
แนวทางในการโฆษณาสินค้าเพื่อให้เป็นแบบแผนเดียวกัน

สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย

ความคิดเห็นที่ 1 เนื้อหามีการเปลี่ยนแปลง โดยมีการดำเนินโฆษณาเยอะขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

ความคิดเห็นที่ 1 การกำกับดูแลโฆษณาในสื่อวิทยุอ้างอิงจาก พ.ร.บ. คุ้มครองผู้บริโภค
ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ

ความคิดเห็นที่ 1 คล่องตัวน้อยลงในเรื่องของสปอนเซอร์ และนักจัดรายการลดลง

ความคิดเห็นที่ 2 งบประมาณน้อย กำลังคนน้อย แต่เนื้อหาเยอะ ดังนั้น ความลึกของเนื้อหาจึงไม่
สามารถทำได้

ความคิดเห็นที่ 3 ออกอากาศกระทบกับคลื่นสถานีเล็ก ดังนั้น จึงอยากให้กสทช. ช่วยสนับสนุน
เครื่องมือในการออกอากาศที่จะไม่กระทบความถี่กัน

ความคิดเห็นที่ 4 อยากสอบถามกสทช. ว่ามีความจำเป็นไหมที่จะต้องเก็บค่าธรรมเนียมกับใบอนุญาต
สาธารณะ

ความคิดเห็นที่ 5 สถานการณ์ทุกสถานีกำลังลำบาก แต่ กสทช. ไม่เลิกเก็บค่าทำเนียม ควรลดเก็บค่า
ทำเนียมไหม

ผู้ประกอบการโดยการขอเช่าช่วงเวลา

ความคิดเห็นที่ 1 มีความไม่คล่องตัวในเรื่องนักจัดรายการ ที่ปัจจุบันคนรุ่นใหม่ไม่สนใจที่จะเข้าสู่
การทำงานในสายงานวิทยุ ดังนั้น จึงมีปัญหาเรื่องทรัพยากรคน

7.2.7 ท่านต้องแข่งขันกันเองกับสถานีวิทยุด้วยกันอย่างไรบ้าง

ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ

ความคิดเห็นที่ 1 ทำการแข่งขันกับตนเองเพื่อให้สามารถดำเนินกิจการได้อย่างคุ้มทุนกับค่าประมูล

ความคิดเห็นที่ 2 คู่แข่งคือ ผู้ประกอบการวิทยุที่อยู่ในพื้นที่เดียวกันและวิทยุชุมชนที่มีต้นทุนต่ำ

ความคิดเห็นที่ 3 แข่งขันกับตนเองในเรื่องผลิตเนื้อหารายการให้มีคุณภาพ เพื่อที่จะได้ถูกใจผู้ฟัง
เพราะ ผู้ตัดสินใจที่ดีที่สุด คือ ผู้ฟัง

ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ

ความคิดเห็นที่ 1 แข่งขันในเรื่องนักจัดรายการที่ต้องการนักจัดรายการที่ถูกใจผู้ฟัง

7.2.8 กลุ่มผู้ฟัง หันไปหาบริการใด แทนการฟังวิทยุบ้าง?

ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ

ความคิดเห็นที่ 1 สื่อ social เข้ามาส่งผลให้วิทยุต้องมีการปรับตัว คือ ออกอากาศผ่านคลื่นความถี่
และออกอากาศผ่านออนไลน์หรือแอปพลิเคชัน

ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ

ความคิดเห็นที่ 1 ผู้ฟังหันไปใช้บริการแพลตฟอร์มสื่อออนไลน์ ได้แก่ YouTube

ความคิดเห็นที่ 2 มองว่า ผู้ฟังหันไปใช้บริการสื่อออนไลน์ ดังนั้น สื่อวิทยุจึงต้องมีการปรับตัว โดยมีการออกอากาศผ่านคลื่นความถี่และทางสื่อออนไลน์ เพื่อตอบโจทย์กลุ่มผู้ฟังมากขึ้น

ผู้ประกอบการโดยการขอเช่าช่วงเวลา

ความคิดเห็นที่ 1 มีการออกอากาศผ่านคลื่นความถี่และทางสื่อออนไลน์ควบคู่กัน เพื่อขยายกลุ่มผู้ฟังเพิ่มขึ้น

7.2.9 จะมีเทคโนโลยีอะไร มาแทนวิทยุเดิม

ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ

ความคิดเห็นที่ 1 ควรมีวิทยุดิจิทัล แต่สถานีควรจัดตั้งกันเอง โดยขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละสถานี

ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ

ความคิดเห็นที่ 1 ควรมีวิทยุดิจิทัล เพื่อการรับฟังวิทยุจะชัดเจนยิ่งขึ้น แต่วิทยุดิจิทัลมีข้อด้อยตรงถ้าอยู่บริเวณอับสัญญาณจะรับฟังไม่ได้

7.2.10 ในปัจจุบัน หากพิจารณาสถานการณ์การประกอบกิจการเมื่อเทียบกับต้นทุนในการเข้าถึงความเป็นเจ้าของคลื่นความถี่เป็นระยะเวลา 7 ปี ท่านประเมินอย่างไรบ้าง

ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ

ความคิดเห็นที่ 1 สถานการณ์การประกอบกิจการไม่ดีขึ้น เพราะ ปัจจุบันคนฟังวิทยุน้อยลง คู่แข่งเยอะ

ความคิดเห็นที่ 2 ยังประเมินไม่ได้ เพราะ ยังประกอบกิจการไม่ครบปี แต่ปัจจุบันยังคงยากที่จะทำกำไรตามที่คำนวณไว้

ความคิดเห็นที่ 3 ต้นทุนสูงขึ้น มีความกังวลว่าจะทำอย่างไรจะประกอบกิจการให้คุ้มทุน

ความคิดเห็นที่ 4 ต้นทุนสูงขึ้น เนื่องจากมีค่าทำเนียมรายปีที่จะต้องจ่าย

ความคิดเห็นที่ 5 กสทช. ควรกำหนดกฎเกณฑ์ที่เข้มข้น เพื่อที่จะให้เกิดการแข่งขันอย่างเท่าเทียมเพื่อให้วิทยุสามารถไปได้

ผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ

ความคิดเห็นที่ 1 หลักเกณฑ์ในการแบ่งให้เช่าช่วงเวลา 10 เปอร์เซนต์ ประสบปัญหา คือ ไม่มีผู้ที่จะมาขอร่วมผลิตรายการ เพราะ ข้อจำกัดเรื่องเงื่อนไข

ความคิดเห็นที่ 2 ด้านข้อกำหนดเนื้อหาสาระมองว่า เนื้อหาสาระเยอะไปควรลดลงเหลือเป็นเนื้อหาสาระ 60 เปอร์เซนต์ นอกจากนี้ มีความกังวลในเรื่องโฆษณาที่จะไม่มีคนมาใช้บริการ

ความคิดเห็นที่ 3 กสทช. กำกับดูแลในเรื่องหลักเกณฑ์เข้มข้นจนทำให้สถานีขาดความคล่องตัว นอกจากนี้ ในเรื่องค่าธรรมเนียมมองว่า ไม่ควรเก็บ เพราะ เป็นบริการสาธารณะ

ความคิดเห็นที่ 4 อยากให้ กสทช. ช่วยสนับสนุนเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องส่ง หรือโครงข่าย

ความคิดเห็นที่ 5 กสทช. ควรสนับสนุนเงินแบบให้เปล่า เพื่อให้กิจการสาธารณะจะได้พัฒนาตนเองได้

ผู้ประกอบการโดยการขอเช่าช่วงเวลา

ความคิดเห็นที่ 1 อยากให้ กสทช. ปรับหลักเกณฑ์สัดส่วนเนื้อหาสาระเป็น 40 เปอร์เซ็นต์ และความบันเทิงเป็น 60 เปอร์เซ็นต์

7.2.11 ท่านต้องการให้ สำนักงาน กสทช. ปรับปรุงหลักเกณฑ์ ประกาศ หรือมีมาตรการใดที่จะสามารถส่งเสริมให้ท่านสามารถให้บริการได้อย่างยั่งยืน และมีคุณภาพ

วิทยุทดลองออกอากาศ

ความคิดเห็นที่ 1 ผู้ทดลองออกอากาศพร้อมเข้าร่วมประชุม ถ้าหลักเกณฑ์ยุติธรรมและกำลังส่งต่อเท่าเทียม รวมทั้งต้องเกิดประโยชน์สูงสุด

ความคิดเห็นที่ 2 หลักเกณฑ์ไม่มีความชัดเจน ถ้ามีความชัดเจนพร้อมเข้าร่วมการประชุม ในส่วนการผลิตรายการไม่ได้มีผลกระทบ แต่จะมีผลกระทบในเรื่องรายได้ลดลง เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ

ความคิดเห็นที่ 3 วิทยุถูก disruption จากแพลตฟอร์ม social ปัจจุบันที่อยู่ได้ เพราะ กลุ่มผู้สูงอายุที่ยังคงฟังวิทยุอยู่ นอกจากนี้ วิทยุชุมชนจะมีการร้องเรียนกันเอง เพราะ คลื่นความถี่มีความทับซ้อนกัน ผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ

ความคิดเห็นที่ 1 หลักเกณฑ์การแบ่งเวลา ทำไม่ต้องแบ่งให้ผู้อื่น 10 เปอร์เซ็นต์ เพราะผู้ที่ประมูลคลื่นได้ควรสามารถจัดเองได้เต็มเวลา และค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม ได้แก่ ค่าทำเนียมและค่าตอบแทนการใช้คลื่นความถี่ควรเก็บรวมกันเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน

ความคิดเห็นที่ 2 อยากให้ กสทช. ทำการสำรวจเรื่องเรตติ้งของวิทยุเหมือนกับ Nielson

ความคิดเห็นที่ 3 วิทยุประเภทสาธารณะโฆษณาได้ มองว่า ไม่เป็นธรรมกับประเภทธุรกิจ รวมทั้งวิทยุเพื่อความมั่นคงให้เอกชนสามารถเข้าช่วงเวลาได้ ดังนั้น จึงมองว่า วิทยุประเภทธุรกิจเสียเปรียบ

ความคิดเห็นที่ 4 กสทช. ควรมีหน่วยงานที่ตอบคำถามผู้ประกอบการโดยเฉพาะ เพราะ บางครั้งผู้ประกอบการมีความไม่คล่องตัวในเรื่อง ผังรายการ ADCS หรือการโฆษณา

ความคิดเห็นที่ 5 ในเรื่องของการโฆษณาอยากให้ กสทช. ออ. และผู้ผลิตสินค้า ควรร่วมกันหาแนวทางในการโฆษณาสินค้าเพื่อให้เป็นแบบแผนเดียวกัน

ความคิดเห็นที่ 6 อยากให้ กสทช. ช่วยเยียวยาวิทยุธุรกิจ โดยภายหลังจากการประมูลคลื่นที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ 7 ปี ให้เริ่มนับในปีถัดไป เพื่อให้สถานีวิทยุได้มีความพร้อมในการประกอบกิจการ นอกจากนี้ ในส่วนการโฆษณาทั้งทีวีดิจิทัลและวิทยุควรอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน



(FOCUS GROUP DISCUSSION)

PORTER'S FIVE FORCES ANALYSIS



ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจ

ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะโฆษณา และเข้าเวลาได้ ส่งผลให้ธุรกิจ เสียเปรียบ และการที่มีสื่อออนไลน์ ทำให้นักจัดรายการผันตัวไปจัดออนไลน์ นอกจากนี้วิทยุชุมชนไม่ได้ออกอากาศกำลังส่ง คลื่นตามที่หลักเกณฑ์กำหนด ส่ง ผลให้เกิดคลื่นรบกวน

ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะ

แข่งขันในด้านคุณภาพของ เนื้อหาที่ทำอย่างไรให้ผลิต รายการที่น่าสนใจ รวมทั้งคู่แข่ง ที่สำคัญ คือ สื่อออนไลน์



ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจ

การโฆษณาอยากได้ กสทช. อย. และผู้ผลิตสินค้า ควรร่วมกันหา แนวทางในการโฆษณาสินค้า เพื่อให้เป็นแบบแผนเดียวกัน และมีปัญหาด้านต้นทุนที่เพิ่มขึ้น

ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะ

งบประมาณในการผลิตเนื้อหา ลดลง นอกจากนี้อยากให้กสทช. ช่วยสนับสนุนเครื่องมือในการ ออกอากาศที่จะไม่กระทบความถี่ กันและงดเก็บค่าทำเนียม

ผู้ประกอบการโดยการขอ เข้าช่วงเวลา

ขาดทรัพยากรคน เพราะคนรุ่น ใหม่ทำงานด้านวิทยุน้อยลง

สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย

เนื้อหามีการเปลี่ยนแปลง โดยมิ การโฆษณาเยอะขึ้น



ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจ

ทำการแข่งขันกับตนเองเพื่อให้ สามารถดำเนินกิจการได้อย่าง คุ่มทุนกับค่าประมูล แต่บาง สถานีมองว่า คู่แข่งคือ ผู้ประกอบกิจการวิทยุที่อยู่ใน พื้นที่เดียวกันและวิทยุชุมชนที่มี ต้นทุนต่ำ

ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะ

แข่งขันในเรื่องนักจัดรายการที่ ต้องการนักจัดรายการที่ถูกใจ ผู้ฟัง



ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจ

สื่อ SOCIAL เข้ามาส่งผลให้ วิทยุต้องมีการปรับตัว คือ ออกอากาศผ่านคลื่นความถี่และออกอากาศผ่านออนไลน์หรือ แอปพลิเคชัน

ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะ

ผู้ฟังหันไปใช้บริการสื่อออนไลน์ ดังนั้น สื่อวิทยุจึงต้องมีการปรับตัว โดยมีการออกอากาศผ่าน คลื่นความถี่และทางสื่อออนไลน์ เพื่อตอบโจทย์ที่กลุ่มผู้ฟังมากขึ้น

ผู้ประกอบการโดยการขอ เข้าช่วงเวลา

มีการออกอากาศผ่านคลื่น ความถี่และทางสื่อออนไลน์ ควบคู่กัน เพื่อขยายกลุ่มผู้ฟัง เพิ่มขึ้น



ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจ

ควรมีวิทยุดิจิทัล แต่ สถานีควรจัดตั้งกันเอง โดยขึ้นอยู่กับความพร้อม ของแต่ละสถานี

ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะ

ควรมีวิทยุดิจิทัล เพื่อการ รับฟังวิทยุจะชัดเจนยิ่งขึ้น แต่วิทยุดิจิทัลมีข้อด้อย ตรงถ้าอยู่บริเวณรับ สัญญาณจะรับฟังไม่ได้

ภาพที่ 28 สรุปการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group)



(FOCUS GROUP DISCUSSION)

PORTER'S FIVE FORCES ANALYSIS

**ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจ**

ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะโฆษณาและเข้าเวลาได้ ส่งผลให้ธุรกิจเสียเปรียบ และการที่มีสื่อออนไลน์ ทำให้นักจัดรายการผันตัวไปจัดออนไลน์ นอกจากนี้วิทยุชุมชนไม่ได้ออกอากาศกำลังส่งคลื่นตามที่หลักเกณฑ์กำหนด ส่งผลให้เกิดคลื่นรบกวน

ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะ

แข่งขันในด้านคุณภาพของเนื้อหาที่ทําอย่างไรให้ผลิตรายการที่น่าสนใจ รวมทั้งคู่แข่งที่สำคัญ คือ สื่อออนไลน์

**ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจ**

การโฆษณาอยากได้ กสทช. อย. และผู้ผลิตสินค้า ควรร่วมกันหาแนวทางในการโฆษณาสินค้า เพื่อให้เป็นแบบแผนเดียวกัน และมีปัญหาด้านต้นทุนที่เพิ่มขึ้น

ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะ

งบประมาณในการผลิตเนื้อหา ลดลง นอกจากนี้อยากได้ กสทช. ช่วยสนับสนุนเครื่องมือในการออกอากาศที่จะไม่กระทบความถี่กันและงดเก็บค่าทำเนียม

ผู้ประกอบการโดยการขอเข้าช่วงเวลา

ขาดทรัพยากรคน เพราะคนรุ่นใหม่ทำงานด้านวิทยุน้อยลง

สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย

เนื้อหามีการเปลี่ยนแปลง โดยมี การโฆษณาเยอะขึ้น

**ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจ**

ทำการแข่งขันกับตนเองเพื่อให้สามารถดำเนินกิจการได้อย่างคุ้มทุนกับค่าประมูล แต่บางสถานีมองว่า คู่แข่งคือ ผู้ประกอบกิจการวิทยุที่อยู่ในพื้นที่เดียวกันและวิทยุชุมชนที่มีต้นทุนต่ำ

ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะ

แข่งขันในเรื่องนักจัดรายการที่ต้องการนักจัดรายการที่ถูกใจผู้ฟัง

**ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจ**

สื่อ SOCIAL เข้ามาส่งผลให้วิทยุต้องมีการปรับตัว คือ ออกอากาศผ่านคลื่นความถี่และออกอากาศผ่านออนไลน์หรือแอปพลิเคชัน

ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะ

ผู้ฟังหันไปใช้บริการสื่อออนไลน์ ดังนั้น สื่อวิทยุจึงต้องมีการปรับตัว โดยมีการออกอากาศผ่านคลื่นความถี่และทางสื่อออนไลน์ เพื่อตอบโต้กลุ่มผู้ฟังมากขึ้น

ผู้ประกอบการโดยการขอเข้าช่วงเวลา

มีการออกอากาศผ่านคลื่นความถี่และทางสื่อออนไลน์ ควบคู่กัน เพื่อย้ายกลุ่มผู้ฟังเพิ่มขึ้น

**ผู้รับใบอนุญาตธุรกิจ**

ควรมีวิทยุดิจิทัล แต่สถานีควรจัดตั้งกันเอง โดยขึ้นอยู่กับความพร้อมของแต่ละสถานี

ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะ

ควรมีวิทยุดิจิทัล เพื่อการรับฟังวิทยุจะชัดเจนยิ่งขึ้น แต่วิทยุดิจิทัลมีข้อด้อยตรงถ้าอยู่บริเวณอับสัญญาณจะรับฟังไม่ได้

ภาพที่ 29 สรุปการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group)



บทที่ 8 การดำเนินการสำรวจข้อมูล ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้อง ทุกภูมิภาคโดยใช้แบบสอบถาม

8.1 การดำเนินการสำรวจข้อมูล ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทุกภูมิภาคโดยใช้แบบสอบถาม

8.1.1 ขอบเขตของการดำเนินการสำรวจข้อมูล ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทุกภูมิภาคโดยใช้แบบสอบถาม

การติดตามประเมินผลการดำเนินงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียงโดยการสำรวจข้อมูล ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียทุกภูมิภาคโดยใช้แบบสอบถามมีขอบเขตการสำรวจจากผู้มีส่วนได้เสียจาก 5 ภูมิภาคทั่วประเทศ ภูมิภาคละไม่ต่ำกว่า 500 ราย รวมเป็น 2,500 ราย โดยกำหนดกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียเป็น 2 กลุ่มหลัก ดังนี้

8.1.1 กลุ่มผู้ให้บริการ ประกอบด้วยผู้ประกอบการและผู้ประกอบวิชาชีพในกิจการภายใต้ระบบใบอนุญาตที่มีสถานะดังนี้

- 1) ใบอนุญาตกิจการบริการสาธารณะ ประเภทที่ 1 ส่งเสริมความรู้ การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม กีฬา สุขภาพอนามัยและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตอื่นๆ
- 2) ใบอนุญาตกิจการบริการสาธารณะ ประเภทที่ 2 สำหรับกิจการเพื่อความมั่นคงของรัฐ หรือความปลอดภัยของสาธารณะ
- 3) ใบอนุญาตกิจการบริการสาธารณะ ประเภทที่ 3 สำหรับกิจการเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาล รัฐสภาและประชาชน บริการสำหรับผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสอื่นๆในสังคม”
- 4) ใบอนุญาตกิจการทางธุรกิจ
- 5) ทดลองออกอากาศ ประเภทกิจการบริการสาธารณะ
- 6) ทดลองออกอากาศ ประเภทกิจการบริการชุมชน
- 7) ทดลองออกอากาศ ประเภทกิจการธุรกิจ

8.1.2 กลุ่มผู้รับบริการ ได้แก่ ประชาชนทั่วไป ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป



8.2 ผลการดำเนินการสำรวจข้อมูล ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทุกภูมิภาคโดยใช้แบบสอบถาม

การดำเนินการสำรวจข้อมูล ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทุกภูมิภาคโดยใช้แบบสอบถามได้แบ่งประเด็นการสอบถามออกเป็น 2 ชุดคำถามได้แก่ 1) แบบสอบถามสำหรับผู้ให้บริการโดยได้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียง 2) แบบสอบถามสำหรับผู้รับบริการภาคประชาชน

โครงสร้างของข้อคำถามได้ออกแบบโดยใช้กรอบแนวคิดแรงกดดันในการแข่งขันของอุตสาหกรรมวิทยุกระจายเสียง (5 Forces Model) ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework) เพื่อติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 ร่วมกับข้อคำถามในกรอบแนวคิดรูปแบบการประเมินโครงการชิปปี้ตามแนวคิดของสตฟเฟิลปีม (CIPP) ซึ่งเป็นกรอบแนวคิดในการดำเนินงานของการจ้างที่ปรึกษาเพื่อรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และจัดทำรายงาน การติดตาม และประเมินผลการดำเนินการ และการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ตามมาตรา 73 ประจำปี 2565 ดังแสดงรายงานผลการสำรวจดังนี้

ด้านผลการสำรวจข้อมูลพิจารณาตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ซึ่งได้กำหนดขอบเขตตามลักษณะทางภูมิศาสตร์จำนวน 5 ภาคนั้น ได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น 2,500 ตัวอย่าง จำแนกเป็นประชาชน 2,237 ตัวอย่าง และผู้ประกอบการวิชาชีพด้านกิจการกระจายเสียง 263 ตัวอย่าง ดังแสดงรายละเอียดสัดส่วนผู้ตอบแบบสอบถามรายภาคเปรียบเทียบกับเป้าหมายในการเก็บข้อมูลดังตารางต่อไปนี้

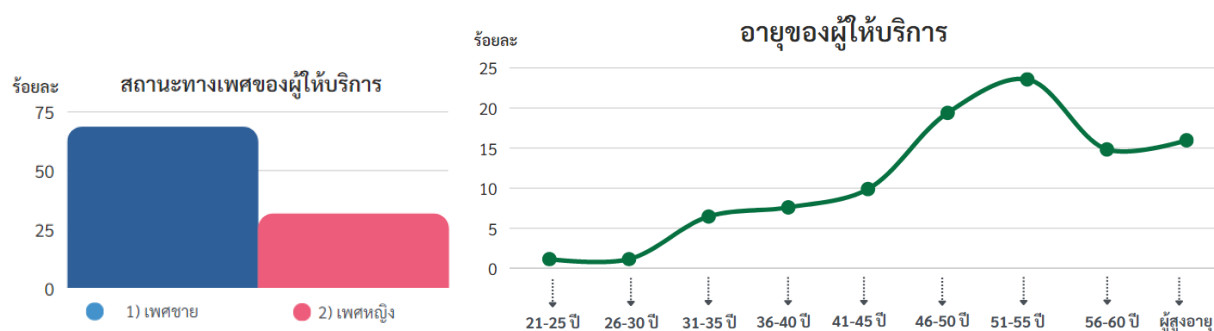
ตารางที่ 12 ผลการสำรวจข้อมูล ข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องทุกภูมิภาคโดยใช้แบบสอบถามด้านจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม

การสำรวจ ความคิดเห็น โดยใช้ แบบสอบถาม	รวมทั้งประเทศ		ภูมิภาค									
			กลาง		เหนือ		ใต้		ตะวันออก		ตะวันออก เฉียงเหนือ	
	เป้าหมาย	ผู้ตอบ	เป้าหมาย	ผู้ตอบ	เป้าหมาย	ผู้ตอบ	เป้าหมาย	ผู้ตอบ	เป้าหมาย	ผู้ตอบ	เป้าหมาย	ผู้ตอบ
ประชาชน		2,237		442		434		464		459		438
ผู้ประกอบการ วิชาชีพ	2,500	263	500	58	500	66	500	36	500	41	500	62
รวม		2,500		500		500		500		500		500

8.2.1 ผลการดำเนินการสำรวจกลุ่มผู้ให้บริการโดยได้แก่ผู้ประกอบการวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียง

8.2.1.1 ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มผู้ให้บริการ

1) สถานะทางเพศของผู้ให้บริการ พบว่า มีผู้ให้บริการที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย ร้อยละ 68.44 และเพศหญิงร้อยละ 31.56 และ อายุของผู้ให้บริการ พบว่า สัดส่วนของผู้ให้บริการที่ตอบแบบสอบถามเรียงลำดับจากกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงที่สุดสามลำดับแรกได้แก่ กลุ่มอายุ 51-55 ปี ร้อยละ 23.57 กลุ่มอายุ 46-50 ปี ร้อยละ 19.39 และกลุ่มอายุ 61 ปีขึ้นไป ร้อยละ 15.97

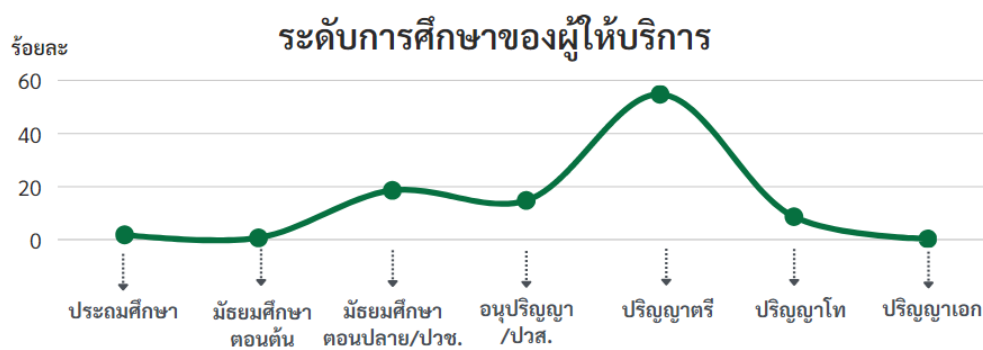


ภาพที่ 30 สถานะทางเพศและอายุของผู้ให้บริการ

ตารางที่ 13 สถานะทางเพศและอายุของผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มผู้ให้บริการ

สถานะทางเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ชาย	180	68.44
2) หญิง	83	31.56
รวม	263	100
อายุของผู้ให้บริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) 21-25 ปี	3	1.14
2) 26-30 ปี	3	1.14
3) 31-35 ปี	17	6.46
4) 36-40 ปี	20	7.60
5) 41-45 ปี	26	9.89
6) 46-50 ปี	51	19.39
7) 51-55 ปี	62	23.57
8) 56-60 ปี	39	14.83
9) 61 ปีขึ้นไป	42	15.97
รวม	263	100

3) ระดับการศึกษาของผู้ให้บริการ พบว่า สัดส่วนของผู้ให้บริการที่ตอบแบบสอบถามเรียงลำดับจากกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงที่สุดสามลำดับแรกได้แก่ กลุ่มที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 54.75 กลุ่มที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือระดับ ปวช. ร้อยละ 18.63 และกลุ่มที่จบการศึกษาระดับอนุปริญญา หรือระดับ ปวส. ร้อยละ 14.83



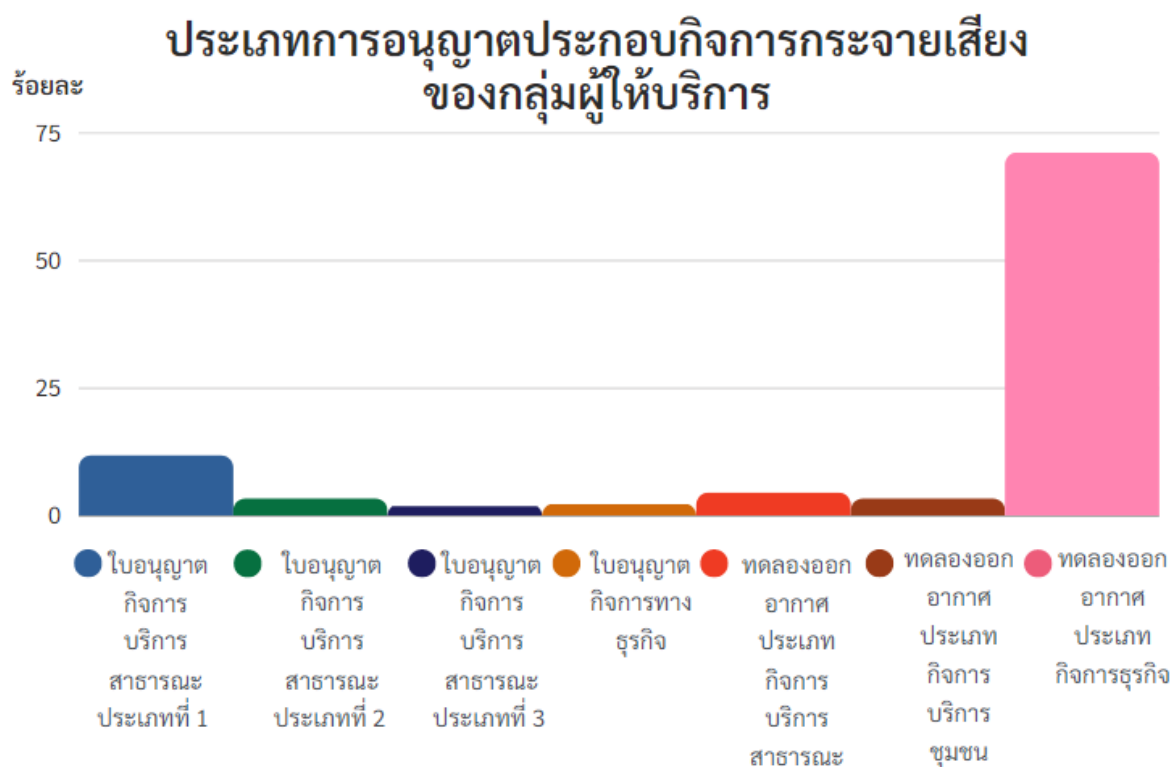
ภาพที่ 31 ระดับการศึกษาของผู้ให้บริการ

ตารางที่ 14 ระดับการศึกษาของผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มผู้ให้บริการ

ระดับการศึกษาของผู้ให้บริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ประถมศึกษา	5	1.90
2) มัธยมศึกษาตอนต้น	2	0.76
3) มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือระดับ ปวช.	49	18.63
4) อนุปริญญา หรือระดับ ปวส.	39	14.83
5) ปริญญาตรี	144	54.75
6) ปริญญาโท	23	8.75
7) ปริญญาเอก	1	0.38
รวม	263	100

4) ประเภทการอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียง พบว่า สัดส่วนของผู้ให้บริการที่ตอบแบบสอบถามเรียงลำดับจากกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงที่สุดสามลำดับแรก ได้แก่ ใบอนุญาตทดลองออกอากาศประเภทกิจการธุรกิจ ร้อยละ 71.10 ใบอนุญาตกิจการบริการสาธารณะ ประเภทที่ 1 ส่งเสริมความรู้ การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม กีฬา สุขภาพอนามัยและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตอื่น ๆ ร้อยละ 11.79 และใบอนุญาตทดลองออกอากาศ ประเภทกิจการบริการสาธารณะ ร้อยละ 4.56





ภาพที่ 32 ประเภทการอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงของผู้ให้บริการ

ตารางที่ 15 สถานะด้านประเภทการอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงของกลุ่มผู้ให้บริการ

สถานะด้านประเภทการอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงของกลุ่มผู้ให้บริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ใบอนุญาตกิจการบริการสาธารณะ ประเภทที่ 1 ส่งเสริมความรู้ การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม กีฬา สุขภาพ อนามัยและการส่งเสริมคุณภาพชีวิตอื่นๆ	31	11.79
2) ใบอนุญาตกิจการบริการสาธารณะ 2 สำหรับกิจการเพื่อความมั่นคงของ รัฐหรือความปลอดภัยของสาธารณะ	9	3.42
3) ใบอนุญาตกิจการบริการสาธารณะ ประเภทที่ 3 สำหรับกิจการเพื่อสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างรัฐบาล รัฐสภาและประชาชน บริการสำหรับผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสอื่นๆในสังคม	5	1.90
4) ใบอนุญาตกิจการทางธุรกิจ	6	2.28
5) ทดลองออกอากาศ ประเภทกิจการบริการสาธารณะ	12	4.56
6) ทดลองออกอากาศ ประเภทกิจการบริการชุมชน	9	3.42
7) ทดลองออกอากาศ ประเภทกิจการธุรกิจ	187	71.10
8) อื่น ๆ เช่น ถูกกักจัดสิทธิ อยู่ในช่วงหยุดดำเนินการ เป็นต้น	4	1.52
รวม	263	100

8.2.1.2 การประเมินผลการดำเนินงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้าน
กิจการกระจายเสียงประจำปี 2565

1) ประเด็นความเห็นจากผู้ให้บริการต่อการประกอบกิจการตามที่หลักเกณฑ์กำหนดตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2565 พบว่า กลุ่มผู้ให้บริการมีความคิดเห็นว่าความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน กสทช. กำหนดเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 6.3

ความเห็นจากผู้ให้บริการต่อความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน กสทช. กำหนด



ภาพที่ 33 ความเห็นจากผู้ให้บริการต่อการประกอบกิจการตามที่หลักเกณฑ์กำหนดด้านความเหมาะสมของหลักเกณฑ์

2) ประเด็นความเห็นจากผู้ให้บริการต่อการสนับสนุนด้านกิจการกระจายเสียงของสำนักงาน กสทช. พบว่า มีความเหมาะสมในระดับปานกลางทั้งหมด ซึ่งค่าเฉลี่ยความเห็นจากกลุ่มผู้ให้บริการในประเด็นการสนับสนุนด้านกิจการกระจายเสียงของสำนักงาน กสทช. นั้น หากเรียงลำดับจากมากที่สุดจะมีค่าเฉลี่ย ดังนี้ ด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงาน กสทช. ร้อยละ 5.58 ข้อมูลที่ส่งเสริมผู้ประกอบการกระจายเสียงจากสำนักงาน กสทช. ร้อยละ 5.56 กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง 5.52 และเลขาธิการ กสทช. 5.48 ในท้ายที่สุด ระดับความเหมาะสมของการสนับสนุนด้านกิจการกระจายเสียงของสำนักงาน กสทช. ในมุมมองความคิดของกลุ่มผู้ให้บริการจึงเป็นไปในลักษณะปานกลาง

การสนับสนุนด้านกิจการกระจายเสียงของสำนักงาน กสทช.

ระดับการสนับสนุน 0 - 10



ภาพที่ 34 ความเห็นจากผู้ให้บริการต่อการสนับสนุนด้านกิจการกระจายเสียงของสำนักงาน กสทช.

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยความเห็นต่อการสนับสนุนด้านกิจการกระจายเสียงของสำนักงาน กสทช.

ค่าต่ำสุด	ค่าเฉลี่ย		ค่าสูงสุด
ข้อมูลที่ส่งเสริมผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงจากสำนักงาน กสทช.			
<u>ไม่มีการสนับสนุนเลย</u>	1	10	<u>มีการสนับสนุนมากที่สุด</u>
	5.56		
บุคลากร เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงาน กสทช.			
<u>ไม่มีการสนับสนุนเลย</u>	1	10	<u>มีการสนับสนุนมากที่สุด</u>
	5.58		
กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง			
<u>ไม่มีการสนับสนุนเลย</u>	1	10	<u>มีการสนับสนุนมากที่สุด</u>
	5.52		
เลขาธิการ กสทช.			
<u>ไม่มีการสนับสนุนเลย</u>	1	10	<u>มีการสนับสนุนมากที่สุด</u>
	5.48		

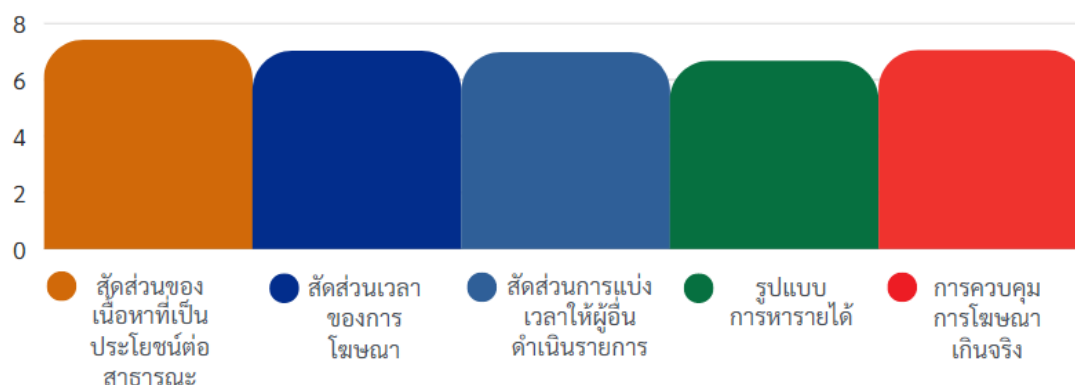
3) ประเด็นความเห็นจากผู้ให้บริการต่อโครงการต่างๆ ในปี 2565 สามารถส่งผลดีต่อสถานีของผู้ให้บริการ พบว่า กลุ่มผู้ให้บริการมีความคิดเห็นว่าโครงการต่าง ๆ ในปี 2565 สามารถส่งผลดีต่อสถานีของผู้ให้บริการในระดับปานกลาง ร้อยละ 6.3



ภาพที่ 35 ความเห็นจากผู้ให้บริการต่อโครงการต่างๆ ในปี 2565 สามารถส่งผลดีต่อสถานีของผู้ให้บริการ

4) ประเด็นความเห็นจากผู้ให้บริการต่อการประกอบกิจการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด พบว่า สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดได้ระดับปานกลางและระดับมาก ซึ่งค่าเฉลี่ยความเห็นจากกลุ่มผู้ให้บริการในประเด็นการประกอบกิจการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด นั้น หากเรียงลำดับจากมากที่สุดจะมีค่าเฉลี่ย ดังนี้ หลักเกณฑ์ที่กำหนดในสัดส่วนของเนื้อหาที่มีข่าวสาร สารที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ร้อยละ 7.39 หลักเกณฑ์ที่กำหนดด้านการควบคุมการโฆษณาเกินจริง ร้อยละ 7.03 หลักเกณฑ์ที่กำหนดในสัดส่วนเวลาของการโฆษณา ร้อยละ 7 หลักเกณฑ์ที่กำหนดในสัดส่วนของการแบ่งเวลาให้ผู้อื่นดำเนินรายการ ร้อยละ 6.96 และหลักเกณฑ์ที่กำหนดด้านรูปแบบการหารายได้ ร้อยละ 6.65

ความเห็นของผู้ให้บริการด้านความสามารถในการประกอบกิจการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
ระดับการปฏิบัติได้ 0 - 10



ภาพที่ 36 ความเห็นของผู้ให้บริการด้านความสามารถในการประกอบกิจการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยความเห็นต่อการประกอบกิจการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

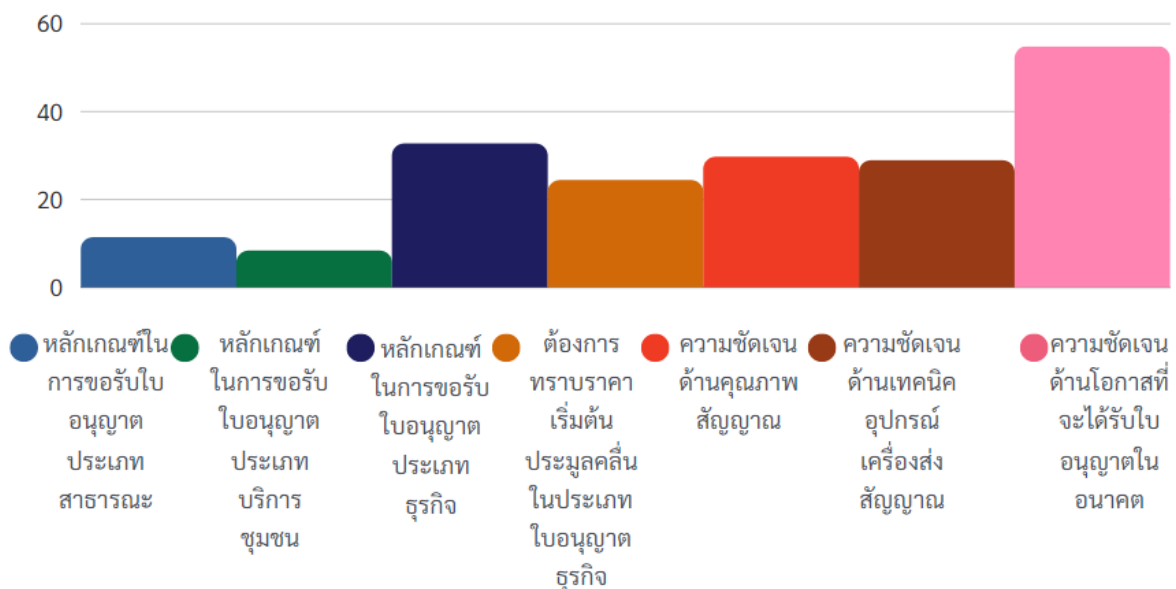
ค่าต่ำสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด
หลักเกณฑ์ที่กำหนดในสัดส่วนของเนื้อหาที่มีข่าวสาร สารที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ		
ไม่สามารถปฏิบัติได้	1 ← 7.39 → 10	ปฏิบัติตามได้ดีมาก
หลักเกณฑ์ที่กำหนดในสัดส่วนเวลาของการโฆษณา		
ไม่สามารถปฏิบัติได้	1 ← 7 → 10	ปฏิบัติตามได้ดีมาก
หลักเกณฑ์ที่กำหนดในสัดส่วนของการแบ่งเวลาให้ผู้อื่นดำเนินรายการ		
ไม่สามารถปฏิบัติได้	1 ← 6.96 → 10	ปฏิบัติตามได้ดีมาก
หลักเกณฑ์ที่กำหนดด้านรูปแบบการหารายได้		
ไม่สามารถปฏิบัติได้	1 ← 6.65 → 10	ปฏิบัติตามได้ดีมาก
หลักเกณฑ์ที่กำหนดด้านการควบคุมการโฆษณาเกินจริง		
ไม่สามารถปฏิบัติได้	1 ← 7.03 → 10	ปฏิบัติตามได้ดีมาก

5) ประเด็นความเห็นจากผู้ให้บริการสำหรับผู้ทดลองออกอากาศ มีความต้องการทราบเพื่อเตรียมการก่อนที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67 สามลำดับแรกที่มีความเห็นว่าการทราบมากที่สุดเรียงลำดับจากที่มากที่สุดเป็นต้นไป ลำดับแรกได้แก่ กลุ่มผู้ให้บริการสำหรับผู้ทดลองออกอากาศ ต้องการทราบประเด็นความชัดเจนด้านโอกาสที่จะได้รับใบอนุญาตในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 54.75 ต้องการ

ทราบประเด็นหลักเกณฑ์ในการขอรับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 32.70 และความชัดเจนด้านคุณภาพสัญญาณ คิดเป็นร้อยละ 29.66

ความต้องการทราบประเด็นเพื่อเตรียมการก่อนที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67

ร้อยละ



ภาพที่ 37 ความต้องการทราบเพื่อเตรียมการก่อนที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67 ของผู้ทดลองออกอากาศ

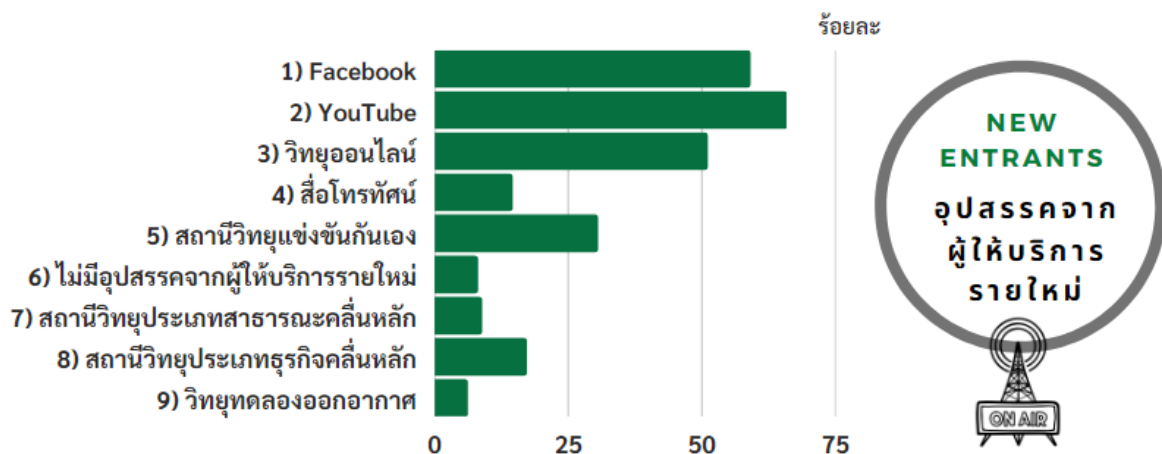
ตารางที่ 18 ความเห็นจากผู้ให้บริการสำหรับผู้ทดลองออกอากาศ มีความต้องการทราบเพื่อเตรียมการก่อนที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67 (ตอบได้มากกว่า 1 ตัวเลือก)

ความเห็นจากผู้ให้บริการสำหรับผู้ทดลองออกอากาศ มีความต้องการทราบประเด็นใดบ้างเพื่อเตรียมการก่อนที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) หลักเกณฑ์ในการขอรับใบอนุญาตประเภทสาธารณะ	30	11.41
2) หลักเกณฑ์ในการขอรับใบอนุญาตประเภทบริการชุมชน	22	8.37
3) หลักเกณฑ์ในการขอรับใบอนุญาตประเภทธุรกิจ	86	32.70
4) ต้องการทราบราคาเริ่มต้นประมูลคลื่นในประเภทใบอนุญาตธุรกิจ	64	24.33
5) ความชัดเจนด้านคุณภาพสัญญาณ	78	29.66
6) ความชัดเจนด้านเทคนิคอุปกรณ์เครื่องส่งสัญญาณ	76	28.90
7) ความชัดเจนด้านโอกาสที่จะได้รับใบอนุญาตในอนาคต	144	54.75
8) อื่น ๆ เช่น ไม่ต้องการให้มีการประมูล จำนวนคลื่นที่จะประมูลในแต่ละท้องถิ่น ทำไมต้องลดกำลังส่ง เป็นต้น	5	1.90

8.2.1.3 ความเห็นด้านแรงกดดันการแข่งขันกันในตลาดกระจายเสียงหลังจาก 4 เมษายน

พ.ศ. 2565

1) หลังจากวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2565 คู่แข่งรายใหม่ของสถานีของผู้ให้บริการคือใครบ้าง พบว่า กลุ่มผู้ให้บริการ มองว่า หลังจากวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2565 คู่แข่งรายใหม่ของสถานีสูงสุดสามลำดับ ได้แก่ YouTube ร้อยละ 65.78 Facebook ร้อยละ 58.94 และวิทยุออนไลน์ ร้อยละ 50.95 ตามลำดับ

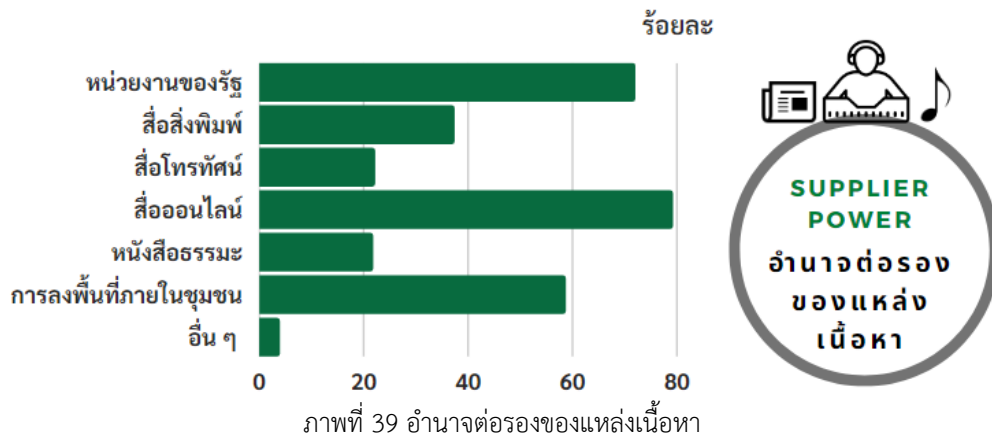


ภาพที่ 38 อุปสรรคจากผู้ให้บริการรายใหม่

ตารางที่ 19 หลังจากวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2565 คู่แข่งรายใหม่ของสถานีของผู้ให้บริการคือใครบ้าง (ตอบได้หลายตัวเลือก)

หลังจากวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2565 คู่แข่งรายใหม่ของสถานีของผู้ให้บริการคือใครบ้าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) Facebook	155	58.94
2) YouTube	173	65.78
3) วิทยุออนไลน์	134	50.95
4) สื่อโทรทัศน์	38	14.45
5) สถานีวิทยุแข่งขันกันเอง	80	30.42
6) ไม่มีอุปสรรคจากผู้ให้บริการรายใหม่	21	7.98
7) สถานีวิทยุประเภทสาธารณะคลื่นหลัก	23	8.75
8) สถานีวิทยุประเภทธุรกิจคลื่นหลัก	45	17.11
9) วิทยุทดลองออกอากาศ	16	6.08
10) อื่น ๆ	0	0

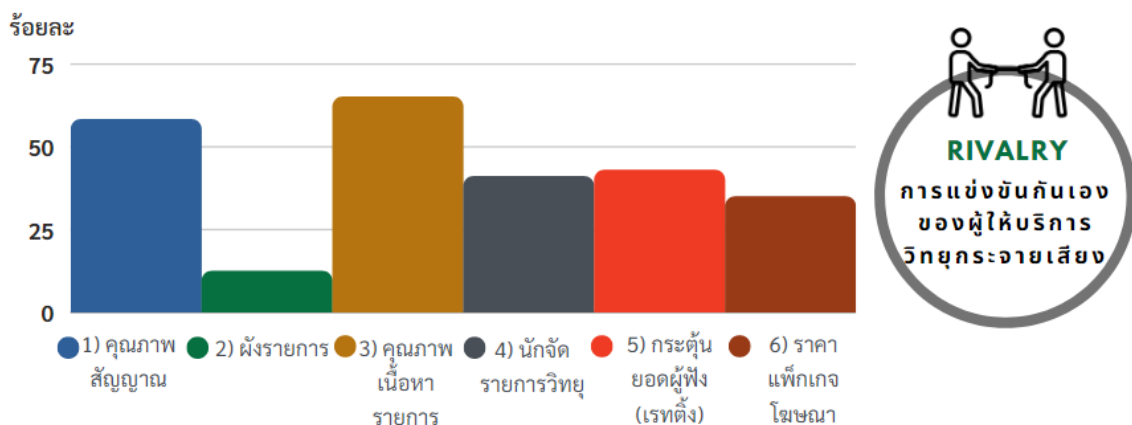
2) ทรัพยากรในการผลิตเนื้อหา พบว่า สามลำดับแรกที่กลุ่มผู้ให้บริการใช้ทรัพยากรในการผลิตเนื้อหา ได้แก่ สื่อออนไลน์ ร้อยละ 79.09 หน่วยงานของรัฐ ร้อยละ 71.86 และการลงพื้นที่ภายในชุมชน ร้อยละ 58.56 ตามลำดับ



ตารางที่ 20 ทรัพยากรในการผลิตเนื้อหา (ตอบได้หลายตัวเลือก)

ปัจจุบันทรัพยากรในการผลิตเนื้อหาประกอบด้วยแหล่งใดบ้าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) หน่วยงานของรัฐ	189	71.86
2) สื่อสิ่งพิมพ์	98	37.26
3) สื่อโทรทัศน์	58	22.05
4) สื่อออนไลน์	208	79.09
5) หนังสือธรรมะ	57	21.67
6) การลงพื้นที่ภายในชุมชน	154	58.56
7) อื่น ๆ เช่น ผู้นำองค์กร หน่วยงาน เครือข่ายในชุมชน เป็นต้น	10	3.80

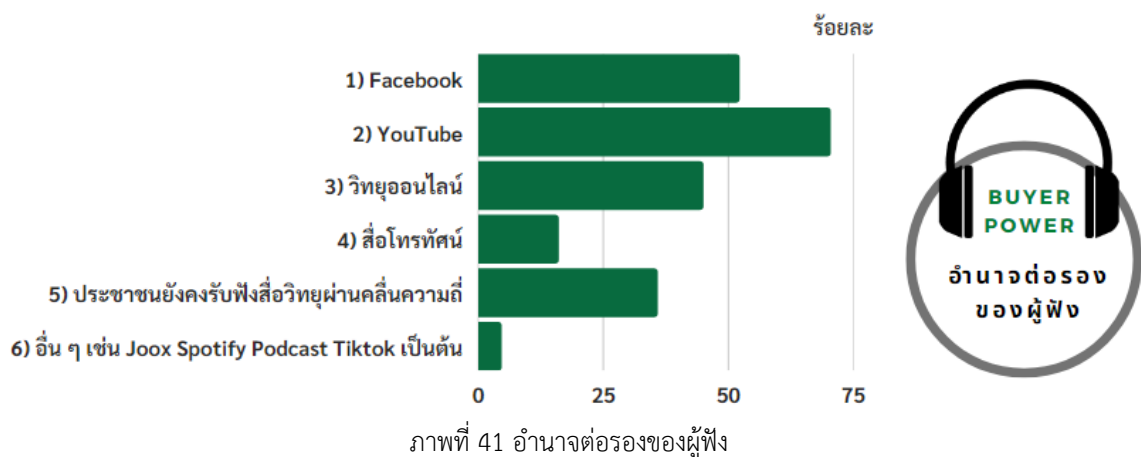
3) ประเด็นการแข่งขันกันเองกับสถานีวิทยุ พบว่า สามลำดับแรกที่ผู้ให้บริการต้องแข่งขันกันเองกับสถานีวิทยุ ได้แก่ ด้านคุณภาพเนื้อหารายการ ร้อยละ 65.02 ด้านคุณภาพสัญญาณ ร้อยละ 58.17 และด้านการกระตุ้นยอดผู้ฟัง (เรตติ้ง) ร้อยละ 42.97 ตามลำดับ



ตารางที่ 21 การแข่งขันกันเองกับสถานีวิทยุ (ตอบได้หลายตัวเลือก)

ผู้ให้บริการต้องแข่งขันกันเองกับสถานีวิทยุอย่างไรบ้าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) คุณภาพสัญญาณ	153	58.17
2) ผังรายการ	33	12.55
3) คุณภาพเนื้อหารายการ	171	65.02
4) นักจัดรายการวิทยุ	108	41.06
5) การกระตุ้นยอดผู้ฟัง (เรตติ้ง)	113	42.97
6) ราคาแพ็คเกจโฆษณา	92	34.98
7) อื่น ๆ	0	0

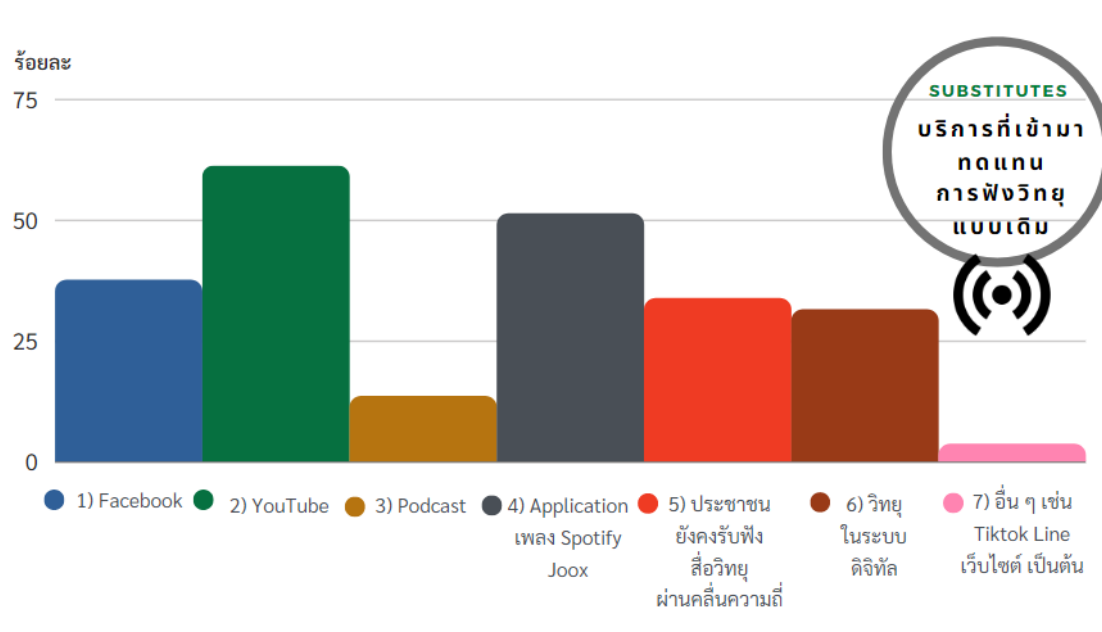
4) บริการที่กลุ่มผู้รับบริการหันไปหาแทนการฟังสถานีของผู้ให้บริการ พบว่า สามลำดับแรก ได้แก่ YouTube คิดเป็นร้อยละ 70.34 Facebook คิดเป็นร้อยละ 52.09 และวิทยุออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 44.87 ตามลำดับ



ตารางที่ 22 กลุ่มผู้รับบริการ หันไปหาบริการใด แทนการฟังสถานีของผู้ให้บริการบ้าง (ตอบได้หลายตัวเลือก)

กลุ่มผู้รับบริการ หันไปหาบริการใด แทนการฟังสถานีของผู้ให้บริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) Facebook	137	52.09
2) YouTube	185	70.34
3) วิทยุออนไลน์	118	44.87
4) สื่อโทรทัศน์	42	15.97
5) ประชาชนยังคงรับฟังสื่อวิทยุผ่านคลื่นความถี่	94	35.74
6) อื่น ๆ เช่น Joox Spotify Podcast Tiktok เป็นต้น	12	4.56

5) ความคิดเห็นจากผู้ให้บริการเกี่ยวกับเทคโนโลยีอะไรที่จะมาแทนวิทยุเดิม พบว่า สามลำดับแรก ได้แก่ YouTube ร้อยละ 61.22 Application เพลง Spotify Joox ร้อยละ 51.33 และ Facebook ร้อยละ 37.64 ตามลำดับ



ภาพที่ 42 บริการที่เข้ามาทดแทนการฟังวิทยุแบบเดิม

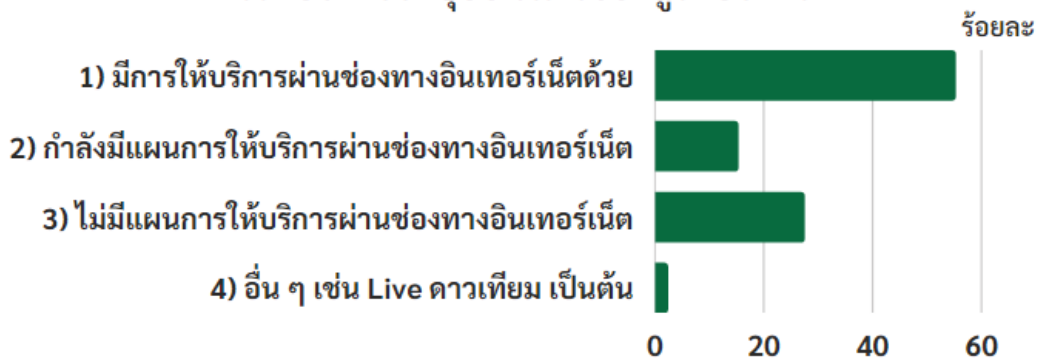
ตารางที่ 23 ผู้ให้บริการมีความเห็นว่าจะมีเทคโนโลยีอะไรมาแทนวิทยุเดิม (ตอบได้หลายตัวเลือก)

ผู้ให้บริการมีความเห็นว่าจะมีเทคโนโลยีอะไรมาแทนวิทยุเดิม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) Facebook	99	37.64
2) YouTube	161	61.22
3) Podcast	36	13.69
4) Application เพลง Spotify Joox	135	51.33
5) ประชาชนยังคงรับฟังสื่อวิทยุผ่านคลื่นความถี่	89	33.84
6) วิทยุในระบบดิจิทัล	83	31.56
7) อื่น ๆ เช่น Tiktok Line เว็บไซต์ เป็นต้น	10	3.80

6) การให้บริการวิทยุออนไลน์ของผู้ให้บริการ พบว่า สามลำดับแรก ได้แก่ มีการให้บริการผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตด้วย ร้อยละ 55.13 ไม่มีแผนการให้บริการผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 27.38 และกำลังมีแผนการให้บริการผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 15.21



การให้บริการวิทยุออนไลน์ของผู้ให้บริการ

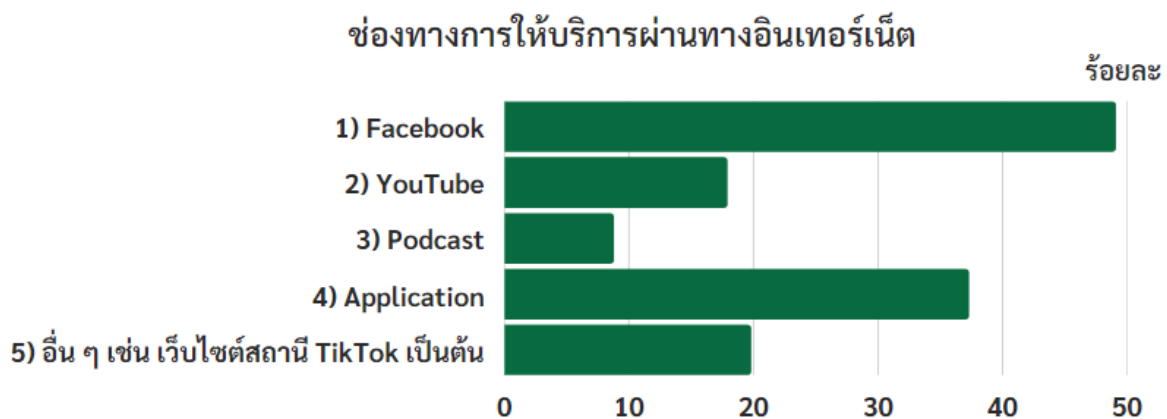


ภาพที่ 43 การให้บริการวิทยุออนไลน์ของผู้ให้บริการ

ตารางที่ 24 การให้บริการวิทยุออนไลน์ของผู้ให้บริการ

การให้บริการวิทยุออนไลน์ของผู้ให้บริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) มีบริการผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตด้วย	145	55.13
2) กำลังมีแผนการให้บริการผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต	40	15.21
3) ไม่มีแผนการให้บริการผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต	72	27.38
4) อื่น ๆ เช่น Live ดาวเทียมอินเดียนเดียเรดิโอแกรเดียน เป็นต้น	6	2.28
รวม	263	100

7) ช่องทางการให้บริการผ่านทางอินเทอร์เน็ต พบว่า สามลำดับแรก ได้แก่ Facebook ร้อยละ 49.05 Application ร้อยละ 37.26 และช่องทางอื่น ๆ เช่น เว็บไซต์ช่อสะอาด เว็บไซต์สถานี TikTok ร้อยละ 19.77 ตามลำดับ



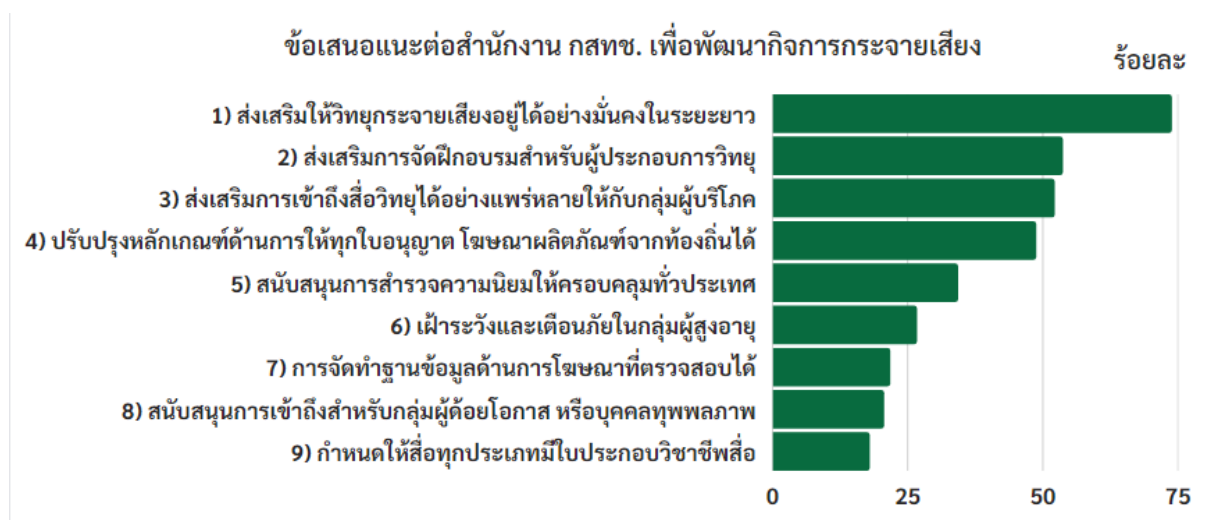
ภาพที่ 44 ช่องทางการให้บริการผ่านทางอินเทอร์เน็ต



ตารางที่ 25 ช่องทางการให้บริการของผู้ให้บริการผ่านทางอินเทอร์เน็ต (ตอบได้หลายตัวเลือก)

หากผู้ให้บริการมีการให้บริการผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต ข้อใดที่ตรงกับช่องทางการให้บริการของผู้ให้บริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) Facebook	129	49.05
2) YouTube	47	17.87
3) Podcast	23	8.75
4) Application	98	37.26
5) อื่น ๆ เช่น เว็บไซต์สถานี TikTok เป็นต้น	52	19.77

8) ประเด็นที่ผู้ให้บริการมีความเห็นว่า สำนักงาน กสทช. ควรดำเนินการเพื่อพัฒนากิจการกระจายเสียง สามลำดับแรก พบว่า ส่งเสริมให้บริการสื่อด้านวิทยุกระจายเสียงสามารถคงอยู่ได้อย่างมั่นคงในระยะยาว ร้อยละ 73.76 ส่งเสริมการจัดฝึกอบรม อาทิ การฝึกอบรมองค์ความรู้ใหม่ ๆ หรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ สำหรับผู้ประกอบการวิทยุ 53.61 และ ส่งเสริมการเข้าถึงสื่อวิทยุได้อย่างแพร่หลายให้กับกลุ่มผู้บริโภคเพื่อให้กิจการกระจายเสียงมีความยั่งยืน ร้อยละ 52.09 ตามลำดับ



ภาพที่ 45 ประเด็นที่ผู้ให้บริการมีความเห็นว่า สำนักงาน กสทช. ควรดำเนินการเพื่อพัฒนากิจการกระจายเสียง

ตารางที่ 26 ประเด็นที่ผู้ให้บริการมีความเห็นว่า สำนักงาน กสทช. ควรดำเนินการเพื่อพัฒนากิจการกระจายเสียง (ตอบได้หลายตัวเลือก)

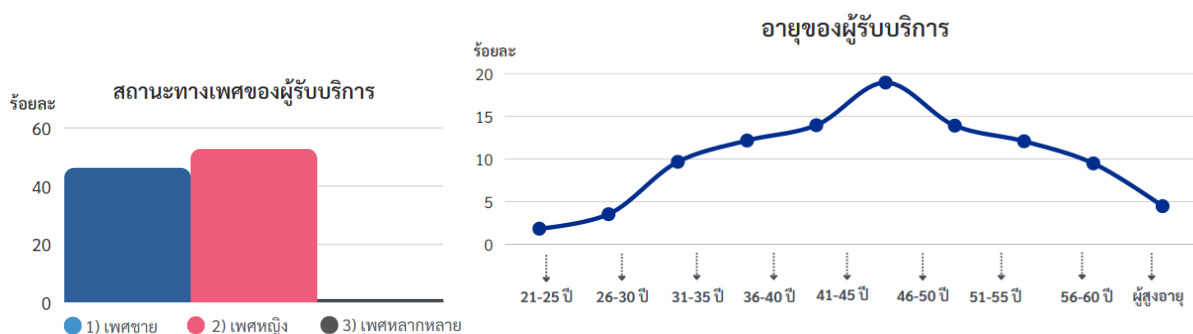
สำนักงาน กสทช. ควรดำเนินการด้านใดเพื่อพัฒนากิจการกระจายเสียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ส่งเสริมให้บริการสื่อด้านวิทยุกระจายเสียงสามารถคงอยู่ได้อย่างมั่นคงในระยะยาว	194	73.76
2) ส่งเสริมการจัดฝึกอบรม อาทิ การฝึกอบรมองค์ความรู้ใหม่ ๆ หรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ สำหรับผู้ประกอบการวิทยุ	141	53.61

สำนักงาน กสทช. ควรดำเนินการด้านใดเพื่อพัฒนาการกระจายเสียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3) ส่งเสริมการเข้าถึงสื่อวิทยุได้อย่างแพร่หลายให้กับกลุ่มผู้บริโภครวมเพื่อให้กิจการกระจายเสียงมีความยั่งยืน	137	52.09
4) ปรับปรุงหลักเกณฑ์ด้านการให้ความช่วยเหลือ หรือสนับสนุนให้ผู้ประกอบการทุกประเภทใบอนุญาต สามารถหารายได้ผ่านการโฆษณา การขายสินค้า และผลิตภัณฑ์จากท้องถิ่นได้	128	48.67
5) สนับสนุนการสำรวจความนิยมสำหรับกิจการวิทยุให้ครอบคลุมทั่วประเทศ	90	34.22
6) เฝ้าระวังและเตือนภัยลักษณะการเจาะจงกลุ่มผู้บริโภคในกลุ่มผู้สูงอายุ ที่มีแนวโน้มตกเป็นเหยื่อการหลอกลวง	70	26.62
7) การจัดทำฐานข้อมูลด้านการโฆษณาที่ตรวจสอบได้ เช่น ข้อมูลสินค้า การรับรองมาตรฐานต่าง ๆ	57	21.67
8) ให้การสนับสนุนบริการทั้งด้านเนื้อหา และการเข้าถึงสำหรับผู้บริโภค ผู้ด้อยโอกาส หรือบุคคลทุพพลภาพ	54	20.53
9) ควรกำหนดให้บุคลากรในอุตสาหกรรมสื่อทุกประเภทจำเป็นต้องมีใบประกอบวิชาชีพสื่อ	47	17.87

8.2.2 ผลการดำเนินการสำรวจกลุ่มผู้รับบริการภาคประชาชน

8.2.2.1 ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มผู้รับบริการ

1) สถานะทางเพศของผู้รับบริการ พบว่า เป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.62 เพศชาย ร้อยละ 46.18 และ เพศอื่นๆ ร้อยละ 1.21 และอายุของผู้รับบริการ พบว่า สัดส่วนของผู้รับบริการที่ตอบแบบสอบถาม เรียงลำดับจากกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงที่สุดสามลำดับแรกได้แก่ กลุ่มอายุ 41-45 ปี ร้อยละ 18.95 กลุ่มอายุ 36-40 ปี ร้อยละ 13.95 และกลุ่มอายุ 46-50 ปี ร้อยละ 13.90

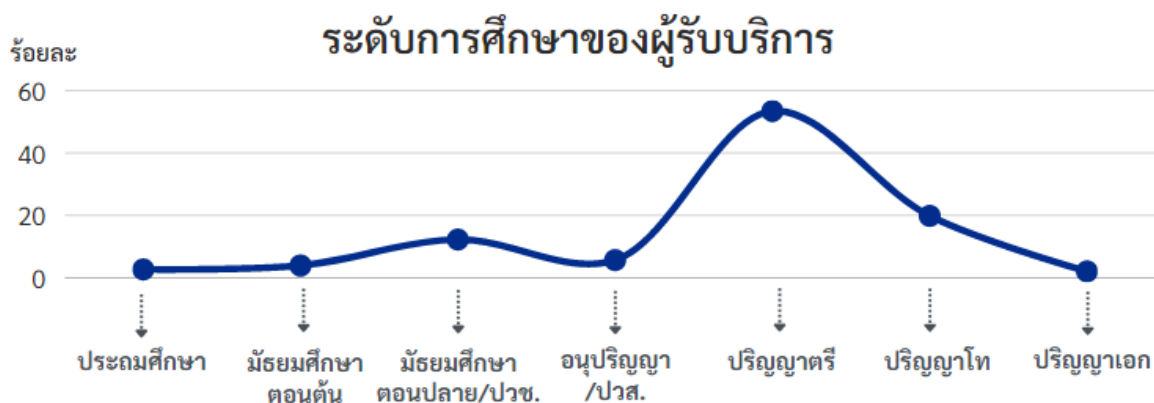


ภาพที่ 46 สถานะทางเพศและอายุของผู้รับบริการ

ตารางที่ 27 สถานะทางเพศและอายุของผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มผู้รับบริการ

สถานะทางเพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ชาย	1,033	46.18
2) หญิง	1,177	52.62
3) อื่นๆ	27	1.21
รวม	2,237	100
อายุของผู้รับบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) 15-20 ปี	41	1.83
2) 21-25 ปี	79	3.53
3) 26-30 ปี	216	9.66
4) 31-35 ปี	272	12.16
5) 36-40 ปี	312	13.95
6) 41-45 ปี	424	18.95
7) 46-50 ปี	311	13.90
8) 51-55 ปี	270	12.07
9) 56-60 ปี	212	9.48
10) 61 ปีขึ้นไป	100	4.47
รวม	2,237	100

3) ระดับการศึกษาของผู้รับบริการ พบว่า สัดส่วนของผู้รับบริการที่ตอบแบบสอบถาม เรียงลำดับจากกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงที่สุดสามลำดับแรกได้แก่ กลุ่มที่จบการศึกษาหรือศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 53.33 กลุ่มที่จบการศึกษาหรือศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท ร้อยละ 19.85 และ กลุ่มที่จบการศึกษาหรือศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือระดับ ปวช. ร้อยละ 12.29



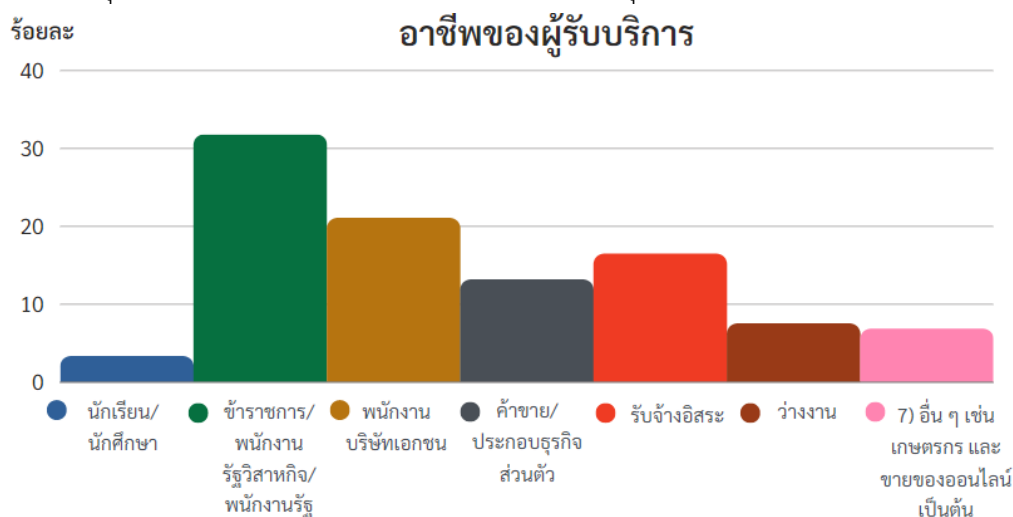
ภาพที่ 47 ระดับการศึกษาของผู้รับบริการ



ตารางที่ 28 ระดับการศึกษาของผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มผู้รับบริการ

ระดับการศึกษาของผู้รับบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ประถมศึกษา	61	2.73
2) มัธยมศึกษาตอนต้น	89	3.98
3) มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือระดับ ปวช.	275	12.29
4) อนุปริญญา หรือระดับ ปวส.	128	5.72
5) ปริญญาตรี	1,193	53.33
6) ปริญญาโท	444	19.85
7) ปริญญาเอก	47	2.10
รวม	2,237	100

4) สถานะทางอาชีพของผู้รับบริการ พบว่า สัดส่วนของผู้รับบริการที่ตอบแบบสอบถาม เรียงลำดับจากกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงที่สุดสามลำดับแรกได้แก่ กลุ่มข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานรัฐ ร้อยละ 31.69 กลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 21.01 และ กลุ่มรับจ้างอิสระ ร้อยละ 16.45

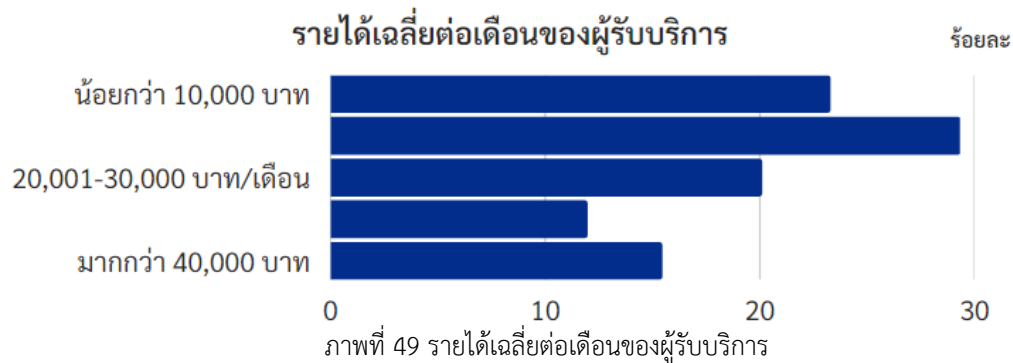


ภาพที่ 48 สถานะทางอาชีพของผู้รับบริการ

ตารางที่ 29 สถานะทางอาชีพของผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มผู้รับบริการ

สถานะทางอาชีพของผู้รับบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) นักเรียน นักศึกษา	75	3.35
2) ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานรัฐ	709	31.69
3) พนักงานบริษัทเอกชน	470	21.01
4) ค้าขาย ประกอบธุรกิจส่วนตัว	294	13.14
5) รับจ้างอิสระ	368	16.45
6) ว่างงาน	168	7.51
7) อื่นๆ เช่น เกษตรกร ฟรีแลนซ์ และขายของออนไลน์ เป็นต้น	153	6.84
รวม	2,237	100

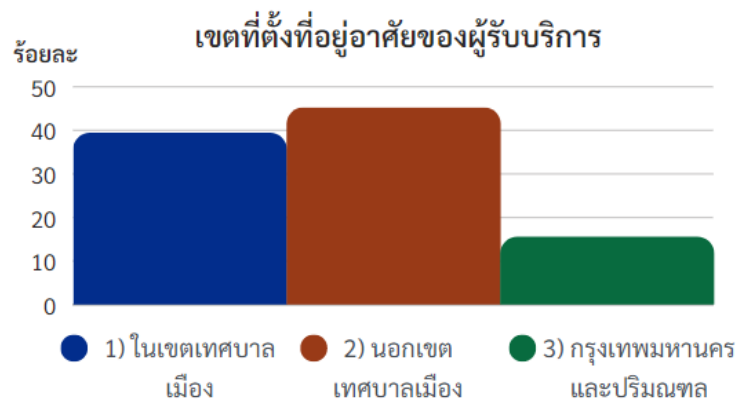
5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้รับบริการ พบว่า สัดส่วนของผู้รับบริการที่ตอบแบบสอบถาม เรียงลำดับจากกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงที่สุดสามลำดับแรกได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้ 10,001-20,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 29.32 ซึ่งมีสัดส่วนสูงที่สุดเนื่องจากมีกลุ่มผู้ตอบที่มีสถานะเป็นนักเรียนนักศึกษา รวมอยู่ด้วย ลำดับ ถัดมาคือกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 23.25 และกลุ่มที่มีรายได้ 20,001-30,000 บาท ต่อเดือน ร้อยละ 20.07 ตามลำดับ



ตารางที่ 30 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้มีส่วนได้เสียกลุ่มผู้รับบริการ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผู้รับบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) น้อยกว่า 10,000 บาท	520	23.25
2) 10,001-20,000 บาท/เดือน	656	29.32
3) 20,001-30,000 บาท/เดือน	449	20.07
4) 30,001-40,000 บาท/เดือน	267	11.94
5) มากกว่า 40,000 บาท	345	15.42
รวม	2,237	100

6) เขตที่ตั้งที่อยู่อาศัยของผู้รับบริการ พบว่า สัดส่วนของผู้รับบริการที่ตอบแบบสอบถาม เรียงลำดับจากกลุ่มที่มีสัดส่วนสูงที่สุดสามลำดับแรก ได้แก่ กลุ่มผู้รับบริการนอกเขตเทศบาลเมือง ร้อยละ 45.15 ในเขตเทศบาลเมือง ร้อยละ 39.29 และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ร้อยละ 15.56 ตามลำดับ



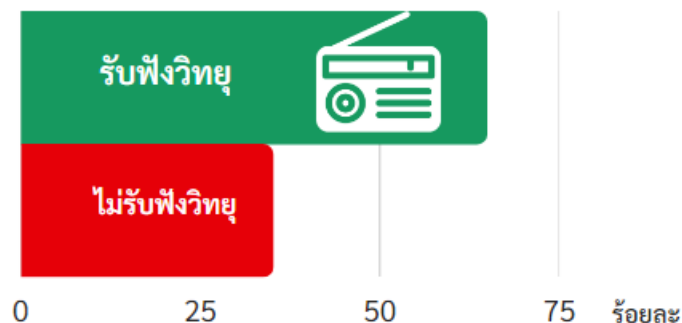
ภาพที่ 50 เขตที่ตั้งที่อยู่อาศัยของผู้รับบริการ

ตารางที่ 31 เขตที่ตั้งที่อยู่อาศัยของผู้รับบริการ

เขตที่ตั้งที่อยู่อาศัยของผู้รับบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ในเขตเทศบาลเมือง	879	39.29
2) นอกเขตเทศบาลเมือง	1,010	45.15
3) กรุงเทพมหานครและปริมณฑล	348	15.56
รวม	2,237	100

7) การรับฟังวิทยุกระจายเสียงผ่านเครื่องรับวิทยุของผู้รับบริการ พบว่า ผู้รับบริการรับฟังวิทยุผ่านเครื่องรับวิทยุ ร้อยละ 64.86 และไม่ได้รับฟังวิทยุผ่านเครื่องรับวิทยุ ร้อยละ 35.14

การรับฟังวิทยุกระจายเสียงผ่านเครื่องรับวิทยุของผู้รับบริการ



ภาพที่ 51 การรับฟังวิทยุกระจายเสียงผ่านเครื่องรับวิทยุ

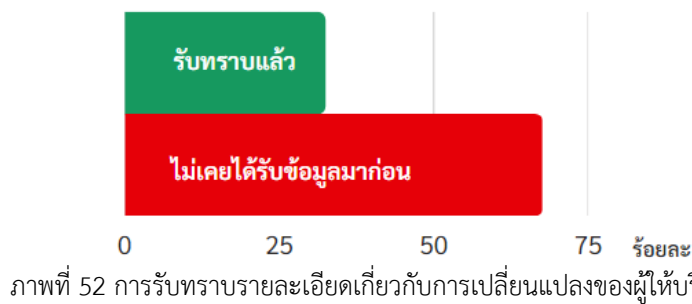
ตารางที่ 32 การรับฟังวิทยุกระจายเสียงผ่านเครื่องรับวิทยุของผู้รับบริการ

การรับฟังวิทยุกระจายเสียงผ่านเครื่องรับวิทยุของผู้รับบริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) รับฟัง	1,451	64.86
2) ไม่ได้รับฟัง	786	35.14
รวม	2,237	100

8.2.2.2 ความเห็นของผู้รับบริการต่อประเด็นในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565

1) ประเด็นการรับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้ให้บริการมาก่อนหน้านี้หรือไม่ (Input) ความคิดเห็นจากผู้รับบริการ พบว่า กลุ่มผู้รับบริการ ร้อยละ 67.55 ไม่เคยได้รับข้อมูลมาก่อนเกี่ยวกับรายละเอียดการเปลี่ยนแปลงของผู้ให้บริการ นอกจากนี้กลุ่มผู้รับบริการ ร้อยละ 32.45 รับทราบแล้วเกี่ยวกับรายละเอียดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้ให้บริการ

การรับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้ให้บริการ

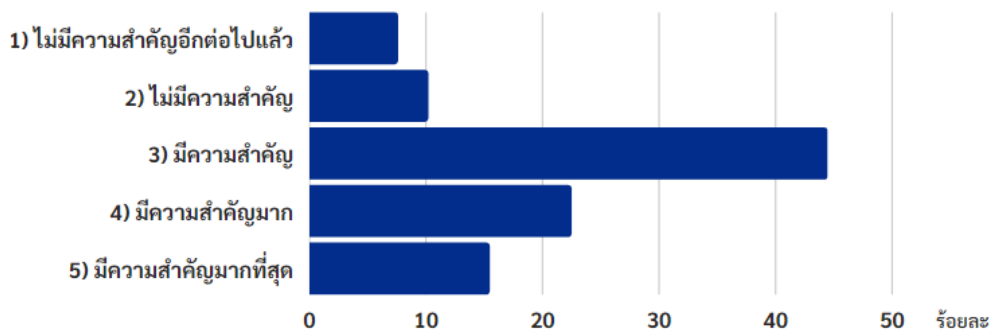


ตารางที่ 33 การรับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้ให้บริการ

การรับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้ให้บริการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) รับทราบแล้ว	726	32.45
2) ไม่เคยได้รับข้อมูลมาก่อน	1,511	67.55
รวม	2,237	100

2) ประเด็นความเห็นต่อความสำคัญของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบัน ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรกผู้รับบริการ มองว่า วิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบันมีความสำคัญ ร้อยละ 44.43 มีความสำคัญมาก ร้อยละ 22.44 และมีความสำคัญมากที่สุด ร้อยละ 15.42

ความเห็นจากผู้รับบริการต่อความสำคัญของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบัน

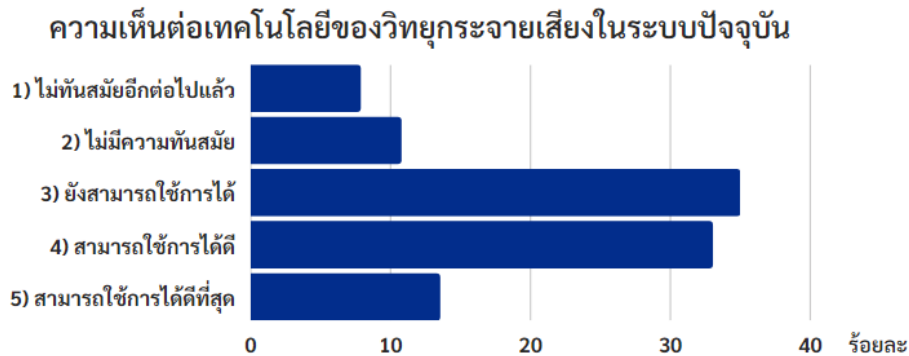


ภาพที่ 53 ความเห็นต่อความสำคัญของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบัน

ตารางที่ 34 ความเห็นจากผู้รับบริการต่อความสำคัญของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบัน

ความเห็นจากผู้รับบริการต่อความสำคัญของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบัน (context)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ไม่มีความสำคัญอีกต่อไปแล้ว	169	7.55
2) ไม่มีความสำคัญ	227	10.15
3) มีความสำคัญ	994	44.43
4) มีความสำคัญมาก	502	22.44
5) มีความสำคัญมากที่สุด	345	15.42
รวม	2,237	100

3) ประเด็นความเห็นต่อเทคโนโลยีของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบัน ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก มองว่าเทคโนโลยีของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบันยังสามารถใช้งานได้ ร้อยละ 34.96 สามารถใช้งานได้ดี ร้อยละ 32.99 และสามารถใช้งานได้ดีที่สุด ร้อยละ 13.50 ตามลำดับ

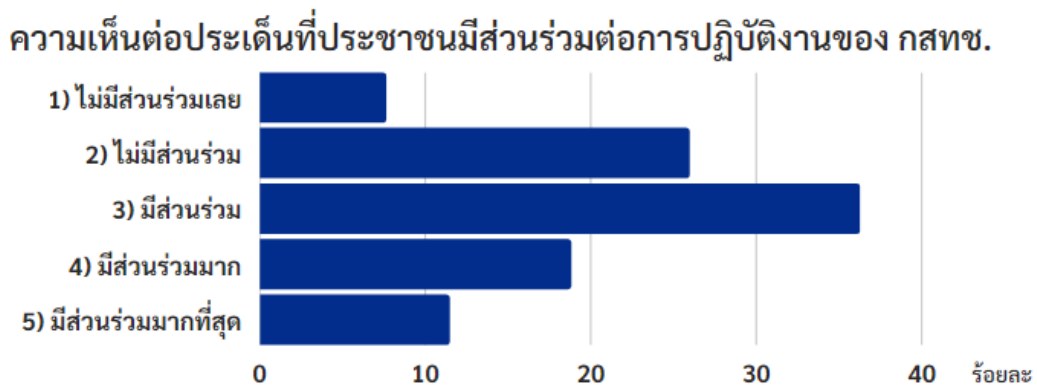


ภาพที่ 54 ความเห็นต่อเทคโนโลยีของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบัน

ตารางที่ 35 ความเห็นต่อเทคโนโลยีของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบัน

ความเห็นต่อเทคโนโลยีของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบัน (context)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ไม่ทันสมัยอีกต่อไปแล้ว	175	7.82
2) ไม่มีความทันสมัย	240	10.73
3) ยังสามารถใช้งานได้	782	34.96
4) สามารถใช้งานได้ดี	738	32.99
5) สามารถใช้งานได้ดีที่สุด	302	13.50
รวม	2,237	100

4) ประเด็นความเห็นที่ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานของ กสทช. ด้านวิทยุกระจายเสียง ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก มองว่ามีส่วนร่วม ร้อยละ 36.25 ไม่มีส่วนร่วม ร้อยละ 25.93 และมีส่วนร่วมมาก ร้อยละ 18.78 ตามลำดับ



ภาพที่ 55 ความเห็นที่ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานของ กสทช. ด้านวิทยุกระจายเสียง

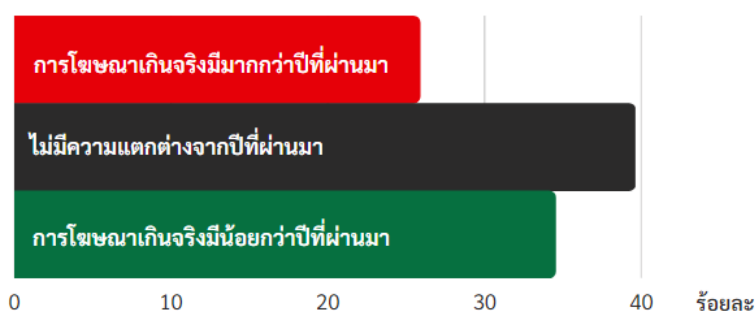


ตารางที่ 36 ความเห็นต่อประเด็นที่ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานของ กสทช. ด้านวิทยุกระจายเสียง

ความเห็นต่อประเด็นที่ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานของ กสทช. ด้านวิทยุกระจายเสียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ไม่มีส่วนร่วมเลย	170	7.60
2) ไม่มีส่วนร่วม	580	25.93
3) มีส่วนร่วม	811	36.25
4) มีส่วนร่วมมาก	420	18.78
5) มีส่วนร่วมมากที่สุด	256	11.44
รวม	2,237	100

5) ประเด็นความเห็นต่อการโฆษณาที่โฆษณาเกินจริงและชวนเชื่อสำหรับการฟังผ่านวิทยุกระจายเสียง ในปี พ.ศ. 2565 ความคิดเห็นจากผู้รับบริการ พบว่า ไม่มีความแตกต่างจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 39.61 การโฆษณาเกินจริงมีน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ร้อยละ 34.51 และการโฆษณาเกินจริงมีมากกว่าปีที่ผ่านมา ร้อยละ 25.88 ตามลำดับ

ความเห็นต่อการโฆษณาที่โฆษณาเกินจริงและชวนเชื่อสำหรับการฟังผ่านวิทยุกระจายเสียง ในปี พ.ศ. 2565



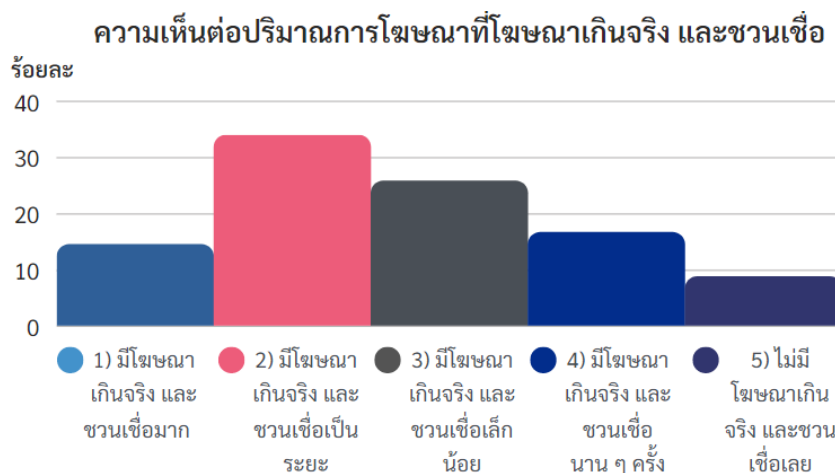
ภาพที่ 56 ความเห็นต่อการโฆษณาที่โฆษณาเกินจริงและชวนเชื่อสำหรับการฟังผ่านวิทยุกระจายเสียง ในปี พ.ศ. 2565

ตารางที่ 37 ประเด็นความเห็นต่อการโฆษณาที่โฆษณาเกินจริงและชวนเชื่อสำหรับการฟังผ่านวิทยุกระจายเสียง ในปี พ.ศ. 2565

ความเห็นต่อประเด็นการโฆษณาที่โฆษณาเกินจริงและชวนเชื่อสำหรับการฟังผ่านวิทยุกระจายเสียง ในปี พ.ศ. 2565	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) การโฆษณาเกินจริงมีมากกว่าปีที่ผ่านมา	579	25.88
2) ไม่มีความแตกต่างจากปีที่ผ่านมา	886	39.61
3) การโฆษณาเกินจริงมีน้อยกว่าปีที่ผ่านมา	772	34.51
รวม	2,237	100



6) ประเด็นความเห็นต่อปริมาณการโฆษณาที่โฆษณาเกินจริง และชวนเชื่อ ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก พบว่า มีโฆษณาเกินจริง และชวนเชื่อเป็นระยะ ร้อยละ 33.93 มีโฆษณาเกินจริง และชวนเชื่อเล็กน้อย ร้อยละ 25.84 และมีโฆษณาเกินจริง และชวนเชื่อนาน ๆ ครั้ง ร้อยละ 16.76 ตามลำดับ

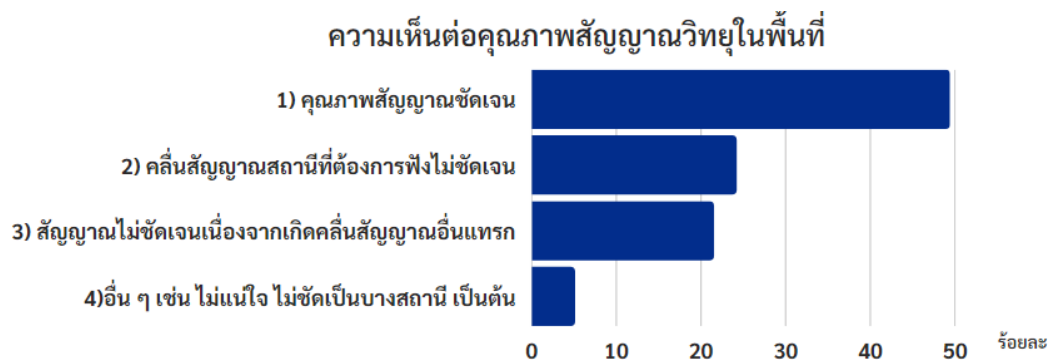


ภาพที่ 57 ความเห็นต่อปริมาณการโฆษณาที่โฆษณาเกินจริง และชวนเชื่อ

ตารางที่ 38 ประเด็นความเห็นต่อปริมาณการโฆษณาที่โฆษณาเกินจริง และชวนเชื่อ

ความเห็นต่อปริมาณการโฆษณาที่โฆษณาเกินจริง และชวนเชื่อ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) มีโฆษณาเกินจริง และชวนเชื่อมาก	326	14.57
2) มีโฆษณาเกินจริง และชวนเชื่อเป็นระยะ	759	33.93
3) มีโฆษณาเกินจริง และชวนเชื่อเล็กน้อย	578	25.84
4) มีโฆษณาเกินจริง และชวนเชื่อ นาน ๆ ครั้ง	375	16.76
5) ไม่มีโฆษณาเกินจริง และชวนเชื่อเลย	199	8.90
รวม	2,237	100

7) ประเด็นความเห็นต่อคุณภาพสัญญาณวิทยุในพื้นที่ ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก พบว่า คุณภาพสัญญาณชัดเจน ร้อยละ 49.35 คลื่นสัญญาณสถานีที่ต้องการฟังไม่ชัดเจน ร้อยละ 24.14 และสัญญาณไม่ชัดเจนเนื่องจากเกิดคลื่นสัญญาณอื่นแทรก ร้อยละ 21.46 ตามลำดับ

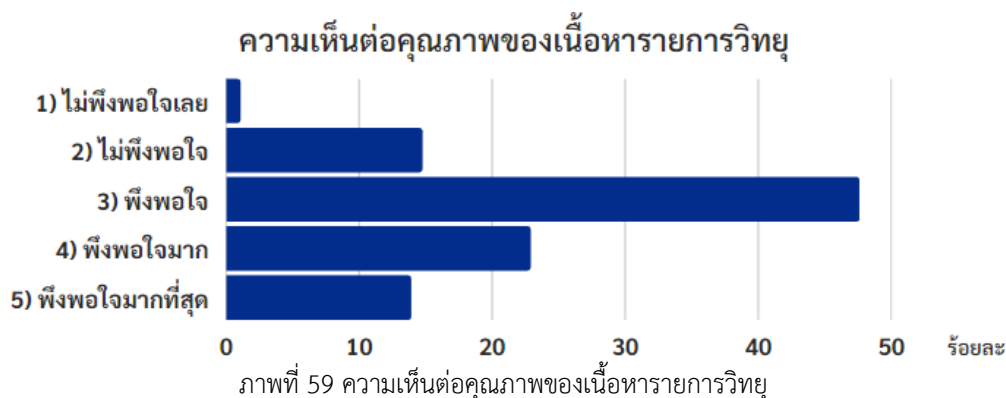


ภาพที่ 58 ความเห็นต่อคุณภาพสัญญาณวิทยุในพื้นที่

ตารางที่ 39 ประเด็นความเห็นต่อคุณภาพสัญญาณวิทยุในพื้นที่

ความเห็นต่อคุณภาพสัญญาณวิทยุในพื้นที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) คุณภาพสัญญาณชัดเจน	1,104	49.35
2) คลื่นสัญญาณสถานที่ที่ต้องการฟังไม่ชัดเจน	540	24.14
3) สัญญาณไม่ชัดเจนเนื่องจากเกิดคลื่นสัญญาณอื่นแทรก	480	21.46
4) อื่น ๆ เช่น ไม่แน่ใจ ไม่ชัดเป็นบางสถานี ชัดมากเมื่อฟังจากแอปพลิเคชัน เป็นต้น	113	5.05
รวม	2,237	100

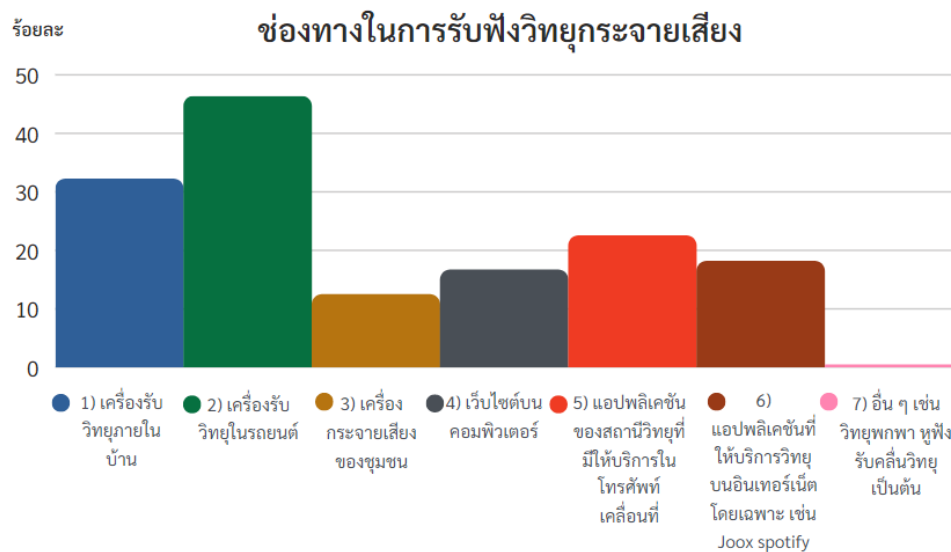
8) ประเด็นความเห็นต่อคุณภาพของเนื้อหารายการวิทยุ ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก พบว่า ฟังพอใจ ร้อยละ 47.56 ฟังพอใจมาก ร้อยละ 22.84 และไม่ฟังพอใจ ร้อยละ 14.71 ตามลำดับ



ตารางที่ 40 ประเด็นความเห็นต่อคุณภาพของเนื้อหารายการวิทยุ

ความเห็นต่อคุณภาพของเนื้อหารายการวิทยุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ไม่ฟังพอใจเลย	23	1.03
2) ไม่ฟังพอใจ	329	14.71
3) ฟังพอใจ	1,064	47.56
4) ฟังพอใจมาก	511	22.84
5) ฟังพอใจมากที่สุด	310	13.86
รวม	2,237	100

9) ประเด็นความเห็นต่อช่องทางในการรับฟังวิทยุกระจายเสียง ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก พบว่า รับฟังวิทยุกระจายเสียงผ่านเครื่องรับวิทยุในรถยนต์ ร้อยละ 46.27 เครื่องรับวิทยุภายในบ้าน ร้อยละ 32.19 และแอปพลิเคชันของสถานีวิทยุที่มีให้บริการในโทรศัพท์เคลื่อนที่ ร้อยละ 22.53 ตามลำดับ



ภาพที่ 60 ความเห็นต่อช่องทางในการรับฟังวิทยุกระจายเสียง

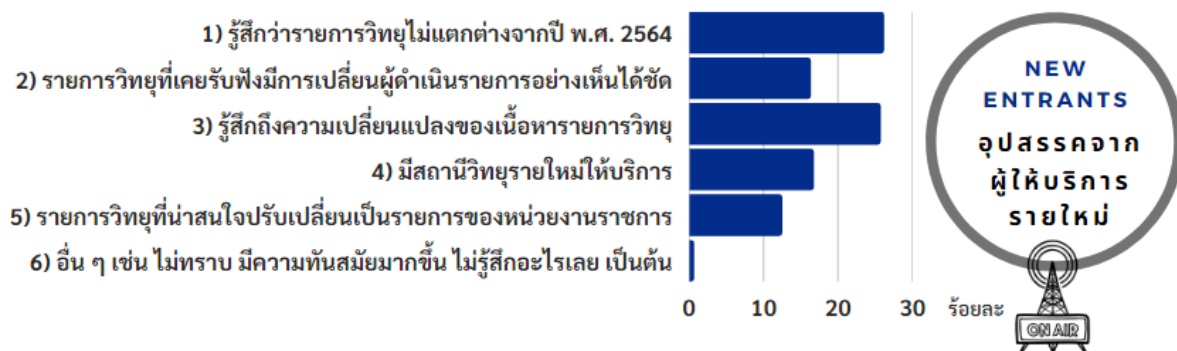
ตารางที่ 41 ประเด็นความเห็นต่อช่องทางในการรับฟังวิทยุกระจายเสียง (สามารถตอบได้หลายคำตอบ)

ช่องทางในการรับฟังวิทยุกระจายเสียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) เครื่องรับวิทยุภายในบ้าน	720	32.19
2) เครื่องรับวิทยุในรถยนต์	1,035	46.27
3) เครื่องกระจายเสียงของชุมชน	279	12.47
4) เว็บไซต์บนคอมพิวเตอร์	373	16.67
5) แอปพลิเคชันของสถานีวิทยุที่มีให้บริการในโทรศัพท์เคลื่อนที่	504	22.53
6) แอปพลิเคชันที่ให้บริการวิทยุบนอินเทอร์เน็ตโดยเฉพาะ เช่น Joox spotify	406	18.15
7) อื่น ๆ เช่น วิทยุพกพา หูฟังรับคลื่นวิทยุ เป็นต้น	11	0.49

8.2.2.3 ความเห็นของผู้รับบริการต่อผู้ให้บริการวิทยุกระจายเสียงตามกรอบแนวคิดแรงกดดันในการแข่งขันของอุตสาหกรรมวิทยุกระจายเสียง (5 Forces Model)

1) ประเด็นความเห็นต่อความเปลี่ยนแปลงของสถานีวิทยุที่ได้รับฟัง ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก ได้แก่ รู้สึกว่ารายการวิทยุไม่แตกต่างจากปี พ.ศ. 2564 ร้อยละ 26.11 รู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงของเนื้อหารายการวิทยุ ร้อยละ 25.66 และมีสถานีวิทยุรายใหม่ให้บริการ ร้อยละ 16.67 ตามลำดับ



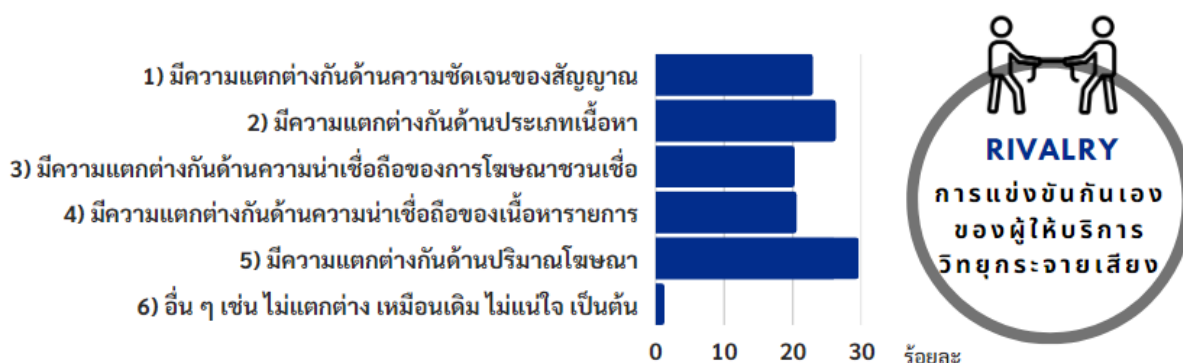


ภาพที่ 61 อุปสรรคจากสถานีวิทยุรายใหม่

ตารางที่ 42 ความเห็นต่อความเปลี่ยนแปลงของสถานีวิทยุที่ได้รับฟัง (สามารถเลือกได้หลายคำตอบ) (อุปสรรคจากสถานีวิทยุใหม่)

ความเห็นต่อความเปลี่ยนแปลงของสถานีวิทยุที่ได้รับฟัง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) รู้สึกว่ารายการวิทยุไม่แตกต่างจากปี พ.ศ. 2564	584	26.11
2) รายการวิทยุที่เคยรับฟังมีการเปลี่ยนผู้ดำเนินรายการอย่างเห็นได้ชัด	364	16.27
3) รู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงของเนื้อหารายการวิทยุ	574	25.66
4) มีสถานีวิทยุรายใหม่ให้บริการ	373	16.67
5) รายการวิทยุที่น่าสนใจปรับเปลี่ยนเป็นรายการของหน่วยงานราชการ	278	12.43
6) อื่น ๆ เช่น ไม่ทราบ มีความทันสมัยมากขึ้น ไม่รู้สึกอะไรเลย เป็นต้น	13	0.58

2) ประเด็นความเห็นต่อการรับรู้ถึงบริการที่แตกต่างกันของแต่ละสถานีวิทยุ ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก พบว่า มีความแตกต่างกันด้านปริมาณโฆษณา ร้อยละ 29.50 มีความแตกต่างกันด้านประเภทเนื้อหา ร้อยละ 26.15 และมีความแตกต่างกันด้านความชัดเจนของสัญญาณ ร้อยละ 22.80 ตามลำดับ

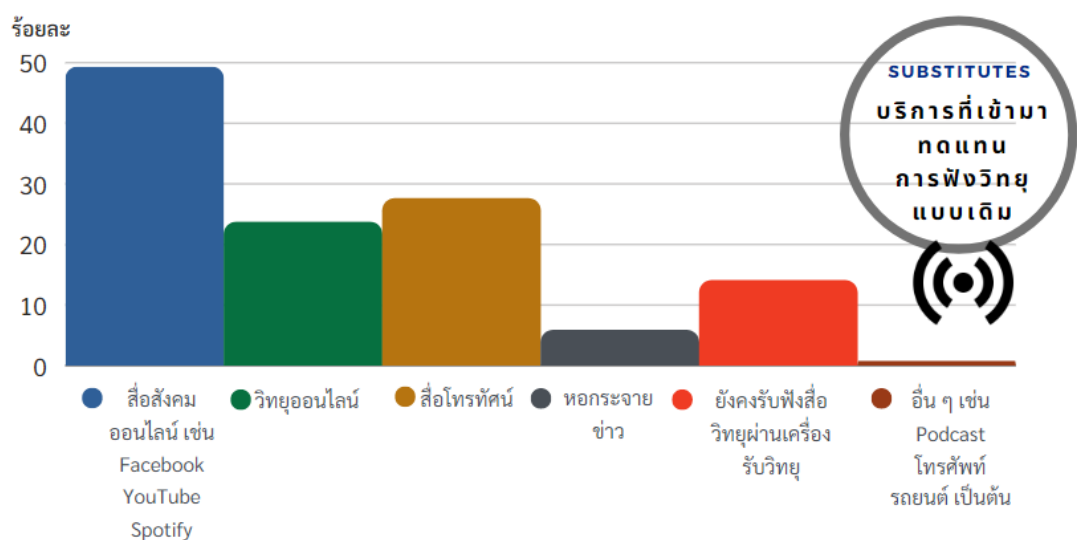


ภาพที่ 62 การแข่งขันกันเองของสถานีวิทยุ

ตารางที่ 43 ความเห็นต่อการรับรู้ถึงบริการที่แตกต่างกันของแต่ละสถานีวิทยุ (สามารถเลือกได้หลายคำตอบ)
(การแข่งขันกันเองของสถานีวิทยุ)

การรับรู้ถึงบริการที่แตกต่างกันของแต่ละสถานีวิทยุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) มีความแตกต่างกันด้านความชัดเจนของสัญญาณ	510	22.80
2) มีความแตกต่างกันด้านประเภทเนื้อหา	585	26.15
3) มีความแตกต่างกันด้านความน่าเชื่อถือของการโฆษณาชวนเชื่อ	451	20.16
4) มีความแตกต่างกันด้านความน่าเชื่อถือของเนื้อหารายการ	457	20.43
5) มีความแตกต่างกันด้านปริมาณโฆษณา	660	29.50
6) อื่น ๆ เช่น ไม่แตกต่าง เหมือนเดิม ไม่แน่ใจ เป็นต้น	27	1.21

3) ประเด็นความเห็นต่อการที่หากไม่ได้รับฟังคลื่นสัญญาณจากเครื่องวิทยุ จะรับฟังสิ่งใดทดแทน ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก พบว่า จะรับฟังสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook YouTube Spotify ร้อยละ 49.22 สื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 27.58 และวิทยุออนไลน์ ตามลำดับ

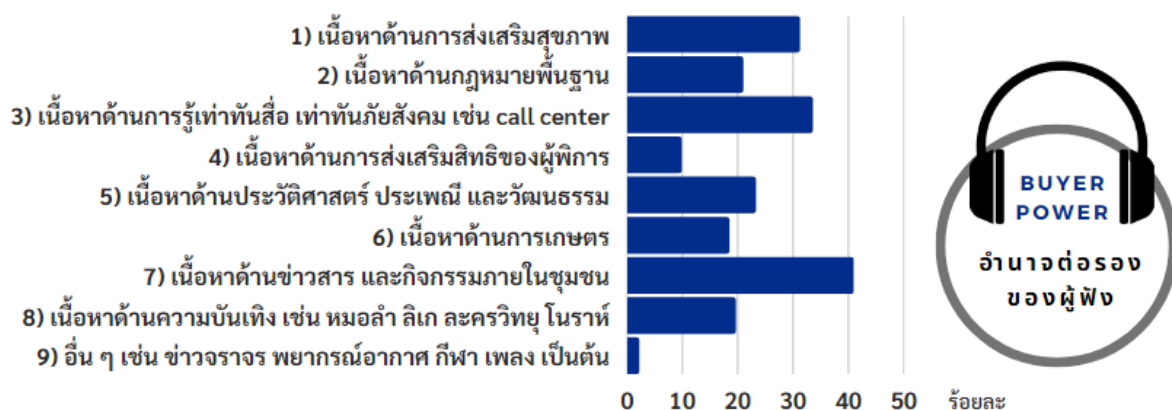


ภาพที่ 63 บริการที่เข้ามาทดแทนการฟังวิทยุแบบเดิม

ตารางที่ 44 ความเห็นต่อการที่หากไม่ได้รับฟังคลื่นสัญญาณจากเครื่องวิทยุ จะรับฟังสิ่งใดทดแทน (สามารถเลือกได้หลายคำตอบ) (บริการที่เข้ามาทดแทนการฟังวิทยุแบบเดิม)

หากไม่ได้รับฟังคลื่นสัญญาณจากเครื่องวิทยุ จะรับฟังสิ่งใดทดแทน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook YouTube Spotify	1,101	49.22
2) วิทยุออนไลน์	530	23.69
3) สื่อโทรทัศน์	617	27.58
4) หอกระจายข่าว	132	5.90
5) ยังคงรับฟังสื่อวิทยุผ่านเครื่องรับวิทยุ	315	14.08
6) อื่น ๆ เช่น Podcast โทรศัพท์ รถยนต์ เป็นต้น	18	0.80

4) ประเด็นความเห็นต่อเนื้อหาารูปแบบหรือประเภท ที่ต้องติดตามรับฟังจากคลื่นวิทยุในจังหวัด ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก พบว่า เนื้อหารูปแบบหรือประเภท ที่ต้องติดตามรับฟังจากคลื่นวิทยุในจังหวัด คือเนื้อหาด้านข่าวสาร และกิจกรรมภายในชุมชน ร้อยละ 40.90 เนื้อหาความรู้เท่าทันสื่อ เท่าทันภัยสังคม เช่น call center ร้อยละ 33.44 และเนื้อหาการส่งเสริมสุขภาพ ร้อยละ 31.11



ภาพที่ 64 อำนาจต่อรองของผู้ฟัง

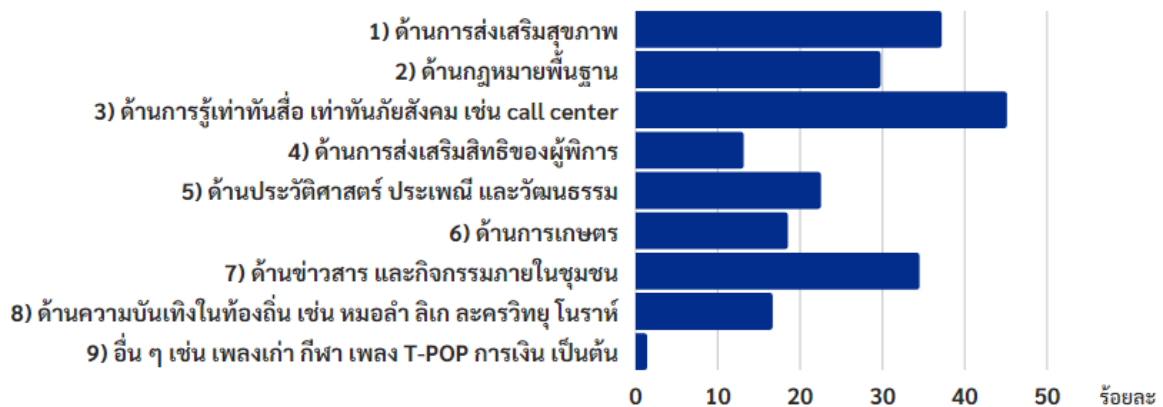
ตารางที่ 45 ความเห็นต่อเนื้อหาารูปแบบหรือประเภท ที่ต้องติดตามรับฟังจากคลื่นวิทยุในจังหวัด (สามารถเลือกได้หลายคำตอบ) (อำนาจต่อรองของผู้ฟัง)

ความเห็นต่อเนื้อหาารูปแบบหรือประเภท ที่ต้องติดตามรับฟังจากคลื่นวิทยุในจังหวัด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) เนื้อหาการส่งเสริมสุขภาพ	696	31.11
2) เนื้อหาตามกฎหมายพื้นฐาน	467	20.88
3) เนื้อหาความรู้เท่าทันสื่อ เท่าทันภัยสังคม เช่น call center	748	33.44
4) เนื้อหาการส่งเสริมสิทธิของผู้พิการ	218	9.75
5) เนื้อหาประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม	518	23.16
6) เนื้อหาการเกษตร	411	18.37
7) เนื้อหาข่าวสาร และกิจกรรมภายในชุมชน	915	40.90
8) เนื้อหาความบันเทิง เช่น หมอลำ ลิเก ละครวิทยุ โนราห์	437	19.54
9) อื่น ๆ เช่น ข่าวจราจร พยากรณ์อากาศ กีฬา เพลง เป็นต้น	47	2.10

5) ประเด็นความเห็นต่อหมวดเนื้อหาที่ต้องการให้มีสถานีให้บริการมากขึ้น ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก พบว่า หมวดเนื้อหาที่ต้องการให้มีสถานีให้บริการมากขึ้นคือการรู้เท่าทันสื่อ เท่าทันภัยสังคม เช่น call center ร้อยละ 45.02 ด้านการส่งเสริมสุขภาพ ร้อยละ 37.10 และด้านข่าวสาร และกิจกรรมภายในชุมชน ร้อยละ 34.42 ตามลำดับ



ความเห็นต่อหมวดเนื้อหาที่ต้องการให้มีสถานีให้บริการมากขึ้น



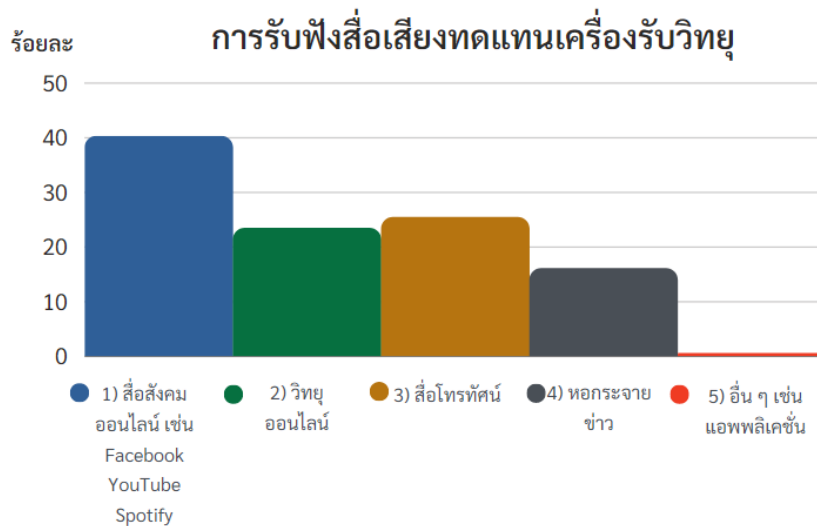
ภาพที่ 65 หมวดเนื้อหาที่ต้องการให้มีสถานีให้บริการมากขึ้น

ตารางที่ 46 ความเห็นต่อหมวดเนื้อหาที่ต้องการให้มีสถานีให้บริการมากขึ้น

ความเห็นต่อหมวดเนื้อหาที่ต้องการให้มีสถานีให้บริการมากขึ้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ด้านการส่งเสริมสุขภาพ	830	37.10
2) ด้านกฎหมายพื้นฐาน	664	29.68
3) ด้านการรู้เท่าทันสื่อ เท้าทันภัยสังคม เช่น call center	1,007	45.02
4) ด้านการส่งเสริมสิทธิของผู้พิการ	292	13.05
5) ด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม	502	22.44
6) ด้านการเกษตร	412	18.42
7) ด้านข่าวสาร และกิจกรรมภายในชุมชน	770	34.42
8) ด้านความบันเทิงในท้องถิ่น เช่น หมอลำ ลิเก ละครวิทยุ โนราห์	371	16.58
9) อื่น ๆ เช่น เพลงเก่า กีฬา เพลง T-POP การเงิน เป็นต้น	30	1.34

8.2.2.4 ความเห็นของผู้รับบริการ กลุ่มที่ไม่ได้รับฟังผ่านเครื่องรับวิทยุ ต่อผู้ให้บริการวิทยุกระจายเสียง

1) ประเด็นความเห็นต่อการรับฟังสื่อเสียงผ่านสิ่งใดทดแทนเครื่องรับวิทยุ ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก พบว่า การรับฟังสื่อเสียงทดแทนเครื่องรับวิทยุคือสื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook YouTube Spotify ร้อยละ 40.23 สื่อโทรทัศน์ ร้อยละ 25.44 และวิทยุออนไลน์ ร้อยละ 23.47 เป็นต้น

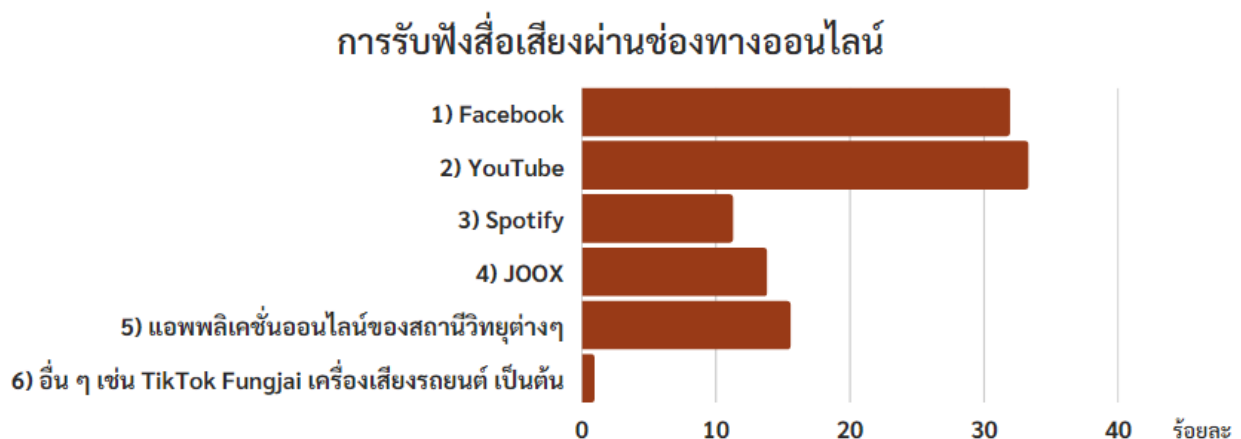


ภาพที่ 66 อุปกรณ์ที่รับฟังสื่อเสียงทดแทนเครื่องรับวิทยุ

ตารางที่ 47 ความเห็นต่อการรับฟังสื่อเสียงผ่านสิ่งใดทดแทนเครื่องรับวิทยุ

ความเห็นต่อการรับฟังสื่อเสียงผ่านสิ่งใดทดแทนเครื่องรับวิทยุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) สื่อสังคมออนไลน์ เช่น Facebook YouTube Spotify	900	40.23
2) วิทยุออนไลน์	525	23.47
3) สื่อโทรทัศน์	569	25.44
4) หอกระจายข่าว	360	16.09
5) อื่น ๆ เช่น รถยนต์ แอปพลิเคชันในโทรศัพท์	14	0.63

2) ประเด็นความเห็นต่อการรับฟังสื่อเสียงผ่านช่องทางออนไลน์ ความคิดเห็นจาก
ผู้รับบริการสามลำดับแรก พบว่า การรับฟังสื่อเสียงผ่านช่องทางออนไลน์คือทาง YouTube ร้อยละ 33.26
Facebook ร้อยละ 31.87 และแอปพลิเคชันออนไลน์ของสถานีวิทยุต่าง ๆ ร้อยละ 15.51 ตามลำดับ



ภาพที่ 67 การรับฟังสื่อเสียงผ่านช่องทางออนไลน์

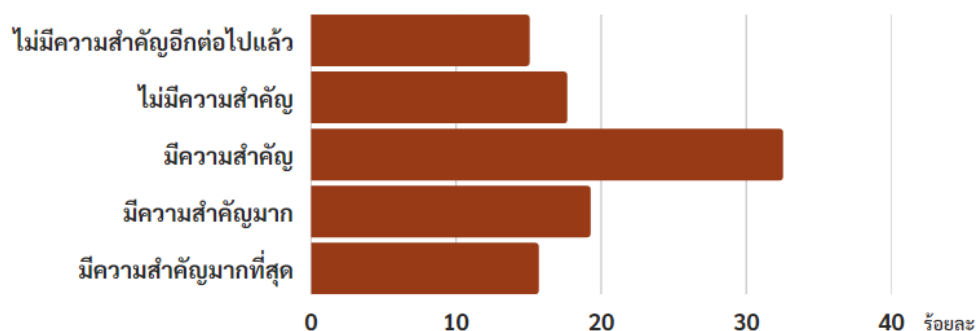


ตารางที่ 48 ความเห็นต่อการรับฟังสื่อเสียงผ่านช่องทางออนไลน์

ความเห็นต่อการรับฟังสื่อเสียงผ่านช่องทางออนไลน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) Facebook	713	31.87
2) YouTube	744	33.26
3) Spotify	251	11.22
4) JOOX	308	13.77
5) แอปพลิเคชันออนไลน์ของสถานีวิทยุต่างๆ	347	15.51
6) อื่น ๆ เช่น TikTok Fungjai เครื่องเสียงรถยนต์ เป็นต้น	20	0.89

3) ประเด็นความเห็นต่อความสำคัญของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบัน ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก พบว่า วิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบันมีความสำคัญ ร้อยละ 32.50 มีความสำคัญมาก ร้อยละ 19.22 และไม่มีความสำคัญ ร้อยละ 17.61

ความเห็นต่อความสำคัญของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบัน



ภาพที่ 68 ความเห็นต่อความสำคัญของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบัน

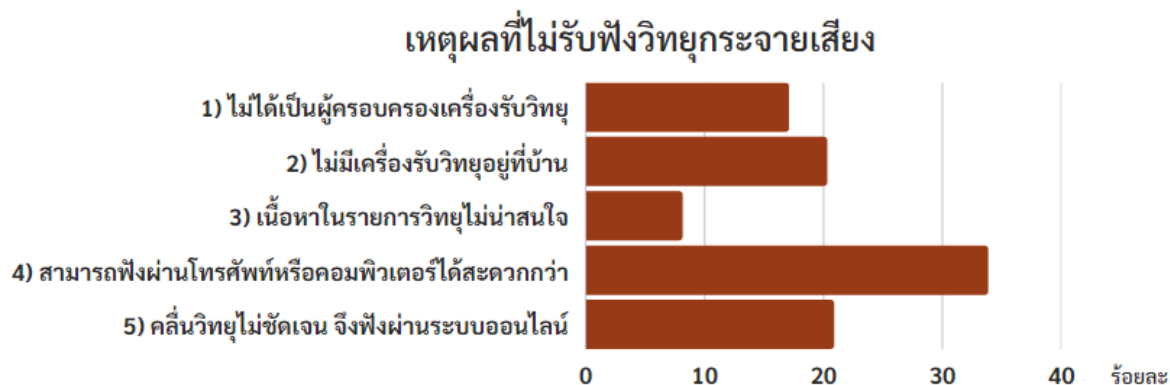
ตารางที่ 49 ความเห็นต่อความสำคัญของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบัน

ความเห็นต่อความสำคัญของวิทยุกระจายเสียงในระบบปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ไม่มีความสำคัญอีกต่อไปแล้ว	336	15.02
2) ไม่มีความสำคัญ	394	17.61
3) มีความสำคัญ	727	32.50
4) มีความสำคัญมาก	430	19.22
5) มีความสำคัญมากที่สุด	350	15.65
รวม	2,237	100

4) ประเด็นความเห็นต่อเหตุผลที่สอดคล้องกับการไม่รับฟังวิทยุกระจายเสียง ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก พบว่า ไม่รับฟังวิทยุกระจายเสียงเนื่องจากสามารถฟังผ่านโทรศัพท์หรือ



คอมพิวเตอร์ได้สะดวกกว่า ร้อยละ 33.80 คลื่นวิทยุไม่ชัดเจน จึงฟังผ่านระบบออนไลน์ ร้อยละ 20.83 และไม่มีเครื่องรับวิทยุอยู่ที่บ้าน ร้อยละ 20.25 ตามลำดับ

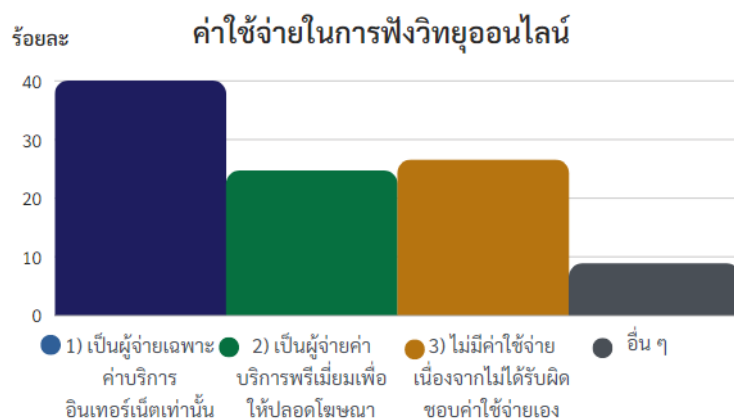


ภาพที่ 69 เหตุผลที่ไม่รับฟังวิทยุกระจายเสียง

ตารางที่ 50 ความเห็นต่อเหตุผลที่สอดคล้องกับการไม่รับฟังวิทยุกระจายเสียง

ความเห็นต่อเหตุผลที่สอดคล้องกับการไม่รับฟังวิทยุกระจายเสียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ไม่ได้เป็นผู้ครอบครองเครื่องรับวิทยุ	381	17.03
2) ไม่มีเครื่องรับวิทยุอยู่ที่บ้าน	453	20.25
3) เนื้อหาในรายการวิทยุไม่น่าสนใจ	181	8.09
4) สามารถฟังผ่านโทรศัพท์หรือคอมพิวเตอร์ได้สะดวกกว่า	756	33.80
5) คลื่นวิทยุไม่ชัดเจน จึงฟังผ่านระบบออนไลน์	466	20.83
รวม	2,237	100

5) ประเด็นความเห็นต่อค่าใช้จ่ายในการฟังวิทยุออนไลน์ ความคิดเห็นจากผู้รับบริการพบว่า เป็นผู้จ่ายเฉพาะค่าบริการอินเทอร์เน็ตเท่านั้น ร้อยละ 39.96 ไม่มีค่าใช้จ่าย เนื่องจากไม่ได้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเอง ร้อยละ 26.51 เป็นผู้จ่ายค่าบริการฟรีเมี่ยมเพื่อให้ปลอดภัย ร้อยละ 24.68 และอื่น ๆ ร้อยละ 8.85 ตามลำดับ

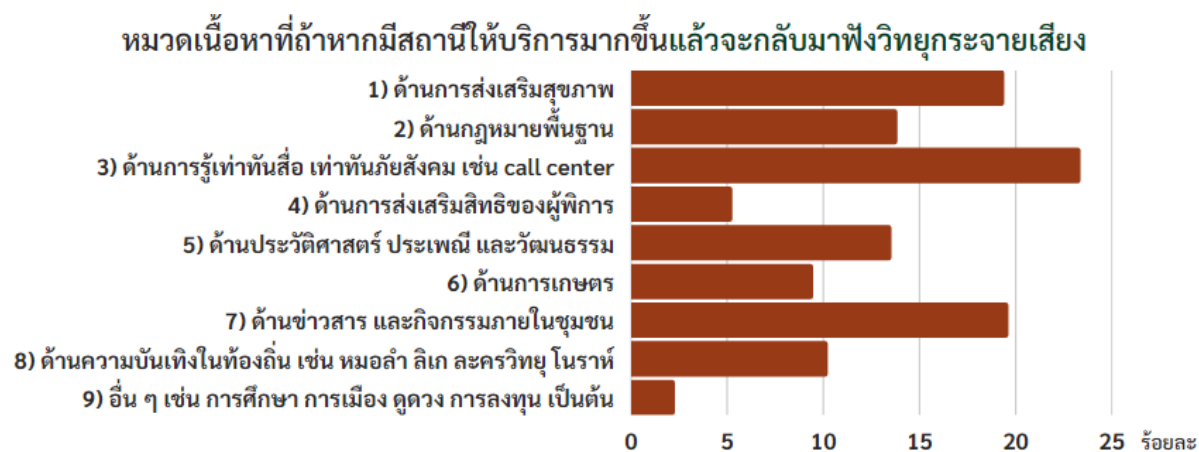


ภาพที่ 70 ค่าใช้จ่ายในการฟังวิทยุออนไลน์

ตารางที่ 51 ความเห็นต่อค่าใช้จ่ายในการฟังวิทยุออนไลน์

ความเห็นต่อค่าใช้จ่ายในการฟังวิทยุออนไลน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) เป็นผู้จ่ายเฉพาะค่าบริการอินเทอร์เน็ตเท่านั้น	894	39.96
2) เป็นผู้จ่ายค่าบริการพรีเมียมเพื่อให้ปลอดภัย	552	24.68
3) ไม่มีค่าใช้จ่าย เนื่องจากไม่ได้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายเอง	593	26.51
4) อื่น ๆ	198	8.85
รวม	2,237	100

6) ประเด็นความเห็นต่อหมวดเนื้อหาที่ถ้าหากมีสถานีให้บริการมากขึ้นแล้วจะกลับมาฟังวิทยุกระจายเสียง ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก พบว่า หมวดเนื้อหาที่ถ้าหากมีสถานีให้บริการมากขึ้นคือด้านการรู้เท่าทันสื่อ เท่าทันภัยสังคม เช่น call center ร้อยละ 23.33 ด้านข่าวสาร และกิจกรรมภายในชุมชน ร้อยละ 19.58 และด้านการส่งเสริมสุขภาพ ร้อยละ 19.36 ตามลำดับ



ภาพที่ 71 หมวดเนื้อหาที่ถ้าหากมีสถานีให้บริการมากขึ้นแล้วจะกลับมาฟังวิทยุกระจายเสียง

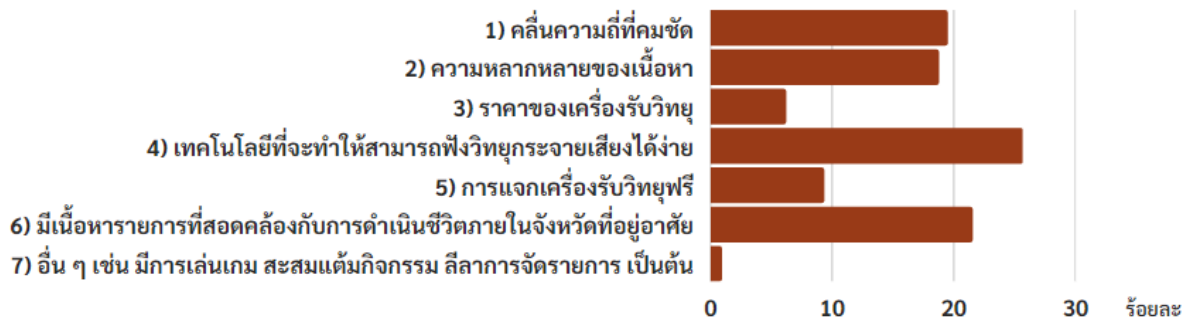
ตารางที่ 52 ความเห็นต่อหมวดเนื้อหาที่ถ้าหากมีสถานีให้บริการมากขึ้นแล้วจะกลับมาฟังวิทยุกระจายเสียง (สามารถเลือกได้หลายคำตอบ)

ความเห็นต่อหมวดเนื้อหาที่ถ้าหากมีสถานีให้บริการมากขึ้นแล้วจะกลับมาฟังวิทยุกระจายเสียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ด้านการส่งเสริมสุขภาพ	433	19.36
2) ด้านกฎหมายพื้นฐาน	309	13.81
3) ด้านการรู้เท่าทันสื่อ เท่าทันภัยสังคม เช่น call center	522	23.33
4) ด้านการส่งเสริมสิทธิของผู้พิการ	117	5.23
5) ด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม	302	13.50
6) ด้านการเกษตร	211	9.43
7) ด้านข่าวสาร และกิจกรรมภายในชุมชน	438	19.58

ความเห็นต่อหมวดเนื้อหาที่ถ้าหากมีสถานีให้บริการมากขึ้น แล้วจะกลับมาฟังวิทยุกระจายเสียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
8) ด้านความบันเทิงในท้องถิ่น เช่น หมอลำ ลิเก ละครวิทยุ โนราห์	228	10.19
9) อื่น ๆ เช่น การศึกษา การเมือง ดูดวง การลงทุน เป็นต้น	50	2.24

7) ประเด็นความเห็นที่จะสามารถกระตุ้นให้กลับมาฟังวิทยุกระจายเสียง ความคิดเห็นจากผู้รับบริการสามลำดับแรก พบว่า สิ่งที่จะสามารถกระตุ้นให้กลับมาฟังวิทยุกระจายเสียงอีกคือเทคโนโลยีที่จะทำให้สามารถฟังวิทยุกระจายเสียงได้ง่ายกว่าการต้องซื้อเครื่องรับวิทยุใหม่ เช่น การทำให้ฟังผ่านโทรศัพท์ได้ง่ายขึ้นและไม่มีค่าใช้จ่าย ร้อยละ 25.66 มีเนื้อหารายการที่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตภายในจังหวัดที่อยู่อาศัย ร้อยละ 21.50 และคลื่นความถี่ที่คมชัด ร้อยละ 19.45 ตามลำดับ

ความเห็นต่อประเด็นที่จะสามารถกระตุ้นให้กลับมาฟังวิทยุกระจายเสียง



ภาพที่ 72 ประเด็นที่จะสามารถกระตุ้นให้กลับมาฟังวิทยุกระจายเสียง

ตารางที่ 53 ความเห็นประเด็นต่อที่จะสามารถกระตุ้นให้กลับมาฟังวิทยุกระจายเสียง (สามารถเลือกได้หลายคำตอบ)

ความเห็นต่อประเด็นที่จะสามารถกระตุ้นให้กลับมาฟังวิทยุกระจายเสียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) คลื่นความถี่ที่คมชัด	435	19.45
2) ความหลากหลายของเนื้อหา	419	18.73
3) ราคาของเครื่องรับวิทยุ	138	6.17
4) เทคโนโลยีที่จะทำให้สามารถฟังวิทยุกระจายเสียงได้ง่ายกว่าการต้องซื้อเครื่องรับวิทยุใหม่ เช่น การทำให้ฟังผ่านโทรศัพท์ได้ง่ายขึ้นและไม่มีค่าใช้จ่าย	574	25.66
5) การแจกเครื่องรับวิทยุฟรี	208	9.30
6) มีเนื้อหารายการที่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตภายในจังหวัดที่อยู่อาศัย	481	21.50
7) อื่น ๆ เช่น มีการเล่นเกม สະสมแต่มกิจกรรม ลีลาการจัดรายการ เป็นต้น	20	0.89



8) ประเด็นที่ผู้รับบริการมีความเห็นว่า สำนักงาน กสทช. ควรดำเนินการเพื่อพัฒนาบริการกระจายเสียง สามลำดับแรก พบว่า ให้การสนับสนุนด้านบริการอินเทอร์เน็ตชุมชนเพื่อการเข้าถึงการบริการที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 58.38 การจัดทำฐานข้อมูลด้านการโฆษณาที่ตรวจสอบได้ เช่น ข้อมูลสินค้าการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ ร้อยละ 51.59 และเฝ้าระวังลักษณะการเจาะจงกลุ่มผู้บริโภคในกลุ่มผู้สูงอายุ ที่มีแนวโน้มตกเป็นเหยื่อการหลอกลวง ร้อยละ 45.60 ตามลำดับ



ภาพที่ 73 ผู้รับบริการเห็นว่า สำนักงาน กสทช. ควรดำเนินการด้านใดเพื่อพัฒนาบริการกระจายเสียง

ตารางที่ 54 ผู้รับบริการมีความเห็นว่า สำนักงาน กสทช. ควรดำเนินการด้านใดเพื่อพัฒนาบริการกระจายเสียง

ความเห็นที่ สำนักงาน กสทช. ควรดำเนินการด้านใดเพื่อพัฒนาบริการกระจายเสียง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1) ควรกำหนดให้บุคลากรในอุตสาหกรรมสื่อทุกประเภทจำเป็นต้องมีใบประกอบวิชาชีพสื่อ	664	29.68
2) ให้การสนับสนุนบริการทั้งด้านเนื้อหา และการเข้าถึงสำหรับกลุ่มผู้บริโภคผู้ด้อยโอกาส หรือบุคคลทุพพลภาพ	843	37.68
3) ส่งเสริมให้บริการสื่อด้านวิทยุกระจายเสียงสามารถคงอยู่ได้อย่างมั่นคงในระยะยาว	939	41.98
4) ส่งเสริมการเข้าถึงสื่อวิทยุได้อย่างแพร่หลายให้กับกลุ่มผู้บริโภคเพื่อให้กิจการกระจายเสียงมีความยั่งยืน	999	44.66
5) เฝ้าระวังลักษณะการเจาะจงกลุ่มผู้บริโภคในกลุ่มผู้สูงอายุ ที่มีแนวโน้มตกเป็นเหยื่อการหลอกลวง	1,020	45.60
6) การจัดทำฐานข้อมูลด้านการโฆษณาที่ตรวจสอบได้ เช่น ข้อมูลสินค้าการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ	1,154	51.59
7) ให้การสนับสนุนด้านบริการอินเทอร์เน็ตชุมชนเพื่อการเข้าถึงการบริการที่มีประสิทธิภาพ	1,306	58.38



บทที่ 9 สรุปรายงานผล การติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงาน

การสรุปรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ที่ปรึกษาได้นำเสนอตามกรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework) ประจำปี 2565 อันประกอบด้วย ประเด็นหัวข้อสำคัญในการติดตามตรวจสอบและประเมินผล การดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 และ แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์แรงกดดันในการแข่งขันของอุตสาหกรรม (5 Forces Model) ดังนี้

รูปแบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโดยใช้กรอบแนวคิด แรงกดดันในการแข่งขันของกิจการกระจายเสียง FIVE FORCES ANALYSIS

1. ประเภทกิจการบริการสาธารณะ

2. ประเภทกิจการทางธุรกิจ

3. ประเภททดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม)

กิจการกระจายเสียง ทั้ง 3 ประเภท



5 Forces Model

ประเด็นร่วม
ทุกกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย

1. ความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรมกระจายเสียงตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน 2565
2. ความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากการรุกของสื่อ Over The Top (OTT)
3. การส่งเสริมและสนับสนุนจากสำนักงาน กสทช. และ กองทุน กทปส.

ประเด็นสำหรับ
nabn.
ผู้กำกับดูแล

1. การกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด
2. การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทสาธารณะ ธุรกิจ และบริการชุมชน) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67
3. แนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เลือกจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่
4. การทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2

ประเด็นสำหรับ

Sender



ผู้ให้บริการ

1. การประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด
2. การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทสาธารณะ ธุรกิจ และบริการชุมชน) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี 67
3. สภาพปัญหาในการประกอบกิจการ การแข่งขันในอุตสาหกรรม บริการทดแทน อำนาจต่อรองของสถานี พหุกรรมผู้ฟัง

ประเด็นสำหรับ

Receiver



ผู้รับบริการ

1. การรับรู้ลักษณะโฆษณาในวิทยุสำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท
2. การรับรู้คุณภาพสัญญาณ
3. การรับรู้คุณภาพของเนื้อหารายการวิทยุ
4. การประเมินความต้องการประเภทเนื้อหาในกิจการกระจายเสียง อาทิ ความต้องการหมวดเนื้อหา ด้านสุขภาพ ด้านส่งเสริมการเรียนรู้ หรือ ด้านการเงิน โดยเฉพาะ

ภาพที่ 74 กรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework) ประจำปี 2565

การสรุปผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ได้นำเสนอตามประเด็น 2 หมวดหลักดังนี้



1) การสรุปผลตามหัวข้อสำคัญในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565

2) การสรุปผลตามแนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์แรงกดดันในการแข่งขันของอุตสาหกรรม (5 Forces Model)

9.1 การสรุปผลตามหัวข้อสำคัญในการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565

9.1.1 การกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทกิจการบริการสาธารณะ และกิจการทางธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้กำหนดนโยบาย ได้ให้ความเห็นว่า การกำกับดูแลตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบกิจการ จะสามารถช่วยให้หน่วยงานสาธารณะได้ประกอบกิจการเพื่อประโยชน์ของสาธารณะอย่างแท้จริง ซึ่งจะสามารถจัดปัญหาที่สะสมมาเป็นเวลาหลายสิบปี เช่น การปล่อยให้ผู้ร่วมผลิตรายการเข้าเวลาและให้บริการเชิงธุรกิจ ดังนั้นเมื่อหน่วยงานสาธารณะต้องประกอบกิจการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด หากไม่สามารถให้บริการเพื่อประโยชน์สาธารณะได้จึงสมควรว่าควรคืนคลื่นความถี่เพื่อนำมาจัดสรรเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างแท้จริง

ด้านระยะเวลาที่ควรติดตามและประเมินผลการดำเนินงานสำหรับผู้รับใบอนุญาตประเภทกิจการบริการสาธารณะ มีความเห็นว่าภายใน 1 ปี สำนักงาน กสทช. ควรดำเนินการกำกับดูแลให้ประกอบกิจการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ เนื่องจากยิ่งทิ้งเวลานานเกินไปประชาชนจะเป็นผู้เสียผลประโยชน์จากการไม่ได้รับบริการที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะอย่างแท้จริงตามเจตจำนงของประเภทใบอนุญาต และด้านสัดส่วนของคลื่นความถี่ที่จะให้บริการไม่ว่าจะเป็นใบอนุญาตประเภทกิจการบริการสาธารณะ และกิจการทางธุรกิจ กสทช. ควรดำเนินการศึกษาทั้งภาคส่งและภาครับโดยเฉพาะภาครับว่ามีความต้องการรับเนื้อหากระจายเสียงในหมวดเนื้อหาใด ซึ่งจะก่อประโยชน์สูงสุดทั้งภาคประชาชนและผู้ให้บริการเมื่อมีความต้องการในการให้บริการและการรับบริการที่ตรงกัน

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ประชุมกลุ่ม และรับฟังความคิดเห็นสาธารณะกลุ่มผู้รับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ ได้ให้ความเห็นว่า ประสบปัญหาในการผลิตรายการเองเพื่อดึงดูดความสนใจของภาคผู้รับ เนื่องจากสัดส่วนรายการเพื่อสาธารณะนั้นผลิตให้มีความน่าสนใจและต้องแข่งขันกับกิจการทางธุรกิจได้ยาก ด้านผู้รับใบอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจนั้นมีความกังวลต่อความไม่ชัดเจนของกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ และการผ่อนผันด้านการหารายได้ของผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะที่สามารถหารายได้ทางธุรกิจได้ เนื่องจากทั้งสองกลุ่มผู้ให้บริการมิได้แบกรับต้นทุนทางการประมูลคืนความถี่

9.1.2 การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้กำหนดนโยบาย ได้ให้ความเห็นว่า ใบอนุญาตประเภทบริการชุมชนนั้น พึงบริหารจัดการเพื่อประโยชน์ของชุมชนแต่ละพื้นที่ โดยสำนักงาน กสทช. ต้องมีการศึกษาถึงความต้องการของชุมชนในแต่ละพื้นที่ที่มีบริบทแตกต่างกันว่าต้องการสื่อกลางประเภทใด เนื่องจากในบางพื้นที่อาจไม่ต้องการสื่อกลางประเภทวิทยุชุมชน ดังนั้นจึงต้องเลือกกำหนดพื้นที่ที่มีความต้องการสูงสุดเพื่อจะสามารถจัดสรรคลื่นความถี่ได้ในลำดับแรก ประกอบกับข้อมูลด้านการให้ใบอนุญาตแก่วิทยุทดลองออกอากาศจากการให้ความเห็นเชิงนโยบายของ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียงที่จะจัดสรรด้วยระบบดิจิทัลนั้น ควรเร่งสื่อสารความชัดเจนโดยเร็วโดยเฉพาะแผนการอนุญาต ขั้นตอนการให้ใบอนุญาต เงื่อนไขการให้ใบอนุญาต และประการสำคัญราคาประมูลตั้งต้น ซึ่งเป็นข้อกังวลสูงสุดในกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศประเภทกิจการทางธุรกิจในขณะนี้

หมวดที่สำคัญในกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศคือ ประเภทบริการชุมชน สำนักงาน กสทช. ควรดำเนินงาน เพื่อจะสนับสนุนให้ถ้วนทั่วทุกสถานีย่อยอย่างแท้จริง โดยควรพิจารณาปรับหลักเกณฑ์ในการสนับสนุน เพื่อให้ผู้ให้บริการประเภทบริการชุมชนมีโอกาสเข้าถึงการส่งเสริมได้ทุกสถานี และมองว่าจำนวนผู้รับใบอนุญาตจำนวน 167 สถานีนั้นไม่มากเกินไปกำลังของสำนักงาน กสทช. ที่จะสามารถสนับสนุนได้ทั้งหมดเพื่อให้เกิดคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ประชุมกลุ่ม และรับฟังความคิดเห็นสาธารณะกลุ่มผู้รับใบอนุญาต ได้ให้ความเห็นเชิงความกังวลต่อการจัดสรรหลังปี 2567 ในประเด็นหลักคือขั้นตอนและรายละเอียดในการขอรับใบอนุญาต ซึ่งแม้แต่ผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการชุมชนหรือบริการสาธารณะกลับไม่ทราบว่าตนเองนั้นไม่ต้องเข้าสู่การประมูลซึ่งเป็นความสับสนเชิงข้อมูลที่ สำนักงาน กสทช. สามารถบริหารจัดการเกี่ยวกับความชัดเจนได้ในขณะนี้ เช่น การมีระบบการสื่อสารอย่างเป็นทางการ เชื่อถือได้และเข้าถึงได้ง่าย

9.1.3 แนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้กำหนดนโยบาย ได้ให้ความเห็นว่า เมื่อมีการคืนคลื่นความถี่แล้ว สำนักงาน กสทช. ควรพิจารณาว่าการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหมาะสมให้หน่วยงานประเภทใดเป็นลำดับต่อไป ซึ่งมีความเห็นว่ายังมีหน่วยงานที่เกิดขึ้นใหม่หลายหน่วยงานที่มีความพร้อมที่จะเป็นผู้ให้บริการกิจการกระจายเสียงเพื่อประโยชน์สาธารณะ เพียงแต่ไม่มีโอกาสเข้าถึงคลื่นความถี่ในช่วงเวลาก่อนหน้านี้ ประกอบกับจากข้อมูลจากผู้มีส่วนได้เสียด้านข้อเรียกร้องต่อการผ่อนปรนหลักเกณฑ์ในการหารายได้ของผู้รับใบอนุญาตประเภทกิจการบริการสาธารณะ ผู้กำหนดนโยบายมีความเห็นว่าไม่สอดคล้องตามเจตจำนงของประเภทใบอนุญาต โดยข้อเรียกร้องดังกล่าว แสดงว่าผู้ยื่นขอครอบครองคลื่นความถี่ไม่มีความพร้อมในการให้บริการเพื่อประโยชน์สาธารณะด้วยตนเองจึงควรพิจารณาคืนคลื่นความถี่ และ ผู้รับใบอนุญาตประเภทกิจการบริการสาธารณะควรเตรียมการเพื่อรับมือสำหรับการคืนซึ่งความถี่รองรับเอาไว้ล่วงหน้า เนื่องจากจะสามารถขจัดปัญหา

ความล่าช้าในการดำเนินงานเพื่อประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน และควรเตรียมการด้านหลักเกณฑ์ในการพิจารณาใบอนุญาตสำหรับหน่วยงานสาธารณะที่สามารถประเมินความพร้อมในการผลิตรายการ และความพร้อมด้านแหล่งงบประมาณที่จะสามารถประกอบกิจการได้อย่างยั่งยืน หรือมีแนวทางในการสนับสนุนทรัพยากรที่สามารถใช้ร่วมกันได้เพื่อช่วยลดต้นทุนในการประกอบกิจการในส่วนที่ไม่จำเป็น

9.1.4 การทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2

จากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้กำหนดนโยบาย ได้ให้ความเห็นว่า ควรทำการศึกษาในประเด็นสำคัญเสียก่อน คือ กิจการวิทยุของประเทศไทยจะถูกเทคโนโลยีอื่นเข้ามาทดแทนเมื่อใด หรือการใช้วิทยุในระบบดิจิทัลจะสามารถมีโอกาสคุ้มทุนในการลงทุนในภาครัฐมากเพียงใดในระยะเวลาเท่าใด ภาคผู้กำหนดนโยบายจึงจะมีข้อมูลเพียงพอในการตัดสินใจในการสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านกิจการกระจายเสียงไปสู่ระบบดิจิทัล โดยสำนักงาน กสทช. ในครั้งนี้ ประการสำคัญ ผู้มีส่วนได้เสียจะได้รับทราบข้อมูลเพียงพอว่าการลงทุนครั้งนี้จะคุ้มทุนจากงบประมาณซึ่งเป็นงบประมาณแผ่นดินหรือไม่

และข้อสังเกตด้านการเปลี่ยนผ่านระบบวิทยุไปสู่ระบบดิจิทัลนั้น สำนักงาน กสทช. พึงประเมินความเสี่ยงจากความเสียหาย เนื่องจากเกิดภาพลักษณ์จากการบริหารจัดการโทรทัศน์ในระบบดิจิทัลที่ไม่ดีนัก ดังนั้นจึงควรดำเนินการป้องกันความเสี่ยงเพื่อลดข้อผิดพลาดจากการดำเนินงานในส่วนของการกระจายเสียง

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก ประชุมกลุ่ม และรับฟังความคิดเห็นสาธารณะกลุ่มผู้รับใบอนุญาต ได้ให้ความเห็นว่า สำหรับกลุ่มผู้รับใบอนุญาตประเภทสาธารณะและประเภทธุรกิจโดยภาพรวมมีหน่วยงานที่เคยเป็นผู้ทดลองให้บริการในระบบดิจิทัลแล้วจึงไม่มีข้อกังวลในตัวระบบมากนัก มีเพียงความกังวลในกลุ่มภาคผู้รับว่า สำนักงาน กสทช. จะสามารถกระตุ้นให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีดิจิทัลในหมู่ผู้ฟังได้มากน้อยเพียงใด ความกังวลเกี่ยวกับวิทยุในระบบดิจิทัลนั้นกลับเกิดในกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศเนื่องจากปริมาณการลงทุนนั้นเมื่อเทียบกับสัดส่วนต้นทุนของการดำเนินงานวิทยุท้องถิ่นถือเป็นการลงทุนในสัดส่วนที่สูง เมื่อเปรียบเทียบกับรายรับหรือแหล่งรายได้ในการดำเนินงานผู้ทดลองออกอากาศมีความกังวลว่าอาจจะไม่คุ้มทุนหรือมีระยะเวลาในการคืนทุนที่นานเกินไป

9.1.5 การประเมินในมุมมองของผู้รับบริการ (Receiver)

9.1.5.1 การรับรู้ลักษณะโฆษณาในวิทยุสำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท ผู้รับบริการรับรู้ลักษณะใบอนุญาตแต่ละประเภทโดยจำแนกระหว่างใบอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจกับ ประเภททดลองออกอากาศออกจากกัน โดยจำแนกจากลักษณะของสินค้า อย่างไรก็ตามผู้รับบริการมีความเห็นว่าคุณภาพของโฆษณานั้นไม่ว่าจะเป็นใบอนุญาตประเภทใดก็มีลักษณะที่โฆษณาเกินจริงอยู่บ้างไม่แตกต่างกัน แตกต่างกันเพียงแค่ปริมาณโฆษณา และในหัวข้อดังกล่าวผู้รับบริการอนุญาตไม่สามารถจำแนกวิทยุประเภทสาธารณะออกจากบริการประเภทอื่นได้เลยซึ่งเป็นผลการศึกษาที่น่ากังวล

9.1.5.2 การรับรู้คุณภาพสัญญาณ ผู้รับบริการรับรู้คุณภาพสัญญาณที่ชัดเจนขึ้นในภาพรวม และมีการรับรู้ถึงปริมาณคลื่นที่ลดลงหรือคลื่นที่หายไป



9.1.5.3 การรับรู้คุณภาพของเนื้อหาการวิทยุ ผู้รับบริการรับรู้คุณภาพของเนื้อหาวิทยุของสาธารณะโดยเฉพาะวิทยุของกรมประชาสัมพันธ์ซึ่งผู้รับบริการให้ความเห็นถึงความน่าเชื่อถือ ส่วนเนื้อหาวิทยุของใบอนุญาตประเภทอื่นนั้น ผู้รับบริการไม่สามารถจำแนกเนื้อหาที่แตกต่างกันได้มากนัก และยังมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าเนื้อหาประเภททดลองออกอากาศส่งเสริมการขายสินค้ามากเกินไปโดยไม่แทรกเนื้อหาสาระเลย

9.1.5.4 ด้านความต้องการประเภทเนื้อหาเพิ่มเติมสำหรับกิจการกระจายเสียงนั้น ในภาพรวมเนื้อหาประเภทส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อ เป็นหมวดเนื้อหาที่ผู้รับบริการทั่วประเทศต้องการให้มากที่สุด ลำดับถัดมาคือเนื้อหาเพื่อการส่งเสริมสุขภาพ เนื้อหาการเตือนภัยในชุมชน เนื้อหาเฉพาะของท้องถิ่น เช่น ข่าวสารในชุมชน การเกษตร ดินฟ้าอากาศ การจราจร ซึ่งเป็นเนื้อหาท้องถิ่นที่มีความเฉพาะเจาะจงและเหมาะสมสำหรับการให้บริการวิทยุกระจายเสียงเท่านั้น จึงเป็นหมวดเนื้อหาที่ สำนักงาน กสทช. ควรนำไปสำรวจว่าเนื้อหาดังกล่าวนี้มีการให้บริการที่มากน้อยเพียงใดและมีให้บริการทั่วถึงทุกพื้นที่ในประเทศไทยหรือไม่

9.2 ผลการศึกษาสภาพปัญหาในการประกอบกิจการ การแข่งขันในอุตสาหกรรม บริการทดแทน อำนาจต่อรองของสถานี พฤติกรรมผู้ฟังตามกรอบแนวคิดการวิเคราะห์แรงกดดันในการแข่งขันของอุตสาหกรรม (5 Forces Model)

9.2.1 อุปสรรคจากผู้ให้บริการรายใหม่ : New entrants

ความคิดเห็นที่น่าสนใจของแต่ละกลุ่มผู้รับอนุญาตที่มีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ผู้รับใบอนุญาตสาธารณะนั้นมองผู้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจว่าเป็นผู้ที่เข้ามาแย่งชิงเม็ดเงินโฆษณาเนื่องจากได้รับใบอนุญาตเป็นครั้งแรก และมีโอกาสในการวางแผนธุรกิจเพื่อดึงดูดโฆษณาที่น่าสนใจกว่าใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ ด้านใบอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจซึ่งเป็นผู้ให้บริการรายใหม่นั้นไม่ได้มองผู้รับอนุญาตด้วยกันเป็นคู่แข่ง เนื่องจากสภาพการประกอบกิจการก่อนหน้านี้ได้แข่งขันกันมาอยู่แล้วเพียงแต่ในรูปแบบของผู้เข้าช่วงเวลาของหน่วยงานสาธารณะ เมื่อถึงปี 2565 ได้รับโอกาสประมูลคลื่นความถี่และได้เป็นเจ้าของเองในระยะเวลา 7 ปีจึงเป็นโอกาสเชิงบวกสำหรับกิจการของตนเอง

ด้านกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศมีความกังวลต่อใบอนุญาตคลื่นหลักประเภทกิจการทางธุรกิจอย่างเห็นได้ชัดเนื่องจากมองว่ามีข้อได้เปรียบเกี่ยวกับสัญญาณของคลื่นและความครอบคลุมของพื้นที่ให้บริการ จึงมีโอกาในการขายโฆษณาที่นำดึงดูดใจมากกว่า และในกลุ่มใบอนุญาตประเภทสาธารณะที่ได้รับการผ่อนผันหลักเกณฑ์ในการหารายได้และยังมีข้อได้เปรียบด้านต้นทุนการดำเนินการที่ไม่ต้องลงทุนด้วยตัวเองจากการได้รับการสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินจากภาครัฐและยังสามารถขายโฆษณาได้อีก จึงเป็นมุมมองสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศที่มีความกังวลต่ออีก 2 ประเภทใบอนุญาต

9.2.2 บริการที่เข้ามาทดแทนการฟังวิทยุแบบเดิม : Substitutes

สำหรับข้อมูลในประเทศไทยพบข้อมูลที่สอดคล้องกันทุกภูมิภาคว่า แพลตฟอร์มสื่อสังคมออนไลน์อย่าง Facebook เป็นบริการทดแทนที่ภาคประชาชนใช้ทดแทนการรับข่าวสารหรือความบันเทิงของวิทยุ ลำดับถัดมาคือ แพลตฟอร์มออนไลน์ YouTube ด้านโทรทัศน์ดิจิทัลก็เป็นบริการที่ทดแทนวิทยุเช่นกัน เนื่องจากภาคประชาชนมีความเห็นว่าปัจจุบันมีเนื้อหาที่หลากหลายและสามารถทดแทนการรับฟังข่าวสารหรือว่ารับสื่อบันเทิงจากวิทยุได้

9.2.3 การแข่งขันกันเองของผู้ให้บริการวิทยุกระจายเสียง : Rivalry

มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันของสามประเภทใบอนุญาต ประการแรกใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะที่มีข้อกังวลเนื่องจากผู้เช่าช่วงเวลาของตนเองนั้นได้ผันตัวไปเป็นผู้รับใบอนุญาตและตนเองต้องลดการให้เช่าช่วงเวลาลงให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดอีกทั้งในบางกลุ่มผู้ได้รับอนุญาตยังไม่มีประสิทธิภาพที่เชี่ยวชาญในการเป็นผู้ผลิตเนื้อหาด้วยตนเองที่น่าสนใจ จึงมีข้อกังวลกับผู้ได้รับอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจที่มีอิสระในการดำเนินงานมากขึ้น เนื่องจากได้รับโอกาสในการเป็นเจ้าของคลื่นความถี่ของตนเอง ผู้ได้รับใบอนุญาตประเภทธุรกิจนั้นไม่มีข้อกังวลเรื่องของการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ แต่มองผู้ทดลองออกอากาศว่าการบริหารจัดการของ สำนักงาน กสทช. ที่ไม่มีความชัดเจนเสียที่นั่นทำให้ผู้รับอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจที่ต้องประมูลคลื่นความถี่มาด้วยราคาที่สูงเสียโอกาสในการหารายได้จากการโฆษณาอย่างเต็มที่ เนื่องจากการปล่อยให้มีการทดลองออกอากาศยืดยาวต่อไปโดยไม่มีการจัดการที่เด็ดขาด ทำให้อย่างน้อยที่สุด 2 ปีต่อไปนี้ ตลาดโฆษณาของผู้รับอนุญาตประเภทธุรกิจนั้นยังคงต้องโดนแย่งชิงโดยผู้ทดลองออกอากาศอีกต่อไป ความเห็นของกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศมีความเห็นเกี่ยวกับการแข่งขันที่น่าสนใจคือกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศมองว่าตนเองต้องแข่งขันกับตนเองในการพัฒนาบริการให้ดีขึ้น ซึ่งในความเป็นจริงแนวคิดดังกล่าวไม่สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนไปของเทคโนโลยีกระจายเสียงเท่าใดนัก เนื่องจากกิจการกระจายเสียงแบบใช้คลื่นความถี่เป็นเทคโนโลยีที่ถูกคุกคามโดยเทคโนโลยีทางอินเทอร์เน็ต ที่ผู้ประกอบการไม่ว่าจะในระดับใดต่างได้รับผลกระทบทั้งสิ้น ดังนั้นการส่งเสริมผู้ให้บริการให้มีความรู้เท่าทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกิจการของตนเองจึงเป็นสิ่งที่ สำนักงาน กสทช. พึงกระทำเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะส่งผลให้ผู้ประกอบการไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้อันเนื่องมาจากการขาดข้อมูลสนับสนุนที่เพียงพอและทันต่อความเปลี่ยนแปลง

9.2.4 อำนาจต่อรองของแหล่งเนื้อหา : Supplier power

ผู้รับใบอนุญาตที่มีขนาดกิจการขนาดใหญ่หรือมีเครือข่ายที่มากกว่า มีอำนาจต่อรองมากขึ้น เนื่องจากเมื่อมีเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเข้ามาแล้วทำให้การบริหารเนื้อหาระหว่างแพลตฟอร์มต่างๆ ที่ผู้รับใบอนุญาตให้บริการสามารถบูรณาการกันได้มากขึ้น ประเด็นดังกล่าวเกิดปัญหาอุปสรรคในกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ ซึ่งเป็นผู้ออกอากาศในพื้นที่ขนาดเล็กหรือว่าพื้นที่ท้องถิ่น เมื่อพิจารณาประกอบกับลักษณะการเก็บลิขสิทธิ์หรือค่าใช้จ่ายในการเข้าถึงเนื้อหาคุณภาพในปัจจุบัน ซึ่งไม่ได้กำหนดค่าใช้จ่ายที่ลดหลั่นตามขอบเขตพื้นที่การออกอากาศ ดังนั้นไม่ว่าจะออกอากาศในพื้นที่เล็กหรือว่าขนาดใหญ่ต่างต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ในอัตราที่เท่าเทียมกัน จึงทำให้ผู้ทดลองออกอากาศนั้นเกิดความเสียเปรียบเมื่อต้องคำนวณเป็นต้นทุนเมื่อเทียบกับผู้รับใบอนุญาตระดับชาติหรือระดับภูมิภาค

9.2.5 อำนาจต่อรองของผู้ฟัง : Buyer power

เนื่องด้วยปัจจุบันเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงอุปกรณ์และความบันเทิงส่วนบุคคล ซึ่งอุปกรณ์หลักคือโทรศัพท์มือถืออันมีอัตราการยอมรับเทคโนโลยีหรือการครอบครองเทคโนโลยีที่สูงมากในประเทศไทย และการเข้าถึงสื่อบันเทิงหรือว่าข่าวสารผ่านสื่อออนไลน์สามารถเข้าถึงได้โดยง่ายไม่ต้องใช้กระบวนการที่ซับซ้อน จึงทำให้อำนาจต่อรองของผู้ฟังค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับการให้บริการสำหรับกิจการกระจายเสียงแบบใช้คลื่นความถี่ ซึ่งยังมีปัญหาอุปสรรคด้านอุปกรณ์ ซึ่งในครัวเรือนต่างมีอัตราการใช้งานเครื่องรับวิทยุที่ลดลง ดังนั้นการก้าวข้ามปัญหาอุปสรรคในกลุ่มผู้ฟัง สำนักงาน กสทช. ควรพิจารณาแนวทางในการแก้ปัญหาเช่น

พิจารณาการส่งเสริมให้รับฟังวิทยุกระจายเสียงผ่านโทรศัพท์มือถือได้โดยสะดวกเพราะถึงแม้โทรศัพท์มือถือในปัจจุบันจะสามารถรับฟังวิทยุกระจายเสียงได้แต่กระบวนการเข้าถึงนั้นค่อนข้างยุ่งยากและต้องใช้อุปกรณ์ต่อพ่วง เช่น ต้องเสียบสายหูฟังเพื่อเป็นสายอากาศ ซึ่งโดยข้อเท็จจริงแล้วประชาชนในปัจจุบันไม่ได้นิยมพกพาสายหูฟังตลอดเวลา และในบางกลุ่มก็ใช้หูฟังไร้สาย จึงควรมีการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวซึ่งจะทำให้สามารถเข้าถึงอุปกรณ์ในการรับฟังได้ง่าย และช่วยให้ประชาชนสามารถเข้าถึงอุปกรณ์ในการรับฟังวิทยุกระจายเสียงได้ง่ายขึ้น เนื่องจากวิทยุกระจายเสียงแบบใช้คลื่นความถี่นั้นเป็นบริการพื้นฐานที่ไม่มีค่าใช้จ่ายในการเข้าถึง กสทช. จึงควรเร่งดำเนินการเพื่อให้เกิดความเสมอภาคในการเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของภาคประชาชน





บทที่ 10 ข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติ ตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช.

และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ในส่วนที่
เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และความสอดคล้อง
กับนโยบายของรัฐบาล พร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะ
ที่เป็นประโยชน์สำหรับกิจการกระจายเสียงและ เรื่องอื่น ๆ
ที่เห็นสมควรรายงานให้ กสทช. รัฐสภา หรือประชาชน ทราบ

การนำเสนอข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล พร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับกิจการกระจายเสียงและเรื่องอื่น ๆ ที่เห็นสมควรรายงานให้ กสทช. รัฐสภา หรือประชาชนทราบนั้น มีกระบวนการในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง การประเมินประสิทธิภาพของการปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนการสรุปเป็นข้อเสนอแนะเป็นประโยชน์สำหรับกิจการกระจายเสียงดังแสดง ดังนี้



ภาพที่ 75 กระบวนการในการรวบรวมข้อมูลและนำเสนอเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการดำเนินการและบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง การประเมินประสิทธิภาพของการปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนการสรุปเป็นข้อเสนอแนะเป็นประโยชน์สำหรับกิจการกระจายเสียง

10.1 ข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และ เลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และ ความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล

การนำเสนอข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลนั้น ได้รวบรวมข้อมูลจากหลากหลายแหล่ง อาทิ 1) การศึกษาผลการดำเนินงานของ กสทช. จากรายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ประจำปี พ.ศ. 2565 จำนวนรวม 33 ครั้ง⁶³ 2) การทำหนังสือสอบถามข้อมูล ข้อเท็จจริงที่สำนักงาน กสทช. ได้ดำเนินการในปี พ.ศ. 2565 ภายใต้ประเด็นการติดตามและประเมินผลจากกลุ่มผู้กำกับดูแล จำนวน 4 ประเด็น 3) แหล่งข้อมูลจากการกำหนดตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้แม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568)⁶⁴ ที่เกี่ยวข้องกับการกิจการกระจายเสียง ในปี พ.ศ.2565 4) การรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย ได้แก่ 4.1) การสัมภาษณ์เชิงลึก 4.2) การรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ 4.3) การประชุมกลุ่มเฉพาะ 4.4) การสำรวจเชิงปริมาณ ซึ่งปรากฏข้อสังเกต และได้นำเสนอเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ และความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลได้แก่ นโยบายหลัก 12 ด้าน⁶⁵ และนโยบายเร่งด่วน 12 ด้าน⁶⁶ ดังนี้

10.1.1 การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และ บริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด

จากรายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565 แสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และบริการธุรกิจให้ประกอบกิจการเป็นไปตามที่หลักเกณฑ์กำหนด โดยภาพรวมมุ่งเน้นการพิจารณาอนุญาตบริการธุรกิจ ส่วนผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะนั้น มีแนวทางการกำกับดูแลสำหรับผู้รับใบอนุญาตที่หารายได้ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นอกเหนือจากนี้มีการจัดทำหลักเกณฑ์ที่จะทำการวิเคราะห์ความเหมาะสมของการใช้คลื่นความถี่สำหรับผู้รับใบอนุญาต 3 ประเภท มีการดำเนินการ

⁶³ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ.(2566).รายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 มกราคม พ.ศ. 2566.จาก www.nbtc.go.th/Information/cabinet/รายงานการประชุม-กสทช.aspx?lang=th-th

⁶⁴ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2564).นิยามตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568). กรุงเทพฯ: สำนักงาน กสทช.

⁶⁵ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. (2562). คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี. *พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันพฤหัสบดีที่ 25 กรกฎาคม 2562*

⁶⁶ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. (2562). 12 นโยบายเร่งด่วน. วารสารสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ไทยคู่ฟ้า. 3(4)

ปรับปรุงขั้นตอนการออกคำสั่งและกำหนดโทษทางปกครองในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมีการกระทำที่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงเพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น ซึ่งได้ปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานโดยเห็นชอบให้เลขาธิการ กสทช. เป็นผู้ที่มีอำนาจในการออกคำสั่งให้ผู้ประกอบกิจการระงับการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนต่างๆ

ในการประชุม กสทช. ครั้งที่ 24/2565 เมื่อวันที่ 7 กันยายน พ.ศ.2565 มีความเคลื่อนไหวสำหรับกิจการบริการสาธารณะ ซึ่งมีการกำหนดเงื่อนไขอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ระบบ FM เพิ่มเติม ประกอบด้วย 1) กรมส่งเสริมการเกษตร สถานีวิทยุกระจายเสียงระบบเอเอ็ม คลื่นความถี่ 1386 kHz กรุงเทพมหานคร 2) กองบัญชาการกองทัพไทย สถานีวิทยุกระจายเสียงระบบเอเอ็ม จำนวน 2 สถานี ได้แก่ คลื่นความถี่ 1512 kHz จังหวัดอุทัยธานี และคลื่นความถี่ 1179 kHz จังหวัดเชียงราย 3) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สถานีวิทยุกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม จำนวน 2 สถานี ได้แก่ คลื่นความถี่ 106.50 MHz จังหวัดพังงา และคลื่นความถี่ 88.25 MHz จังหวัดนราธิวาส และ 4) มหาวิทยาลัยขอนแก่น สถานีวิทยุกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม คลื่นความถี่ 103.00 MHz จังหวัดขอนแก่น

ด้านกิจการทางธุรกิจนั้น ทาง กสทช. ได้มีมติขยายเวลาการแจ้งข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกออกไปเพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประมูลคลื่นความถี่ประเภทกิจการทางธุรกิจที่ยังไม่สามารถดำเนินการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกให้เสร็จสิ้นไปได้ตามกำหนดการเดิม

การดำเนินการดังกล่าวสามารถพิจารณาได้ว่าเป็นการดำเนินงานเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะและประเภทกิจการทางธุรกิจเพื่อให้ประกอบกิจการและให้บริการได้ตามวัตถุประสงค์ของใบอนุญาตและยังมีการกำกับดูแลสำหรับผู้รับใบอนุญาตที่ฝ่าฝืนหลักเกณฑ์

สำนักงาน กสทช. ได้ทำหนังสือให้ข้อมูล ดังนี้

การกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงที่ใช้คลื่นความถี่ภายใต้ระบบใบอนุญาต ในขั้นตอนการแจ้งสิทธิ ได้มีการกำหนดเงื่อนไขใบอนุญาต ประกอบด้วยข้อกำหนดที่ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการสถานี การป้องกันการผูกขาด การกำกับเนื้อหารายการและผังรายการ การส่งเสริมและควบคุมจริยธรรมแห่งวิชาชีพ และการคุ้มครองผู้เสียหายจากการประกอบกิจการ ฯลฯ ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวมีเนื้อหาและ รายละเอียดที่สามารถเป็นหลักประกันการประกอบกิจการกระจายเสียง เพื่อให้ผู้ใช้บริการได้รับบริการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ รวดเร็ว ถูกต้องและเป็นธรรม

สำนักงาน กสทช. โดย ปส. ได้กำกับให้มีการกำกับตรวจสอบและติดตามการใช้งานคลื่นความถี่ของผู้รับใบอนุญาตอย่างเคร่งครัด ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีข้อร้องเรียน หรือพบการกระทำผิด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำที่ขัดต่อเงื่อนไขการอนุญาต เช่น การใช้งานคลื่นความถี่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการออกใบอนุญาต การหารายได้ที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนด การออกอากาศเนื้อหารายการที่ต้องห้ามตามกฎหมาย หรืออาจไม่เป็นไปตามผังรายการที่ได้รับอนุมัติให้ออกอากาศ และการหยุดให้บริการโดยไม่มีเหตุสมควรหรือไม่ได้รับอนุญาตจาก กสทช. โดยจะดำเนินการเสนอเรื่องเพื่อให้ กสทช. พิจารณาว่าสมควรเปลี่ยนแปลงระยะเวลาการอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตที่มีประวัติกระทำผิดให้มีระยะเวลา น้อยกว่า 5 ปี

ข้อมูลจากการกำหนดตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้ แม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568)

จากการพิจารณาข้อมูลการกำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงพบว่ามีข้อมูลตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมผู้ประกอบการกิจการวิทยุกระจายเสียงที่ไม่สัมพันธ์กับจำนวนผู้มีส่วนได้เสียในกิจการกระจายเสียงที่มีอยู่จริง อาทิ การกำหนดตัวชี้วัดที่ 2 การเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ประกอบการวิทยุกระจายเสียงที่ได้มาตรฐาน ที่กำหนดเอาไว้ว่าภายในปี 2564 เชื่อมโยงไปถึงปี 2568 จะต้องมีการพัฒนาวิชาชีพผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงให้มีความรู้ความเข้าใจรวม 2 พื้นที่จำนวน 4 ครั้งครั้งละ 30-35 คน จำนวนเชิงปริมาณของตัวชี้วัดดังกล่าวเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนผู้รับใบอนุญาตนั้นถือเป็นจำนวนที่น้อยมาก ยกตัวอย่างเช่น มีผู้รับอนุญาตประเภทกิจการบริการสาธารณะถึง 239 สถานีในระบบ FM และในระบบ AM ถึง 150 สถานี กิจการทางธุรกิจ จำนวน 68 สถานีใน 50 จังหวัด และกลุ่มทดลองออกอากาศที่ขึ้นทะเบียนจำนวน 3,966 สถานี และโดยข้อเท็จจริงในแต่ละสถานีประกอบด้วยผู้ประกอบการวิชาชีพมากกว่า 1 ท่าน ดังนั้นสามารถอนุมานได้ว่ามีผู้ประกอบการวิชาชีพภายใต้กิจการกระจายเสียงจำนวนถึง 10,000 ราย การกำหนดจำนวนตัวชี้วัดดังกล่าวจึงถือเป็นสัดส่วนได้ประมาณร้อยละ 1 -2 ของผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น จำนวนดังกล่าวไม่สามารถบ่งชี้ได้ว่าสามารถยกระดับกิจการวิทยุกระจายเสียงในประเทศไทยได้

จากการพิจารณาในเชิงประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียงพบว่าได้มีการดำเนินการพิจารณาแผน หลักเกณฑ์และมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรคลื่นความถี่ให้เป็นระเบียบ แต่ควรปรับปรุงด้านการกำหนดตัวชี้วัดเชิงปริมาณให้เหมาะสมกับสัดส่วนผู้ประกอบการวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในกิจการภายใต้ระบบใบอนุญาต และเมื่อพิจารณาเชิง **ความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล**พบว่า มีความสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ โดยสอดคล้องกับนโยบายหลัก 12 ด้านจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ด้านที่ 2 การปรับปรุงระบบสวัสดิการและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านที่ 11. การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ ข้อ 11.7 ปรับปรุงระเบียบ กฎหมาย เพื่อเอื้อต่อการทำธุรกิจและการใช้ชีวิตประจำวัน

10.1.2 ผลการศึกษาด้านการเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567

จากรายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565 แสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567 โดยมีการพิจารณาแนวทางคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ระบบ FM กำลังส่งต่ำสำหรับผู้ทดลองประกอบกิจการที่ต้องการเป็นผู้ขอรับใบอนุญาต

ลำดับถัดมาในการประชุม กสทช. ครั้งที่ 17/2565 เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2565 ได้มีการพิจารณาเห็นชอบว่าในกรณีที่ผู้ทดลองออกอากาศในการกระทำความผิดในช่วงก่อนสิ้นปี 2567 ให้ถือว่าเป็นเงื่อนไขที่จะ

ไม่พิจารณาให้เข้าสู่ระบบใบอนุญาตจึงเป็นการพิจารณาเพื่อที่จะลดทอนจำนวนผู้ที่ไม่มีความพร้อมให้เหลือน้อยลง ซึ่งมีที่มาจากกรณีที่มีข้อมูลทางสถิติว่ากลุ่มผู้ทดลองออกอากาศนั้นมีจำนวนการกระทำผิดสูงมากถึง 2,536 กรณี และในการประชุม กสทช. ครั้งที่ 23/2565 เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2565 ได้มีการขอความร่วมมือให้ผู้ทดลองออกอากาศได้รับสัญญาณจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ส่วนในการประชุม กสทช. ครั้งที่ 24/2565 เมื่อวันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2565 มีการพิจารณาแนวคำขอและใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ระบบ FM กำลังส่งต่ำสำหรับวิทยุประเภทบริการชุมชนซึ่งถือเป็นการเตรียมการสำหรับใบอนุญาตประเภทบริการชุมชน และในการประชุม กสทช. ครั้งที่ 32/2565 เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2565 ได้มีการเห็นชอบเพื่อขยายเวลาการเสนอรายงานการวิเคราะห์ความเหมาะสมของการใช้คลื่นความถี่ตามประกาศเชิญชวนขอรับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ระบบ FM กำลังส่งต่ำออกไปอีก 90 วัน ดังนั้น จึงควรดำเนินการติดตามรายงานการวิเคราะห์ดังกล่าวต่อไป

สำนักงาน กสทช. ได้ทำหนังสือให้ข้อมูล ดังนี้

ตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็ม ข้อ 11 กำหนดให้ผู้ทดลองออกอากาศที่เข้าแสดงตนเพื่อแจ้งความประสงค์ขอทดลองออกอากาศตามข้อ 7 ของประกาศแล้ว มีสิทธิทดลองออกอากาศตามประกาศนี้ โดยมีผลนับแต่วันที่เข้าแสดงตนจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2567 โดยผู้ทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็มแต่ละประเภทสามารถเปลี่ยนผ่านไปสู่ระบบการอนุญาตตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับการให้บริการกระจายเสียงได้ดังนี้

1) กิจการบริการชุมชน สามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ตามแผนความถี่วิทยุกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม กำลังส่งต่ำ 2) กิจการบริการสาธารณะ สามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามแผนความถี่วิทยุกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม กำลังส่งต่ำ สำหรับกิจการบริการสาธารณะหรือยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามแผนความถี่วิทยุกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม 3) สำหรับประเภทกิจการทางธุรกิจ สามารถยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามแผนความถี่วิทยุกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็ม สำหรับกิจการบริการทางธุรกิจ ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการประมูลคลื่นความถี่ในระบบเอฟเอ็ม สำหรับการให้บริการกระจายเสียง ประเภทกิจการทางธุรกิจ หรือยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามแผนความถี่วิทยุกิจการกระจายเสียงระบบเอฟเอ็มกำลังส่งต่ำ สำหรับประเภทกิจการทางธุรกิจ

เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงในการประกอบกิจการของผู้ทดลองออกอากาศพบว่า ประเด็นปัญหาหลักคือกำลังส่งซึ่งเป็นกำลังส่งต่ำ และประการสำคัญเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญก็ได้กำหนดว่ากลุ่มผู้ทดลองออกอากาศจะต้องได้รับการจัดสรรด้วยระบบกำลังส่งต่ำเท่านั้น ประเด็นดังกล่าวจึงมีความมั่นใจที่จะเกิดความไม่เท่าเทียมในการจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับทุกประเภทใบอนุญาตอย่างเท่าเทียมกัน

ข้อมูลจากการกำหนดตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้ แม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568)

จากการพิจารณาข้อมูลการกำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงพบว่า ในปี พ.ศ. 2565 สำนักงาน กสทช. ไม่ได้กำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศ (วิทยุชุมชนเดิม ประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ) ที่จะสิ้นสุดระยะเวลาทดลองออกอากาศในปี พ.ศ. 2567 แต่ระบุแนวทางการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียงในประเทศไทย เอาไว้ในข้อที่ 6) พิจารณาหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเงื่อนไขความจำเป็นในการอนุมัติใบอนุญาต ซึ่งปรากฏหลักฐานที่เกี่ยวข้องเป็น ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็ม⁶⁷ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเตรียมการคือ ผู้ขึ้นทะเบียนทดลองประกอบกิจการเดิมที่ต้องต่อใบอนุญาตทุกปีให้ปรับเป็นการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทดลองออกอากาศ ซึ่งเริ่มใช้หลักเกณฑ์วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2565 และสิ้นสุดการทดลองเพื่อเข้ากระบวนการจัดสรรใบอนุญาต วันที่ 31 ธันวาคม 2567 ซึ่งผู้ประกอบการรายใดที่ไม่สามารถเข้าสู่ระบบใบอนุญาตได้ต้องยุติการประกอบกิจการ

จากการพิจารณาในเชิงประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียงพบว่า **ยังคงเกิดความไม่ชัดเจนการรับรู้ของผู้ทดลองออกอากาศ การเตรียมการสำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศหากนับจากเวลาปัจจุบันเหลือเวลาอีกเพียง 2 ปีเท่านั้น** ผู้ประกอบการต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมอย่างมากเกี่ยวกับรายละเอียดในการเข้าสู่ระบบใบอนุญาตที่ชัดเจน เนื่องจากกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศนั้นถือเป็นผู้ให้บริการในระดับท้องถิ่นขนาดเล็กซึ่งไม่มีองค์ความรู้และไม่มีความพร้อมมากเท่ากับผู้รับใบอนุญาตในระดับภูมิภาคหรือระดับชาติ ดังนั้นเมื่อเกิดข้อขัดข้องเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงการเข้าสู่ระบบใบอนุญาตจึงมักเกิดข้อสงสัยและความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้ง่ายโดยผู้ทดลองออกอากาศต้องตกเป็นเหยื่อต่อผู้แสวงหาผลประโยชน์ที่มักนำเงื่อนไขโอกาสของการได้รับใบอนุญาตมาล่อลวงให้เสียทรัพย์สิน ซึ่งเป็นประเด็นที่ผู้ประกอบการวิชาชีพได้ให้ข้อมูลอยู่เสมอ และเมื่อพิจารณาเชิงความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลพบว่า มีความสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติ โดยสอดคล้องกับนโยบายหลัก 12 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 11 การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ ข้อ 11.7 ปรับปรุงระเบียบกฎหมาย เพื่อเอื้อต่อการทำธุรกิจและการใช้ชีวิตประจำวัน

10.1.3 ผลการศึกษาด้านแนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่

จากรายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565 แสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการเกี่ยวกับการจัดสรรความถี่ที่เหลือจากการประมูลหรือการขอคืนคลื่นความถี่ที่ไม่ชัดเจนนัก ในรายงานการประชุมมีการกล่าวถึงประเด็นการคืนคลื่นความถี่ของผู้รับใบอนุญาต 2 สถานี และพิจารณาถึงแนวทางแก้สำหรับหน่วยงานสาธารณะที่

⁶⁷ ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็ม วันที่ค้นข้อมูล 19 เมษายน 2565, จาก

www.broadcast.nbtc.go.th/radio-radio_test-radio_allow และ www.broadcast.nbtc.go.th/data/document/law/doc/th/650200000002.pdf

หาหรือแนวทางในการขออนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับระบบ FM เข้ามาซึ่งได้แก่ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 7 สถานี โดยยังไม่มีรายงานที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่แต่อย่างใด

สำนักงาน กสทช. ได้ทำหนังสือให้ข้อมูล ดังนี้

ด้านแนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล ได้กำหนดวิธีการดำเนินการในกรณีที่ยังสิ้นสุดระยะเวลายื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ หากคลื่นความถี่ใดไม่มีผู้ใดยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ให้สำนักงาน กสทช. จัดทำรายงานเสนอต่อ กสทช. เพื่อพิจารณาการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่และบริหารจัดการคลื่นความถี่ให้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนต่อไป

กรณีของคลื่นความถี่ที่ผู้ชนะการประมูลไม่ชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ภายในระยะเวลาที่กำหนด จะถือว่าผู้ชนะการประมูลกระทำผิดเงื่อนไขตามประกาศนี้และให้ กสทช. เพิกถอนผลการประมูล และจะต้องชดเชยค่าเสียหายในกรณีที่ต้องจัดการประมูลใหม่ และมีให้ผู้ขอรับใบอนุญาตรายดังกล่าวเข้าร่วมการประมูล

โดยหลังการจัดประมูลคลื่นความถี่ที่มีคลื่นความถี่ที่ยังไม่มีผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่จำนวน 6 คลื่นความถี่ จึงอยู่ระหว่างการศึกษาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดสัดส่วนการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ในระบบเอพเอ็มที่เหลืออยู่ จำนวน 6 คลื่นความถี่ เพื่อประกอบการพิจารณาการใช้ประโยชน์ต่อไป

ในประเด็นที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่ เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีผู้รับใบอนุญาตรายใดขอคืนคลื่นความถี่ แต่อย่างไรก็ดี หากมีการขอคืนคลื่นความถี่ สำนักงาน กสทช. จะเสนอต่อที่ประชุม กสทช. เพื่อพิจารณากำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ดังกล่าวต่อไป

ข้อมูลจากการกำหนดตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้แม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568)

จากการพิจารณาข้อมูลการกำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงพบว่า จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 สำนักงาน กสทช. ไม่ได้กำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่ ถึงแม้จะกำหนดวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียงในประเทศไทย เอาไว้ในข้อที่ 2) เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นพื้นฐานได้อย่างต่อเนื่อง

จากการพิจารณาในเชิงประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียงพบว่า แนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือจากการประมูล และกรณีที่มีผู้รับใบอนุญาตขอคืนคลื่นความถี่นั้นยังไม่ปรากฏการเตรียมการในเชิงของการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะมีการขอคืนคลื่นความถี่ของผู้รับใบอนุญาตที่จะเกิดขึ้นหลังจากได้เริ่มประกอบกิจการแล้ว ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับข้อมูลจากการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียที่ยังพบช่องว่างของการให้บริการของหน่วยงานสาธารณะหน่วยงานอื่นๆที่ยังไม่สามารถเข้าถึงคลื่นความถี่แต่มีความพร้อมซึ่งในขั้นตอนนี้อาจเพียงแต่การกำหนดแนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เหลือทั้งจากการประมูลหรือที่เหลือจากการคืนคลื่นความถี่ในอนาคต ซึ่งหากเตรียมการเอาไว้ล่วงหน้าก็จะส่งผลดีต่อการจัดสรรคลื่นความถี่ที่สามารถดำเนินการได้ทันท่วงทีซึ่งจะทำให้ประชาชนไม่เสียประโยชน์ที่จะได้รับบริการที่สอดคล้องกับ

ความต้องการและได้รับบริการจากหน่วยงานที่มีความพร้อมแต่ไม่สามารถเข้าถึงการครอบครองซึ่งความถี่ก่อนหน้านี้ได้ และเมื่อพิจารณาเชิงความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล พบว่า มีความสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูง โดยสอดคล้องกับนโยบายหลัก 12 ด้าน ได้แก่ด้านที่ 11. การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ ข้อ 11.7 ปรับปรุงระเบียบ กฎหมาย เพื่อเอื้อต่อการทำธุรกิจและการใช้ชีวิตประจำวัน

10.1.4 ผลการศึกษาด้านการทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2

จากรายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565 ไม่พบข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2

สำนักงาน กสทช. ได้ทำหนังสือให้ข้อมูล ดังนี้

สำนักงาน กสทช. ได้ดำเนินการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล DAB+ ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ตามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือโครงการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล ระหว่างสำนักงาน กสทช. และกองทัพบก โดยสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ซึ่งจะสิ้นสุดความร่วมมือในวันที่ 25 มกราคม 2567 ในพื้นที่ส่วนภูมิภาค (จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสงขลา และจังหวัดชลบุรี) กองทัพบก โดยสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนเงินจากกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ(กทปส.) ตามประกาศคณะกรรมการบริหาร กทปส. เรื่อง โครงการประเภทที่ 2 ประจำปี 2563 (ครั้งที่ 5) เพื่อดำเนินโครงการฯ ในส่วนภูมิภาค ระยะที่ 1 โดยได้ลงนามในสัญญา รับทุนเรียบร้อยแล้ว และจะสิ้นสุดระยะเวลาการดำเนินการในวันที่ 12 กรกฎาคม 2567

ปัจจุบัน สำนักงาน กสทช. ได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะทำงานดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมการขับเคลื่อนกิจการวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล โดยมีหน้าที่ในการจัดเตรียมข้อมูลและความพร้อมในแต่ละด้าน เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจของ กสทช. ในการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบายหรือแนวทางการขับเคลื่อนกิจการวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล ของประเทศไทย เพื่อให้มีการอนุญาตในกิจการดังกล่าว ซึ่งการแต่งตั้งคณะทำงานฯ ชุดนี้ เพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านจากการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล เป็นผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ ต่อไป

ข้อมูลจากการกำหนดตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568)

จากการพิจารณาข้อมูลการกำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงพบว่า จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 สำนักงาน กสทช.ได้กำหนด การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับผลการศึกษาด้านการทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 เอาไว้ใน **ตัวชี้วัดที่ 5** มีผลการทดลองจากโครงการนำร่องวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัลที่ชัดเจน โดยกำหนดเป็นตัวชี้วัดระยะยาวที่ระบุว่า **“ปี พ.ศ. 2565 เชื่อมโยงไปถึงปี พ.ศ.2567”** มีรายงานผล

ความก้าวหน้าโครงการนำร่องวิทยุกระจายเสียงในระบบดิจิทัล DAB+ ในพื้นที่กรุงเทพและปริมณฑล และส่วนภูมิภาค

จากการพิจารณาในเชิงประสิทธิภาพของการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียงพบว่า การทดลองวิทยุดิจิทัลให้สิ้นสุดตามที่กำหนดเอาไว้ในแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 นั้น ต้องรอจนถึงสิ้นปี พ.ศ. 2567 ซึ่งเป็นระยะเวลาที่จะสิ้นสุดการทดลองออกอากาศและต้องเข้าสู่ระบบใบอนุญาตของกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศในช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2565 กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียงได้กล่าวถึงแนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ของกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศว่าจะจัดสรรด้วยระบบดิจิทัล เมื่อพิจารณาเงื่อนไขดังกล่าวจึงมีความไม่สอดคล้องกันของแผนการดำเนินงานเนื่องจากสิ้นปี 2567 จะต้องจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศแล้ว ในขณะที่ผลการทดลองวิทยุดิจิทัลก็จะเสร็จสิ้นปี 2567 เช่นเดียวกัน ดังนั้นโอกาสของการจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศด้วยระบบดิจิทัลจึงมีความเป็นไปได้ว่าอาจจะมีปัญหาและอุปสรรคที่อาจไม่สามารถแก้ไขได้ทันหรือไม่เกิดขึ้นจริง และอาจต้องนำไปสู่การขยายเวลาหรือการผ่อนผันการทดลองออกอากาศซึ่งเป็นปัญหาสะสมของกลุ่มดังกล่าวมาเป็นระยะเวลานาน และเมื่อพิจารณาเชิงความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลพบว่า มีความสอดคล้องกับนโยบายระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูง โดยสอดคล้องกับนโยบายหลัก 12 ด้าน ได้แก่ด้านที่ 11 การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ ข้อ 11.7 ปรับปรุงระเบียบ กฎหมาย เพื่อเอื้อต่อการทำธุรกิจและการใช้ชีวิตประจำวัน

ผลการรวบรวมข้อมูลข้อสังเกตจาก การศึกษาผลการดำเนินงานของ กสทช. จากรายงานการประชุมคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565 การทำหนังสือสอบถามข้อมูล ข้อเท็จจริงที่สำนักงาน กสทช. ได้ดำเนินการในปี พ.ศ. 2565 ภายใต้ประเด็นการติดตามและประเมินผลจากกลุ่มผู้กำกับดูแล แหล่งข้อมูลจากการกำหนดตัวชี้วัด ผลผลิตปลายทาง และแผนที่นำทาง (Roadmap) ภายใต้แม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 - 2568) ที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียง ในปี พ.ศ. 2565 การรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึกการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ การประชุมกลุ่มเฉพาะ การสำรวจเชิงปริมาณ ได้จัดทำเป็นข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ซึ่งจำแนกข้อเสนอแนะเป็น 3 ด้านตามตามอำนาจ หน้าที่ ของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ดังนี้

ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช.
และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565

	 ส่วนการอนุญาต	 ส่วนการกำกับดูแล	 ส่วนการส่งเสริม
 กิจการบริการสาธารณะ	• แนวทางที่ชัดเจนที่จะประเมินความพร้อมของผู้ขอเข้าใช้งานคลื่นความถี่ • การประเมินหมวดเนื้อหาสาธารณะที่ประชาชนต้องการ	• การให้เข้าช่วงเวลา • เนื้อหารายการที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน • การเตรียมแนวทางสำหรับขอคืนคลื่นความถี่	• สนับสนุนในการพัฒนาทักษะการผลิตเนื้อหารายการที่สามารถแข่งขันและดึงดูดผู้รับบริการได้ • สร้างเครือข่ายความร่วมมือของเนื้อหาารายการร่วมกัน • ในการผลิตเนื้อหาที่มีการวางแผนดำเนินงานอย่างเป็นระบบ • การพัฒนาทักษะดิจิทัล • สิทธิของผู้ฟังที่สามารถใช้ประโยชน์จากกิจการกระจายเสียง
 กิจการทางธุรกิจ	• แนวทางการจัดสรรคลื่นความถี่ที่เลือกจากการประมูล	• การประกอบกิจการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์	
 ผู้ทดลองออกอากาศ (บริการสาธารณะ, ชุมชน, ธุรกิจ)	• มีกระบวนการในการสร้างความชัดเจนสำหรับการเข้าสู่ระบบใบอนุญาตอย่างเป็นระบบและชัดเจน โดยมีระยะเวลาในการเตรียมการที่เพียงพอ	• การประกอบกิจการให้มีมาตรฐานเพียงพอที่จะเข้าสู่ระบบใบอนุญาต	• ส่งเสริมสนับสนุนโดยมีมาตรการช่วยเหลือรายได้ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนอย่างทั่วถึง • พัฒนากิจการออกอากาศที่เหมาะสมสำหรับเนื้อหาท้องถิ่นและเนื้อหาในชุมชนอย่างเป็นระบบและชัดเจน

ภาพที่ 76 ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช.
และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565

รายละเอียดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ได้แสดงดังต่อไปนี้

10.2 ความเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับกิจการกระจายเสียง

ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

10.2.1 ความเห็นและข้อเสนอแนะด้านการอนุญาตการประกอบกิจการ

จากการติดตามและประเมินผลดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 นั้น พบประเด็นปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตการประกอบกิจการ โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตดังนี้

10.2.1.1 การอนุญาตการประกอบกิจการบริการสาธารณะ

จากการรับฟังผู้มีส่วนได้เสียพบว่า มีหน่วยงานที่เกิดขึ้นใหม่และมีความพร้อมที่จะให้บริการเนื้อหาเพื่อประโยชน์สาธารณะตามพันธกิจของหน่วยงาน ดังนั้นจึงควรมีการเตรียมการสำหรับการคัดเลือกหน่วยงานที่จะเข้ารับการพิจารณา โดยมีการคัดกรองจากหมวดเนื้อหาที่เหมาะสมเป็นลำดับแรก ซึ่งจะทำให้ขจัดปัญหาด้านความไม่นิยมจากภาคประชาชนไปได้สอดคล้องกับผลการรับฟังผู้มีส่วนได้เสีย พบว่า

ภาคประชาชนยังมีความต้องการหมวดเนื้อหาที่ปัจจุบันยังไม่มีบริการ เช่น เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพของผู้สูงอายุ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการรู้เท่าทันสื่อ หรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสิทธิของคนพิการ โดยเฉพาะ และเนื้อหาที่เป็นเนื้อหาเฉพาะชุมชนแต่ละท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะ ควรกำหนดแนวทางประเมินความพร้อมของผู้ขอเข้าใช้งานคลื่นความถี่ โดยครอบคลุมทั้งมิติความพร้อมด้านทรัพยากรเนื้อหา ทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรด้านงบประมาณ เพื่อจัดปัญหาการให้เข้าช่วงเวลา ซึ่งเป็นปัญหาสะสมของใบอนุญาตบริการสาธารณะและไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักเกณฑ์ที่ต้องให้บริการเพื่อประโยชน์สาธารณะ และสำนักงาน กสทช. ควรมีข้อมูลเพียงพอเพื่อประเมินหมวดเนื้อหาสาธารณะที่ประชาชนต้องการเป็นลำดับแรก ก่อนที่จะทำการคัดเลือกและพิจารณาให้ใบอนุญาต

10.2.1.2 การอนุญาตการประกอบกิจการทางธุรกิจ

จากการรับฟังผู้มีส่วนได้เสียพบว่า หลังจากการประมูลคลื่นความถี่ ยังมีคลื่นความถี่ที่ยังไม่ได้รับการประมูลจำนวน 6 คลื่น และยังมีแนวโน้มได้รับคลื่นมาจัดสรรเพิ่มเติมจากการที่ผู้ประมูลคลื่นความถี่ไม่สามารถเริ่มประกอบกิจการได้ รวมถึงการคืนคลื่นความถี่จากผู้ได้รับใบอนุญาตสาธารณะ

ข้อเสนอแนะ ควรดำเนินการพิจารณาแนวทางการจัดสรรให้กับใบอนุญาตประเภทใด รวมทั้งกำหนดขอบเขตสำหรับการกำหนดสัดส่วนของใบอนุญาต หลังจากมีการขอคืนคลื่นความถี่ หรือมีการยกเลิกใบอนุญาตของผู้รับใบอนุญาตในอนาคต เนื่องจากการรับฟังผู้มีส่วนได้เสีย พบว่า หน่วยงานสาธารณะหลายรายประสบปัญหาในการประกอบกิจการให้ได้รับความนิยมน้อยเท่าเดิม ซึ่งหากมีการออกแนวทางเกี่ยวกับการขดเชยหรือการขอคืนคลื่นความถี่เพื่อนำมาจัดสรรใหม่เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพมากขึ้น ก็อาจเป็นไปได้ว่าจะต้องมีการกำหนดแนวทางแบ่งสัดส่วนของการจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ และประเภทกิจการทางธุรกิจให้มีความเท่าเทียมกัน

10.2.1.3 การอนุญาตการประกอบกิจการสำหรับผู้ทดลองออกอากาศ (บริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ)

จากการรับฟังผู้มีส่วนได้เสียพบว่า ผู้ทดลองออกอากาศนั้นได้ออกอากาศในรูปแบบของวิทยุชุมชนมานานกว่า 20 ปี ตามระยะเวลาของรัฐธรรมนูญฉบับปี 40 ดังนั้น จึงมีทรัพยากรสะสม อาทิ อุปกรณ์ทางเทคนิค กรรมสิทธิ์ในที่ดิน สิ่งปลูกสร้าง รวมทั้งการลงทุนทรัพยากรลงไปในพื้นที่ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงแนวทางเกี่ยวกับการให้ใบอนุญาตจึงจะต้องกำหนดแนวปฏิบัติสำหรับการเข้า หรือออกจากกิจการ ที่ทำให้ผู้มีส่วนได้เสียมีความรู้สึกว่าได้รับความเป็นธรรม เนื่องจากผู้รับใบอนุญาตมีจำนวนมาก ดังนั้นหากการสื่อสารหรือการออกแบบการเปลี่ยนแปลงทางนโยบายไม่ได้เตรียมการโดยมีระยะเวลาล่วงหน้าเพียงพอ อาจทำให้เกิดปัญหาที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จนต้องแก้ปัญหาในรูปแบบที่เคยดำเนินการมาแล้ว อาทิ การผ่อนผันหรือว่ายืดระยะเวลาการใช้หลักเกณฑ์ออกไปอีกซึ่งจะเท่ากับว่าเป็นการไม่สามารถจัดการได้อย่างเหมาะสมมีประสิทธิภาพ และยังอยู่ในรูปแบบของปัญหาเดิม

ข้อเสนอแนะ ควรมีการให้ความชัดเจนในเรื่องของกระบวนการสำหรับการเข้าสู่ระบบใบอนุญาตโดยมีระยะเวลาในการเตรียมการสำหรับผู้ทดลองออกอากาศที่เพียงพอ และควรออกแบบแนวปฏิบัติสำหรับการเข้าหรือออกจากกิจการเพื่อความเป็นธรรมสำหรับผู้ทดลองออกอากาศ

10.2.2 ข้อเสนอแนะด้านการกำกับดูแลการประกอบกิจการ

จากการติดตามและประเมินผลดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 นั้น พบประเด็นปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลการประกอบกิจการ โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตดังนี้

10.2.2.1 การกำกับดูแลการประกอบกิจการบริการสาธารณะ

จากการศึกษาเอกสารและการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย พบว่า การประกอบกิจการบริการสาธารณะนั้นยังมีประเด็นปัญหาหลักที่สะสมมาจากภายในอดีตคือการให้เข้าช่วงเวลาที่บางสถานีไม่สามารถลดสัดส่วนการให้เข้าช่วงเวลาที่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ในบางกรณีถึงแม้มีการให้เข้าช่วงเวลาที่กำหนดสัดส่วนในผังรายการได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ แต่ช่วงเวลาของผู้เข้าเวลานั้นกลับมาอยู่ในช่วงเวลายอดนิยมเช่น 8 โมงเช้าถึง 5 โมงเย็น โดยเป็นเวลาของผู้เข้าเวลาที่ออกอากาศเชิงธุรกิจ นั้นเท่ากับว่าคลื่นความถี่ดังกล่าว ไม่สามารถให้บริการเพื่อประโยชน์สาธารณะสำหรับประชาชนในเวลาที่เหมาะสมได้ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

ข้อเสนอแนะ ควรเร่งพิจารณาแนวทางการกำกับดูแลการให้เข้าช่วงเวลาที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด รวมทั้งการออกอากาศเนื้อหารายการที่ไม่เป็นตามวัตถุประสงค์หลักของหน่วยงานที่ขอรับใบอนุญาต และควรเตรียมแนวทางสำหรับขอคืนคลื่นความถี่ หากมีการประเมินแล้วพบว่าหน่วยงานนั้น ๆ ไม่สามารถบริหารเนื้อหาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานและพิจารณาแล้วไม่พบลักษณะการออกอากาศที่เป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างแท้จริง ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้กำหนดนโยบายล้วนมีความเห็นว่าภายในระยะเวลา 1 ปี หลังจากที่ได้ประกอบกิจการตามระบบใบอนุญาตสำนักงาน กสทช. ควรทำการประเมินหน่วยงานเหล่านี้อย่างเข้มงวด เนื่องจากหากปล่อยให้ปัญหาเดิมยืดเยื้อออกไปนั้นเท่ากับว่าเป็นการทำให้ประชาชนเสียโอกาสที่จะได้รับบริการเพื่อประโยชน์สาธารณะ⁶⁸

10.2.2.2 การกำกับดูแลการประกอบกิจการทางธุรกิจ

จากการศึกษาเอกสารและการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย พบว่าผู้ประกอบการทางธุรกิจที่เป็นคลื่นหลักนั้น มีความพร้อมในการผลิตเนื้อหา และมีความพร้อมในการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์

ข้อเสนอแนะ ด้านกำกับดูแลสำหรับผู้ประกอบกิจการทางธุรกิจนั้นควรกำกับดูแลการประกอบกิจการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามความเหมาะสม เช่น หลักเกณฑ์การหารายได้หรือหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแบ่งสัดส่วนเนื้อหาสาธารณะที่เหมาะสม ในขณะเดียวกัน กสทช. ควรสนับสนุนให้มีการพัฒนาหรือสร้าง

⁶⁸ สมาชิกวุฒิสภา, กรรมการร่าง พรบ. ประกอบกิจการฯ และคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญพิจารณาร่าง พรบ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ฯ

เครือข่ายของกิจการทางธุรกิจให้เกิดความร่วมมือในการช่วยพัฒนากิจการกระจายเสียงกับด้านอื่นให้มีความสนับสนุนซึ่งกันและกัน

10.2.2.3 การกำกับดูแลผู้ทดลองออกอากาศ (บริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ)

จากการศึกษาเอกสารและการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย พบว่า กลุ่มผู้ทดลองออกอากาศมีปัญหาสะสมด้านทักษะการประกอบกิจการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในการเข้าสู่ระบบใบอนุญาตของสำนักงาน กสทช. โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการใช้ภาษาในการจัดรายการในกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศประเภทกิจการทางธุรกิจที่มีอัตราการถูกร้องเรียนในระดับที่สูงมากเมื่อเทียบกับใบอนุญาตอื่น ๆ ยิ่งไปกว่านั้น หากทำการประเมินความพร้อมของกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศที่จะเข้าสู่ระบบใบอนุญาตได้อย่างราบรื่นนั้นถือเป็นสัดส่วนที่มีจำนวนน้อยในกลุ่มกิจการทางธุรกิจ

แนวทางการบริหารจัดการมาตรฐานด้านผู้ทดลองออกอากาศประเภทบริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ จากการรับฟังความคิดเห็นพบว่า ค่อนข้างมีความพร้อมในการให้บริการเนื่องจากลักษณะการออกอากาศไม่มีประเด็นของการหารายได้มาเกี่ยวข้องมากนัก และมีแหล่งรายได้ที่สามารถสนับสนุนการออกอากาศได้เป็นอย่างดี ดังนั้นประเด็นปัญหาของการกำกับดูแลผู้ทดลองออกอากาศ จึงควรเน้นไปที่กลุ่มผู้ทดลองออกอากาศซึ่งมีจำนวนมากและได้รับการร้องเรียนจำนวนมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ ควรพิจารณากำกับดูแลการประกอบกิจการของกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศให้มีมาตรฐานเพียงพอที่จะเข้าสู่ระบบใบอนุญาต

10.2.2.4 ข้อเสนอแนะทางด้านกฎหมายด้านกำกับดูแลด้านโฆษณา

ประการที่ 1 หากพิจารณากฎหมาย ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนถึงกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการโฆษณาสินค้าและบริการ ที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน **ควรออก ประกาศ เรื่อง มาตรการติดตาม ตรวจสอบและให้คำปรึกษาแนะนำการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงผู้รับใบอนุญาตประเภทต่างๆ ให้เป็นตามวัตถุประสงค์ที่ขอรับใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ** โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 มาตรา 27 (16) ติดตามตรวจสอบและให้คำปรึกษาแนะนำกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ประกอบกับมาตรา 24 ออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ กสทช

ผลจากการขาดมาตรการติดตามตรวจสอบและให้คำปรึกษาแนะนำการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงของผู้รับใบอนุญาตประเภทต่างๆ จึงเป็นที่มาของสภาพปัญหาในปัจจุบัน เช่น (1) การให้เข้าช่วงรายการในการประกอบธุรกิจสาธารณะ (2) การโฆษณาสินค้าเพื่อหารายได้ของวิทยุชุมชน ทั้งๆที่มีกฎหมายบัญญัติห้ามไว้โดยชัดแจ้งตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 มาตรา 20 และมาตรา 21 ตามลำดับ และ (3) การโฆษณาสินค้าและบริการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการประกอบกิจการโฆษณาสินค้าและบริการ อาทิเช่น

พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. 2558 พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และพระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 เป็นต้น

มาตรการติดตามตรวจสอบและให้คำปรึกษาแนะนำการดำเนินการของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงผู้รับใบอนุญาตประเภทต่างๆ สามารถพิจารณาจากข้อมูลในส่วนการกำกับดูแลการจัดทำผังรายการที่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ยื่นให้ผู้ออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 มาตรา 33 และมาตรา 34 ว่าการจัดทำผังรายการต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของประเภทกิจการหรือไม่ และพิจารณาเกี่ยวกับการกำกับดูแลด้านโฆษณาว่าขัดหรือแย้งกับกฎหมายกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการประกอบกิจการโฆษณาสินค้าและบริการหรือไม่ โดยสามารถทำภายใต้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) และคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ตามแผนยุทธศาสตร์ที่ 3 การคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ หากพบว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดควรมีหนังสือตักเตือนและข้อเสนอแนะหรือแนวทางแก้ไขให้กับผู้ขอรับใบอนุญาตสามารถปฏิบัติตามได้ เพื่อให้ผู้ขอรับใบอนุญาตสามารถยังคงดำเนินการต่อไปได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายและก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้บริโภคเพื่อประโยชน์สาธารณะ และยังสอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการภายใต้แผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 – 2568) (2) ติดตาม ตรวจสอบ บังคับใช้กฎหมายกับผู้กระทำความผิดอย่างเคร่งครัด

10.2.3 ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการประกอบกิจการ

จากการติดตามและประเมินผลดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 นั้น พบประเด็นปัญหาสำคัญที่ต้องได้รับการส่งเสริมการประกอบกิจการ โดยจำแนกตามประเภทใบอนุญาตดังนี้

10.2.3.1 การส่งเสริมการประกอบกิจการทุกสถานีที่ได้รับใบอนุญาต

จากการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียด้านผู้ให้บริการพบว่า ผู้ประกอบกิจการจำนวนมากขาดทักษะการผลิตเนื้อหารายการที่สามารถแข่งขันและดึงดูดผู้รับบริการได้ เนื่องจากเดิมได้มีการให้เช่าช่วงเวลาทั้งรายการ แต่เมื่อต้องเป็นผู้ผลิตเนื้อหาเองตามหลักเกณฑ์ของใบอนุญาตที่กำหนด ทำให้ยังไม่มีทักษะในการผลิตเนื้อหารายการที่ดี นอกเหนือจากนี้ผู้รับใบอนุญาตและผู้ทดลองออกอากาศยังประสบปัญหาของเนื้อหาที่หลักเกณฑ์กำหนดว่าเป็นเนื้อหาที่ต้องให้บริการ เช่น เนื้อหาสาระเพื่อประโยชน์สาธารณะซึ่งผู้ประกอบการที่ไม่มีความถนัด จะทำให้ผลิตเนื้อหาได้ไม่ตรงตามความต้องการ ไม่ได้มาตรฐานและสิ้นเปลืองทรัพยากรงบประมาณในการผลิต ประการสำคัญ ทักษะดิจิทัลของกลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพด้านกิจการกระจายเสียงยังไม่ค่อยสูงมากนัก เมื่อเทียบกับผู้ประกอบการวิชาชีพในใบอนุญาตประเภทอื่น เช่น กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทำให้การยกระดับกิจการกระจายเสียงสู่สากลยังไม่สามารถยกระดับได้อย่างเป็นรูปธรรม ท้ายที่สุดประเด็นด้านสิทธิของผู้ฟังที่สามารถใช้ประโยชน์จากกิจการกระจายเสียงได้คือกลุ่มคนตาบอดนั้นยังไม่มีมาตรการถึงการจัดทำแนวปฏิบัติสำหรับการส่งเสริมสิทธิคนพิการในกิจการกระจายเสียงโดยเฉพาะ

ข้อเสนอแนะ สำนักงาน กสทช. ควรส่งเสริมทักษะการผลิตเนื้อหารายการที่สามารถแข่งขันและดึงดูดผู้รับบริการได้ ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือของเนื้อหาการร่วม ส่งเสริมการพัฒนาทักษะดิจิทัล และส่งเสริมสิทธิของผู้พิการที่สามารถใช้ประโยชน์จากกิจการกระจายเสียง โดยวิธีแรกควรจ้างที่ปรึกษาศึกษาแนวทางการพัฒนาต้นแบบของวิทยุทดลองออกอากาศประเภทกิจการทางธุรกิจในประเทศไทย วิธีที่สองศึกษารูปแบบหรือระบบการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และการให้ข้อเสนอแนะของกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านกิจการกระจายเสียง กับ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามกฎหมายที่กำหนดหรือตามแนวโน้มของบริบทที่เปลี่ยนแปลงของประเทศไทย

10.2.3.2 การส่งเสริมผู้ทดลองออกอากาศ (บริการสาธารณะ บริการชุมชน และบริการทางธุรกิจ)

จากการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียพบว่า ผู้รับบริการที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของกิจการทดลองออกอากาศนั้น ประเด็นหลักคือ สนใจด้านเนื้อหาท้องถิ่นและเนื้อหาในชุมชนซึ่งเป็นจุดแข็งของผู้ประกอบกิจการทดลองออกอากาศทั้ง 3 ประเภทใบอนุญาต

ข้อเสนอแนะ สำนักงาน กสทช. ควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะการออกอากาศที่เหมาะสมสำหรับเนื้อหาท้องถิ่นและเนื้อหาในชุมชน

10.2.3.3 มาตรการแนวทางการช่วยเหลือรายได้ของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนอย่างทั่วถึง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการประกอบกิจการดังกล่าวและลดการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 มาตรา 21 ที่มีบทบัญญัติห้ามให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริหารชุมชนหารายได้จากการโฆษณาไม่ได้ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 มาตรา 51 (วรรคสอง) รายได้ของผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนต้องเป็นรายได้จากการบริจาค การอุดหนุนของสถานี หรือรายได้ทางอื่นซึ่งมิใช่การโฆษณาหรือการประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ ประกอบกับมาตรา 52 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นในสำนักงาน กสทช เรียกว่ากองทุนวิจัยและพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ (กทปส.) โดยมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ (1) ดำเนินการให้ประชาชนได้รับการบริการด้านกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง ส่งเสริมชุมชนและสนับสนุนผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนตามมาตรา 51

เพื่อประโยชน์สาธารณะ หากพิจารณาจากกฎหมายดังกล่าวข้างต้น สำนักงาน กสทช สามารถมีมาตรการช่วยเหลือผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนโดยทั่วถึง โดยอาศัยอำนาจพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 มาตรา 52 (1) โดยใช้เงินสนับสนุนจากกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการวิทยุกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม โดยเขียนวัตถุประสงค์ของโครงการเพื่อส่งเสริมชุมชนและสนับสนุนผู้ประกอบกิจการบริการชุมชนตามมาตรา 51 ซึ่งจะเข้าข่ายของความหมายรายได้ทางอื่นซึ่งมิใช่การโฆษณาหรือการประกอบกิจการกระจายเสียงหรือกิจการโทรทัศน์ตามมาตรา 51 แห่ง

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ได้

10.2.3.4 การพิจารณาศึกษาเทคโนโลยีที่จะทำให้สามารถฟังวิทยุกระจายเสียงได้ง่ายกว่าการต้องซื้อเครื่องรับวิทยุใหม่ เช่น การทำให้ฟังผ่านโทรศัพท์ได้ง่ายขึ้นและไม่มีค่าใช้จ่าย เนื่องจากเป็นประเด็นที่ทำให้ผู้ที่เลิกฟังวิทยุกระจายเสียงผ่านคลื่นความถี่ กลับมาฟังวิทยุกระจายเสียงได้และจะทำให้เห็นวัตถุประสงค์ของโครงการมีความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจขึ้น

10.3 เรื่องอื่น ๆ ที่เห็นสมควรรายงานให้ กสทช. รัฐสภา หรือประชาชน ทราบ

จากผลการติดตามและประเมินผลการดำเนินการและการบริหารงานของ กสทช. สำนักงาน กสทช. และเลขาธิการ กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียง ประจำปี 2565 นอกเหนือจากการนำเสนอผลการศึกษาตามที่ได้กล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีเรื่องอื่นๆ ที่เห็นสมควรรายงานให้ กสทช. รัฐสภา หรือประชาชน ทราบ โดยจำแนกตามลำดับ ดังนี้

10.3.1 เรื่องที่สมควรรายงานให้ กสทช. ทราบ

10.3.1.1 การอนุญาตการประกอบกิจการกระจายเสียง

1) การอนุญาตการประกอบกิจการกระจายเสียงประเภทบริการสาธารณะ ควรทำการศึกษาสัดส่วนของเนื้อหาสาธารณะที่ภาคประชาชนต้องการ ประการสำคัญควรดำเนินการโดยจำแนกความแตกต่างของแต่ละพื้นที่ โดยมีมิติของการจำแนกที่แตกต่างกัน เช่น มิติทางเศรษฐศาสตร์ มิติทางสังคมมิติทางชาติพันธุ์

กสทช. ควรแสดงบทบาทเชิงรุกในการเชิญชวนหน่วยงานที่มีความพร้อมในการให้บริการตามหมวดเนื้อหาที่ภาคประชาชนมีความต้องการ เพื่อเป็นการยืนยันว่าหน่วยงานที่ได้รับคลื่นความถี่ไปให้บริการ จะประสบความสำเร็จด้านความต้องการของภาคประชาชน และภาคประชาชนเองก็ได้เนื้อหาที่ตนเองต้องการเช่นเดียวกัน

2) การเร่งดำเนินงานต่อคลื่นความถี่ที่เหลืออยู่ และการเตรียมแนวทางในการอนุญาตคลื่นความถี่ที่จะมีผู้ขอคืนในอนาคตเป็นประเด็นที่สำคัญที่ควรศึกษาผลประโยชน์ของประชาชนในการได้รับการเป็นอย่งยิ่ง ดังนั้นจึงควรพิจารณาแนวทางในการจัดสรรเพื่อความถี่ดังกล่าวโดยเร็ว

3) ด้านนโยบายการจัดสรรคลื่นความถี่สำหรับกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศด้วยระบบดิจิทัล สืบเนื่องจากประเด็นเกี่ยวกับแผนแม่บทกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2563 – 2568) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การให้บริการและการกำกับดูแลที่มุ่งความเป็นดิจิทัล โดยการนำระบบอนุญาตกระจายเสียงและโทรทัศน์ที่นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 มาตรา 28 มีข้อเสนอแนะ ให้ กสทช. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปก่อนออกประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งเกี่ยวกับการให้บริการและการกำกับดูแลที่มุ่งความเป็นดิจิทัลทางด้านการกระจายเสียงมาศึกษา วิเคราะห์ กำหนดแนวทางหากมีการนำระบบอนุญาตกระจายเสียงและโทรทัศน์ที่นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ตามยุทธศาสตร์ที่ 4 ประชาชนมีความพร้อมเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่สามารถใช้รับหรือ

แปลงสัญญาณได้มากน้อยเพียงใด เพราะหากประชาชนไม่มีอุปกรณ์ดังกล่าว การนำระบบอนุญาตกระจายเสียงและโทรทัศน์ที่นำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้จะไม่สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างแท้จริง

10.3.1.2 การกำกับดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง

1) การเร่งดำเนินงานติดตามและประเมินผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะ เพื่อให้ประกอบกิจการเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดควรดำเนินงานให้เสร็จสิ้นหลังจากครบ 1 ปี จากการประกอบใบอนุญาตตามหลักเกณฑ์อย่างเคร่งครัด เนื่องจากการปล่อยเวลาให้ล่วงเลยเท่ากับการสะสมปัญหาที่อาจทำให้แก้ไขได้ยากขึ้น อีกทั้งจะทำให้แนวศุทธสาหรณของกิจการกระจายเสียงไม่มีความน่าสนใจและฟื้นฟูได้ยาก

2) การเร่งติดตามตรวจสอบกลุ่มผู้ทดลองออกอากาศอย่างเคร่งครัดจากจำนวนผู้ขอขึ้นทะเบียนทดลองออกอากาศว่ามีผู้ที่ออกอากาศโดยผลิตเนื้อหาเองจำนวนมากน้อยเพียงใด ซึ่งจะช่วยให้บริหารจัดการคลื่นความถี่ได้คล่องตัวมากขึ้น โดยสามารถกระจายอำนาจให้กับสำนักงาน กสทช. ส่วนภูมิภาคช่วยดำเนินการได้ เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีความคุ้นเคยกับผู้ให้บริการเป็นอย่างดี

3) การกำกับดูแลผู้ทดลองออกอากาศในการเป็นผู้ให้บริการในระดับท้องถิ่นหรือบริการชุมชนอย่างยั่งยืนและสร้างประโยชน์ต่อชุมชนได้อย่างแท้จริง เนื่องจากเป็นกลุ่มผู้ให้บริการที่มีความเป็นหน่วยกิจการขนาดเล็ก จึงมีองค์ความรู้และทุนทรัพยากรในการบำรุงรักษา ปรับปรุง และพัฒนาการประกอบกิจการไม่มากนัก ดังนั้นการกำกับดูแลเพื่อให้กลุ่มดังกล่าวสามารถดำเนินกิจการได้อย่างยั่งยืน จึงต้องอาศัยการศึกษาเชิงลึกและจำเพาะเจาะจงเพื่อสามารถออกแบบแนวทางการกำกับดูแลที่เหมาะสมสำหรับการให้บริการในระดับท้องถิ่นหรือบริการชุมชน

10.3.1.3 การส่งเสริมการประกอบกิจการกระจายเสียง

1) การทบทวนตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมผู้ประกอบการวิชาชีพในกิจการกระจายเสียง เนื่องจากจำนวนผู้รับอนุญาตที่มีจำนวนมากซึ่งส่งผลให้ปริมาณบุคลากรที่อยู่ภายใต้หน่วยงานนั้นๆ มีจำนวนมากตามไปด้วย จากข้อสังเกตพบว่า ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพ จะมีจำนวนหลักสิบถึงหลักร้อยคนต่อปีเท่านั้น เมื่อเทียบกับปริมาณผู้รับใบอนุญาตและบุคลากรที่อยู่ภายใต้ระบบใบอนุญาตจึงถือเป็นสัดส่วนที่ไม่สามารถขับเคลื่อนความเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นกับกิจการกระจายเสียงได้

2) การส่งเสริมให้สำนักงาน กสทช. ภาค และ สำนักงาน กสทช. เขต ได้มีความรู้ความเข้าใจ และมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนกิจการกระจายเสียงอย่างเป็นกิจจะลักษณะ เนื่องจากจะมีภาระผูกพันกับการกำหนดงบประมาณและบุคลากรซึ่งจะทำให้สามารถสัมฤทธิ์ผลได้ในทางปฏิบัติ

3) การให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสิทธิของคณพิการที่จะสามารถใช้ประโยชน์จากกิจการกระจายเสียงได้ คือ คนตาบอด ซึ่งในปัจจุบันสามารถใช้เนื้อหาจากกิจการโทรทัศน์ เช่น เนื้อหาเสียงบรรยายภาพนำมออกอากาศซ้ำในคลื่นความถี่ที่เหลืออยู่ได้ เช่น คลื่น AM โดยจะทำให้คนตาบอดเข้าถึงเนื้อหาภายใต้กำกับดูแลของสำนักงาน กสทช. ได้มากขึ้น และสามารถขจัดปัญหาที่เนื้อหาดังกล่าวมักออกอากาศในเวลาที่ไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมของคนตาบอด เช่น ออกอากาศในผังรายการโทรทัศน์ช่วงหลังเที่ยงคืน เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ช่องรายการไม่เสียรายได้มากนัก

4) ประเด็นด้านลิขสิทธิ์ สืบเนื่องจากการให้บริการข้ามแพลตฟอร์มนั้นมีประเด็นปัญหาที่สำคัญคือการบริหารจัดการลิขสิทธิ์ของเนื้อหาที่นำมาเผยแพร่ อาทิ ลิขสิทธิ์ด้านดนตรีกรรม ซึ่งเป็นหมวดที่นำมาซึ่งปัญหาในการถูกระงับการให้บริการและค่าปรับอันเกิดจากการละเมิดมากที่สุด ทั้งนี้สาเหตุหลักเกิดจากการที่ผู้ประกอบการวิชาชีพระดับท้องถิ่นหรือประเภทบริการชุมชนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในระบบและการดำเนินการเพื่อให้สามารถออกอากาศได้อย่างถูกต้อง จึงควรส่งเสริมโดย

4.1) อำนวยให้เกิดระบบการจัดการลิขสิทธิ์สำหรับผู้ประกอบกิจการในระดับท้องถิ่นหรือบริการชุมชน

4.2) ส่งเสริมความรู้ด้านลิขสิทธิ์กับการให้บริการข้ามแพลตฟอร์มสำหรับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง

10.3.2 เรื่องที่สมควรรายงานให้ รัฐสภา ทราบ

10.3.2.1 การเตรียมการบริหารจัดการหลังจากหน่วยงานสาธารณะที่เคยครอบครองคลื่นความถี่ต้องคืนคลื่นความถี่เนื่องจากไม่สามารถบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สืบเนื่องจากผลการศึกษาประจำปี 2565 ที่พบว่าหน่วยงานสาธารณะโดยเฉพาะหน่วยงานด้านความมั่นคง ที่ได้ยื่นขอใช้คลื่นความถี่ในปริมาณที่ใกล้เคียงกับก่อนการจัดสรรคลื่นความถี่ และสำนักงานกสทช. ได้จัดสรรให้ตามแผนความจำเป็นที่ได้ยื่นเข้ามา แต่เมื่อได้เริ่มประกอบกิจการตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน 2565 พบว่ายังมีลักษณะการให้เช่าช่วงเวลาที่คล้ายคลึงกับลักษณะเดิม และในกรณีของหน่วยงานที่ต้องผลิตเนื้อหาเองประสบปัญหาการผลิตเนื้อหาให้มีความน่าสนใจ ดังนั้นภาครัฐจึงควรมีแนวทางในการรองรับหน่วยงานต่างๆ ที่อาจต้องถูกขอคืนคลื่นความถี่ซึ่งจะส่งผลต่อการทิ้งร้างของครุภัณฑ์ สิ่งปลูกสร้าง อุปกรณ์ทางเทคนิค และแม้กระทั่งอัตรากำลังของบุคลากรที่เคยอยู่ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียง

โดยในกรณีดังกล่าวหากมีแนวทางการโอนย้ายครุภัณฑ์สิ่งปลูกสร้างอุปกรณ์ทางเทคนิคและอัตรากำลังเพื่อรองรับเอาไว้ได้ ก็จะสามารถส่งผลให้การจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อประโยชน์สาธารณะของสำนักงานกสทช. สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประชาชนได้รับผลประโยชน์อย่างสูงสุด

10.3.2.2 การพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานที่มีพันธกิจตรงกับความต้องการหมวดเนื้อหาจากภาคประชาชน

จากผลการศึกษาประจำปี 2565 ที่พบว่า ภาคประชาชนนั้นต้องการหมวดเนื้อหาในกิจการกระจายเสียงด้านสุขภาพ เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในท้องถิ่น ความเคลื่อนไหวในชุมชน เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรู้เท่าทันสื่อ เตือนภัยในชุมชน เตือนภัยออนไลน์ ดังนั้นรัฐสภาควรพิจารณาสนับสนุนงบประมาณสำหรับหน่วยงานที่มีพันธกิจเกี่ยวข้องกับหมวดเนื้อหาดังที่ได้กล่าวไปนี้

10.3.3 เรื่องที่สมควรรายงานให้ ประชาชน ทราบ

10.3.3.1 การสร้างความตระหนักในกลุ่มผู้บริโภคได้รับรู้ถึงสิทธิที่จะได้รับการบริการ

ประชาชนควรได้รับการสื่อสารให้ตระหนักถึงสิทธิที่จะได้รับการบริการเพื่อประโยชน์สาธารณะในกิจการกระจายเสียง และสิทธิที่จะได้รับการบริการที่มีคุณภาพเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงาน กสทช. กำกับดูแลประการสำคัญการรับฟังวิทยุกระจายเสียงนั้นเป็นบริการที่สามารถรับฟังได้โดยไม่มีค่าใช้จ่าย โดยอย่างน้อยควรได้รับการบริการดังนี้

1) สิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียง⁶⁹ มิให้ผู้ประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์มีการดำเนินการใด ๆ ในประการที่น่าจะเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภค โดยอาศัยการใช้เครือข่ายหรือการโฆษณา อันมีลักษณะเป็นการค้ากำไรเกินควร หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ

2) สิทธิที่จะได้รับการส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพในการเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพ มีเนื้อหาสาระที่หลากหลาย และเป็นประโยชน์ มีความถูกต้อง รวดเร็ว และทันต่อสถานการณ์

3) ในการให้บริการสำหรับประชาชน ผู้ประกอบกิจการภายใต้ระบบใบอนุญาตต้องได้รับข้อมูลจาก กสทช. อย่างชัดเจน และเพียงพอในประเด็นการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียง

10.3.3.2 การสร้างเครือข่ายภาคประชาชนให้มีบทบาทในการเป็นผู้ร่วมตรวจสอบการประกอบกิจการของผู้รับใบอนุญาต

สำนักงาน กสทช. ควรดำเนินการเผยแพร่หลักเกณฑ์และแนวทางที่เกี่ยวข้องกับใบอนุญาตทั้ง 3 ประเภท ในรูปแบบที่ประชาชนทั่วไปเข้าใจได้ง่าย ทั้งด้านแผ่นพับ โปสเตอร์ หนังสือเรียน หนังสือพิมพ์ คลิปวิดีโอ รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ และแพลตฟอร์มต่าง ๆ ให้ครอบคลุมและทั่วถึง โดยให้ภาคประชาชนหรือเครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคและภาคประชาสังคมได้รับทราบ ซึ่งจะทำให้การกำกับดูแลผู้รับใบอนุญาตเป็นไปได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น เช่น หากมีการนำผังรายการของสถานีวิทยุเสนอบนช่องทางสาธารณะในรูปแบบเดียวกับผังรายการโทรทัศน์ จะทำให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลและมีข้อมูลในการตรวจสอบผู้ประกอบกิจการได้มากขึ้นว่าสามารถประกอบกิจการได้ตามแผนผังรายการที่ได้ยื่นนำเสนอให้กับสำนักงาน กสทช. หรือไม่ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและก่อให้เกิดการรับรู้อย่างทั่วถึงและเสมอภาคต่อไป

⁶⁹ ประกาศ กสทช. เรื่อง การกระทำที่เป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2555. (2555, ธันวาคม 26).

ราชกิจจานุเบกษา, 129 (พิเศษ 195ง), 25-28.



บทที่ 11 ความเห็นเกี่ยวกับ (ร่าง) รายงานประจำปี 2565 ที่ กสทช. ได้จัดทำขึ้นตามมาตรา 76

การรายงานความเห็นเกี่ยวกับ (ร่าง) รายงานผลการปฏิบัติงาน กสทช. ประจำปี พ.ศ. 2565⁷⁰ ที่ กสทช. ได้จัดทำขึ้นตามมาตรา 76 นั้น อ้างอิงจากข้อมูล ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2566 สามารถให้ความเห็นตามเนื้อหาที่ปรากฏแสดงตามลำดับดังนี้

เมื่อพิจารณาจาก รายงานผลการปฏิบัติงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565 พบการรายงานผลการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียง และแสดงการให้ความเห็น ดังนี้

1. ด้านการบริหารคลื่นความถี่

ในปี 2565 สำนักงาน กสทช. รายงานการบริหารคลื่นความถี่สำหรับบริการโทรคมนาคมไม่มีการรายงานการบริหารคลื่นความถี่สำหรับกิจการกระจายเสียง อย่างไรก็ตามมีการกล่าวถึงการแจ้งยืนยันการใช้งานคลื่นความถี่ของสถานีวิทยุกระจายเสียงระบบ AM ของหน่วยงานรัฐจำนวน 56 สถานี แต่ไม่ปรากฏการแสดงผลละเอียดที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด⁷¹

2. การกำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง

2.1 การเปลี่ยนผ่านระบบใบอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจ

รายงานการเปลี่ยนผ่านกิจการกระจายเสียง ได้รายงานผลการจัดสรรใบอนุญาตประเภทกิจการทางธุรกิจ โดยรายงานเพียงจำนวนผู้ขอรับใบอนุญาตจำนวน 71 คลื่นความถี่ และจำนวนผู้ชนะการประมูลเท่านั้น⁷² โดยยังไม่ได้รายงานสภาพความเป็นจริงหลังจากการประมูลคลื่นความถี่ อาทิ จำนวนนิติบุคคลที่สามารถจัดตั้งสถานีได้ หรือนิติบุคคลที่ยังไม่สามารถจัดตั้งสถานีได้ และประการสำคัญ เหตุการณ์ที่มีนิติบุคคลที่ไม่ชำระค่าประมูลได้ ซึ่งเป็นกรณีที่เกิดขึ้นจนทำให้เกิดคลื่นความถี่ที่ยังไม่ได้นำไปใช้งานและควรมีการออกแบบแนวทางแก้ไขก่อนที่จะมีการประมูลคลื่นความถี่ในครั้งต่อไป

⁷⁰ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2566). (ร่าง) รายงานผลการปฏิบัติงาน คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565. กรุงเทพฯ: สำนักงาน กสทช.

⁷¹ เรื่องเดียวกัน หน้า 38-44

⁷² เรื่องเดียวกัน หน้า 47-48

2.2 กิจกรรมกระจายเสียงประเภททดลองออกอากาศ

การอนุญาตการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็ม ประเภท ธุรกิจ สาธารณะ และ ชุมชน ในปี 2565 มีสถานีวิทยุกระจายเสียงที่ได้รับอนุญาตทดลองประกอบกิจกรรมกระจายเสียงที่ดำเนินการยื่นขอเป็น "ผู้ทดลองออกอากาศ" ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์ว่าด้วยการทดลองออกอากาศวิทยุกระจายเสียงในระบบเอฟเอ็ม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2565 มีจำนวนทั้งสิ้น 4,106 สถานี โดยแบ่งเป็น ประเภทธุรกิจ 3,274 สถานี สาธารณะ 644 สถานี และชุมชน 184 สถานี ซึ่งเป็นจำนวนที่มีผู้ยื่นเพิ่มขึ้นจากข้อมูลที่ได้ตรวจสอบเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2565 โดยการดำเนินการของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานด้านกิจกรรมกระจายเสียง

2.3 กิจกรรมกระจายเสียงระบบ FM ประเภทกำลังส่งต่ำ

การดำเนินงานเกี่ยวกับวิทยุกระจายเสียงระบบ FM กำลังส่งต่ำ ไม่มีการกล่าวถึงรายละเอียดว่าจะดำเนินการไปในทิศทางใด ระดับกำลังส่งเท่าใด และรายละเอียดด้านกำหนดการที่จะจัดสรร ซึ่งยังคงขัดแย้งกับการทดลองออกอากาศในปัจจุบันที่ยังมีการให้ทดลองออกอากาศในระดับกำลังส่ง 500 วัตต์ นั้นแผนการดังกล่าวจึงยังขาดความชัดเจนเรื่องระดับกำลังส่งว่าระดับกำลังส่งต่ำตามนิยามของสำนักงาน กสทช. คือ 100 วัตต์หรือ 500 วัตต์ตามที่กำหนดให้ใช้ในการทดลองออกอากาศขณะนี้⁷³

2.4 กิจกรรมกระจายเสียงประเภทบริการชุมชน

การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสรรคลื่นความถี่ประเภทการบริการชุมชนยังคงกำหนดเป็นระบบ FM กำลังส่งต่ำ แต่ยังไม่ได้กำหนดว่าเป็นกำลังส่งที่ระดับ 100 วัตต์หรือ 500 วัตต์ หรือกำลังส่งขนาดเท่าใด ซึ่งประเด็นดังกล่าวเป็นประเด็นที่ยังสร้างความสับสนในกลุ่มผู้ประกอบการโดยผู้ประกอบการประเภทบริการชุมชนนั้น ยังมีเครือข่ายซึ่งเป็นเครือข่ายเดียวกันกับกลุ่มผู้ประกอบการทดลองออกอากาศประเภทอื่นๆ ได้แก่ ประเภทบริการสาธารณะและประเภทกิจการทางธุรกิจ ซึ่งยังคงมีความสับสนในระดับกำลังส่งที่ตนเองจะต้องออกอากาศต่อไป⁷⁴

2.5 กิจกรรมกระจายเสียงประเภทดิจิทัล

การรายงานการดำเนินการกิจกรรมวิทยุกระจายเสียงระบบดิจิทัล มีการรายงานเพียงภาพรวมของการทดลองออกอากาศว่าเป็นระยะที่ 2 สำหรับพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และการทดลองออกอากาศในพื้นที่ภูมิภาคว่าเป็นระยะที่ 1 ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดสงขลา และจังหวัดชลบุรี (เฉพาะอำเภอศรีราชาและอำเภอเมืองพัทยา) ซึ่งยังขาดรายละเอียดที่เป็นนัยสำคัญของโครงการ เช่น ผลการดำเนินงานเบื้องต้นในปี 2565 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทดลองตลอดปี 2565 และการแก้ไขปัญหา รวมทั้งระยะเวลาที่จะสิ้นสุดการดำเนินการทั้งเขตพื้นที่ระยะที่ 1 และระยะที่ 2 และทั้งรายละเอียดของช่องรายการจำนวน 18 ช่องรายการ ที่ออกอากาศในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และ 13 ช่องรายการใน

⁷³ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2566). (ร่าง) รายงานผลการปฏิบัติงาน

คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565. กรุงเทพฯ: สำนักงาน กสทช. หน้า 48

⁷⁴ เรื่องเดียวกัน หน้า 48-49

เขตพื้นที่ภูมิภาค⁷⁵ ซึ่งรายละเอียดดังกล่าวจะเป็นรายละเอียดที่สำคัญในการติดตามและประเมินผล การปฏิบัติงานต่อไป

2.6 การบังคับใช้กฎหมาย

การบังคับใช้กฎหมายกับผู้ประกอบกิจการกระจายเสียงในหมวดของการกำกับดูแลการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การรายงานนั้นพบข้อสังเกตคือ ยังไม่รายงานโดยจำแนกการปฏิบัติตามข้อกำหนด ของกิจการกระจายเสียงออกจากกิจการโทรทัศน์ ทำให้ไม่เห็นภาพรวมของผู้รับใบอนุญาตประเภทกิจการ กระจายเสียงว่ามีสัดส่วนของการกระทำผิดอย่างไร⁷⁶

2.7 การคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียง

การรายงานการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการกระจายเสียงมีการรายงานด้านการดำเนินงานร่วมกับ เครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น การบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานที่ดูแลการโฆษณาอาหารยาและผลิตภัณฑ์ สุขภาพ อาทิ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นต้น และการรายงานการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง กับการตรวจสอบเนื้อหาที่ผิดกฎหมายนั้น มีการจำแนกรายงานระหว่างกิจการกระจายเสียงแยกกับกิจการ โทรทัศน์ ทำให้เห็นภาพรวมของผู้รับใบอนุญาตว่ามีสัดส่วนการกระทำผิดที่สูงสำหรับกลุ่มผู้ประกอบการ กระจายเสียง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่จำนวนผู้รับใบอนุญาตประเภทกิจการกระจายเสียงนั้น มีจำนวนมาก โดยเฉพาะใบอนุญาตประเภททดลองออกอากาศที่ในปัจจุบันมีจำนวนถึง 4,000 กว่าราย อย่างไรก็ตามมีความเห็นว่าการเพิ่มมิติของการรายงาน เช่น ผู้กระทำผิดซ้ำ อัตราผู้กระทำผิดในแต่ละใบอนุญาต เช่นใบอนุญาตประเภทธุรกิจ ใบอนุญาตประเภททดลองออกอากาศ หรือประเภทบริการสาธารณะ ที่ยังมีการให้ เช่าช่วงเวลาตามสัดส่วนที่ประกาศกำหนดเอาไว้ซึ่งสามารถโฆษณาแบบธุรกิจได้ และควรมีอัตราค่าหัวของ จำนวนผู้กระทำผิดเทียบกับปีก่อนหน้านี้⁷⁷

2.8 การส่งเสริมคนพิการในกิจการกระจายเสียง

ปัจจุบันการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิของคนพิการและคนด้อยโอกาสให้เข้าถึงหรือรับรู้และใช้ ประโยชน์จากรายการของกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์นั้น ประกาศที่เกี่ยวข้องยังคุ้มครองเฉพาะ กิจการโทรทัศน์เท่านั้น มิได้กล่าวถึงการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากรายการของกิจการกระจายเสียง ซึ่งผู้มีส่วน ได้ส่วนเสียที่เป็นผู้พิการสำหรับกิจการกระจายเสียง ได้แก่ ผู้พิการทางสายตาที่ยังมีโอกาสในการใช้ประโยชน์ จากกิจการกระจายเสียงเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากกิจการกระจายเสียงนั้นมีช่องทางที่สามารถจำแนกเนื้อหาเฉพาะ ท้องถิ่นได้ และยังมีผังรายการที่หลากหลาย เนื่องจากมีกลุ่มผู้ให้บริการจำนวนมากในแต่ละพื้นที่ และยังมีคลื่น ความถี่ระบบ AM ที่มีช่องว่างเพียงพอสำหรับการออกอากาศเนื้อหาสำหรับผู้พิการทางสายตาซึ่งแตกต่างจาก

⁷⁵ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2566). (ร่าง) รายงานผลการปฏิบัติงาน

คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565. กรุงเทพฯ: สำนักงาน กสทช. หน้า

49

⁷⁶ เรื่องเดียวกัน หน้า 55-56

⁷⁷ เรื่องเดียวกัน หน้า 56-58

กิจการโทรทัศน์ที่การให้บริการสำหรับผู้พิการนั้นมักจะจัดผังรายการเอาไว้ในช่วงเวลาที่ไม่สอดคล้องกับเวลาในชีวิตประจำวันและมีช่องรายการที่จำกัด⁷⁸

2.9 การส่งเสริมผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียง

การส่งเสริมผู้ประกอบการกิจการกระจายเสียงในปี 2565 ได้มีการจัดประชุมเพื่อการขับเคลื่อนกิจการกระจายเสียงของไทยในสื่อยุคใหม่ และมีการจัดประชุมทั่วประเทศโดย กสทช. ด้านกิจการกระจายเสียงเพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้แทนผู้รับใบอนุญาตได้กิจการกระจายเสียงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและได้มีการจัดชี้แจงแนวทางการดำเนินงานที่ส่วนกลาง ซึ่งเป็นการดำเนินการเพื่อรวบรวมปัญหาโดยสำนักงาน กสทช. ซึ่งจะส่งผลให้การออกแบบนโยบายเป็นแนวทางที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง⁷⁹

2.10 การพัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียง

การพัฒนาบุคลากรในกิจการกระจายเสียง ได้การรายงานการพัฒนาทั้งส่วนกลางและภูมิภาคแต่อย่างไรก็ตามยังไม่ปรากฏการรายงานในมิติของจำนวนและและจำนวนผู้รับใบอนุญาตแต่ละประเภทที่เข้ารับการพัฒนาในแต่ละครั้ง⁸⁰

3. การดำเนินการเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล

การรายงานผลการดำเนินการเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลนั้น กสทช. และสำนักงาน กสทช. ได้รายงานด้านมาตรการช่วยเหลือประชาชนและผู้รับใบอนุญาตจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในด้านการลดหย่อนรายได้ที่ต้องจัดสรรเข้ากองทุนวิจัย และประเด็นการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการตามแผนปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุขนั้น ไม่ปรากฏแนวทางที่เกี่ยวข้องกับกิจการกระจายเสียงแต่อย่างใด ซึ่งจากข้อเท็จจริงกิจการกระจายเสียงเป็นกิจการที่สามารถเข้าถึงการส่งเสริมสุขภาพในระดับชุมชนซึ่งมีความต้องการที่แตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ดังนั้น กสทช. และ สำนักงาน กสทช. ควรพิจารณากิจการกระจายเสียงเพื่อเข้าขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข⁸¹ ร่วมด้วย

4. การบริหารงานกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ผลการบริหารงานกองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะนั้น ยังขาดการรายงานในมิติของแต่ละอุตสาหกรรม เช่น การแยกรายงานการส่งเสริมกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมออกจากกัน เนื่องจากปี 2565 เป็นปีที่กิจการกระจายเสียงมีการเปลี่ยนผ่านเข้าสู่ระบบใบอนุญาต ดังนั้นจึงควรมีการส่งเสริมการดำเนินงานสำหรับกิจการ

⁷⁸ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2566). (ร่าง) รายงานผลการปฏิบัติงาน

คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565. กรุงเทพฯ: สำนักงาน กสทช. หน้า 59-60

⁷⁹ เรื่องเดียวกัน หน้า 60-61

⁸⁰ เรื่องเดียวกัน หน้า 63-64

⁸¹ เรื่องเดียวกัน หน้า 95-96

กระจายเสียงอย่างมีนัยยะสำคัญ เนื่องจากมีหลากหลายประเด็นที่ยังรอคอยการส่งเสริมจากกองทุน กทปส. เพียงแต่ติดขัดในประเด็นการเข้าสู่ระบบใบอนุญาตในห้วงเวลาก่อนหน้านี้

ดังนั้นเมื่อมีการประกอบกิจการกระจายเสียงภายใต้ระบบใบอนุญาตของสำนักงาน กสทช. ผู้รับใบอนุญาตประเภทบริการสาธารณะจึงควรได้รับการส่งเสริมโดยกองทุน กทปส. เช่นเดียวกันกับกิจการประเภทบริการชุมชน เนื่องจากวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะเช่นเดียวกัน และเมื่อมีการรายงานการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกองทุนโดยมีการแยกประเมินด้านการวิจัยพัฒนาการให้บริการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและด้านอื่นๆ จึงยังไม่มีมิติใดที่สะท้อนถึงการพัฒนากิจการกระจายเสียงโดยเฉพาะ

ยกตัวอย่าง เช่น การวิจัยพัฒนาการออกอากาศกิจการกระจายเสียงที่จะต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนผ่านทางเทคโนโลยี (Disruptive technology) ซึ่งเป็นแนวทางที่สำคัญที่จะต้องเร่งวิจัยและพัฒนาเพื่อให้สามารถเท่าทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปและสามารถเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการให้เปลี่ยนผ่านทางเทคโนโลยีได้อย่างราบรื่นอีกด้วย⁸²

⁸² คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2566). (ร่าง) รายงานผลการปฏิบัติงาน

คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2565. กรุงเทพฯ: สำนักงาน กสทช. หน้า 131-141



กตป.
คณะกรรมการติดตาม และ
ประเมินผลการปฏิบัติงาน



Scan for E-Book



Scan for Download